

Ink. 2734

XVI w

Ink. 2734.

III K 4.5

Photo

Przyjęcie I. 17

Pr. XI.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0001514

Ink. 2734

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙ-
 ΓΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΟΥ, ΒΙΒΛΙΑ
 ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΑΙ ΔΕΚΑ.

QVINTI CALABRI DERELICTO
 RVM AB HOMERO LIBRI
 QVATVOR DECIM.

Ex libris M Nicolaj Cnecij Saramisensis mpp.

1802 apr 5
1802 apr 5
1802 apr 5

*sine sensu nascimur
 cum voluptate conservamur*

Podiceps podiceps *Podiceps*

2. Кр. Крестовина 1819, востокъ въздухъ 27 в. Крестовина 1819.

James M. Thompson

consciousness as historical and economic property.

In the morning I try the last diamond setting.

the British were captured there. Boat by.

distances: starting with, I went up using 2 inches
and on the last 2 inches.

by a long day, & drove very quick.

Revised and enlarged edition

know where the King's Commission is, and

completing the sketch of the

... ..

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΛΕΒΡΟΥ ΓΑΡΛΑ
ΛΕΙΓΟΜΕΝΑ ΟΜΗΡΩ,
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Υδ' ὅτ' ἔκταντο Γηλῶνι δάμνη θεοῖσιν
λος ἔκταντο,
καί ἑ πυρὰ κατέδαψεν, καὶ ὅσιν
πάντα κίκαυται,

- δὴ τότε ῥῶες ἔμιμον ἀνὰ Γριάμην πολίεθρον,
δεδιότες μένος ἢ θρασύφρονος αἰακίδα·
ἡὺτ' ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυροῖο λέοντος
ἐλθέμεν ἢ ἐθέλουσιν ὀκνητῶν, ἀμὰ φέρονται
ἰλασθὼν πῶανσαι, καὶ ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
ὡς δὲ ἀνὰ πολίεθρον ὑπέρσαν ὄμβριμον ἄνδρα,
μνησάμενοι προτέρων ὁπόσων, ἀπέταμνε κάρηνα,
10. θύων ἰδαίοιο περὶ προχοῆς σκαμάνδρην,
ἡδ' ὅσους φόνοντασ' ὑπαί μέγα τῆχος ὀλέανεν,
ἔκτορά δ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ἦ καρ' ἔρυσσε πόλιν αὖ,
ἄλλους θ' ὡς ἐδάϊξε δι' ἄκ' ἑμάρτοιο θαλάσσης,
ὁππότε δὴ ταπρῶτα φέρε τρώεσιν ὀλεθρον·
τ' οἶγε μνησθέντες, ἀνὰ πολίεθρον ἔμιμον·
ἄμφι δ' ἄρα σφίσι πένθος ἀνιπρὸν *
ὡς ἦ δὴ σπνόνετι κατὰ βο μένος πυρὶ τρώϊος·
καὶ τότε θερμώδοντος ἀπ' αὐρυπόροιο ῥοάων,
ἦλυθε Πενθεσίλῃα θεῶν ἐπιειμένη ἕδος,
20 ἄμφω, καὶ σπνόνοντος ἐλδομένη πολέμοιο,
καὶ μέγα αἰδομένη συγερῆν, καὶ ἀγνέα φήμην,
μή τις ἔοι κατὰ δῆμον ἐλεγχῆσι χαλεπῇ,
ἄμφι κασιγνήτης, ἥς ἔνεκε πένθος ἄεξει,
ἑπολύτης· τῶν, ἧρ' ῥὰ κατέκτανεν δαυρὶ κραταίῃ.

— οὐ μὲν δὴ τὸν ἔκαστα, τιτυσκομένη δ' ἐλάφοιο·
τῶ μιν ἄρα βροῖσι ἐρικυδέος ἵμετο γαῖαν·
πρὸς δ' ἔτι οἱ, τόδ' εἰ θυμὸς ὀρέητος ὠρμαίνεσκεν,
ἔφρα καθήρα μῖνι πρὶ λυματα λυγρὰ φόνιοι,
σμερδαλέας θύεαιν ἐριννύας ἱλάσονται,

30. αἱ οἱ ἀδελφεῖς κηχολωμέναι, αὐτίχ' ἔσσοντο
ἄφρατοι· κῆρυκε γὰρ αἰεὶ περὶ ποσσὶν ἀγέρον
σρωφῶντ'· ἔδ' ἐνυθεῖας ἀλίφρον' οὐ παλύξαι·
σὺν δέ οἱ, ἀλλὰ δυνώδεκ' πᾶσαι ἀγαναί,
πᾶσαι ἐελθόμεναι πόλεμον, καὶ ἀνικαχάρμην,
αἱ οἱ δ' μωὶ δόθε' ἔσκον, ἀνακλειτὰ πρὶ ἔσσαι·

40. δι' ἄρα πασῶν μέγ' ὑπέρχε· Γενθεσίλεια·
ὥς δ' οὐτ' ἀν' ὕραν ὠρὺν ἐν ἄστροισι δία σέληνι
ἐκπρέπει, οἱ πάντεσιν ὀρίξινλος γεγαυῖα,
αἰθέρος ἀμφιραινέτος ὑπαινεφίων ἐριδύπων,
ὥς ἢ γ' ἐν πᾶσαισι μετέπρεπεν ἑσσυμένῃσιν.

ἐνθ' ἄρα ἦν Κλονίη, Πολέμυσά τε, Διηρόνη τε,
Εὐάδρη τε, καὶ ἀντάνδρη, καὶ δία Βρέμυσα,
ἠδὲ καὶ ἱπποθῶν, μετ' ὀρμόθῃ κυανῶπις,
ἀλκιβίη τε, καὶ ἀντιβροτή, καὶ Διηρμάχεια·
ταῖσδ' ἐπὶ Θιδμώδασα μέγ' ἐρχεῖ κνυδιόωσα·
τόσσαι δ' ἄρ' ἀμφιέποντο δαΐφρονι Γενθεσίλειᾳ·
οἷν δ' ἄκ' μάτοιο κατέρχεται ἀπ' ἑλύμπου

50. ἠὲ, μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις
ὠραὼν μετ' εὐπλοκάμων, μετὰ δέσφοισι πᾶσαις
τοῖν Γενθεσίλειᾳ μόλιν ποτὶ βῶλον ἄστυ,
ἔξοχος ἐν πάσῃσιν ἀμαξόσιν· ἀμφὶ δ' ἑρῶδε
πάντοθεν ἑσσυμένοι, μέγ' ἐθάμβεον οὐτ' ἐσίδοντο
ἄρειος ἄκ' μάτοιο βαθυκνήμιδα θύγατρα,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

εἶδ' ὅ μιν κ' ἄμφω μακάρων, ἐπὶ δ' ἴα' οἱ ἄμφω προσώπων
ἄμφω, σμιρδαλέον τε, καὶ ἀγλαόν ἕδος ὀρώρεθ',
μεδ' ἰούων, ἐρατὴν δ' ὕπ' ὀφρύσι δ' ἰμερόεντος
ὀφθαλμοῖ μάρ' ἔμπερον ἀλγίστην ὀκτίναςιν·
αἰδώς δ' ἄμφερυθύνει· παρὶ δ' ἄλων δ' ἐφ' ὕπ' ὄθεν

60. θεασσάμεν ἐπὶ κεῖνο χάρις κεῖται μένη ἁλύν·
λαοὶ δ' ἄμφω γὰρ αὐτοῖς, καὶ ἅλυν μιν τοπάρουθιν·

ὥς δ' ὅ π' ὅτ' ἀφ' ἑσθλότητος ἀπ' ἔρεος ἀγροῖται
ἴριν ἀνέρο μένην ἐξ ἀνυπόρου θαλάπης,
ὁ μὲν βρ' ὅτ' ἰχθυόσιν θεοδίδος, ὁ π' ὅτ' ἀλωαὶ
ἦδη ἀπαυαίνονται, εἰδ' ὅ μιν Διὸς ὕδωρ,
ὅφ' ἐδ' ὕπαχλυνθ' ἔμελλ' ἔρατος, οἷ' ἐσιδόντος
εἰσθλὸν σὴ μ' ἀνέμοιο, καὶ ὑπὲρ ἐγγύς ἐόντος
χαίρεσι, τοπάρουθιν ἐπιστάχοντος ἄρ' ἔρατος,
ὥς ἄρα βῶται ὕδ' ὅτ' ἔδραμον ἐνδοθι πάρος

70. δεινὴν Γενθεσίλξαν ἐπὶ πόλεμον μεμαῖαν,
■ γήθειον· Ελπωρὴ γὰρ ὅτ' ἐς φρένας ἀνδρὸς ἵκηται
■ ἀμφ' ἀγαθῶν, συνόεσαν ἀμαλύνει κεκρότητα·
τόσσον καὶ Γενθεσίλξας πόλεος σενάχοντος,
καὶ μὲν ἀκηχε μένοιο, πρὶ φρεσὶ τυτθὸν ἰάνθη·
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὁμμασι πολλὰ μογήσας,
ἰμέρων ἰδέειν ἴδ' ὅν φάος, ἢ θανέεσθαι,
ἢ τόνω ἰντήρος ἀμύμονος, ἢ θεοῖο,
— ὁ μὲν ἀπαχλύσαντος, ἰδ' ὅν φάος ἡριγενῆς,
ἔμδ' ὅσον τοπάρουθιν, ὁ μὲν δ' ἄρα βαλὼν ἰάνθη

80. πολλῆς ἐκ κρότητος, ἔχει δ' ἐπὶ πῆματος ἄλγος
αἰνὸν ὃν τὸ βλεφάρουσι λείπει μένον, ὥς ἄρα δεινὴν
ἕδος Λαομέδοντος ἐσέδρακε Γενθεσίλξαν·
παῦρον μὲν γήθεισε· τὸ δ' ἐπὶ πλέον, εἰς ἐπὶ πείδων
ἅλυν ἀπέντα μένων· ἄγε δ' ἐς ἐὰν δώματ' ἀνέσταν·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

καὶ μιν προφρονέως τίεν ἔμπεδον ὥστε δύνασθαι,
 τηλόθε τοσησάσαν ἐκκοσῶ λυκάβασι·
 καὶ οἱ δ' ὄρπον ἔταξε παγέδατον, οἷον ἔδουσι
 κυδάλι μοι βασιλῆος, ὅτ' ἔθνεα θλώσαντες,
 δαίναυτ' ἐν θαλίῃσιν ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης·

90. δ' ὦρα δέ οἱ πόρε κεῖλ' αἰὲς ὀλβία· πολλὰ δ' ὑπέστη
 δωσέμεν, ἣν ῥῆσαι δαΐξομένοισι ἐπαμύνη·
 ἥ δ' ἄρ' ὑπέχετο ἔργον, ὃ ἔποτε θνητὸς ἰώλπη·
 θλώσεν ἀχιλῆα, καὶ ἄνδρα λαόν ὀλέσεν
 δργῶν, τῆας δὲ πυρὸς κεθύτῃθι βαλίσσαι·
 σιπήν· ὃ δὲ τί ἦδ' ἐὺ μελίν' ἀχιλῆα,
 ὅσον ὑπέρτατος ἦεν ἐνὶ φθισήνορι χαρμῇ·
 τῆς δ' ὡς οὖν ἐσάκυσεν εἰς παῖς ἡτίωνος
 ἀνδρομάχῃ, μάλα τοῖα ἐφ' προσελέξατο θυμῷ,
 ἔδειλ' ἢ, τί νύ τόσσα μέγα φρονέουσ' ἀγορεύς;

100. ὃ γάρ τοι θένος ὅπιν ἀταρβείτ' ἡπλίωνι
 μάρνασθ', ἀμὰ σοὶ ὤκε· φόνον, καὶ λοιγὸν ἐφήσει·
 λαυγαλὴν, τί μέμνησ' ἀνὰ φρένας; ἦ νύ τοι
 ἔσκη θανάτοιο τέλος, καὶ δαίμονος αἴσα·
 ἔκτωρ γάρ Σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο θυρί·
 αἶψ' ἰδάμην κρατερός περ ἰῶν, μέγα δ' ἦ καχιρῶας,
 οἱ ἰθεὺν ὥς, πάντες ἀνὰ πτόλιν ἰσορόωντο·
 καὶ μοι ἔνν' μέγα κῦδος, ἥ δ' ἀντιθέοις τοκέεσσιν,
 ζῶν· ἰῶν· ὥς ἔμε χυτὴ κατὰ γαῖαν κενύθει,
 πρὶν σφί' ἀνθερείωνος ὑπ' ἔρχεῖθ' ἐν μὲν ὀλέαναι·

110. οὐν δ' ἄρα ἄσπετος ἄλγος οἱ ζυρὸς ἐπαθήσεαι
 κῆνον, ὅτ' ἀμφὶ πόλιν αὖ ποδῶκεδ' ἔρυσεν ἵπποι·
 ὄργαλ' αἰσ' ἀχιλῆος, ὃ μ' ἀνέρος ἄνιν ἔθνην
 κεριδίν· τό μοι, αἰνὸν ἄλγος πέλ' ἤματα πάντα·
 οἱ φάδ' ἰδὼν κατὰ θυμὸν εὐσφυρος ἡτίωνη,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

- μνησαμένη πόσιος· Μάλα γὰρ πένθος ἄξει
 • ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο σαφροσι θλυτέρησιν·
 ἥελιος δὲ θεήτιν ἐλιδόματος περὶ δίνης,
 δύσατ' ἐς ὠκεανοῖο βαθύν ῥοόν· ἄνυτο δ' ἠώς·
 οἳ δ' ὅτε δὴ πᾶσαντο παῖ, δαιτὸς τ' ἐρατῆνης,
 120 δὴ τότε πεδμῶαι σῶρεσαν θυμῆρα λείβα
 ἐν Πριάμοιο δόμοισι θρασυφρόνι Γενθεσίλῃ·
 ἥ δέ, κίψ' ὀδυσσεν, ὕπνος δὲ οἱ ὅα' ἐκάλυψεν
 — νήδυμος ἀμφιπέσων· μόλε δ' αὐτῆρος ἐξ ὑπᾶτοιο
 Γαλλάδος ἐννεσίῃσι μένος δολέοντος ὀνείρου,
 ὅπως μιν λάσσεσθαι, κενὸν ῥῶεσι γίνηται,
 διτ' αὐτῇ· μεμαῖα τοτὶ πτολίμοιο φάλαγγας·
 καὶ τὰ κῆρυ, ὡς ὥρμαινε δ' αἴφρων τροίτο, ἔνθα·
 τῇ δ' ἄρα λυγρὸς ἄνθρωπος ἐφίστατο, τὰρ ῖ' ἰοικώς,
 καί μιν ἐπορύνεσκε ποδάρκεος ἀντ' Ἀχιλλῆος
 130 θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον· ἥ δ' αἴσασσα,
 γῆθειν ἐν φρεσὶ πάμπαν· οἶσατο γὰρ μέγα ἔργον
 ἐκτελέσσειν αὐτῇ μαρ' ἀνὰ μόθον οὐρυόεντα·
 νηπίην, ἥρ' ἐπίθισεν οἷζυρ' ὦπρ' ὀφρῶ
 ἱσπερίῳ, ὃς φύλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
 θύλῃ ἐν λεχέωνιν ἄδην ἐπιήρτο μαβᾶων·
 ὅς μιν ἄρ' ἐξέπαφεν ἐπορύτων ἀπονείσθαι·
 αἶψ' ὅτε δ' ἡρ' ἐπόρσε ῥοδόσφυρος ἡριγένεια,
 δὴ τότε Γενθεσίλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος,
 ἐξ ὀνῆος ἀνέπαλτο, καὶ ἄμφ' ὠμοισιν ἔδωκε
 140 τάχιστα δαιδαλέοντα, τὰ, οἷος ὥπασεν ἄρης·
 πρῶτα μὲν ἄρ' κνήμησιν ἐπ' ὀρθυρεοισιν ἔθηκε
 κνημίδασ' χρυσῆας, αἱ οἱ ἔσαν δι' ὀραρῆαι·
 ἔσαστο δ' αὐτῶρ κνημῶν πανάολον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὠμοισιν,
 — θῆκετο κυδιστάσθαι μέγα ξίφος, ᾧ περὶ πάντα

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΑ·

πυλῆος αἰὲς κητο δὲ δρυῖν, ἡ δ' ἐλέφαντος·
 ἀνδ' ἐβίτ' ἀπείδα δ' ἄν ἀλίγκιον ἀντιμύνης,
 ἡ δ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο βαθυρροῦς ἀντέλλουσιν
 ἡ μισυ πεπληθῆα περὶ γναμπῆσι κεράϊς,
 τοίη μαρμαίρεισεν ἀσπετος· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
 150 θῆκε κόρυϊ κομόωσαν ἐσθέρῃσι χρυσεῇσιν·
 ὧς ἡ δ' ἔδω, μορόντα περὶ χροὶ δέκατο τάχῃ·
 ἀσπεροτῇ δ' ἀτάλαντος ἐξέτετο, πῶ, ἀπ' οὐλύμπῃ
 εἰς γαῖαν προΐσι Διὸς μένος ἀκτ' μάτοιο,
 δῖον ἄνδρ' ὅσοις μένος βαρυνχέος ὄμβρῃ,
 ἡ δ' πολυρροῖζων ἀνέμων ἄλκῃ κτον ἰών·
 αὐτίκ' ἐκ' ἐκονέσσα δὲ ἐκ μεγάροιο γείαθαι,
 δούδ' ἔλατ' ἀκοντάς ὑπ' ἀπείδα· δεξιτέρῃ δὲ,
 ἀμφίτυπον βυπλῆζα, τόν, οἱ εἰς ὠκεῖα δεινῇ,
 θυμοβόρ' πολέμοιο πελωρίον ἐμμεναι ἄλκαρ·
 160 τῷ, ἐπικαχχαλώσσα, τάχ' ἤλθεν ἐκτοβὶ πύργῳ,
 φῶας ἐποθύνησα μάχην εἰς νυδ' ἰάνεραν
 ἐλθέμεναι· οἱ δ' ὦκ' σπαιναγρόμενοι πεπίθοντο,
 ἀνδρὸς δρυῖν δὲ, καί περ πάρος ἦν ἐδ' ἐλοντό·
 σὴ μέναι ἀντ' ἀχιλῆος· ὁ δὲ περὶ δάμνατο πάντας·
 ἡ δ' ἄρα νυδ' ἰάσκειν ἀάχετα· ἔξετο δ' ἵππῳ
 κελῶ τ' ὠκυτάτῳ τε, τόν, οἱ ἄλοχος βορέα
 ὠπάσεν ὠρήθρα πάρος θρήνηνδε κῆῶσα,
 ἐφ' ἵον· ὅς τε βοῆσι μετέπρεπεν ἀρπύγαι·
 τῷ, ῥατόδ' ἐσομένη, λίπεν ἄσπεος αἰπὰ μέλαθρα
 170 ἐσθλῇ Γενθεσίῃ· ἀλγρὰ δὲ μιν ὠρύνεισκει
 ἡ δ' ὅς, ὅπως πρῶτην τε, καὶ ὕστατην ἐπὶ δῆριν
 ἐλθέμεν· ἀμφὶ δὲ φῶας ἀνοστήταισι πόδεσσιν
 πολλοὶ ἔσσοντ' ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κύρῃ
 ἰλαδὸν, ἡ ὕτε μῆλα μετὰ κτίλον, ὅς δ' ἅμα πάντων

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

νισομένων, προβαῖσι δ' αἰμοσύνησι νομήας,
ὥς ἄρα τῇ ἰφίποντο βίῃ μέγα μακρόν τ' οὐ
ῥῶς εὐαθινός, καὶ ἀμαξόνος ὁ μῦρι μούμοι.
ἡ δ' οἷα γριτωνὶς ὅτ' ἤλυθεν ἄντα γιγαστωρ,
ἡ ἔρις ἐρεκύνδοιμος ἀνὰ στρατὸν αἴσανσα,

180 τῶν ἐνὶ γῶνιαι βοῇ πέλει Γενθεσίλειαν.

καὶ τότε δὴ κρονίῳ πολυτλήτης ἀναείρας
χεῖρας λαομέδοντος εὖς γόνος ἀργείοιο,
ἄχετ' ἰβὸν ὑπὲρ ἀμμένους ἰδαίοιο
Ζηνός, ὃς ἴλιον αἰὲν εἰς ἐπιδέρεται ὕδασι.
κλυθὶ πάτερ, καὶ λαὸν ἀχαιῶν ἤματι τῷδε
δὸς πείσειν ὑπὲρ χερσὶν ὀρνίδος βασιλῆης,
καὶ δὴ μιν παλίνορσον ἔμην ποτὶ δῶμα σάωσον
ἄξομενος τεὸν ἥα πελώριον ὄμβριμον ἄρην,
κῶπῃν τ' ὑνέκ' εἰσικεν ἐπ' ὑρανίησι θεῆσιν.

190 ἐκπάγλως δὴ σῆος θεῶν γένος ἐστὶ γένεθλος.

αἰδέσμε δ' ἔμην ἦτορ, εἴπει πολλὰ κακὰ τέτληκα,
παίδων ὀλλυμένων, ὅς μοι πρὶ κῆρδος ἔμαρταν,
δῶγδ' ὦν παλάμῃσι κατὰ σῶμα δνιότητος.
αἶδο δ' ὡς ἐτι παῦροι ἄρ' αἵματος ἐτ μὲν ἀγαν
Δαρδάν, ὥς ἀδῶϊκος ἐτι πῖολις, ὅφρα καὶ ἡ μείς
ἐκ φόνου δ' ἰαλείοιο, καὶ ἄρεος ἀμπνύσωμεν.
ἡ ῥὰ μέγ' ἀχόμενος τῷδε αἶψα ὄξυ κενληγώς,
ἥδη ἀποπνέουσα ἔχων ὀνύχεασι πέλειαν,
ἱσμενέως οἰμῆσεν ὄρισερος ἄμφι δὲ θυμῷ,

200 τάρβησε Γριάμοιο νόος φάτο δ' ἔν' ἐτ' ἀρήσιν
ζωὴν Γενθεσίλειαν ἀπὸ πολλῆ μοιο κίψαν.

καὶ τότε γ' ὥς ἡ μέλλων ἐτήτυμον ἤματι κῆρυ
κῆρδος ὑπετελέειν. ὃ δ' ἄρ' ἄλκυτο θυμὸν ἐαγώς.
δῶγδ' οἱ δ' ἀπάνευθε δαμβεον, ὅντ' ἐσίδοντο

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔΟ·

ἤλθον δὲ θήρεσιν οἰκότης, οἳ τ' οὐδ' ὄρεσιν
 πόμηνς ἡροπόκοισι πόνον συνόντα φέρουσι,
 πῶ δέ, πυρὸς ῥιπῇ θαλίημιον, ἥ τ' ἐπὶ θάμνοισι
 μάνετ' αἰαλίοισιν ὑπεροχὴν ἀνέμοιο.
 καί τις αἰμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖσιν ἔειπεν,
 τίς δὲ ῥῶας ἀγρε μεθ' ἔκτορα δρωθέντα,
 ὅς φα' μὲν ἐκ ἐτιώων ὑπαντιάσθην μεμαώτας;
 νῦν δ' ἄρα ῥ' αἰαντοὶ λιλαιόμενοι μέγα χάρμης.
 καὶ νῦν τις αἰμ' αἰαντοῖσιν ἐποχύνῃ πορεύεται.
 φάιντο κεν θεὸν ἔμμεναι, ἐπὶ μέγα μῆδεταί ἔργον.
 αἶψ' ἄγε θάρσος ἄκρον ἐνὶ σέρνοισι λαβόντες,
 ἀλκῆς μνησώμεθα δαΐφροτος· ἐδὲ γὰρ ἡμεῖς
 νόσφι θεῶν ῥῶας μαχισὸς μεθ' ἡμᾶς ἔσθ'·
 ὥς φάτο· τοῖ δέ φα' ῥ' ἀπὸ περὶ ταῦτα θέντες,
 νῦν ἐσχεύοντο μένος κατὰ κρηνοῖσιν αἰαντοῖσιν.
 οὐδ' ἔβαλον θήρεσιν οἰκότης ὠμοβόροισιν,
 δῆριν ἐς αἵματόεσσαν· ὁ μὲν δ' ἔχον ἔντεα κελὰ,
 ἔλχεα, καὶ θώρηκας, εὐσθενέσ τε βοῆας,
 καὶ κόρυθας βριαράς· ἕτερος δ' ἑτέρῃ χόρα χαλκῷ
 τύπλον ἀπληγέως· τόδ' ἐράνθετο ῥῶον ἔσθ'·
 ἐνθ' ἔλε Γενθεσίλεια Μολιώνά τε, Περσινόον τε,
 Γλιαόν τε, καὶ ἀντίθεον, καὶ ἀγῆτορα Λέρνον,
 Ἰππαλμόν τε, καὶ Αἰμονίδην, κρατερόν τ' ἐλασιππον·
 Διηρίον δ' ἔλε Λαορόνον· Κλονίην δὲ Μένιππον,
 ὅς ῥα πάρος φυλακῆθεν ἐπέσπετο Πρωτεσίλαον,
 ὅπως κεν ῥῶας ἐὺσθενέοισι μάχοιτο·
 τοῖ δ' ἄρ' ὀποφθιμένοιο, Γοδάρκ' ἐθυμὸς ὀρίσθην
 ἰφικλεία· ἥ τ' ἔπειτα φίλας ἐταίρων·
 αἶψα δ' ὄν' ἀντιθέην Κλονίην βάλε· τῷ δ' εὖ δὴ πρὸ
 ἤλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος· ἐκ δὲ οἱ ὤκ'

215

220

230

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

Δυρὶ χύθη μέλαν αἷμα· σπέντα το δ' ἔγκτα πάντα.
 τῆσδ' ἄρα Πενθσίλεια χολώσαστο· καὶ ῥα Ροδάκη
 ἔτασιν ἐς μῶνα παχύν· περιμήκει δυρὶ,
 χεῖρὸς διεξιτερῆς, διαφλέβας αἰματοέσας.
 κέρσε· μέλαν δὲ οἰᾶμα δ' ἔλκεος ἔταμένοιο,
 245. ἔβλυσεν ἑαυμένως· ὃ δ' ἄρα σενάχων, ἀπόρρυσεν
 εἰσοπίσω· μάλα γάρ οἱ ἐδάμνατο θυμὸν ἀνίη.
 ἦ δ' ἄρ' ἄπεισιν μένοιο, ποδὴ φυλάκεαν ἐτύχῃ
 ἄσπετος· ὃ δ' ἄρα βυὸν ἀπὸ πηλὸ μοιο λιαθεῖς,
 κἀπθαίε καρταλίμῳ σφετέρῳ· ἐν χερσὶν ἑπάρων.
 ἔδομεν δὲ δὲ Βρέμταν ἑήρατο δούρατι μακρῷ,
 διεξιτερὸν παρὰ μαζόν· ἄφαρ δὲ οἱ ἦτορ ἔλυσεν.
 ἦ δ' ἔπεσεν μελὴν θαλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσι
 δρυετό μοι τέμνυσιν ὑπέρροχον, ἦ δ' ἄλκῃ τοῦ
 ῥοῖζον ὁ μῶς, καὶ δ' ἦτορ ἐρετο μένη, προΐησιν.
 250. ὥς ἡ ἀνοιμῶξασα τίσιν· τῆσδ' ἄφα πάντα
 αὔσε μόρος· φυγὴ δ' ἐμίγη πολυάεσιν αὔραις.
 Εὐάνδρην δ' ἄρα Μυριόνης, ἰδὲ Θερμῶδ' ἔσαν
 ἔλιν ἐπεισιν μένος ὁλοὴν ἀνὰ δ' ἰσότητα.
 πῶν μὲν, ἄρ' ἐς κραδίην ἐλάσας δόρυ, τῆσδ' ὑπὲρ νηδὺν
 φάσσαντον ἐχρίψας· τάσδ' ἑαυμένως λίπεν ἦτορ.
 Δηριόνην δ' ἐδάμασεν ὀϊλῆος ὁ μβριμος ἦος,
 ἐχρεῖ ὁ κρυόεντι διακλυῖδα τυχεύσας.
 ἀλκιβίης δ' ἄρα Τυδείδης, καὶ Δηριμαχίης,
 ἄμφω κρατ' ἀπένοφε σὺν αὐχέσιν, ἄχρῃς ἐπ' ὤμοις
 260. ἄορι λουγαλίῳ· ταῖ δ' ἦν τε πόρτιος ἄμφω
 καπέσον, ὥς τ' αἰξὴς ἄφαρ φυγῆς ἀπαμείρεται,
 κόψας αὐχάνους σιβαρῶν βυπληγὴ τένοντας.
 ὡς αἱ Τυδείδ' αὖ τίσιν παλάμησι δαμῆσαι,
 ῥῶων ἄμπεδίοι, σφετέρῳ ἀπὸ γόφῃ καρέων·

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

τῇσι δ' ἐπὶ Σθένειος κρατῆρ' ὄν κατέπεφνε Κάβηρον,
ὅς κ' ἴν' ἐκ σισυόλιαόμένος πολέμῳ
δ' ῥαίοι, ὅδ' αὖθις ἐκ νουσήσατο πάρην·

τὸ δ' ἢ Γάρις κραδί' ἰν' ἐχολώσατο δηωθέντος·
καὶ ῥ' ἔβαλε Σθένειο κατ' ἀντίον· ὅδ' ἄρα τότε

270. ὕτασιν ἐαυμένος περ· ἀπέπλησθη δ' ῥ' οἷσός
ἄλλῃ, ὅπῃ μιν κῆρδ' ἀμείλιχοι ἰδύεσκον·
κτείνε δ' ῥ' ἐαυμένως Εὐνήορα χαλκίο μίρην,
ὅς ῥ' ἐκ δαλιχίοιο κῆν ῥῶεαι μάχεσθαι·
ῥ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, παῖς Φυλλῆος ἀγῶος
ὠρίνθη· μάλα δ' ὤκ' ἔλων ὥς πῶεσι μήλων
ἔτθορε· τοίδ' ἄρα πάντες, ὕπέρεσαν ὁμβρι μοι ἄνδρα
κτείνε δ' ῥ' ἰτυμονῆα, καὶ ἰπασίδην ἀγέλαον,
οἱ ῥ' ἄπ' ἐμὴν τοιο φέρον δαναοῖσιν ὁμοκλήν,
Νάκη ἅμ' ἀντιθέω, καὶ ὕπ' ἀρχὴ μάχῃ μετὰ δ' ἡμῶ,

280. οἱ μυκαλὴν ἐνέμοντο, τιτανοῖο τε λεικὰ κάρηνα,
βράχυντ' ἄλκια μακρὰ, καὶ ἠΐδεντα πάντορμον,
μακάνδρου τε ῥέεθρα βαθυῖρ' ὄν, ὅς ῥ' ἐπὶ γαῖαν
καρῶν ἀμπελόμεαν ἀπ' φρυγῆς πολυμήλε
ἦσι, πολυγνάμπῃσιν ἐλαιοόμετος προχοῇσιν·
καὶ ἤ κ' ἄν, κατέπεφνε Μένης ἐκ δ' ἠϊοτῆτι·
ἄλλος δ' αὖτ' ἐδάμασεν, ὅσος κ' ἔχε θυρὶ κελαινῷ·
ἐν γάρ οἱ σέρνοισι θράσος βάλε ῥιτογένεια,
ἔφραξε δυσμένειαν ὀλέθριον ἦτορ ἐφάη·

290. Δρισάων δ' ἐδάμασεν δ' ἠϊοφίλος Πολυπότις,
τῆκε δ' ἄν Νέαιρα περίφρονι Θεοδάμαντι
μιχθῆσ' ἐκ χέειαν ὑπᾶσι πύλῳ νιφόντι,
ἦχ' ἰθὺοὶ Νιόβην λάαι θέσαν, ἥς ἐτι δάκρυ
πυλὸν μῆλα σφυγῆς καταλγέβεται ὑφ' ὀπί πέφης,
καὶ οἱ σὺν συνάχουσι ῥοαὶ πολυνηχέος ἱρμῷ,

ΤΟΥ ΓΡΩΤΟΝ.

καὶ κορυφαί σιπύλῃ περὶ μῆνεσθ, ὧν καὶ θύτρθεν
 ἐχθρὴ μαλανομοισι περὶ πᾶσ' ὁμίχλῃ.
 ἢ δὲ, πέλῃ μέγα θαῦμα παρταυμένοισι βροτοῖσιν
 ὅσων ἐοικε γυναικὶ πολυσύνῃ, ἢ τ' ἐπὶ λυγρῷ
 πένθει μυρομένη, μάλα μυρία δάκρυα χέου.
 300. καὶ τὸ μὲν ἀρεκέως φῆς ἔμμεναι, ὅππότε ἄρ' αὐτὸς
 τηλόθεν ἀφῆρσεν αὖτ' ἐπὶ δὲ οἱ ἐγγὺς ἵκηται,
 φαίνεται ἀπῆλτα πέτρῃ, σιπύλοιο ἀπορρώξ.
 αἰὲν ἢ καὶ, μακάρων ὁλοὺν χόλον ἐκτελέσσει,
 μύρεται ἐν πέτρῃσιν, ἔτ' ἀχνη μὲν εἰ κ' ἤα.
 ἄλλοι δ' ἀμφοῖσιν φόνον, καὶ κ' ἢ ἔτιθεντο
 δρῶντων δεινὸς ἔρως σρωφάτο κυδοίμους
 λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δὲ οἱ ἄλχι
 εἰς ἡνίκαι θανάτοιο τέλος· περὶ δὲ σφι κ' ἦρδς
 λανθάλει σρωφῶντο, φόνον σπνόντα φέρουσαι.
 310. πολλῶν δ' ἐν κοινήσι λύθῃ κ' ἄρ' ἡματι κείνῃ
 ῥῶων, δρῶντων τε· πολὺς δ' ἀλλοιτὸς ὁρώρεν.
 ὃ γὰρ πῶς ἀπέλινγε μένος μέγα Γενεσιδέης,
 αἰὲν ὥς τίς τε βότασι καὶ τ' ἔρτα μακρὰ λείαντα
 ἐνθόρῃ αἰξέεσσα βαθυσκοπέλῃ διὰ βήλας,
 αἰματὸς ἰμείρουσα, τό, οἱ μάλα θυμὸν ἰαίνει,
 ὥς τιμος δαναοῖσιν δρῆϊάς ἐνθορε κ' ἦρῃ,
 οἳ δ' ὅπισθ' ἄχοντο τεθιπότα θυμὸν ἔχοντες,
 ἢ δ' ἐπεὶ ἦν τε κ' ἡμα βαρυδ' ἄποιο θαλάσσης,
 νῆεσιν ὠκέεσιν ὅθ' ἵστα λανκὰ πετάση.
 320. ἔρος ἐπ' ὅς μενος· βοδωσι δὲ πάντοθεν ἄκρα
 Γόντου ἐρουχοί μείνοιο ποτὶ χθονὸς ἠῖονα μακρὴν.
 ὥς ἢ ἔασο μὲν, δαναῶν ἐδ' αἰεὶ φάλαγγας,
 καὶ σφιν ἐπιπέλικσε μέγα φρεσὶ μειδιόωσα,
 ὠκύνδς, οἱ Γριάμοιο κακὴν ἀποτίσσετε λῶβην

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

σὴ μερὸν· ὅ γάρ πω τίς ἐμὸν ἀένος ἐξυπαλύξας,
 χαρμαφίλοις τεκέεισι, καὶ ὑάσιν, ἢ δ' ἀλόχοισ
 οἴσεται· οἰωνοῖς δὲ βόσις, καὶ θηροῖς θανόντος
 κήσεσθε· ὅ δέ τι τύμβος ἐφ' ὃ μέσος ἵεται αἶψα·
 330. πῆ ἔνν Τυδίδεο βίη, πῆ δ' αἰεΐδαο,
 πῆ δ' Ἀΐαντος; ἢ, τὸρ φάτις ἐμμεν ὄριτους·
 αἷς ἐμοὶ ὅ τλήσονται ἐναντι δηριάσασθαι,
 μή σφιν ἄτο μελίων φυχῶς φθιμένοισι πελάσω·
 ἢ ῥά· καὶ δ' ὄρφοισι μέγα φρονέουσ' ἄορσε,
 κηρὶ βίην ἐκ' ἧα· πάλυν δ' ὕπερ δάμνατο λαόν,
 ἄλλοτε κλυβὴ πῆνι βαθυσύνω, ἄλλοτε δ' αὖτε
 πάλυνσ' ὄξυν' ἄκοντα· φέρεν δὲ οἱ αἰόλος ἵππος
 ἰσθόκον, καὶ τόξον ἀμείλιχον, ἢ πῶ ἄρ' αὐτῇ
 χρῶν' ἀν' ἀματόεντα μόθον βελών' ἀλεχρῶν,
 καὶ τόξοιο πέλοιτο· βοοὶ δὲ μιν ἄνδρ' ἐποντο
 340. ἔκτορος ἄχεμάχοιο, καὶ σὶ νηϊό τε, φίλοι τε,
 ὁ μὲν μοι ἐν σέρνοισιν ἀναπνέοντες ἄρνα,
 δὲ θανατοὺς ἐλάϊζον ἐυξείσης μελήσιν·
 τοὶ δὲ θείοις φύλλοισιν ἰοικότ' ἢ φεικάδ' εἰν,
 πίπτον ἐκασυτέροι· μέγα δ' ἔεπεν ἄσπετος αἶσα
 αἶματι δαυομένη, νεκύεσσι τε πεπληθῆα·
 ἵπποι δ' ἄμφι βέλεα πεπαρμένοι· ἢ μελήσιν
 ὕστατον χρεμέτιζον, ἐὸν μένος ἐκπνέοντες·
 οἶδε, κόνιν δ' ὀρχαμοῖσι δεδραχμένοι, ἀσπαίροντες·
 350. τὸν δ' ἄρα φῶϊσι ἵπποι ἐπ' αὐτὸν μετόπισθεν
 ἄντην, ὅπως στείβεσκον ὁ μὲν ἡταμένοισι πεσόντες·
 αἰετὶς δ' ἐνὶ φέεσιν ἀράσσατο μακρὰ κρηιδῶς,
 οἷς δὲ Πενθσίλειαν ἀνὰ σφατὸν ἄϊανσαν,
 λαλαπτι νηανὴν ἐπαλίπκιον, ἢ τ' ἐνὶ πόντῳ·
 μαινεθ' ὅτ' αἰροκρηῇ σμάρχεται ἡελί' ἴς·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

καὶ ῥ' ὅ γε μαφιδίης ἐπ' ἑλπωρῇσιν ἔειπεν,
 ὦ φίλοι, ὡς ἀναφανδὸν ἀπ' ἔραν' εἰλήλυθε
 σῆμερον ἀθανάτων τίς, ἵν' ὀργῇσι μάχῃται,
 ἢ μὲν ἦρα φέρουσα Διὸς κρατερὸρ ὄνον βυλῇ·
 300. ὅς τ' ἄρα πρὸς μέμνηται εὐθενέος Πριάμοιο·
 ὅς τ' αἰδοίηται ζῆται ἄφ' αἵματος ἀθανάτοιο·
 ἢ γὰρ τήνδε γυναικὰ γ' οἷο μὲν εἰσοράσθαι
 αὐτὸς θαρσαλέην τε, καὶ ἀγαλὰ τάλῃ' ἔχουσαν,
 αἷψ' ἀθηνάϊν, ἢ καρτερὸν ὄνον ἐνὶ ὠκείῳ,
 ἢ ἱριδί, ἢ κλεψῆυν ληϊωτῆσιν· καὶ μὲν οἷω
 σῆμερον δογείοισι φόνον σονόεντα βαλίσθαι,
 νῆά τ' ἐμπήσσειν ὀλοῷ πυρὶ, τῇσι πάροισιν
 ἤλυθον ἐς τ' οἶκον, νῶϊν πολλὰ καὶ κλέφροντας,
 ἤλυθον ἀχετον ἄμμιν ἐπ' ἄρει πῆμα φέροντας·
 αἷψ' ἢ μὲν παλινόροισι ἐς ἑλλάδα νοστήσαντας,
 370. πάλιν ἀφρανέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμμιν ὀρήγη·
 ὡς ἄρ' ἔφη ῥῶων τίς, ὡς ἴφρεσσι πάγχυ γεγηθώς·
 νηπίος· ἢ γὰρ ἐφράσατο ἐπεισύνμενον βαρὺ πῆμα
 οἱ αὐτῷ, καὶ ῥῶσιν, καὶ αὐτῇ Γενθεσιλῇ·
 ἢ γὰρ πῶ τί μόθοιο δυσσηχεὸς ἀμφιπέπυστο
 Αἴας ὁ μβριμόθυμος, ἵδ' ἐπὶ πολίπορτος ἀχιλλεύς,
 αἷψ' ἀμφω περὶ σῆμα μενοιτιάδαο κέχλωτο,
 μνησάμενοι ἐτάροιο· γόος δ' ἔχεν ἄλλυδις ἄλλος·
 ἢ γὰρ, δὴ μακάρων τίς ἐρύτιε νόσφι κυδοίμῳ,
 ὅφρ' ἀλεγγὸν ὀλεθρον ἀναπλήσωσι δαμέντες
 390. πολλοὶ ὑπὸ ῥῶεσσιν, καὶ ἰδὴ Γενθεσιλῇ·
 ἢ σφιν ἐπαύουσα καὶ κλέβοιο, καὶ οἱ ἄεξεν
 ἀλκὴν ὁ μῶς, καὶ θάρσος ἐπιπλεον· ἢ δ' οἱ ἀχμῆν
 μαφιδίην πῶς ἴδωεν, αἰετὶ δ' ἢ νῶτα δαίρει
 φονγόντων, ἢ σέρινα καταντίον αἰωνόντων·

- θερμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἰδάνετο· γῆα δ' ἐλαφρὰ
 ἔπλετ' ἐπεὶ αὖ μένος καὶ ματος δ' ὕψος ἀμύχαντο θυμὸν
 ἄπρομον, αἷμα δ' ἀμύχαντος ἔχεν μένος· ἴσ' ἐτι γὰρ μιν
 ὄωκεα μοῖρα ποτὶ κληνὸν ὄβρυς ἀχλὺν,
 αἶσα λυγρὴ κύνειεν· ἀπὸ προβι δ' ἐσηῖα
 370. χάρμης, κυδίασκειν ὀλέθριον, ὅωκεν ἔμελλε
 κύνειν ὃ μετὰ θυρὸν ὑπ' αἰανίδας χεῖρας
 δάμνασθ', ἀμφὶ δὲ μιν ξόφος ἐκρυφε· τήνδ' ὀρόθωνεν
 αἰὲν αἴσας ἔχουσα, καὶ ἐς κενὸν ἦεν ὀλέθρον
 ὕστατα κυδάνουσα, ἰδ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔκαιρεν·
 ὥς δ' ὅ ποτ' ἐρσηέντος ἔσω κήποιο βορῦσα
 πόικς ἐλθομένη θυμαλίου ξυρί πορτίς
 ἀνέρος ὃ παριόντος, ἐπείαυται ἄλλοθεν ἄλλη
 σινομένη φυτὰ πάντα, νέον μάλα τιθεσθῶντα,
 καὶ τὰ μὲν, ἄρ κατέδαψε, τὰ δ' ὀνποσὶν ἠμάλδωνεν,
 400. ὥς ἄρ' ἀχλὺν νῆας ἐπείαυ μένει καὶ ὁ μίλον
 κύνει ἐνυαλίῃ, καὶ μὲν κτάνε, τὴν δ' ἐφόβησε·
 ῥωτάδης δ' ἀπάνανθεν ἄρ' ἡἴα ἔργα γυναικὲς
 θαύμαζον· πολέμοιο δ' ἔρωσ λάβειν ἰπποδάμην
 ἀντιμάχοιο θυάτρα, Μενεπολέμοιο δ' ἄκοιτιν
 σιφόνην· κρατῆρσι δ' ὕψος φρεσὶ μεμαῖα,
 βαρσαλίων φάτο μῦθον, ὁ μὲν κηκο δ' ὄβρυς
 δῆριν ἐπὶ σπόμεαν· ἔχειρε δὲ οἰδάσσοις ἀλκήν·
 ὦ φίλαι, ἀλλήμον ἦτορ ἐπὶ σέρτοισι βαλῦσαι
 ἀνδράσιν ἢ μετέροισιν ὁμοῖον, οἱ περὶ παρῆς
 410. δυσμετέσιν μάρνανται, ὑπὲρ τοιῶν τε, καὶ ἡμῶν,
 ἔποτ' ἀναπνέοντες οἰζύους, αἷμα καὶ αὐτὰ
 παρθέμιναι φρεσὶ θυμὸν, ἴσ' ἡς μνησώμεθα χάρμης·
 ▪ Οὐ γὰρ ἀπὸ προβις καὶ ἐν ὕστερον αἰετῶν,
 ▪ αἷμα δὲ κένουσι πέλας μένος, ἐστὶ καὶ ἡμῖν·
 ἴσα

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

- ἴσοι δ' ὄφθαλμοί, καὶ γένατα πάντα δ' ὁμοῖα·
- ξυὼν δ' αὖ πάντως φάος, καὶ νήχυτος αἷρ·
- φορβή δ' ἔχ' ἑτέρη· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λώϊεν ἄλλο
- θῆκε θεὸς, τῷ, μή τι φεβώμεθα δῖοι τῆτος;

120. αἰχμαλῶν; τῆσδ' ὅτι πέλει χεῖρόν ὅτε γενέσθῃ,
 ὃ τὸρ ἑὸν προλήθρον· ὑπὲρ ξήνοισι δ' ἀνὰ κτος
 μάρναται ἐκ θυμοῖο, καὶ ἔν' ἐμπαίζεται ἀνδρῶν,
 ἐνθε μὲν φρεσὶ θάρσος, ἀταρτηρόν τε νόημα·
 ἢ μὲν δ' ἄλλοθεν ἄλλα παρὰ τοσὶν ἄλγεια κῆται·
 τῇ, καὶ τὸρ φίλα τέκνα, καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόλιν
 ὅλκωθ'· αἰδὲ τοκῆας ὀυρόμεθ' ἔν' ἐόντας·
 ἀλλὰ δ' αὖτ' ἀκάλυπτοι ἀδελφῶν ἐπ' ὀλήθρῳ,
 καὶ πηῶν· ὃ γὰρ τις οἴεσθ' ἡσυχίας κακότητος
 ἄμμερος· ἐλπωρὴ δὲ πέλει καὶ δῦλειον ἡμαρ

130. ὅσι δ' εἶν' τῷ, μή τις ἐπ' ἀμβολίῳ πολέμοιο
 εἴη τερομένησιν· εἰσὶν γὰρ ἐν δαὶ μάλλον
 τεύεσθαι, ἢ μετόπισθεν ὑπ' ἀμφοδαιπῶσιν ἀγεσθαι,
 νικιᾶλοισι ἅμα πικρῶν, ἀνιρῇ ἐπ' ἀνάνη,
 ἄσπεος αἰθομένοιο, καὶ ἀνδρῶν ὃν ἐπ' ἐόντων·
 ὥς ἄρ' ἔφη· πάσῃσι δ' ἔρωσιν συχεροῖο μόθοιο
 ἐμπεσὶν· ἐλπίσιν δὲ πρὸ τέχεος ὥρμαινεσθαι
 βήμεναι ἐν τάχεσιν ὀφρὴ μέναι μεμαῖαι
 ἄσπ' ἢ, καὶ λαοῖσιν· ὀρίνετο δὲ σφισι θυμός·
 ὥς δ' ὅτ' ἔσωσιν μβλοιο μέγ' ἰὺ ξωσι μέλισσαι,

140. χέματος ὃν ἐπ' ἐόντος, ὅτ' ἐς το μὸν ἐπύσσονται
 ἐλθέμεν· ὃ δ' ἄρα τῆσι φίλον πέλει ἐνδοθὶ μίμνην,
 ἀλλὰ δ' αὖ ἑτέρην προκλήζεται ἐκ τῶς ἀεσθαι,
 ὥς ἄρ' ἔφη· ῥαῖα δὲ ποτὶ φύλοπιν ἐγνονέεσσαι,
 ἀμνησάσθ' ὅσωνον· ἀπόπροθι δ' ἔρρια θέντο,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

καὶ ταλάρως ἀλεγεινὰ δ' ἐπ' ἔντα χεῖρας ἵαλλον·
καὶ νύ κεν ἄσπετος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὄλοντο
ἄνδράσι, καὶ θεναρῆσιν ἀμαξόσιν ἐν δαί κῆναι,
εἰ μὴ σφέας κατέρυξε πύκτε φρονέουσα Θειανὴ
ἑσσυμένως, πινυτοῖσι παραυδήσας ἐπέειπεν·

450. Τί πτε κλόνοντ' αὐτὸν εἰλδόμεναι πονέεσθαι
χέτλιαι, ὅτι πάροιθεν ποτησάμεναι περὶ χάρις,
ὅμ' ἄρα νηϊδὸν, ἔργον ἐπ' ἀτλήτοιν μεμαῖναι,
ὄρνυσθ' ἄρρα δέως; ὅτ' ὁρ' ἀνέρος ἔαται ἴσον
ὕμιν, καὶ δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἀμαξόσι δ' ἦρις ἀμήλιχος, ἱππασία τε
ἄναδεν ἐξαρχῆς, καὶ ὅς' ἀνέρος ἔργα πέλονται·
τόσσιν ἄρα σφίσι θυμὸς δ' ἦτος αἰὲν ὄρωρεν·
ὅδ' ἀνδρῶν δύνονται, ἐπεὶ πόνος ᾗς μέγα κάρτος
θυμὸν ἀνῆέησε, καὶ ἄρ' ὅμα γούνατ' ἔθηκε·

460. τήνδε φάτις καὶ ἄριστος ἔμεν κρατεροῖο θυγαῖρα·
τῷ, οἱ θηλυτέρην τίν' ἐριξέμεν, ὅτι ἔοικεν·
ἢ ἐτάχ' ἀθανάτων τίς ἐπῆλυθεν ὄλχο μένοισιν·

» Γ' αἰσι δ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ὁ μὲν γένος· ὅμ' ἐπ' ἔργα
» σρωφῶντ' ἄλλος ἐπ' ἄλλα· πέλει δ' ἄρα κείνο φέριστεν
» ἔργον, ὅ, τι φρεσὶν ἦσιν ἐπιστάμενος, πονέηται·
τόσσιν κ' ἐπισηπτότος ἀποχόμεναι κελεύειν ἔστιν,
ἴσων ἐπεντύεσθαι ἔων ἐντοσθι μελίσθρων·

ἀνδράσι δ' ἡμετέροισι περὶ πολέμοιο μελήσῃ·
ἐλπωρὴ δ' ἀγαθοῖο τάχ' ἔαται, ὅσσιν ἄλκιος
470. διεκτόμεθ' ὀλλυμένους· μέγα ἢ κάρτος ὄρνυται ἀνδρῶν
ἡμετέρων· ὅδ' ἔστι κακὸν δῖος· ὅτι δ' ὅρ' αἶψα
δ' ἦτοι καὶ φέρις ἔχουσιν ἀντιλέειν, ὅτ' ἀλεγεινὴ
γίγνεται ἀναγκάει καὶ θηλυτέροισι μάχεσθαι·
ὥς φάτο· ταὶ δ' ἐπίθοντο παλαιότερη περὶ ἐύση·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ὕσμινην δ' ἀπάνουθεν ἐσέδρακον· ἡ δ' ἔτι λαὸς
 δάμνατο Γενθεσίλειαν· περίβρομένοτο δ' ἀχαιοί·
 ὕδ' ὀφί θανάτοισ πέλε συνόιντος ἀλκίς,
 αἷ' ἄτε μιν κ' ἄδ' αἶγ' ὅς, ὑπ' βλοσυροῖσι γένουσι
 παρδάλιος κτείνοντο, ποθὴ δ' ἔχεν ἔκ' ἐτι χάρμης
 130. ἀνέρας, αἷ' ἀφ' ὀβοιο· καὶ ἄλλυδ' ἦ ἔν' ἄλλος,
 διμῶν, ἀπορρίψαντες ἐπὶ χθόνα τάχ' ἐπ' ὤμων·
 οἱ δ' ἄρα σὺν τάνχαι καὶ ἡνίοχων ἀπάνουθεν,
 ἵπποι ἔσαν φάροντες· ἐπ' αὖ μένοις δ' ἄρα χάρμα
 ἔπλετ'· ἀπολλυμένων δὲ πολὺς πόνος· ὕδ' τις ἀλκή
 γίγνεται τειρομένοισι· μινωθάδιοι δὲ πέλοντο
 πάντες, ὅσους ἐκίχεν ἀνὰ κρυερὸν σῶμα χάρμης·
 ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσασα μέγα συνέταρα βύελλα,
 ἄλλα μὲν ἐκ ῥίγων χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὖθις τιληθόντα, τὰ δ' ἐκ πρέμνοιο κέεσσιν
 400. ὑφ' ὀθεν, ἀμύλοισι δ' ἐπικλασθέντα κέχυται,
 ὡς δαναῶν κέκλιτο πολὺς στρατὸς ἐν κοπίησι
 μοιράων ἰότητι, καὶ ἔρχετ' Γενθεσίλειαν·
 αὐτὰρ ἐπ' καὶ νῆδ' ἐνιπρήσιαται ἔμελλον
 χερσὶν ὑπ' ῥῶων, τότε περ μιν ἐδήϊος Αἴας
 οἰμωγῆς ἐσάκυσσε, καὶ αἰακίδην προσέειπεν,
 ὦ ἀχιλλεῦ, περὶ δ' ἡ μοι ἀπ' ἤριτος ἦλυθεν αὐδὴ
 ἦσιν, ὡς πολέμοιο σιωπεσέοτος μεγάλοιο·
 αἷ' ἴομεν, μὴ ῥ' ὅδ' ὑποφθάμενοι παρὰ νηυσιν,
 ὄρνυς δάεσσοι, καταφλέξωσι δὲ νῆας·
 500. τῶν δ' ἀμφοτέρωσιν ἐλεγχέη ἀλεγεινὴ
 ἔσεται· ὃ γὰρ εἶπκε Διὸς μεγάλοιο γεγαῶτας,
 αἰχμνεν πατέρων ἱερὸν γένος, οἱ γὰρ καὶ αὐτοὶ
 ῥῶων ἀγλαὸν ἄστυ διεπράθεν ἐγχέησιν
 τοπρὶν, ἃ μ' ἤρακλῆϊ δαΐφρονι λαομέδοντος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ὥς περ νῦν τελέεσθαι ὕψ' ἡ μετέρησιν οἷω
 χερσίν, ἐπὶ μέγα κάρτος αἰξέται ἀμφοτέροισιν·
 ὡς φάτο· τῷ δ' ἐπίθουε θρασὺ θένος αἰανίδαο·
 κλαγγὴν γὰρ συνόεσαν ὑπέκλυεν ὕασι δῖοισιν·
 ἄμφω δ' ὤρμήθησαν ἐπ' ἔντα μαρμαίροντα·

510. καὶ τὰ μὲν ἰσάμενοι, κατεναντίον ἔσαν ομίλῳ·
 τῷ δ' ἄρα τῷ χεῖρα μέγ' ἔβραχε· μαινέτο δὲ σφιν
 ἴσον θυμὸς ἀρήϊ· τόσον θένος ἀμφοτέροισι
 δῶκεν ἐπὶ γόμνοισι σακέσασαλος ἀρτύωνι·
 δρῆξοι δ' ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρε κραταῖω,
 εἶδον μένω παῖδας ἰν ἀλώεος μεγάλοιο,
 οἳ ποτ' ἐπ' οὐρὺν ὄλυμπον ἔφην θέμεν ὕβρα μακρὰ,
 ὅσων ἀπεινήτ, καὶ πῆλιον ὕφικάρηνον,
 ὅπως δὴ μεμαῶτε, καὶ ὕρανον ἰσαφίκωνται·
 τοῖσι ἄρ' ἀντίστησαν ἀταρτηρὺ πολέμοιο

520. αἰανίδα, μέγα χάρμα λιλαίομένοισιν ἀχαιοῖς,
 ἄμφω ἐπὶ γόμνοι δῆϊων ἀπολαὸν ὀλέσασαι·
 πολλὰς δ' ἐχρήσιν ἀμαίμακῆτ' ἰσάμασαν·

ὥς δ' οὔτε πύονα μήλα βοοδμητῆρε λείοντε
 ἄρόντ' ἐνὶ ξυλόχοισι φίλων ἀπάνθενο μῆνιν,
 πανσυδὴν κτείνωσιν ἀχρεῖς μέλαν ἀματιόντες,
 σπλάγχων ἐμπλήσονται ἐν πολυχανθείανθ' ὄν,
 ὡς οἷα ἄμφω ὄλεσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν·
 ἐνθ' Αἰεσίε Διήχον, ἠδὲ δρῆϊον ὕλλον,
 Εὐρύνομόν τε φιλοπόλεμον, καὶ εὐνείαδ' ἴον·

530. ἀντάνδρον δ' ἄρα πηλεΐδης ἔλε, καὶ Πολέμουσαν,
 ἠδὲ καὶ ἀντιβρότην, μετὰ δ' ἰπποβόην ἐρίθυμον·
 τῆσι δ' ἐφ' ἄρ' ὁμόθεν· ἐπὶ δ' ὤλετο λαὸν ἅπαντα
 σὺν τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορι· τῶν δ' ὑπ' ἤρσι
 πυκνῶτε, θινεραῶτε κατηρέποντο φάλαγγες·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

ῥῆα δὲ ῥαλέως, ὥσθι πυρὶ δάσκιος ὕλη
 ὕρεος ὀξυλόχοισιν ἐπιατέρχοντος ἀήτιω.
 τὸς δ' ὀπότε σενόησε δαΐφρων Γενθεσίληα
 θήρας ὅπως θύνοντασ' ἀνὰ μόθον ἀκρυόντα,
 ἀμφοτέρων ὥρμησε κατενατίον, ἥ τε
 40. πόρδαλις ὀξυλόχοισιν ὀλέθριον ἦτορ
 αἰνὰ πρὶς αἶνυσα, θορρεῖ κατέναντ' ἐπιόντων
 ἀγρῶν, οἳ πέρ μιν ἐνέττει θωρηχθέντες,
 ἑαυμίνητ' ἰμίνεσι, πεποιθότες ἐχρήσιν,
 ὥς ἄρα Γενθεσίληαν ὀρήϊον ἀνδρὸς ἑμίμνον,
 δῦρατ' ἀεράμενοι· πρὶ δὲ σφισι χαλκός,
 κινυμένων· πρώτη δ' ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος
 ἐσθλὴ Γενθεσίληα· τὸ δὲ σάκος αἰακίδαο
 ἵξεν· ἀπεπλάχθη δὲ διατηρήν ἄντ'
 τοῖ ἑσάνηφάσσοι περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.
 50. ἥ δ' ἔτρεν μετὰ φρεσὶ τιτύσκετο θυρὸν ἀνόντα
 Αἴαντος κατέναντα, καὶ ἀμφοτέροισ' ἀπέλει-
 πυν· καὶ ἐμῆς ἀπ' χειρὸς ἐτώσιον ἐκθορὲν ἔγχος.
 αἰγ' οἶω τάχα τῷδε μένος, καὶ θυμὸν ὀλέσθην
 ὕμειων ἀμφοτέρων, οἳ τ' αἰκί μοι διχτάσθε
 ἑμμεναι ἐν δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρη δὲ μόθοιο
 ἔσεται ἱποδάμοισι μετὰ βῦταριν οἴζυς.
 αἰγὰ μοι αἶνον ἱκεῖ· ἀνὰ κλόνον, ὅφρ' ἐσίδαθε
 ὅσον ἄμαξοσι κάρτος ἐλὶ σῆταριν ὄρωρεν·
 καὶ ἄρ' ἐμὸν γένος ὄσιν ὀρήϊον· ἐδὲ μεθνηὶς
 60. γήνατ' ἀνὴρ, αἰγ' αὐτὸς ἄρης ἀκρόντος ὁμοκλῆς.
 ταῦκεά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προφερέστατον ἀνδρῶν.
 ἦ· μέγα τοῖδ' ἐγέλασαν· ἄφαρ δὲ οἳ ἦλασ' αἰχμῇ
 Αἴαντος κνῆμι δαπανάρτυρον· ἐδὲ οἳ ἴσω
 ἦλυθεν ἐς χροά καλὸν, ἐπὶ γομίνην περὶ ἱέσθαι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΑ·

ὅγρ' δ' ἢ πέπρωτο μισήμεναι ἅματι κ' ἔν
 δυσμενέων συνότασαν ἐπὶ πόλε μοισιν ἀνωκύν·
 Λίπας δ' ἔκ' ἀλέγισεν ἅμαζ' ὄνος, ἀν' ἄρα β' ὥρ
 ἐς πληθύν ἀτόρυσε· λίπε δ' ἄρα τηλέωνι
 570 ὅω Γενθεσίλειαν, ἐπ' ἣν ῥά δι' ὄν φρεσὶ θυμὸς
 ἤδ' ἐν ὡς ἀχιλῆϊ καὶ ἰφθίμῃ περ ἔῤσα
 ῥηϊδίου πόνοσ' ἔατο, ὅπως ἴρηνι τέλῃα·
 ἤδ' ἐκ, μέγα συνάχυσεν, ἐτώσια δ' ἄρα βαλῶσα·
 καὶ μιν κερτομέων προσιφώνει τηλέος υἱός,
 580 ὃ γύναι, ὡς ἀλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέειπεν,
 ἡμέων ἡλυθες αἶντα λιαιομένη πολεμίξεν,
 οἱ μέγα φέρτατοι γ' ἔλθ' ἐπιχθονίων ἡρώων·
 ἐκ γὰρ δ' ἢ κροτίωνος ἐριζέσσοιο γένεθλης
 ἀν' ὅμιθ' ἐκχευάμεν· προμέεσκε δ' ἐκ' ὁδοῦ ἔκτωρ
 ἡμέας, ἧ καὶ ἄπωθεν ἐσέδρακεν αἰανότατος
 590 δ' ἦριν ἐπὶ συνότασαν· ἐμὴ δ' ἐκ' ἐκτανεν ἀχιλῆϊ
 ἐκ κρατερόν περ ἐόντα· σὺ δ' ὄν φρεσὶ τάχ' ἡν μὲ μνησθ
 ἢ μέγ' ἔτλης· καὶ νῶϊν ἐπιτέλλησας ὀλεθρον
 σήμερον· ὅμῃ σοι εἴθαρ ἐλεύσεται ὕστερον ἡ μάχ·
 ὅδ' ἐγὼ ὅδ' αὐτὸς σε πατήρ ἐτι ῥύσεται ἄρης
 ἐξ ἐμέθεν· τίσις δ' ἐκ' ἐκὼν μόρον, αὐτ' ὄν ὄρειαι
 καὶ μὲν ἐπαντήσασα βοοδ' μιτήρι λίσσεντι·
 ἢ ὅτ' ὡ τὸ δ' ἄκυσας, ὅσων ὑποκάππεσε γῆα
 600 ἔλθ' ἐκ παρὰ προχόῃσιν ἐφ' ἡμετέρης καλὰ μῆσις;
 ἢ σὺ πονθομένης μάκαρες φρένας ἐξέλοντο,
 610 καὶ νόον, ὅφρα σε κ' ἡρεσά μ' ἡλίχοι ἀμφιχέωνται;
 620 ὡς ἧτων, οἵ μιν σὺ, κρατ' ἤ χερσὶ τιταίνων
 λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπὰ Χείρωνι ποτιθί·
 αἶψα δ' ἐπ' ἐρ' μαχόσθ' ἀίφρονα Γενθεσίλῃαν
 ἔτρεσε διξίτεροιο· μέλαν δ' ἐπ' ἔρρεν αἷμα

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ἔαυ μένωσ· ἥ δ' ἔθαρ ὑπεκλάσθη μελίσσιν·
 ἐκ δ' ἔβαλεν χερὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δὲ οἰνῷ
 ὀφθαλμοὺς ἤχλυσε, καὶ ἐς φρένα δύσαν ἀνίαι·
 αἰὲ καὶ ὥς, ἔμπνυε, καὶ ἔξιδε δῆτον ἄνδρα,
 ἥ δ' ἦ μιν μέλλοντα καθελεῖ μεν ὠκύος ἵππυ·
 ὥρμηθεν δ' ἥ χερὶ μέγα ξίφος ἔρυσσασα,
 μέναι ἔπειαν μέγιστο θοῦ ἀχιλῆος ἑρώνη,
 ἥ κραιπνῶς ἵπποιο κατ' ὠκυτάτοιο θορῶσα,
 λίαισθ' ἀνέρα δῖον, ὑποχέσθαι δέ οἱ ὦκα
 χαλκὸν ἄλκι, καὶ χρυσόν, ἃ, τε φρένας ἔνδον ἰαίνῃ
 θνητῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλα τίς θρασὺς ἦν·
 τοῖς, ἦν πως πεποίθοιτ' ὅλον ὀφένος αἰανίδαο·
 ἥ καὶ ὀμυλίκην αἰδανόμενος κατὰ θυμόν,·
 δῶν νόστομον ἥ μαρ' ἐλδομένη περ ἄλγεα·
 καὶ τ' ἰδὼν, ὥς ὥρμανε· θεοὶ δ' ἔτέρωσε βάλλοντο·
 10. τῇ, καὶ ἔπειαν μένη, μέγ' ἐχώσατο πηλὸς ἦος·
 καὶ οἶαράρ στανέπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππυ,
 αὐτὲ τις ἀμφ' ὀβελότιν ὑπὰ πυρὸς ἀβαλόντος
 ἀσπάζχνα διαμπέρησεν ἐπειρόμενος ποτὶ δόρπον,
 ἥ δ' ὅστις σπένοντα βαλὼν ἐν ὄρεσιν ἀκοντα
 θηρητῆρ, ἐλάφοιο μέσσην διὰ νηδύα κέρση
 ἔαυ μένωσ, πᾶα μένη ἢ διαμπερὲς ὀμβριμος ἀχμή,
 πρέμνον ἐς ὑφικόμοιο πάχη δρυὸς, ἥ πάνκης,
 ὥς ἄρα Πενθεσίλῃαν ὁ μῶς περιχέλλει ἵππῳ
 ἀντικρὺ διάμνησεν ὑπ' ἔγχρῃ μαμῶωντι
 620. πηλῆος· ἥ δ' ὦκα μίση κοινή, καὶ ὀλέθρῳ,
 εὐσταλέως ἐριπύσσα κατ' ὕψους· ὅδε οἱ αἰδῶς
 ἥχμην δέμας ἥ· τάβη δ' ἐπὶ νηδύα μακρὴν,
 δ' ὅρι περιπαίρσασθαι· θοῶ δ' ἐπικέκλητο ἵππῳ,
 αὐτ' ἐλάτῃ κλασθεῖσα βίη κρυερῷ βορέαο,

ΤΩΝ ΕΙΣ -ΙΑ-

ἦν τὴ πρῶτῃ τῇ ἀνὰ τ' ἄνευ μακρὰ, καὶ ὕλην,
 οἱ αὐτῇ μέγ' ἀγαλμα ῥέπει περὶ πίδακι γαῖα,
 τοῖσι Πενθεσίλειαι καὶ ὠκείος ἤριπεν ἵππε
 θνητῆρ' πρ' εὔσα· κατεκλάσθη δὲ δι' αἰχμῇ.
 ῥῶσθ' δ' ὡς ἴδοντο δακνίτα μένων ἐν χάρμῃ,
 630. Πανσούλῃ βορέοντες, ἐπὶ πόλιν ἐσσαντο·
 ἄσπετ' ἀκηχήμενοι μέγ' αὖ περὶ Πενθεΐ θυμόν·
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄρ' εἰς τόντον ἐπιβρίσαντο ἄνθρωποι
 ταῦται, ἣν ὀλέσαντες ὑπεκπροφύωσιν ὀλεθρον,
 παῦροι πολλὰ καὶ μόντες οἰζυρῆς ἁλὸς εἰσω,
 οὐδ' ἴδ' ἄρα σφίσι γαῖα φάνη χεῖδ' ὄν, ἣ δὲ καὶ ἄστυ,
 τοῖσι δὲ, μότῳ συνόντι τεφυγμένοι αἶψα πάντες
 ἐξ ἁλὸς αἰάνουσι, μέγ' ἀχνύμενοι περὶ νηὸς,
 ἡδ' ἐτάρων, ὅς αὖν ὄντο ὑπὸ ξόφον ἦλθε καὶ μα,
 640. ὅς ῥ' ὦς ποτὶ ἄστυ πεφυγότες ἐκ πολέμοιο,
 650. κλαῖον πάντες ἄρ' ἰσος ἀμαυρομένοιο θυγχεῖρα,
 καὶ λαὸς, οἱ δ' ἦριν ἀνὰ συνόσαν ὄλοντο·
 τῇ δ' ἐπικαυχχλόων, μέγ' αὖ ὕχτο Πηλεὺς υἱός,
 καὶ συνὺν ἐν κονίεσι κωῶν βόσις, ἣ δ' οἶωνόν
 δακνί· τίς γάρ σε παρήταφεν ἄντ' ἐμοῖο
 ἐλθέμεν, ἥ τις ἐφινάδα μάχης ἀπονοσήσασα,
 οἷον ἄσπετα δῶρα παρὰ Γριάμοιο γέροντος,
 κτήνατ' ὀφείλεις· αἶψ' ὅτ' οἶχε νόμῳ κα
 ἀθανάτοισι τέλεισαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοι εἰ καὶ
 ἡρώων· δαναοῖσι φάος μέγα· ῥωσὶ δὲ τῇ μα,
 660. ἡδ' σοὶ αἰνομόρῳ, ἐπεὶ νύ σε κῆρδ' ἐρυμναι,
 καὶ νόος ἐξορόθωι γυναικῶν ἔργα λιπύσαν,
 βήμεναι εἰς πόλεμον, τὸν περ βορέοντες καὶ ἄνδρες·
 ὡς εἰπὼν, μελίνην ἐξέφρυσεν Πηλεὺς υἱός
 ὠκείος ἐξ ἵπποιο, καὶ αὖτις Πενθεσίλειης·

ΤΟΥΡΩΤΩΝ

ἄμφω δ' ἀσπίρεσκον, ὅφ' ἐν δορί δ' ηὐθιγέοντο·
 ἄμφι δέ οἱ κρατὸς κούρω ἔλετο μαρμαίρσαντα,
 ἥλιος ἀπ' ἑστίν ἀλὶ γένοιτο, ἢ Διὸς ἀέλη·
 τὴ δὲ καὶ ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι πεπληγύης,
 ἐξέφωκε ἑρατήσιν ὑπ' ὀφρύσι κατὰ πρόσωπα,
 100 καὶ τὴν ἀποκταμένην· οἱ δ' ὡς ἴδον ἄμφιέποντο
 ὄρῃσι, θαμβήσαν, ἐπὶ μακάρων ἐφίκει·
 κῆτο γὰρ ἐν ταύχεσσι κατὰ χθονός, ἡὐτ' ἀτρήης
 ἄρτεμις ὑπνώσασα Διὸς τέκος, αὐτὴ καί μοι
 γῆα κατ' ἔρεα μακρὰ, θοῶς βάλλουσα λείοντα·
 αὐτὴ γάρ μιν ἔταξε καὶ ἐφθιμένοισιν ἀνηπάω
 Κύπρις εὐσέφανος κρατὶ παρακοίτις ἄρνος,
 ὄφρα τοι καὶ Γηληῖος ἀμύμονος ἦ ἄγε χίση·
 πολλοὶ δ' ἀχέτοοντο κατ' οἰκίαν ἰοῦσαντο,·
 τοῖσις ἀλόχοιο παρὰ λειχέων ἰαῦσαι·
 150 καὶ δ' ἀχιλλεύς ἀλίσσον ἐφ' ἐν εὐερέτο θυμῷ,
 ὅσσινά μιν κατέπεφνε, καὶ ἔκ' ἄγε δ' ἰανέκοιτιν
 φθίνῃς ἄπωλον, ἐπὶ μέθεός τε, καὶ ἔσθης
 ἐπὶ τ' ἀμύμονός τε, καὶ ἀβαιάτησιν ὁμοῖον·
 ἀρετὴ δ' ἐμπισε πένθος ἄμφι θυγατρὸς,
 θυμὸν ἀνιχε μένων· τάχα δ' ἐκθορεν ἐλύμποιο
 σμῖθ' ἀχλὺ ἀτάλαντος ἀεικτυπέοντι κρυανῷ,
 ὅν τε Ζεὺς πρόϊσι· ὅτ' ἄγε μάστις ἀπ' ἡλάρδης
 ἔαυται, ἢ ἐπὶ πόντον ἀπέρετον, ἢ ἐπὶ γαῖαν,
 μαρμαίρων· τῷ δ' ἄμφι μέγας πελεμίζετ' ὀλυμπος·
 200 τοῖσις ἄρ' ἐτανάσσο δ' ἠέρος ἀχιλλέων κῆρ,
 ἔαυτο σὺν ταύχεσιν, ἐπεὶ μάρων ἀνὸν ἄκυσσε
 παῖδός ἐστι· τῷ γάρ ῥα κατ' ἔρεαν ἀνὸν ἰόντι,
 αὔραι μυθήσαντο θαλὴ βορέας θυγατρὸς
 κῆρης ἀνὸν ὀλέθρον· ὅδ' ὡς κίεν ἴσος ἀέλη,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἰδάντων ὀρίων ἐπιβήσετο· τὸ δ' ὕπνῳ ποσσὶν
 ἄλκινα κίνετο μακρὰ, βαθυρρῶς μοι τε χαράδραι,
 καὶ ποταμοί, καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες ἰδῆς.
 καὶ νῦν κε μυρμιδόνεσσι πάλυσον ὥπασεν ἡ μαρ,
 εἰ μὴ μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' ἑλὺ μοιο φόβησεν
 770. σμῖδα λῆες στροπῆσι, καὶ ὄρξα λείοισι κῆρωνοις,
 οἳ δὲ πρόθε ποσσὶν θαμέως ποτόωντο δι' ἀέθρης,
 δεινὸν ἀπαθομένοιο· ὃ δ' ἄρ' ἤσορόων, ἐνόησε
 παρὸς ἐριγδύποιο μέγα βρομέουσαν ὁ μοκλήν.
 ἔσθ' ἐν αὐτὸς πῆρ ἐπὶ πόλε μοιο κυδοιμόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπ' ἡλιβάτοιο σκοπῆς περὶ μνητέα λάαν,
 λάβρος ὁ μῶς ἀνεμοισιν ἀπορρήξῃ Διὸς ὄμβρος,
 ὄμβρος δ' ἄρ' ἠδὲ κεραιῶν, ἐπεκτυπέουσι δὲ βῆσαι
 λαῦρα κυλινδομένοιο, ὃ δ' ἄρ' ἐμάτω ὑπὸ τοῖσιν
 ἑαυτ' ἀναθρόσκων μάλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται
 780. χῶρον ἐπ' ἰσόπεδον, σάη δ' ἄφαρ ἐκ ἐθέλων πρῶ,
 ὥς Διὸς ὄμβριμος ἦος ἄρης ἀέκοντί γε θυμῷ
 ἔσθ' ἐπὶ γόμῃς πῆρ, ἐπεὶ μακάρων μεδέοντι
 πάντες ὁ μῶς ἤκυσιν ὀλύμπιοι, ἔνευ' ἄρ' αὐτῶν
 πολλὸν ὑπέρτατος ἔστι, τίλει δὲ οἱ ἀσπετος ἀλκή·
 πολλὰ δὲ πορφύροντα, θεὸς γένος ὠρύνησεν,
 ἄλλοτε μὲν κρονίδαο μέγ' ἀχαλῶντος ἐνι πῆν
 σμῖδα λῆεν προμέοντα πρὸς ἑρανδὸν ἀποπέεσθαι,
 ἄλλοτε δ' ἐκ ἀλέγην σφετέρη παρὸς, καὶ ἀχιλῆϊ
 μέγαι ἐν ἡματι χθρᾶς ἀτειρέας· ὃ δ' ἐλὲ οἱ κῆρ
 790. μνήσθ' ὅσοι καὶ Διὸς ἐνὶ πόλε μοισι δάμησαν
 ἦν ἐλθόντες ὃς αὐτὸς ἐπήρησεν ὀλλυμένοισιν·
 τῶν κ' ἀπ' ὀρξέων ἐκὰς ἦεν· ἢ γὰρ ἔμελλεν
 κῆσθαι ὁ μῶς τιτῆσι, δαμῆς σονόεντι κεραιῶν.
 εἰδὼς δ', ἀθανάτοιο παρενδόν ἄλλα μενοίπα

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

- καὶ τότ' ὄρῃσι ἤδ' εὐθενέων ὄρῃων
σύλεον ἑαυμάτως βεβρωμένα τάνχα νεκρῶν
πάντῃ ἐπ' αὐμένοι· μέγα δ' ἄλγυτο Γηλέος ἥδ' οὐ
κέρως εἰσορόων ἑρᾶν θένος ἐκονήσιν·
τοῖσι καὶ οἱ κραδίην ὀλοὰ κατέδαπ' ὀνίαι,
720. ὁππότεν ἄμφ' ἐτάροισι πάρος Γαῖ' ὀκλοῖο δαμέντος·
Θερσίτης δὲ μιν ἅντα κακῶν ἐκέλεε μύθῳ·
ὦ Ἀχιλῆϊ, φρένας αἰνέ, τί νύ σε ἥκα χαδ' αἰμῶν
θυμὸν ἐνὶ σέρνοισιν ἄμαξ' ὄνος ὄωνε καὶ λυγρῆς,
ἢ νῶϊν καὶ πολλὰ λιλαιότο μητίσασθαι;
καί τοι ἐνὶ φρεσὶ σῇσι γυναι μανὲς ἦτορ ἔχοντι,
μέμβλυτο ὡς Ἀλοχοῖο πολυφρονος, ἢ τ' ἐπὶ ἔδνοισι
κερίδ' ἰν' μνήσευσσ', ἐλδόμενος γαμέεσθαι·
ὡς ὄφελον κατὰ δῆριν ὑποφθαμένῃ βάλλε θυρὶ,*
ἑωκὲς θηλυτέρῃσιν ἄδην ἐπιτέρπει ἦτορ·
730. ὅδ' ἐν σοί τι μέμλεν ἐνὶ φρεσὶν ὑλομένῃσιν
ἄμφ' ὄρετ' κλυτὸν ἔργον, ἔπην ἐσίδησθα γυναικα·
χέτις, πῦ νύ τοι ἐστὶ περὶ θένος, ἢ ἐ νόημα;
πῇ δὲ βίῃ βασιλῆος ἀμύμονος; ὅδ' τι διοθα
ἔαρον ἄλλος ἔπειτα γυναι μανέσσι τέτυκται·
> Οὐ γὰρ τετραπλῆς ὀλωότερον ἄλλο βροτοῖσιν
> ἐς λῆχος ἐμνήης, ἢ τ' ἄφρονα φῶτα τίθισι,
> καὶ πινυτόν περ ἰόντα· πόνοι δ' ἄρα κῦδος ὀπῆδ'·
> ἀνδρὶ δὲ ἀχμῆτῃ, νίκη κλέος, ἔργα τ' ἄρμος
> τερπνὰ φουροπλέμῳ, γυναικῶν ἀνὰ δὲν ἀνίη·
740. ἦ, μέγα νηκίων· ὁ δὲ, οἱ περιχύσαστο θυμῷ
πυλῆθης ἐρίθυμος· ἄφαρ δ' ὄγε χίρῃ κραταῖῃ
τύφε κατὰ γναθμοῖο, καὶ ἕατος· οἷδ' ἄμα πάντες
ἐξελύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα· καὶ πέσοι δ' αὐτοῖς
πρηνῆς· ἐκ δὲ οἷα μαδία σώματος πεφόρητο

ΤΩΝ ΕΙΣ ΙΔ.

ἀνδρῶν· αἶψα δ' ἀνακλίσας ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
 ἀνέρος ἢ τιδανῶιο· χάρι δ' ἄρα λαὸς ἀχαιῶν·
 ἢ γὰρ τέκεε πάμπαν ἐπισβολήσιν κακῇσιν
 αὐτὸς ἐὼν λαβητός· ὃ γὰρ δαναῶν πέλεν αἰδώς·
 καὶ ῥά τις ὦδ' ἔπεισεν δρῆϊθῶν δρῆζων
 75 ἀμφαδὼν, ὅτε κρυφιδὼν, ὃ πη χόλος αἰνὸς ὀπηδεῖ,
 ἔστ' θέμις, καὶ γλῶσσαν ἀναδεία τίνυται αἴτη,
 ἢ τ' αἰὲ μέροπιαι ἐπ' ἀλγεσιν ἄλγος ἀέξῃ·
 ὡς ἄρ' ἐφ' ἑκαταῶν τις· ὃ δ' ἀχαλῶν ἐν θυμῷ
 πηλείδης ἐρίθυμος, ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
 κείσοι γὰρ ἐν κοίῃσι λελασμένοι ἀφροσυνῶν·
 • Οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χερῶν κεκὼν ἀντιφρίξῃ·
 ὅς καὶ περ προπάρειθεν ὀδυσαῖος ταλαῶν κῆρ
 δρυαλέως ὠρινάσ', ἐλέγχεα μυρία βάξων·
 αἷς ἢ πηλείδης τοῖοιμοῖος ἐξεφάσθη,
 70 ὃς σὺ θυμὸν ἔλυσα, καὶ ἔκ' ἐπὶ χειρὶ βαρεῖν
 πληξάμενος· σέ δ' ἐπὶ πότμος ἀμήλιχος ἀμφεκάλυψεν·
 σὴ δ' ὀλιγοδρανὴ θυμὸν λίπες· αἷς ἂν ἀχαιῶν
 ἔρρε, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπισβολίᾳσ' ἀγορεύε·
 ὡς ἐφάτ' αἰακίδαο θρασυφρονος ἀλκίμος ἦός·
 Τυδείδης δ' ἄρα μῦθος ἐν δρῆείοις ἀχιλῆϊ
 χῶκετο Θερσίταο δεδυπότος, ὅωκεν ἄρ' αὐτὸς
 ἀνχέτ' ἀφ' αἵματος ἔναι, ἐπεὶ πέλεν ὃς μὲν, ἀχαιῶν
 Τυδείος ὁ μβριμος ἦός, ὃ δ' ἀγρίν ἰσοβόιο·
 ἀγρίν, ὃς τ' Οἰνῆος ἀδελφὸς ἐπέτο δῖος·
 770 Οἶνός δ' ἦα γῆνατ' ἀρῆιον ἐν δαναοῖσιν
 Τυδεία· τὸ δ' ἐπέκετο καὶ σθεναρὸς Διομήδης·
 τῶωκεν Θερσίταο περικταμένοιο χαλῆφθι·
 καὶ νῦν κε πηλείωνος ἐναντίον ἦρατο χεῖρας,
 ἥ μιν κατέρυξαν ἀχαιῶν φέρτατος ἦεις,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

- πολλὰ παρηγορέοντες ὁ μίλαδον· ὡς δὲ καὶ αὐτὸς
 πηλὴν ἐτέρωθεν ἐρήτυον· ἣ γὰρ ἔμμιλλον
 ἦδη καὶ ξιφείων ἐριδαίνειν οἰᾶρισι
 ὀργείων· ἣ γὰρ ἴα καὶ κός χόλος ὠρύνεσκεν.
 αὐτοὶ δὲ, πεπύθοντο παρηφασίῃσιν ἐταίρων.
 780. οἷδε, μέν' οἰκτῆραν τέ ἀγαυὴν Πενθεσίλῃαν
 ἄρ' ἔδει βασιλῆος· ἀσπασάμενοι δὲ καὶ αὐτοί,
 ῥῶσιν δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρειν ἐρικυδέος ἱλῦ
 σὺν σφίσι τάχεσσιν, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
 ἀγγελίην προϊέντος· ὃ γὰρ φρεσὶν ἦσι μενέοινα
 κῆρυγ' ὁ μβριμόθυμον, ὃ μῶς τάχεσσιν, καὶ ἵπποι
 εἰς μέγα σῆμα βάλεσθαι ἄρνεϊν· Λαομέδοντος·
 καὶ οἱ πυρκαϊὴν νηήσατο πρόθε πόλιος
 ὑψηλὴν, εὐρῆαν· ὕπερθε δὲ, θύκτο κῆρυγ'
 πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, ὅσα κταμένη ἐπέωκεν
 790. ἐν πυρὶ συγχύεσθαι εὐντιάων βασιλῆη.
 καὶ πῦρ κέον, κατέδαψε μένος μέγα ἠφραίσιο,
 φλόξ' ὀλοή· λαοὶ δὲ περισπῶν ἄλλοθεν ἄλλοι
 πυρκαϊὴν σβέσαντο θεῶς αὐτοδ' ἰοίω.
 ὅσα δ' αἰμέξαντες, ἄδην ἐπέχουσαν ἄλγφα
 ἦδ' ὡς εἰς κοίλῃν χιλὸν θέσαν· ἅμφι δ' ἄρ' αὐτοῖς,
 πίοινα δὲ μὲν ὕπερθε βαλλον βοῶς, ἣ τ' ἀγέλησιν
 ἰδαίοις ἐν ὄρεσσιν μετέπρεπε φέβομένησι.
 ῥῶσιν δ' ὡς τε σὺν ἄρ' αὖ φιλὴν περικωκύναντες,
 ἀχνύμενοι τάρχευσαν ἐὺδμήτον περὶ τέχης,
 800. πύργῳ ἐπὶ πρῶχοντι, πῦρ δ' ὅσα Λαομέδοντος,
 ἦρε φέρωντες ἀρητὶ, καὶ αὐτῇ Πενθεσίλῃᾃ.
 καὶ οἱ παρ', κατέβησαν ἀμαξόνας, ὅσκι ἅμ' αὐτῇ
 ἑσπόμεναι, περὶ δῆριν ὑπ' ὀργήσοι δάμνησαν.
 ὅτ' ἄρ' ἅμφι τὴν μβοιο πολυκλαύσιο μέγηναν

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΑ.

52a

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΓΑ
ΠΑΛΕΙΓΟΜΕΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ. Β'.

Υπάρ ἐπὶ κορυφᾷ ὀρέων

ἡ περιχρόντων

λαμπρὸν ὑπὲρ φῶς ἦλθεν

ἀτρίεος ἡελίοιο,

οἱ δὲ ἄρ' ἐν κλισίῃσιν ἀχαιῶν ὁμβριμοὶ ἦεν,

γῆθεν, ἀκτὸς μᾶτ' ἔπαυχόμενοι ἀχιλῆϊ·

ῥῶϊς δ' αὖ μύροντο κατὰ πόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους

ἑξόμενοι, σκοπιάσκον, ἐπὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,

μὴ δ' ἦεν μέγα τῆχος ὑπερθόρη ὁμβριμος ἀνὴρ,

αὐτὸς τε κτήν, κατὰ τε πρῆσιν πυρὶ πάντα·

τοῖσι δ' ἄρ' ἄλγυμένοισι, γέρων μετέφηπε θυμότης,

10. ὦ φίλοι, ἐν ἔτ' ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοήσας

ὅπως ἔσσεται ἄλκινα ἀνιρρῶν πολέμοιο,

ἑκτορος ἀγχεμάχοιο δέδυνότος, ὃς μέγα ῥῶων

κάρτος ἐν τοπαροῖσι· καὶ ὑδ' ὅγε κῆρας ἄλυξεν,

ὡς εἰδ' ἀμὲν παλάμῃσιν ἀχιλλέος, ὥπερ οἶω

καθεὶν ἀντιάσαντα, μάχῃ δὲ δρωθήναι·

οἶνον τῆνδ' εἰδ' ἀμυσαν ἀνά κλονον, ἥν περ οἱ ἄλλοι

ὀργῆαι φοβέοντο δαΐφρονα Γενεσίλχαν·

καὶ γὰρ ἐν ἑκπαλτος· ἔγωγε μιν ὥς ἐνόησα,

ὡϊσάμην μακάρων τίν' ἀπ' ἑρᾶς ἐκβάδ' ἰκέσθαι,

20. ἢ μιν χάρμα φέρεσαν· ὃ δ' ἐκ ἄρ' ἐτήτυμος ἦεν·

ὡς ἄγε φραξώμεθα τί λῶϊον ἄμμι γένηται,

ἢ ἔτι περ συγχεροῖσι μαχώμεθα δ' υσμένεσσι,

ἢ ἢ δ' ἡ φάτω μιν ἀπ' ἄσπεος ὄλγυμένοις·

ἢ πῶρ' ἔτ' ὀργῆοισι δ' αὖθις μεθ' ἀντιφρίξην

μαρναμένους κατὰ δ' ἡριν ἀμειλίκτη ἀχιλλῆος·

ΤΩΝ ΕΙΣ - ΙΑ.

ὧς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' ἦρος ἀμείβετο Λαομέδοντος·
 ὦ φίλος, οἷδ' ἄλλοι ῥῶτες, θειαροῖ τ' ἐπίκρυροι,
 μὴν τοι δειμαίνοντες, εἰς χαλῶμεθα πάρης,
 μὴ δ' ἔτι δυσμενέσαι μαχῶμεθα τῆλε πόληος,
 50 αἷα πῶ ἐκ πύργων, ἐγείχεος, εἰσέκιν' ἔλθῃ
 Μέμνων ὀμβριμόθυμος, ἄγων ἀπερέσια φῦλα
 λαῶν, οἱ ναῖνσι μελὰμβροτον αἰθιοπίαν·
 ἦ δὴ γάρ ῥα καὶ αὐτ' ὀλομαι ἀχρόδι γαῖης
 ἔμμεναι ἡμετέρης· ἐπ' ἔνν' ὅτι νέον γε
 ἀγγελὴν νεόνηκα μέγ' ἀχύνεμος περὶ θυμῷ·
 αὐτὰρ ὅτ' ἀσπασίως μοι ὑπέχετο πάντα τελέεσσαι
 ἔλθων ἐς πόλιν, καὶ μιν χεῖρόν' ἔλπομαι εἶναι·
 αἷα ἄγε τλήν' ἔτι βαλὼν, ἐπεὶ πολὺ λῴϊόν εἰσι
 θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον, ἢ ἐφυζόντας·
 10 ξῶνεν ἀμοσάποισι παρ' ἀνδράσιν αἰχ' ἔχοντας·
 ἦ ῥ' ὀϊέρων· αἷα ὅτι σάοφρονι Γρυδάμαντι
 ἦν δ' ἀνεν εἴσ' ἐτι δῆρις· ἀφρονα δ' ἔκρυπτο μῦθον,
 εἰ μὴ δὴ Μέμνων τοι εἰριφραδέως κατένευσεν
 ἡμέων αἰνὸν ὀλεθρον ἀπώσμεν, ὅτοι μετάρω
 μί μνην ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν, αἷα ἄρα θυμῷ
 δέξω μὴ σὺν εἰσοὶ κίων' ἐτάροισι δαμῆν
 κῆνος ἀνὴρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
 ἡμετέροισι· δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ' ἀχαιῶν·
 50 αἷα ἄγε μήτε πόληος εἴης ἀπὸ τῆλε φυζόντες,
 αἷα πολλὰ φέρωμεν ἀναλήξῃ ὑπὸ λυγρῇ,
 ἀμοσάπην περὶ πάντων ἐπὶ χθόνα, μὴ δέ τι πάρην
 μίμνοντες, κτενῶμεθ' ὑπ' ἀργῶν ὄρνυμασδ',
 αἷα ἦ δὴ δαναοῖσι καὶ εἰ βραδὺ λῴϊόν εἴη,
 εἴσ' ἐτι κυδαλίμην ἐλέην, καὶ κτήματ' ἐκείνης,
 ἡλθὺν ὅσα σπάρτηθεν ἀνὴρα γεν, ἢ δὲ καὶ ἄλλα
 δινθάκι

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

διθάκι τόσα φέροντες ὑπὲρ πόλιός τε, καὶ αὐτῶν,
 ὥς ἂν κτήσιν ἀνάρσια φύλα δέδωσαι *
 ἢ μετέρην, ὃ δ' αὖτε κατήνυκε πῦρ αἰὶ δηλον·
 νῦν δ' ἄρ' ἐμοῖο πῦρ θεῶν ἐνὶ φρεσίν· ὃ δ' αὖτ' ἴτω
 10. ἄλλον ἄμεινον μῆτιν ἐνὶ ῥήσασιν φράσσαο·
 αὐτὸν ὄφελεν, καὶ πρόθεν ἐμῆς ἐπάκησεν ἐρετμῷ
 ἔκτωρ, ὅππότε μιν κατερήτυον ἐνδοθι κάδους·
 ὡς φάτο Γυλυδάμαντος εὐθένης· ἄμφ' οὐ γὰρ ὦρεθ
 ἦενον· ἐπαῖοντες ἐνὶ φρεσίν· ὃ δ' ἀναφανδὸν
 μῦθον ἔφασαν· πάντες γὰρ ἐὼν ῥομείοντες ἀναικτα
 ἄξοντ', ἢ δ' ἐλέην, κήνης ἔνεκ' ὀλλύμενοί περ·
 τὸ δέ, καὶ ἐσθλὸν εἶοντα, Γάρις μέγα νήκεσιν ἀντην·
 — Γυλυδάμα, σὺ μὲν ἑσσι φυροπλόεμος, καὶ ἀναλκίς·
 ὃ δέ σοι ἐν στέροισι πέλη μενεδήϊον ἦτορ,
 70. ἀνὰ δέος, καὶ φύξα· σὺ δ' ἄλχεαι ἄναι ἀρίστους
 ἐν βελῇ· πάντα δὲ χερφίονα μήδεα δίδασ·
 ἀνὰ γὰρ σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόχεο δεισιότητος,
 μίμνε δ' ἐνὶ μετάρροισι καθήμενος· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι,
 ἄμφ' ἐμὲ θωρήξονται ἀναπλόιν, ἥσ' οἰε μήχος
 ὄρω· μὲν θυμῆρες ἀνιηλέες πολέμοιο·
 ἀνθρώποις, μέγα κῦδος αἰέξεται, ἢ δὲ κ' ἔρπον·
 φύξα δὲ, νηπιάχοισι μάλ' ὀναδεν, ἢ δὲ γυναιξί·
 κήνης θυμὸν ὀικασ· ἐγὼ δέ τοι ὅτι πέποιθα
 μαρναμένῳ· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θρασὺν ἥρτος·
 70. ὃ, μέγα νηκῶν· ὃ δὲ, χαλὸς μὲνός φάτο μῦθον
 Γυλυδάμα· ὃ γὰρ οἱ ἀναντίον ἄξετ' αὖσαι·
 κήνος, ἐπὶ στερρός, καὶ ἀτάσθαλος, ἢ δ' ἀεσίφρων,
 ὃς φίλκ' αὖτε σάνησιν ὥκαπιδόν· ἄλλα δὲ θυμῷ
 πορφύρει, καὶ κρύβδα τ' ὃ παρόντα χαλῆπαι·
 τῷ, ῥα καὶ ἀμφαδίνην μέγα νήκεσι δῖον ἀναικτα·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἥ μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φῶτων,
σὸν θράσος ἤγαγε νῶϊν οἷ' ἵα· σὸς τοὸς ἔτλη
δῆριν ἀπερσίειν, καὶ τλήσεται, ἥσόνε πάρῃ
σὺν λαοῖς σφετέραιοι δαΐξο μένην ἐσίδναι·

90. αἶψ' ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάβοι θράσος· ἀμφὶ δὲ τάρβος
ἀσφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι· σόον δὲ μοι δίκον ὀφέλλειν·

ὥς ὅγ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' ἔτι προσέειπε Γυλυσάμαντα·
μνήσασθαι τὸν ῥῶμαϊν ὅσας ἐφένκεν ἀνίας,
ἡ δ' ὅ πόσας ἔτ' ἐμελλεν, ἐπεὶ ῥά οἱ αἰδομένον κῆρ
μᾶλλον ἐφώρμανε θανέειν, ἢ νόφι γιγνώσκειν
ἀντιθέης ἐλένης, ἥς ἔνεκεν ῥῶτοιο ἦδ' ὅ
ὑφ' ὅθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄστεος ἀπηνόιο,
δὲ γ' μνηοὶ ὄρχην, ἡ δ' αἰακὶ δὴν ἀχιλῆα·
τοῖσι δ' ἄρ' ἔπειτα μετὰ δηρὸν δρήϊος ἤλυθε Μένων·

100. Μένων, κυανέοισι μετ' αἰθίοπεσιν ἀνάκων,
ἔς κ' ἐπὶ λαὸν ἄγων ἀπερσίσειν· ἀμφὶ δὲ ῥῶδ' ὅ
γινώσκωσι μιν ἴδοντα κατὰ πτόλιν, ἡὺ τε ταῦται
χρῆματος ἐξ ὀλοοῖο δι' αἰθέρος ἀβρήσωσιν·
ἡ δ' ἦ τειρόμενοι ἐλίπης πρὶν ἡγεῖσθαι ἀγλιν·

ὥς λαοὶ κεχάροτο πρὶν ἀσδόν· ἐξ ὅχα δ' ἄλλων,
λαομειδοντιάδης· μάλα γάρ νυ οἱ ἦτορ ἐώλετο
δῆλώσειν πυρὶ νῆας ὑπ' ἀνδράσιν αἰθίοπεσιν,
ὅσων ἐχον βασιλῆα πελώριον, ἡ δὲ καὶ αὐτοὶ
πολλοὶ ἔσαν, καὶ πάντες ἄρ' ἡ μάμωωντες·

110. τῷ, ῥά μοτον κύδαεν ἐὺν γόνον ἡριγενῆς
φωτίνης ἀγαθῆσι, καὶ ἀφροσύνη τεθαλῆη·
αἰηλοῖσι δ' ὀάριζον ἐπ' ἡλαπίτῃ, καὶ ἐδωδῆ·
ὅς μιν δρῖσθαι δαναῶν, καὶ ὅς ἄλλ' ἀνέτλη
ἔργ' ἐνέπων· ὁ δὲ παρὸς εὔ, καὶ μηρὸς ἡὺς
αὐτὰν γὰρ βίον αἰὲν ἀπερσίσεις τοῖς ῥέεθρα

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

- τιθύος, ὠκεανὺν τε βαθυρρύν ἰδὼν δίδμα,
 ἦδ' ἐκὼς ἀκμάτου πέρατα χθονός, ἀντολίᾳς τε
 ἡελίῳ, καὶ πᾶσαν ἀπ' ὠκεανοῖο κέλευθον,
 μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν, καὶ πρῶτον αὖ ἰδὼς,
 120. ἦδ' ἐκὼς ἐδάϊξεν ὑπὸ σβαρῆσι χέρεσιν
 ὄρξαλέων σολύμων ἰδὼν σρατὴν, οἱ μιν ἰόντα
 ἔργον· ὃ καὶ σφίσι τῆμα, καὶ ἄχετον ὥπασε πότμου·
 καὶ τὰ λῶν, ὡς ἀγόρευε· καὶ ὡς ἰδὼν ἔθνεα φωτῶν
 μυρία, τὸ δ' αἰόντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπειτο θυμὸς·
 καί ἐκθαπτόμενος, γέαρ' ὧ προσεφώνεε μῦθον,
 ὦ Μέμνων, ἦ λῶν, ἄρ' με θεοὶ πόησαν ἰδέσθαι
 σὸν σρατὴν, ἦδ' ἐκὼς αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελᾶσιν·
 ὡς κέν μοι ἔτι κρίνειαν, ἵν' ὄρξεις ἐσίδωμαι
 θαλυμένους ἀπαντὰς ὑπ' ἐγχέουσι τέχῃσιν.
 130. καὶ τὸρ δὴ μακάρεσιν ἀπερρέσσι πάντα ἔοικας·
 ἐκπάγλως, ὡς ὅτις ἐπιχθονίων ἡρώων·
 τῷ, σ' ὁἷω κήνοισι φόνον συνάεντα βαλεῖσθαι·
 νῦν δ' ἄγε τέρπειο θυμὸν ἐλαπίνῃσιν *
 σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα, μαχέσθαι ὡς ἐπίοικεν·
 ὡς ἔπων, παλάμῃσι δέπας πολυχανδὲς ἀθήσας,
 — Μέμνονα προφρονέως σιβαρῶ δέιδεκτο κυπέλλῳ
 χρυσῷ, τό, ῥα δῶκε περίφρων ἀμφιζυγῆς
 ἠφαιστος κλυτὸν ἔργον, ὅτ' ἦγετο κυπρογένεσιν
 Ζηνὶ μεγαθηνεΐ· ὃ δ' ἄρ' ὥπασεν ἡεὶ δῶρον
 140. Δαρδάνῳ ἀντιθέῳ· ὃ δ' ἐριχθονίῳ πόρε παδί·
 Τρωϊ δ' ἐριχθόνιος μεγαλήτορι· αὐτὰρ δ' ἔλλαφ
 κάλλιπε σὺν κτεάτεσιν· ὃ δ' ὥπασε Λαομέδοντι·
 αὐτὰρ ὁ Λαομέδων, Πριάμῳ πόρεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 ἡεὶ δωσέμεναι· τόδ' οἱ, θεὸς ἔνι ἐτέλεσεν·
 κῆτος δέ πᾶσ' περικαλλὲς ἐδάμβεεν ὑπὸ φρεσὶ Μέμνω

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

- ἀμφαφῶν, καὶ τοῖον ὑποβλήδην φάτο μῦθον·
 ὃ μὲν γὰρ παρὰ δαυτὶ πλωρίον ἀνχετάσθαι,
 ὃ δ' ἄρ' ὑποχέσινον κατανώσκειν, ἀλλὰ ἐκκλον
 δαίνυσθ' ἐν μεγάροισι, καὶ ἄρτια μιν χεῖνάσθαι.
 150. ἔτε δὲρ ἑσθλὸς τ' ἔμι, καὶ ἄλλημος, ἔτε καὶ ὕμνι,
 γνώσῃ ἐνὶ πολλέμῳ, ὅπότ' ἀέρος ἔδεται ἄλλη·
 νῦν δ' ἄγε δὴ κοίτοιο μεθ' ὡ μεθα· μήδ' ἀνὰ νύκτα
 πίνωμεν· Χαλεπὸς δὲρ ἐπειρομένῳ μάχεσθαι
 οἶνος ἀπερίσιος, καὶ αὐτοσύνῃ ἀλεχθῆναι·
 ὡς φάτο· τότε δ' ὁ γέρας ἀγκασάμενος προσέειπεν,
 αὐτὸς ὅπως θέλεις μεταδαίνυο· πείθεο δ' αὐτῷ·
 οὐ δὲρ ἐγὼ σε ἄκοντα βιήσομαι· Οὐ δὲρ ἔοικεν
 ὅτ' ἀπιδντ' ἀπὸ δαίης, ἐρκεῖμαι, ὅτε μένοντα,
 σάειν ἐκ μεγάροιο· θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὐτως·
 160. ὡς φάτο· ὅθ' ἐκδόροιο μεβίστατο· βῆ δὲ πρὸς σὺνῃ
 ὕστατιν· ἅμα δ' ἄλλοι ἔβαν κοίτοιο μέδεσθαι
 δαυτομόνους· τοῖς δὲ σφιν ἐπήλυθε νῆδυμος ὕπνος·
 αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στροπτηγέρεταο,
 ἀθάνατοι δαίνυντο· πατὴρ δ' ἐν τοῖσι κρονίων
 αὖ ἔσθως, ἀγόρευε δουσιχέος ἔργα μύθοιο·
 ἴσε θεοὶ περὶ πάντων ἐπισύμενον βαρὺ πῆμα
 αὔριον ἐν πολέμῳ· μάλα δὲρ πολέμῳ μένος ἵππων
 ὄφρα θεῶν ἀμφ' ὀχέεσφι διαῖξο μένων ἐκάτρεβεν,
 ἀνδρῶν δ' ὄλλυ μένος· ἥ καὶ πέρι, κηδόμενός τις
 170. μινέτω ὕμνων, μήδ' ἀμφ' ἐμὰ γένεθ' ἱκάνων,
 λισέσθω· κῆρυξ δὲρ ἀμείλιχός ἐστι καὶ ἡμῖν·
 ὡς ἔφατ' ἐν μέσσοισιν, ἐπιστάμενοισι καὶ αὐτοῖς,
 ὄφρα κεν ἀρχαίων τις, ἀπὸ πολλέμοιο ῥάπνται,
 μινδὲν ἐλισόμενος περὶ ἧέος, ἠδὲ φίλοιο,
 μαφιδίως ἀφίκηται ἀτερπὲς ἔνδον ὀλύμπου·

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

καὶ τὰ κτλ, ὡς ἐσάνυσαν ἐριγδύπυ κρονίῃαο,
 τλήσαν ἐνὶ σέρνοιτι, καὶ ἔ βασιλῆος ἐνάτα
 μύθον ἔφαν· μάλα γὰρ μιν ἀπειρίσιον προμέεσκον·
 ἀχνύμενοι δ' ἱκανόν ὅτῃ δόμος ἦεν ἐκαστον,
 80. ἐς λέχος· ἀμφὶ δὲ τοῖσι καὶ ἀθανάτοισι περ ἔϋσιν,
 ὕπνου βληχρὸν ὄνειρα ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη·
 ἦμος δ' ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερέστυται αἶρης
 λαμπρὸς αἰὲρ ἀνδρὸν εὐρύν ἐωσφόρος, ὅς τ' ἐπὶ ἔργον
 ἦδ' ὡς μάλα κνώσονται· ἀμάλλοδετῆρας ἔγχευ,
 τῇμος δ' ὀρήϊον ἦα φασεσφόρον ἠριγενείης
 ὕπερος ὕπνος ἀνῆκεν· ὁ δ' ἔνφρεσὶ κάρτος ἀέξων,
 ἦδη δυσμένεασι λιλάετο θηριόαθαι·
 ἠὼς δ' ἔρανδον εὐρύν ἀνῆκεν ἔκ ἐβέλυσσε·
 καὶ τότε βῶδ' ἔσαντο περὶ χροὶ δ' ἦτα τάλχη,
 100. τοῖσι δ' ἄμ' αἰθίοπές τε, καὶ ὅποσα φύλα πέλοντο
 ἀμφὶ βῖνν Γριάμοιο, σωαγρομένων ἐπικύρων
 πανσυδίη· μάλα δ' ὥκε προτῆχεος ἐσάνοντο,
 κυανέοις νεφέεσσιν εὐοικότ' ὄν, δία κρονίων
 χεῖματος ὄρνυ μένοιο κατ' ἠέρα πουλὺν ἀγείρει·
 αἶψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πέδιλον ἅπαν· τοὶ δ' ἐπέχυντο
 ἀκρίσι προβόλοισιν ὀναλίχμοι, αἵ τε φέρονται
 ὡς νέφος, ἢ πολὺς ὄμβρος ὑπὲρ χροῖος εὐρυπέδιοιο,
 ἀπληκτοὶ μερόπεσσιν ἀφῆκαλοι μὸν ἄρυσται·
 ὡς οἱ ἔσαν πολλοὶ τε, καὶ ὁ μὲν μοι· ἀμφὶ δ' ἀγχευ
 200. σείνεις ἐπ' αὖ μὲνων· ὕπο δ' ἔρχετο ποσσὶ κοινίη·
 ὀρρεῖοι δ' ἀπάνωθεν ἐθάμβεον ὧτ' ἐσίδοντο
 εἰσυμένους· ἦθαρ δὲ περὶ χροὶ χαλκὸν ἔσαντο,
 κάρτεϊ πηλὴ δαο πεποιθότ' ὄν· ὅς δ' αἰ μῆανοις
 ἦτε, τιτάνεα πολυαθῆεσσιν εὐοικότ',
 κυδίον' ἱπποισι, καὶ ὄχεσφι· τὸ δ' ἄρα τάλχη

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

- πάντη μαρμαίρεσκον ἀλγικιον ἀερόπῃσιν.
 210. διος δ' ἐκ πρώτων γαιήχων ἠεκαεῖο
 ἔρχεται ἡέλιος φαεινὸς μβροτος, ὕραν δ' εἴσω
 ταμφαίνων, ῥαφερὴ δὲ γελᾷ περὶ γαῖα, καὶ αἰθήρ,
 τοῖος ἐν δρόμοισι τὸτ' ἑαυτο Φηλέος υἱός.
 ὥς δὲ καὶ ἐν ῥώεσσιν ὀρήϊος ἦϊε Μένων,
 ἄρεϊ μαιμώνοντι πανήκελος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 προφρονέως ἐφίποντο, παρειαύμενοι βασιλῆϊ·
 αἶψα δ' ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες
 ῥώων, καὶ δαναῶν, μετὰ δ' ἔπρεπον αἰθιοπῆδες.
 σὺν δ' ἔπεσον καναχιδὸν ὁ μῶς ἄτε κῦματα τόντον,
 πάντοθεν ἄγρο μένων ἀνέμων ὑπ' ἡέματος ὥρη·
 ὠμήλεις δ' ἐδάϊζον, εὐξίστης μελίησιν
 βάλλοντες· μετὰ δὲ σφίγος, καναχὴ τε δειδήει.
 220. ὥς δ' ὅτ' ἐρίδουποι ποταμοὶ μεγάλα σενάχουσιν,
 εἰς ἄλλα χυόμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλας ὁ μβρος
 ἐκ Διός, ἐν τ' ἀλίσσων ἐπὶ νέφια τυπέωσι
 γηθὸ μὲν ὠμήλοισι, πάρος δ' ἐξ ἑαυτ' αὐτὴ μὴ,
 ὠσι τῶν, μαρναμένων, μέγ' ὑπαί ποαὶ γαῖα πελώρη
 ἔβραχε· θεασσίσιν δὲ δὴ ἥρος ἑαυτ' αὐτὴ μὴ
 σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ αὐτεὸν ἀμφοτέρωθεν·
 ἐνθ' ἔλε πηλεῖδος Θάλιον, καὶ ἀμύμονα Μέντην,
 ἀμφω ὄριζνῶτω· βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα·
 οὕτε γαῖης μελάρθοισιν ὑποχθονίοις ἐπορεύθη
 230. ἄβρος, ἄφαρ δὲ τε πάντα κατὰ χθοῖος ἀμφιχένται
 ἐκ θε μέθλων· μάλα γὰρ περιῖο μέγ' βαρὺ γαῖα,
 ὅς οἱ γ' ἐν κονίησι κατήριπον ὠκέϊ πότμῳ,
 αἰχμῇ πηλῆγυος· ὃ γὰρ μέγα μαινέτο θυμῷ·
 ὡς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν εὖς παῖς ἡριγενῆς
 δρόμος ἐδάϊξε κακῇ ἀναλίσκιοις αἴσῃ,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ἦτε φέρε λαοῖσι κερὶδόν, καὶ ἀγκυάλοισιν.

πρῶτον δ' ἔειπε φέρωντα διὰ σέρνοιο τυχήσας

δύρατι λουγαλίω· ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον ἔρανθον.

ἄμφω ἐλθο μένω πόλε μόν, καὶ ἀγκυάλοισι χαρμῆν.

240. οἱ θύον ἀμφενέμοντο παρ' ἀλφειοῖο ῥέεθροισι,

καὶ ῥ' ὕπρ Νέστωρι βῆσαν ἐς ἱλίῳ ἱδὸν ἄστυ.

τὸν δ' ὁπότε ἐξενάριξεν, ἐπώλετο Νηλεὺς ὕδον

κτεῖναι μιν μεμαώς· τὸ δ' ἀντίλοχος θεοσδῆς

πρόθεν ἐλθὼν, ἴθασε μακρὸν δόρυ, καὶ οἱ ἄμαρτε,

τυτθὸν ἀλωναμένοιο· φίλον δ' οἱ ἦεν ἑταῖρον,

αἶθοπα πυρρασίῳ· ὅσδ' ἠχάμετος κατὰ μένοιο,

ἀντιλόχῳ ἐπώλετο κέων ὡς ὁ μὲν μόθυμος

καπρίῳ, ὃ ῥ' αὖ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴδμε μάχεσθαι

ἀνδράσι, καὶ θήρεσι, πέλε δ' οἱ ἄσπετος ὁρμή,

250. ὡς δ' ὁ θοῶς ἐπόρουσεν· ὁ δ' αὖρεῖ κλυὺ βάλλε πέτρῳ·

τὸ δ' ἔτι λυθὴ κέαρ ὅσσιν ἄρ' αὐτῷ.

ἀλγίζονεντ' ἐπάλαμνε φόνον κρατερὴν ῥυφάλεα.

σμερδαλέον δ' οἱ οἴητορ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρίνθῃ

βλημένον· ἄμφι δ' οἱ κόρυς ἴαχε· καὶ ῥ' ἐτι μάλλον

μαίνεται ἐπ' ἀντιλόχῳ· κρατερὴ δ' οἱ ἔξεν ἀλκή·

τόσσιν καὶ Νέστωρος ἦα καὶ ἀχμητὴν περ ἑόντα,

τύφεν ὕπὲρ μαξοῖο· δῖηλασε δ' ὁ μὲν ἱερὸν ἔλχος

ἐς κραδίην, θνητοῖσιν ὅπῃ πέλε ὠκὺς ὀλεθρος·

τὸ δ' ὕποδῃωθέντος, ἄχος δαναοῖσιν ἐτύχθη

260. πᾶσι· μάλιστα δ' παρὶ περὶ φρένας ἦλυθε πένθος

Νέστωρι, παιδὸς ἐοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος.

270. Οὐδ' ἔρ' δὴ μερόεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπρσιν,

280. ἢ ὅτε πᾶσι δὲ ὄλωνται ἐκ παρὸς εἰσορώωντος.

τῶσιν καὶ σερήσιν ἀνδράμινος φρεσὶ θυμὸν,

ἄλγυτο, παιδὸς ἐοῖο κακῇ περὶ κῆρι δαμέντος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

κίετο δ' αὖ μένος Ὀρχου μήδεα νόσφιν ἰόντα.

ὄρσο μοι ὦ Ὀρασύ μινδὸν ἀνακλῆς, ὄφρα φονῆα

σεῖο κῆσι γήτοιο, κῆς ἥτος ἡ μετέροιο

νικρῷ ἐκὼς σὺν μετ' ἀεικέος, ἢ κῆς αὐτοῖ

270. ἀμφ' αὐτῷ σὺν ὀδασαν ἀναπλήσω μενδ' ἰξύν·

ῥ' αὖ σοι ὦ σέρνοισι πέλῃ δέος, ὦ σὺν ἔμῳ

ἥδ' ἔφως, ὦ δ' ἐκ' αὖ Γερικλιν μένοιο γενέθλης,

ὅς τε κῆς ἡρακλῆϊ κατ' ἀντίον ἔλβε μεν ἔτλη·

· ἀμ' αὖ δ' ἡ πονεῶμεθα, Ἐπεὶ μέγα κάρτος, ἀνάγκη

· πολλὰ κ' μαρναμένοισι κῆς ὅτι δ' αὖ οἰσιν ὅπασει·

ὡς φάτο· τῷ δ' αἰόντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο θυμὸς

τίνεσσι λυγαλέοισιν· ἄφαρ δὲ οἱ ἤλυθεν ἄλχι

Φηρὼς, ὃν ῥὰ κῆς αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἀγκυτος,

ὅπλεν ἄλχος· κρᾶτερόιο δ' ἐκ' ἀντία διριμάσθαι

280. Μένονος ὥρ' ἐμήθησαν ἀν' αἵματόεντα κυδοίμον·

ὡς δ' ὅταν ἀχροντῆρὸς ἀνὰ πύχας ὑληέας

ἔρεος ἀρυβάτοιοι λιλαῖο μένοι μέγα θυρις,

ἢ σὺς, ἢ ἄρ' αὖ τοιο κατ' ἀντίον αἰῶνσι,

περὲ μέναι με μαῶτδ'· ὅ δ' ἀμφοτέροισι ἐπορεύσας

θράσει μαίμωντι, βίην ἐπαμύνεται ἀνδρῶν,

ὡς τότε Μένων φώνει· μέγα τοῖ δέ οἱ, ἄλχι

ἤλυθεν· ἀμ' αὖ μιν ὅτι κτανέειν ἐδύναντο

μακρῆσι μελίησιν· ἀπὲρ πλάγχθον γάρ οἱ αἰχμῇ

τῆλε χροός· μάλα γάρ τε ἀπέρ' αὖ πεν ἡριζέηα·

290. δ' ὅρατα δ' ὕχ' ἀλῆως χαμάδις πέσιν, ἀμ' αὖ δ' ὡδ' ὥκ'

ἔμ' αὖ μέγας, κάππεφνε Πολύμνιον ἤα Μένητος

Φηρὼς ὄμβρι μόνου· ὅ δ' ἐκ' ἀντα Κρομίδοντα

Νέστορος ὄμβριμος ἥδ' ἀδελφῶο χολωθῆς,

ὃν Μένων ἐδ' αἶξε κατὰ μόνον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,

χρῶσιν ὑτ' ἄλχος μέτῃσι λύνει παγχάλκεια τάχῃ,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

- ὅτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος, ὅτε καὶ ἑαλοῦ
 Φηρίος, ὅσων τε πολλὸν ὑπέρροχος· οἳ δ' αὖτε θῶε
 — ἀμφ' ἔλαφον βεβῶντε, μέγαν φοβέονται λέοντα,
 ὅτι πρόσω με μᾶν' ἐτι ἔλθε μέν· ἀνὰ δὲ Νέστωρ
 300. ἔγγυθεν εἰσορόων, ὀλοφύρετο· κέκλετο δ' ἄλλους
 σφῶς ἐτάρως δ' ἡίοισιν ἐπέλθε μέν· ἀνδρὶ καὶ αὐτὸς
 ὥρμαινεν πορεύεσθαι ἀφ' ἄρματος, ὅσων ἄρ' αὐτὸν
 παῖδος ἀποφθι μένοιο ποθὶ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε
 παρ' δύναιμιν· μέλλεν δὲ φίλῃ παιδί καὶ αὐτὸς
 κείσθαι ὁ μῶς ἕκτα μένοισι διαλίχμιον, ἥ μὴ ἄρ' αὐτὸν
 Μέμνων ὁ μβριμόθυμος ἐπεισὺ μένον προσέφηπν,
 αἰδέσθης ἀνὰ θυμὸν ὁ μήλιχ παῖδος εἶοιο,
 ὦ γέρον, ὅ μοι εἴοικε κατ' ἀντία σείο μάχεσθαι
 πρὶς βυτέραιο κτῶτος· ἐπὶ γέ μιν διδανόησαι.
 310. ἢ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην σε νέον, καὶ δ' ὀνήϊον ἄνδρα
 ἀντίαν δ' ἡίοισι· θρασυὲς δὲ μοι ἔλπετο θυμὸς,
 χερὸς ἐμῆς, καὶ θυρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔρπον·
 οἷα ἀναχάξω τίλε μόγῃ, συχεῖν τε φόνοιο·
 χάξω, μὴ σε βάλοιμι καὶ ἔκ' ἐθέλων περ ἀνάγκῃ,
 μὴ δὲ τιφ' τρὶ παιδί πέσῃς μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
 μαρνάμενος, μὴ σε καὶ ἄφρονα μυνήσονται
 ἀνέροισι· ὅ γὰρ εἴοικεν ὑπὲρ τέρῳ ἀντιάσθαι·
 ὡς φάτο· τὸν δ' ἐτέρωθι γέρον ἠμύβετο μύθῳ,
 320. ὦ Μέμνων, τὰ, καὶ ἄρ' περ ἐτώσια πάντ' ἀγορεύεις·
 ὅ μιν γὰρ δ' ἡίοισι ποινάμενον ἔνεκε παῖδος
 ἀφραίνῃν ἐρεῖ τίς, ἀνηλεὰ παιδοφονῆα
 νεκρῷ ἐκὼς σφύοντα κατὰ μόθον· ὡς ὀφείλον μοι,
 — ἀλλ' ἢ ἐτ' ἐμπεδος ἦεν, ἵνα γνῶνς ἐμὸν ἔγχος·
 νῦν δὲ, σὺ μὲν μάλα πάγχυ μὲν ἄλχεαι, ὅσων τε θυμὸς
 θαρσαλέος νέον ἀνδρὸς, ἐλαφρότερον τε νόημα·
 τῷ, ἴα καὶ ὑψιλήα φρονέων, ἀποφώλια βᾶξεις·

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ'

- ἢ δὲ μοι ἡβώνοντι κατ' ἀντίον ἐλληέβεις,
 ἔκ' ἂν τι κηχάροντο φίλοι κρατερῶ περ ἔοντι·
 νῦν δ' ὥς τίς τε λίων ὑπὸ γήρῳ ἄλγος μαιαίνῃ,
 330. ὃν τε κύων σταθμῷο πολυῤῥήνοιο διήρηται
 θαρσαλέως· ὃ δ' ἄρ' ἔτι λιλαιόμενός περ, ἅ μιν
 οἱ αὐτῶ· ἔγάρ οἱ ἐτί ἐμπεδοί ῥσιν ὀδόντες,
 ἔδ' ἐβίη, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαδύνεται ἥτορ·
 ὥς ἐμοὶ ἔκ' ἐτι κάρτος ἐνὶ στήθεσιν ὄρωρεν,
 δῖόν περ τοπάροιεν· ὃ μὲν δ' ἐτί φέρτερός ἐμε
 πολλῶν ἀνθρώπων· παύροισι δὲ γήρῳ ὑπέμει·
 ὥς ῥῶν, ἀπὸ βαῖον ἐχάλατο· λίπε δ' ἄρ' ἔα
 κήμενον ἐν κονίῃσιν, ἐπ' ἡνίοτοι ἔκ' ἐτι πάμπαν
 γναμπῶσι μελέεσι πέλε σθένος, ὥς τοπάροιεν·
 340. γήραϊ γὰρ καὶ θυπερθε πολυτλήτω βεβάρυτο·
 ὥς δ' αὐτῶς ἀπόρυσεν εὐμμελὶς Θρασυμήδης,
 Φηραίς τ' ὁμβριμόθυμος, ἡ δ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
 διεδιδότῃ· μάλα γὰρ σφιν ἐπώχετο λοῖγιος ἀνὴρ·
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης
 καχλάξων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὀρυγμαδῶ,
 ὅππότε συνειφὲς ἦμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι τανύαμ
 Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα, περικτυπέσι δὲ πάντη
 βρονταῖ· ὃ μὲν στεροπῇσιν, ἄδην νεφέων στωιόντων
 θεασείων, κοῖλαι δὲ περικλύρονται ἄρρηται
 350. ὁμβρῶ ἐπεαυ μένοιο δυνστητός, ἀμφὶ δὲ μακρὰ·
 σμυρδαλέον βοόωσι κατ' ἔρεα πάντα χαράδραι,
 ὥς Μείμνων σθένεσεν ἐπ' ἡϊόνας ἑλλησπόντου
 ὄρεϊν· μετόπισθε δ' ἐπ' ἀσπόμενος, κεράϊζε·
 πολλοὶ δ' ἐν κονίῃσι, καὶ αἱ ματι θυμὸν ἔλειπον
 αἰθιόπων ὑπὸ χερσὶ· λυθρῶ δ' ἐφορύνετο γαῖα·
 ἔλυν μένων δαναῶν· μέγα δ' ἤφρεσι γήθεε Μείμνων

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

αἶν' ἐπ' αὐμένους δ' ἡίων σίχασ· ἄμφ' ἰδὲ νεκρῶν
 σείνεται βῶϊον ἔδασ· ὃ δ' ἔκ' ἀπ' ἡλίου κυδοιμῷ·
 ἔλπετο γὰρ προΐεαι φάος, δαυαοῖσι δὲ πῆμα
 260 ἔατο· ὧνά εἰ μοῖρα πολύστονος ἡπερόπαιεν
 ἐγγύθεν ἰσαμένη, καὶ ἐπὶ κλόον ὀρύνοσα·
 ἄμφ' ἰδὲ οἱ θεράποντες εὐφενέες πονέοντο,
 ἄλκιον δὲ Νύχιος, καὶ ἀσιάδης ἐρίθυμος,
 αἰχμητὴς τε Μένεκλος, ἀλέξειππος τε, Κλάδων τε,
 ἄλλοι τ' ἰωχμοῖο μεμαόσθες· οἱ γὰρ καὶ αὐτοὶ
 καρτύναντ' ἀνὰ δ' ἦριν, ἐφ' ἵσανσι βασιλῆϊ·
 καὶ τότε δ' ἡ γὰρ Μένεκλον ἐπ' αὐμένον δαυαοῖσι
 πηλείδης καὶ τέφρην· ὃ δ' ἀρχαλῶν ἐτάριοι
 Μένων ὀμβριμόθυμος, ἀήρατο πλὺν ὄμιλον·
 30 ὥς δ' ὅτε τις κραπνῆσιν ἐπιβρίσῃσ' ἐλάφοισι
 θνητὴρ ἐν ὄρεσι, λίαν ἔντοσθεν ἐρεμνῶν,
 ἰληδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὕστατον δόλον ἄγρης,
 αἰξήων ἰότητι, κύνες δ' ἐπικεχχαλώσιν,
 πυκτὸν ὑλαπτιόωντες, ὃ δ' ἐμμεμαῶς ὑπ' ἄκοντι
 καμμάσιν ὠκυτάτῃσι φόνον συνόοντα τίθῃσιν
 30 ὥς τότε Μένων ἑδάττει πολὺν στρατόν· ἄμφ' ἰδὲ ταῦροι,
 γήθειον· ὀρχαῖοι δὲ, περικλυτὸν ἀνδρ' ἐφίβοντο·
 ὥς δ' ὅπ' οὗ ἐξερίποντος ἀπ' ὕριος ἡλιβάτοιο
 πέτρ' ἀπ' ἡρεσίοιο, πν' ὑφ' ὅθεν ἀκάματος Ζεὺς
 380 ὥσπ' ἀπ' κρημνοῖο βαλὼν συνδεντι περαυνῷ,
 πρὸ δ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἀγρία μακρὰ ἱαζέμενος,
 βῆσιν ἐπικτυπέουσι, περιτρομέουσι δ' ἀν' ὕλην,
 ἢ τε μὴ ὑπ' ἐνερθε κυλινδομένοιο νέμονται,
 ἢ βόσθ' ἢ τί ἄλλο, καὶ ἐξάλλονται ἰόντος
 ῥιπὴν ὀρθαλέην, καὶ ἀμείλιχον, ὥς ἄρ' ἀχαιοὶ
 Μέντορος ὀμβριμον ἔχρος ἐπ' αὐμέναιο φέβοντο·

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

καὶ τότε δὴ κρατῆσσι μέλε' ἡδὸν αἰακίδαο
 Νέτωρ· ἀμφὶ δὲ παῖδ' ἰμνὸν ἀνύμενος, φάτο μῦθον·
 ὦ ἀχιλῆϊ μέγα ἔρκος εὐθενέων δ' ὀρέγων,

390. ὦλετό μοι φίλος υἱός· ἔχει δὲ μοι ἔντα Μένων
 τεθναῖός· δίδω δὲ κνυῶν μὴ κῦρμα γένηται·

■ ἀλλὰ θοῶς ἐπαμυνον, ἔπει φίλος, ὅστις ἐταίρῳ

■ μέμνηται κταμένοιο, καὶ ἄλυνται ἢ κ' ἐτ' ἔοντος·

ὥς φάτο· τὸ δ' αἰόντος ὑπὸ φρέσσι ἔμπεσε πένθος·

Μένονα δ' ὥς ἐνόησεν ἀνὰ σπένοντα κυδοιμόν,

δ' ὀρέγων ἰλιδάδ' ὑπ' ἔχει δ' ἰδὼντα,

αὐτίκ' ἀλλοίπε' ἔρως ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάϊξεν,

ἀμφ' ὀλλῆσι φάλαγγι· καὶ ἰχναῶν πολέμοιο,

ἤλυθεν οἱ κατ' ἐναντίον χυόμενος ἀντιλόχοιο,

400. ἢ δ' ἄλλων κταμένων· ὃ δ' ἄρα ἔλετο χέρσιν πέτρῃ,

πῶ ῥα βροτοὶ θέσαν ἔρον εὐσταχέος πεδίοιο,

καὶ βάλεν ἄλγε' μάτοιο κατ' ἀσπίδα πηλείωνος

δῖος ἀνὴρ· ὃ δ' ἄρ' ὕτι φέσας περιμήκεια πέτρῃ,

αὐτίκ' οἱ ἡδὸν ἦλθε, μακρὸν δόρυ πρὸς τε τιταίνων

πέτρῃ, ἐπεὶ ῥα οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμῷ·

καὶ οἱ δειδὼν ὤμον ὑπὲρ σάκος σφῆλιν·

ὃ δὲ, καὶ ὕταμένος, ἀταρβεί· μαινέτο θυμῷ·

τύφει δ' ἄρ' αἰακίδαο βραχίονα δ' ὀρὶ κραταῖῳ·

τὸ δ' ἐχέυθη φίλον ἄμα· χαρὴ δ' ἄρ' ἐτώσιον ἦρως·

410. καὶ μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπὸ φιδάλοισι ἐπέεσσιν,

νῦν σ' δῖον μόρον αἰνὸν ἀναπλήσῃν ὑπὸ λούθρῳ

χρσὶν ἐμῇσι δαμέντα, καὶ ἢ ἐτι μῶλον ἀλύξαι·

χέταίε, τί πῃ σὺ βῶσ' ἀνηλεέως ὀλέσῃς;

πάντων ἀλγόμενος πολὺ φέρτερος ἐμμεναι ἀνδρῶν,

μητρὸς τ' ἀθανάτης νηρηίδος; ἀλλὰ σοὶ ἦδη

ἤλυθεν ἄσιμον ἦμαρ, ἐπὶ θεόθεν γένος εἰμὶ,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ἡὺς ὁ μβριμος ἦς, ὃν ἔκτοθι χειρίομαι
 ἃ ἐπερίδωθ' ἠρέφαντο παραρρόον ὠκεανόιο.
 τόσσας σὺ καὶ δῆριν ἀμείλιχον ἔκ ἀλεγγῶ,
 120. εἰδὼς μητέρα δ' ἔχον ὅσον φερετέρα ἔστιν
 νηριῖδος, τῆς αὐτὸς ἐπ' ἄνχει ἐκγονος ἦται.
 ἦ καὶ, γὰρ μακάρεσσι, καὶ ἀνθρώποισι φαίνεται
 τῇ, ἐπὶ πάντα τελέτῃσι ἀτερές ἔνδον ὀλύμπῳ
 ἐσθλὰ τε, καὶ κλυτὰ ἔργα, τὰ τ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνταρ.
 ἦ δ' ἔνθα λὸς καθ' ἑμῶσι μεθ' ἡμῖν ἀφ' ὕψους ἵσιν,
 γαίῃ δ' ὡς κῆται μετ' ἰχθύσι κυδιώσας,
 ἀπρικτος, καὶ αἶψος· ἐγὼ δὲ μιν ἔκ ἀλεγγῶ,
 ὅδ' ἔμιν ἀθανάτησιν ἐπυρανίησιν εἶσκω.
 ὥς φάτο· τὸν δ' ἐνέειπε θεασὺς πάϊς αἰακίδας,
 130. ὦ Μένον, πῇ νῦν σὺ καὶ καὶ φρένδ' ἐξορόθωναι
 ἐλθέμεν ἀντί· ἐμῆο, καὶ ἐς μόθον ἰσοφάριξεν;
 ὃς σέο φέρτερός εἰμι βίη, γενεή τε, φύς τε,
 Ζηνὸς ὑπ' ὀνόμοιο λαχὼν δ' οἰσθήμετον αἶμα,
 καὶ σφενάρῳ νηρῆος, ὃς ἐνὸς ἡστέκε κῆρας.
 νηριῖδας, τὰς δ' ἠρὰ θεοὶ τίς σ' ὠ ὀλύμπῳ,
 πασάων δὲ μάλιστα· Θέτιν κλυτὰ μετιώσας,
 ὅσσας περ Διόνυσον εἰς ὑπέδεντο μελᾶσθροισι,
 ὅππότε δ' ἠμῖν ἐσκε βίην ὀλοοῖο Λυκὸν ἄρην,
 ἦ δὲ καὶ ὡς ἴφαιστον εὐφρονα χυλκεοπέχνην
 140. δέξατο οἷσι δόμοισιν ἀπ' ὀλύμπῳ πεινόντα,
 αὐτὸν τ' ὄρνικ' ἐράωνον, ὅπως ὑπ' ὕστατο δέσμῳ
 τῶν, μιν μινισκόμενοι παυδ' ἠέδ' ὕραν ἰώνδ',
 μητέρ' ἔμην τίνοι· Θέτιν θαβέω ἐν ὀλύμπῳ.
 γνώσῃ δ' ὡς θεὸς ἔστιν, ἐπὶ νύξου χαλκεον ἔσω
 ἐς τεὸν ἥπαρ ἵκηται, ἐμὴ βίβλη μένος ἀλκῆ.
 ἔκτορα γὰρ Γαῖ' ὀλοοῖο, σέ δ' ἀντιλόχοιο χλωδῆς,

ΤΩΝ ΕΙΣ -ΙΑ-

τίσομαι· ὃ γὰρ ὅλεας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταῖρον·
 ἀλλὰ τί νηπιόχοισιν ἐοικότως ἀφραδέεσσιν
 ἔσται μεν, ἢ μετέρων μυθολόμενοι ἔργα τοκήων,
 450. ἢ δ' αὖτ' ἔγγυς κῆρυγος, ἔγγυς ἡ ἀλήκη·
 ὥς ἔργων, παλάμησι λάβεν πολυμήκετον ἄορ·
 Μένων δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, κ' ὀρθαλέως σπαιόμενος·
 τύπτον δ' ἀμύλων ἀμοτον φρεσὶ νηιδιώνωντος
 ἀσπίδα, ἃς ἤφαιτος ὑπ' ἀμβροσίῃ καὶ μετέχῃ
 πυκνὰ σπαιόμενους· ἐπέφανον δὲ λόφοισιν
 ἀμύλων ἐκότερην ἐρεδόμεναι ῥυφάλειαι·
 Ζεὺς δ' ἐμὲν ἀμφοτέροισι φίλα φρονέων βάλει κάρτος
 τῶξε δ' ἄρ' ἀκχεμάτης, κ' ἐμῆσαν, ὃ δὲν ὁμοίους
 ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν· ἔρις δ' ἐπεζήθειν ἄμφω·
 460. οἱ δ' αἰχμὴν μεμαῶτες ἀφάρ χροὸς ἐνὸς ἐλάσας,
 μεσηγνὺς σάκεος τε, καὶ ὑψηλόφιν ῥυφάλειος,
 πολλαῖς ἰθύνεσκον ἐὼν μένος· ἄλλοτε δ' αὖτε
 βαλὼν ὑπὲρ κνημίδος ἐνερθε δαιδαλέοιο
 θώρηκος βριαροῖσιν ὀρηρότος μελέεσσιν
 ἄμφω ἐπειγόμενοι· περὶ δὲ σφισιν ἄμβροτα τάχῃ
 ἄμφω μοις δ' ἄβησε· βοὴ δ' ἴκετ' αἰθέρα δῖον
 τρώων, αἰθίοπων τε, καὶ ὀργῶν ἐριθύμων,
 μαρναμένων ἐκότερθε· κόνις δ' ὑπὸ ποσσὶν ὀρώρει
 ἄχρη ἐς ἔρανδον αἰρὺν, ἐπὶ μέγα κίνυτο ἔργον·
 470. αὐτὸ δ' αἰχμὴ κατ' ὄρεσφιν ὄρινο μένος ὑετοῖο,
 ὅππότε δὴ μελάδοντος ἐνὶ πλήθονταί ἐναυλοῖ
 ὕδατος ἐαυμένιοι, βρέμει δ' ἄρα πάντα χαράδρην
 ἀσπετον, οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιρρομένοι νομῆος
 χεῖ μάρης, ὃ μίχλην τε, φίλην ὀλοοῖσι λυκοῖσιν,
 ἢ δ' ἄλλοις θήρεσσιν, ὅσους ῥέφει ἀσπετος ὕλη,
 ὥς τ' ἄμφι πόδεσσιν κόνις πεπότῃτ' ἀλεγεινῇ,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

- ἢ ῥά τε καὶ φάος ἢ ὑπερῷον κρυφίον ἡελίοιο
αὐτὸν ἐπισκίασαν· καὶ κηδ' ὑπεράμναντ' οἰζὺν
λαῶς ἐκονήθη τε, καὶ αἶνομόρῳ ὕσμινῃ·
480. καὶ πῶν ἰδοὺ, μακάρων τις ἀπώσατο δῆτοτῆτος
ἐαυμένως· ὁλοαὶ δὲ θεῶς ἐκότερθε φάλαγγας
κῆρυς ἐποχύνεσκον, ἀπὸ γέροντων πονέουσαι
δῆριν ἀνὰ συνουσίαν· ἄρης δ' ἔλκετο φόνουιο
λαογαλίας, πάντῃ δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
αἵματος ἐκχυμένου· μέλας δ' ἐπέρεπ' ὀλεθρος·
σείνετο δὲ κταμένων πεδίον μέλας, ἰπποβάτον τε,
ὁππόσον ἀμφὶ ῥοαῖς σιμόεις, καὶ ξάνθος ἔεργε,
ἰδὼθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν ἐλλήσποντον·
αἰὲν ὅτε δὴ πολλὴ ἰδοὺ ἄδην μηχανέτο δῆρις
490. μαρναμένων, ἴσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέρωσι,
δῆτοτε τῆς ἀπάνευθεν ὁλύμποις ἰσορόωντες,
οἱ ἰδοὺ, θυμὸν ἔτερον ἀτρεῖς πηλῶνι,
οἶδ' ἄρα τιθωνόιο, καὶ ἦς ἤϊε δῖος·
ὑψόθεν δ' ὕρανος αὐρὺς ὑπέβραχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
ἴαχε· κυανέῃ δὲ πέριξ ἐλελίξετο γαῖα
ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσὶ· περίρρομύοντο δὲ πάσαι
ἀμφὶ· ὅτι νηρῶς ὑπερθύμοιο θύγαρες
ὁμβρίμην ἀμφ' ἀχιλῆος, ἰδ' ἀσπετα δειμάνοντες·
δῆδ' οἱ δ' ἡρίγνευα φίλῳ περὶ πατρί καὶ αὐτῇ
500. ἵπποις ἐμβεβαῖα δὲ αἰθέρος· αἰ δὲ οἱ ἄγχι
ἡελίοιο θύγαρες ἐθαμβέον ἐσηῖαι
θεασίσιον περὶ κύκλον, ὃν ἡελίῳ ἀκάναντι
Ζεὺς πόρην εἰς ἐκείνων ἐὺν δρόμον· ὃ πέρι, πάντα
ζῶν τε, φθινύθει τε, περιπλομένου κατ' ἡμαρ
νωλε μέως αἰῶνος, ἐλίσσομένων ἐκείνων·
καὶ νῦν δὴ μακάρεσσιν ἀμήλιχος ἐμπειρὸς δῆρις,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΙΔ.

- ἢ μὴ ὕπ' ἀνείημι Διὸς μεγαλοβρεμέταο·
 Διοαὶ δ' ἄρ' ἀμφοτέροισι θεῶς ἐκάτερθε παρέσαν
 κῆρθε ἐρεμναί· ἡλὸν ἔβη ποτὶ Μῆμονος ἥτορ·
 510. φαιδρή δ' ἀμφ' ἀχιλῆα δαΐφρονα· τοῖσδ' ἐπιστάδ' αὖ
 ἀθάνατοι, μετ' αὖσαν· ἄραρ δ' ἔλε τ' ἡλὸν, ἀνὶ ἡ
 λουζαλέη, τῶσδ' ἡν, καὶ ἀγαδὸν ἔλλαβε χάρμα·
 ἥρωθε δ' ἐμάχοντο καὶ ἀματόντα κυδοίμην,
 ἐμπεδον· ὅδ' τι κῆρθε ἐποχομένωσ' ἐνόησαν,
 — θυμὸν, καὶ μέγα κάρτος ἐπ' ἀνῆλοισι φέροντ' αὖ·
 φαιδρὸς κετονόντα κατὰ μόθον ἡματι κῆρμα
 μάρνασθ', ὥστε γίγαντας ἀπειρέσας, ἡ ἐκραταιρὺς
 τιτῆνας· θενάρη δ' ἄρ' ἐπὶ σφίσι δῆρις ὀρώρη,
 ἡλὸν ὅτε ξιφίεσι σινέδραμον, ἡδ' ὅτε λάσ·
 520. βάλλον ἐπ' αὐμένους περὶ μήκας· ὅδ' τις αὐτῶν
 χάζετο βαλλομένων, ὅδ' ἔρεσαν, ἀν' αὖτε πρῶτ' αὖ
 ἔσασαν ὅδ' μῆτ' αὖ, κατὰ μένοι ἀσπετον ἀλκήν·
 ἀμφω γὰρ μετ' ἀλοιο Διὸς γένος ἀλχετόωντο·
 τῶσδ' ἄρα σφίσι δῆριν ἴσων ἐταυσεύεν αὐτῶν
 πολλὸν ἐρίδο μένοισιν ἐπὶ χρόνον ἐν δαί κῆρμα
 αὐτοῖς, ἡδ' ἐτάρουσιν ἀταρβέσιν, οἱ μέγ' ἀνάκτωρ
 νωλεμῶς πονέοντο μεμαότ' αὖ, ἀλλ' ἐμόντων
 αἰχμαὶ ἀνεγάρθησαν ἐν ἀσπίσιν, ὅδ' τις ἦεν
 530. ἐγὼ μένων ἐκάτερθε ἀνέταρος· ἀλλ' ἄρα πάντων
 ἐν μελίωσιν εἰς ὅδ' αὖ ἀπέρρειν αἶμα, καὶ ἰδρῶς
 αἶν' ἐρίδο μένων· κεκάλυπτο δὲ γαῖα νύκτασιν,
 ὕρανος ὡς νεφέεσιν ἐς αἰὶν κερῆα κίοντος
 ἡελίου, ὅτε πάντων ὑποτρομέει μετὰ νάυτης·
 τ' ἡ, ἵπποι βρεμέθοντ' αὖ, ἐπ' αὐμένους ἀμαλαοῖς
 τεθναότας ἐβέσκον· ἀτ' ἀσπετα φύλλα κατ' ἄλσιν,
 χήματος ὄρχο μέν' μετὰ τηλεβώσαν ὀπώρην·
 οἱ δὲ πε

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

οἱ δὲ πρὸν ἐκένεον, καὶ αἵματι θηριόωντο
 ἡνὺς μακάρων ἐρικυδέες· ὅδ' ἀπὲλθον
 ἀνθρώποις κοτέοντες· ἔρις δ' ἴθιεν τάλαντα
 540 ὅς μιν ἡσ ἀλεῖσθαι· τὰ δ' ἔκ' ἐτι ἴσα πέλοντο·
 οἷον ἄρα Μένονα δῖον ὑπὸ Σείρνοιο θέμελα
 Πηλεΐδης ἔτισσε· τόδ' ἀντικρὺ μέλας ἄορ
 ἐξέθορε· τὸ δ' αἶψα λύθη πολυήρατος αἰών·
 κάππεσε δ' ἔς μέλαν αἶμα· βράχε δέ οἱ ἀσπεταταίχῃ
 γαῖα δ' ἄπεσ μαράχισε, καὶ ἀμφεφύβηθεν ἑταῖροι·
 τὸν δ' ἄρα μυρμιδόνες μῶν, ἐσύλειον· ἀμφὶ δὲ ῥῶτος
 φάγον· ὅδ' αἶψα δῖωκε μέγας μέγα λαίλαπι ἴσος·
 ἡὼς δ' ἐσυνέχισε καλυψάμενη νεφέεσσιν·
 ἡ γλῶσσι δ' ἄρα γαῖα· θεοὶ δ' ἔμα πάντες ἄηται
 550 μὴ ρὸς ἐφ' ἡμοσύνησι βίην φορέοντο κελύθε
 ἐς πεδῖον Πριάμοιο, καὶ ἀμφεχέοντο θανόντι·
 οἱ καὶ ἀνθρώποις τοῖς ἡώτων ἦσαν,
 καὶ ἔφερον πολιοῖο δὴ ἡέρος· ἄλγυτο δὲ σφι
 θυμὸς, ἀδελφεοῖο δ' ἐδ' ἐπὶ τότος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ,
 ἔσπε· τὸ δ' ἐπὶ γαῖαν ὅσαι πέσον αἰματοεσσαι
 ἐκ μελέων ῥαθάμιγγος, ἢ ἀνθρώποισι τέτυκται
 560 σῆμα καὶ ἔσσο μένοις· τὰς, καὶ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλην,
 οἷς ἐν ἀγριόαμενοι, ποταμὸν θέσαν ἡχέοντα·
 τ' ῥά τε παφλαγόνιοι ἐπιχθόνιοι καλέουσι
 πάντες, ὅσοι ναῖουσι μακροῖς ὑπὸ πύρασιν ἴδης·
 ὅς τε καὶ αἰματόδης ῥαφερὴν ἐπινύσσεται αἶαν,
 ὅππότε Μένονος ἡμαρ ἐν λυγρὸν, ᾧ ἐνὶ κῆρος
 ἠάθανε· λανθαλέη δὲ, καὶ ἀρχετος ἔαυτο ὁδμῇ
 ἐξ ὕδατος φάειν κεν ἐὸ ἄλκιος ὕλομένοιο,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

τυπομένους ἰχθῶρας ἀποπνέειν ἀλεγεινόν·
 ἀλλὰ τὸ μὲν, βολῆσι θείων γένεθ'· οἷδ' ἐπέποντο
 ἡὺς ὁ μβριμον ἤα βοοῖ φέροντός αἷται
 τυτθὸν ὑπὲρ γαίης, δοφρῇ κεκλυμμένον ὄρφυ·
 ἔδδ' ἰδὼ αἰθιοπῆς ἀποκταμένοιο ἀνακτος,

570 νόσφιν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπεὶ θεὸς αἶφα καὶ αὐτῷ
 ἦγε, λίλαιο μένοισι βαλὼν τάχος, δῖον ἔμελλον
 ἔμετὰ θηρὸν ἔχοντός, ὑπ' ἡέριοιο φέρεσθαι·
 τῶαυτ' ἐποντ' ἀνέμοισιν ὁδὸν ῥοίσοιο βασιλῆα·
 ὡς δ' ὅτ' ἀρρυτῆρος ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος
 ἦ σὺς, ἦ ἑλέντος ὑπ' βλοσυροῖσι γένεαι,
 σῶμ' ἀναγερόμενοι μογερὸν φορέουσιν ἑταῖροι
 ἀχνύμενοι, μετὰ δὲ σφι κύνες ποθέοντες ἀνακτα,
 κτυγνῶ μὲν ἐφ' ἐπονται ἀνιάρης ἐνεκ' ἄλλης,
 ὡς οἷε προλιπόντες ἀνηλία θηϊότητα,

580 λαψήροισι ἐρέποντο μέγα σενάχοντες αἷταις,
 ἀχνύτ' ἀπασίη κεκλυμμένοι· ἀμφὶ δὲ βῶδες,
 καὶ δαυαὶ, θάμβησαν, ἅμα σφετέρῃ βασιλῆϊ
 πάντας αἰσθάντας· ἀπειρεσίη δ' ἀνάθυμον
 ἀμφασίη βεβόληντο· νύκτωρ δ' ἀνάμαντός αἷται
 μέμνονος ἀχέ· μάχαιο θέσαν βαρέα σενάχοντες,
 πᾶρ ποταμοῖο ῥέεθρα βαθυρροῦ αἰσηπιοῖο,
 ἦχι τε τυμφάων καλλιπλοκάμων πέλγ' ἄλσος
 κελόν, ὃ δ' ἡ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμ' ἐβάλλοντο
 αἰσηπιοῖο θύγατρός, ἅδην πεπυκνέμενον ὕλην
 590 παντοίην· καὶ πολλὰς θεαὶ περικυύσαντο,
 ἤϊα κυδαίνεσαι εὐθρόνῃ ἡριγενέης·
 δύστην δ' ἡλιόσιο φάος, κατὰ δ' ἡλυθεν ἡὺς

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ἔρηνόθεν κλέυσα φίλον τέκος· ἅμφι δ' ἄρ' αὐτῇ,
κῆραι εὐπλόκα μοι δυνάεσθ', τῆσι μὲ μῆλιν
αἰὲν ἐλίσσο μέν τέρμονος ἀπὰ κέλευθα,
νύξ τε, καὶ ἡριγένεια, καὶ ἐκ Διὸς ὑπὸ σά βυλῆς
γίγνεται· ὅ περὶ δῶμα, καὶ ἄρρηκτος τυλεῶντας
σρωφῶντ', ἐνθα, καὶ ἐνθα περίξ λυκάβαντα φέρονται
καρποῖσι βρῖθοντα, κυλινδομένῃ περὶ κύνην

610 χαμῶνος κρυεροῖο, καὶ ἔχρος ἀνθεμόεντος,
ἢ δ' ἑέρως ἐρχτοῖο, πολυσταφύλοιο τ' ὀπώρας·
αἷδ' ὅτε δὴ κατέβησαν ἀπ' αἰθέρος ἡριβάτοιο
ἄσπετ' ὀδυρόμεναι περὶ Μέμνονα, σὺν δ' ἄρα τῆσι,
πληθύνοντες ἐμύροντο, περίαχε δ' ἔρτα μακρά,
καὶ ῥόος αἰσῆ ποιο, τοῖς δ' ἄληκτος ὀρώρεθ',
ἢ δ' ἄρ' ἐν μέσσοισιν ἐὼ παιδὶ χυθῆσα,
μακρὸν ἀνεσυνάχυσε πολύστονος ἡριγένεια·
ὦλεό μοι φίλον τέκνον· ἐγὼ δ' ἄρα μητέρι πένθει
ὄρχαλιον περίθηνκας· ἐγὼ δ' ὅ σφ' ὀδύρα μέντος

620 τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπυρανίοισι φαίνεθ',
ἀλλὰ κατὰ χθονίων ἐσδύσομαι αἶνὰ μέλαθρα,
ψυχὴ ὅπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένῃ πεπότηται,
πάντ' ἐπικιδύα μένῃ χάριος, καὶ αἰεκέος ὄρφνης,
ὄφρα τοι καὶ κρονίδαο περίφρενας ἄλγος ἵκηται·
ὅ γάρ σ' αἰ μετέρημι νηϊΐδος, ἢ Διὸς αὐτῆς,
πάντ' ἐπιδρῶ μένῃ, πάντ' ἐς τέλος ἀχρεῖς ἄνυσσας
μαφιδίως· ὅτ' ἄρ' κεν ἐμὸν πάρος ὀπίσσειτο·
τόσσον χ' ὑπὸ ζῶσαν ἔμι· ὅτιν δ' ἐπ' ὅλῳ μπον ἀγίασθαι
ἔξ ἀλός, ὄφρα θεοῖσι, καὶ ἀνθρώποισι φαείνη·
620 αὐτὰρ ἐμοὶ συνόνα μετ' ἔρανόν θ' ἀαδὲν ὄρφνη,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

μήϊνα σφοδρῆϊ φάος περὶ σῶμα βάλοιμι·
 ὡς φεμένη, ἵε δαίρην κατ' ἄμβροσίοιο προσώπῳ
 αἶαντα ποταμῷ ἐκαλίγκιον· ἅμφι δὲ νεκρῷ
 δάετο γαῖα μέλαινα· σπινάχυντο δ' ἄμβροσίη νύξ
 παιδὶ φίλῃ, καὶ πάντα κατέκρυψεν ὕφανόν, ἄσπρα
 ἀλλυτὶ, καὶ νεφέλαι, φέρειν χάριν ἡριγένει·
 ῥῶδ' δ' ἄσπετος ἐνδοῦ ἔσαν περὶ Μῆμονι θυμῷ
 ἀλγύμενοι· πόθειον γὰρ ὁ μῶς ἑτάροισιν ἄναικτα·
 ὅδ' ἐκαστὸν ῥεῖσι μέγ' ἐγύθειον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἐν πεδίῳ κταμένοισι παρ' ἀνδράσιν αὐλὴν ἔχοντες
 ἅμφω, εὐμμελίην ἀχιλῆα κυδαίνεσκον· *
 ἀντίλοχον δ' ἄρα κλαῖον· ἔχον δ' ἅμα χάρματι πένθος
 παυνυχίη δ' ἀλκίγνον ἀνεσπανάχιζε γάῳσα
 ἥως· ἅμφι δὲ οἱ κέχυτο ξόφος· ὅδ' ἔτι θυμῷ
 ἀντολίης ἀλέγχε, μέγαν δ' ἤχηρεν ὀλυμπον·
 ἄλλ' οἱ δὲ οἱ μάλα πολλὰ ποδῶκεες ἔειπον ἴπποι
 γαῖαν ἐπισείβοντες ἀνανθήαν, καὶ βασίλῃαν
 ἀχυνμένην ὀρόωντες, ἑλδόμενοι μέγα νόσον·
 Ζεὺς δ' ἅμοτον ἐβρόντησε χολῆμενος ἅμφι δὲ γαῖα
 κινήθη περὶ πᾶσα· ῥόμος δ' ἔλεν ἄμβροτον ἥω·
 τόνδ' ἄρα καρπαλίμως μελάχρον ἀεθιοπῆδ'·
 θάψαν ὀδυρόμενοι· τῷ σδ' ἡριγένεια βοῶπις
 πόλλ' ὀλοφυρομένης κρατῆρ' ὑπὲρ σήματι παιδὸς·
 αἰώνες ποίησε, καὶ ὑπὲρ δῶκε φέρεσθαι·
 ἦ, δὴ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερξόσα φύλα
 μέμνονας, οἳ ῥ' ἐπὶ τῷ μύθῳ ἐπὶ σφετέρῃ βασιλῆος
 ἐαυόμενοι γάῳσι, κόνιν καὶ θυπρῇ χέοντες
 σήματος· ἀμύλοισι δὲ περικλονέουσι κυδοίμῳ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Μέμονοι ἦρα φέροντός· ὅς' ἐν αἰδοῦσιν,
 650 ἢ ἐπὶ μακάρεσσι καὶ ἡλύσιον πέδον αἶψ
 καὶ χαλάα, καὶ θυμὸν αἰνέται ἀμβροτος ἥως
 δερκομένη· τοῖσι δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντος,
 ᾧ ἐναλῶνται ἀνὰ κλόνον, ἢ καὶ ἄμφω
 πόντον ἀναπλήσωσι, πόνου μένοι ἀμφὶς ἀνακτι·
 καὶ τὰ ἄλλα, ἐν ἐσέησι φαισφόρυ ἡριγενέης
 — δικτοὶ τελέθουσι θοοί· τότε δ' ἀμβροτος ἥως
 ὕραν ἐσανόρουσ' ὁμῶς πολυδέσιν ὥρεσ,
 αἰετὰ μιν ἐκ ἐθέλυσαν ἀνέγκοντες Διὸς οὐδαν
 παρφαμένοι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπέκει,
 700 καί περ ἐτ' ἄχνη μένην· ἥ δ' ἔλαθε θοοὶ δρόμοιο·
 δαίδρι δὲ Ζηνὸς ἄδην ἀληκτον ἐνιπὴν,
 ἐξ ὧ πάντα τέλονται, ὅσ' ὠκεανόιο ζέεθρα
 ἐντὸς ἔεργει, καὶ ἄλλα, καὶ αἰθόμενων ἑδος ἄσρων·
 τ' ἰὰ πηϊάδες πρότερά· ἴσαν· ἡδὲ καὶ αὐτῇ,
 ἀθερίαν ὥϊξε πύλας· ἐκείδασα γὰρ αἰλιν·

BIBAION ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

d iii

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΓΑ
ΡΑΛΕΙΓΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Υτάρ ἐπὶ φάος ἦλθεν εὐθρό-
νυ ἡριγένης,
δὴ τότε ἄρ' ἀντιλόχοιο νέκυ ποτὶ
νῆας ἔνεκαι

- αἰχμητὰς πύλοισι, μέγα σενάχοντ' ἀνὰ κτα-
κα μιν ταρχύσαντο παρ' ἡόσιν ἑλλησπόντι,
τολλὰ μάλ' ἀχρύνενοι. περὶ δ' ἔσενον ὄμβρι μοι ὕδρ
δ' ὀρώων. πάντας γὰρ ἄμφιλον ἄμφι πένθος
Νέστορι ἦρα φέροντας. ὅδ' ἔμ' ἐκατάτο θυμῷ.
- Ἀνδρὸς γὰρ πιπυτοῖο, περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
 - βαρσαλέως, καὶ μὴ τι κερτιφίοντ' ἀκαχῆσθαι.
10. πληθὺς δ' ἐτάριοι χαλὺ μένος ἀντιλόχοιο,
σμερδὸν ἐπὶ ῥῶμαι κορύσσετο. τοὶ δὲ καὶ αὐτοί,
καί τ' ὑποβόμειοντ' εὐμμελίνῃ ἀχιλῆα,
τῆχ' εὖ ἐξέχοντο μεμαότ' ὅσσιν ἄρα σφι
κῆρ' ἐπὶ σέρνοισι θράσος βάλλον. ἦ γὰρ ἔμελλον
πολλοὶ ἀνοστήτοιο κερτελῆμεν αἰδουῆος
χερσὶν ὑπ' αἰκιδίοιο διαίφρονος, ὃς ἴα καὶ αὐτὸς
φθῆσθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Γριάμοιο πόλνῃ.
αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε σιωήλυσον ἥς ἑνα χῶρον
ῥῶων ἔθεντο πολλὰ μινεπὸ λέμων τ', δ' ὀρώων τε,
23. μαίμων' ἔς ἄρ' ἀρ' αἰετο μέντο πολέμοιο.
πληθὺς δ' ἐν ταῖσι πολὺν περιδάμνατο λαὸν
δυσμενέων. πάντῃ δὲ φέρεισβιος αἰματι γαῖα
δαίτο, καὶ νεκύων περιστίνοντο ῥέεθρα

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ξάνθῃ, κῆσι μόνοντος· ὃ δ' ἀσόμενος, κεραίξει·
 μέχρι ἐπὶ πολίεθρον, ἐπὶ φόβος ἀμφιχελάς·
 κῆς νύ κε πάντας ὀλέει, πύλας δ' ἐς ὕδατος ἔρρει
 θαυρῶν ἐξεύσας, ἢ κῆς σπυγέειν ὀχῆας
 δόχμιος ἐγχευθῆς, δαναοῖσι δ' ἔειπνε κέλαιον
 ἐς Γριάμοιο πόληα, διέπραθε δ' ὀλβιον ἄνυ,
 30. ἥ μή οἱ μέγα Φοῖβος ἀνιλήϊ χῶσατο θυμῷ,
 ὥς ἴδεν ἄππετα φῦλα δαΐτα μένων ἡρώων·
 αἶψα δ' ἀπ' ὕλυμποιο κετήλυθε θυρὶ ἰοικῶς,
 ἰοδόκην ὧμοισιν ἔχων, κῆς ἀναλθέας ἴδεν·
 ἔση δ' αἰακίδαο κεταντίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 γαυρῶς, κῆς τόξα μέγ' ἴαχεν· ἐκ δέ οἱ ὄσων,
 πῦρ ἄμοτον μάρμαρε· ποσὶν δ' ὑπεκίνυτο γαῖα·
 σμερδαλέον δ' ἦ ὕσε μέγας θεός, ὃφρ' Ἀχιλλῆα
 βέβηκ' ἀπὸ πολέμοιο, θεῷ ὅπα ταρβήσαντα·
 θεσπίν, κῆς βῶας ὕπ' ἐν θανάτοιο σωῶση·
 40. χῶσατο πηλὴ δὴ βῶων ἐκός, ὃ δ' ἐρείκειν
 ὅσ' ἔτι δυσμένεσσιν κηκὰς ἐπὶ χεῖρας ἰάλλειν,
 μή σε κῆς ἀνάντων τις ἀπ' ὕλυμποιο χαλέψῃ·
 ὥς ἄρ' ἔφθ· ὃ δ' ἄρ' ἔτι θεῷ βέσεν ἄμβροτον αὐδὴν·
 ἥδ' ἡ γάρ οἱ κῆρ δὲ ἀμείλιχοι ἀμφοποτῶντο·
 πόντικ' ἄρ' ἔκ' ἀλέγχε θεῷ· μέγα δ' ἴαχεν ἄντην·
 Φοῖβε, τίη με θεοῖσι κῆς ὃ με μαῶτα μάχεσθαι
 50. ὄβρυνεις, βῶεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
 ἦ ἴη γὰρ κῆς προάει μ' ἀποστέψας ὀριγμαδῶν,
 ἥ κῆς δὲ, ὅππότε πρῶτον ὑπεξεσάσας ὀλέθρου
 ἔκτορα, τῷ, μέγα βῶας ἀνὰ πόλιν ἀχαιῶντο·
 ἀν' ἀναχάξειο τῆσδε, κῆς ἐς μακάρων ἔδος ἄλλων
 ἔρχεο, μή σε βάλλομι κῆς ἀθανάτων περ ἔοντα·
 ὥς ἐπὶ πῶν, ἀπώτερθε θεὸν λίπε· βῆ δ' ἐπὶ βῶας·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

- οἶδ' ἐτι τε φάσκεον ἅμα προπάροιθε πόλιος·
 καὶ ἢ μὴ σάυσκην· ὅδ' ἀρχαλῶν ἐν θυμῷ
 Φοῖβος, ἐστ' ἐχθὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
 ὦ πόποι, ὥς ὄγε μένιντ' ἀνὴρ φρένας· ἀλλὰ οἵ ἐτι
 ὑδ' αὐτὸς κρονίδης ἐτ' ἀνέξεται, ὅτι τις ἄλλος
 ὕτω μαρτυρόντα, καὶ ἀντιτίδοντα θεοῖσιν.
60. ὅς ἄρ' ἔφη, καὶ αἵ στες ὁ μὲν νεφέλαι ἐτύχθη·
 ἦ ἱέρα δ' ἐλάμενος, συγερὸν προέηκε βέλεμενον·
 καὶ εἰ θεὸς ὕψιστε κατὰ σφυρόν· αἶψα δ' ἀνίαι
 δύσαν ὑπὸ κροδείην· ὅδ' ἀνέτράπετ' ἠὺ τε πύργος,
 ὅν τε βίη τυφῶνος ὑποχθονίῃ σφοδράλιγγι
 ῥήξῃ ὑπὲρ δακτύλοιο κροδαίνομένης βαθὺ γαῖης·
 ὥς ἐκλίθη δέ μιν ἠὺ κατ' οὐδ' εὖς αἰανίδεο·
 ἀμφὶ δὲ πατὴναισ' ὀλοῶν, καὶ ἄκρατον ὁμόκλα·
 τίς νύ μοι αἰὼν οἷσ' ἐπὶ προέηκε κρυφιδόν;
 τλήτω μιν κατέναντα, καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκείσθω,
70. ὅφρα καὶ τοὶ μέλαν αἵμα, καὶ ἔλκετα πάντα χυθῇ
 ἢ μετέρω παρὶ δὲρ, καὶ αἶψα λυγρὸν ἵκηται·
 οἶδα γὰρ ὥς ὅστις μοι δαΐσειται ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἐγχείη δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
 ὑδ' ἔπειρ στέροισι μάλ' ἄτρομον ἦτορ ἔχουσιν,
 ἄβρομον ἦτορ ἔχουσι λίην, καὶ χάλκεος ἐστίν·
- Κρύβδ' ἀνάλκιδ' αἰὲν ἀγαυοτέρης λοχέωσι·
 τῷ, μολῖτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς ὄλκεται ἔται
 χυόμενος δαναοῖς, ἐπὶ γὰρ νύ μοι ἦτορ ἔολεται
 ἐμμεναι ἀπόλλωνα λυγρῇ κοκκυμμένον ὄρρη·
80. ὥς γὰρ μοι τοπάροιθε φίλῃ διεπέφραδε μήτηρ,
 κῆρυ ὑπαὶ βελίεσσιν οἷς χυροῖσιν ἀπολέσθαι
 σκαῖς ἀμφὶ πύλῃσι· τόδ' ἔκ' ἀνὴρ μῶλιον ἦεν·
 ἦ, καὶ λοιπὸν οἷσ' ἀμειλίχτοισι χίεσσιν

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ

Ἰλκιος ἐξήρυσεν ἀναλθέας· ἐν δὲ οἱ αἵμα
ἴαυτο τερεμένον· πότμος δὲ οἷήτορ ἰθάμνα·
ἀρχαλῶν δ' ἔρριψέ βέλος· τότ' ἄρ' αἰφαικίσσαι
πτοιαὶ ἀντηρήσαντο· δόσαν δὲ μιν ἀπόλλωνι
ἔς Διὸς οἶχο μένῳ ξάθεον πέδον· ὃ γὰρ ἐφ' ἧς
ἄμβροτον ὃν ὀλίσσασθαι ἀθανάτοιο μολόντα·

90. Δεξιόμενος δ' ὄγε, κραιπνῶς ἀφίκετο μακρὸν ὄλυμπον
ἄλλων ἀθανάτων ἔς ὁμήγυριν, ἥχι μάλιστα
πανσυνδὴ ἀγέροντο μάχῃν ἐσορῶμενοι ἀνδρῶν·
οἱ μὲν, γὰρ ῥ' ὦταί μιν οἶνον ὄχλος ὀρέξαι·

οἱ δ' ἄρ' ἀρχαίοις διὰ νδύχαις μετιόωντες,
δέρκοντο κτείνοντάς ἀνὰ μόθον, ὄλλυμένους τε·
τόνδ' ὅπότ' ἐσενόησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
αὐτίκα μιν νήκεαν ἀνιηροῖς ἐπέεσσιν,
Φοῖβε, τίη τόδ' ἔρεξας ἀτάσθαλον ἥματι τῷδε,
λησάμενος κηνοῖο, τὸν ἀθανάτοισι γάμον αὐτοῖς
100. ἀντιθέῳ πηλῇ σωάσσαμεν, σὺν δ' οὐ μέγα οἰς
δαινύμενος ἦεις, ὅπως Θέτιν δ' ὀρνυρόπτεσιν
Γηληθ' ἠγνέσκειν, ἀλὸς μέγα λαὶ μαλιπύσης,
παῖσιν φορμίζοντος, ἐπ' ἧν ἀθρόα φύλα,
θῆρες τ' οἰωνοί τε, βαθυσκότελοί τε κολῶναι,
καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσχιος ὕλη·
αἷμα τὰ γ' ἐξελάσθαι, καὶ ἀμείλιχον ἔργον ἔρεξας
κτείνας ἀνέρας δ' ἴον, ὃν ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
νέκταρ ἀποσπένδων, ἠρήσαο πᾶσιν γενέσθαι
ἐκ Θέτιος Γηληθ'· τεῆς δ' ἐπελήσαο δ' ὀρῆς

110. ἦρα φέρων λαοῖσι κρατερῶιο λαομέδοντος,
ὃ πάρα βυκολέεσκεν· ὅδ' ἀθανάτων περ ἑόντα,
θνητὸς ἰὼν, ἀκάλυξε· σὺ δ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ,
ἦρα φέρεις ῥ' ὦταί, λελασμένος ὅα' ἐμόγησας·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

- αἴτλιε, ἔνυ τοι διδάσ' ἐνὶ φρεσὶ λυγρὰ λέγειν
 ὅδ' ὅστις δρῶν αἰὼς, καὶ ἐπάξιός ἄλλα πάχειν,
 ὅδ' ὅστις ἀθάνατοισι τέτι μὴ μένος· ἢ γὰρ ἀχιλλεύς
 ἢ πῖος ἄμμι τέτυκτο, καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν.
 αἰὲν ἔμ' ἰφίστασιν ἐλαφρότερον πόνον οἷω
 ἑταροδ' αἰακὶ δαο δειδυπότος· ὅσσιν ἄρ' αὐτὸς,
 120. ἤδ' ἀπὸ σκύροιο θοῶς ἐς ἀπηνεία δ' ἦριν
 δρῶντο· ἐπαρωγὸς ἐλάσεται, ἵκελος ἀλκήν
 πατρὶ ἐμῷ· πολλοῖσι δέ κ' ἐκὼν δῆλοισι πελάσας·
 ἢ νῦν σοι βῶν ἐπι μέμβλεται, αἰὲν ἀχιλλεΐ
 ἄμφ' ὀρεγῆς μέγχεσθ', ἐπεὶ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν;
 νῆπιε, πῶς ἔτι σοῖσι γέ οἱ μασι νηρὶ νῆν
 ὅτ' ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δῶματ' ἴδυσαν,
 ἥ σ' ἐκέρως κύνειαν, καὶ ὡς φίλον ἔδρακεν ἦα;
 ἦ, μέγα νειμήδεα πολυδαμένιος Διὸς ἦα,
 ἦρ' ἀκμή μενι· ὅδ' ἄρ' ἔκ' ἀμείβετο μῦθον·
 130. ἄξιόν γ' ἄν παρὰ νοῦτον ἔν' παρὸς ἀκμαίοιο·
 ὅδ' οἱ ὀφθαλμοῖσι καταντίον ἐποράσασθαι
 ἔσθ' ἐνεν, αἰὲν ἀπάνευθε βῶν ἀληκτον ἐόντων,
 ἦ σ' ἐκτοπίων· ἄμωτον δέ οἱ ἐσκήζοντο·
 ἀθάνατοι κατ' ὅλον μιν, ὅσοι δ' ἀναοῖσιν ἄμμιον·
 ὅσοι δ' αὖ βῶν μετόπισθε· ὅσ' ὀρέξαι,
 κῆτόι μιν κύνειαν ἐνὶ φρεσὶ κατὰ χολώντων,
 κρύβδην ἦρης· πάντες γὰρ ἐκάντιον ἔραν' ἰωνός
 ἄξιον ἀχαιῶνσαν· ὅδ' ἔπ' ὠλήετο θυμῷ
 πηλὸς ἦς· ἔτι γάρ οἱ ἀμειμαμένοις ἐνὶ γούνοισι,
 140. ἔρεν ἄεμα κελευσὶν ἐλδομένοιο μάχεσθαι·
 ὅδ' ἄρα οἱ γούνοισι τίς ἐτόλμα ἔγγυς ἰκίεσθαι
 βλημένοιο, αἰὲν ἀπάνευθεν ἀφ' ἑταροῦ, οὔτε λείοντος
 ἀχόται ἐν ξυλόχοισι τεθιπέτες, ὅν τε βάλῃσι

ΤΟΤΡΙΤΟΝ.

θηρητήρ· ὃ δ' ἄρ' ἔτι πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι,
λήθεται ἡγορέης, ἀλλὰ σφρέφει ἄλκιον ὄμμα
σμερδαλέον βλοσυρῆσιν ὑπαί γενύεσσι βεβρυχώς·

ὥς ἄρα τηλέδαρχος, καὶ λαιχίον ἔρχος,
θυμὸν ἄλκην ὀρόσσει· θεῶ δέ μιν ἰὸς ἐδάμνα·

ἀλλὰ καὶ ὥς, ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε δυσμενέεσσι,

150. πάλλων ὁ μβριμον ἔρχος· ἔλεν δ' ὀρυβάοντα δ' ἴον
ἔκτορος ἑσλὸν ἑταῖρον ἀνὰ κροτάφοιο τυγχεύσας·

ἢ γάρ οἱ πόρυς ἔχε μακρὸν δόρυ καὶ μεμαῶτος,

ἀλλὰ δὲ αὐτῆς αἰψά καὶ ὁσέων ἔνδον ἵκανε

ἴνας ἐκτεφάλοιο· κῆσσε δὲ οἱ θαλρὸν κῆρ·

ἄπ' ὀνοον δ' ἐδάμασσε κατ' ὄφρυς ἔνδορ ἐρύσας

εἰς θέμεθλ' ὀφθαλμοῖο· χαμάδι δὲ οἱ ἔκπεσε γλῆνη

ἐκ βλεφάρων· φυχὴ δὲ κατ' αἶδος ἐξεποτήθη·

ἀλκιδίου δ' ἄρ' ἐπῆτα διὰ γναθμοῖο περήσας,

γλῶσσαν ὅλην ἀπέκερσεν· ὃ δ' εἰς πέδον ἤριπε γαῖης

160. ἀμυνέων· ἀλχμὴ δὲ δὴ ὕδατος ἐξεφράνθη·

καὶ ἤ μιν, κατέπεφνε καταντίον αἰσωντας

δῖος ἀνὴρ· πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυνε

φονγόντων· ἔτι γάρ οἱ οὐ φρεσὶν ἔξεν αἶμα·

ἀλλ' ὅτε οἱ φύχοντο μέλη, καὶ ἀπήϊε θυμὸς,

ἔση ἐρσάμενος μελὴν ἐπιτοῖσ' ἐπέοντο·

ἄδελφοὶ ῥῶες, καὶ δ' ἀρδανοὶ· ὃ δὲ θανόντος

ἔρχος ἐμὸν φάξεσθε ἀμείλιχον, ἀλλ' ἅμα πάντες

τίσσετε αἶνόν ὀλεθρον ἐριννύσιν ἢ μετέρησιν·

ὥς φάτο· τοῖσ' αἰόντος ὑπέπρασεν, αὐτ' ἐν ὄρειαι

170. φθόγγον ἐριβρύχοιο νεβροῖ φομῶσι λείοντος,

δῖοι μίγα θῆρα πιφυξότες, ὥς ἄρα λαοὶ

ῥῶων ἰπποπόλων, ἠδ' ἀγοδαπῶν ἐπικύρων

ὅσατιν ἀχιλῆος ὑποτρομέοντες ὁμοκλήν,

ἰλατο μιν οἱ μιν ἔτ' ἔμμεν ἀνύτατον· ὅς δ' ὑπὸ πόντῳ
 θυμὸν τολμήεντα, καὶ ὅ μιν βριμαῖα βαρυβάς,
 ἤριπεν ἀμφὶν ἐκυσσιν, ἀλὶ γὰρ ἔρεϊ μακρῷ·
 γαῖα δ' ὑπεπλάτυσεν, ἐξ ἄσπετον ἔβραχε τούχῃ,
 τηλέδαο πεισόντος ἀμύμονος· οἷ δ' ἔτι θυμῷ
 δῆϊον εἰσορώωντες, ἀπερῖσιν ῥομέεσκον·

100. ὥς δ' ὅτε θῆρα διαφεινὸν ὑπ' αἰετοῖσι δαμέντα
 μῆλα πρὶ ῥομέεσι περὶ σταθμὸν ἀθρήσαντα
 βλημένον, ὃ δ' οἱ ἀγχι παρελθόμεναι μεμάσαν,·
 αἰεὶ ὡς ξύοντα τέκνῳ περιπεφρίκασιν,
 ὥς ῥ' ὦς φοβέοντο καὶ ὅκ' ἔτ' ἐόντ' ἀχιλῆα·
 αἰεὶ καὶ ὥς, ἐπέεσι Γάρις μέγα θαρούνησκε
 λαόν, ἐπὶ φρεσὶν ἦσιν ἐγέθυσεν· ἦ γὰρ ἰώλπει
 ὀργῆς παύσαθαι ἄμει μακρότερο κυδοίμῳ,
 τηλέδαο πεισόντος· ὃ γὰρ δαναοῖσι πέλεν ἀλκή·

ὦ φίλοι, εἰ ἐτέον μοι ὀρήγετε ὠμνέοντες,

101. σήμερον ἢ ἐάνω μιν ὑπ' ὀργῇσι δαμέντες,
 ἢ ἐσαωθέντες, ποτὶ ἴλιον εἰρύσω μιν
 ἵπποις ἑκτορέοισι διδυπότα τηλέωνα·
 οἱ μὲς δ' ἡϊότητα κέσσι γητοιο θανόντες,
 ἀχνύμενοι φορέουσιν, ἐὼν ποθέοντες ἄνακτα·
 τοῖς, ἥ πως εἰρύσαι μιν ἀχιλλεὺς δ' ὠθέοντα,
 ἵπποις μὲν μέγα κύδος ὀρέξομαι, ἢ δὲ καὶ αὐτῷ
 ἑκτορι, ἥ γ' ἐτις ὅτ' ἑστ' αἰδοῖς ἀνθρώποισιν
 ἦνός, ἢ ἐθιμίσεις· ὃ γὰρ καὶ μῆσατο προῦδος·
 καὶ μιν ῥωϊάδες μεγάλα φρεσὶ κατ' ἀλόωσαι

102. ἀμφω περισησόνται ἀνὰ πτόλιν, ἢ τε λυγρὰς
 παρδάλιες τεκνέων κεχολωμένας, ἢ δὲ λείαναι
 ἀνδρὶ πολυμήτη μοιρῆς ἐπίστυρι θήρης·
 ὥς ῥωϊὰ περὶ νεκρὸν ἀποκταμένα ἀχιλλῆος

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ἀθρόον αἰξέουσιν ἀπὸ γένεσιν κοτέεσσαι.
αἰὲρ ὅ, ὑπὲρ τοκέων κεχλωμέναι· αἰ δὲ, ἀνδρῶν·
αἰδ' ἄρ' ὑπὲρ πατέρων· αἰδ' ὅ, γυναικῶν ἐριτίμων·
γυνήσιν δὲ μάστιγα πατὴρ ἑμὸς, ἡ δὲ, γέροντες,
ὅσους ἔκ' ἐθέλοντας ἄσπεϊ γήρᾳ ἐρύκει·
τόνδ' ἡμεῖς ἤπερ ποτὶ πόλιν ἤρυσσάντες,

10. θῆσομεν οἰωνοῖσιν αἰρεσιπέτησιν ἐδωλῆν.

ὥς φάτο· τοὶ δὲ, νέκυν κρατερόφρονος αἰακίδαο
ἀμφέβασαν ἑαυτέων, οἳ μιν φοβέοντο πάροιθεν
Γλαῦκος τ', Αἰνείας τε, καὶ ἑμβριμόθυμος Ἀχάων,
ἄλλοι τ' ἑλομένοισι δαήμονες ἰωχμοῖο,
εἰρῆσαι μαμαῶτες ἐς ἱλίου ἱδὸν ἄστυ.

ἀηαοὶ ἔκ' ἀμέλησε θεοῖς ἐκαλήκτιος Αἴας,
ἀηα θεῶς περίβη· πάντας δ' ἀπὸ δ' ὕρατι μακρῷ
ὥς δ' ἀπὸ νέκυος· τοὶ δ' ἔκ' ἀπέληγον ὁμοκλήεις,
ἀηαοὶ ἀμφεμάχοντο περιστάδ' ἄϊσαντες,

20. αἰὲν ἐπαυτέροι, τανυχέες, ὅντε μέλισσαι,
αἰδ' ἑὸν περὶ σίμβλον ἀπερέσαι ποτέωνται
ἄνδρ' ἅπαμωμέναι, ὅδ' ἄρ' ἔκ' ἀλέγων ἐπύσας,
κηρὸς ἐντάμνησι μελίχρως, αἰδ' ἀκάλχονται
χερὲς ὑπαίροπης, ἡ δ' ἀνέρος, ἀηα καὶ ὥς
ἀντία αἰανυσιν, ὅδ' ἔκ' ὀθεῖτ' ἑδ' ἄρα βαιὸν,
ὥς Αἴας τ', ὅτι μάλ' ἑαυτέων ἀλέγξεν,

ἀηα ἄρα πρῶτον ἀνέρα ὑπὲρ μαῖσι τυχήσας,
μακροῖσιν ἀνέλαον· ἔπειτα δὲ, Θέσφα δ' ἴον·
ἦλε δ' ἄρ' ἄρκυβον, καὶ ἄγέσρατον, ἡ δ' ἀγάνιππον,

30. ξωρόν τε, νίσσον τε, περικλυτόν τ' ἐρύμαντα,
ὃς λυκίην ἐκχεν ὑπαὶ μεγαλήτορι Γλαύκῳ·
ναῖε δ' ὅτ' αἰπειὸν μελανίππιον ἱερὸν ἀθήνης,
ἀντί' ἐμασικύτοιο, χελιδόνης χελιδὸν ἄρκυς.

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

πῶν, μέν' ὑποτρομένοι τεθιπότες ἔν' ἀλὶ γαῦται,
 οὔτε περιγνάμψωσι μάλα συμφυλάς περὶ πέτρας.
 τὸ δ' ἄρ' ἀποθνήσκον, κλυτὰς πάϊς ἱππολόχοιο
 παλινῶν κατὰ θυμὸν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἔσκεν ἑταῖρος.
 καὶ ῥα θῶος Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πολυβόειαν
 ἔτασεν· ἀμάρδι' ἔτι δ' ἠέλασεν ἐς χροά καλὸν.
 240. εἰνὸι γάρ μιν ἔφρωτο βοῶν, καὶ ὑπ' ἀσπίδι θῶρηξ,
 ἐς ῥά οἱ ἀκμαίοισι περὶ μελέεσσιν ὀρήρει.
 Γλαῦκος δ' ἐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοίμῃ,
 αἰακίδην Αἴαντα δαμασέμεναι μενεάνων.
 καὶ οἱ ἐπαυχόμενος, μέν' ἀπ' ἔλκεν ἄφρονι θυμῷ,
 Αἴαν', ἐπ' ἐνύσεφασί μέν' ἔφερχον ἔμμεναι ἄλλων
 ὀργῶν, σοὶ δ' αἶν' ἐπιφρονέουσι μάλιστα
 ἄσπετον ὡς ἀχιλῆϊ δαΐφροσι, τῷ, σε θανόντι
 πηῶ στυβανέεσθαι ἐπ' ἥκατι τῷδε καὶ αὐτόν.
 ὡς ἔφατ' ἀκράαντον ἰεὺς ἔπος· ὅδ' ἐτι ἦδ' ἦ
 250. ὅσσον ἀμείνωνος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐώμα.
 τόν δ' ὑποδερμόμενος, προσέφη μενεδήϊος Αἴας.
 ᾧ δ' ἄλ', ἔτι οἶδ' αὖ ὅσον σέο φέρτερος ἔκτωρ
 ἔπλετ' ἐνὶ πολέμοισι, μένος δ' ἀλέγνε, καὶ ἔγχος
 ἢ μέτερον; πινυρὸν γὰρ ὁ μῶς ἔχε κάρτεϊ θυμῷ.
 σοὶ δ' ἦτοι νόος ἐστὶ ποτὶ εὖφορος, ὅς ῥά μοι ἔτλης
 ἐς μόθον ἐλθέμεναι, μέν' ἀμείνονι πρὶ γυγαῶτι,
 ὃ γάρ μιν ξείνος παρῳῶτος ἀνχναίῃται,
 ὃ δ' ἐμὲ δωτίησιν παρῳάμενος πολέμοιο,
 νόσφιν ἀποσρέψεις, ὡς Τυδείος ὄμβριμον ἦα,
 260. αἰὶ καὶ καὶ ἡ κέραιο φύγης μένος, ὃ σέ τ' ἔγωγε
 ξῶν ἀπὸ πτόλεμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι.
 ὃ ἄλλοισι π' ποιῶς ἀνὰ κλόνον, οἱ μετὰ σῆο
 μέγας ὅτι δατοῖσιν εὐκλότες, αἰάνουσιν

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ἀμφὶ τέκνῳ ἀχιλῆος ἀμύμονος· οἷον ἄρα ἐγὼ τοῖς,
δῶσω ἐπειγόμενοις θάνατον, καὶ κῆρας ἐρυμνάς·
ὡς δὲ πῶν, ῥῶεαν ἐπεστροφάτο λείων ὡς
ἐν κυσὶν ἀγρυνῆσι κατ' ἄγρια μακρὰ, καὶ ὕλην·
πολλὰς δ' ἐτ' ἐδάμασσε μεμνῶτας ὄχλους δόρθεαι·
ῥῶεον δ' ὁμῶς λυκίοισι· περιρρέοντο δὲ λαοὶ

270. ἰχθύες ὡς ἀνὰ πόντον ἐπὶ ρομένον ἀλεγεινῷ
κῆτος, καὶ δελφίνος ἀλιγρέος μεγάλοιο·

ὡς ῥῶες φοβέοντο βῖνν τελαμωνιάδαο
αἶν ἐπειγόμενοις κατὰ κλόνον· οἷον ἄρα καὶ ὡς,
μάρναντ' ἀμφὶ δὲ νεκρὸν ἀχιλῆος ἄλλοθεν ἄλλοι
κυρτοὶ ἐν κονίησιν, ὅπως σῦν ἐς ἀμφὶ λείοντα
κτάνοντ'· ὑλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρε·
ἐνθα καὶ ἰππολόχοιο δαΐφρονα δάμνατο παῖδα
Αἴας· ὁ μὲν βριμόθυμος· ὁ δ' ὕππιος ἀμφ' ἀχιλῆα
κάππεσεν, οὗτ' ἐν ὄρεσι περὶ σερεινὴν δρύα θάμνος·

280. ὡς ὅγε δρυὶ δαμάς, περικάππεσε πηλείωτι
βλημένος· ἀμφὶ δὲ οἱ κρατερός παῖς ἀχχίσσας
πολλὰ ποτησάμενος σὺν ὀρνίθι τοῖς ἐτάροισιν
ἔρυσεν ἔς ῥῶεον, καὶ ἔς ἱλὶν ἱερὸν ἄστυ
δῶκε φέρην ἐτάροισι· μέγ' ἀχυνμένοις περὶ θυμῷ·
αὐτὸς δ' ἀμφ' ἀχιλῆϊ μαχίσκετο· τόνδ' ἄρα δρυὶ
μυῶνος καθύπερθεν ὀρνίθιος ἔτασεν Αἴας
χειρὸς δεξιτερῆς· ὁ δ' ἄρ' ἵανυ μένος ἀπόρυσεν
ἐξ ὁλοῦ πολλοῖσιν· κίεν δ' ἄφαρ ὁ σέου ἔσω·
ἀμφὶ δὲ οἱ πονέοντο πρὶ φρονες ἰπτήρες,

290. οἳ ῥά οἱ ἄμα καθήρσαν ἀφ' ἑλκεος· ἀλλὰ τε πάντα
τάχον, ὅς' ἔτα μένων ὁλοῦς ἀκόνονται ἀνέας·
Αἴας δ' αἶν ἐμάρναντ' ἐκαλίσμιος ἀπεροπῆσι,
κτέντων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐπὶ μέγα τέρετο θυμῷ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἀχτύμινος δὴ αἰὲν ἀντιοῖο δα μέντος·
 ἄλλοι δὲ Λαέρταο δαΐφρονος υἱὸς ἀμύμων
 μάρνατο δὺς μνέεσσι· φοβέοντο δὲ μιν μέγα λαοὶ
 αὐτῶν· Γείσανδρόν τε θοὸν, κὶ δῖόν ἦεν ἦα
 Μέναιον, ὃς νάεσκε περικλυτὴν ὕδαρ ἀβύδου·
 τῷ δ' ἐπὶ δῖον ἐπεφνεσσι ἀτύμινον, ὃν ποτε νύμφη
 300 πηλασίς ἦν κομος σθενάρῳ τέκεν ἡμαλίωνι
 γρῶνιν ποταμῷ παρὰ ῥοόν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Γρωτίος ἦα δαΐξεν ὀρέσβιον, ὃς τε μακεδνῆς
 Ἰδης ναιετάσκειν ὑπὸ πύλῃσιν· ὃ δ' ἐμῆτηρ
 δέξατο νοστήσαντα περικλυτὴν Γανάκειαν,
 αἷ' ἐδάμην παλάμῃσιν ὀδυσσεύς, ὃς τε κῆ' ἄλλων
 πολλῶν θυμὸν ἔλυσεν ἐπ' ἔγχρ' ἡμῶντωντι,
 κτήτων ὃν καὶ κίχῃσι περὶ νήκῳ· οἷά μιν ἄλλων
 υἱὸς ὀρνιθεῖοιο μεγακλέος ἔρχετο τυφῶν
 παρ' ἰόνου δεξιτέρῳ, περὶ δὲ νηὶ μῖδα φαεινὴν
 310 ἔβλυσεν ἄμα πελαγόν· ὃ δ' ἔλκεος ἔκ' ἀλέγριεν,
 αἷ' ἄραρ ὑτίσσαντι κηλὸν· ἔνεθ', ὅσσιν ἄρ' αὐτὸν
 ἰέμενον πολέμοιο δὶ ἀσπίδος ὕτασε δούρι·
 ὥς τε δὲ μιν μεγάλη τε βίη, καὶ κάρτεϊ χερσὶ
 ὕππιον ἐς γαῖαν· κανάχῃσιν δὲ οἱ περὶ ταύχῃ
 βλημένον κονήῃσι· περὶ μελέεσσιν δὲ θώρηξ
 δάετο φοινίεντι λυθῶ· ὃ δὲ, λόγιον ἔχων
 ἐκ χροὸς ἐξήρυσσε, καὶ ἀσπίδος· ἔασετο δ' αἰχμῇ
 θυμὸς ἀπ' αἰ μελίων· λίπεν δὲ μιν ἄμβροτος αἰών·
 τῷ δ' ἐτάρῃς ἐπόρυσσε, καὶ ὕτα μένεν παρ' ὀδυσσεύς·
 320 ὃ δ' ἀπέληχε μόθοιο δουσιχέος· ὥς δὲ καὶ ἄλλοι
 πάντες ὁ μῶς δαναοὶ ἐπιμύξιν μέγαν ἀμφ' ἀχιλλῆα
 προφρονέως ἐμάχοντο· πολλὴν δ' ὑπὸ χέρεσι λαὸν
 ἑλυνμένως ἐδάξεν εὐξέτης μελίσσιν·

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ὅτ' ἄνε μοι κατὰ θοά φύλλα χυθὸν δ' ἀμφιχέωται,
 λάβρον ἐπιβρίσαντ' ἐπ' ἄλσεα ὑλήεντα
 ὄρχο μένον ἀνάβαντος, ὅτε φθινύουσιν ὁπώραι,
 ὡς ἢ, ἐχέησι βάλον δαναοὶ μενεχάρμαι·
 μέμβλετο γὰρ πάνταςιν ἀχιλλεύος ἀμφιθανόντος·
 ἐκπάγλως δ' Αἴαντι δαΐφρονι, τόσσιν ἄρ' ἔμπευ

330. ῥῶσ' ἄδην ἐδάϊξε, κακῇ δ' ἀλιγγκίος αἴση·
 τῷ δ' ἐπὶ τόξ' ἐτίτανε Γάρις· τὸν δ' αἴψα νοήσας
 κάββαλα χερμαδίῳ κατὰ κρατός· ἐκ δ' ἄρα θάλασσαν
 ἀμφίφαλον κωέην ὁλοὸς λίθος· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
 μάρψεν· ὅ δ' ἐν κοίῃσι κατήριπεν· ὅ δ' οἱ ἰοὶ
 ἤρκεσαν ἰεμένῳ· ἐπέχωντο γὰρ ἄλλους ἄλλοι
 ἐν κοίῃ· κενεὴ δὲ παρεκτεταάνυστο φασίγη·
 τόξον δ' ἐκφυγε χεῖρε· φίλοι δὲ μιν ἀρπάξαντες,
 ἵπποις ἐκτορείοισι φέρον ποτὶ ῥῶϊον ἄστυ
 βαδὼν ἔτ' ἐμπνέοντα, καὶ δῖον ἄλκιον σενάχοντα·

340. ὅ δ' ἐκὼν ἐντὶ ἀνακτος ἐκὰς λίπον, ἀγὰ καὶ αὐτὰ
 ἐκ πεδίοιο κόμισαν ἐὼ βασιλῆϊ φέροντες·
 τῷ δ' Αἴας ἐπὶ μακρὸν αὐτεὶ ἀχαλῶντι,
 ὦ κύν, ὡς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας
 σήμερον· ἀγὰ σοι εἴθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ
 ὃ τινος δῖον ἔων ὑπὸ χεῖρεσιν, ἢ ἐμῷ αὐτῷ·
 νῦν δ' ἐμοὶ ἄλλα μέμλε περὶ φρεσὶν, ὡς ἀχιλλεύος
 ἐκ φόνου δῖον ἄλκιον νεκρὸν δαναοῖσι σαώσω·

350. ὡς ἰπῶν, διήϊοισι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἵαλλεν·
 οἳ δ' ἐτι δηριόωντο νέκυν περὶ πηλῆγονος·
 οἳ δὲ οἱ ὡς ἄβησαν ὑπὸ σθενάρῃσι χεῖρασι
 πολλὰς ἐκπνέοντας, ὑπέβησαν· ὅ δ' ἐτι μίμνοντες,
 ἐτι δ' ἀνδρῶν ὑπὸ πτεσὶν ἐοικότων· ὅς τε φοβήσθ
 αἰετὸς οἰωνῶν προφερέσματος, αὐτὸν οἰοῦμαι

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

πᾶσι δ' ἄρ' δάπησι λυνοῖσι ποδ' ἠθύντα·
 ὧς ἂν, ἄλλουδ' ἄλλον ἀπεισκέδασι θρασύς Ἀΐας
 χερμαδίοισι θεοῖσι, καὶ ἄορι, καὶ μένι ᾧ·
 οἷον, μέγα ἦο μέοντ' ἐν, ἀπ' πολέμοιο φέβοντο
 πανσυνίη, ψήρεα νειοκότ' ἐν, ὅς τε δαΐξων
 κίρκος ἐπ' αὐτῶν· τοῖ δ' ἰλασθ' ὅν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
 360· ταρφία αἰανσιν, ἀλυνάμενοι μέγα πῆμα,
 ὧς οἷον ἐν πολέμοιο ποτὶ Γριάμοιο πόλιν
 φάτον οἵ τε νῶς ἐπ' αἰ μένοι ἀλκία φύζαν,
 Αἶαντος μεγαλοῖο περιφρομέοντ' ἐν ὁμοκλήν,
 ὅς ῥ' ἐπετ' ἄνδρ' οἷον πεπαλαμένους αἰ μάτι χῆρας·
 καὶ νῦν ἐν δὴ μάλα πάντας ἐπαυτίερες ἀπόλειπεν,
 εἰ μὴ πεπῆα μένησι πύλης ἐπέχωντο πόλιν
 βαῖον ἀναπνέοντ' ἐν, ἐκ δ' ἐξόφης ἦτορ ἴκανεν·
 τὸς δ' ἔρσας ἀνὰ ἄστυ νομβέως αἰολα μῆλα,
 ἦ ἔν ἐν πεδίοις, χθόνα δ' ὑποσὶ μάρπην ἐοῖσιν
 370· ἐμβάινων τάνχεσι, καὶ αἰ μάτι, καὶ κταμένοισι·
 ἡγήτο γὰρ ἄνδρ' ὁ κίρκος ἀπειρεσίη ἐπὶ γαίῃ
 ἄχρισ ἐφ' ἐλλησσοντες ἀπ' ἀνρυχώροις πόλιν
 αἰχμηῶν κταμένων, ὁ πόσος λάχρει δαίμονος αἶσα·
 ὧς δ' ὅτε λήϊον αὖθ' ὑπ' ἀμνητῆρσι πέσῃσι
 πυκνὸν ἐὸν, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ταυτόθι δράγματα κείται
 βριθόμινά σπυγέσι, γένηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
 ἀνέρος ἀσπρόωντος, ὅς τις κλυτὸν ἔδασ' ἔχουσιν,
 ὧς οἱ αἰ μάρπτεωθεν καὶ κῶ δ' ἀμνητῆρσι οὐκ ἐβρω,
 κῆντο πολυκαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο
 380· πρὶν ἐδ'· ὅς δὲ τι πρῶτος ἀχαιῶν φέρτατοι ἔδ' ἐν
 σύλειον ἐν κονίητι, καὶ αἰ μάτι δ' ἠθύντας,
 πρὶν πηλὴϊον ἔα πυρὶ δόμει, ὅς σφιν ὄντα
 ἐπλετ' ἐν πολέμοισιν ἐπ' ἡμέγα κάρτεϊ θυῶν·

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

τῷ αἰνῷ μιν βασιλῆος ἀπὸ πολέμου ἐρύσαντός,
 ἀμφὶ νέκυ φορέοντο ἀπ' ἄριτον ὅτε φέροντός,
 κἀπθεσαν ἐν κλισίῃσι νεῶν προπάροιθε θαλάσσης,
 ἀμφὶ δὲ μιν μάλα πάντ' ὅς ἀνιέραιμενοι, σὺν ἄρχοντο,
 ἀχύνενοι κατὰ θυμόν. ὃ γὰρ πέλε κάρτος ἀχαιῶν,
 δὴ τότ' ἐνὶ κλισίῃσι λελασμένος ἐρχεῖσθαι,
 30 κῆτο βαρυδ' ὑποιο παρ' ἡσιν ἑλλησπόντου.
 διὸς ὑπερφύλαος Τίτυος πέσεν, ὃππότε Ληϊῷ
 ἐρχομένην πυθῶδε βιάετο, καὶ ἐχολωθὲς
 ἀκῆμαντὸν περ ἔοντα, θοῶς ὑπεδάμνατ' ἀπὸ λῶν
 λαοφρῶϊς βελέεσιν, ὃς δ' ὄρ' αἰεὶ ἐνὶ λυθῶ
 πυκνέλυτρος ἔκειτο κατὰ χθονὸς ὑρυπύδοιο
 μήδ' οὐκ εἴς, ἥ δ' ἤα περισσάχνησε πεισόντα,
 ἀχθόμενον μακάρεσσι, γέλασε δὲ πότνια Λητώ,
 τοῖος ἄρ' ἀακίδης δ' ἡϊὼν ἐπικέπτεται αἶψα,
 χάμα φέρων ποταμίῳ, γόνυ δ' ἀλίσσον ἀχαιῶϊς
 40 λαῶν μυρομένων. περὶ δ' ἔβρεμε βένθια πόντου.
 θυμὸς δ' αὐτίκ' ἅσι κατεκράσθη φίλος ἔνδον,
 ἑλπομένων κατὰ δ' ἡριν ὑπὸ γ' ὤρεσιν ὀλέσθαι.
 μνησάμενοι δ' ἄρα τοῖσι φίλον παρὰ νηυσὶ τοκήων,
 ἧ, λίπον ἐν μετάρροισι, νεοδμήτων τε γυναικῶν,
 αἵ τε δ' οὐρόμεναι, μίνυθον κενεῖσι χέεσσι
 νηπιόχοις σὺν παισὶ φίλος ποτιδέε' μιναι ἄνδρας,
 μᾶλλον ἀνεσπείχοντο. γόνυ δ' ἔρως ἔμπεσε θυμῷ.
 κλαῖοντ' αὖ ἀλίσσον ἐπὶ φάμαρσιν βαθείαις
 πρηνέες ἐκχύνενοι μετ' ἄλλω πορὰ πηλῶνι,
 50 χαίτας ἐν κεφαλῇ προβελύμενοι δ' ἡϊόνωντός.
 χολάμενοι δ' ἠχαιῶν ἄδην φάμαρσιν κάρηνα.
 οἷν δ' ἐν πολέμοιο βροτῶν ἐς τῆχος ἀλύντων
 ὁ μωγὴ πέλεται, ὅτε δ' ἡϊοὶ ἐμμεμάωντός,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

κείωσιν μέγα ἄστυ, καὶ τακτύνωσι δὲ λαὸν
 πανσυνδίῃ, πάντῃ δὲ διὰ κτήσιν φορέωνται,
 τοῖν τοι παρὰ νηυσὶν ἀχλὺν ἔπλετ' αὖτῃ,
 ὅταν ἐκώσασθῃς θανάων πάϊς αἰακίδας,
 κῆτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοτάκτοισι βελέμοις,
 οἷος ἄρης ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὁ μβρι μοπάει·
 420. φῶν ἐν πεδίῳ πολυαχέϊ κάμβαλε πέτρῃ·
 μυρμιδόνδ' ἀλλήκτον ἀνεσέαχοντ' ἀχιλῆα
 ἑλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος ἀνακτος
 ἠπίου, ὃς πάντας ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·
 ὃν ἔρ' ὑπερφίαλος πέλεν ἀνδράσιν, ὃ δ' ὀλοόφρων,
 αἰὶα σαοφροσύνη, καὶ κάρτεϊ πάντ' ἐκέκαστο·
 Αἴας δ' ἐν πρώτοισι μέγα σενάχων, ἐμυζώνει
 παρὰ κρησινῆτοιο φίλων ἅμα παῖδά *
 βλημένον ἐκ θεόσφιν· θνητῇ μὲν ἔτι βλητὸς
 ἦεν, ὅσοι ναύεσιν ἐπὶ χθονὸς ἀνρυπέδοιο·
 430. ὦν, τότε ἀχλὺν ὀλοφύρετο φαίδιμος Αἴας· *
 αἰὲς ὅτε μὲν κλισίῃσ' πηληϊάδαο δαμέντος
 ἔσφοιτῶν, ὅτε δ' αὖτε παρὰ φάμαθοισι θαλάσσης
 ἐκχύμενος μάλα πύλιν, ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον,
 ὦ ἀχιλῆϊ, μέγα κάρτος εὐθενέων ὄργῳ,
 καὶ τθανόν ἐς προῖν φθίης ἐκὰς ἀνρυπέδοιο
 ἐκπροθεν, ἀπροφάτοιο λυγρῷ βεβλημένος ἰῷ,
 τ', ἰάποτ' ἐκλόνον ἀνδρὸς ἀτάλκιδος ἰθύνειν·
 ὃ γάρ τις πίσσω ὅσγε σάκος μέγανω μῆσασθαι,
 ἠδὲ περὶ κροτάφοισιν ἐπίσκα μένως ἐς ἄρνα
 440. αὖ θέσθαι πῆλιν, καὶ ἐν πάλῃ μὴ δόρυ πῆλαι,
 καὶ χαλκὸν δ' ἡίοισι περὶ στέροισι δαΐξαι,
 ἰοῖσιν γ' ἐπ' ἀνδρὸν ἐπεσθ' ἰώνως πολὺ μίξεν·
 ὃ γάρ σον κατέναντα τὸν ἦλθεν, ὅς ὁ ββαλὲν πρ',

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ἦν δ' ἄν' ἀντιτίγῃ τεύφρυνεν ἔρως ὀρμήν.
 ἀμὰ Ζεὺς τάχα περ μῆδετο πάντ' ἀπολέσθαι.
 ἢ μέων δ' ὅνα μάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθῃσιν.
 ἦ δ' ἢ τὸρ ῥῶεαι κατ' ὀργέων τάχα νίκην
 νέουσι, ἐπὶ τόσον περ ἀχέων ἔρκος ἀπνύρα.
 ὦ πόποι, ὥς ἄρα τάχῃ γέρον ἐν δώματι Γηληδὲ

-15) ὀχθήσει, μέγα πένθος ἀταρτέϊ γῆραϊ κύρσας,
 αὐτῇ σὺν φήμῃ μιν ἀπορραίσει μέγα θυμόν.
 ὦθε δέ δι' οἱ καὶ ἄμνηνον οἷόντος αἴψα λαθεῖσθαι.
 ἢ δέ κεν ὕφθίσαι ἐκκῆ περὶ ἥϊος αἴσα,
 ἃ δειλὸς χαλεποῖσιν ἐνὶ πένθεσιν γῆρας ἰάτῃ
 αἰὲν ἐπ' ἡλαρόφιν βίοτοιο κατέδων ὀδύνησι.
 Γηληδὲ, ὃς μακάρεσσι φίλος περιώσιος ἦεν.

• Ἀλλ' ὅ πάντα τελευτοῖσιν θεοὶ μογεροῖσι βροτοῖσιν.
 ὥς ὅλῳ, ἀγαλῶν, ὀλοφύρετο πηλῶνα.

Φοίνιξ δ' αὖ ὁ γηραδὸς ἀσπετα κωκύνεσκεν,
 160. ἀμφιχυθεὶς δέ μιν ἦν, θρασὺ δ' ἴνος αἰακίδαιο.
 καὶ ὁ ὀλοφύρετον αὔσει μέγ' ἀχνύμενος πινυτὴν κῆρ,
 ὦλεό μοι φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἄλγος αἰὲν ἄφικτον.
 κάλλιπες ὥς ὄφελ' ἐν χυτῇ κατὰ γαῖα κενάνθῃ,
 πρὶν σέο τότ' ἔμην ἰδέσθαι ἀμείλιχον· ὃ γὰρ ἔμοιγε
 ἄλλο χρεῖοτ' ὄν' ἐπὶ λυθὲν ἐς φρένα τῆμα,
 ὅδ' ὅτε παρ' ἰδ' ἐμὴν λιπόμεν, ἀγανὺς τε τοι κῆρ,
 φόνων ἐς Γηληὰς δι' ἐλλείδος, ὃς μ' ὑπέδεκτο,
 καὶ μοι δῶρα πόρεν, δολόπαι δ' ἔθηκεν ἀνάσσειν.
 καὶ σὲ γ' ἐν ἀγνοήσιν φορέοντες ἀμφὶ μέλαθρον,
 170. κολῶν ἐμῷ κατέθηκε, καὶ ἐνδυκίως ἐπέτελλεν
 νηπιάχον κομῆειν ὥσθ' ἐφίλον ἦα γερῶτα.
 τῷ, πιδόμην· σὺ δέ μοι περὶ σέρτοισι γερνῶς,
 πολλὰνι παπάζισκός ἐτ' ἀκριτα χήρεσι βάζων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

καὶ μὲν νηπίησιν ἀπεντεσίησι δῖνεν
 εὐθεία, ἢ δὲ χιτῶνας· ἔχον δὲ σε χερσὶν ἐμῇσι
 πολλὸν κερχελῶν, ἐπὶ νύ μοι ἥτορ ἰώλῃ
 θρέψῃ κηδεμονίᾳ βίῃ, καὶ γήραος ἄλκαρ.
 καὶ τὰ κτλ ἐλπομένη, βαίον χερσὶν ἔπλετο πάντα.
 490 γυνὸν ἄλκις ὑπὲρ φόρον· ἀμφὶ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄλκυτ' οἰεσθῶς, ἐπὶ νύ με θυμὸς ἰάπῃ
 λαυκαλέον· τό, με ἔθι καταφθίσειε γούντα,
 πρὶν Γηληά πυθέσθαι ἀμύμονα, τὸν περ δῖω
 πωκύσθην ἀλίαςον, ὅτ' ἀμφὶ ἐφῆμις ἵκηται.
 οἴκτισον γὰρ νῶϊν ὑπὲρ σέθεν ἑσται ἄλλος
 πατρί τε σῶ, καὶ ἐμοί· τοῖ περ μέγα σέο θανόντος
 ἄλκνυμνοι, τάχα γαῖαν ὑπαὶ Διὸς ἄσπετον αἴσαν
 δυσόμειδ' ἐσθμίνως· καὶ κεν πολὺ λῶϊον ἦν,
 ἢ ξέων ἀπάνανθιν ἀοαιτηῖρος ἑοῖο.
 500 ἢ ῥ' ὀγέρων, ἀλίαςον οἰφρεσὶ τίεντος αἰέων.
 παρ δὲ οἱ ἀκείδης ὀλεσφύρετο δάκρυ χλῶν.
 ἔμωξεν δ' ὀδύνησι μὴ γ' αἰδομένος κέαρ ἐνδον·
 ὦλεο πηλὴ δὴ δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
 ὦλεο, καὶ στρατὸν ὠρὺν ἀνερκία θῆκεσ' ἀχαιῶν·
 ῥῆϊ πτεροὶ δ' ἄρα σφοδρὰ καταφθιμένοιο πέλομεσθαι
 δυσμίνεαι· σὺ δὲ χάρμα πεισὼν, πρῶτα γιν' ἔθνησας,
 οἷ σε πάρος φοβέοντο λιόνδ' ὡς αἰόλα μῆλα.
 γυν. δ' ἐπὶ νηυσὶ βοῆσι λιλαῖόμενοι μαχέονται.
 Ζεῦ πάτερ, ἢ ῥ' ἀκὴ βροτῶν φανδάλιοις *
 500 θέλεις, ὅς κε τένασας ἐμοὶ Πριάμοιο *
 ἄνακτος αἴσω διαπραδέην· γυν. δ' ὕψις ὡς ὑπέστη,
 ἀνὰ λίαν ἀκάλκησας ἐμὰς φρένας· ὃ γὰρ οἶω
 ὑπὲρ μέναι πελῆμοιο τέκνωρ φθιμένον ἀχιλῆος.
 ὡς ἔφατ' ἄλκνυμνος κέαρ ἐνδοθι· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

κῶκυον ἐν θυ μοιο θρασὺν περὶ πηλῶνα·
τοῖσδ' ἄρ' ἐπιβρ' μεον νῆδ' παραμύρο μένοισιν·
ἤχῃ δ' ἄσπετος ὥρτο δ' ἰαθέρος ἀν' ἑμάτοιο·
ὥς δ' ὅτε κύματα μακρὰ βῆν μεγάλῃ ἀνέ μοιο

510 ὀρνύμην ἐκ πόντοιο, πρὸς ἠϊόνας φρέοντα
σμερδαλέον, πάντῃ δὲ προσαγνυμένης ἁλὸς αἶθ'
αἰκταὶ δ' ὡς ἐν γήϊσιν ἀπειρέσιαι βοῶσι,
τοῖσιν ἄρ' ἀμφὶ νέκυν δαναῶν σόνος αἰνὸς ὀρώρῃ
μυρομένων ἄλκικτον ἀταρβέα πηλῶνα·
καὶ σφιν ὄδυρο μένοισι, τὰ χ' ἦλυθε κυανὴ νύξ,
ἢ μὴ ἄρ' ἀφείδην προσεφώνεεν Νηλεὺς υἱὸς
Νέστωρ, ὅς τ' αἶψ' ἔχεσθαι ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλλος
μνησάμενος σφῶν παιδὸς εὐφρονος ἀντιλόχοιο·
δρῶν σκηπτοῦχε μέγα κρατέων ἀγάμενον,
νῦν μὲν ἀποχῶμεθα δυσιχέος αἰφ' ἀρόοιο
σήμερον· ὃ γὰρ ἔτ' αὖθις ἐρωήσει τις ἀχλὺς

520 κλυθμὲν ἄδην κορέσασθαι ἐπ' ἤματα πολλὰ γούωντας
ὅμ' ἄγε δὴ βροτὸν αἰνὸν ἀταρβέος ἀκνήϊδαο
λέσαντες, λυγέσιν ἐνὶ θέο μιν· ὃ γὰρ εἰκιν
αἰχλὺν ἐπὶ δὴρὸν ἀκνέειν θάπτοντας·
καὶ τὰ, μὲν ὡς ἐπέτελλε περίφρων Νηλεὺς υἱός·
αὐτὰρ δ' οἷς ἐτάροισιν ἐπιπαύρων ἐκέλευεν,
ὑδατος ἐν πυρὶ θέντες ἄφρα κρυεροῖο λέοντος
θρῆναι, λῦσαι τε νέκυα, περὶ δ' εἴματα ἔσσαι
κελὰ, τὰ, οἳ πόρε παιδὶ φίλῳ ἀλιπόρφυρα μήτηρ
εἰς ῥοῖν ἀνιόντι· τοῶς δ' ἐπίεσαν ἄνακτι·

530 ἐν θυέως δ' ἄρα πάντες πονησάμενοι, κατὰ νόμον
κάθισαν ἐν κλισίῃσι διδυπτότα πηλῶνα·
τόνδ' ἐσιδὼς ἐλέησε περίφρων τριτογένεια·
τάξε δ' ἄρ' ἀμβροσίην κατὰ κρατός· ἦν δ' ὅρα φασί·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

θηρὸν ἐρυκεῖν τεαρόν χρῶα κηρὶ δαμίντων.
 θῆκε δ' ἄρ' ἔρσηντα, καὶ ῥέλον ἀμπνέοισι·
 σμερδαλέον δ' ἄρα τῷ ξένῃ ἐπισκηνίον περὶ νεκρῷ,
 θῖον ὅτ' ἄμφ' ἐτάριοιο δαίκτηα μένεν Γαῖονχοιο
 χλωμίνεν ἐπέκντο κατὰ βλοσυροῖο προσώπην.
 βριούτερον δ' ἄρα θῆκε δέμας, καὶ ἄρειον ἰδέσθαι·
 540. ὄργευσ δ' ἔλεθάμβος ὁ μιλαδὸς ἀθρήσαντας
 πηλὴ δὴν, ζῶντι πανέκκελον· ὅς ῥ' ἐπὶ λένφοιο
 ἐκχύνετος, μάλα πολλὸν ἄδην εὐδοντι ἐώκει·
 ἀμφὶ δὲ μιν μοχαρὰ ληϊτίσδε, ἄς ῥά ποτ' αὐτὸς
 λῆμόν τε ξαθέην, κυλίκων τ' αἰπὺ πηλίεθρον
 θῆβην ἠετίωνος ἐλὼν, λήϊσατο κύρας,
 ἰστάμεναι γυάσκον, ἀμύνασαι χρῶα κελόν·
 σῆθεά τ' ἀμφοτέρησι πεπληγῆαι παλάμῃσι,
 ἐκ θυμῷ σενάχισκον εὐφρονα πηλείωντα·
 τὰς, ῥῶρ δ' ἠτίεσκε καὶ ἐκ δ' ἠῶν πρ' εὐσας·
 550. πασάων δ' ἐκπαλιν ἀπηχεμένη κίαρ' ἔνδον
 βρισκὶς παρὰ κοιτῆς εὐπλοέμεν ἀχλὺς,
 ἀμφὶ τέκην σρωφάτο, καὶ ἀμφοτέρης παλάμῃσι
 θρουπὸ μένεν χρῶα κελόν, αὐτεν· ἐκ δ' ἀπαλοῖο
 σῆθεος, ἀματόεσσαι ἀνὰ σμῶδιγγος αἰρεθῆν
 θειτομένης· ἀγλαῖη δὲ καὶ ἀχρὺ μένης ἀλεγεινῆς
 ἰμερὲς μάρμαρε· χάρις δὲ οἱ ἀμφοτέρων ἔδος·
 τοῖον δ' ἐκφατο μῦθον ὁ Τευρόν γούωσα,
 ὃ μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ παθεῖσα·
 ὃ γὰρ μοι τόσον πρ' ἐπήλυθεν ἄλλοτε πῆμα
 560. ὅτε κρησιγῆτων, ὅτ' ἀρυχωροῖο πάρος,
 ἔσαν σφοδρόντος· ἐπέσ' μοι ἱερὸν ἦμαρ,
 καὶ φάος ἠελίοιο πέλδε, καὶ μέλιχος αἶων·
 ἐλπερὴ τ' ἀγαθοῖο, καὶ ἄσπετον ἄλκιρ' αἰνῆς·

ΤΟΤΡΙΤΟΝ

πάσης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος, ἢ δὲ τοκήων
 ἔπλο· πάντα γὰρ οἷός τις δ' μὲν περ' εὖσση·
 καὶ ἴα μ' ἐθικασ' ἀμοιτίν, ἔλων ἀπ' οὐλίας ἔργα·
 νῦν δὲ τις ἐν νήεσσιν ἀχαιῶν ἄξεταί· ἄλλος
 σπάρτην εἰς ἐρίβωλον, ἢ εἰς πολυδίφιον ἄρτος·
 καὶ νῦν κεν ἀμφιπολοῦσα, καὶ κὰς ὑποτλήσο μ' ἀνίστα
 570. σὺν ἀπονοσφισθῆσα δυσάμορος· ὥς ὄφελόν μοι
 γαῖα χυτὴ ἐκάλυψε, πάρος γ' ὅτε πότμον ἰδέσθαι·
 ὧς ἡλὼν, δ' μινθέντ' ὀλοφύρετο πηλῆενα
 δ' μῶς σὺν μοι γέρῃσι, καὶ ἄλγυ μίνοισιν ἀχαιοῖς,
 μυρομένη καὶ ἄναικτα, καὶ ἄνερ· ἢ, ἀλεγεινὸν
 ὕπὸτ' ἐτέρσετο δάκρυ· κατ' ἄβετο δ' ἄχρ' ἔπ' ἔδασ
 ἐκ βλεφάρων, ὥς γ' τε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
 περὶ αἶψης, ἢς πολὺς ὕπερ παρὰ τὸς τε, χιῶν τε
 ἐκκλύεται συφελῶϊο κατ' ὕδατος, ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
 τήκεθ' ὁ μῶς ἄνθρωπε, καὶ ἡελίοιο βολῇσι·

580. καὶ τότε δ' ἡρ' ἐσάνυσαν ὄριον μένοιο·
 θυγατέρων Νηρῆος, ὅσαι μέγα βένθος ἔχουσι·
 πάσῃσιν δ' ἀλεγεινὸν ὕπὸ κραδίην πέσειν ἄλγος·
 οἰκτρόν δ' ἐσυνάχυσαν· ἐπὶ ἄχε δ' ἑλλησποντος·
 ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι χροά πεπλοῖς,
 ἑαυ μένωσ' οἶμυσαν ὅπῃ σῶλος ἔπλετ' ἀχαιῶν,
 πανσυνδίῃ πολιοῖο δ' ἰοῖδ' ἄματος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 νηῶν μίνῃσι θάλασσα διίστατο· ταῖς δ' ἐφέροντο
 κλαγγὴν δὲν κραπῆῃσιν εἰσδόμεναι γυράοισιν
 590. ὁ αὖ μιν μέγα χεῖμα· περισπέναντο δὲ λυγρὸν
 κῆρυξ μυρομένησιν· ἔβαν δ' ἄφαρ ἤχι νέοντο,
 παῖδα καὶ ἰγνήτον κρατερόφρονα κωκύνουσαι,
 ἐκ πᾶσιν· μῦσαι δὲ θοῶς ἐλιπῶνα λιπῦσαι,
 ἤλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στήνεσσιν ἔχουσαι,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

δρύνμεναι τι μὴν ἐλικώπι·δι νηρήνῃ·

Ζεὺς δὲ μὲν ἄρχοισι, καὶ ἄρομον ἔμβαλε θάρσος,
ὄφρα μὴ ἐσθλὸν ὁμιλον ὑποδῶσι θεῶν,
ἄμφω δὲν ἀθήσαντ' ἐν ἀνὰ στρατόν· ὡς Ἀχιλλῆος
ἄμφι γένει σενάχοντο καὶ ἀθάνατοί πρ' ἔσσαι
πάντα ὁμῶς· ἀπταὶ δὲ περίαχον ἑλλησπόντη·

500. δ' αὖτε δὲ χθὼν πάντα περὶ γένειαι αἰακίδαο
δάκρυσι, καὶ μέγα πένθος ἔειπεν· ἄμφι δὲ λαῶν
μυρομένω, δάκρυσι φορύνετο τάχα πάντα,
καὶ κλισίαι, καὶ νῆες, ἔπει μέγα πένθος ὀρώρει·
μήτηρ δ' ἄμφι χυθεῖσα, κῦσε σῶμα πηλῆνός,
παιδὸς ἔν, καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα,
Ζηθεῖτω φοδὸς πεπλὸς ἀν' ἔρανον ἡριγένεια,

Ζηθεῖτω φρεσὶν ἦσι μεθ' ἐχέλον ἀστεροπαῖν
ἄξιος ἀνρέεθρος, ἰδὲ Πριάμοιο γένεθλ· *
αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς ὄλυμπον ἀφίξομαι· ἄμφι δὲ πᾶσι
610. κείσασθαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλα σενάχουσα,
ὅσιν καὶ μ' ἔκ' ἐθέλυσαν ὑπ' ἀνέρι δῶκε δαμῆναι,
ἀνέρι, δὲν τάχα Ζῆρα σ' ἀμείλιχον ἄμφι μέμαρφε,
κῆρές τ' ἐγγυς ἔασι, τέλος θανάτοιο φέρουσαι.
ὅμῃ μοι ὅ κ' ἐννοιο μέλει τόσον, ὡς Ἀχιλλῆος,
ὅν μοι Ζεὺς κατένευσεν ἐν αἰακίδαο δόμοισιν,
ἵφθιμον θῆσθαι, ἐπεὶ ὅτι μοι ἦν δανεινὴ δυνή·
ἄλλοτε κ' οὐ ξανθὸς ἄνεμος πέλοισι, ἄλλοτε δ' ὕδωρ,
ἄλλοτε δ' οἶων ὃ καλὸς ἰχθίος, ἢ πυρὸς ὀρμή·
ὅδ' μοι θυητὸς ἀνὴρ δύνατ' ἐν χερσὶσι μιγῆναι

620. Ζηνομένη ὅσα Ζῆ, καὶ ἔρανος ἐκτὸς ἐέρξῃ,
μέσφ' ὅτε μοι κατένευσεν ὄλυμπος ἔγχε δῖον
ἔκπαχλον θῆσθαι, καὶ ὄρηισιν· ὅμῃ τὰ μέν περ,
ἄρεν ἔως ἐτέλειαν· ὃ δ' ὅρ' ἐπέε φέρτατος ἀνδρῶν·

ΤΟΤΡΙΤΟΝ.

οἷά μιν ὠκύμορον ποιήσατο, καὶ μ' ἀνάχυσεν.
 τῶν τε ἐς ὕραν ὅμι· Διὸς δ' ἐς δώματ' ἵστα,
 κωκύσω φίλον ἦα, καὶ ὁ πῶσα πρόσθ' ἐμόγησα
 ἄμφ' αὐτῷ, καὶ πασὶν ἀεικέα τέρομένοισιν,
 μνήσω ἀκηχεμένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίω.
 ὡς ἔφατ' αἰνὰ τοῖσ' ἄλκι· Θέτις· ἡ δέ οἱ αὐτῇ

630. Καλλιόπῃ φάτο μῦθον, ἀνθραμένη φρεσὶ θυμὸν·
 ἴσχεο κωκυτοῖο θιά· Θέτι, μὴ δ' αἰνῆσαι,
 εἵνεκα παιδὸς ἰοῖο θεῶν μέδοντι, καὶ ἀνδρῶν,
 σκῆψο· καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβρεμέταο ἄνακτος
 ἔσθ' ὁ μῶς ἀπόλοντο, καὶ ἡ περὶ ἡῆρι δαμνέτω·
 καὶ τῶν δ' ὅς ἐ μοῖο καὶ αὐτ' ἀθανάτοιο
 ὀρφνέ, ὃ μολπῇτιν ἐφάσσετο πᾶσα καὶ ὕλη,
 πᾶσα δ' ἄρ' ὀκρίεσθαι πέτρῃ, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
 πνοαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων·
 οἰωνοὶ τε βοῆσι διεαυμένοι πῆδ' ὕδατιν·

640. αἷ' ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν ὅτιν' ἔοικεν
 πένθεσι λυγαλείοις, καὶ ἀλγέϊ θυμὸν ἀχάνειν·
 τῷ, σε καὶ ἄχνη μένιν μεθέτω χόλος ὕεος ἰσχυρῆ·
 καὶ γάρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἄριδός,
 καὶ μένος ἀΐσουσιν ἐμῇ ἰότητι, καὶ ἄλλων
 περὶ δῶν· σὺ δέ μὴ τι κελευῶ πένθει θυμὸν
 δάμνασο, θιλυτέρησιν ἴσον τοῖσ' αἰετῶν·
 ἦ ἔκ' αἴεις ὅτι πάντας, ὅσοι χθονὶ ναιετάουσιν,
 ἀνθρώπους, ὅλοῃ περιπέπταται ἄλγος αἶσα,
 καὶ δέ θεῶν ἀλέγῃσ'· τόσον σθένος ἔλαχε μένη·

650. ἢ καὶ τῶν Εὐριόμοιο πολυχρύσοιο πόληα
 ἐκτέρσει, ῥῶων, καὶ δρῶν ὀλέσασα
 ἀνέρας, ὅπῃ θέλῃσι· θεῶν δ' ὅτις μιν ἐρύξει·
 ὡς φάτο Καλλιόπῃ, πινυτὰ φρεσὶ μνητίωσα·

ΤΩΝ ΕΙΣ 14.

ἡ ἑλίοσ δ' ἀπόρυσεν ἐς ὠκεανὸς ῥέεθρα.

ᾧ ρτο δὲ νύξ μεγάλοις κῆτ' ἡ ῥος ὀρρνήεα,

ἥ τε κῶ ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ.

αὐτὸ δ' ἐν φάμαθοισιν ἀχλὺν ἔδραβον ἔδω

ἰλαδὸν ἀμφὶ νέκυν, μεγάλη βεβαρητόδον ἄτη.

αἶψ' ὕψυπτος ἑμαρπτε θοὴν ὅτιν' ἀρχὴ δὲ παιδὸς

660. ἔσθ' σὺν ἀθανάτησιν νηρηΐσιν· ἀμφὶ δὲ μῦσαι *

ἀχνυμένην ἀνάθυ μὸν ἀμοιβὰς ἄλλοθεν ἄλλη,

πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο.

αἶψ' ὅτε κῆρυχάλωσα δὲ αἰθέρος ἦλθεν ἡῶς,

λαμπρότατόν τε φάος πᾶσιν ἔφρασε φέρουσα,

κῶ Γριάμῳ, δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι, ἀχιλῆα

κλαῖον ἐπ' ἤματα πολλὰ, περιεπαύοντο δὲ μακρὰ

ἡϊόνος πόνοιο, μέγας δ' ὀλοφύρετο Νηρῆα

ἦρα φέρων κῆρ νηρηΐδ'· σὺν δὲ οἱ ἄλλοι

εἰνάλοιο μύροντο θεοὶ φθιμένο ἀχιλῆος,

670. κῶ τότε δὴ μεγάλοιο νέκυν πηλιάδαο

δρυγῶι πυρὶ δῶκαν, ἀάσπετα νήσαντο δὲ

δῦρα, τὰ οἱ φορέοντες ἀπ' ὕριος ἰδαίοιο

πάντες ὁμῶς ἐμύνησαν, ἐπὶ σφέας δ' ὀρύνοντες

δρυγῶι προέηκον ἀπὸ γρίτον οἰσὶ μιν ὕλην,

ὄφρα βοῶς καίτοιτο νέκυν κταμένο ἀχιλῆος.

ἀμφὶ δὲ τάνχεα πολλὰ πυρὶ περὶ νήσαντο

αἰζηῶν κταμένων· πολλὰς δ' ἐφύπθε βάλλοντο

ῥῶων δηώσαντες ὁμῶς περικυλλέας ἦας,

σὺν δ' οἶας σύας τ' ἐβαλον βρίθοντας ἀλοφῆ· *

680. φάρια δ' ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωκύνουσαι

δμωάδες, κῶ πάντα τυρῆς κῶ θυπερθε βάλλοντο.

χρυσὸν τ' ἡλεκτρόν τ' ἐπένηεν· ἀμφὶ δὲ χαίτας

μυρμιδόνες ἐπὶ φάντο· νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἀναικτες.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

καὶ δ' αὐτὴ βρισθὴς ἀκηχεμένη περὶ νεκρῷ,
 κειραμένη πλοκάμους, πύματον πόρε δῶρον ἀνακτι·
 πολλὰς δ' ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφιχέοντο.
 ἄλλους δ' ἀμφὶ πυρὴ μέλιτος θέσαν, ἠδὲ κρητοῖν
 ἠδίας, ὅ μεθ' ἑκαστὸν ὀδῶδε νένταρ' ἴσον.

690. ἄλλα δὲ πολλὰ βάλλοντο αἰώδεα, θαῦμα βροτοῖσιν,
 αἷ' ὅτε δὴ περὶ πᾶσιν πυρὴν διεκοσμήσαντο
 περὶ αἶμα' ἰππῆων σὺν ἔντεσιν, ἐρῶσαντο
 ἀμφὶ πυρὴν πολὺν δάκρυ· ὃ δ' ἐκτοσθεν ὀλύμποιο
 Ζεὺς φεικτάς· κατέχευετ' ὑπὲρ νέκην αἰακίδαο
 ἀμβροσίᾳ· δὴν τε φέρον νεκρὴ δὲ τιμὴν,
 ἐρμένη προέεικετ' ἐς Αἴολον, ὅφρα καλίστη
 λαίηρων αἰέμων ἰδὼν μένος· ἠὲ γὰρ ἐμελλετ'
 καὶ αἰακίδαο νέκυσ· τὸ δ' αἶψα μολόντος,
 Αἴολος ἔκ' ἀπίθισε· καλεσάμενος δ' ἀλεγεινόν

700. κρηταλίμως βορέην, ξυφύροιο τε λάβρον αἰήτην,
 ἐς ροῖν προέεικε θεῶν θύοντας ἄλλη·
 οἱ δὲ, θαῶς οἱ μισαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
 ῥιπῇ ἀπρησίῃ· περὶ δ' ἴαχιν ἔσυ μέτοισι
 πόντος ὁ μὲν, κρηταῖα περικλονέοντο δ' ὕπερθε
 πάντα νέφιν μέγαλοιο δὲ ἠέρος αἴανοντα·
 οἱ δὲ, Διὸς βελῆσι δαίικτα μένος ἀχιλῆος
 αἶψα πυρὶ ἐνόρυσαν ἀολλέες· ὥρτο δ' αὖτ' ἄμ
 ἠφάεσσαν μελάρροιο· γόος δ' ἄλυστος ὀρώρει
 μυρμιδόνων· ἀνεμοὶ δὲ καὶ εἰσὶ μένοι περ ἄλλη,

710. πανῆμαρ, καὶ νύκτα νέκην περιποιπύοντες
 καὶ οὐ ἐπύθοντες· ἀνὰ δ' ἔχετο πύλος·
 κρητὸς ἐς ἠέρα δῖον· ἐπέσεν δ' ἄσπετος ὕλη
 δαμναμένη πυρὶ πᾶσα· μέλαινα δ' ἐρίγητο τέφρῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

οἱ δὲ μέγ' ἐκτελέσαντες αἰτρήεις ἔργον αὐταί,
 ἃς ἐὼν ἄνθρωπον ἐκείσους ὁ μὲν νεφέεσσι φέροντο·
 κυρμιδῶνες δ' ὅτ' ἀνάντα πελώριον ὕψατον ἄλλων
 ἦνυσε πῦρ αἰθρῶν ἀποκταμένων περὶ νεκρῶ,
 ὅππων τ' αἰζηῶν τε, καὶ ἄλλ' ὅσα δακρυχέοντες
 μβριμον ἀμφὶ νέκῳ κημήλια ἔηκαν ἀχαιῶν,

120. δὴ τότε πυρκαϊὴν οἶνω σβέσαν· ὅσα δ' αὐτὸς
 φαίνεται δριφραδέως, ἐπεὶ ὅχ' ἐτέροισιν ὁμοῖα
 ἦν, αἰὲν δὴ γίγντο αἰτρήεις· ὅδε καὶ ἄλλα
 σὺν ἐκείνοις ἐμείκτο, ἐπεὶ ὅδε βόσθ', ἠδὲ καὶ ἵπποι,
 καὶ παῖδες ῥῶων μίγδχα κταμένοισι καὶ ἄλλοις,
 βασιλῶν ἀπώθε κέοντο περὶ νέκῳ· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
 ῥιπῇ ὕψ' ἠφάστοιο δειδμημένος, διὰς ἔκρητο·
 τὸ δὲ κεν ὅσα πάντα περισεσάχοντες ἐταῖροι,
 ἄλλεγον ἐγ' ἡλὸν πολυχανδέα τε, βριαρὴν τε,
 δρῦν ἔνν· χερσὶ δὲ διαυγέϊ παῖς ἐκέκασο·

70. καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίῃ, καὶ ἀλέφατι πάρῃ δίναν
 κῦρ· Νηρηῶς μέγ' ἀχιλλεῖα κυδαίνουσαι.
 ἐς δὲ βοῶν δημὸν θέσαν ἀφρόταρχύσασαι
 σὺν μέλιτι λιαρῶ· μήτηρ δὲ οἱ ἀμφορῶνα
 ὤπασε, τὸν ῥα πάροιβε Διόνυσος πόρε δῶρον,
 ἠφάστου κλυτὸν δῶρον εὐφρονος· ὧ ἐνὶ, ὅηκαν
 ὅτ' ἀχιλλεὺς μεγαλήτορος ἀμφὶ δὲ τύμβον
 δρῦνοι, καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλλοντο
 ἀκτὴ ἐπ' ἀκροτάτῃ παρὰ βένθεσιν ἑλλησπόντων,
 κυρμιδῶν βασιλῆα φρασὺν περικυκλόντων·

710. ὅδε μιν ἀμβροτοῖσι ποσι ἀταρβέος αἰακίδαο
 μίμνον ἀδάκρυτοι παρὰ νηῆσιν, ἀνακὰς αὐτοὶ
 μύροντο σφετέραιοι δ' ἡνέκτα μένν βασιλῆος·
 ὅδ' ἔδελον μοιροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ὅδε καὶ ἵπποις

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

- μίσγεσθ' ὀργῶν ὅλοον περὶ πένθος ἔχοντες,
 αἷ' ὑπὲρ ὠκεανῶ ῥοᾶς, καὶ τιθύος ἄνδρα,
 ἀνθρώπων ἀπάτρεθ' οἷ' ὑρῶν φορέεσθαι,
 ἥλ' ἰσφείσ' τοπάρσιν ἐγένετο δῖα Γοδάρη,
 ἄμφω ἀελλόποδ' αὖ, ξεφύρῳ κελεύοντι μιγῆσα·
 καὶ νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσαν ὅσα σφίσι μῆδετο θυμὸς,
 750. ἣ μὴ σφείας κατέρυξε θεῶν νόος, ὅφρ' ἀχιλῆος
 ἔλθοι ἀπὸ σπύροιο θεὸς πάϊς, ὃν ἰὰ καὶ αὐτοὶ
 δέχοντο ὅπ' ὀΐκοιτο ποτὶ στρατὸν· ὅωκεν ἄρα σφιν
 θέσφατα γιγνομένοισι χάρις ἰδῖο θυγάρις
 μοῖραι ἐπεκλώσαντο, καὶ ἀθανάτοισι περ ἔνσι,
 πρῶτα Γοσειδάωνιδ' ἀμήμιναι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 θαρσαλέῃ Γηληΐ, καὶ ἀκρομάτῳ ἀχιλῆϊ·
 τέτρατον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι, Νηηπὸλέμῳ μαγαθύμῳ,
 τὸν, καὶ εἰς ἡλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἑμῆλλον
 Ζηνὸς ὑπ' ὀνοσίγῃσι φέρειν μακάρων ἐπὶ γαῖαν·
 760. τόσῃ καὶ καὶ συνερεῇ βεβόλη μένοι ἦτορ ἀνίη,
 μίμνον παρ' ἡέανιν ἰὸν κατὰ θυμὸν ἀτακτα,
 τ' μὲν, ἀνιχέμενοι, τὸν δ' αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι·
 καὶ τὸ τ' ἐρὶ δ' ὑποιο λιπὼν ἄλδος ὁ μβριμον οἶδμα,
 ἦλυνθεν ἄνοσίγῃος ἐπ' ἡόντας· ἔδ' ἔμιν ἄνδρες
 ἔδρακον, ἀνὰ θεῇσι παρίστατο νηρηΐνῃσι·
 καὶ ἰα Θέτιν προσέειπεν ἔν' ἀχρὺ μένῃν ἀχιλῆος·
 ἴαχε νῦν πρὶ παιδὸς ἀπφρέσιον γούασα·
 ἔγχε δ' ἔφθι μένοισι μετέσεται, ἀνὰ θεοῖσιν,
 ὥς ἡὺς Διόνυσος, ἰδέσθ' ἑνὸς ἡρακλῆος·
 770. ἔγχε μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ξόφον αἰὲν ἐρύξῃ,
 ἔδ' αἰδης, αἷ' αἶψα καὶ εἰς Διὸς ἔξεται αἰγῆς·
 καὶ οἱ δῶρον ἔγωγε θεοδία νῆσον ὀπάσω
 ἀνέστην κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰὲν

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

σὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μεγάλων
 κῆρον κυδαίνοντα θυηπολὴς ἑρατῆνῆς,
 ἴσον ἐμοὶ τίσεισι· σὺ δ' ἴχθυο κωκύουσα
 ἑαυμένως, καὶ μὴ τι χαλέπῃς πένθει θυμόν·
 ὡς εἰπὼν, ἐπὶ πόντον ἀπήεν ἱκελὸς αὐρῇ,
 παρφάμενος μύθοισι Θέτιν· ἧ δ' ἔκφρεσ' ἑνὸς
 783 βαλὼν ἀνέπνευσεν, τὰ δὲ θεὸς ἐξετέλειεν·
 ὄργῃσι δὲ γούωντες, ἀπήϊον ἥχι ἐκασμῷ
 νῆες ἔσαν, τὰς κῆρον ἄφ' ἑλλάδος· αἰετ' ἐλικῶτα
 περὶ δὲς νύσαντο, καὶ εἰς ἄλλα νηρηΐνας
 δύσαν, ἰὸν σιγάχουσι εὐφρονα πηλῶτα·

BIBAION TPTON·

41
 ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΓΑ
 ΡΑΔΕΙΓΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

2 Υ δὲ κὼν ἰππολόχοιο δαΐφροτες
 ὄμβρι μὸν ἦόν
 ῥῶδς ἀδάκρυτον δειλοὶ λίτον,
 ἀμὰ καὶ αὐτοὶ

δαρδανίης προπάρειθε πύλης ἱρικυδία φῶτα
 πυρκαϊῆς ἐσθὺ πρθε βάλον· τόνδ' αὖτ' ἀπόλλων
 ἐκ πυρὸς αἶθο μένοιο μάλ' ἐσθ' μίνωι ἀναείρας,
 δῶκε θεοῖς ἀνέμοισι φέρειν λυκίης χελὸν αἰε-
 οῖ δὲ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄλκια, τῇδ' ἄνδροιο
 χῶρον ἐς ἰμερόντα· πέτρην δ' ἐφύπρθε βάλοτο
 ἄρρηκτον· νύμφαι δὲ περίβλησαν ἰδὼν ὕδωρ
 10. αἰετῶν ποταμοῖο· τόν, ἥσ' ἐτι φῦλ' ἀνθρώπων
 γλαῦκον ἐπι κλέυσιν εὐρροον· ἀμὰ τὰ μὲν πε
 ἀθάναστοι τόνξαντο γέρας λυκίων βασιλῆϊ·
 ὄργῃσι δ' ἐρίθ' ἰμον ἀνίσταντο χελὸν
 νηυσὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἐτάρη δὲ πάντας ἀνίη
 λανγαλίν, καὶ πένθος, ἐπεὶ ἴα μιν ὡς ἰὸν ἔλα
 δίσαντ', ὅδ' τις ἦεν ἀνὰ σρατὴν ἄνδρ' ὠρὺν ἀδάκρυτος·
 ῥῶδς δ' αὖ ἀλίαντον ἐγήθεον εἰσορόωντες
 ἧ μὲν, ἀνηχεμένους, τόνδ' ὅνι πυρὶ δ' ἠωθέντα·
 καὶ τις ἐπαυχόμενος, μῦθον ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
 20. νῦν πάντας ἄε λῆπον ἅπ' ὑλὺμποιο κρονίῳ
 ἥ μιν ὥπασε χάρμα λιαιομένοισιν ἰδέσθαι,
 ἐν ῥοίῃ ἀχιλῆα δέδυστότα· ἧ γὰρ δὴ
 βλημένον ἀμπλώσεν ῥῶαν ἱρικυδία φῦλα,

f

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

- αἵματος ἐξ ὁλοῦιο, καὶ ἀνδροφόνῳ ὑσμίνης·
αἰεὶ δὲ οἱ φρεσὶν ἦσιν ἐμáινετο λóγιον ἔγχος
λυθρῷ ὑπ' ὀργαλέῳ πεπαλαγμένον· ὅθι τις ἡ μένων
κοίμῃ ἐς ἅντα ἰδὼν, ἔτ' ἐπέδραμεν ἡριγένειαν·
τὺν δ' οἶω φάλαξ ἀχαιῶν ὁμβριματέεσσα,
τηυσὶν εὐπρώροισι δαΐκτα μένεα ἀχιλῆος·
30. ὥς ὄφειλον μένος ἦεν ἐθ' ἔκτορος, ὅφρ' ἅμα πάντας
ὄρξας σφιτέρησιν ἐνὶ κλισίῃσιν ὄλεαν·
ὥς ἄρ' ἐφ' ἱρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάχυνε γηινῶς·
ἄλλος δ' αὖ ἐτέρωθεν πύκτε φρονέων, φάτο μῦθον,
φῆσθαι σὺ μὲν δαναῶν ὁλοὴν στρατὸν ἐνδοθι νηῶν
πόντον ἐπ' ἠέρεντα, πεφυξότας αἰψά νεοδα-
μῆς ἢ μὲν δέξουσι, λιλαϊόμενοι μέγα χάρις·
ῥοὶ γὰρ κρατῆροί τε, καὶ ὁμβριμοὶ ἀνέρθε ἄλλοι,
τυδίδης, Αἴας τε, καὶ ἄρ' ἔως ὁμβριμοὶ ἦδ' ὅς·
ᾗ, ἐγὼ ἔτι δέξομαι κατὰ κταμένα ἀχιλῆος·
40. ᾗ, ἐθ' ὄρυροτοξος ἀπαίρησεν ἀπ' ὧν,
καί κεν ἀνάπνυσις πολέμῳ, καὶ αἰετός οἱ τε
ἡ μὲν εὐχόμενοι σιν ἐλεύσεται ἡ μάτι κήνη·
ὥς ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' ὄραν ἐπετάχοντο,
ὅσοι ἔσαν δαναοῖσιν εὐσθενέαιιν ὄρωχοι·
ἀμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπ' ἡρεσίοις νεφέεσσιν
θυμὸν ἀκηχέμετοι· ἐτάροι δ' ἐτ' ἐθήεον ἄλλοι
εὐχόμενοι ῥύεσθαι πέρας θυμὸς δ' ὀρέξαι·
καὶ τότε δ' ἡ φρονίωνα κλυτὴ προσφώνεεν ἦρ,·
Ζεὺς πάτερ ὄρξικέραννε, τίη ῥέωσιν ὄρξης,
50. κέρης ἢ ὑπό μοιο λελασμένος, ἢν ῥὰ πάροιθεν
ἀντιθέω πηλὴ πόρος θυμὸς ἀκοιτιν,
πηλὴν ἐν βάαγῃσι, γάμον δ' οἱ ἔτολξας
ἄμβροτον, οἱ δ' ἐν πάντεσσιν ἰδανὺ μεθ' ἡμάτι κήνη

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

θάνατοι, καὶ πολλὰ δόμην περιχάλλεα δῶρα;
 αἷμα τὰ γ' ἐξέλαθον· μέγα δ' ἑλλάδι μῆσαι πένθος·
 ὡς ἄρ' ἔφη· τήνδ' ὕτι προσέννεπεν ἀνάματος Ζεύς·
 ἥ τοι γὰρ ἀχνύμενος κραδίην, καὶ πολλὰ μενοινῶν,
 ὄωκεν ἢ μελλόν Πριάμην πόλιν ἐξαλαπάξεν
 ἄρ' ῥεοῖσι, τοῖς αἰνὸν ἐκίδετο λοιγὸν ὀπάσαι
 60. ἐν πολέμῳ συνόεντι, καὶ ἐν βαρυνχέῃ πόντῳ·
 καὶ τὰ κλυτὰ, ὡς ὥρμαινε, τὰ δ' ἡ μετόπισθε τέλειαν·
 ἥ ὡς δ' ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκενεν·
 κυανέην δ' ἄρα γαῖαν ἐπ' ἦεν ἄσπετος ὄρη·
 ἥμος ἀναπνέουσι βροτοὶ βαδὼν καὶ μάτοιο,
 ἄρ' ῥεοῖσι δ' ἐπὶ νηυσὶ δόρπειον ἀχνύμενοί περ·
 ■ Οὐδ' ἄρ' νηδύος ἐστὶν ἀπώσέμεναι μεμαίης
 ■ λιμὸν ἀταρτηρόν, ὅπταν σέρνοισιν ἵκηται,
 ■ αἰγ' ἔθαρ θοὰ γαῖα βαρύνεται, ὅδε τι μῆχος
 ■ ζίγεται, ἣν μή τις κορέσῃ θυμολαγνείῃ·
 70. τῶν καὶ δ' ἦν ἐπάσαντο καὶ ἀχνύμενοι ἀχιλῆος·
 αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη·
 τοῖσι δὲ πικρὰ μένοισιν ἐπὶ κλυτὴ νῆδυμος ὕπνος·
 αὔσε δ' αἶψα μελέων ὀδύνας· ἐπὶ δὲ σθένος ὤρει·
 αἰγ' ὅτε δὴ κεφαλὰς κεν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρυτοι,
 δέγμεναι ἡελίοιο θοὸν φάος, ἔγχετο δ' ἠώς,
 δὴ τότε ἀνέγχετο λαὸς εὐσθενέων ἀργείων,
 πορφυρέων φάεσι φόνον, καὶ κῆρ αἰδηλόν·
 κίνυτο δ' ἥν τε πόντος ἀπέρριτος ἱμαρίοιο,
 ἠδὲ καὶ αὐαλέον βαθὺ λήϊον, ὅπ' ἄθ' ἵκηται
 80. ῥιπὴ ἀπ' ἄγρεσιν νεφεληγερέος ξεφύροιο·
 ὡς ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ἥοσιν ἑλλησπόντῳ·
 καὶ τότε Τυδίδος υἱὸς ἑλδο μένοισιν ἔειπεν,
 ὦ φίλοι, εἰ ἐτιόνγε μιν ἐπὶ ὀλοῖ μοι πελομεῖσα,

τῶν μᾶλλον συνηροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσιν,
μή πως θαρσύνωσιν ἀχίλλεος ὅν ἔτ' ἔοντος.

ὡς ἔφατ' ἐπιπνεύσας· ἀμέβητος δ' ὄμβριμος Αἴας·

τυδείδῃ, σὺ γὰρ ἐσθλὰ, καὶ ἔπ' αὖτε μῶλ' ἰα βῆξας,
 ὀρύτων ῥῶσιν ἐϋπολέμοισι μάχεσθαι

ἀρχεμάχης δαναῶν, οἵπρ' με μάχῃ καὶ αὐτοῖ-
σιν ἀνέστηναι μάχῃ. ἥτοις ἐξ ἀνδρῶν

οὐκ ἔστιν ἐν νηεσὶ μένειν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἔλθῃ

διὰ θετίς· μάλα γὰρ ἐνὶ φρεσὶν ἤδεται ἥτορ

ἕως ἀμφὶ τάφῳ περιχθλέα θῆναι ἄεθλα.

ὡς χθιζή μοι εἶπεν, ὅτ' ἄρ' ἀλὸς ἦιτε βένθος

νόσφ' ἄλλων δαναῶν· καὶ ἐπεὶ δὲ ἔλπομαι ζῆσαι

ἑαυμένην· ὥστε δὲ καὶ εἰ θάνατε Πηλέος υἱός,

ὅ μάλ' αὖθις σέθεν, ὅ ζώντος ἔμειο,

καὶ σὸιο, καὶ αὐτὰς ἀμύμονος ἀφείλαο.

100. ὡς αὐρ' ἔφη Τελαμῶνος ἡὺς παῖς· ὅδε τι ἦεν

ὅτι ἴα' οἱ μετ' ἀεθλα κεινὸν μέρος ἔντυε δαίμων

ἀρχαλέον· τότε δ' αὖθις ἀμείβετο Τυδείης υἱός·

ὦ φίλε, ὃ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἡματι τῷδε

ἡ ἑορτὴ ἀμφὶ τὰ φῶ περιχθλῆα θεῖναι ἄβλα

τὰ ρήματα μὲν ἔρκαυνόντων τε καὶ ἄλλους.

καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πρὸς θεοὺς ἔοικεν.

καὶ δ' ἄλλως, ἀχιλῆϊ· καὶ ἀθανάτων ἀέκητι

αὐτοὶ φραξόμεθα δ' ὅ μιν θυμὸν δ' ἔα τι μὲν.

ὡς φάτο τυδ' ἔφατο δαΐφρονος ὄμβριμον ἦτορ.

110. καὶ τότε ἄρ' ἐκ πόντοιο κίεν Γηλῆος ἄκοιτις

αὐρῇ ὑπὸ ἡώῃ χαλίζκιος αἶψα δ' ἵκανεν

ἀνθρώπων ὅς ὁμιλον, ὅπῃ με μαῶτες ἐμὶ μνον.

οἱ μὲν, ἀπολάουσιν τοὺς ἀπειρίτω ἐν ἁγῶνι.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

οἶδ' ὅφρ' ἐνδ' αὖθις θυμὸν ἀβλητῆρσιν ἵηται·
 τοῖσι δ' αἶμα ἄρομένοισι Θέτις κυανοκρήδε μινος
 ἔθηκεν ἀεθλα φέρουσα, καὶ ὀρύσσεν ἀχαιῶν
 αὐτὴν ἀεθλοῦν· τοῖσι δ' ἀθανάτη πεπιδόντο·
 πρῶτος δ' ἐν μίαισιν ἀνίστατο Νηλεὺς υἱός,
 ὃν ἰδὼ πυγμαχίῃσι λιλαϊόμενος πονέεσθαι,
 120 ὅτε παλαιμοσύνη πολυτερεῖ· τὸ δ' ὕπερθε
 γῆα, καὶ ἄφρα πάντα, λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας·
 αἰχμᾶ δ' ἐν σέρνοισιν ἔτ' ἐμπεδὸς ἔπλετο θυμὸς,
 καὶ τοῖος ὅστις ἄλλος ἐριδ' μαίνει σκιν ἀχαιῶν
 κείνῳ, ὅτ' ἐν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
 τῷ, καὶ Λαέρταο κλυτὸς πάϊς ἔνεκ' ἐμύθων
 ἐν ἀγορῇ ὑπόκει· καὶ ὅς βασιλεύτατος ἦεν
 πάντων δ' ἰγῶν, μέγ' εὐμμελὶς ἀγαμέμνων·
 τῶν κ' ἐν μίαισιν εὐφρονα νηρήϊνον
 ὕμνειν, ὥς πάσῃσι μετέπρεπεν εἰνάλιησιν,
 130 ἔνεκ' εὐφροσύνης, καὶ εἶδος ἥδ' αἶψα,
 τέρπεθ'· ὅδ' ἰμερόεντα γάμον Γηληῖος ἔνισσε,
 τόν, ῥά οἱ ἀθάνατοι μάκαιρες σινετεκτῆναντο
 πηλὶν ἀμφὶ κάρηνα, καὶ ἄμβροτον ὥς ἐπάσαντο
 δᾶτα παρ' ἡλαπίνῃσιν, ὅτ' εἶδατα θεῖα φέρουσαι
 χρυσὴν ὑπ' ἀμβροσίῃσι θεῶν παρηνήνεον ὦραι
 χρυσοῖς κανέοισι· θέμις δ' ἄρα κατ' ἀλλοῖσιν
 δ' ἄρ' ἐνδ' ἐτίτανεν ἐπὶ στήθεσσι φάπιδ' ἔσσ·
 πῦρ δ' ἥφιστος ἔκαεν ἀνῆρατον· ἀμφὶ δὲ νύμφαι
 ἀμβροσίην ἐκέρειον ἐνὶ χρυσοῖς κυπέλοισιν·
 140 αἶδ' ἄρ' ἔς δ' ὀρχηθ' ἰὼν χάριτος ῥάκον ἰμερόεντά·
 μῦσαι δ' ἐς μολπὴν· ἐπετέρπετο δ' ἄρ' αἶψα πάντα,
 καὶ ποταμοὶ, καὶ θῆρ'· ἰάνετο δ' ἄφροτος αἰθῆρ,
 ἄνθρωποι Χέρωνος περικαλλέα, καὶ θεοὶ αὐτοί·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΑ·

καὶ τὰ, καὶ ἄρ Νηλεὺς ἡὺς πάτερ ὄργῃσιν
 πάντα μάλα ἱεμένους κατελέξατο· τοῖδ' αἰοντὸν
 τέρπονθ' ὅα' ἀχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
 μέλπε· μέσῳ ἐν ᾧ ὦνι· πολὺς δ' ἀμφόχρηλας
 ἀσπασίως· ὅδ' ἄρ' ἐνθεν ἔχων ἐρικυδέα φῶτα,
 ἐκ πάλλως κύνειεν δῆρρα μένοις ἐπέειν,
 150. δῶδε χ' ὅπως διέπρσε κατὰ πλοῦν ἄσπερωτων,
 ἔνδεκς δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπέρριτον, ὡς ἐδάξειν
 Τηλέφον, ἡδὲ βίην ἐρικυδέος ἡτίωνος
 θήβης ἐν διαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἐκταρθευρὶ
 ἔφα Ποσειδάωνος, ἡδ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
 καὶ Τρώϊον θνητὸν, ἀμύμονά τε Στρωπῆον,
 αἵματι δ' ὡς ἐρύθηνεν ἄδην ποταμόιο ῥέεθρα
 ξάνθου, καὶ νεκύνειν ἀπ' ἡρεσίοισι κάλυψεν
 πάντα ῥέον κελεύθοντα, Λυκάονος ὅππότε θυμὸν
 τοσφίσας ἐκ μελέων, ποταμῷ χερδὸν ἠχύνετο,
 160. ἔκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἔλε Πενθεσίλειαν,
 ἡδὲ καὶ ἡέκα δῖον εὐθρόνυ ἠριγενῆς·
 καὶ τὰ μὲν, ὄργῃσιν ἐπισαμένοισι καὶ αὐτοῖς
 μέλπε, καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὥς τέ οἱ ὕτις
 ἔαθινε δηριάζεσθαι ἐναντίον, ὅτ' ἐν αἰθέλοιο
 αἰξινῶν, ὅτε πάλιν νέοι περιδηριῶνται,
 ἡδὲ μὲν ἱππασίῃ, ἡδὲ σαδῖῃ ἐνὶ χάρμῃ,
 κάλλει θ' ὡς δαναὺς μὲν ὑπέρειχεν, ὥς τέ οἱ ἄλκῃ
 ἔπλετ' ἀπ' ἡρεσίῃ, ὅπποτ' ἄρεος ἔαυτο δῆρις·
 αἴετο δ' ἀθανάτοισι καὶ ἡέκα τῶν ἰδέσθαι
 170. κῆνον ἀπὸ σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα·
 ὄργῃσι δ' ἄρα πᾶσιν ἐκλυφῆμυσαν ἐπέειν,
 αὐτὴ τ' ὄργυρό περ αἰτίς· καὶ οἱ πόρεν ἵππυς
 ὠκύντο δα, καὶ πρόειεν εὐμμελίῃ ἀχιλῆϊ

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Τηλεφος ὥπασε δῶρον ἐπὶ προχόῃσι κείνῃ,
 ἄτ' ἐμοχθίζοντα κενὴν περὶ ἑλκείδων
 ἀνέσχετ' ἐγγύη, τῇ, μιν βάλε διηριδόντα
 αὐτὸς ἔσω μηροῖο· διήλασε δ' ὄμβριμον αἰχμήν·
 καὶ τὴν λυγρὴν, Νέστωρ νηλεὲς οἷς ἑτάροισιν
 ὥπασεν· οἷδ' ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδάλοντα
 190. ἀντίθεον βασιλῆα· Οἷτις δ' ἐς μέσον ἄγων
 θῆκεν ἄρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας· δεικνύσης δὲ πάσης
 καὶ πόρτιδ' ἦσαν ὑπὸ μαχόισιν ἴσσαι·
 τάς, ποτὶ τιλήφιο θρασὺν σθένος ἀκρὸς μάτοιο
 ἦλασεν ἐξ ἴδης μέγ' αὖ περὶ δουρὶ πεποιθώς·
 τῶν πέρι, οἷδε ἀνέσαν ἐελδόμενοι μέγα νίκης·
 Τῶν κροὺ λυγρὸς τελαμώνιος, ἦ δὲ καὶ Αἴας,
 Αἴας, ὅς τε λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰοβόλοισιν·
 ἀμφὶ δ' ἄρα ξώσαντο θοῶς περὶ μῆδεα χερσὶν
 ῥάρεα· πάντα δ' ἔνευθεν, ἅπ' ὅθι μίς, ἐκρύφαντο,
 200. κελδόμενοι Γηληῶς εὐσθενέος παράνοισιν,
 ἥλασεν τ' εἰναλίας νηρηΐδας, ἅ μ' αὐτῇ ὅσας
 ἦλυθον ὀργῶν κρατὺς· ἀπὸ δὲ λαὸς ἀέθλης·
 τοῖσι δὲ σὺ μάλιστα δρόμον τέλος ὠκυτάτης
 ἀπείδης, ὅς πᾶσι μετ' ὀργαῖσιν ἄναγε·
 τὴν δ' ἔρις ὠρύνησεν ἀκήρατος· οἷδ' ἅπ' ὡς νύκτας
 καρπαλίμως οἰμῆσαν εἰσιπτόντ' ἱρήκεαι·
 τῇ, δὲ καὶ ἀμφήριτος ἐν δρόμος· οἱ δ' ἐκίνατερθεν
 ὀργῇ λείσαντες, ἐπὶ αἶχον ἀλλυδὶς ἄλλος·
 αἷον ὅτε τέρματ' ἔμελλον ἰκένεσθαι μεμαῶντες,
 200. δὴ τότε Τῶν κροὺ μένος, καὶ γῆρας πέδων
 ἀθάνατοι· τῇ, δὲ ῥα θεὸς βάλεν, ἥ τις ἄτη
 ὄξεν ἐς ἀλγεινόντα βαθυρρίζοιο μυρίνης·
 τῷ δ' ὀργῇ χυθὼς, χαλμάς τις πέτε· τὸ δ' ἀλεγεινῶς

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΑ·

ἄκρον ἀνὴρ ἄρθε καὶ τοδὸς αἰδ' ὑπανάσπαι
 οἰαλίαι ἐκέρθε περὶ φλίβες· οἷδ' ἰάχυσαν
 ὄρησιν κατ' ἀγῶνα· παρήϊξε δὲ μιν Αἴας
 ρηθόσωνες· λαοὶ δὲ σαιέδρα μιν, οἳ οἱ ἔποντο
 λακροὶ αἶψα δὲ χάσμα περὶ φρένας ἤλυθε πάντων·
 ἐκ δ' ἔλασαν μετὰ νῆας ἄχιν βόας, ὅφρα τέ μωιται·

210. Τὸν κρον δ' ἔαυ μίνως ἱτάροι περιπυπνύοντες,
 ἦγον ἐπισκάροντα· θοῶς δὲ οἱ ἰντῆρθε
 ἐκ ποδὸς αἰμ' ἀφ' ἔλοντο· θέσαν δ' ἐφύπριθε μοτῶν
 ἦρια σωδ' ἔσαντες ἀλήφχσιν· ἀμφὶ δὲ μίτην
 δῆσαντ' αἰδ' ἐκείως· ὁλοὰς δ' ἐκείλασαν ἀγίας·
 ἄλλω δ' αὖδ' ἐτέρωθεν παλαι μούνης ὑπὲρ ὅπλι
 καρπαλίμως μνώνοντο δύν κρατ' ὀφρονε φῶτε,
 τυλῆος ἱπποδάμοιο παῖς, καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
 οἳ ῥῖσαν εἰς μέσον· θάμβος δ' ἔχεν ἀθήσαντας
 ὄρησιν· ἀμφὺ γὰρ ἔσαν μακάριαν ὁμοῖοι·

220. σὺν δ' ἔβηλον θύρεσσιν ἐοικότους, οἳ τ' ἐδραϊκ
 ἀμφ' ἐλάροιο μάχονται, ἐδ' ἴτους ἰαχύνοντες·
 ἴσον δ' ἀμφοτέροισι πῆλει θένος· ἐδ' τις αὐτῶν
 λήπεται ἢ ἱββαῖον, ἀταρτηρῶν μάλ' ἰόντων·
 ὡς οἳ γ' ἴσον ἔχον κρατερόν μένος· ὅφ' ἔδ' ἄρ' Αἴας
 τυλῆ' ἦν σὺν ἐμαρφιν ἐπὶ σβαρῆσι χεῖρας
 εἶσαι ἐπιγόμενος· ὅδ' ἄρ' ἰδρῆν τε, καὶ ἀλκή,
 πλυνρὸν ὑποκλίνας, τελαμῶνιον ὁμβριμον ἦα
 ἔαυ μίνως ἀναεῖν, ὑπὲρ μινῶτος ἐρήσας
 ὦμον· καὶ τοδὶ μιν ὑποπλῆξας ἐτέρωσε,

230. πᾶσβαλιν ὁμβριμον ἄνδρα κατὰ χροτός· ἀμφὶ δ' ἄρ'
 ἔξετο· τοῖδ' ὦ μάδισαν· ὅδ' ἀχαλόων ἐν θυμῷ (αὐτῷ)
 Αἴας ὁμβριμόθυμος, ἀνίστατο δ' αὐτερον αὐτίς,
 ὁρμαίνων εἰς δῆριν ἀμῆλιχον· αἶψα δὲ χερσὶ

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

σμερδαλήσι κόνιν κτεχάατο· κῆ μίγα θύων,
 τυδείδην ἐς μέσον αὐτίεν· ὅς δὲ μιν ἔτι
 ταρβήσας, οἵμῃσιν κῆ τ' ἀντίον ἀμφὶ δὲ πολλή
 ποσσὶν ὑπ' ἀμφοτέρων κόνις ὤρνυτο· τοῖς δ' ἐκὰτ' ἔβην
 ταῦροι ὅπως σωδὼρσαν ἀταρβέες, οἳ τ' ὀύρεαι
 θαρσαλὲν μέγας πηρώμενοι ἔς ἐν ἴκωνται,

240. ποσσὶ κοινόμενοι· περὶ δὲ βρεμένεσι κολῶναι
 βρυχίῃ ὑπ' ἀμφοτέρων· τοῖς δ' ἀχέτα μαίματ' ἔβην,
 κρᾶτα συμφορέσιν ἀπειρία, κῆ μέγα κέρτος,
 θυμὸν ἐπ' ἀμύλοισι ποσσὶ μένοι· ἐκ δὲ μόγοιο
 λάβρον ἀνασθ' αἰνόντες, ἀμύλοισι δ' ἠϊόνται·
 πηλὺς δ' ἐκ σπμάτων χαμάδις κτεχάατο ἀφρόε·
 ὡς οἷε σβαρῆσιν ἄδην πονέοντο χέρεσιν·
 ἀμφοτέρων δ' ἀρατῶτα, κῆ αὐχένες ἀλκίοντες
 χερσὶ περικτυπέοντο τετραγόνες, οὔτ' ὀύρεαι
 δίνδρε' ἐπ' ἀμύλοισι βάλλοντ' ἐριθιλέας ὄξους.

250. πολλὰ κ' δ' Αἴαντος μέγα κ' σβαρὲς ὑπὸ μηρὺς
 κάββαλι τυδείδης κρατερὰς χέρας· ἀμὰ μιν ἔτι
 ἀφ' ὧσαι δύνατο σβαροῖς ποσσὶν ἐμβεβαῶτα·
 τόν δ' Αἴας κῆ θύπρην ἐπ' αὐτὸν μένον ποτὶ ἰῶαν
 ἐξ ὧμων ἐτίνασσε κῆ τὰ χθονὸς, ἔδ' αὖ ἐρήδων·
 ἄλλοτε δ' ἀμύλοισι ὑπὸ χέρεσι δ' ἠϊόνται·
 λαοὶ δ' ἔνθα, κῆ ἔνθα μὲν ἴαχον ἔσορόωντες,
 οἳ δὲ, τυδείδην ἐρικυδέα θαρσύνοντες·
 οἳ δὲ, βίην Αἴαντος· ὅς δ' ἄλλοι μὲν ἄνδρα τινάξας
 ἐξ ὧμων ἐκάτερθε, βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χεῖρα,
 260. ἴαν μὲν ὡς ἐρήκε κῆ τὰ χθονὸς, οὔτε πέρην
 ἀλκήν ὑπὸ σθενάρῃ· μέγα δ' ἴαχε ῥώϊον ἔδ' αὖ
 τυδείδ' αὖ πεσόντος· ἐπ' ἠΐτις δὲ λαός·
 ἀμὰ κῆ ὡς, ἀνόρεσιν ἐλθόμενος πονέεσθαι

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

τορίτον, ἄμφ' Αἴαντα πελώριον· ἀμ' ἄρα Νέστωρ
ἔσθ' ἐν μέσσοισι, καὶ ἄμφοτέροισι μετῆνδ' α·
ἵχεσθ' ἀλλὰ τένα παλαισμοσύνης ὑπερόπλη·
ἴδμεν γὰρ δὴ πάντες ὅσον προφείεσθαι ἐς
δ' ῥέων, μέγαλοις καταφθιμένα ἀχιλῆος·

ὥς φάτο· τοῖς δ' ἔχοντο πονέμενοι· ἐκ δὲ μετώπων

270 χερσὶν ἄδην μόρξαντο καταυμένον περὶ δ' ῥῶτα·

κύναν δ' ἀμῆλως· φιλότῃ δὲ δῆριν ἔθεντο·

τοῖς δ' ἄρα νηϊάδ' α· πίσυρας πόρε πότνα θεῶν

δία· ὅστις τὰς δ' αὐτοὶ ἐθήσαντο ἰδόντες

ἥρωδ' κρατεροί, καὶ ἄταρ βέβη, ὅαυκε πασάων

νηϊάδων προφείεσκον ἀφροσύνη τε, καὶ ἔργοις,

νόστον ἐὺ πλοκάμην βρισηϊδος· ἄς ποτ' ἀχιλλῆος

ληῖσας ἐκ λείβοιο· νόος δ' ἐγ' ἐτέρπετο τῇσι·

καὶ ῥ' ἡμῶν, δόρποιο πέλεντα μῆνι, καὶ ἐδωδῆς·

ἥ δ' ἄρα δαυνομένοισι παραινοχόῃ μέθυ λαρόν·

280 ἄλλῃ δ' αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχυνε χεῖρασι·

ἥ δ' ἑτέρῃ, ἀπὸ δαυτὸς ἀεφορέεσκε ῥάπεξαν·

τάς δ' ἄρα τυδείδαο μένος, καὶ ὑπέρβιος Αἴας,

δαυδάμενοι, πρῆνικαν ἐὺ πρῶτος ἐπὶ νῆας·

ἄμφ' ὃ δὲ πυγμαχίης ὤρτο αἶνος ἰδομένοσ·

ἄρ' νύτ', ἐπεὶ οἶθυ μὸς ἰδρὶς πέλε παυτὸς αἶθλη·

τῷ δ' ὅστις κατέναντα κῆεν· μάλα γάρ μιν ἅπαντες

αἰδόμενοι ὑπόκειαν, ἐπὶ γὰρ τεράτιος ἦεν·

τῷ δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι· ὅστις πόρεν ἄρμα, καὶ ἵππους

ὠκύποδας, ἧ, πρόσθε βίην μέγαλον Γαργόκλοιο

290 ἤλασεν ἐκ ῥῶν, Σαρπηδόνα δῖον ὀλέασα·

καὶ ἧ, λῶν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἄγεσθαι

ἰδομένους· αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν ἀγῶνι μένεσκε·

Φοῖνιξ δ' ὀργήσιν ἐνυδνέουσι μετῆνδ' α·

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἔνν μὲν ἄρ' ἰδομένην θεοὶ δόσαν ἰσθλὸν αἶθλον
αὐτῶς, ἔπω κάμνοντι βίην, καὶ χερσὶ, καὶ ὤμοις,
οἷς ἄρ' ἀναιμῶτι προγενέστερον ἀνδρατίοντος.
οἷς ἄλλοι νιοὶ ἀνδρὸς ἐπεντύνεσθε αἰέθλω
χέρας ὑπ' ἀμύλοισι δαήμενας ἰθύνοντες
πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἵηατε πηλῆγος.

300. ὥς φάτο· τοῖς δ' αἰόντος, ἐσέδρακον ἀμύλοισιν.
ἥκα δὲ πάντες ἐμῖ μνον ἀναιόμενοι τὸν αἶθλον,
ἢ μὴ σφεας ἐνιαπεν ἀγῶν ὃ Νηλεὺς υἱός, *
ὦ φίλοι, ὅτι ἴοικε δαήμενας ἀνδρας αὐτῆς,
πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπύρατον, ἢ τε νίοισι.
τέρπωλὴ πέλειται, καὶ μάτῳ δ' ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ.
ὥς δ' ἐν γόισιν ἐμοῖς ἐτι κάρτος ἐκείτο,
δοῖον δ' ἀντίθεον Γελίην κατεθάπτο μιν ἡ μῆς,
αὐτὸς ἐγὼ, καὶ ἄχθος, ἀνεψιοῖς ἐν ἰόντος,
ὅππότε ἄρ' ἀμφήριςτος ἐγὼ Πολυδάμει Δίῳ.

310. πυγμαχίην γένό μιν, ἔλαβον δὲ οἱ ἴσον αἶθλον.
ἐν δὲ παλαισμοσύνῃ μιν, καὶ ὁ κρατερώτατος ἄλλων.
ἀγναῖος θάμβησε, καὶ ἔχρεσεν· ὅδ' μοι ἔτλη
ὥς τὸν ἐλθέμεναι νίκης ὑπὲρ, ὅσων ἄρ' αὐτὸν
ἦδη πῦ το παροῖθε παρ' ἀγχεμάχοισιν ἐπειθὶς
νίκης ἢν ἰόντα· πεισὼν δ' ἐκονίσαστο νῶτα
σῆμα παρὰ φθιμένα ἀμαρυγνέος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ,
πολλὴν θνήσαντο βίην, καὶ κάρτος ἐμοῖο.
τῷ, τὴν μοι ἐν ἐτι κῆνος ἐκαντίον ἤρατο χέρας,
καὶ κρατερός περ ἰών· ἔλαβον δ' ἀκόνιτος αἶθλον.

320. ἔνν δὲ με γῆρας ἐπέσι, καὶ ἄλγος· τόσων ἄνωγα
ὑμῶν, οἷσιν ἴοικ' αἰέθλια χερσὶ φέρεσθαι.
Κῦδος γὰρ ἐγὼ ἀνδρὶ φέρην ἀπ' ἀγῶνος αἶθλον·
ὥς φάμενιοι γέροντος, ἀνίσκτο βαρσαλῆος φῶς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΛΙΑ.

ἦδ' ὑπερβύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆος,
 ὅς τε καὶ ἵππον ἔταυξε καὶ κόνιν Γριάμοιο πόλιν
 ὕπερον· ἀλλ' ὅτις ἐτόλμα ἐνεγχεῖν ἰκίεσθαι,
 ἦνεκεν πυγμαχίης· πολέμου δ' ὕπαρχον δαήμεν
 ἔπλετο λαοαλέν, ὅ ποτ' ἄρεος ἱαντο δῆρις.
 καί κεν ἀνδρῶτι περικαλλέα δῖος ἐπὶ πόδες
 330. ἤμελλεν τότ' ἀεθλαφέρειν ποτὶ νῆας ἀχαιῶν,
 ἥ μ' ἰδοὶ χερσὶν ἦλθεν ἀγαν Ὀνησίεος ἦδ' ὅς
 ἀχμητὴς ἀνάμας, μέγα δ' ὤφρεσ' ἡνάρτες αἰέων,
 ἀξαλῆος ἰμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θεῆσιν,
 τῆς, οἱ ἐπισταμένως ἀννορίδης ἀγέλαος
 ἀμφέβαλεν παλάμῃς ἐπορύνων βασιλῆα.
 ὡς δ' αὐτῶς ἐτάροι πανοπῆϊάδῃο ἀναικτος
 θαρσύνεσκον ἱππῶν· ὃ δ' ὦν μέλασισι λέων ὡς
 εἰσῆκει, περὶ χερσὶν ἔχων βοός ἱφι δαμέντος
 ῖνός ἀξαλῆος· μέγα δ' ἴαχον ἔνθα, καὶ ἔνθα
 340. λαοὶ, ἐπορύνοντες ἀρυσθενέων μένος ἀνδρῶν
 μίξαίνεσθαι μάτι χθρῶς ἀπειρέεος· οἷδ' καὶ αὐτοὶ
 ἔσαν μαιμώνωντες ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνις,
 ἀμφω χθρῶς ἕως πειρώμενοι, ἔπειρ' ἔασιν
 ὡς ποτ' εὐπρόχαλοι, μὴ δ' ἐκ πολέμου βαρύνθαι.
 αὐτὰρ τ' ἀρ' ἀμύηλοισι καταντία χθρῶς αἶεραν
 ταρφέα παπαίνοντες· ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσιν
 βαίνοντες κατὰ βαδὸν, ἔδν γόνυ γοιωδὲς ἄμειβον,
 ἀμύλων ἐπὶ δῆρον ἀλυσόμενοι μέγα κόρτος.
 σὺν δ' ἐβαλον νεφέλῃσιν ἰοικότας αὐτῇρ ῥῆσιν,
 350. αὐτ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐπ' ἀμύηλοισι βορῶσαι,
 ἀστεροπὴν προΐασι, μέγας δ' ὀροβύνεται αἰθήρ
 θιγομένων νεφέων, βαρὺ δὲ κτυπένειν αἰέλας,
 ὡς τῶν, ἀξαλῆοι περιπυτύνοντο γήιναι

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ῥινοῖς· αἵμα δὲ πάλυ κατέρρεεν· ἐκ δὲ μέτωπον,
ιδρώς αἵματόεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς.

οἱ δ' αἵματος πονέοντο μεμαῶτες· ὃ δ' ἄρ' ἐπὶ
λῆσεν· ἐπεί αὐτο δ' αἰὲν ἔω περὶ κάρτεϊ θυῶν.

τῷ δ' ἄρα Οἰσείος ὅς οἱ εὐφρονέων ἀνέβλεψεν,
πολλάκις ἐς κενὸν κρατερὰς χεῖρας ἰθύεσθαι

360. θῆκε· καὶ ἰδρῆσιν διατμήσας ἐκ αὐτῆς

χεῖρας, ἐς ὀφρύας τύψεν ἐπάλμενος, ἄχρ' ἰκέσθαι
ὅσους· ἐκ δὲ οἱ αἵμα κατέρρεεν ὀφθαλμοῖς.

ἀλλὰ καὶ ὧς, ἀκάμαντα βαρὴν χερὶ τυχήσας,

τύψεν κατὰ κροτάφοιο· χαμαὶ δὲ οἷηλασε γῆα·

αὐτὰρ ὃν αἶψ' ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε φωτὶ κραταίῃ.

πῆξε δὲ οἱ κεφαλὴν· ὃ δ' ἄρ' ἔμπαλιν αἴσωντος

βαιὸν ὑποκλίνας, σκαίῃ χειρὶ τύψεν μέτωπον.

ἄλλῃ δ' ἤλασε ῥίνας ἐπάλμενος· ὧς δὲ καὶ αὐτὸς

μήτοι παντοίῃ χεῖρας ὥρε· τὸ δ' ἄρ' ἀχαιοὶ

370. ἀμύλων ἀπέρυσαν ἑλδομένους πονέεσθαι

νίκης ἀμφοτέρωθεν· τὸ δ' εἰς μένος θεράποντες

ῥινὸς αἵματόεντας ἄφαρ σφενδαῶν ἀπὸ χερῶν

λύσαν· τοῖς δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνυσαν, καὶ μάτοισι

μορξάμενοι ἀπὸ γοοῖσι πολυῤῥήτοισι μέτωπα.

τὸ δ' ἐτάροιτε, φίλοι τε παρρηγορέοντες, ἀνίσκου

ἀντικρυς ἀμύλων, ὥς κεν χόλῳ ἀλγυνόντες

εἰς μένος κελαινῶνται, ὀρεσάμενοι φιλοφιλίας.

ἀλλ' οἱ δὲ, πεπύθοντο παραφασίῃσιν ἐταίρων.

■ Ἀνδράσι γὰρ πινυτοῖσι πέλα τοῖς ἥπιος αἰή.

380. κῦσαν δ' ἀμύλων· ἐρίδος δ' ἐπὶ κῆρυχο θυμὸς

λαυγαλὸς· τοῖς δ' αἶψα Οἰεῖς κρυονομήδης

ὄρνυξος κρατῆρας ἑλδομένοισιν ὅπασεν

δοῶν, ἢ, Εὐνήνος ἰάσωνος ὁ μβριμος ὅς οἱ

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ὦνον ὑπὲρ κρατέροιο Λυκάοτος ἐγγυάλιξε

ἀντιθέω ἀχιλῆϊ περικλῦσε δι' ἡμίτη·

ἤφαισος ἔταξε ἄριπρεπεί Διοιύσω

δῶρον, ὅτ' εἰς Ὀλύμπον ἀνήγαγε δ' ἰαν' ἀκοιτιν,

Μίκατος κῆρην ἐρικυδέα· τήν, ποτε Θῆσβι

κάλλιπεν ἐκ' ἐθέλων περὶ κλῦσε δι' ἡμίτη·

390. τὴν δ' ἦν Διόνυσος εἴ πορὲν ἤϊε δῶρον

νέκταρος ἐμπλήσας· ὃ δ' ἄρ' ὥπασεν ὑφ' ἱπυλῆν

πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θῶας· ἡ δ' ἤϊε δῶρον

κάλλιπεν· ὃς δ' ἀχιλῆϊ Λυκάοτος ἐνεκε δῶκε·

ἥ δ', ἕτερον μὲν ἔχουσεν ἀγανῶ Θῆσείος ἦος,

ἄλλον δ' ἦνς ἐπει' εἰς ἐπὶ νῆας ἵαλλεν

ἠθεόσωος· τῷ δ' ἀμφιτέρω μύματα τυμμάτα πάντα

ἠκέσας· ἐν δὲ κέως Γοδαλείριος, ὅσων κ' ἄρ' αὐτὸς

πρῶτα μὲν ἐκ μύσῃσεν· ἐπὶ τὰ δὲ χερσὶν ἔησιν

ῥά φιν ἐπισταμένως· κῆθ' ὑπερθε δὲ φάρμακ' ἔθηκε

400. κῆτα, τὰ, οἱ πάροιθε πατὴρ εἰς ἐγγυάλιξε·

τοῖσι δ' ἄρ' ἰανμένως κῆ ἀνάλθια τυμμάτα φωτῶν

αὐτῇ μαρ μογόνετος ὑπ' ἐκ κῆν ἰαίνονται·

ἥ δ' ἄρ' ἀμφὶ πρόσωπα, κῆ εὐκο μόνοντα κάρηνα

τυμμάτ' ἀπαλθαίνοντο· κῆ τηπιδόντο δ' ἀνίαι·

ἀμφὶ δὲ τοξοσύνης, Τῶκρος, κῆ δ' ἰλῆος ἦος

σάσαν, οἱ κῆ πρόσθε δρόμῳ περιτρήσαντο·

ἥ δ' ἄρα τιλόσε θῆκεν εὐμμελῆς ἀγαμέμνων

ἱππόκομον πρυφάλαν· ἔφη δ' εἰ, πολλὰ δ' ἀμύνων

ἔσται, ὃς κέρσειεν ἀπ' ἱχθῶς δ' εἰ χάλκῳ·

410. Αἰῶς δ' αὐτίκ' πρῶτος ἐὼν προέηκε βέλει μόνον·

πῆξέ τ' ἄρα πρυφάλαν· ἐπύτθησε δὲ χάλκος

ὀξύτατον· Τῶκρος δὲ μὲν ἐκονέων δι' οὐ μῶ,

δ' αὐτερός· ἦκεν δ' ἰσὺν· ἄρα δ' ἀπέκρυσεν ἐθέρας

δ' ἐν βέλοισι λαοὶ δὲ μὲν ἵαχον ἀθήσαντες·

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

καὶ μιν κνύει σπονὰ πέρϊον, ὅσιν ἄρ' αὐτὸν
 πληγὴν ἱππαλύνει σκευὴν ποδῶς· ὅμῃ μιν ὕπτι·
 βλάψεν ὑπαὶ παλάμῃσι βοὸν βέλος ἰδύοντα·
 καὶ οἱ τάχεα καλὰ πόρε Γηλῆος ἄκοιτις
 ἀντιθέει Τρωῖλοιο, τὸν, ἠΐθεων μέγ' ἄριστον
 420. πρῶτον ἢ γαβὴν ἐκαβητέκετ'· ὅδ' ἀπόνειτο
 ἀγλαόν· ἦδη γάρ μιν ἀταρτηρῷ ἀχιλῆος
 ἔγχος ὁμῷ, καὶ κάρτος ἀπὴ μερσαν βιότοιο·
 ὥς δ' ὁ πόθ' ἐρσήντα, καὶ εὐθαλόεντ' ἀπ' αἰήτων
 ὑδρηλῆς κατέτοιο, μάλ' ἀχιλῆϊ τηλεδόντα
 ἢ σάκκῳ, ἢ μήκωνι, πάρος καρποῖο τυγῆσας,
 κέρση τις δρεπάνῳ γεννηγεί, μήδ' ἄρ' ἑῶσιν
 ἐς τέλος ἦδ' ἐμολύν, μήδ' ἐς σπόρον ἄλλον ἰκίεσθαι,
 ἀμῆσας κενέοντε, καὶ ἀσπορον αἰθομένοισι,
 μέλλονθ' ἐρσήντος ὑπ' ἄερος ἀλθαίνεσθαι,
 430. ὥς ὅτε Γριάμοιο θεοῖς ἐκαλίγκιον ἦδ' ὅς,
 τηλεδῆς κατέπεφνεν ἔτ' ἄχρονον, ἥσ' ἐτι νύμφης
 ἐκίεσθαι, νηπιῶσιν ὁ μῶς ἔτι κυρίζοντα·
 ὅμῃ μιν εἰς πόλομον φθισίμβροτον ἦγαγε μοῖρα
 ἦβης δρ' ἰχόμενον πολυνηθέος, ὅππότε φῶτ' ὅς·
 θαρσαλέοι τελέουσιν, ὅτ' ἠκέτι δαίνεται ἦτορ·
 αὐτίκα δ' αὐτὴ σόλον περὶ μήνιά τε, βριαράν τε
 πολλοὶ πειρήσαντο θεῶς ἀπ' ἡρώδ' ἰπλά·
 τόνδ' ὅστις βαλέειν δύνατο σπβαρὸν μάλ' ἰόντα
 δρ' ἰχίων· οἷος δ' ἐβαλετ' ἐμειδῆτος Ἀΐας
 440. χερὸς ἀπ' κρατερῆς, ὥς δ' ἐρυὸς ἀγρονόμοιο
 ὄξον ἀπαυαθέντα θέρεος εὐβαλπίος ὥρη,
 ὅππότε λήϊα πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνονται·
 θάμβησαν δ' ἄρα πάντ' ὅσον χερὸς ἐξεποτήθη
 χάλκεος, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μοχλόντε ἀερατ'·

ΤΩΝ ΕΙΣ · ΙΑ·

τόν, ἵα μιν ἀγκάσιο βίη ῥίπασκε πάροιδεν
 ῥηϊδίως ἀπὸ χειρὸς ἑὴς περὶ μένος ἀλκῆς,
 πρὶν κρατερῇσι χεῖρασι δαμῆ μιν αἰὶν ἡρακλῆος·
 ἡρακλῆς δὲ μιν ἡὺς ἐλὼν σὺν ληϊδί πολλῇ,
 450 καὶ μάστιγι χειρὸς ἀέθλιον· αἰὶά μιν ἐδῆλῶ
 ὕπερον αἰκνίδη δῶρον πόρεν, ὅππ' ὅτ' ἄρ' αὐτῷ
 ἰλίχ' εὐπύργοιο σῶνέπραθε κῦδι μὸν ἄστυ·
 κῆνος δ' ἤϊε δῶκεν· ὅδ' ὠκυπόροις ἐνὶ νηυσὶν
 ἐς ῥόιν μιν ἔνεικεν, ἵνα σφετέρωιο τοκῆος
 μετώμενος, ῥῶεσιν ἐὐδυνέεσσι μάχοιτο
 προφρονέως, εἴη δὲ πόνος πῆρω μένῳ ἀλκῆς·
 τὸν ῥ' Ἀῖας μάλα πολλὸν ἀπὸ σβαρῆς βάλε χεῖρας·
 καὶ τότε οἱ νηϊῆς ἀγκυλὴν τάχιστα δῶκεν
 Μέμενος ἀντιθέοιο, τὰ, ἣ, μέγα θνήσαντο
 450 ὄργῃσι· λίην ἔρ' ἔσαν περὶ μήκεα πάντα·
 ἣ, τὰ κε καρχαλῶν ὕπεδέξατο κῦδι μὸς ἀνὴρ·
 οἶμ γὰρ κένω γε περὶ βριαροῖσι μέλεισιν
 ἥρ' μοσεν ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθίντα·
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἀνάηρε μέγαν σόλον, ὅφρα οἱ εἴη
 περὶ πωλῆς μένος ἢ ὕλησιν μένῳ ποτέεσθαι·
 εἰδ' ἄρα δ' ἠϊόνωντες ἐφ' ἄλματος, πολλοὶ ἀνέσαν·
 τῶν δ' ἄρ' ὕπερθερε πολλὸν εὐμελὴς ἀπ' ἠνῶρ
 σήματα· τῷ δ' ὁ μάλ' ἦσαν ἐπ' ἀνέρι μακρὰ θερόντες·
 καὶ οἱ τάχιστα κατὰ πόρε μεγάλοιο Κύνυοιο
 470 δῖα Θέτις· ἣ, γὰρ φόνῳ ἐπὶ Γ' ῥωτεσιλῶν
 πολλῶν θυμὸν ἐλόντα, κατέκτανε Γ' ἠλῆος ἦος
 πρῶτον ὀρίσῃων· ῥῶας δ' ἄλχος ἀμφεκάλυψεν·
 αἰγανὴ δ' ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δ' ἠϊόνωντας
 Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον· ὃ γὰρ ἔφρατο
 κῆνον ὑπερβαλὲν, ὃ δὲ πῆρεσσι βελέμνῳ·

τοῦ αἰετὸς

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

τῶν καὶ οἱ φίλων πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
μήτηρ αἰεὶ κίσα δαΐφρονος, ἦν ποτ' ἀχιλλεύς
δρῦρ ἐν κτιάτιε βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μένιτα,
ὅππότε λυγρὸς οἶο δ' ἐπραθε βῶϊον ἄστυ.

Αἶσα δ' ὄμβρι μόθυμος ἐλθ' ὁ μένος ποτίνεσθαι,

470. χερσὶν ὁμῶς, καὶ ποσσὶν ἀντιτάμενος, καλέεσθαι
εἰς μέσον, ἠρώων τ' ὑπέρτατον· οὐδ' ὁρώωντός,
θάμβειον ὄμβριμον ἄνδρα, καὶ ἄλλοιμον· ὃ δέ τις ἔτλη
ἅντα μολῇ· πάντων γὰρ ὑπέκτασε δῆμ' ἀλεγεινὸν
ἠγορέην· φοβέοντο δ' ἀνὰ φρένα, μή τινα χερσὶ
τύψας, ἀκαμάτησιν ὑπὸ πληγῇσι πρόσωπον
συγχεῖν εὐμένως, μέγχι δ' ἀνέρι πῆμα γένηται·
ὃ ψὲ δὲ πάντες ἔλασαν ἐπ' Εὐρύαλῳ μενεχάρμῃ
ἰδμονι πυγμαχίης, οὐδ' ἴδοτι· ὅς δ' αἰ' ἰδόντες
τοῖον ἔπος προέειπεν ὑποτρομίῳ θρασὺν ἄνδρα,

480. ὦ φίλοι, ἄλλον ἰδοὺ ἀχαιῶν ὃν κε θέλῃτε
τλήσομαι ἀντιόωντα· μέγαν δ' Αἴαντα τέθνητα·
πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαρράσας δέ μοι ἦτορ,
ἦν μιν ἐπιβρίσαντα λάβη χόλος· ὃ γὰρ οἶω
ἀνδρὸς ἀπ' ἀκῆ μάταιο σόον ποτὶ νῆας ἰδέσθαι·
ὥς φασ μένοιο, γέλασαν· ὃ δ' ἐν φρεσὶ πάμπαν ἰάνθη
Αἶσα δ' ὄμβρι μόθυμος· ἄρε δέ τοι τάλαττα
δρῦρ ἐν ἀγλήεντος, αἳ οἱ Θέτις ὕακεν αἶθλα
δῶκεν ἄτερ καμάτοιο· φίλῃ δ' ἐμνήσατο παιδὸς
Αἴαντ' ἔσορῶσα· γῆρας δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.

490. οἳ δ' αὖδ' ἰπασίη μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες,
εὐμένως ἀνόρουσαν ἐποφύοντος ἀέθλου·
πρῶτος κῆρ, Μετέλαος, ἠδ' αὐρύπυλος θρασυχάρμης,
Εὐμηλὸς τε, Θόας τε, καὶ ἰσόθεος Πολυπόιτης·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἵπποις δ' ἀμφὶ λείπα δ' αὖ βάλλον, καὶ ὑφ' ἄρματ' ἔρυσαν,
πάντες ἐπειγόμενοι πολυμηθέος ἦνεκ νίκης·
αἶψα δ' ἄρ' ἤς χώρον ξύνισαν βεβαῶντ' ἐν δίοροις,
χώρον ἀν' αἰματόντ'· ἐπὶ νύαυς δ' ἔσαν ἑκαστοί·
καρπαλίμως δ' Ἐὐηραβάλε κρατὶς παλάμῃσιν·
ἵπποι δ' ἐγ' χριθέντες, ἐν ἄρμασι ποιπνύοντες,
500 ὅπως τις προάλοιτο· πόδας δ' ὑπεκίνεον αὐτῶν·
ἕατα δ' ὀρθώσαντο, καὶ ἀμπυκθ' ἀνέσαν ἀφρῶ·
οἱ δ' ἄφαρ ἐκινέοντες, ἐλαφροπόδων μέγας ἵππων
μάστιγον· οἱ δὲ, θοῇσιν ἐοικότες ἄρπύγῃσιν,
καρπαλίμως ἐδύλγησι μέγ' ἐνθορον ἀχαλῶντες·
ἄρματα δ' ὥς φέρεσκον ἀπὸ χθονὸς αἰώοντα·
ἔδ' ὁ ἄρματροχίας ἰδέειν, ἔδ' ἐποθεῖν *
ἐν χθονὶ σήματα· τόσον ὑπεξέφερον ὄρομον ἵπποι·
πυλὸς δ' αἰθέρ' ἵκανε κονίαιαλος ἐκ πεδίοιο,
510 καὶ πνῶ, ἢ ὁ μίχλη χαλίκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσιν
ἀμφιχέει πρῶνται νότοι μέγας, ἢ ξιφύροιο,
χείματος ἐρρομένον, ὅποτ' ἔρεα δάετα ὁ μβρω·
ἵπποι δ' Ἐὐμήλοιο μέγ' ἐνθορον· αἶψ' ἐφέποντο
ἀντιθέοιο Θόαντος· ἐπ' ἄλλῃ δ' ἄλλος αὐτῇ
ἄρματι· τοῖς δ' ἐφέροντο δι' ἀνρυχῶν πεδίοιο

ὄντινα δ' αἰεὶ ἄνδρες ὑπότρομοισι μάστιγα
ἦλυθες ἐκ δίνης, ἐπ' ἡ μίχλη ἔρπον ἔριξεν
παρφάμενος θοὸν ἄρμα κακο Οἶνο μάοιο,
520 ὅς τ' αὖ τὸ τ' ἡϊθέοισιν ἀνιλέα τῶν ἐν ὄλεθρον,
κῦρην ἀμφὶ γάμοιο πρίφρονος ἵπποδαμῆος·
οἷς ἔμην κενόσχε καὶ ἵπποσίησι μεμηνώς,
ἵππων ἐκὼν ποδῶς τοῖς ἔχεν, οἷς ἄρα πολλόν

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ποσσὶν ἀφαιροτέρως· δι' ἃρ' ἵστασθ' ἀνέμοισιν·
 ἢ, μέγα κυδαινών ἵππων μένος, ἡδὲ καὶ αὐτὸν
 ἀρξάμεν· ὃ τῶ ἥσι περὶ φρεσὶ γήθει θυμῷ.
 καὶ δὲ, μέγ' ἀσθμαίνοντασ', ἀφ' αὐθιγὰς ἐλυσαν
 ξύγλης· οἳ δὲ, καὶ αὐτοὶ ἀελλόποδοσ' αὖν ἵππους
 πάντες, ὅσοις ἐκ ἀγῶνι περὶ δῆρις ἐτύχθη·
 ἀντίθεον δὲ Θόαντα, καὶ Εὐρύαλον μενεχάρμην
 550. ἠκέσας· ἐσυνμείνωσ' Ἰοδαλῆριος ἔλκεα πάντα,
 ὅσα περιδρῦφθισαν ἅπ' ἐκ δ' ἵφροιο πεσόντες·
 ἀρξάμεν δ' ἀλίσσων ἐνήθειν ἐννεκὰ νίκης·
 καὶ οἱ εὐπλόκος Θετίς ὤκασε κελὸν ἄλειπον
 χρύσειον, ἀντιθέοιο μέγα κτεῖαρ ἠετίονος,
 πρὶν θήβης κλυτὸν ἄστυ διαπραθέειν Ἀχιλλῷα·
 ἄλλοι δ' αὖθ' ἐτέρωθε μώνυχας ἔντυον ἵππους
 εἰς δρόμον ἰθύνοντες· ἔλοντο δὲ χερσὶ βορέας
 μάστιγας· καὶ πάντες ἀναΐξαντες ἐφ' ἵππων,
 ἔξονθ'· οἳ δὲ, χαλινὰ χενέασιν ἀφρίξοντες,
 560. δάπην, καὶ ποσσὶ γαῖαν ἐπέκτυπον ἐμνονέοντες
 ἐκθορέειν· τοῖσ' αὖτε δρόμος· οἳ δ' ἀπ' οὐράνης
 καρπαλίμως ὀμνησαν ἐριδ' αἰνῶν μεμαῶντες,
 ἵκελοι ἢ βορέας μέγα πνέοντος ἀέλλαις,
 ἢ ἐνότυ κελάοντος, ὅτ' ἀνέα πόντον ὄρινεν,
 λαίλαπι, καὶ ῥιπῇσι θυτήριον, αὐτ' ἀλεγεινὸν
 ἀντέλλη, ναυτήσι φέρον πολυδάκρυον οἷζον,
 ὡς οἷ' ἐσώοντο νόον ποσσὶ καρπαλίμοισιν
 ἐκπεδίω, κλονέοντες ἀπείριτον· οἳ δ' ἐλατῆρες,
 ἵπποις οἷσιν ἐκείσας, τῇ μὲν, ἰμάσθῃ
 570. ταρφέα πεπληγῶς· ἐτέρῃ δ' ἐκ χερὶ τινάσσων
 νωλεμεία μφί γένοντο μέγα κτυπέοντα χαλινόν·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

Ἴπποι δ' ἔρῳοντο· βοὴ δ' ἀνὰ λαὸν ὀρώρει
 ἄσπετος· οἳ δ' ἐπέοντο διὰ πλατείᾳ πεδίοιο·
 καὶ νύκην ἐὰν μένως ἐξ ἄρχος αἰολος Ἴππος
 νίκησεν μάλα πολλὸν ἐφεξομένη Σθενέλοιο,
 ἣ μὴ ἄρ' ἐξήρπαξε δρόμῳ, πεδίον δ' ἀμφίκανε
 πολλάκις· ὅδ' ἔκλυ' ἐσθλὸς καὶ πανήϊος ὕδρ
 καὶ μῦθαι ἐπέσθινε χερσίν, ἐπ' ἣν ἔτι νῆϊς ἀέθλων
 Ἴππος ἔην, γενεὴ δὲ μάλ' ὕψος· ἀνὰ βοῶν
 50· θεασάσιον γένος ἔσκειν δρόμονος, ὃν τέκεν Ἴππων
 ἄρπυιαι ξεφύρω πολυχηεῖ φέρτατον ἄλλων
 πολλὸν, ἐπ' ἣ ταχέαςιν ἐρίδ' ἔμεινε πόδας
 παρδός· οἷοι βοῶσι καὶ ταυρίσι· καὶ μιν ἄδρηστος
 ἐκ μακάρων ἔχε δῶρον, ὅθεν γένος ἐπλετο κῆρυ.

καὶ μιν Τυδείδης ὕδρ' ἐμ' πόρε δῶρον ἱταίρω
 βρομὴν ἐνὶ σταθῇ· ὅδ' οἱ, μέγα ποσσὶ πεποιθὼς,
 ὦκ' ἐόντ' εἰς ἀγῶνα, καὶ ἥς ἐρίν ἤγαγεν Ἴππων,
 αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν οἳ δ' ὀμιετος μέγα κῦδος
 50· ἱππασίης ἀνελιάσθαι· ὅδ' ἔτι οἱ ἦτορ ἵκεν
 ἀμφ' ἀχιλλῆος ἀέθλα ποταμίνος· ἦ δ' ἄρ' ἐμμελὲν ἱκάνειν
 δούτερος ἀρείδης δὲ, παρήλασεν ὦκ' ἐόντα
 ἱδρῆ· λαοὶ δ' ἄρα μέμνονα νυδαίνεσκον,
 Ἴππον τε Σθενέλοιο θρασυφρονος, ἥ δὲ καὶ αὐτὸν,
 ὅσσους δούτερος ἦλθε, καὶ εἰ πολλάκι νύσσης
 ἐξέθορεν μενάλῳ περὶ κάρτεϊ οἷς ποσσὶ θυῶν·
 καὶ τὸτ' ἄρ' ἄρ' ἔδῃ· οἷς τις ὥπασε καρχαλώωντι
 δρῦρεσθ' ὠρῆκα θεογενέος Γολυδῶρα·
 50· δῶκε δ' ἄρα Σθενέλω βριαρὴν κόρυα ἀσπεροπαῖαν,
 χαλκείην, καὶ δῦρε δῦο, καὶ ἀτερεῖα μίρην.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἄλλοις θ' ἵππῃσι, καὶ ὅπποσιν ἤματι κείνῳ
 ἦλθον ἀθλήσονται ἀχιλλῆος ποτὶ τύμβῳ,
 δῶρα πόρεν πάντεσσιν· ἐπὶ σφίσι δ' ἄχιντο θυμὸν
 ἱὸς Λαέρταος δαΐφρωνος, ὅσῃ κ' ἄρ' αὐτὸν
 ἀλλήσ' ἐμίμενον, κρατῶν ἀπέρυξεν ἀέθλων
 ἔλκος ἀνιερὸν, τό, μιν ἔτασεν ὄμβριμος ἄλκων
 ἀμφὶ νῆαυ κρατερῶιο ποσσὶ μενον ἀακίδαο.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

g iii

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΓΑ
ΡΑΛΕΙΓΟΜΕΝΩΝ,
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ἀλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὴ ἀπηνύσθη =
σαν ἄβλοι,
δὴ τότε ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμ
βροτα τὰ χη

θῆκαν ἐνὶ μέσσοις θιά. Θέτις ἄμφι δὲ πάντα,
δαίδαλα μαρμαίρεισιν, ὅσα σῆνος ἠφαιστιο
ἄμφι σῶκος ποίησε θρασυφρονος αἰακίδαο.
κῆρτά μιν, οὗ ἦσπεντο θεοκμήτω ἐπὶ ἔργῳ,
ἕρανός, ἠδ' αἰθήρ. γαίη δ' ἅμα κῆτο θάλασσα.
ἐν δ' ἄνεμοι, νεφέλαι τε, σελήνη τ', ἠελίος τε,
πεπυμέν' ἄλλυδις ἄλλα. τέτυκτο δ' ἐτείρεα πάντα,
10. ὅππ' ὅσα δινήεντα κῆτ' ἕρανον ἄμφιφέρονται.
τῶν δ' ἄρ' ὁ μῶς ὑπένερθεν ἀπειρίσιος κίχυντ' αἴηρ.
ἐν τῷ, δ' ὄρνιθός τανυχειλέος ἄμφιποτῶντο.
φαίης κεν ξῶντας ἅμα πνοῇσι φέρεσθαι.
Τηθύς δ' ἄμφιτέτυκτο, κῆρ ὠκεανῷ βαθὺ χῶμα.
τῶν δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν ἀλκιυῶν,
κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλη, ἑλισσομένων διαγαίης.
ἄμφι δ' ἄρ' οὗ ἦσπεντο κῆτ' ἕρια μακρὰ λείοντός
σμερδαλίοι, κῆρ βῶδ' ἀναιδέος. ἐν δ' ἀλκιυαῖ
ἄρπτοι, παρδαλίες τε, σύες θ' ἅμα τῆσι πέλοντο
20. ὄμβρι μοι, ἀλκιυόοντας ὑπὸ βλοσυροῖσι γένεσι
θῆγοντες κῆρα χιδῶν εὐκτυπέοντας ὀδόντας.
ἐν δ' ἀρόται μετόπισθε καυῶν μένος ἰθύνοντες.
ἄλλοι δ' αὖ λάεσι, κῆρ ἀγανέησι βοῇσι
βάλλοντες, πονέοντο κῆταντίον, ὥς ἐπείον πρ.
ἐν δ' ἄρα κῆρ πόλε μοι φθισήτορες. ἐν δὲ κυδοί μοι

ΤΟ ΡΕΜΠΤΟΝ.

δ' ἄρχαί τοι ἐνέκοντο· περικτίνοντο δὲ λαοὶ
 μίγδ' αἰοῖς ἵπποισι· τέδον δ' ἅπαν, αἵματι πολλῷ
 δονομένῳ ἦν κτο κατ' ἀπαιδὸς ἀκμαίοιο·
 ἐν δὲ φόβος, καὶ δ' ἡμὸς ἔσαν, συνόνατά τ' ἐνὼ,
 30. αἵματι λουγαλέω πεπαλαυμένη ἄψα πάντα·
 ἐνθ' ἔρις ὕλομένη, καὶ ὁ μὲν βριμθυμοὶ ἐρινύες,
 ἡμῶν, ἐποθύνησα ποτὶ κλονόν ἄχαιον ἄνδρα
 ἐλθέμεν, αἰδ' Ὀλοοῖο πυρὸς πνέουσαι αὐτὴν·
 ἀμφὶ δὲ κῆρες ἔθωνον ἀμείλιχοι· ἐν δ' ἄρα τῆς,
 φοῖτα λουγαλέω θανάτῳ μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
 ὕσμιναι ἐκείντο δυσηχέες· ὦν περί, πάντα
 ἐκ μελέων ἦς ὕδ' ἀπέρρειεν, αἵμα, καὶ ἰδρώς·
 ἐν δ' ἄρα γοργόνδ' ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 σμερδαλέοι πιτόνηντο περὶ πλοῦμοισι δράκοντες,
 40. αἰνὸν λιχμῶντες· ἀπερίσιον δ' ἄρα θαῦμα
 δαΐδαλα κῆνα πέλοντο, μετ' ἀνδράσι δ' ἡμα φέροντα,
 ὅσων ἐσαν ζωῶσιν ἐκινεῖσθαι κινυμένοισι·
 καὶ τὰ μὲν, ἄρ' πολέμοιο τεράχτα πάντα τέτυκτο·
 εἰρήνης δ' ἀπάνουθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
 ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
 ἄστρα καλὰνέμοντο· δίκη δ' ἐπίϊκετο πάντα·
 ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐπὶ ἔργα χεῖρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἄλωαί
 καρποῖσι βρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει·
 αἰπύτατον δὲ τέτυκτο θεοδμήτω ἐπὶ ἔργῳ
 50. καὶ τραχὺ ξαθέης ὄρετ' ἦς ὅρος· ἐν δὲ καὶ αὐτῇ,
 ἦς ἡν φόνιμος ἐπεμβεβαῖα κατ' αἰκίης
 ὕψηλῃ, φάυνεσθαι πρὸς ὕρανον· ἀμφὶ δὲ πάντες
 ἄρα πιτοῖθα μέεσσι διγερθὸ μένοι σιοπέλοισι,
 ἀνθρώπων ἀπέρυκτον εἶν πάτον, ὅσων καὶ πολλοὶ
 ἦσσι πῶς χέροντο, τεθιπότες ἀπὸ κέλουθα·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΑ·

παῦροι δ' ἱερὸν ὄμιον ἀνύτον ἰδρώοντες·
 ἐς δ' ἔσαν ἀμνητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄχμον ἰόντες
 παύσαντες δρεπάνῃσι γεννέσι· τῶν δ' ὕψ' ἤρσι,
 πολλοὶ ἀμαλλοσέτηρες· ἀέξετο δ' ἔς μέγα ἔργον·
 60. ἐν δὲ βόδῃ ξάνῃ ληνὺν π' αὐχένῃσ' αἶν' ἔχοντες,
 οἰμῶν, ἀπῆλθ' εἰλικὸν εὐπαχύνειν ἀμάλλαις
 βριθομένῃσ'· οἷ δ' αὖθις δρόρυεσκον δρόρυαις·
 τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαινότο· τοῖς δ' ἐφέποντο
 αἰεθῆι, μετὰ τοῖσι βοοσάα κέντρα φέροντες
 χυδοῖν αἰμοβαδῆης· ἀνεφαίνετο δ' ἄσπετον ἔργον·
 ἐν δ' αὖλοι, κιδάραυ τε παρ' εἰλαπίνῃσι πέλοντο·
 ἐν δὲ χοροῖ ἴσαντο νέων παράποσι γυναικῶν·
 αἰδ' ἄρ' ἔσαν ξωδοῖσιν ἀλίγκιαι ποιπνύουσαι·
 70. ἄλλ' ἰδ' ἄρ' ὀρχηθμῶν τε, καὶ εὐφροσύνης ἑρατεινῆς,
 ἄφρον' ἔτ' ἀμφὶ νόμῃσιν ἔχουσ' ἀνεύετο πόντις
 Κύπρις εὐσέφανος, τήνδ' ἵμερος ἀμφοποτάτο,
 μηδ' ἰόωσ' ἑρατεινὰ σὺν ἡὺκόμοις χαρίτεσιν·
 ἐν δ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερβύμοιο θυγάτηρ,
 ἐξ ἁλὸς ἑρυνόροιο, κασιγνήτην ἀνάγκασαι
 ἐς γάμον αἰανίδαο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
 ἀθάνατοι δάνυτο μακρὴν ἀνὰ πηλὴν ἄκρην·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὕδρηλοι τε, καὶ ὀθαλίαις λειμῶνες
 ἔσκον ἀπ' ἑρσιόιο κελκασμένοι ἄσπεσι πόιν·
 ἄλσιά τε, κρήνάι τε διειδέες ὕδατι κεκλῶ·
 80. γῆτες δὲ συνόραται ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
 αἰμῶν, ἄρ' ἰάνυ μναὶ ἐπικάρσαι· αἰδ' ἰδ' ὅν
 νισαομέναι· περὶ δὲ σφιν ἀέξετο ἡὺμ' ἀλεγεινὸν
 ὀρνύμενον· ναῦται δὲ τεθιπότες ἄλλοθεν ἄλλος
 ἰάνυ μέγας φοβέοντο καταιγίδας, ὥς ἐπείν περ
 λαΐφεια λάνη ἑρύνοντες, ἵν' ἐκ θανάτοιο φύγῃσιν·

ΤΟ ΓΕΜΠΤΟΝ

οἱ δ' ἔξοντο ἐπ' ἑρμιᾶ, πονέμενοι· ἅμφι δὲ νηυσὶ
 πυκνὸν ἔριον μίνησι, μέλας ληνικάνετο πότος·
 τοῖσι δ' ἐπὶ, εἰδόντων καὶ κητεῶν ἑταλοῖσιν
 ἥσκητ' ἐνοσίχμοσ· ἀελλόποδ' οὖν δὲ μιν ἵπποι
 30. ὡς ἐτεδὸν σπύλοντες, ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον
 χρυσέῃ μάστρι πεπληγότες· ἅμφι δὲ κυμα
 σόρυτ' ἐπεσφύμενων· ὁμαλὴ δ' ἄρα πρόσθε γαλήνῃ
 ἔπλετο· τοῖσι δ' ἐκάτ' ἑθεν ἀλλήλους ἅμφις ἀναικτα
 ἀγρόμενοι δελφίνες ἀπειρέσιον κηχάροντο,
 σάοντες βασιλῆα· κατ' ἠέρον δ' ἄλός οἱ δ' ἄμα
 — νηχομένοισι ἔφοντο, καὶ ὄρυγροι περ ἐόντες·
 ἄλλα δὲ μυρία κῆτο κατ' ἀσπίδα τεχνήεντως,
 χερσὶν ὑπ' ἀθανάτης πυκινόφρονος ἠφάεσσι·
 πάντα δ' ἄρ' ἐσφάοντο βαθύς ῥόος ὠκεανόιο,
 100. ὅσων ἔην ἔκτοσθε κατ' ἄντυγος· ἥ ἔνι, πᾶσα ἀσπίς
 ἐκτετρίκτο· δέδιωτο δὲ δαΐδαλα πάντα·
 τῇ δ' ἄρα παρ κατ' ἐκτο κορύς μέγα βεβριθῆα·
 Ζεὺς δὲ οἱ ἅμπετέτυκτο μέγα ἀχαλῶντι ἐοικώς,
 ἔρατῳ ἔμβεβαῶς· περὶ δ' ἀθάνατοι πορεύοντο·
 τιτάνων ἐριδανὸν μίνων, Διὶ συμμεμάωτες·
 τὸς δ' ἠΐη κρατερὸν πῦρ ἅμφιχεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
 ἄλληκτοι νεφέεσιν ἐοικότες ἐφέχεοντο
 ἔρατόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἅπατον ὄρνυτο κάρτος·
 οἱ δ' ἄρ' ἐτ' αἰδομένοισιν ἐοικότες, ἅμπνέσκον·
 150. ἅμφι δὲ θωρηκὸς γύαλον παρεκεκλιτο καλόν,
 ἄρρηκτον, βριαρόν τε, τὸ χάνθαι πηλῶνα·
 κη μῖδες δ' ἥσκητο πελώρια· ἅμφι δ' ἐλαφραὶ
 μὲν ὡς ἴσαν ἀχιλῆϊ, μάλιστα σιβαράϊ περ ἔσσα·
 ἀχόθι δ' ἄχαιον ἀοράσθην περὶ μαρμαίρεσσι
 χρυσῷ τελαμῶνι κεναιόμενον, ὄρυγρῳ τε

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

καλέω· ὃ ἐπὶ κώπῃ παρηράμενι ἐλέφαντος
θεασέσσις τάχεσι, μετέπρεπε παμφανώσσα·
τοῖς δὲ παρεντέταυτο κατὰ χθονὸς ὁ μβριμονέχχος
πηλῖος ὑψικό μῃσιν εἶδο μὲν ἐλάτῃσι,

120. λύθρον ἐπιπνέουσα, καὶ αἵματος ἐκτορέα·
καὶ τότε ἐν ὀργαίοις Θέτις κυματοκρήδε μνος,
θεασέσιον φάτο μῦθον ἀκηχε μένι ἀχιλῆος·
ῥῆν μὲρ δὴ καὶ ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελείσῃ,
ὅα' ἐπὶ παιδὶ θανόντι μὲν ἄχην μένι κατέθηκε·
ὅμ' ἴτω ὅς κ' ἐσάωσεν ἱκίω, καὶ ἄριστος ἀχαιῶν·
καὶ νύκειν οἰθνητὰ, καὶ ἄμβροτα ταύχην ἐσαοθαι
δῶσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μετόναθεν ἀθανάτοισι·
ὡς φάτο· τοῖ δ' ἀνόρουσαν ἐριδ' αἰνόντ' ἐπέεσσιν,
ἦ δὲ Λαέρτεια, καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος

121. Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπέρεχεν ἐν δαναοῖσιν·
ἀσὴρ ὡς δ' ῥίδηλος ἀν' ὕραν ὀν ἀγλήεντα
ἔσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἀσράσι παμφάνησι,
τῷ, ἥκως, τάχεσι παρίστατο πηλῆδαο·
ἦτις δ' ἴδο μὲν αὐτὸν, καὶ Νηλεὺς ἦα,
ἦ δ' ἄρα μιτιόωντ' ἀγκ' μέμονον· ἦ, γὰρ ἐώληται
ἴδμεναι ἀβένεως ἐρινυδέος ἔργα μόθοιο·

ὡς δ' αὐτῶς ὁ δυνάδης κείνοισ' ἐπὶ πάχῃ πετοίβη·
οἱ γὰρ ἔσαν πινυτοί, καὶ ἀμύμονες ἐν δαναοῖσι·
Νέστωρ δ' ἴδο μὲν ἦτι, καὶ ἀπόκος ἦ ἐτ' εἶπε

122. ἄμφω ἐλδομένοισιν, ἔτος φάτο νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
ὦ φίλοι, ἦ μέγα τῆμα, καὶ ἀχότον ἥματι τῷδε
ἦ μῖν συμφορέοισιν ἀκηδέες θρανίωτες,
Αἴαντός μετ' ἄλλοιο, περιφραδέος τ' ὀδυσῆος,
ἐαυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάχετον, δ' ἄρα λένει τε
τ', γὰρ θ' ὅπποτέρῳ δῶν θεὸς αἶχος δ' ῥέσσει,

ΤΟ ΓΕΜΠΤΟΝ.

γυθῆσαι κατὰ θυ μόν· ὁ δ' αὖ, μέγα πένθος αἶξε,
πάντας ἄτε μβόμενος δακρύς· περὶ δ' ἔξοχα πάντων,
ἡ μέσος· ὅδ' τι κῆνος ἐν ἡμῖν ὥς το παρσθε
σῆσεται ἐν πολέμῳ· μέγα δ' ἔσται αἶσος ἀχαιῶις,

150 κήνων, ὅντινα δῖνος ἔλη χόλος, ὅσων καὶ πάντων
ἡρώων προφύρουσιν· ὁ μὲν, πολέμῳ· ὁ δὲ, βυλῇ·
ἀλλ' ἄρ' ἐμῆο πέθεσθε, ἐπὶ γὰρ γιραίτερός ἐμι
λίην, ἐκ ὀλίγον περ· ἔχω δ' ἐπὶ γήραϊ πολλῷ,
καὶ νόον, ὅσων κεν ἐσθλὰ, καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα·

· Αἰεὶ δ' ἐν βυλῇσι γέρωι πολὺν ἰδρύς, ἀμύνων
· ὁ πλοτέρη τέλει ἀνδρὸς, ἐπὶ μάλα μυρία οἶδε·
τοῦσιν ἔρως ἐφώμεν εὐφροσι τήνδε δικάσαι
ἀντιθέω τ' Αἴαντι, φιλοπτόλῃ μω τ' Ὀδυσῇ,
ἡ δ' ὅστις ἐξέσάωσι νέκυι πηληϊάδαο

170 ἐξ ὅλῳ πολέμοιο· διορμητῆτοί γὰρ ἐν ἡμῖν
πολλοὶ ῥῶες ἔασιν τοσμήτω ὑπ' ἀνάγκῃ·
οἱ γὰρ δίκην ἰθὺς ἐπὶ σφίσι ποιεῖσονται
ἔτινι ἥρα φέροντες, ἐπὶ μάλα πάντας ἀχαιῶς
ἴσον ἀπὸ χυδαίροισι, καὶ κῆς με μνη μένοι ἄτης·

ὥς φάμενον, προσέειπεν εὐμμελὴς ἀγαμέμνων,
ὦ γέρον, ὥς ἔτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
σῶο τέλει δακρύων, ἔτ' ἄρ' νέος, ἔτε παλαιός,
ὅς φῃς ὀργῇσιν ἀνιηλέως χαλεπῆναι
ἀνέρα, ὅντινα τῶνδε θεοὶ μετόπισθε βάλωνται

170 νήκες· οἱ γὰρ ἄριστοι ἐν σφίσι θηϊόωνται
καὶ γὰρ μοι ἐνδοθὲν ἦτορ ἐν φρεσὶ ταῦτα μενοινᾷ,
ὅφρα διορμητῆτοισι δίκῃσιν ὁ πάσσω μιν·
καὶ, καὶ ἄτε μβόμενος τις, ὀλέθρια μῆσατο ἔργα
ῥῶσιν εὐπτόλῃ μοισι, χόλον δ' ἐκ ἡμῖν ἐπάσσει·
ὥς φάτο· τοῖσ' ἑνὰ θυ μόν ἐν σέρτοισιν ἔχοντες,

ἀμφὶ δ' ὃν ἀνῆλθοντο δίκασσάσιν ἐρατεινῇν.
τῶν δ' ἄρ' ἀναινομένων, ῥῶαν ἐρινυδέες ἦες
ἔχοντ' ὅν μάλιστα δορυκτιητοί περ ἑόντες,
ὄφρα θέμιν, καὶ νῆκος δ' ῥήϊον ἰθύωσιν.

190 Αἴας δ' ἐν μέγασσι μέγ' ἀχάων φάτο μῦθον,
ὦ δούσῳ φρένας αἰνέ, τί τοι νόον ἤκαχε δαίμων
ἶσον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος αἰμῆτοιο;
ἦ φῆς αἰνὸν ὁμιλον ἐρυκε κέην ἀχιλῆος
βλημένον ἐν κοινήσιν, ὅτ' ἀμφὶ ῥ' ὦτες ἔβησαν,
ὁππότε ἐγὼ κείνοισι φόνον σονοεντ' ἐφίηκα
σφοδρὰ καταπύωντος, ἐπεὶ νύ σε γένετο μήτηρ
δῖα κλον, καὶ ἀνακλιν, ἀφαιρότερόν περ ἐμῷ,
ὅσων τις τε κύνων μεταλοβρύχιοιό λείοντος;
ὃ γάρ τοι σέρνοισι πέλε μενεδήϊον ἦτορ,

200 ἀμὰ σοὶ ἀμφιγάμῃ καὶ θάρσος, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα·
κὲ τόδ' ἐξέλαβ' ὅτ' ἐς ἱλὶν ἱδὼν ἔστυ
ἐλθέμεναι ἀλέγνεις αἰὲς ἀγχομένοισιν ἀχαιοῖς,
καί σε καταπύωντα, καὶ ἐκ ἐθέλοντ' ἐφέπεισ'
ἦτορον ἀπορεῖναι, ὡς μὴ ὠφείλεις ἰκέσθαι;
οἷς γὰρ ὅτ' ἐννεσίησι κλυτὸν ποιάντιοι ἦα
λήμνῳ ἐν ἠγαθῇ λίπομεν μεγάλα σενάχοντα·
ὃν οἶα δ' ἄρα τότε λυγρὴν ἐπεμήσαο λῶβαν,
ἀμὰ καὶ ἀντιθέω Γαλαμήδει βῆκας ὀλεθρον,
ὃς σέο φέρτερος ἔσκε βίη, καὶ εὐφρονη βυλλή·

210 νῦν δ' ἦ δὴ καὶ ἐμῷ κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
ὅτ' ἀνερσεῖς με μνημένος, ὅτε τι θυμῷ
ἄξιομένος σέο πολλὸν ὑπέριτερον· ὃς ἐνὶ χάρμῃ
ἐξεσάωσα πάροιθεν ὑπόβομόντα κυδαίμον
δυσμενέαν, ὅτε σ' ἄλλοι ἀνὰ μόθον διαθέντα
καλλίπουν ἐν δ' ἡϊων ὁμάδῳ, φάροντα καὶ αὐτόν·

ΤΟ ΓΕΜΡΤΟΝ.

210 ὡς ὄφελον καὶ ἐμείο θρασὺ σθένος ἐν δαΐ κήνῃ
 αὐτὸς Ζεὺς ἐφόβησεν ἀπ' αἰθέρος, ὄφρα σε ῥῆϊς
 ἀμφοτέρω μοις ξιφείας διαμειλίτῃ κείδασαι
 δαῖτα καὶ σφετέροισι· καὶ ἔκ ἂν ἐμείο μιν οἶνα
 εἰθέ μιναι καὶ τινὰντα δολοφροσύνης πεποιθώς·
 χέετ' ἔτι, τί πη βίη πολὺ φέρτατος ἐμ μιν αἰσίων
 ἀνχόμενος, μέσσοισιν ἔχει νέας, ὅδ' ἐτι θυμῷ
 ἔτλης ὥς περ ἔγωγε θοῶς ἐκτοσθεν ἐρύσαι
 νῆας, ἐπ' ἡνὺ σε τάρβος ἐπήϊεν; ὅδ' ἐκδὺ αἰνὸν
 πῦρ νηῶν ἀπάλαμνες· ἐγὼ δ' ὑπ' ἀταρβεί θυμῷ
 ἔσθην καὶ πυρὸς ἄντα, καὶ ἐκτορος, ὅς μ' ὑπείκει
 πάντῃ ἀνὺσ μίνῃ· σὺ δέ μιν δέειδες αἰεὶ.
 ὡς ὄφελον τόδ' ἐν νῶϊν ἐνὶ πολέμῳ τις ἄεθλον
 θῆκεν, ὅτ' ἀμφ' ἀχιλῆϊ δειδυπότῃ δῆρις ὀρώρει,
 220 ὅφρ' ἐκ δυομένων με, καὶ ἀργαλίοιο κυδοιμῷ
 ἔδραμεις ἔντα καὶ ποτὶ κλισίᾳ φορέοντα
 αὐτῷ ὁμῶς ἀχιλῆϊ δαΐφρονι· νῦν δ' ἄρα μύθων
 ἰδρῆν πίσσωος, μεγάλων ἐπιμαίεαι ἔργων·
 ἔγχερ τοι σθένος ἔστιν ἐν ἔντασιν ἀεὶ μάτοισιν.
 δύμιναι ἀσπίδαο δαΐφρονος, ὅδ' ἐμ ἐχλος
 νωμῆσαι παλᾶμῃσιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
 ἄρτι, καὶ μοι εἴσινε φερήμεναι ἀγλαὰ τέλῃ,
 ἔτι καὶ αἰνέοντι θεῶν περιφάλλεα δῶρα·
 230 ἐμὰ τίη μύθοισιν ἐριδ' αἰνέω τε καὶ οἶσιν,
 ὅς τις φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισίνορι χάρμῃ;
 ἀλκὴς γὰρ τόδ' ἄεθλον ὀρήϊον, ἔκ αἰετινῶν
 θῆκεν ἐνὶ μέσσοισιν ἔπειν· οἷός τις ἀρμυρόπις·
 μύθων δ' ἐν ἀγορῇ χρεῖω πέλας ἀνθρώποισιν·
 οἶδα γὰρ ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος, καὶ ὀρέων

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἡμί·γενος δὲ μοι ὄντιν, ὅθεν μετ' ἄλλω ἀχιλῆϊ·
ὥς φάτο·τόνδ' ἄλκιυρά παραβλήδην ἐνέειπεν
ἥδ' ὅς Λαέρταο, πολύροπα μήδεα νωμῶν,
Αἴταν ἀμείροσιπες, τί νύ μοι τόσα ματ' ἀγορεύεις;

240. ὅτιδ' ἄνόν με φῆσθα, καὶ δ' ὄρχαλέον, καὶ ἀναλκιν
ἔμμεναι, ὅς σέο πολλὸν ὑπέρτερος ὄχκομαι εἶναι
μήδεσσι, καὶ μύθοισιν, τά, τ' ἀνδράσι κάρτος ἀέξει·

- Καί γάρ τ' ἡλίβατον πέτρην ἄρρηκτον εἶσαν,
- μήτι ὑπὸ κήροσιν ἐν οὐρί λατοῖ μοι ἄνδρες
- ῥηϊδίως, μήτι δὲ μέγαν βαρυκχήα πόντον
- νῶται ὑπεκπερώουσιν, ὅτ' ἄσπετα κυμαίνηται.
- τέχνησι δ' ἀγρόται κρατερὺς δαμόωσι λείοντας,
- παρδάλιας τε, σύσας τε, καὶ ἄλλων εἴνεα θηρῶν.
- ταῦροι δ' ὁ μὲν μοῖον ὑπὸ ξάνχης δαμόωνται

250. ἀνθρώπων ἰότητι· νόω δὲ τε πάντα τελεῖται·

- αἰὲ δ' ἀφραδέος πέλει ἀνέρος ἀμφιπόλοισι *
- πᾶσι, καὶ ἐν βελῆσιν ἀνὴρ πολυίδρις, ἀμείνων·
τόν κ' ὄφρ' ὄνρονέοντα θρασὺς πᾶσι Οἰνῆδαο
λέξατό μ' ἐκ πάντων ἐπιτάρροθον, ὄφρ' ἀφίκωμαι
ἐς φύλακας· μέγα δ' ἔργον ὁμῶς ἐτελείαα μιν ἄμφω·
καὶ δ' αὖτ' ἐν πηλῆος εὐθενεία κλυτὴν ἦα
ἦγαγον ἀρήδῃσιν ἐπίρροθον· ἦν δὲ καὶ ἄλλω
ἥρωος χρεώ τις ἐν δ' ὄρχαλοις πέληται,
ἔδ' ὅ γε χερσὶ τέησιν ἐλάσεται, ὅδ' ἐμιν ἄλλων

260. δ' ὄρχων βυλῆσιν· ἐγὼ δὲ ἐμῆνος ἀχιλῶν
ἄξω, μετ' ἡλίοις παραυδήσας ἐπέεσσιν

- δῆριν ἐς αἰετῶν· Μέγα γὰρ κάρτος ἀνδράσι μῦθος
- γίγνεται, εὐφροσύνη με μιν γένος ἠγορέη τε,
- ἀπρηκτος τελέεσθ'· μέγεθος δ' ἔς ὅδ' ἐν ἀέξει
- ἀνέρος, ἡμῶσι πνιυτὴ ἐπὶ μήτις ἐπνυται·

ΤΟ ΓΕΜΡΤΟΝ.

αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος ὁ μῶς, καὶ μὴ τιν' ὅπασσεν
ἀθάνατοι· τῷ ξαν δὲ μ' ἄρ' ῥοισιν ὄναρ·

ὣ δὲ λαὸν ὥς σύ μ' ἔφησας πάρος φάροντα σώσασθαι
δῆϊν ἐξ ἔνοπλης· ὅτ' ὀφύζον, αἰετὰ μά πάντας

70. τῷ ξαν ἔπεισεν μένος μένον ἔμπεδον· οἳ δ' ἐπέχωντο

ἀλκῇ καὶ μῶωντες· ἐγὼ δ' ὑπὸ κάρτεϊ χειρῶν
πολλῶν θυμὸν ἔλυσα· σὺ δ' ὅκ' ἄρ' ἐτήτυμα βάζεις·

ἔγερ μοι γ' ἐπαμυνσάσθαι μάθον· αἰετὰ σοὶ αὐτῷ
ἔσθ' ἥρα φέρων, μή τις νῦν σε δουρὶ δαμάσῃ

φάροντ' ἐκ πολλοῖ μοιο· νέας δ' εἰς μέσον ἔρυσσας,
ὅτι περίβρο μέων δῆϊων μένος, αἰετὰ μὴ χυτοῖς

αἰετὰ μὲν ἀποθήσιν ὑπὲρ πολλοῖ μοιο φέρωμαι·
καὶ σὺ μὲν ἐκτοσθε σῆσας νέας· αὐτὰρ ἔρωγε,

αὐτὸν ἀεικίαντα πληγῆς ὑπὸ λαογαλήσιν,

80. εἰς ῥῶν πολλοῖσιν ἔσθ' ἡλυθον, ὅφρα πύθωμαι
ὑπὸ σάκκῃ μητιόωντο ὑπὲρ πολλοῖ μὲν ἀλκίγυνος·

ὣ δὲ λαὸν ἐκτορος ἔρχος ἐδίδιον, αἰετὰ καὶ αὐτοῖς
ἐν πρώτοις ἀνόρεσσιν μαχέσασθαι μινεάωντων

κείνων, ὅτ' ἡγορήετο πίσιμος προχέλεσσας πάντας·

νῦν δὲ σὺν ἀμφ' ἀχιλλῇ πολλῷ πλεονάζουσιν ἀνδράσιν

δυσμενέων· ἐσάωσα δ' ὁ μῶς τὰν χεῖρα θανόντα·

ὣ δὲ λαὸν ἐρχέειν πρόμην σέβειν, αἰετὰ με λυγρὸν
ἔλκος ἐπ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν περινίσσεται, ἔνεκεν τούτων

πάντων δ' ὑπὲρ ὅτι δέντα, δακτύκων μὲν ἀχιλλῆος·

90. καὶ δὲ μοῖσιν ἀχιλλῆϊ πέλει Διὸς ἔσχατον αἶμα·

ὥς ἄρ' ἔφην· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο καρτερός Ἀἴας·

ὦ δὲ δυσεὶ δόλο μήτα, καὶ δόρα λεώτατε πάντων,

νῦν δ' ἐκείσ' ἐνόησας πονέμενον, ὅτ' ἐτις ἄλλος

δράκων, ὅτε τῷ ξαν ἀχιλλῆα δῆθενέτα

ἐλκεμέναι μενέμενον· ἐγὼ δ' ὑπὸ δουρὶ, καὶ ἀλκῇ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

τῶν, καὶ γὰρ ἔλυσαν κατὰ μόθον· ὅσδ' ἐφόβησα,
αἰὲν ἐπεσύνμενος· τοῖδ' ὄρκα λῆως φοβέοντο,
ζήνεσιν, ἢ γεράνοισιν ἐοικότες, οἷς ἐπορεύσῃ
αἰετὸς ἢ ἰόεν πεδίον καταβοσκομένοισιν·

300. ὥς ῥῶς πῶσαντες ἐμὸν δόρυ, καὶ θοὸν ἄορ,
ἥλιον ἐς κατέδυσαν, ἀλανάμενοι μέγα πῆμα·
σοὶ δέ, καὶ ἡ τότε κάρτος ἐπήλυθεν, ὅτι μὴ ἄχι
μάρναο δ' οὐ μένεαι· ἐκὼς δέ π' ἦσθα καὶ αὐτὸς
ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγγι πορεύμενος, ὅπερ νεκρῶ
ἀντιθὲν ἀχιλῆος, ὅπ' ἡ μάλα δ' ἦρις ὀρώρει·
ὥς φάτο· τὸν δ' ὀδυσῆος ἀμείβετο κερδαλέον κῆρ·

Αἴαν, ἐξ ὧν ὁ σείο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
ὅ νόον, ὅδ' ἐβίην, ἡ καὶ μάλα φάιδιμος ἐστί,
αἰὲν ὅσον καὶ ἔγωγε πολὺ προφθιέτερός εἰμι
310. σῆο κατ' ἀργείοισι, βίη δέ κεν ἀμφήριτος,
ἢ καὶ ἀγνώτερος· τό, δέ π' ἐν καὶ ῥῶς ἴσασιν,
οἷ μ' ἐμὴ προμέοισι, καὶ ἦν ἀπάτερθεν ἰδωνταί·
καὶ δ' αὐτὸς σάφα ὀιδάσ' ἐμὸν μένος, ἢ δέ καὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ παλαιόμοσυν ἡ πολυτερεῖ πολλὰ μογήσας,
ὅππότε δ' ἡ περὶ σῆμα δαΐντα μέν' Ἰατρόκλαιο
πηλείδης ἐρίθυμος, ἀγκυλὰ θῆκεν αἰθλα·

ὥς φάτο Λαέρτας κλυτὰ τὰς ἀντιθέοιο·

καὶ τότε ῥῶοι ἔγες ἔριν διπλάσαντ' ἀλεγεινὴν
ἀξυνῶν· νίκην δέ, καὶ ἄμβροτα τάνχεα δῶκεν

320. πάντες ὁμοφρονέοντες εὐπολὲμῳ ὀδυσῆϊ·

περὶ ἅμωτον γένησε νόος· συνάχῃσι δέ λαός·

παχύνθη δ' Αἴαντος ἐὺσθένης· αἶψα δ' ἄρ' αὐτῷ

ἄτη ἀνιερῇ περιόππεσε· πᾶν δέ οἱ ἔσω

ἔξεσε φόνιον αἶμα· χολὴ δ' ὑπερέβλυσεν αἰνὴ·

ἥ πατὶ δ' ἔγκειτ' ἐμικτο, περὶ ἡραδίῃ δ' ἄλκιμον

ἔξεν

ΤΟ ΓΕΜΕΤΟΝ.

Ἰξεν ἄλχος, καὶ δριμύδι ἔγκραστοι θε μέλων
 ἐαυόμενον μνήνηκας, ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλχος·
 σὺν δ' ἔχεν νόσον ἀνδρός· ἐπὶ χθόνα δ' ὄμματα πῆξας,
 ἔση ἀκινήτῳ ἀναλίσκιοις· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι

330. ἀχρὺ μενοίμιν ἄλκον ἐυπρώρεος ἐπὶ τῆας
 πολλὰ παρηγορέοντες· δ' ὕστατιν ποσὶν οἶμον
 ἦεν ἔκ τε βέλων· σχεδόν δ' οἱ ἔαπετο μοῖρα·
 οὐδ' ὅτε δὴ μετὰ νῆας ἔβη, καὶ ἀπὸ γαίης πόντος,
 ὄργῃσι δόρπαι μεμαότεις, ἡδὲ καὶ ὕπνῳ,
 δὴ τότε ἔσω μέγαλοιο· οἷτις κατεδύσατο πόντον·
 σὺν δὲ οἱ ἄλλαι ἦσαν νηρηίδες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 νήκετο κῆτεα πολλὰ, τά τε βρέφει ἀλμυρὸν οἶδμα·
 αἰδῶ, μέγα σκύζοντο Γρομνῆα μητιόωντα,
 μνώμεναι ὡς κῆνοι θεοπροπίησι προνίων

340. δῶκε Θέτιν Γηληΐ, καὶ ἔκ τε βέλων· ἀρεσθαι·
 Κυμοθῶν δ' ἐνὶ τῇσι μέγ' ἀρχαλῶς ἀγόρευεν·
 ὅ πόποι, ὡς ὅς τε λυγρὸς ἐπ' ἀΐα πῆμα δ' ὑπέτλη
 δεσμῷ ἀνάρρηκτῳ, ὅτε οἱ μέγας αἰετὸς ἦ παρ
 κῆρην ἀεξόμενον, κατὰ νηὸς ἐνδοθὶ βαινῶν·
 ὡς φάτο Κυμοθῶν κυανοπλοκάμοις ἀλήησιν·
 ἡέλιος δ' ἀπόρυσεν, ἐπεσκιδνώοντο δ' ἄλωα
 τυκτὸς ἐπ' αὐτὴν μέγας, ἐπεκίδνατο δ' ἔβραν' ὄνεια·
 ὄργῃσι δ' ἐπὶ νηυσὶ τανυπώροισιν Ἴων
 ὕπνῳ ὑπ' ἀμβροσίῳ δειδμήμενοι, ἡδὲ καὶ οἶνῳ

350. ἡδέϊ, τὸν κρήτηθεν παρ' ἰδομένης ἀγαυῆς
 νῶταί· ὑπὲρ πόντοιο πολυκλύστοιο φέρεσκον·
 Αἴας δ' ὄργῃσι χολύμενος, ἔτ' ἄρα δόρπαι
 μνήσας ἐνὶ κλισίῃ μελιπλόος, ἔτε μὲν ὕπνῳ
 ἀμφέχευ, ἀμὰ τοῖσιν ἐνέττει δύσατο θυῶν·
 εἴλιτο δὲ ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄσπετα πορφύρεσκιν,
 ἡ

- ἡ δ' ἔτι πρὶν πυρὶ νῆος, καὶ πάντα δόλεον
 ὀρέετο, ἢ μόνον ὑπὸ ξίφει σπένετο
 δῆλός μιν εἰς τοῦτο δολοῦντ' ὀδυῖτο·
 καὶ τὰ μὲν, ὡς ὠρμαινε, τὰ δὲ ταχὺ πάντ' ἐτέλειεν,
 360. ἢ μή οἱ ῥιτῶνις ἀσχετον' ἔμβαλε λυααν·
 μήδετο γὰρ φρεσὶν ἥσι πολυτλήτου ὀδυῖτο
 ἱρῶν μνωμένη, τὰ, οἳ ἔμπεδα κῆτος ὄρεξεν·
 τόσσας δὲ μέγαλοις μένος τελευτωγιάδας
 ῥέψεν ἀπ' ὀργῶν· ὃ δ' ἄρ' ἦτε λαάλαπι ἴσος
 σμερδαλήν, συγερῆσι καταιγίδι βεβριθὴν,
 ἥ τε φέρεν αὐτῇσι τέρας κρυφαῖο φόβοιο,
 πλείους αὖτ' ἀνὰ μαντος ἐσώκεα τοῖο ρέεθρα
 δύνει, ὑποπῶνσά περικλυτὸν ὠρίωνα,
 ἡέρα συγκλονίσσα· μέμνηται δὲ χάματι πόντος·
 370. τῇ, ἐκὼς οἱ μιν εὖ ὅτρηε λυγρὰ φέρεσσι·
 πάντῃ δ' ἀμφιθέεσιν, ἀναιδὲς ἰθὺρ ἰοικώς,
 ὅς τε βαθυσκοπέλοιο διέσεται ἄγλα βήαντις,
 ἀρριῶν γεγένηται, καὶ ἄλγεα πολλὰ μιν οἰνῶν
 ἢ νυσὶν, ἢ ἀγρόταις, οἳ οἱ τέκνα δῆλῶσονται
 ἀνθρωπὶ ἐξεύσαντες· ὃ δ' ἀμφὶ γένεσι βεβρυχώς,
 ἢ πρὶν ἐπ' ἐν ξυλόχοισιν ἰδοῖθι μύρα τέκνα,
 τῷ δ' ἤ τις κύρσσει μεμνόμενα θυμὸν ἔχοντι,
 αὐτὸς οἱ βίοτοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἡμάρ,
 ὡς ὅτ' ἀμύληα θύνει, μέλαν δὲ οἳ ἔξεν ἥτορ,
 380. οὔτε λείβης ἀλίσσον ἀπ' ἐχάρη ἡφαιστοιο
 φοιβηδὸν μαίνηται ὑπαί πυρὸς αἰὼς μένοιο
 γάστρην, ἀμφὶ δὲ πᾶσαν ὅτε ξύλα πολλὰ ἐρήται
 ἐνιστῆσι δρυσῆρος ἐπιγρομένην ἐλθουμῶ
 ὑβραφίος σιάλοιο περὶ ῥίχας ὡς κεν ἀμέρῃ,
 ὡς τὸ, ὑπὸ σείργοισι πελώρις ἔξει θυμός·

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ.

μαινέθ' ὅτ' ἤνυτε π' ντος ἀπείριτος, ἠδὲ δύελλα,
 ἢ πυρὸς ἀκρὸς μάτοιο θοὸν μένος, οὐτ' ἀλίαν
 μαινύται κατ' ὅρεσφι βίῃ μεγάλῃ ἀνέμοιο,
 πίππει δ' αἰθομένη πυρὶ πάντοθεν ἀσπετος ὕλη,
 390. ὥς Αἴας δ' οὐδ' οἷ τε παρ μένος ὄμβριμον ἦτορ,
 μαινέτο λαυγαλέως· ἀπλετος δὲ οἱ ἔρρεν ἀφρὸς
 ἐκ σῦματος· βρυχή δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει·
 τάχιστα δ' αἰὲς ὥμοισιν ὑπέβραχε· τοῖς δ' ὀρώωντός
 πάντος ὁ μῶς ἐνὸς ἀνδρὸς ὑπεβόμισε κεν ὁμοκλήν·
 καὶ τότε ἅπ' ὠκυαινοῖο κίεν χρυσήνιος ἥως·
 ὕπνος δ' ὕρανδον ἀνῆκεν ἱκελὸς αἶψα·
 ἦρ' δὲ εὐμβλήτο νέον πρὸς ὄλυμπον ἴσση
 Τιθύος ἐξ ἱερῆς, ὅβι πη προτέρη μόλεν ἡοί·
 ἠδὲ, ἔκυσεν ἐλῆς, ἐπ' ὅς τις γαμβρὸς ἀμύμων,
 400. ἐξ ὅσιν ῥοιῶνα κατάνασεν ἐν λιχέεσσιν
 ἴδης ἀμφὶ κάρηνα χαλόμενον ὀρτῆοισιν·
 αἰψὰ δ' ἄρ' ἠλθ', ἔβη Ζηνὸς δόμον, ὅς δ' ἐπὶ λείκτρα
 Γασθρέος οἰμῆσεν· ἀνέχετο δ' ἔδνα φωτῶν·
 Αἴας δ' ἀκρὸς μάτῳ ἐκαλὶνχιος ὠρίωνι,
 φοῖτα, ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ὀλοσφρονα λύσαν·
 ἐν δ' ἔθορε μήλοισι λῶν ὥς ὄμβριμόθυμος,
 λιμῶν π' ὀργαλέως δ' ἐδμημένος ἄχρion ἦτορ·
 καὶ τὰ μὲν, ἐκ κοινήσιν ἐπαυτέρ' ἄλλοθεν ἄλλα
 κάββαλεν ἠὲ φύλλα μένος κρατρός· οἱ βορέας
 410. χῶν, ὅτ' ἀνυμένειος μέγα χεῖμα γάπηται,
 ὥς Αἴας μήλοισι μέγ' ἀγαλῶν ἀνόρουσεν,
 ἐλπόμενος δαναοῖσι καὶ καὶ ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν·
 καὶ τότε δ' ἠ Μενέλαος ἀδελφεῷ ἄγχι παραστὰς
 κρύβδ' ἄλλωτ' δαναῶν, τοῖον ποτὶ μῦθον εἶπεν·
 σήμερον ἢ τάχα τῶσιν ὀλέθριον ἔσταιται ἡμαρ,
 ἢ ἢ

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

Αἶαντος μεγάλοιο περί φροδί μαινομένοιο,
 ὃς τάχα νῆαυ ἐπιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ὑμᾶς
 πάντας ἐνὶ κλισίῃσι κοτεσάμενος περί ταυχεῶν·
 ὥς ὄφελον μὴ τῷ θεῷ τίς πρὶν δῆριν ἔθηκε,
 120. μὴ δ' ἄρα Λαέρταος παῖς μέγ' ἀμύνοντι φωτὶ
 ἔστη δηριόαδ' αὖθις πάντιον ἄφρονι θυμῷ·
 νῦν δὲ μέγ' ἀανάμεθα, κτενὸς δὲ τις ἦκεχε δαίμων·
 ἔρκος γὰρ πολέμοιο δεδυσπότος αἰανίδαο
 μῦθον ἔτ' ἦν Αἶαντος εὐθέως· αὖθις ἄρα καὶ τῷ,
 ἡ μέων ἐξολόωσι θεοὶ κτενέων ἄγοντες,
 ὥς κεν πάντες αἴψων ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον·
 ὥς φάμενον, προσέειπεν εὐμμελὲς ἀγαμέμνων·
 μὴ νῦν ὦ Μενέλαε, μέγ' ἀχνύμενος περί θυμῷ,
 σπύξιο μητιόωντι κεφαλῆων βασιλῆϊ.
 130. ὅ γ' ὃν ἄντιος ἔβην, ἔπει μάλα πολλὰ κίετ' ἡμῖν
 γίγνεται ἔσθλ' ὄνειαρ, ἄχος δ' ἄρα δυσμένεσσιν·
 ὥς οἱ μὲν, θανάων ἀκαχήμενοι, ἠγορόωντο,
 μηλονομοὶ δ' ἀπάνανθε παρὰ ξάνθοιο ξείεθροις
 πῶσαν ὑπὸ καὶ μυρίησιν, ἀλαύμενοι βαρὺ τῆμα·
 ὥς δ' ὅταν αἰετὸν ὠκύν ὑποπῶσανσι λαῶσι
 βάμνοισι ἐν λαίοισιν, ὅτε ἐγγύθεν ὀξύ κελυγῶς
 πωτᾶτ' ἔνθα, καὶ ἔνθα ταυσαάμενος πῆρύχαιιν,
 ὥς οἱ γ' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπ' ἔρσαν ὄμβριμον ἄνδρα·
 ὃ φέει δ' ὃν ὀρνέοκτακτα μένει χιρδὸν ἔση·
 140. καὶ ῥ' ὀλοὸν γελάσας, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε,
 κείσ' οὖν ἐν κοτίησι καυῶν βόσις, ἡ δ' οἰατῶν·
 ὅ γ' ἄρ' σ' ὕτ' ἀχιλῆος ἐρύαταο κύνδιμα ταύχη,
 ὧν ἔνεκ ἄφραδέων μέγ' ἀμύνοντι δηριόασκε·
 κῆρσ' οὖν· σέ γ' ὅτι γοήσεται ἀμφιπεσῶσα
 κυριδίη μετὰ παιδὸς ἀάχeton ἀχαλῶσα,

ΤΟ ΡΕΜΙΤΟΝ.

ὅταν ἦν τοῖς, ὅτι μετέσται ἔλπομένοισι
 χήρας ἐσθλὸν ὄνειρ, ἐπὶ νύσῃ τῇ ἀπὸ πάσης
 οἰωνοῖ τε, κύνες τε διεσπτότα δαρδάρουσι·
 ὡς ἂν ἐφῇ, δολόεντα μετὰ κταμένοισι ὀδυσῆα

257. κῆρυκεν οἰόμενος μεμορυνμένον αἵματι πολλῷ·

καὶ τότε οἱ τριτῶν ἀπὸ φρένός, ἡ δὲ καὶ ὄσων
 ἐσκέδασεν μανίη, βλοσυρὸν πνέουσα ὄλεθρον·
 ἡ δὲ, θοῶς ἵκανε ποτὶ συγὸς αἰνὰ ἱέερα,
 ἥχι θοῶς ναίουσιν ἐριννύς, αἵ τε βροτοῖσιν
 αἰὲν ὑπὲρ φάλοισι κακὰς ἐφίπουσιν ἀνίσσ·

Αἴας δ' ὡς ἶδε μῆλα κῆτα χθονὸς ἀσπαίροντα,
 θαμβεὲν ἐν φρεσὶ πάμπαν· οἶσατο γὰρ χόλον ἦναι
 ἐν μακάρων· πάντεσσι δ' ὕπεκλόσθη μελέεσσι,
 βλημένος ἀλγέει θυμὸν ὄρνισον· ὃ δ' ἄρα πρόσσω

258. ἔσθινεν ἀχάλων ἐπιβήμεναι, ὅτ' ἂν ὀπίσω,

ὡς ἔση σκοπιῇ καλὸς ἦεν, ἢ τ' αἰὲρ ὄρεαι
 πασάν μάλα πολλὸν ὑπὲρ τέρεν ἔρριξται·

ὡς ὅτε οἱ παλίδυμος ἐνὶ στήθεσιν ἀνέστη,
 λυγρὸν ἀνεσυναχσεν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·

ὦ μοι ἐγὼν, τί νυν τόσον ἀπέχθομαι ἀνάντοισιν,
 οἵ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δ' ἐπὶ λύσαν ἔθεντο,
 μῆλα κῆτα κτείναι, τά, μοι ἦν ἔσαν αἵτια θυμῷ;
 ὡς ὄφελον τίσασθαι ὀδυμένοισι δῖα λείον κῆρ

χείρεσ' ἐμαῖς, ἐπεὶ με κακὴ περικαλλέα βλαπὲν ἄτη,

259. λυγρὸς ἐγὼν μάλα πάγχυ· πάθοι δὲ κεν ἄλλα θυμῷ,

ὅππῃσιν κητιόωνται ἐριννύες ἀνθρώποισιν

δῖα λείοις· δοῖεν καὶ ἄλλοις δῖα λείοισιν

ἵσμινας ὀλοὰς, καὶ πένθεα δακρυόεντα,

αὐτῷ τ' ἀπὸ δὴ ἀγαμέμνονι· μή δ' ὅς, ἀπὸ μὲν

ἔλθοι ἐὼν ποτὶ δῶμα, ληλαδόμενος περὶ κλέος·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ὅμα τί μοι συχεροῖσι μετ' ἔμμεναι ἐσθλὸν εἶντα;
 ἔρρετω δ' ῥαίων ὁλοὸς στρατός· ἔρρετω αἰὼν
 ἄκματος· ὃ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸν ἔχῃ γέρας, ὅμα χερῶν
 480. τίς τ' ἐν δ' ῥαίοισιν, ἔμῳ δ' ἀποπαύχῃ λάθοντο
 ἔργων ὅππῃ ἔρεξα, καὶ ἔτλην εἴνεκε λαῶν.
 ὥς ἡ πῶν πάϊς ἐσθλὸς εὐφραίνεται Τελαμώνιος,
 ἑκτόριον ξίφος ὥς δ' ἀνχένος· ἐκ δὲ οἱ αἶμα
 εἰαυμίτον κελεύειν· ὃ δ' ἐν κοίῃσι ταῦτα θυ
 τυφῶν ὥς, ἦ, Ζηνὸς ἐκπρήσαντο κεραυνοί·
 ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα σπάρχησε πισόγυτος·
 καὶ τότε δὴ θανατοὶ κίον ἄνθρωποι ὥς εἰσίδοντο
 ἀψέμενον ἐν κοίῃσι· πάρος δὲ οἱ οὔτις ἵκανε
 ἔγγυς, ἐπ' ἡ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσορώωντας·
 490. αἶψα δ' ἄρα κταμένον προῖκα πέσον· ἀμφὶ δὲ κράτα
 πρηνέες ἐκχύμεινοι ἄσπετον ἀμφιχέοντο·
 καὶ σφιν ὀδυρομένων, γόος αἰθέρα δ' ἰοῦ ἵκανε·
 ὥς δ' ὅταν ῥοτόκων οἶων ἀπὸ νήπια τέκνα
 ἀνέρον ἐξελάσσωσιν, ἵτα σφίσι δαῖτα κάμονται,
 αἰεὶ δὲ, μέγ' ἀσπάρουσι διννεκέες με μακρῆαι
 μητέρων, ἐκ τεκνέων σκεδὲς περιχρηθέντας,
 ὥς οὔ γ' ἀμφ' Ἀΐαντα μέγα σέον ἤματι κῆρυ
 πανσυνδύη· μέγα δὲ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος ἶδη,
 καὶ πεδίον, καὶ νῆος, ἀπειρεσίη τε θάλασσα·
 500. Τῶν δ' ἀμφ' αὐτῷ μάλα κῆδετο κῆρας ἐπισσῆν
 ὀρταλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπ' ξίφους μεγάλοιο λείπῃ
 ὥς τε παρ' ἐσχαρίωνι τέφρην περιεμένους ὦμοις,
 καὶ κεφαλῆς μάλα κάμπαν ὀδύρετο ὀρφανὸν ἤμαρ
 μητρὸς ἀποφθιμένης, ἥ μιν ἔρεφεν ἠὶ δαπαρὸς,
 ὥς ὅρ' ἐκ κούεσκε κροισιγνήσιο δαμνέτος,

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ

ἐρπύζων πὲρ ἱεκρόν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·

Αἴαν καρτερόθυμε, τίη νύ σοι ἔβλαβεν ἦτορ,
οἱ αὐτῷ σπονδὴντα φόνον, καὶ τῇ μά βαλίσθαι;
ἢ ἵνα πρῶϊοι ἔσθ' αἰεὶ ὕψος ἀναπνέουσιν,

510 ὄρχαυς δ' ὀλέσῃσι σέθεν κταμένοιο κλοντὸς;
ἢ γὰρ τοῖσδ' ἐτι θάρσος ὅσον πάρος ὄλλυμένοισιν
ἔαται ἐν πολέμῳ· ἢ γὰρ ἔπλεο πῆματος ἄλκαρ·
ἢ δὲ τ' ἔμοι νόστοιο τέλος σέο δ' αὔρο θανόντος
ἀνδάνη, αἷμα καὶ αὐτὸν οἶομαι ἔσθ' ὀλέσθαι,
ὅφρα με σὺν σοὶ γαῖα φέρετ' ἐβριος ἄμφικλυμένη·
ἢ γὰρ μοι τοκέων τόσον μέλει, οἷπ' ἐτ' ἔσιν,
ἔπ' ἐτ' ἄμφινέμονται ἐτι ζωὴ σκαλαμῖνα,
ὅσον σέο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλε κῆδος·

ἢ ῥὰ μέγα σενάχων· ἐπιδ' ἔειπε δ' ἴα Τέκμησσα,

520 Αἴαντος παράνοιτις ἀμύμονος, ἦν περ ἔσαν
λήϊδ' ἦν, σφετέρην ἄλοχον θέτο, καὶ μιν ἀπάντων
τῶν ἐν ἀνέκασιν ἔμεν, ὅσων ἀνὰ δῶμα καὶ αἰεὶ
ἔδωται μιδέοισι παρ' ἀνδράσι κυριδίοισιν·
ἢ δὲ οἱ ἀέχ' μάτησιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμάσσα,
Εὐρυσάκην τέ κ' ἔδ' ὅν' εἰκότα πάντα τοῖσιν·
αἷμα οὐδ' αὖ ἐτι τυτθὸς ἐν λείλειαι λείληπ'·
ἢ δὲ, μέγα σενάχουσα, φίλῳ περικόπτεσεν ἐκρῶ
ἐν τυτθῇ κοίνῃσι, κελὸν δ' ἐμὰς αἰχμύνησα·
καὶ ῥ' ὀλοφύρετον αὔσε μέγ' αἰχμύμην κίε' ἔνδον·

530 ἢ μοι ἐν δ' ὕπνῳ, ἐπεὶ θάπτε' ἔτι δαίχθης
δυσμνέων πάλαι μῆσιν ἀνὰ μόθον, αἷμα οἱ αὐτῷ·
εἴμ' μοι πένθος ἄλλασιν ἐπὶ οἰχταί· ἢ γὰρ ἰώλην
σεῖο κῆταφθιμένοιο πολὺ σπονὴν ἦμαρ ἰδέσθαι
ἐν βόη· τὰ δὲ πάντα, καὶ καὶ δ' αἶμα ἔχονα·
ὥς μ' ὅφελον τοπάρουθε βραφίρην χαλεγαῖα,

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΑ.

πρὶν σὸ πῶς μοι ἰδέσθαι ἀμείλιχον· ὃ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χειρότερόν ποτ' ἐσέλυθεν εἰς φρίκα πῆμα,
ὅδ' ὅτε με πρῶτισιν ἐμῆς ἀπ' τηλόθι πάσης,
καὶ τοκίων ἄρυσσας ἄμ' ἀλλήλαις ληϊάδαται,

10. πολλ' ολοφυρομένην, ἐπεινύμε το πρὶν ἄντασαν
αἰδοῖν περ ἔβαν ἐπ' ἡ δ' ὕλιον ἡμαρ.

εἰς αὐτοὺς ὅτι πάσης θυμικῆς, ὅτι τοιῶν
 μέμβεται οὐχ ὁμῶς, ὅσους οὐδ' ὠθέντος,
 ὅσων αὖ μοι δεινὰ θυμὸν ἔρα πάντα μενοῖτο,
 πᾶσι δ' ἔθηκεν ἀνοίγει δ' ἄφρονά, καὶ ἔφρασε
 τάφειν αὐτῇ ἀνασταν εὐκτιμένης σαλαμῖνος
 γοήσας ῥοήθεν· τὰ δ' ἄ θεὸς ἄμμι τέλειεν.

ἀλλὰ σὺ μὲν, αἵ τοις ἀποίχεαι· ὃ δὲ νῦν σοί περ
μέμβλετ' ἐμῷ, ἡ παιδὸς, ὃς ἔπαρ' ἰτέρφεται ἥτορ,

550. ὃ σὺ κοιρανὴς ἐπιβήσεται, ἀμὰ μὴ ἄλλοι
 διμῶα κυρτὸν τάξουσιν, ἐπὶ παρὸς ἢ ἐπ' ἔνδοσ,·
 κατὰ τὴν κομῆντάν, ὑπ' ἀνδράσι μάλα πολλόν·

• χειροτέροις· Ὁλοῇ γὰρ ἐπ' ὀρφανίῃ βαρὺς αἰὼν

= πᾶσι πέλει, καὶ πῆματ' ἐπ' ἄλλοθεν ἄλλα χέονται.

καὶ δὲ μεδ' ἀλάνη τάχα δ' ὕλιον ἄξιται ἡμαρ
οἶχο μὲν σίε πρόσθεν, ὅ μοι θεὸς ὥς ἐπέτυξε.

ὡς φεμένην, προσέειπε φίλα φρονέων ἀγαμέμνων,

ὥ; ὕναι, ὅν' οὐδέ τις δ' μὴν ἐτιθήσεται ἄλλος
Τὰ κρυπταῖτα ξῶντος ἀμύμονος, ἡδ' ἐμὸν αὐτῶς

560 διὰ σέ τίσομεν αἰὲν ἀπερσίοις θραύσαι,
 τίσομεν ὥστε θῆναι καὶ σὸν τέκος, ὡς ἔτ' ἐντος
 ἀντιβῆναι Ἀΐαντος, ὃς ἔπλετο κάρτος ἀχαιῶν.
 αἰὶν' ὄφραον μὴ δ' ἄλλος ἀχαιΐδι βηχτο πάση
 αὐτὸς ἦν ὑπὸ χερσὶ δαμῆς· ὃ γάρ μιν ἀπέρων
 λυγμένῳ ἀνέλασεν ὑπ' ἄρῃ δινώσασθαι.

ΤΟ ΓΕΜΗΤΟΝ

ὡς ἔφατ' ἀχνύμενος κῆαρ ἔνδον· ἃ μὲν δὲ λαοὶ
οἰκτρὸν ἀνεστιάχεσαν, ἐπὶ αἶχε δ' ἑλλησσοντας
μυρομένων, ὅλοῦ δὲ περὶ σφίσι πῆπτά· ἀνίη·
καὶ δ' αὖτ' ἄβρε πένθος ὀδυμένα μνητιόωντα·

570 κῆρ ἀποκταμένοιο· καὶ ἀχνύμενος κατὰ θυμὸν,
τοῖσιν ἔπος μετέειπεν ἀκηχεμένοισιν ἀχαιοῖς·

- ὦ φίλοι, ὥς ἔγωγε τι κενώτρων ἄλλο χολοιο
- γίνεσθαι, ὅς τε βροτοῖσι κενὸν ἐπὶ δῆριν αἰέξῃ·
ὅς κενὸν ἄϊαντα πελώριον ἐξορόθωεν
ἄμφ' ἐμοὶ ἐφρεσὶν ἦσι χολύμενον· ὥς ὄφελόν μοι
μὴ ποτε βῶϊοι ἧδ' ἀχιλλεύος ἔνεκεν ταχέων,
τί κεν ἀμφεβάλοντ' ἐρινυόεα, τῆς πέρι, θυμὸν
ἀχνύμενος πάντες ἐσθλὸς ἐνθεν ἰός Τελαμώνιος,
ὥλιτο χερσὶν ἧσι χόλου δέ οἱ ἔτι ἔγωγε

580 αἴτιος, ἀμάρτις αἴσα πολυσυγος, ἥ μιν ἐδάματ·
ἧ γάρ μοι κῆρ ἔνδον ἐνὶ στήνεσιν ἐώλει
κεῖνον ἀλαλήσειν καὶ ἐόντόον, ἥ τ' αὖ ἔγωγε
ἦλθον ἐριδμάνων νίκης ὕπερ, ἥ τέ τιν' ἄλλων
ὀδυρανοῖσιν ἔασα με μαῖατα δηριάσασθαι·

ἀμάρτι αὐτὸς ἔγωγε θεοδίατάχῃ ἀφράσ,
προφρονέως αὖ ἔασα, καὶ εἴ τί περ ἄλλο μενοῖνα·
νῦν δέ μιν ἥ τ' ἔγωγε μὲν ἀχνύμενον χαλεπῆναι
ῥῖσά μιν μετόπισθεν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἔτι γυναικὸς,
ἥ τε περὶ πόλιος μαχόμεν, ἥ τ' αὔριος ὄλβος,

590 ἀμάρ μοι ἄμφ' ἄρετῆς νίκος πέλεν· ἥς πέρι, δῆρις

- τερπνὴ γίγνεται αἰὲν εὐφροσιν ἀνθρώποισι·
κεῖνος δ' ἐσθλὸς ἐὼν, συνερῆ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
ἦλιν· ἔγρ' εἶοι με μὲν ἀσφαλῆα ἐνὶ θυμῷ·
■ ἀνδρὸς ὅρ' ἐπινυτοῖο, καὶ ἄλλα πόλλ' ἐπιόντα·
■ τλήναι ὑπὸ κραδίῃ σερεῖ φρενὶ, μήδ' ἀνέχουσαι·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ.

ὡς φάτο Λαέρτης κλυτὰ πάϊς ἀντιθέοιο·
 αἶψ' ὅτε δ' ἠκοῖσαντο γῆς, καὶ πένθος αἰνῶ,
 δὴ τότε Νηλεὺς ἦδ' ἑτ' ἀχτυμένοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, ὥς ἄρα κῆρδ' ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσαι,
 ἡμῖν αἴψα βαλοντο λυγρῶ ἐπὶ πένθεϊ πένθος,
 Λίαντος φθιμένοιο, πολυθενέος τ' ἀχιλῆος,
 ἄλλων τ' ὀργῶν, ἡδ' ἡέος ἡμετέριοιο,
 ἀντιλοχῶ· αἶψ' ὅτι θέμις κταμένοισι χάρμη
 κλαῖν' ἡματα πάντα, καὶ ἀγαλᾶν ὅνι θυμῷ.
 αἶψά γ' οὖν λησασθε αἰετῆρος, ὅσσιν ἄμεινον
 ἔρδην ὕαυ βροτοῖσιν ἐπιφθιμένοισιν ἔοικεν,
 πυρκαϊῇν καὶ ἡῆμα, καὶ ὅσα πάντα ταρχύσασθαι·
 νεκρὸς δ' ὅτι τοῖσιν ἀνέρεται· ὅδ' ἔτι δίδε
 φρασσάσθαι, αὐτὸ δὲ κῆρδ' ἀμφιλοχὸς ἀμφικάνωσιν·
 ἢ ἴα, παρηγορέων· περὶ δ' ἀντίθεοι βασιλῆδ'·
 ἄφροσι αἶψ' ἀγέροντο μέγ' ἀχτύμνοι κίερα ἔνδον·
 καὶ ἐμύζαν περ ἔοντα, θοᾶς ποτὶ γῆας ἔνεικαν
 πολλοὶ αἰείραντ'· κατὰ καὶ σφύρεισι κάλυψαν,
 αἶμα ποικεθῆραντ'· ὃ δὲ βριαρῶς μελέεσι
 τέρσοι μνον περίκειτο σύν ἔνδοι, καὶ κοινήσι·
 καὶ τότε ἅπ' ἰδαῖων ὀρέων φέρον ἄσπετος ὕλην
 αἰετοί· πάντη δὲ νέκυα περιδινήσαντο·
 πολλὰ δ' ἄρ' αἶμα αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα,
 φάρια τ' αὐτόμητα, βοῶν τ' ἐρικυδέα φύλα.
 ὅδ' οἱ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένοισι ποσσὶν ἵπποις,
 χρυσόν τ' αἰγλήεντα, καὶ ἄσπετα ταύχεα φωτῶν,
 ὅσα πάρος κταμένοιν ἀποάννυτο φαίδιμος ἀνὴρ·
 ἤλεκτρον τ' ἐπὶ τοῖσι διειδέα, πρὶν, ἴα τε φασὶν
 ἔμμεναι ἡελίοιο πατομφάοιο θυγατρῶν
 δάκρυ· τοῦ δ' ἠφάεστος ὑπερκαμένοιο χόαντο,

ΤΟ ΓΕΜΗΤΟΝ.

μυρόμεναι, μεγάλοιο παρὰ ῥόον ἡριθανοῖο·
 καὶ τὸ μὲν, ἥελιος γέρας ἄφθιτον ἤϊε τάνχων,
 ἥλιον ποίησε μέγα κτάρ ἀνθρώποισιν·
 τὸν, ἵα ποτ' αὐρυπέδιοιο πυρῆς καὶ θυπέρι βάλοντο

610 ὄρτεις, κλυτὸν ἄνδρα διδύποντα κυδαίνοντάς
 Αἴαντα· ἅμφι δὲ οἱ μέγα σενάχοντάς, ὄντο
 τι μὲν τ' ἐλέφαντα, καὶ ἄρτυρον ἡρόεντα,
 ἡ δὲ καὶ ἅμφιφορῆα ἀλφειας, ἅλλα τε πάντα,
 ὅππ' ὅσα κυδένετα, καὶ ἀγλαὸν ὄλβον ὀφέλλει·
 οὐ δ' ἐβαλον κρατεροῖο πυρὸς μένος· ἦλθε δὲ πτοίῃ
 ἐξ ἁλὸς, ἣν προέηκε βία Θέτις, ἔφρα θέροιο
 Αἴαντος μεγάλοιο βίῃ· ὅδ' ὅτε, νύκτα, καὶ ἡὺ
 καίετο παρ' ἡλιαῖν ἐπειρομένον ἀνέμοιο·
 δῖός περ τοπάρσιθε Διὸς στυόντι κεραιῶν

620 ἐκέλευστος δ' ἐδμήτο κατ' ἅκ' ἀμάτοιο βαλάωνε,
 θρηνακίης ὑπένερθεν, ὅλοη δ' ὑπετύφετο νῆσος,
 καὶ δ' οἶον ζῶντα μέλη πυρὶ δῶκε φέρεσθαι
 ἡρακλῆος, Νέαισιο δολοφροσύνῃσι χαλεφθῆς,
 ὅππ' ὅτ' ἔτλη μέγα ἔργον, ὅλη δ' ἅμφεσεν ὅτι
 ζῶν καὶ οἰομένοιο, μίση δὲ οἱ αἰθέρι θυμὸς
 ἄνδρα λιπὼν ὄρίσθηλον, ἐνερύνθη δὲ θεοῖσιν
 αὐτῶς, ἐπεὶ οἱ σῶμα πολὺν μνητος χάλε γαῖα,
 τοῖος ἄρ' οὐ πυρὶ κῆτο λελασμένος ἰωχμοῖο

630 Αἴας σὺν τάνχωνι· πολὺς δ' ἐπεσείνετο λαὸς
 ἀγχιλοῖς· τοῦ δὲ δ' ἀγάνων, ἀκρόχοντο δ' ἀχαιοί·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δέμας ἡὺ κατήνυσεν πύρ' αἰθελον,
 δὴ τότε τυρκαῖν οἶον σβέσαν· ὅσα δ' αὐτῶς
 χιλῶν ἐν χυσεῖν θῆκεν· περὶ δὲ σφίσι γαῖαν
 χῶαν ἀπειρεσίην, ῥοιτηίδος ὑχέας ἀκτῆς·
 αὐτίκ' δ' ἐσκήδυναντο πολυσκάρβυλοι ἐπὶ ἡνέω

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

θυ μὲν ἀκηχέμενοι· τὸ γὰρ τίον ἴσον ἀχίλλει·
 νύξ δ' ἐπόρουσε μίλαινα, μετ' ἀνέρας ὕπνον ἄγνυσα.
 οἷδ' ἄρα δαῖτα πᾶσαντο, καὶ ἡριγένεια ἔμιμνον,
 βαλὼν ἀποβρίξαντες δ' ῥαυδοῖσι βλιφάροισιν·
 660. αἰνῶς ἰδρφοβέοντο κατὰ φρένα, μὴ σφι ῥῶδες
 νυκτὸς ἐπέλθωσιν, τελαμωνιάδαο θανόντος·

ΒΙΒΛΙΟΝ ΓΕΜΓΤΟΝ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΓΑ
ΡΑΛΕΙΓΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ὡς δ' ὤψεαν ὅιο ῥόον, καὶ λείψα
λιποῦσα

Τιδωνῷ, προσέβη μέγαν ὑραίαν
ἀμφὶ δὲ πάντα

κίθνατο παμφανόωσα· γέλασε δὲ γαῖα, καὶ ἀθήρ.
τοῖσι δ' ἔργα ῥάποντο βροτοὶ ῥέφα φθινύθοντες.
ἄλλοι δ' ἄλλοιοῖσιν ἐπώχοντο· αὐτὰρ ἄχαιοι,
ῥε ἀγορὴν ἔχοντο Κηλεῖα μένυ Μενελάω.
καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἦγρέοντο,
δὴ τότε ἐν μέγαροισιν ἀγχομένοισι μετινύδα.

- Κέκλυτε μῦθον ἐμοῖο θεογενέος βασιλῆος.
10. ὥς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τέρεται ἥτορ.
λαῶν ὀλυμένων· οἳ ῥ' ἦλυνθον ἦνεν ἐμοῖο
δῆριν ἐς Ὀρχαλίην· ἣ, ὅχ' ὑποδέξεται οἶκος,
ἔτοκ' ἐδὲ πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος ἄεσα.
ὥς ὄφελον θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
αὐτῷ μοι ἐπορεύσασθαι, πρὶν ἐνθάδ' ἐλθὼν ἀγείραι.
νῦν δὲ μοι ἀλήκτους ὀδύνας ἐνεθήκετο δαίμων,
ὅφρ' ὁρώ καὶ καὶ πολλὰ τίς ἀνφρόδι γηθήσκει
ῥσορών ἐπὶ δῆρ' ἐν ἀμήχανα ἔργα μόθοιο;
ἀλλ' ἄγεθ' ὅασι ἔτ' ἔμεν ἐπ' ὠκυπόροισι νύεαι,
20. κερκαλίμως φάτω μιν ἔην ἐπὶ γαῖαν ἔκβου
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυθενέος τ' ἀχιλῆος,
τῶν, ἐγὼ δ' ἐκ δῖω κταμένων, ὑπαλύξαι ὀλεθροῦ
ἡμέας, ἀλλ' ὅτ' ἔμεν ἐπὶ δαμήμεται Ὀρχαλείοισιν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΑ·

- ἦν κ' ἔμν, ἐλένην τε καὶ ὠπιδίον, ἦν δ' ἔμοι ἔτι
 μέμβριται, ὡς ὕμειον, ὅποτε κταμένους ἐσίδωμαι
 ἐν πολέμῳ· κ' ἦν δ' ἀλαπαδνοτάτῃ σὺν ἀκοίτῃ
 ἔρρετω· ἐν γὰρ οἱ πιτυτὰς φρένας εἴλετο δαίμων
 ἐκ καρδίας, ὅτ' ἔμειο λίπεν δόμον, ἠδὲ καὶ αὐτήν·
 οὐδ' αὖ τὰ μὲν κ' ἦν, Γριά μω, καὶ ἴψ' οἱ μελήσῃ·
 ἢ μὲν δ' αἴφ' ἀνέμω, ἐπὶ πολὺ λώϊόν θ' ἔην
 ἐκφυγόν πολέμῳ δυσηχέος, ἢ ἀπολέσθαι·
 ὡς ἔφατ' ὄρῳ πειρώμενος· ἄλλα δ' οἱ κ' ἦρ,
 καὶ κραδίη πόρφυρε περὶ ζιλήμοτι θυμῷ,
 ἴψ' αὖ ὅπως ὀλέσῃ, καὶ τέχεα μακρὰ πόλης
 ἦν ἔνθ' ἐθι μέθλων· μάλα δ' αἶματος ἄσαι ἄρῃα
 δὲν ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
- Οὐ γάρ τοι ξήλοιο πῆλει συχερώτερον ἄλλο·
 καὶ τὰ μὲν, ὡς ὥρμαινεν· ἔνθ' ἐπὶ ἔσαν ἐδρῇ·
 καὶ τότε τυδίδης ἀρχέλαος ὥρ' ἐνὶ μέσσοις,
 καὶ ἴαθ' ὡς γέμεσεν δρῆνι φίλον Μενέλαον·
 αἶ δ' αὖ ἀρέος ἔγ' ἐ, τί νῦν σε δεῖ μακίχανει
 ὄργαλεον, καὶ τοῖα μετ' ὄργείοις ἀγορεύς,
 ὡς πάντ' ἠέ γαυῇ, ἥ περ ὀθένος ἐς ἀλαπαδνόν;
 ἀμῶσσι δ' ἐπ' ἔσσονται ἀχαιῶν φέρτατοι ἦες,
 πρὶν τροίης κρῆδε μνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
- Θάρσος ἴδρ' μερόπεια, μέγα κλέος, φύξα δ' ὅτειδος·
 ἦ δ' ἄρα τις καὶ ἴδ' ἐπιτίσεται ὡς ἐπιτέλλης,
 αὐτὶ καὶ οἱ κεφαλὴν τε μέω ἰόντι σιδήρῳ,
 εἴψω δ' οἰωνοῖσιν αἰρσι πέτοισιν ἰδωδὴν·
 οὐδ' ἀνδ' οἷσι μέμνηεν ὀρινέμεναι μέν' ἀνδρῶν,
 λαὸς αὐτίκα πάντας ὀρωάντων κατὰ νῆας,
 δῦρατα θηγέμεναι, παρὰ τ' ἀσπίδας, ἄλλα τε πάντα
 αἰθέσθαι, καὶ ἔσθ' ἔσθ' ἐφοπλίσασθαι ἅπαντας

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

- ἀνέρας, ἡ δ' ἵππους, οἳ τ' ἐς πόλιν μου μεμάσιν.
 ἐν πεδίῳ δ' ὤκωισα διακριτέει μένος ἄρης.
 ὡς φάτο τυφλῆς· κατ' ἄρ' ἔξετο ἥχι πάρος περ.
 τοῖσι δὲ Θέσπερος ἦος ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν
 60. ἀνδρῶν ἐν μέσσοισιν, ὅπῃ θέμις ἐς ἀγοράν.
 Κέκλυτέ μου φίλα τέκνα μενεπτόλεμων ὄρχεσθαι.
 ἔσε γὰρ ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίαν ἀγοράειν.
 ἦ δ' ἢ μὲν κῆρ πρόσθ' ἐφάμην δεικνύω λυκάβαντι
 πέρσῃ ἱλίον αἰπύ· τόδ' ἔδ' ἔνν' ἐκτελέουσιν
 ἀθάνατοι· νίκη δὲ πέλῃ παρὰ ποσσὶν ἀχαιῶν.
 ἐν δ' ἄρ' ἐ Τυδείδης ἦα, μενεπτόλεμόν τ' ὀδυσῆα
 πέμψωμεν σκύροισι θεῶς ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ,
 οἳ ἴα παρπεπίθοντες, ἀχιλλεύς ὁ μβριμον ἦα
 ἄξιοι, μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει.
 70. ὡς φάτο Θέσπερος ἦος εὐφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 γηθόσσωσι κελιάσσαν, ἐπὶ σφίσιν ἦτορ ἰώπει
 Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον ὡς ἀγόρευε.
 καὶ τότε Λαέρτας πάϊς μετέειπεν ἀχαιῶϊς,
 ὦ φίλοι, ὅκ' ἔτ' εἴοικε μέθ' ὕμιν πόλλ' ἀγοράν.
 σήμερον· ἐν γὰρ δὴ καμάτος πέλῃ ἐσθ' ἐμμένοιισιν.
 οἶδα γὰρ ὡς λαοῖσι κενεμνήσοιν, ὅτ' ἀγορητῆς
 ἀνδάνει, ὅτ' ἄρ' αἰεὶ δὸς, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσιν
 περὶ δόλο· παύρων δ' ἐπέων ἔρως ἀνθρώποισι.
 νῦν δ' ὅπρ' ἔνδεα πάσι καὶ τὰ σραπὴν ὀφείλοισι,
 80. τυφλῆδαο μάλιστ' αἰσασσόμενον τιλίσσαι μιν.
 ἄμφω γὰρ κεν ἦν φιλοπτόλεμος ἀχιλλεύς
 ἄξιοι μιν, ὁ μβριμον ἦα παρακλιναντ' ἐπέωνι,
 ἦ κ' ἐν μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκη
 μήτηρ ἐν μεγάροισιν, ἐπεὶ κρατὶ οἷο τοκῆος
 ἔλπο μιν καὶ τὰ θυμὸν δῖον ἔμμεναι ἦα.

ΤΩΝ ΕΙΣ Η.ΙΑ.

ὡς φάμενον, προσέειπε πύθονος υἱὸν Μενέλαος·
ὦ δούσῃ, μέγ' ὄνησ' αὖθις ἐνέων ἀλκῶν,
ἦν πρὸ ἀρχαῖος μεγαλόφρονος ὄμβριμος υἱὸς
ἔλθοι ἀπὸ σκύροιο, πόροι δὲ τις ἔρασι νῶων

90. νίκητ' ἄλλο μένοισι, καὶ ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι,
δῶσω δὲ παράνοκτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κῆρυγ
ἔρμιόνην, καὶ πολλὰ, καὶ ὀλβία δῶρα σὺν αὐτῇ
προφρονέως· ὃ γάρ μιν οἷομαι ἔτι γυναικί,
ἔτ' ἄρα πενθρὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ἐνόσασθαι.

ὡς ἄρ' ἔφη· δαναοὶ δὲ συναυφύμησαν ἐπέεσσιν·
καὶ τότε λῦτο ἄγορῃ· τοῖσι δ' ἐσκέιδαντ' ἐπὶ τῇ αἴθρῃ
εἰ μένοι δ' ἔκτοιο, τὸ δ' ἡ πείλει ἀνδράσιν ἀλκή·
καί ῥ' ὅτε δὴ πᾶσαντο κορεσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
δὴ τόδ' ὁμῶς δούσῃ περιφρονί Τυδείδης υἱὸς

100. νῆα θεὸν ἔρυσεν ἀπειρεσίης ἁλὸς ἔσω·
καρπαλίμως δ' ἦϊα, καὶ ἄρ' ἔμνα πάντα βαλόντ' αὖτε,
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν· μετὰ δὲ σπρίσιν ἔκοσι φῶτ' αὖτε
ἰδμῶτες εἰρεσίης, ὅποτ' ἀντίαι ἔσιν αἰελλαι,
ἧ δ' ὁπότ' αὐρεὰ πόντον ὑποσπρέσει γαλήνη·
καί ῥ' ὅτε δὴ κληῖσιν ἐπ' ἀνὰ τύτοις καθίσαν,
τύπτον ἁλὸς μέγα κύμα· πολὺς δ' ἀμφίεεν ἄφροδς,
ὑγρὰ δ' ἀμφ' ἐλάτῃσι διαπρήγοντο κέλευθοι
νῆος ἐπεινυμένης· τοῖσι δ' ἰδρώοντες, ἔρεσσιν.

ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ξούλησι βόες μέγα κικληνῶτες
110. δουρτέην ἐρύσσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπῆνην,
ἄχθε' ἐπ' ἄχθῃσι ὑπ' ἄχθῃσι δινῆεντι
τρεφόμενοι, πολλὺς δὲ κατ' αἰχμῆας, ἥ δὲ καὶ ὧμους
ἰδρῶς ἀμφοτέρωσι κατέανυται ἄχθῃσι ἐπ' ἔσθας,
ὡς τῆμος μογέσκον ὑπὸ σιβαρῆς ἐλάτῃσι
αἰχμῇ· μάλα δ' ὧκα δίνησον αὐρεὰ πόντον·
τίσθ'

ΤΟ ΕΚΤΟΝ·

- τὴν δ' ἄλλοι μὲν ἄχαιοι ἀποσκοπίαζον ἰόντας·
 θῆγον δ' αἰνὰ βέλεμνα, καθ' ἔχχια, τοῖσι, μάχοντο·
 ῥῶές τ' ἄσπετος ἄνδρ' ἀταρβέως ἐκτύνοντο
 ἐς πόλεμον μεμαῶτες, ἰδ' οὐχόμενοι μακάρων·
 120. λυφῆσαι τε φόνους, καὶ ἀμπνῆσαι καὶ μάτοιο·
 τοῖσι δ' ἐλθομένοισι θεοὶ μέγα πῆματος ἄλκαρ
 ἦσαν· Εὐρύπυλον κρατῆρ' ὕψενος Ἡρακλῆος·
 καὶ οἱ λαοὶ ἔαποντο δαήμονες ἰωχμοῖο
 πολλοὶ, ὅσοι δουλοῖο παρὰ προχοῇσι καὶ ἱε
 ναῖσκον, κρατῆρσι πεποιθότες ἐχέουσιν·
 ἀμφὶ δέ οἱ κειχρόντο μέγα φρονὶ ῥῶϊσι ἔχοντες·
 ὡς δ' ὁπὸ ἔρκεος ἐκπύεοντο αἰετῶσι
 ἢ μιντο ἀνέρα χῆντες, ὅς τι σφίσιν ἔδαιτα βάλλοι,
 σάειναισιν, τὸτ' ἦτορ ἰάνεται εἰσορόωντος,
 130. ὡς ἄρα ῥῶϊσι ἔχοντες ἐκτύνοντο αἰετῶσι
 ὄμβριμον Εὐρύπυλον· τὸ δ' ἔκφροντο βαρσαλέον κῆρ
 τίρπετ' ἀγέρο μένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναικὸς
 θάμβειον ἀνέρα δῖον· ὃ δ' ἔξοχος ἔαυτο λαῶν
 ἠὲ τίς τις θώεαι λίων ἔοραται μετελθών·
 ὅν δέ, Γάρις δ' ἔδαιτο· τίεν δέ μιν ἔκτορι ἴσον·
 τὸ δ' ἄνδρ' ἰδὲ σκην· ἡὲ δ' ἐτέτυκτο γενέθλης·
 τὸ δ' ἄνδρ' ἰδὲ σκην· ἡὲ δ' ἐτέτυκτο γενέθλης·
 αὐτόχην κρατῆρσιν ὕψενος Ἡρακλῆος
 Τηλέφω, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέϊ Ἡρακλῆϊ
 140. λαῶν ἐοῖο τοκῆος εὐπλόκοςμος τέκεν Ἀΰνη·
 καὶ μιν τυτθὸν ἔοντα, καὶ ἰαχάωντα γάλακτος,
 θρέψε θεοὶ ποτε καὶ μάς· ἐπὶ δ' ἴσα φίλατο νεβρῶν,
 μαχρὸν ὑποχόμενι βελῇ Διὸς· ὃ γὰρ ἔφκει
 ἐκγονον Ἡρακλῆος διζυρῶς ἀπολίσσας·
 τ' ἐδ' ἄρα κῆρσιν ἡὲ Γάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

- ἦεν ἐν ποτὶ δῶμα δ' ἄρυχοροιο πόληος,
 σῆμα παρ' ἀσάραιοιο, καὶ ἔκτορος αἰπὰ μέλαθρα,
 τῆν τε Ἰάθεον τριτωνίδος, ἐνθά οἱ ἄχι
 δῶματ' ἔσαν, καὶ βῶμὸς ἀκήρατος ἐρκείοιο.
50. καὶ μιν ἀδελφεῶν, τῶν δ' ὕπρ' ἡ δ' ἐτοκήων,
 ἦρετο προφρονέως· ὁ δ' οἱ μάλα πάντ' ἄ' ὀρανεῖν·
 ἄμφω δ' ὡς εἰριξον, αἶμα δ' ἀνιήλοισι κινόντες
 ἦλθον εἰς μέγα δῶμα, καὶ Ὀλβιον, ἐνθ' ἄρα ἦσαν
 ἀντιθέη ἐλένη χαρίτων ἐπιειμένη ἔσδος·
 καὶ ῥά μιν ἄμφιπολοι πύσυνδ' ἐπιποιπνύεσκον·
 ἄλλα δ' αὐτ' ἀπάνανθεν ἔσαν κλυτὰ θαλάμοιο,
 ἔργα τιτυσκόμεναι, ὅποσα δ' μῶψιν εἰσκειν·
 Εὐρύπυλον δ' ἐλένη μέγ' ἰθάμβειν ῥοορόωσα·
 κῆνος δ' αὖ ἐλένην· μετὰ δ' ἀνιήλοισι, ἐπέεσσιν·
60. ἄμφι δ' ἱκανόωντο δόμῳ δὲ κηῶντι·
 δμῶν δ' αὐτὲ θρόνους δοιῶ θέσαν ἐγγὺς ἀνάκτορος·
 αἵψα δ' ἀλέξανδρος κατ' ἄρ' ἔειπε· παρ' ἄρα τῶγε,
 Εὐρύπυλος· θανατοὶ δὲ πρὸ ἄετος αὐλιν ἔθεντο,
 ἥχι φυλακτῆρδ' ἔσαν ἔσαν ὀμβριμόθυμοι·
 αἵψα δὲ ταῖχ' αὖ θῆκαν ἐπὶ χθόνα· παρ' δὲ, καὶ ἵππους
 ἔσαν ἐπὶ πύλοντας οἷον οὐραίοι μόνον·
 ἐν δὲ φάτῃσι βάλοντο τὰ, τ' ὠκέες ἵπποι ἔδουσι·
 καὶ τότε νυξ' ἐπόρουσι· μελάνετό τ' αἶα, καὶ αἰθήρ·
 οἱ δ' ἄρα δαῖτ' ἐπάσαντο πρὸ τέχεος αἰπειοῖο
70. κηδεοί τε, ῥῶϊς τε· πολὺς δ' ἐν μύθεος ὀρώρει
 θάμνι μένων· πάντῃ δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
 δαίτο παρ' κλισίῃσιν· ἐπὶ καὶ δ' ἡ πύτα σύριγξ,
 αὐλοῖ τε, λιγυροῖσιν ἀνιήλοισι καὶ ἀνιήλοισιν·
 ἄμφι δὲ φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἰμερόεσσα·
 ὄρχοι δ' ἀπάνανθεν ἰθάμβειν ῥοορόωντες

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

αὐλῶν, φορμίγγων τ' ἰαχῆν, αὐτῶν τε, καὶ ἵππων,
 σύριγγός θ', ἢ δακτὶ μεταπρέπῃ, ἢ δ' ἔνομόνιοι.
 τῶαυτ' ἄρ' ἦσιν ἕκστος ἐνὶ κλισίῃσι κέλευσε
 190 ἦ δ' αὖ μοιβήσιν φυλακῇ μὲν ἄλκις ἐς ἡῶν,
 μὴ σφείδω γὰρ δὲ ἀγαυοὶ ἐνὶ πρῆσσοι κίοντες,
 οἵ τ' αὖ τότ' αἰπὲν οἶο προὐτ' ἄλκιος ἡλαπίνεσσιν.
 ὧς δ' αὐτῶς κατὰ δώματ' ἀλεξάνδροιο, δαΐφρων
 δαίνυτο τηλεφίδης μετὰ κλυτῶν βασιλῆων.
 πολλὰ δ' ἄρα Γρίαμόν τε, καὶ ἄλλοι βῶϊσι ἦν
 ἐξ ἧς ἡύχοντο μισθόμεναι δρογίοισιν
 αἴσῃ ἐν δροαλῇ. ὅ δ' ὑπέλατο πάντα τελευτῆν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δόρυ κησαν, ἔβαν ποτὶ δώμαθ' ἕκστος,
 Εὐρύπυλος δ' αὐτὸς κατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν,
 ἐς τέγος αὐποῖντον, ὅπῃ πάρος αὐτὸς ἴαυεν
 200 ἡὺς ἀλέξανδρος μετ' ἀγκυλῆς ἀλόχοιο.
 ἦντο γὰρ ἐκπαλῆον τε, καὶ ἔξοχον ἔπλετο πάντων.
 ἐνθ' ὅγε λίσσά τ' ἰὼν· τοῖς δ' ἄλλοις ποῖτον ἔλοντο,
 μέχρις ἐπ' ἡριγένειαν εὐθρονον. αὐτὰρ ἄμ' ἦοι
 τηλεφίδης ἀνόρουσε, καὶ ἐς σφατὴν ἀνὺν ἵκανε
 σύν τ' ἄλλοις βασιλεύσιν, ὅσοι κατὰ ἴλιον ἦσαν.
 λαοὶ δ' αὐτίκα ἴσαν ἐν ἔντεσι μαιμῶν ὀνύχῃ,
 πάντες ἐνὶ πρῶτοισι λιλαιόμενοι ποτέεσθαι.
 ὧς δὲ καὶ Εὐρύπυλος μετ' ἀλλοῖς περὶ κἀπθετο γῆσι
 ταῖχ' αἰμαρμαρήσιν ἐειδόμενα σεροπῆσι.
 200 καὶ οἱ δαΐδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δ' ἴαν ἔκλειτο,
 ὅπποσα πρόσθεν ἔριξε θρασὺ θένος ἡρακλῆος.
 ἐν κλυτῷ, ἔσαν βλοσυρῆσι γενέσσι λιχμῶν ὀνύχῃ
 δειῶ κινυμένοισιν ἐοικότες ὅμια δράκοντων,
 σμερδαλέοι μεμῶτες. ὅ δὲ σφείδω ἄλλοθεν ἄλλος
 νηπιάχους περὶ ἰῶν, ὑπὲρ δ' ἀμγατο. καὶ οἱ ἀταρβῆς

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἔτι νεώτερος, καὶ θυμὸς, ἔπει Διὶ κάρτος ἔσκε
ἐξ ὀρχῆς ἔχοντι θεῶν ἀγένης ὄρανιόντων
ἀπρηκτον τιλθεῖν, καὶ ἀμύχανον, αἷμα δὲ ἀλκήν
ἔσπετ' ἀπειρεσίην καὶ νηδύος ἔνδον ἔοντι.

210. ἐν δὲ νεμεσίοιο βίην τέτυκτο λείοντος
ὁμβρίμην ἠρακλήος ἐπὶ σβαρῆσι χίρειασι
τειρομένην κρατερῶς· βλοσυροῖς δὲ οἱ ἀμφὶ γένεισιν
αἰματόσδεσσι φρόνις ἐσκεν· ἀπνεύοντι δ' ἔσκεν·
ἀλλήλοισι δὲ οἱ πετόντη μένος πολυδάκρυτος ὕδρης,
αἶνδον λιχμώσας· καρήατα δ' ἀλγινόεντα,
ἀλλὰ μὲν οἱ δὲ δμῖτο κατὰ χθονὸς, ἀλλὰ δ' ἄξειεν
ἐξ ὀλίγων μάλα πολλὰ· πόνος δ' ἔχεν ἠρακλήα,
βαρσαλέοντ' ἰόλαον, ἐπὶ καρτερὰ φρονιόντε
ἀμφω, ὁ μὲν, τί μιν σκε καρήατα μαίμωνωντα

220. ἄρπην ὑπ' ἀγκυλοδοντι βοῶς· ὁ δὲ, καὶ σιδήρεω
αἰδομένω· κρατὴρ δὲ κατὰ νυτο θηρὸς ὁ μοκλή·
ἐξ ἧς δ' ἐτέτυκτο βίην συνδ' ἀκμάτοιο,
ἀφρίδων γένεσσι· φέρεν δὲ μιν ὥς ἐπείον περ,
ξωὸν ἐς Εὐρυπύλιν μέγα θένος ἀλκίδαο·
κε μὲν δ' αὖ ἤσκητο θεὸν πόδας, ἦ τ' ἀλεγεινὸν
ἀμφὶ περικτιδόντων μίγ' ἐτί νυτο πᾶσαν ἀλωήν·
καὶ πῶ μιν, χυσοῖο κεράατος ὁμβρίμος ἦρως
ἀμφέχεν, ὅλο μένοιο πυρὸς πνέυσαν αὐτμήν·
ἀμφὶ δ' ἄρα συνεράεσσι φιλίδεσσι· αἰμῶν, οἷσιν

230. βλήμεναι, ἐν κοίῃσιν ἀπένευον, αἳ δ' ἐτι φύγης
μνώμεναι, πολίοιο δ' ἠέρος ἐσθλόντο·
ταῖσι δ' ἐφ' ἠρακλῆος κεχολωμένος, ἄλλον ἐπ' ἄλλω
ἰὸν προΐαλλε, μάλα σπῶνδοντι ἰοικώς·
ἐν δὲ, καὶ Λυγίαο μέγα θένος ἀντιθέοιο,
τιχύνει ἤσκητο κατ' ἀκμάτοιο βοῶντος.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ·

τῷ δ' ἄρα θεασίσι βαθὺν ῥόον ἀλφειῖο
 ὄμβριμος ἤρα κλέης ἐπαγίνειν· ἀμφὶ δὲ νύμφαι
 θάμβιον ἀπειτον ἔργον· ἀπόπροθι δ' ἔπλιτο ταῦρας
 πυρπνός, ὃν ἴα κῆρ' αὐτὸν ἄμα μακρόν περ ἔδοντα,
 770 γνάμψι βίη κρατεροῖο κεράετος· οἱ δὲ οἱ ἄμφω
 ἀκάματοι κυῶνδ' ἐρῆδ' ὀμνοῖσι τέταντο·
 καὶ ῥ' ὁ μὲν, ὥς μυκηθ' μὸν ἰεὺς πέλεν· ἄλλ' ἰδ' ἄρ' αὐτῷ,
 ἀμφὶ σάκος πεπόνιτο θεῶν ἐπιεμένη ῥόδος
 ἱπολύτη· κῆρ' αὖτ' αὖτ' ὑπὸ κρατῆρσι χίρσαι
 διαδάλειν ξωπῆρος ἀμερσέμεναι μεναιάνων,
 ῥῆκε νόμης ἱπποιο κῆρ' ὠκείος· ἀδ' ἀπάτερθεν
 ἀλλαι ὑποβόμεις κλον ἀμαζόνδ'· ἀμφὶ δὲ λυγραί
 θρηϊκήν ἀνὰ γαῖαν ἔσαν Διομήδεος ἱπποῖ
 ἀνδραφόροι· κῆρ' τὰς λῆν, ὑπὸ συγερῆσι φάτνης
 αὐτῷ σὺν βασιλῇ κῆρ' ἀφραδέοντι δ' αἶψιν·
 780 ἐν δὲ, κῆρ' ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος,
 τιθνατός παρὰ βοισί· κάρη δὲ μιν ἐκ κορήσιν
 αἰματόεντα κίχματο, βίη ῥοπάλοιο δαμέντα·
 πρ' αὖθι δὲ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων,
 ὄρθρῳ ἀνιερῷ ἐκαλίχμιος, ὄμβριμος ἀλκήν
 κερβέρῳ, ὃς ἴα οἱ ἔσκειν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
 βυκόλος Εὐρυτίων μεμορυσμένος αἰματι πολλῷ·
 ἀμφὶ δὲ χύσεια μῆλα τετυχίατο μαρμαίροντα
 790 εἰσιερίδων ἀνὰ πρὶ μνον ἀνιερῶν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
 σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταῖ δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
 πῶλυσσαι, θρασὺν ἴα Διὸς μέγαλοιο φέβοντο·
 ἐν δ' ἄρ' ἔην μέγα δῆμα κῆρ' ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι·
 κέρβερος, ὃν ῥ' ἀκάματι τυφωεῖ ῥήνατ' ἰχίθνα
 αὐτῷ ὑπὸ κρυόνει, μελαίνης ἀχιχόθι νυκτός,
 ἀμφ' ὀλοῇσι πύλῃσι πολυκλαύτῃσι δαίδαο,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἄργων νεκρῶν ὁμιλον ὑπ' ἡρώεντι βερέθρῳ·
ῥῆα δὲ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πληγῇσι δαμάσας,
ὄνι κρηβαρίοντα παρὰ στυγρὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
ἔλκων ἐκ ἐθέλοντα βίην πρὸς λήεα χῶρον·

170. θαρσαλέως δ' ἐτέτυκτο ἀπὸ προθεν ἄγχινα μακρὰ
παυκάσθ· ἅμφι δὲ δεσμά Γερομνήεος ἄλλυδις ἄλλα
αὐτῆς σὺν πέτρῃσιν ἀταρρήξας ἁμαγύοις
αὔει μέγαν τιτῆνα· λυγρὸς δὲ οἰαχχόθι κῆτο
αἰεὶς ἀλγινόεντι δέμας βεβλημένος ἰώ·
πενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυθενέων μέγα κάρτος
ἅμφι πόλοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθωνε, καὶ οἶνος,
ἀντίον ἥρα κληΐ τεράατα κῆτα μάχεσθαι·
καὶ ῥοίμῳ, πάνθῃ περιδμηθέντ' ἐκέντο,
τὰς, ἔχον ἐν χεῖρασι μάχης ἄκος· οἱ δ' ἔτι μακρῆς

280. θηριόωντ' ἐλάτῃσι μεμαότ' ὄν, ὅς ἀπέληγον
ὕσμίνης· πάντων δὲ καρήατα δάοντο λυθρῷ
θεῖο μένων ἀνὰ θῆριν ἁμείλιχ' ὥς ἐτέοντ'·
οἶνον δ' αἶμα μέμικτο, σωηλλοίωτο δὲ πάντα
ῥάατα, καὶ κρητῆρ' ἐξέσσι τε ῥάπιξαι·
Νέεον δ' αὖ ἐτέρωθε παραρρῶον ἀννῶιο
κένυς ἐκπροφυγόντα μάχης, ὅπερ ἀμνάτ' οἶσ' ὦ,
ἅμφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο χολύμενος· ἐν δ' ἐτέτυκτο
ὁμβρί μου ἀνταίοιο μέγα σθένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
ἅμφι παλαίσμοσύνης ἁμοτον περιδηριόοντα

290. ὑψὺ ἀράμενος, κρατερᾶς σωῖε φε χεῖρασι·
κῆτο δ' ἐπὶ προχόῃσιν ἐὺρρόθ' ἑλλησσόντα
δρῶαλέον μέγα κῆτος, ἁμμήλικοισιν οἶσ' οἶσι
βλήμενον· ἡσιόνης δὲ, καὶ κέν ἀπελύετο δεσμύς·
ἀλλὰ δ' ἄρ' ἀλλήθ' αὖ θρασυφρονος ἄσπετα ἔρτα
ἅμφ' ἔχιν Εὐρυπύλοιο Διοβρέφους σάκος ἄρ'·

ΤΟ ΕΚΤΟΝ

φαίνετο δ' ἴσος ἄρ' ἢ μετὰ στήθεσσι λαόντι·
 πρῶτον δ' ἀμφιέποντο δὲ γηθεόν, αὐτ' ἐσίδοντο
 τάχιστα, ἢ δὲ καὶ ἀνδραβίων ἐπιεμένον ἔειδος·
 τ' δὲ, Γάρις ἐποφύων ποτὶ δῆριν, προσείπει,

300. χαίρω σὺο κίερος, ἐπεὶ νῦ μοι ἥτορ ἔωλπεν
 ὄρ' ἔγες μάλα πάντας οἵ γε ρῶσι ἀπολείσθαι
 αὐτάς σὺν γῆρασι, ἐπεὶ βροτὴν ἔγω τοῖον
 ἔδραμον ἐν γῆρασι, εὐπλοέμοισι τ' ἀχαιῶσι·
 ἀλλὰ σὺ πρὸς μεγάλοιο, καὶ ὁ μὲν ἦρα κλῆρος,
 τῷ, μέγας τε, βίη τε, καὶ ἀγαθὸν ἔειδος ἰοικας,
 κῆρ μινώμενος, φρονέων τ' ἀντάξι' ἰαίρτα,
 θαρσαλέως γῆρασι δαΐξο μένοις ἐπαμυνον,
 ἢν πως ἀπαπύσω μιν, ἐπεὶ σέ γε μῦνον δ' ἰω
 ἄσπεος ὄλλυ μέντοι κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλύξαι·

310. ἦ, μέγ' ἐποφύων· ὁ δὲ μιν προσεφώνεε μύθῳ,
 πρὶα μίδ' ἢ μεγάθυμ' ἐμὰς μακάρεσσιν ἰοικώς,
 ταῦτα καὶ ἀθανάτων ἐνὶ γῆρασι νῆρι κταί,
 ὅς τε θάνη κατὰ δῆριν ὑπέρβιον, ἢ ἴσασθῆναι·
 ἢ μῆς δ' ὥς περ ἰοικε, καὶ ὥς ὄνεις ἐστὶ μάχεσθαι,
 σπῶ μέγα πρὸ πόλλος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὁ μῦμα,
 μὴ πρὶν ὑποσφίρειν, πρὶν ἢ κτάμεν, ἢ ἀπολείσθαι·
 ὥς φάτο θαρσαλέως· πρῶτον δ' ἐπὶ μακρὰ χάρεντο·
 καὶ τότ' ἀλέξανδρόν τε, καὶ Αἰΐδην ἐρίθυμον,
 Γρην δ' ἄμαντά τ' εὐμελίην, καὶ Γάμωνα δ' ἴον,

320. Διὶ φοβὸν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Αἰθιδόν, ὅς περὶ πάντων
 παφλαγόνων ἐκείνοιο μάχῃ ἐνὶ τλήναι ὁμίλον,
 ἢ, ἀμαλίστατο πάντας ἐπιστάμενος ποτέσθαι,
 ἔπ' ὅπως δ' οὐ μενέειεν ἐνὶ πρῶτοις μάχωνται
 ἐν πολέμῳ· μάλα δ' ὥς κ' ἴον προπάρειθεν ὁμίλον·
 προφρονέως δ' οἱ μνησάν ἀπ' ἄσπεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΑ·

πολλοὶ ἔπονθ' ὥς εἴτε μελίσσων κλυτὰ φύλα
ἦγε μόνεσιν ἑοῖσι διηρεφίος σίμβριον
ἑαυμέναι κακὰ χυδόν, ὅτ' ἕκρος ἤμαρ ἵκηται,
ὡς ἄρα τοῖσιν ἔποντο βροτοὶ περὶ δῆριν ἰῦσι.

50.

ὡς δ' ὅπου τ' ἀνὰ μάλασι βῆ ἀνέμοιο θορόσῃσα
κινήσῃ προβήλυτον ἁλὸς βυθὸν ἄρβυζέτοισι,
κύματα δ' ὥκ' κελαινὰ πρὸς ἥϊονας βοῶντα,
φυκὸς ἀποπῆυσιν ἔρλανο μέσοιο κλύδωντος,
ἤχῃ δ' ἄρβυζέτοισι παρ' αἰγιαλλοῖσιν ὄρωρεν,
ὡς ἤϊον μινών, μέγ' ὑπεβραχέϊ ἀκ' πελώρῃ

פרק

ἀντίσταν, καὶ μή τι καταπύσωσιν τὰς ἐπιστὰς,
αἱ μὲν γὰρ νήεσσιν ἔπειρο μένων μαχέεσθαι
φύσιν δ' αὖ ἑαυτομένοισι σωήντες, οὔτε βόεσσιν
πύρριθ' ἐκ φυλόχοιο ποτὶ πᾶλ' ἔρχο μένησιν
ἐκ τομῆς φαρνύοιο κατ' ὕψους, ὅππότε ἄρραι
πυκνὸν τιθέσθαισι, βρῦν δ' ἄλλ' ἄνθος γαῖα,
πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βῶον γάλαος, ἥσ' ἐκ δ' αὖ
μυκημὸς τε πολὺς ὀρίνεται ἔνθα, καὶ ἔνθα

22.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ

φρίξε δ' ἄρ' ἐγγίησι μάχη· περὶ δ' αἵματι πάντα
 δύνετο γαῖα μέλαινα δαΐζο μίνων ἡρώων,
 ἔπωντ' ὠκυπόδων, οἱ θ' ἄρ' ἔκασιν ἀμφεκέχυντο,
 οἰδὺν, ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἐγγύθιν, οἳ δ' ἐφύπρθευ

360. τίπτοντες· συγερὴ δὲ δι' ἡῖρος ἑαυτ' αὐτμή·
 οὐ γὰρ δὴ χάλκιστος ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι·
 καὶ ῥ' οἰδὺν λάλασιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο·
 οἳ δ' αὖτ' ἀγανέησι νεικέειν, ἡδὲ βέλτεον·
 ἄλλοι δ' ἀξίησι, καὶ ἀμφοτέρω μοις πέλεκεσι,
 καὶ κρατερῇσι λάλας, καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν·
 ἄλλος δ' ἄλλο χεῖρεσι μάχης ἀκμήριον εἶχε·
 πρῶτοι δ' ὄρ' ἔχον προῶν ὥσαντο φάλαγγας
 βαδὺν ἀπ' σφείων· τοῖ δ' ἔμπαλιν ὀρμήσαντες,
 αἵματι δύνον ἄρ' ἔκαστ' ἐπ' ὄρ' ἔχοντες

370. Εὐρύπυλος δ' ὦν τοῖσι μελάνη λάλας πίττος,
 λαὸν ἐπώχετο πάντα, καὶ ὄρ' ἔχον ἀνείρε
 θερσαλέως· μάλα γὰρ οἰώπασε κάρτος·
 Ζεὺς, ἐπίπρ' ἀφ' ἑρῶν ἐρικυδέϊ ἡρακλεῖ·
 ἐνθ' ὅγε καὶ Νηρηάδεσσιν ἀγαμέμνον' ἀνδρα
 μαρναμένον ῥῶεαι βάλεν περὶ μῆκεϊ δουρὶ
 βαδὺν ὑπὲρ πρότμησιν· ὃ δ' ἔς πέσον ἦριπε γαῖης·
 ἐκ δὲ οἱ αἶμα' ἐχέυθη· δύνοντο δὲ οἱ κλυτὰ τεύχεα·
 δύνετο δ' ἀγλαὸν ἔδος ἅμ' ἀνθαλέεσσιν ὀμήσιν·
 κῆτο γὰρ ἐκ κοινήσιν, καὶ αἵματι, σὺν κταμένοισιν,

380. ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλάνης ἀνκτεάτοιο,
 ἦν τε βίη ποταμοῖο κατὰ ῥοὸν ἡχίνετα,
 σὺν τ' ὄχλης ἐλάσῃσι βοῶν δ' ἀπ' πάντα κεδάσσε
 ῥιζόθεν, ἡ δ' ἄρ' ἀνκτεαὶ ὑπ' ἀνθεαὶ βεβριθῆα,
 ὥς τῆμος Νηρηῶς ἐπὶ χθονὸς ἀππετον ἔδασ
 ἐξεχέυθη δὲ μέσ' ἡν, καὶ ἀγλαῖη ἐρατεινή·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

τῷ δ' ἐπὶ Εὐρύπυλος μυχῷ δ' ὄχετο δ' ἠνοθέντι·
 κείσ' οὖν ἐν κοινήσιν, ἐπ' οὐ τοι εἶδος ἀνιόν-
 ὅτι λιλακο μέν' ὡς περ ἐπ' ἴρκεσιν, ἀλλ' ὅς τ' ἔγωγε
 νοσοφισάμην βίοτοιο, λιλαϊόμενον περ ἀλύξαι·
 390· χέτλιε, ὅδ' οὐδ' ἴσθ' ἀμείνους ἀντίον ἐλθών·
 ὅτ' ἄρ' κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζε-
 ὡς ἐπὶ ὧν, κατὰ μέν' οἱ περικλυτὰ τάχ' ἐλίσσας
 μήτ' ἐπιανύμενος, τὸ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων
 χυόμενος Νηρῆος, ὅς οἱ χεῖρ' ὄναι ἀνέτα·
 δουρὶ δὲ μιν συνάεντι κατ' αὐρῆος ἤλασεν ὦμῳ
 δεξιτέρῳ· σὺ το δ' ἄμα πολυθενέος περ ἰόντος·
 ἀλλ' ὅδ' ὡς, ἀπόρυσεν ἀταρτηροῖο κυδοιμῷ,
 ἀλλ' ὡς τίς τε λείων, ἢ ἄλλος ὕρδι κάπρος,
 μαίνεται ἐνὶ μέσσοισιν ἕως κ' ἐπιόντα δαμάσῃ·
 400· ὅς γὰρ μιν ὕτασε πρῶτος· ὑποβόα μένος δ' ὁμίλῳ,
 τὰ, φρονέων ἐπόρυσσε Μαχάωνι· καί γὰρ μιν ὥκε
 ὕτασεν ἐγχέειν περιμήκεϊ τε, σβαρῇ τε,
 δεξιτέρῳ κατὰ γαστήρ· ὅδ' ὅκ' ἀνεχάξετ' ὀπίω,
 ὅδ' ἐπιόντ' ἀλλέενε καὶ αἵματος ἑαυτομένοιο,
 ἀλλ' ἄρα κατὰ λῆμ' ὡς περιμήκεα λααν ἀέρας,
 κάββαλι καὶ κεφαλῇς μετὰ θύμῃ τηλεφίδας·
 τὸ δὲ, κόρυς συνόοντα φόνον, καὶ κῆρ ἀπάλακιν
 ἑαυτομένως· ὅδ' ἐπ' ἔτα κραταῖ' ὡς αὐτοφωτί,
 Εὐρύπυλος· μέγα δ' ἀχαιῶν ἐνὶ θυμῷ,
 410· ὡκὺ διὰ σέρροιο Μαχάωνος ἤλασεν ἐγχος·
 ἀχμὴ δ' αἵματόεσσα μετὰ φρενον ἄχρ' ἵκανεν·
 ἥριπε δ' ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοῖο λέντος·
 ἀμφὶ δὲ μιν μελέεσι μέγ' ἔβραχεν αἰετα τάχ'·
 Εὐρύπυλος δὲ οἱ αἶψα πολὺν σπονν εἰρύσας ἀχμὴν,
 ἐκ χροῶς ὕταμένοιο· καὶ ἀχόμενος, μέγ' αὖτε·

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

Ἰδὲ γὰρ, ὃ νύ τοι ἦτορ ὄρηρά μενον φροσὶ πάμπαν
ἔπλεθ', ὃς ὑπιδανός περ ἰών, μὲν ἄμεινονι φωτὶ
ἄντα κ' ἰδὼ· τῷ καί σε κενὴ λάχε δαίμονος αἴσα·
ἀηά σοι εἰατ' ὄνταρ, ὅτ' οἰωτοὶ δατέονται

420. σάρκε· τέην κταμένοιο κατὰ μόθον· ἢ ἔτι ἔλπη
ποσήσιν, καὶ μῆο μένος, καὶ χεῖρας ἀλύξειν;
ἰαγ' ἰδὼ ἱητήρ· μάλα δ' ἦπια φάρμακ' οἶδ' αἶσα·
τοῖς, τίσιμος, τάχ' ἰωλπας ὑπεκφυγίην κακὸν ἦμαρ·
οἷ' ὅ μ' ἂν ὕδ' αὐτὸς ἀπ' ἠερόεντος ὀλύμπου
σῶ πατὴρ τέον ἦτορ ἔτ' ἐκ θανάτοιο σώσσει,
ὅς εἴ τι νύκταρ τε, καὶ ἀμβροσίην καταχάλη·
ὥς φάτο· τὸν δ' ὅγε βυιὸν ἀπαπνέων προσεΐπιν·

Εὐρύπυλε, ὃ δ' ἄρα σοι πολὺν χρόνον αἴσι μόν' ὄντι
ζῶειν, ἀηά σοι ἄγχι παρίσταται ὅλο μὲν κ' ἦρ
430. φάτο·ν ἄμπεδιον, τῷ περ νῦν αἰσολαγέξῃς·
ὥς φάμενον λίπε θυμός· ἔβη δ' ἄραρ αἰδομένησιν
τὸν δέ, καὶ ὅκ' ἔτ' ἴστα, προσηύδα κύνδιμος ἀνὴρ·
νῦν ἰδὼ δ' ἡσὺ κῆσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔρωγε,
ὑπερον ἐκ ἀλέω, καὶ εἰ παρὰ ποσσὶν ὀλεθρος

■ σήμερον ἡμετέροισι πέλη λυγρός· ἔτι γὰρ ἄνδρες
■ ζῶομεν ἡμᾶτα πάντα· πότος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται·

ὥς εἰπὼν, ἔταξε νύκτω· μέγα δ' ἴαχε Τῶκρος
ὥς ἴδιν ἐκ κοίῃσι Μαχάονα· ἔ, γὰρ ἄπωθεν
ῥήκει μάλα πάγχυ ποταύμενος· ἐν γὰρ ἐκεῖτο

440. δ' ἦρ' ἰδὼ δ' ἡσὺ κ' ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλος ὀρώρῃ·
οἷ' ὅ μ' ἂν ὕδ' αὐτὸς ἀπ' ἠερόεντος ὀλύμπου
Νηῆος, ὃς ἐκεῖτο παρ' αὐτόθι· τὸν δ' ἐκ κοίῃσι
ὑπερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐκ κοίῃσι·
αἶψα δ' ὅτ' ὄρησιν ἐκ ἐκτετακτο μακρὰ βοήσας·
ἑαυτ' ὄρησιν, μὴ δ' ἔκτετα ἐαυτομένοισι

ΤΩΝ ΕΙΣ . . 1Α.

δυσμένεια· νῶϊ γὰρ ἄσπετος ἑστ' ὄνειδος
 αἶνε Μαχάονα δῖον ἅμ' ἀντίθεω Νηρῶϊ
 ῥῶες ἐρυσάμενοι, ποτὶ ἴλιον ἀπονέονται.
 70. αἰὲς ἀεὶ δυσμένεια· μαχῶ μεθα πρόφρονι θυμῷ,
 ὅφρα δ' αἶκτα μέγας ἔρυσσομεν, ἢ ἰάκῃ αὐτοὶ
 κήνοις ἀμφὶ θάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὕτη,
 δῖοισιν ἅμωιέμεναι μὴ δ' ἄλλοις κῦρμα γινέσθαι.
 80. ὃ γὰρ ἀνιδρωτίζει μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει·
 ὥς ἄρ' ἔφη· δαναοῖσι δ' ἄχος γένετο· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς,
 πολλοὶ γὰρ ἄν' ἐρυνθοὺν ὑπ' ἄρ' εἰ δ' ηὐθένης
 μαρναμένων ἐκάτ' εἰδ'· ἴση δ' ἐπὶ θῆρις ὁρώρε·
 90. ὃ φέδ' ἀδελφεοῖο φόνον συνέιντα νόσσην
 βλημένον ἐκονίῃ Γ' ὁδ' ἀλέριος, ὅπως κεν οἴνῃ
 ἦσσι παρ' ὠκυπόροισι, τετυγμένα δ' ὕρατι φωτῶν
 100. ἔλκη ἀκμήμενος· περὶ δ' ἔντεα δύσατο πάντα,
 θυμὸν ἀδελφεοῖο χολῶν μένος· ἐν δὲ οἰάκη
 σμερδαλέοισι σέρνοισιν ἀέξετο μαιμῶωντι
 εἰς πόλεμον συνέιντα· μέλαν δ' οἰέετο αἶμα
 λάβρον ὑπὲρ κραδίη· τάχα δ' ἔνθορε δυσμένεια
 χερσὶ θεῶσιν ἄκοντα ταυρυλώχεα τινάων·
 εἶπε δ' ἄρ' ἑαυμένως ἔγαμήσυρος ἧεα δῖον·
 Κλυτὸν, ὃν ἡῦκομος νύμφη τέκεν ἀμφὶ ρείθευσι
 παρθενίῃ, ὅς τ' ἦσι δῖα χυθὼς, ἡὐτ' ἔλασος
 πόντον ἐπ' ἄφεινον προχέων καλλιῖρον ὕδωρ·
 110. ἄλλον δ' ἀμφὶ κρησιν ἦτο κτάνε δῆϊον ἄνδρα
 Λαῶον, ὃν ἀπτίθειον Γ' ῥονοῖ τέκεν ἀμφὶ ρείθευσι
 νυμφαῖν ποταμοῖο, μάλα δ' ἄδ' ὃν ἀνείος ἄνδρα,
 ἄνδρα θνητοῖο, τὸ δ' ἡφάτις ἐμμεναι αὐτῶν
 ἰδὼν νυμφῶν, ὁπότεαι περὶ μακρὰ τέμονται
 ἕρεα παφλαρότων, κρήϊσσαι περὶ βορυσίαιαι

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

ναῖον σ' ἡρώκλειαν ἔοικε δ' ἐκείνο θεοῖσιν
 αἶνον, ἐπὶ γὰρ τέτυκται, ἀπειρέσιον ἰδὲ ἰδέσθαι
 λαΐνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπένος ἔρχεται ὕδωρ
 κρυστάλλω ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντῃ
 37. λαΐνεοι κρητῆρες ἐπὶ συφελήσι πέτρῃσιν
 αἰετῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ἰνδάλονται.
 ἀμφ' αὐτοῖσι δὲ πάντες, ὁ μῶς νύμφαι τ' ἑρατειαί,
 ἰσὺ τ' ἡλακάται τε, καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήντα
 ἔργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ περὶ θαύμα βροτοῖσιν
 ᾗδεταί· ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχίο·
 τῷ ἐνὶ θοαῖς ἔνεσι κραταβασίαι· ἀνοδοί τε,
 ἡδὲ, πρὸς βορέαο τεταγμένη ἡχέοντας
 προῖας, ἡδὲ, νότοις κρατατίον ὕμνον αἰέντος,
 τῇ, θνητοῖς ἰαύονται ὕπν' ἀσπένος ἀνὺ θεῶν.
 38. ἡδ' ἑτέρη, μακάρων πέλειται ὁδός, ὅδῃ μιν ἀνδρῶν
 ἡνὶ ἰώος πατέουσιν, ἐπὶ χάος ἀνὺ τέτυκται,
 μέχρ' ἐπ' αἰδοῦσθαι ὑπερῷ μοιο βερέβρων·
 αἰετὰ δὲ λαῖν, μακάρων πέλει θέμις ᾗδοράσθαι·
 ἀμφὶ Μαχάνα κλυτὴν, ἰδ' ἀγλαῖης κλυτὴν ἦα,
 μαρναμένων ἐκάτερθεν, ἀπέφθιτο πυλὺς ὁμίλος·
 ὁφείδ' ἐν δ' ἀνακοσφένος ἔρυσαν, ἀθλήσαντες
 πολλάκι· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρῃσιν ἐνόμισαν
 ἐτάροι, ἐπὶ πλεόνεσσι καὶ κηπεριπέπτατ' οἰζὺς
 ὄρταλιν πολέμοιο· πόντῳ δ' ἐνέμι μνον ἀνάρκη·
 39. αἰετὸς δὲ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
 κῆρας ἀν' αἰματόεντα, καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμόν,
 δῆτότε ὄρταλιν πολέες φύγαν ἐνδοθὶ νηῶν,
 ὅσους Εὐρύπυλος μὲν ἐπώχετο κῆμα κυλίνδων·
 πᾶυροι δ' ἀπὸ Αἰάντα, καὶ ἀπ' ἑσέος ἤγε κραταιὸν
 μίμνον ἐνὺς μίτη· καὶ δὴ τάχ' πάντες ὄλοντο

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

δυσμάνων παλάμησι περιστροφέντος ὁ μίμν,
ἢ μὴ οἴλεός ἦδ' ἄφρονα Γολυδάμαντα
ἔχχει τύφει παρ' ὧμον ὀρισερὸν ἀγρόδι μαξῦ.
ἐκ δὲ οἱ αἶμ' ἐχέσθη· ὅδ' ἐχάσατο τυτθὸν ὁ πῖσσω.

510. Διήφορον δ' ὕτασε περικλυτὸς Μενέλαος
λεξιτῶν παρὰ μαζόν· ὅδ' ἐκφυγε ποσσὶ θεοῖσιν.
ἀνδ' ἀγαμέμνων δῖος ἐτήρατο πυλὸν ὁ μίλον
πληθύς ἐξ ὀλοῆς· μετὰ δ' Αἴθιον ὥχετο δῖον
θύων ἐχχέουσιν· ὅδ' ἔς ἐτάρας ἀλέγει.

τύσδ' ὁ πῶτ' Εὐρύπυλος λαοαῖος εἰσενόησε
χαρομένους ἅμα πάντας ἀπὸ συμεροῖο κυδοίμῳ,
αὐτίκ' ἀέλιπε λαὸν ὅσον κρητὰ νῆας ἔλασεν.
καί ῥα θοῶς οἴμυσεν ἐπ' ἀγρόος ἔτε κραταῖω,
παῖδά τε καρτερόθυμον οἴλεος, ὃς περὶ κρητὸν
520. ἔσκε θεός· περὶ δ' αὐτὴ μάχῃ, ἐπιφέρτατος ἦεν.
τοῖς ἔπι κρηπνὸν ὀρυσεν ἔχων περικμήκετον ἔχχος.
σὺν δὲ οἱ ἦλθε Γάρις τε, κρη Αἰγείας ἐρίθυμος,
ὃς ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περικμήκῃ πέτρῃ
κακκὸρυνθα κρατερὴν· ὅδ' ἄρ' ἐκνονήσιν ταυτοθῆς;
φυλὴν ἔτι κάπυσεν, ἐπὶ νύ οἱ αἴσιμον ἦμαρ
ἐν νόσῳ ἐτέτυκτο κρηφύρῃσιν ἀμφὶ πέτρῃσι.
καί ῥα μιν ἀρπάξαντες δρηῖφιλοι θράποντες,
βαλὼν ἔτ' ἐμπνέοντα φέρον ποτὶ γῆας ἀχαιῶν.
κρη τὸτ' ἄρ' οἰώθησαν ἀγκυλὸν βασιλῆες

530. ἀρῆσθαι· παρὲν δὲ σφιν ὁ λῆθριος ἴσαθ' ὁμίλος,
βαλλόντων ἐκότερβεν, ὅτ' ἔσθινε χερσὶν ἐλέσθαι.
οἱ γὰρ, γὰρ συνόνετα βέλη χέον· οἱ δὲ πυλάδας.
ἄλλοι δ' αἰγανέας· τοῖς δ' ἐν μέσσοισιν ἔοντες,
σρωφῶντ' αὐτὲ σῦες μέσῳ ἔρκει, ἢ δὲ λένοντες
ἤματι τῷ, ὅτ' ἀναικτες ἀλλήλων ἀνθρώπους,

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

δρσαλίως δ' ἄλῳσι, καὶ κὼν τάνχοντες ὁλεθρο
 θηροῖν ὕπνῳ κραιπνοῖς· οἳ δ' ἔρκετος ὤπτις ἔοντες,
 δμῶς δαυδάπαισιν, ὅστις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται,
 ὥς οἱ γὰρ μέλισσοισιν ἐπισυμένως ἐδάϊζον.

540. ἀνδ' ὡς, μένος ἔχον ἐλαδόμενόν περ ἀλύξαι,
 ἥ μὴ Τῶν κροῖ κανε, καὶ ἰδομένο ἐρίθυμος,
 Μηριόνης τε Θόας, καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
 οἳ ἴσα πάρος φοβέοντο θρασὺν σθένος Εὐρυπύλοιο·
 καὶ κε φύγον κατὰ νῆας, ἀλαλάμεινοι βαρὺ πῆμα,
 ἥ μὴ ἄρ' ἄρ' ἔλθοισι περιδιδάσαντες ἵκοιτο
 ἀντὴν Εὐρυπύλοιο· μάχῃ δ' ὀρίδηλος ἐτύχθη.
 ἔνθα τότ' Αἰνείας κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔρρησε
 Τῶν κροῖ εὐμελίας· τὸ δ' ὕψος καλὸν ἵαφεν.
 ἤρκεσε γὰρ οἱ πῆμα, σάκος μέγα τετραβόειόν.

550. ἀνὰ καὶ ὡς, δέσας ἀνεχάλατο τυτθὸν ὀπίσσω·
 Μηριόνης δ' ἐπὶ ῥυσεν ἀμύμονι Λαοφώοντι
 πασιδῆ, τ' ἐγὼν αὖτ' ἐπὶ πλόκος Κλομήδῃ
 ἀξύν ἀμφὶ ῥέεθρα· κίεν δ' ὄζυλλον ἱρὴν
 πρῶσιν δρῆξέ μιναι μετ' ἀμύμονος ἀπερὸ πάντων
 τόνδ' ὅγε Μηριόνης νύξ' ἐχλὺ δακρυόεντι
 αἰδίων ἰφύπερθε· τοῦ δὲ οἱ εἵρυσεν αἰχμὴν
 ἔκχυστα· τὸ δ' ὤκισα ποτὶ ξόφον ἑαυτο θυμὸς.
 Αἶαντος δ' ἄρ' ἐταῖρος ὀϊλιάδαο δαΐφρων
 ἀλκιμίδης ἄς ὅμιλον εὐσθενέων βάλε βῶων·

560. ἦκε δ' ἐπαυξάμενος δηϊῶν ἐς φίλοπιν αἰνὴν
 σφειδρόνῃ ἀλγινόεντα λίθον· διὰ δ' ἔβρισαν ἄνδρες
 ῥοῖζον ὁμῶς, καὶ λάαν περιδιδάσαντες ἴοιτα·
 τόνδ' ὁλοή φέρε μῆρα ποτὶ θρασὺν ἠτιοχῆα
 Γάμμονος ἱππασίδην· τόνδ' ἄρ' ἠνία χερσὶν ἔχοντα,
 πλῆξε κατὰ προτάφιοι· τοῦ δὲ μιν ἔμβαιε δίδρυ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

πρόσθεν ἰδοὺ ῥοχθῶ, θοὸν δὲ οἱ ἄρμα πισόντες
λυγρὸν ἐτιαυῶσιν· οἱ δὲ μάσθι ἐλάσιν· ὅππῃ
ἵππων ἱεμένων· θάνατος δὲ μιτᾷνός ἐδάμνα
ἱανμένως, μάστιγα, καὶ ἡνία νύσφι λιπόντα·

670. Γάμμονι δ' ἐμπύσι πένθος· ἄφαρ δ' ἔθηκεν ἀνάγκη
ἄμφω καὶ βρασιλῆα, καὶ ἡνίοχον θοὸν ἄρμα·
καὶ νῦν κεν αὐτὴ κῆρα, καὶ ὕστατον ἡμαρ ἀνέτην,
ἥ μὴ οἱ πρῶτων τις αἰὶα κλόνειν αἰματόεντα
ἡνία δέξατο χερσὶ, καὶ ἐξέσάσεν ἀνακατα
ἦδη τρεμενεν δ' ἡνίωτ' ὁλοῇσι χερίων·
ἀντίον δ' ἀκάμαντα κατ' ἀντίον αἰωνοντα,
Νέστωρος ὄμβριμός ἦος ὑπὲρ γόνυ δ' ὕρατι τύφιν·
ἔλκεϊ δ' ὄλομένω συχέροι ὑπεδύσατ' ἀνίσ·
χάνατο δ' ἐν πολέμοιο· λίπεν δ' ἐτάροισι κυδοιμὸν

80. δακρυόεντα· ὅ γάρ οἱ ἔτι πολλοί μοιο μέμνησ·
καὶ τότε δ' ἠθεράπων ἱριπυδῆος Εὐρυπύλοιο
τύφει· Θάνατος ἐταῦρον ἐχέμιμονα δ' αἰσῆτα
ἔμνη τυτθὸν ἐπερθε· περὶ κραδίην δὲ οἱ ἐχθος
ἔξεν ἀνιρὸν· σὺν δ' αἶματι κίεν ἰδρῶς
φυρδὸς ἀπὸ μελέων· καὶ μιν σφαφέντα φέρισθαι
εἰς ὀπίσω, κατὰ μαρφε· μέγα δ' ἔνος Εὐρυπύλοιο·
κόφει δὲ οἱ, θοὰ νῦν αὖ πόδες δ' ἀκίοντες ἐμιμον
αὐτῶ, ὅπῃ μιν τύφει· λίπεν δὲ μιν ἄμβροτος αἰών·
ἱανμένως δὲ Θάος νύξεν Γάριν ὅξεν δ' ἔνδρῳ

90. διεξίτερόν κατὰ μηρόν· ὃ δ' ὤχετο τυτθὸν ὀπίσω
οἷσ' ὁ μένος θαυόξεν, τὰ, οἱ μετόπισθε λείψητο·
ἰδομέναι δὲ λαὸν ὅσον ὄνεα χερσὶν ἀήρασ,
καὶ ββαλεν Εὐρυπύλοιο βραχιονα· ἥ, δὲ χαμάζε
καὶ ππεσε λοίζιον ἔχθος· ἄφαρ δ' ἀνεχάσθη ὀπίσω
οἰσὶ μιν ἐρχέιν· πῶν, γὰρ ἔχειν, ἐν βαλε χερδός·
ἀββδαι

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

ἀρεΐσαι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνυσαν πολέμοιο·
τῷ δὲ θοῶς θεράποντος ἔβαν χεῖρας, οἳ δ' ἐνεγκαν
ἄλγες δόρυ μακρόν, ὃ πολλῶν γυνάτ' ἔλυσε.

600. διεξιμένους δ' ὄχι λαὸν, ἐπ' ὤχετο κάρτεϊ θυῶν,
κτάνων ὃν κ' ἐκίχησε· πολὺν δ' ὕπεδάμναθ' ὁμιλον·
ἔνθ' ὅτ' ἀρεΐσαι μίνον ἐμπεδόν, ὅτε τις ἄλλος
ἄρχι μάχων δαναῶν· μάλα γὰρ δὸς ἔλλαβε πάσας
δρυαλέον· πᾶσιν δ' ἐπ' αὐτοτῇ μακρύων
Εὐρύπυλος· μετόπισθε δ' ἐπεσύνεμος, κηραίξι·
κίεκετο δ' αὖτ' ὤφραϊδ', ἱποδάμοις ἐτάροισιν·
ὦ φίλοι, εἰδ' ἄγε θυμὸν ἕνα σίρνοισι βαλόντ' εἰς,
τάξω μιν δαναοῖσι φόνον, καὶ κῆρ' αἰδέηλον,
οἳ δ' ἡνὺν μήλοισιν ἰοιῶντ' εἰς, ἀπονέονταί
ἦτορ ἐπὶ σφετέρῃσιν· οἷα μνησώμεθα πάντ' εἰς
610. ὅς μιν ἡσίοιοι, ἥσ' παιδὸς ἐν ἴδμονθ' εἰ μιν·

ὡς φάτο· τοῖς δ' ἐπὶ ὤρεσαν ἀολλέες δρυαλέον·
οἳ δὲ, μέγα βρομέοντ' εἰς, ἀπ' δρυαλίοιο κυδοιμῷ
φῶγον· τοῖς δ' ἐφέποντο κύνθ' ὡς δρυγίδοντ' εἰς
κεμμάτιν ἀγροτέρησιν ἐπ' ἄρκεα μακρά, καὶ ὕλην·
πολλὸν δ' ἐν κονίησι βάλλον, μάλα περ μεμαῶτας
ἐκφυγέειν ὀλοοῖο φόνον σπονδαῖαν ὁμοκλήν·
Εὐρύπυλος μὲν ἐπεφνεν ἄμ' ὀμόνα Βυκολίῳτα,
Νησόν τε, Χρόμιόν τε, καὶ ἄντιφον· οἳ δὲ μυκῆνιν
ᾤκειον ἀκτέωνον, τοῖς δ' ἐν λακεδαίμονι νῆον,
620. ἧ, ἄρ' ὄγ' ἐξενάριξεν, δριγνώτης πρὸς ἔοντα·
ἐκ δ' ἄρα πληθύος, ἧλιν ἄσπετα φύλ' ἀνθρώπων,
ὅσα μοι ὁ θεὸς ἐπιλήαιο μίνω περ ἄρξαι,
ὅδ' ἔμοι σίρνοισι σιδερέον ἦτορ ἐκίχεν·

Λιγείας δὲ, Φέριτα, καὶ ἀντίμαχον κατέπεφνε,
ἁμφοτέρως κρήτηθεν ἄμ' ἰδὲ μενῆϊ κίοντα·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

αὐτὰρ ἀγήτωρ δῖος, ἀμύμονα Μῶλον ἔπειθεν,
ὅς ῥ' ἀπ' ἄρκτος ἦλθεν ὑπὲρ Σθενέλω βασιλῆϊ.
τῷ βάλειν ἀγανὴν νεοθυγίῃ πολλὸν ὀπίσω
φύγοντ' ἐκ πολέμοιο, τυχὼν ὑπὲρ νήματα κνήμης
δεξιτερῆς· αἰχμὴ δὲ διὰ πλάτυν ἄντρον ἔπεισεν
ἀντικρὺ ἱεμένη· παρὰ δ' ἔθρισεν ὅσα φώρς
δραχέως· ὁ δ' ὤνη δ' ἐμὴν μύρος· ἔφθιτο δ' ἀνὴρ.
ἂν δὲ Γάρις Μόνησόν τ' ἔβαλεν, καὶ ἀγήτορα Φόρκω,
ἄμφω ἀδελφεύς, οἳ τ' ἐκ σαλαμῖνος ἵκοντο
Λίαντος νῆσται, καὶ ἔκ' ἐτι νόσον ἔλοντο.
τοῖσι δ' ἐπὶ Κλειόλαον εὖν, θράποντα Μένιπτος,
ἔλε βαλὼν κατὰ μάζον δρισεῖρον· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
μάρφει κακὴ, καὶ θυμὸς ἀπὲ πᾶτο· τῷ δὲ δαμίντος,
ἐν δον ὑπὲρ σέρνοισιν ἔτι κραδίη ἐλεγχὴν
ταρφέα παλλομένη, πῆρόεν πελὲ μίξε βέλεμενον·
ἄλλον δ' ἰὸν ἀρ' ἦκεν ἐπὶ θρασύν ἡετίωνα
ἑαυμένως· τῷ δ' αἶψα διαγναθμοῖο πέρισε
χαλκός· ὁ δὲ, σπῆρχσε· μίση δὲ δι' αἵματι δάκρυ·
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπειθε· πολλὺς δ' ἐξείνετο χώρος
δρυγῶν ἱληδὸν ἐπ' αἰγέλοισι πεισόντων·
καὶ νύκην τότε ῥ' ὥς ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
εἰ μὴ νύξ ἐπόρουσε βαδὺν ἡὲρ ἄλυσσιν·
χάλαστο δ' Εὐρύπυλος· σὺν δ' ἄλλοι προῦτοι ἔδον
νῆων βαδὸν ἄπωθε ποτὶ προχόας σιμόντος,
ἥχι περ αὐλιν ἔδεικτο γενηδότῃ· οἳ δ' ἐνὶ νηυσὶν
δρυγῶν γόαρχον, ἐπὶ φάμαδοισι πεισόντῃς,
πολλὰ μάλ' ἀχλύμενοι κατὰ μένων ὑπερ, ὅθεν ἄρ' αὐτῷ
πολλὺς ἐκκινήσει μίλῃς ἐκχέαστο πόντος·

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΓΑ
ΠΑΛΕΙΓΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Μοσ δ' ἔρανός ἄσρα κατίκρυφεν,
ἔγχετο δ' ἠώς

λαμπρόν παμφατώσα, κτίφασ
δ' ἀνιχάγατο νυκτός,

ἤ τ' ὅτ' ὄρησι ἦν ἐν ἐυδένεων ὄρεσσιν,
οἱ μὲν, ἔβαν πάροιθεν νεῶν κρατὶν ἐπὶ δ' ἦριν,
ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότ' οἱ δ' ἀπ' ἀτέρβει
αὐτὸς πᾶρ ἦεναι Μαχάονα ταρχύναντο,
Νηρέα θ', ὃς μακάρων ἀειγνέων ἐὼν κα
κ' ἀλλεῖτ', ἀγλαΐη τε βίη δ' ἔκ' ἀλκιμος ἦεν.

Οὐδ' ὅρ' ἄμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα,

οἱ δ' ἐσθλῶ, κακὸν ἄλλ' ἰσχύει παρίσταται ἐν τινος αἵματι.

ὡς Νηρῆϊ ἀνὰ κτὶ παρ' ἀγλαΐη ἔρατεινῇ

καὶ τ' ἀλκ' ἀνδρῶν σὺν ἡθ' ἀναοὶ δ' ἔκ' ἀμείλιχον,

αἰετ' ἐταρχύναντο, καὶ δ' ἔδ' ἔραντ' ἐπὶ τὴν μὲν

ὅσα Μαχάονα δ' ἦν, ὃν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἴσον ἀγ' ἵεσκον, ἐπ' ἡ τιμὰ μὴ δ' αἰετ'.

αἰετ' ὅρ' ἄμ' ἀνθρώποισι ταυτὴν περὶ σῆμ' ἐβάλλοντο.

καὶ τ' ὅτ' ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μάλιστα λόγιος ἄρ'.

ὥρτο δ' ἄρ' ἄμ' ἀνθρώποισι μέγας νόναβος, καὶ αὐτὸς,

ῥηγνυμένω λαίῳ, καὶ ἐλχέοντι βοέῳ.

20. καὶ δ' οἱ μὲν, ποτέοντο πολὺν μὲν ὑπ' ἄρ'.

τωλε μέως δ' ἄρ' ἄπασος ἐδ' ἡτύος ἐν κοίτῃσι

καὶ το μέγα σενάχων Γ' ο' ἀλκιμῶν. ὃ δ' ἔρετ' ἡμ'.

ἡπ' ἐκείνῳ τὸς δ' οἱ ὥρ μάλιστα

χερσίν ὑπὸ σφίτερόν σιν ἀνηλεώς ἀπολέσθαι·
 καὶ ὅτε ἰδὼν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος· ἄλλοτε δ' αὖτε
 δίξετο φάρμακον αἰνόν· ἰοὶ δὲ μιν ἦρσεν ἐταῖροι
 πολλὰ παρηγορούντες ὅς' ἔκ' ἀπέληγεν αἰνὸς·
 καὶ τὴν κεφαλὴν μὲν ἔκρινεν ὑπὸ πτελέμασιν ὀλεσθῆναι
 ἐὼς δ' ἀδελφεοῖσιν νεοκλήτω ἐπὶ τὴν μέσην,
 ἢ μὴ Νηλεὺς υἱὸς ἐπέκλυεν, ὃς δ' ἄμειλυσεν
 αἰνῶς τερομένοισι· κίχεν δὲ μιν ἄλλοτε μὲν πρὸ
 ἐκχύνειν περὶ σῆμα πολυσύγγον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἀμφὶ παρὰ χυλόντα πόσιν, καὶ σῆμα χερσὶ
 θεῖο μένον κρατερῆσι, καὶ ὅμομα κηλίσκοντα
 ἰοῖσιν ἐσθλὴν τοῖο· περιεπαύοντο δ' ἀνὰ πᾶσι
 δ' ἔκ' οὖν ἐταῖροισι· καὶ ἡ δ' ἔχε πάντασ' οὐξ ἔν·
 καὶ ὅς' ἐμελίχισσι μετ' ἄχυν μένον προσέειπεν·
 ἴσθ' ἀνδραγαθὸν τόπον, καὶ πένθος αἰνόν·
 ὡς τέκος· ὃ γὰρ ἔοικε περίφρονά φῶτα γυνῶτα,
 μύρεσθ' οἶα γυναικὸς παρ' ἐκ' ἔνθ' ἐόντι πεισόντα·
 ὃ γὰρ ἀνασθῆς μιν ἔτ' ἐς φάος, ὅσων ἄϊστος
 φυχήσιν πεπότηται ἐς ἡέρα, σῶμα δ' ἀνέσθην
 πῦρ ὁλοὸν κατέδαψε, καὶ ὅσ' ἐξέσται γαῖα·
 αὐτὸς δ' ὡς ἀνέθηκε, καὶ ἔφθιτο· τέτλαθι δ' ἄλλως
 ἄσπετον ὥς περ ἔχοντι Μαχάονος ὅτι χερσὶ
 παῖδ' ὀλέσας θηλοῖσιν ὑπ' ἀνδράσιν, ὃν μὴ ἄκουσα,
 ὃν δὲ σαφροσύνης κηλομένοισι· ὃ δὲ τις ἄλλος
 αἰζήσων, φιλέσκειν ἰοὶ πατέρα, ὡς ἐμὲ κῆνος·
 πᾶσιν δ' εἴνευ ἐμῷ, σωσέμεναι μενεαίνων
 ὃν πατέρ'· ἀγχοῖ δ' ἄρ' ἀποκταμένοισι, πάσασθαι
 σῖττον ἔτλην, καὶ ξωὸς ἔτ' ἡριγένειαν ἰδέσθαι,
 ὃν δ' ὅσ' ὅτι πάντες ἐὼ μὴν αἰδέσασθαι κέλευσεν
 νιωόμεθ', ἀνθρώποις πᾶσιν τ' ἐπὶ τέρματα κῆται

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

- = λυγρὰ μόρ' ἐνόνειτος· ἴσικε δὲ θνητὸν ἰόντα,
 = πάντα φέρειν, ὅπόσ' ἐσθλὰ δίδοι θεὸς, ἢ δ' ἀλεγεινά·
 ὡς φάθ'· ὁ δ' ἀχνὺν μείνος μιν ἀμείβετο· τοῦ δ' ἀλεγεινὸν
 ἔξεν εἰσέτι δάκρυ, καὶ ἀγλαὰ δάμνηναι.
 ὦ πάτερ, ἀχλὺν ἄλλος ἐμὸν κατὰ δάμναται ἦτορ
 ἀμφὶ κρησινύτοις περίφρονος, ὅς μ' ἀτίταλλεν,
 (10) οἷχ' ἐμὲ νοιοτακῆς ἐς ἔρανον ὡς ἐδὼξα
 σφῆσιν ἐν ἀγκυρίησι, καὶ ἠτῆρας νύσων
 ἐκ θυμοῖο δίδασκε· μίῃ δ' ἐνὶ δακτύλῳ, καὶ αὐτῇ
 τερπόμεθα, ξυνοῖσιν ἱανόμενοι κτεάτεσι·
 τῷ, μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· ὅδ' ἐτι κήνυ
 τιθνεότος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράσθαι·
 ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀκηχέμενον προσέειπεν·
 = Γᾶσι καὶ ἀνθρώποισιν ἴσον κηνὸν ὥπασα δάμω
 = ὀρθασίη, πάντας δὲ καὶ ἡμέας ἅα καλύψει·
 = καὶ ἄρ' ἐκτελέσαντες ὁ μὲν βιότοιο κέλευθον,
 70 = ὃ δ' εἰς ἣν τις ἐκφύσῃ ἐέλδεται, οὐκ ἐλχύνει·
 = ἐσθλά τε, καὶ τὰ χεῖρα θεῶν ἐν γύνασι κῆται,
 = μοῖρης εἰς ἐν πάντα με μιγμένα· καὶ τὰ καὶ, ὅτις
 = δέρεται ἀθανάτων, ἀμ' ἀπὸ τῶ ἡπεί τετυκται
 = ἀχλὺν θεασίη ἡ κελευμένα· τοῖς, ἐπὶ χεῖρας
 = οἷη μοῖραι τίθῃσι, καὶ ὅχ' ὁρᾷ σ' ἀπ' ὀλύμπου,
 = ἐσθλὰν προΐησι· τὰ δ' ἄλλων δὲ ἄλλη φέρονται
 = ποιῇ ὡς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλαῖς ἐσθλῷ
 = ἀμφοτέρωθεν μέγα πῆμα· λυγρῷ δ' ἐπὶ κάππεσιν ὄλεος
 = ὅτι ἐκων· ἄλλος δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι·
 80 = τοῦ κεν' ἄρ' ἀσφαλὲς ἐνίσταται, ἀμ' ἀπὸ δέαι
 = πυκνὰ ποτὶ πᾶσαι· ῥέπεται δὲ οἱ αἰολὸν ἔφος,
 = ἄλλοτε κεν' ποτὶ πῆμα πολύσποννον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 = εἰς ἀγαθὸν· μερόπων δὲ πανόλβιος ὅστις ἐτύχθη

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

- ἐς τέλος ἐξαρχῆς· ἐτέρῳ δ' ἐτέρ' ἀντίωσι·
- παῦρον δὲ ξώνοντασ' ἐν ἀλγούσι ὅτι ἴσκει
- ξώμεν· ἔλπειαι δ' αἰὲν ὀρώμεν, μήδ' ἐπὶ λυγρῇ
- θυμὸν ἔχιν· καὶ γὰρ ἴα πέλας φάτις ἀνθρώποισιν
- ἰσθλὸν μὲν, νίαισθαι ἐς ὑρανὸν ἀφθιτον αἰεὶ,
- ὀργαλίον δὲ, ποτὶ ξόφον· ἔπλετο δ' ἄμφο

97. σθεοχρησινήτω, καὶ ἀμείλιχος ἔτ' ἐκ βροτοῖσι,
καὶ πᾶσι θανάτοιο· θίων δ' ἐς φύλον οἶω
κείνον ἀνελθόμεναι σφετέρη παρὸς ὕψισιν·
ὅς ἴπῳ μιν ἔχειν ἀπὸ χθονὸς ὅκ' ἐβέλοντα,
παρφάμενος μύθοισιν, ἅ, αν δ' ἀπὸ πῆματος αἰεὶ
ἐν ῥοπαλιζόμενον, καὶ ἔτ' ὀργαλία σενάχοντα·
ἐς δ' ἅ· α νῆας ἵκοντο· πόνον δ' ἔχον ἄλλοι ἀχαιοὶ
ὀργαλίως, καὶ πῶδ' ὄρνυ μένυ πολέμοιο·

Εὐρύπυλος δ' ἀτάλαντος ἀτερεῖα θυμὸν ἄρηι,
χέρσιν ὑπ' ἀσμάτησι, καὶ ἔχει μαιμώωντι,
100. δάμνατο δ' ἦ αὖ φύλα· τεκρῶν δ' ἐστίνετο, αἶα,
κτενομένων ἐκάτερθε· ὃ δ' ἐν γενέσσι βεβηκώς,
μάρνατο θαρσαλίως πεπαλαγμένος αἵματι χιτῶος,
καὶ πόδας· ὃ δ' ἀπέλιζεν ἀταρτηροῖο κυδοιμῷ·
αἷ' ὅγε Γηνέλεω κλυτερόφρονι δαυρὶ δάμασεν,
ἀντιώωντ' ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον ἀμφὶ δὲ πολλὸς
ἔκτανεν· ὃ δ' ὅγε χιτῶος ἀπέχευε δηϊοτῆτες,
αἷ' ἔασετ' ὀρώμεσι χολύμενος, ὅτε πάροιθεν
ὄμβριμος ἠρακλῆς φολόης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
πενταύροις ἐτόρυσεν ἑὸ μέγα κάρτεϊ θυῶν·

110. ἦ, ἅμα πάντας ἔπερνε καὶ ὠκυτάτης περ ἰόντας,
καὶ κρατερῷ, ὁλοῦτε δαήμενας ἰωχυμοῖο,
ὅς ὁ· ἑτασύτερον δαταῶν στρατὸν αἰχμητῶν
δάμνατ' ὀτιανύμενος· τοῖς δ' ἰλασθ' ἄλλοθεν ἄλλος,

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ἄθροσί' ἐκ κοινῆσι δέδωκτό' ἐξελόντο·
ὥς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίη ποταμοῖο
ῥέει ἀποτμήγονται ἐπὶ φάμωδ' ἰσχύρῳ
μυρία ἀμφοτέρωθεν, ὅς ῥ' ἄλως ἔαυται οἷδ' ἡμα,
παφλάων ἀλεγεινὸν ἀνὰ ῥοόν, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κρημνοὶ ἐκιντυπέουσι, βρέμει δ' ἄρα μακρὰ ῥέεθρα

120. αἶν' ἐρεπομένων, ἔκει δὲ οἱ ἐρεα πάντα,
ὥς ἄρα κύδι μοι ἔδδ' ἐυπλόεμων ὄργων
πολλοὶ ἐπ' Εὐρυπύλοιο κητῆριπον ἐκ κοινῆσι,
ἧ, κίχεν αἰματόεντα κητὰ μόθον· οἷδ' ὕπάλυξαν
θαυρὸς ἐξίσσασε ποδῶν μένος· ἀλλ' ἄρα κηδ' ὥς,
Γ' ἠνέλεων ἐρύσαντο δυσηχέος ἐξ ὁμάδ' οἰο
νῆας ἐπὶ σφετέρᾳς, καί περ ποσὶ καρπαλίμοισι
κῆρας ἀλυσόμενοι συγέρας, κηδ' ἀνιλέα πότμον·
παντοῦ δ' ἡδ' ἐντοσθε νηῶν φύζον· ὅδ' τι θυμῷ
ἔαθεν Εὐρυπύλοιο κηταντῖα διηρίασθαι,

130. ὅσσιν ἄρα σφίσι φύζαν οἵ ξυρὴν ἐφ' ἔκειν
ἥρακλῆος, ἡγνὸν αἰγρεῖα πᾶμπαυάξων·
οἷδ' ἄρα τείχεος ὄντος ὑποπῶσαντόν, ἔμμενον
αἰγρὸς ὅπως ὑπὸ πρῶτα φοβὰν μιν αἶν' ἀνὰ στήν,
ὅς τε φέρι νιφετόν τε πολὺν, κρυερὴν τε χαλαζαν
φυχὸς ἐπαΐσων, ταῖδ' ἐς νομὸν ἐαυ' μεταπίρ,
ῥιπῆς ὅτι κητιθὺς ὑπερκύπτοι κολῶντας,
ἀλλ' ἄρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκιέπας, ἡδ' ἐφάραγγας,
ἀγρόμενοι θαμνοῖσιν ὑπὸ σκιεροῖσι νέμονται
ἰλαδόν, ὅρ' ἀνέμοιο κηκὲς λήξωσιν αἶλλα,

140. ὥς δαυκαὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμμενον
Τηλέφου ὁμβριμου ἦα μετεαυόμενον βρομέοντό·
αὐτὰρ νῆας ἔμελλε θαῶς, κηδ' ἁλὸν ὀλεαίν,
εἰ μὴ γαιτογένεια θράσος βάλεν ὄργ' οἰσιν

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΑ·

- ὅτε περ·οἱ δ' ἄλληλκτον ἄρ' ἔρκος αἰπὴν ἔσ
 δυσμενέας βάλλοντες ἀνιρῶις βελέεσι,
 κτίζον ἐπαυτέρως· δάοντο δὲ τέχαις λυθροῖς
 λαυγαλέω· συναχὴ δὲ δαίκτα μένων πέλε φωτῶν·
 αὐτῶς δ' αὖ νύκτας τε, καὶ ἡμέατα δηριόωντο
 μήτησι πρῶτον, καὶ ὀρρεῖσι μιγεχάρμαι·
 150. αἷ' ὅτε κερπρόπαροιβε νῶν, ὅτε δ' ἀμφὶ μακεδνὸν
 τέχος, ἐπὶ πέλε μῶλος ἀάχετος· αἷ' ἄρα καὶ ὥς,
 ἡμέατα δῖοι ἀφροῖο, καὶ ὀρραλέης ὕσμινος,
 παύσανθ', ὅσων ἐπὶ χανεν Εὐρύπυλον βασιλῆα
 ἀγγελίη δαναῶν, ὥς κεν πολέμοιο μεθέντες,
 πυρκαϊῇ φώωσι δαίκτα μένους ἐνὶ χάρμῃ·
 αὐτὰρ ἔγ' αὖτ' ἐπίθησε· καὶ ὀρραλίοιο κυδοίμῳ
 παυσάμενοι ἐκάτερβε, νεκρὸς περιταρχύσαντο
 ἐν κοίτῃ ἐριπόντας· ἀχαιοὶ δ' ἔξοχα πάντων
 Γηνέλιων μύροντο· βαλὼν δ' ἐπὶ σῆμα θανόντι
 160. αὐρὸν μάλ', ὕφηνόν τε, καὶ ἑσπεμένοισι δρὶ δηλον·
 πηθὼν δ' αὖτ' ἀπάνευθε δαίκτα μένων ἡρώων
 θάψαν ἀνιχέμενοι μέγαλῳ περὶ πένθει θυμῷ,
 πυρκαϊῇν ἅμα πᾶσι μίην περινήσαντες,
 καὶ τάφρον· ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προβι· ῥῶτοί ἔδω
 τάρχυσαν κταμένους· ὁλοὴ δ' ἔρις ἔκ ἀπείλην,
 αἷ' ἐτ' ἐπορύεσκε θεῶν ἀνδρῶν Εὐρύπυλοιο
 ἀντιάχων δηϊοισιν· ὃ δ' ἔπειτα χέετο πηλῶν,
 αἷ' ἔμενεν δαναοῖσι χερσὶν ἐπὶ δῆριν ἀέξων·
 τοῖς δ' ἐς σπύρον ἵκοντο μελάνη νηὶ θέντες·
 170. ἄβρον δ' ἔγ' ἀχιλῆος ἐν προπάροιθε δόμοιο,
 ἄλλοτε κλυὲ βελέεσι, καὶ ἐχρήνησιν ἔοντα,
 ἄλλοτε δ' αὖτ' ἰπποῖσι ποταμὸν μένον ὠκυπόδασι·
 γῆθησαν δ' ἐπὶ δόντες ἀταρτηρὸν πολέμοιο

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

- ἔργα μετοχόμενον, καί περ μέγα τερόμενος ἦρ
 ἀμφὶ πάρος καταμένοιο· τῷ, τὸρ προπαροῖθε πέπυσο·
 αἶψα δὲ οἱ κίον ἅντα τεθιπάτες, ὅωνιχ' ὀρῶντο
 θαρσαλέω ἀχιλῆϊ δὲ μέγ' ἐπὶ ρικαλλέεσσι μοῖον·
 τύσδ' ἄρ' ὑποφθάμενος, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
 ὦ ξεῖνοι, μέγα χαίρετ' ἐμὸν ποτὶ δῶμα κινόντες·
 180 ἔπατε δ' ὀπποδὲν ἐς, καὶ οἴτιν' ἐσθ', ἢ δ' ὅ, τι χερσὶ
 ἤλθετ' ἐχόντες ἐμοῖο δὲ οἰδματος ἀφ' οὐ γέτοιο·
 ὥς ἔφατ' ἐρδόμενος· ὃ δ' ἄμ' ἐβητο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἡ μὲν τοι φίλοι φίλῳ ὑψιπέλει μὲν ἀχιλῆος·
 τῷ, νύ σε φασὶ τεκείσθαι εὐφρονα Διὶ δ' ἄμ' ἔμεν·
 καὶ δ' αὐτοῖσι τὸν ἔσθ' οἱ σπομεν ἀνέρι κήνῳ
 πάμπαν· ὃ δ' ἀθανάτοισιν ὑἷος τέλειον ἐπέειπε·
 ἥ μὲν δ' ἐγὼν ἰδάνκην, ὃ δ' ἄρ' ἔπος ἱπποβότοιο,
 ἥ ποτε τυδείῃσιν ἀκίφρονος ὄτο μ' ἄνεσσε,
 ἢ καὶ Ὀδυσσεύς περικλῆτος, ὃς νύ σοι ἄρχη·
 190 αὐτὸς ἐγὼν ἐσηκ' θεοπροπίης ἔνεκ' ἐλθὼν·
 αἶψ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ ὀργήσιν ἐπάμυνον
 ἐλθὼν ἐς τοῖον· ὥς γὰρ τέλος ἔειπετ' ἄρηι·
 καί τοι δῶρ' ὀπάσσονιν ἀάσπετα δῖοι ἀχιλῆϊ·
 τάχιστα δ' αὐτὸς ἐγὼ τῷ πάρος ἀντιθέοιο
 δώσω, ἅπερ φορέων, μέγα τέρφεαι· ὃ δ' ἔειπε
 θνητῶν τάχιστα κείνα· θεὸν δὲ πύαρος ὅπλοισι
 ἴσα πύλιν· πύλιν δὲ περὶ σφίσι πάμπαν ἄρηε
 χερσὶ δ' αἰδωλέοισι κενεσμένος· οἷσι καὶ αὐτὸς
 ἦφ' ἔστος μέγα βίμδον ἀθανάτοισιν ἰάνθη,
 200 ταῖσιν ἁμβροτα κῆρα, τὰ, σοι μέγα θαῦμα ἰδόντι
 ἔειπε, ὅωνιχ' ἰᾶα, καὶ ἔβανος, ἢ δὲ θάλασσα,
 ἀμφὶ σάκος πεπόνηται ἀπ' ἡρώεσσιν περὶ κύνελον,
 ζῶα περίεξ ἡσκηται εὐκλῆτα κενυμένοισι

ΤΩΝΕΙΣ ·ΙΔ·

Θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ' ὕποτε τοῖα
 ὅτε τις ἔδρακε πρόσθεν ὡς ἀνδράσιν, ὅτ' ἐφόρησεν,
 ἢ μὴ σὸς πατήρ, ἢ ἴσα δ' ἰοι τίον ἄχαιοι
 πάντες· ἐγὼ δὲ μάλα πεφίλα προνέω, ἀγάπαον·
 καὶ οἱ ἀποκτα μένοιο, νέκω ποτὶ νῆας ἔγχεσθαι,
 πολλοῖς δ' υἱοῖς μενέσσι· ἀνὴρ γὰρ τὸν ὁ πάρος·

210 τῶν καὶ μοι κέννοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε
 δῖα θεῖσι· τὰ δ' ἄρ' αὖθις ἐελδόμενος περ ἔγωγε,
 δῶσω προφρονέως, ὅππῃ ἴλιον ἴσαφίκηαι·
 καὶ νῦν σε καὶ Μενέλαος ἐπὶν Πριάμοιο πόληα
 πέρσαντες, νῆεσσιν ἐς ἐλλάδα νοσήσωμεν,
 αὐτίκα γὰρ μεβρόν ποιήσεται, ἥ κ' ἐθέλησθα,
 ἄμφ' ἀνέρισιν· δώσει δὲ τοι ἄσπετ' ἄρεσθαι
 κτήματά τε, χρυσόν τε μετ' ἡὺ κόμοιο θυγατρὸς,
 ὅα' ἐπέοικεν ἔπειθαι εὐκτεάνῳ βασιλῆϊ·

ὡς φάμενον, προσέειπεν Ἀχιλλεύος ὁ ὕμριμος υἱός·
 220 ἦ λυὸν δὴ καλέοισι θεοὶ προπύησιν Ἀχαιοὶ,
 αὐρίον αἶψα νέω μεθ' ἐπ' ὀρέα βένθεα πόντου,
 ἥν τι φράσας δαυταῖοσι λιλαίο μένοισι γένωμαι·
 νῦν δ' ἴομεν ποτὶ δῶματ', εὐξείνονα τε πᾶπτεσαν,
 οἷν περ ξένοιο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει·
 ὡς ἦ πῶν, ἠγὰρ οἱ δ' ἑσπόμενοι, μέγα χαῖρον·
 καὶ δὴ ὅτ' ἐς μέγα δῶμα κίον, κάλλιμον αὐλήν,
 ἄρ' οὐ Διὶ δάμεθ' ἀπὸ χεῖρ' ἐμὴν ἐνὶ θυμῷ,
 τιμὴν ἐμὴν θ', ὥς ἡ τε χερὶν κατὰ τῆς ὄρεσιν
 ἄρ' οὐ πᾶσι λιγέος, καὶ ἀτρεῖος ἡελίοιο·

230 ὡς ἦ καὶ φειδύθεσκε δίδυπὸς ἀνδρὸς ἀγαυῆ·
 καὶ μιν ἔτ' ἄλγυ μένην, ἀγακλυτοὶ βασιλῆες
 ἀσπάζοντ' ἐπέεσσιν· παῖς δὲ οἱ ἐγγύθεν ἑλθὼν,
 μιν θητ' ἄρ' ἐκείνῳ γεγενητ', καὶ ὅκω μὲν ἐκείνῳ·

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

χρῶδ' ἦντιν' ἰκόνον, ἵππερυφε μέχρ' ἐς ἠῶ,
 ὄφρα μὴ ἄχνη μίναν μιν ἔλη πολὺδακρυς αἰή,
 καὶ μιν ἐπιδύμενοι μάλα λίσσ' ἐμνήν κατερύκη·
 αἶψα δὲ δ' αὖτ' ἐπάταττο, καὶ ὕπνω Συμὸν ἴησαν
 πάντες, ὅσοι σκύροιο πέδον περὶ ναυτάσκειον
 εἰναλῆς, πῶ, μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
 240 κύματα ἱγνύμενα πρὸς ἠϊόνος αἰαίοιο·
 αἷ' δ' Διτ' ἰδ' αἶμαχ' ἐπ' ἡράτον ὕπνος ἔμαρπιν,
 ὅσω μα κερδ' ἄλιον μιν μνησσομένην ὀδυσῆος,
 ἢ δὲ καὶ ἀντίβην Διομήδεος, οἳ ῥά μιν ἄμφω
 ὄντιν ποιήσαντο φιλοπλοῖε μὲν Ἀχιλλῆος,
 παρράμενοι κῆνοιο θρασὺν νόον, ὅφρ' ἀφίκηται
 Διῖον εἰς ἑνοπήν· τῷ δ' ἄρ' ὅπως ἦν τετο μοῖρα,
 ἢ οἱ ὑπέκλασε νόστον· ἀπ' ἡρώσιον δ' ἄρα πένθος
 πατρὶ πόρην Γηληῖ, καὶ αὐτῇ Διτ' ἰδ' αἶμα·
 τῷ κ' αἶμα μιν κατὰ θυμὸν ἀλάσσειτον ἄμφ' ἑξ ἴμα
 250 παῖδ' ὅς ἐπ' αὖ μιν οἶοι τοτὶ πλοῖε μοιο κυδοίμην,
 μή οἱ λαυγαλίῃ ἐπὶ πένθει πένθος ἵκηται·
 ἥως δ' ἴσαν ἐβη μέγαν ὕρανον· οἳ δ' ἀπ' ἰκέρων
 κερταλί μως ὄρναιτο· νόησε δὲ Διτ' ἰδ' αἶμα·
 αἶψα δ' ἐπὶ ἑρνοισι περὶ πλατύεσσι χυθῆσα,
 δ' ὀχλήως ῥά σκεν' ἐς αἶ' ἔρα μακρὰ βοῶσα·
 ἥ τε βῆς ἢ ὄριαν ἀπ' ἡρώσιον μιν μακρῇ,
 πόρτιν ἱὴν δίξεται ὡς ἄλκον, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
 ὕριος ἀπ' οἶοι περιβρομέουσι κελῶναι,
 ὡς ἄρα μυρομένης, ἀμφιῶχιν ἀπὸ μέλαθρον
 260 πάντες ἐν ἐκπύματων· μέγα δ' ἀχάλοωσ' ἀγόρευε·
 τέκνον, ποῖ δ' ἡνῦν σοι εὖς ὅος ἐκπύματα,
 ἴλιον ἐς πολὺδακρυ μὲν ἑξ ἡρώσιον ἐπιδάει,
 ἥχι πολλὰς ἐλίκοντο ὑπ' ὀχλήης ὕσμίνης,

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΓΔ.

καί περ ἐπιστάμενοι πόλεμον, καὶ ἀνέειχα χάριμιν;
 γυνὴ δὲ σὺ κλυτὰ τεός ἐσσι, καὶ ἔγω δ' ἦϊα ἔργα
 εἶδ' αἶψ', ἃ τ' ἀνθρώποισιν ἀλλάττοισι κενὸν ἦμαρ.
 ἡγὰρ σὺ μὲν μὲν ἄκυσσον, τοῖς δ' ἐνὶ μίμνῃ δόμοισι,
 μὴ δ' ἡ μοι βροίηθε κακὴ φάτις ἔαθ' ἵκηται,
 σέο ἐκταφθὲ μένοιο κατὰ μόθοσιν. ἔγχε δ' ἴω

170. ἐλθέ μιν αἶ σ' ἐτι δαῦρο μετάρωπον ἐξ ὀμάρωπο.
 ἔδ' ἔγχε δ' ἐπὶ πατὴρ τεός ἐκφυγε κῆρ ἁΐδ' ἄλλον,
 αἷ' ἐδάμνη κατὰ δ' ἡριν, ὅπρ' καὶ σέο, καὶ ἄλλων
 ἡρώων προφέρεισκε, θεὰ δὲ οἱ ἐπλετο μήτηρ,
 τῶν δὲ δολοφροσύνη, καὶ μὴδ' ἔστιν, οἱ σε καὶ αὐτὸν
 δ' ἡριν ἐπὶ συνθέσσαν ἐποθύνοισιν ἐεσθαι.
 τῶν κ' ἐγὼ δὲ δοικὴ περὶ κραδίη βρομέουσα,
 μή μοι καὶ σέο τέκνον ἀποφθὲ μένοιο, τέλειται
 οὐνιν καλλιφθῆσαν, ἀνέειχα πύματα πάχην.

• Οὐ γάρ τω τι γυναικὶ κακώτερον ἄλλος ἔπρσιν,
 280. • ἢ ὅτε παῖδες ὀλῶνται ἀποφθὲ μένοιο καὶ ἀνδρός,
 • χερσὶ δὲ μέλαθρον ὑπ' ὀρχαλὴν θανάτοιο.
 • αὐτὴ καὶ γὰρ περὶ φῶτες ἀποτμήνοισιν ὀρύρας,
 • κήροισιν δὲ τε πάντα, καὶ ἔκ' ἀλέγοισι θέμιστας.
 • ὅσων κ' ἔν τετυκται οἱ ὑρώτερον ἄλλο
 • χήρης ἐν μεγάροισιν, ἀκιδνότερόν τε γυναικός.
 ἦ, μέγα κωκύνουσα· ταῖς δὲ μιν ἀντίον ἠΐδα·

θάρος μήτηρ ἐ μέθο, κακὴν δ' ἀποπέμπεο φήμην.

• Οὐ γάρ ὑπὲρ κῆρας τις ὑπ' ἀρεΐ δάμναται ἀνὴρ.
 εἰδὲ μοι αἶσι μὲν ὅπ' ἰδ' ἀμεινται, ὅσων κ' ἀχαιῶν

290. τινὲσιν, ἴξας, καὶ ἄξας ἀνέκιδ' ἔστιν.
 ὅς φάτο· τῶ δ' ἀχιλῆα κίεν κεραρὸς Λυκομήδης,
 καὶ ῥά μιν ἰωχμοῖσιν ἀλαλιόμενον προσέειπεν,
 ὦ τέκος ὁ μὲν μόθου μοι, ἐγὼ πατρὸς κάρτεος ἰοικώς,

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

- εἰδ' ὅτι καρτερός ἐσσι, καὶ ὁ μβριμος· ἀλλ' ἄρα καὶ οἷς,
 καὶ πόλεμον δ' ἐδοικε τιμὸν, καὶ κῦμα θαλάσσης
 λαυαλέον· Νῆαται γὰρ, ἀλλ' ἄγε δὴν ἴσιν ὀλέθρου·
 ἀλλὰ σὺ δ' ἴδεις τέκνον, ἐπὶ νηὶ πλοῦν εἰσαφίκηαι
 ὕστερον ἢ ῥοιῖσθαι, ἢ ἄλλοθεν, οἷά τε πολλά,
 τῆμος, ὅτ' αἰγυρονὴν σκυέρεται κερύντι
 300 ἥελιος, μετόπισθε βαλὼν ῥυτῆρα βελέμων
 τοξάντων, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσιν ἀέλαι,
 ἠδ' ὅπότε κεν αἰὼς κατὰ πλατὺ χεῖμα φέρονται
 ἄσπρα κατέρχο μένοις ποτὶ κρητὰς ὠρίωνος·
 δ' ἴδεις δ' ὠφρεοῖν ἥσιν ἴση μερίην ἀλεγεινὴν,
 ἥ ἐνι, συμφέρονται ἀνδρῶν βένθεα πόντου·
 ἐκποθὲν αἰανταὶ ὑπὲρ μέγα λαῖμα θαλάσσης, *
 ἥ ὅτε πληῖάδων πέλειται δύσις, ἦν ῥα καὶ αὐτῶν
 δ' ἴδιδι μαίμωνσσαν ἔσω ἁλός· ἐν δὲ, καὶ ἄλλα
 ἄσπρα, τὰ, τὰ μοιροῖσι πέλει δ' εὖς ἀνθρώποισι
 310 Διὸς μὲν, ἠδ' ἀνιόντα κατὰ πλατὺ χεῖμα θαλάσσης·
 ὡς δ' ἔπων, κύσει παῖς ἴα, καὶ ἢ κ' ἀνέτρε κελύθε,
 ἰμῆροντα μόθοιο Δυσυχέος· ὅς δ' ἔρατειν ἦν·
 μεθ' ἰδίων ἐπὶ νῆα θοῶς ὥρμαινε νέεσθαι·
 ἀλλὰ μιν ἴσεται μὴδὲς ἐν μεγάροισιν ἔρκε
 διακρυόεις ὀδρὶς μὲν, ἐπιπαύσαντα πόδες αἰνῶν·
 ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχνάνωντα
 ἔρχει ἐφεξόμενος, ὃ δ' ἔρκεν ὠνὸντα χαλινὸν
 δάπτει ἐπὶ χρεμέθων, σέρον δὲ οἱ ἀφροῖωντος
 δύνεται, ἢ δ' ἴσανται ἐελθὼ μένοι πόδες οἴμης,
 320 πηλὺς δ' ἀφ' ἑνὸς ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ *
 ταρφέα κινυ μένοις πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ῥῶντ' ἐστυ μένοις, κάρη δ' ἔς ὕψος ἀέρε
 φωνῶν μάλα πολλὰ, νόος δ' ἐπιτέρπεται ἄνθρωπος,

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

ὅς ἄρ' ἐκὺδι μὲν ἦα μινεπολέμῳ ἀχιλῆος,
 μητρὶ καὶ κατέρυκε, πόδες δ' οἱ ἐκονέεισκει.
 ἦ δὲ, καὶ ἄχνη μινεπερ, ἐὺ ἐπαλάττω παιδί.
 ὅς δ' ἐμινὰ μφικύσσο μάλα μυρία, κάλλιπε μύνην
 μυρο μινετ ἀλκινεὰ φίλου κατὰ δώματα παρὸς.
 οἷν δ' ἄμφι μέλαθρα μὲν ἀχαλώσσα χελιδῶν,

330. μύριται αἰόλα τέσσα, τὰ, πη μάλα τεφυγῶτα
 αἶνος ὅφρι κατέδαφε, καὶ ἦκοι μινερα κενεῖν,
 ἦ δ' ὅτ' ἐκὺν χύρη περιπέπταται ἄμφι καλὴν,
 ἄλλοτε δ' αὐτὺν τοῖσι περὶ προθύροις ποταῖται,
 αἶνα κινυρο μινε τεκίων ὑπὲρ, ὧς ἄρα κενε
 μύριτο Διτὶ δάμεια· καὶ ἦτος ἄλλοτε μιν πη
 αἶνὴν ἄμφιχυθεῖσα, μὲν ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 κλαῖεν ἐπὶ φιλῆσι· φίλῳ δ' ἐκτετίθετο κόλπῳ
 ἦ τι ἐνὶ μινεραῖσι τετυγμένον ἦεν ἄδυρμα,
 ὧς ἐπὶ τυτθὸς ἔων, μετὰ λασ φρένας ἰαίνεσκεν.

340. ἄμφι δὲ οἱ καὶ ἄκοντα λελά, μινερον ἐπὶ ἴδοιτο,
 τερφεία καὶ φιλῆσκε, καὶ ἦ τι περ ἄλλο τοῖσσι,
 ἔδρακε παιδὸς αἰὶο δαίφροτος ὅδ' ὅγε μιν ὅς
 ἄσπερ ὁ δυρο μινεῖς ἔτ' ἐπέκλειεν, αἶν' ἀπάτερθε
 βαινὲ θεὸν ἐπὶ νῆα· φέρον δὲ μιν ὠκέα γῆα
 αἶετι παμφανόωντι πατέκελον· ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῶ
 ἔσπερ ὁ μὲν ὁ δυρῆ δαίφροτι τυτθὸς ἦτος.
 λαοὶ δ' ἦκοι φῶτ' ὅς ἀνεράμεινοι φρεσὶ θιμὸν,
 καὶ ἔχε κενετοτάτης ἐνὶ δώμασι Διτὶ δάμεια,
 καὶ σφέας ἐὺ πόρε παιδὶ θεὸς ἐμειναι θεράποντας,
 350. οἱ τὸτ' ἀχιλλεὺς ἦα θρασὺν περιποιτύεισκει
 αἶν' αἶνον ποτὶ νῆα δ' ἄσπερ ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
 ἦτε καὶ χαλῶν· καὶ χάροντο δὲ νηρῆται
 ἄμφι ὅτιν καὶ δ' αὐτὸς ἐγὼθε κυναοχάτης,

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ἰσχυρόν ἀχιλῆος ἀμύμονος ὁμβριμον ἦα,
 ὅς δ' ἦδ' ἡ πολέμοιο λίλαετο δακρυόεντος,
 καί περ ἰὼν ἐτι παιδὸς, ἐτ' ἀχνοῦ· οὐκ ἀμὶν ἀλκή,
 κ' μένος ὀφύνησεν· εἴς δ' ἐξ αὐτοῦ πάρις,
 οἷος ἄρις ὅτε μῶλον ἐτέρχεται αἵματόεντα,
 χυόμενος δ' ἡίοισι μέμντε μέγα θυμὸς,
 360. καὶ οἱ ἐπισκῆνιον βλοσυρὸν πέλει· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
 ἔμματα μαρμαίρουσιν ἴσον πυρὶ, τὲ δὲ παρῆαι
 κάλλος ὁμῶ κρύουεντι φόβῳ κατὰ μέναι αἰὲν
 φαίνοντ' αὐτομένον, ῥομέοισι δὲ οἱ θεοὶ αὐτοῖ,
 τοῖος ἐντ' ἀχιλῆος εὖς πάρις· οἳ δ' ἀνὰ ἄστυ
 αἰχμὸν τ' ἀθανάτοισι σωσέμεν ἰσθλ' ἄντα
 ὄρκαλιν παλινόροσον ἀπ' ἄριος· οἳ δ' ἐσάκυσαν
 αἰχμὸν μένων· ὃ δὲ πάντας ὑπὲρ ἔχεν, οἳ οἱ ἔπαοντο·
 ἐλθόντες δ' ἐπὶ θῖνα βαρυγυῖοιο θαλάσσης,
 αἶρον ἐκ γῆς ἑλατήρας εὐξέον ἐνδοθι νηὶς,
 370. ἵστα τ' ἐν τῇ νηὶ, ἐκίχον μένος τ' ἀνὰ νῆα·
 αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη· οἳ δ' ἐκ τοῦ πῆος ματ' ἔλυσαν,
 ἀνὰς θ' αἰ νῆασι μέγα θένος αἰὲν ἔπονται·
 τοῖσι δ' ἄρ' ἀπλοῖν ἡ πόσις ὥπασεν ἀμφιρίτης
 προφρονέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' ἀχαιῶν
 τερομένων ὑπὸ φρεσὶ, καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ·
 οἳ δ' ἀχιλῆϊον ἦα παριζόμενοι ἐκάτερθεν
 τίρπισκον μύθοισιν, εὖ παρὸς ἔρ' ὠῖοιτο τὸς,
 ὅα τ' ἀνὰ πλοῦν αὐρὴν ἐμήσατο, κ' ποτ' ἰαίῃ
 Τιλέφῳ ἀχιμάρχοιο, κ' ὁππότες ἦσ' ἐρεξεν
 380. ἀμφὶ πόλιν τε φέρων, κ' ὅα ἄρ' εἰδήσει·
 τὸ δ' ἰάνετο θυμὸς ἐλδομένοιο κ' αὐτὸς
 παρὸς ἀταρβήτοιο μένος, καὶ κῆδος ὀρέσσει·
 ἡδὲ πύθ' ἐν θαλάμῳ ἀχιμῆν περὶ παιδὶ

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἰσθλὴ Διὶ δ' ἄμεινα, πολύστοκα δ' ἄκρυα χῆεν.
καὶ οἱ ἐνὶ φροσὶ θυμὸς ὕπ' ἀρραλέμοισιν αἰνίαις,
τῆκεθ' ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος,
ἢ ἐξ ὕψους κηροῖο· γόος δ' ἐμὴν ὕποτ' ἔλπειν
δραιομένην ἐπὶ πόντον ἀπ' ἄριτον· ὅσιν κ' ἐμὴν
ἄχυνθ' ἔω περὶ παῖδ' ἐκ' ἢ ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται·
καὶ ῥά οἱ ἰσία νηὸς ἀπὸ πρῶτο πολλὸν ἰδούς,
ἢ δ' ἂν ἀπεκρύνοντο, καὶ ἡ ἐρί φάνεθ' ὁμοῖα.
αἰὲν ἢ μὲν, σπινάχει πατη μερίμνη γόωσα·
νηὸς δ' ἔθεν κ' ἐπὶ πόντον ἑπασσάμεν ἀνέμοιο,
τυτθὸν ἐπιφάυσσα πολυῤῥόσιο θαλάσσης·
τορφύρεον δ' ἐκάτερβε περὶ ῥόπιν ἔβραχε κῦμα·
αἰψὰ δ' ἐμὴν καὶ τμα δίνυσεν ποττοπορῦσα·
ἄμφω δ' οἱ πῖσι τυκτὸς ἐπὶ κνίφας· ἢ δ' ὕπ' αὐτῇ
πῶς, κυβερνήτῃ τε, διαπρήσσει θαλάσσης
βένθεα· θεασσέσθην δ' ἐπὶ πρὸς ὕβριν ἤλυθεν ἡώς·
τοῖσι δ' ἄρ' ἰδ' αἶων ὀρέων φάνοντο κολῶται,
χρῦσά τε, καὶ σμίνθιον ἔδος, καὶ σιγῆς ἀντρον,
τύμβος τ' ἀκαίματος δαΐφρονος· αἰὲν ἢ μὴ ὕπ'
ἔδος Λαέρταο πύκ' ἐφροσέων ἐνὶ θυμῷ,
δαΐξε Νεοπτόλεμω, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· παρημύβοντο δ' ἐν ἡσυχίᾳ
καλυδναίᾳς· τένης δ' ἀπελίπ' ὁπίσσω·
φάνετο δ' ἐπὶ πλεῦντος ἔδος θ', ὃν Γρωτεσιλάω
σημαίνει πηλὴς καὶ τὰ σκίον ἀπενήσιν·
αἰδ' ἐπὶ τ' ἀθήσασιν ἀνερχόμενον δαπείδοιο
ἡλίου, αὐτίκ' ἐπὶ τῇσι θοῶς ἀπατάνεται ἄκρα·
ἵνα δ' ἔρεταο μένην αἶμος φέρειν ἀρχόβι ῥόιντος·
ἵμετο δ' ἡχί καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θινὸν ἐνὶ δὲ
ἀργέων, οἱ τῇμος οἰζυρῶς τονέοντο

μαρναμένοι

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

μαρνάμενοι περὶ τείχος, ὅπερ πάρος αὐτοὶ ἔδειξαν
νηῶν ἑμμεναι ἔρκος, εὐσθενέων θ' ἅμα λαῶν,
ὣν πολέμῳ τόδ' ἄρ' ἦδη ὑπ' Εὐρυ. ὑλοιο χέρεσι
μέλλειν ἀμαλδύνεσθαι ἐρξτο μέν ποτὶ αἴη,
ἥ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐνόησε κραταῖρ' ὅς Τυδείδης ὕδς
βαλλόμεν' ἔρκεα μακρὰ· θοῆς δ' ἐκθορε νηός.

20. βαρσαλίως δ' ἐβόησεν, ὅσον χάδεν οἱ κίαρ' ἐνδοῖ.

ὦ φίλοι, ἢ μέγα πῆμα κυλινδεται ἄρ' ἔμοιγε
σήμερον· αἶψ' ἄγε θάσσον ἐς αἰόλα τάχιστα ὑντθῶ,
ἵομεν ἐς πολέμοιο πολυμήτοιο κυδοίμῳ.
ἦ δὲ γὰρ πύργισιν ὑφ' ἡμετέροισι μάχονται
ῥ' ὧδ' ἐυπρόθε μοι· τοὶ δὲ τάχα τείχεα μακρὰ
ῖν ἔαμένοι, πυρὶ νῆας ἐμπύσωσι μάλ' αὐτῶς.
νῶϊν δ' ὅν ἐτι νόστος ἐλθεῖν μοις ἀνά θυμῳ
ἔσσεται· αἶψά κ' αὐτοὶ ὑπὲρ μόρον αἶψα δαμύντθ'·
κεῖνός μιν ἐν φοίῃ τελέων ἔκας, ἡδὲ γυναικῶν.

100. ὡς φάτο· τοῖς δ' ὤκηισα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρυσαν
πανσυνδίη· πάντας γὰρ ἔλεβρόμος ἐσαΐοντας,
νόσφι Νεοπτόλεμοιο δαΐφροτος, ὅσων ἐὼν κ' ἔμπερος
παρὶ μέγα κάρτος· ἔρως δὲ οἱ ἔμπερος χάρμης.
καρπαλίμως δ' ἵκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
ἢ γὰρ ἔην ἀγχιεὶς νεῶς κυανοπρώροιο.

πολλὰ γὰρ ἐξ ἡμοιβὰ παρ' αὐτόθι τάχιστα κῆτο,
ἢ μὴ Ὀδυσῆος πυκνὴ μῆδεος, ἡδὲ κ' ἄλλων
ἀντιθέων ἐτάρων, ὅποσα κταμένων ἀφίλοντο.
ἐνθ' ἐσθλὸς κλυτὸς ἐδυνάστευε τάχιστα· τοὶ δὲ χέρες
400. δύσαν, ὅσοις ἀλαπαδὸν ὑπὲρ κραδίη πέλεν ἦτορ.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσατο, οἷ τ' ἰθάκηθεν ἔποντο.
δῶκε δὲ τυδίδῃ Διομήδεϊ καλλιματῆρα
κῆρα, τὰ δὲ Σώκιοιο βίην ἔρυσσε πέροισιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΑ·

ἧος δ' αὖτ' ἀχιλῆος ἐδύσατο τάχα παῖς,
 καὶ οἱ φαίνεται πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἐλαφρὰ
 ἦφαι σὺν παλὰ μῆσιν περὶ μελέεσσιν ὀΐηται,
 καὶ πρὶν θ' ἑτέροις πελώρια· τῷ δ' ἅμα πάντα
 φαίνεται τάχα κῦφα· κάρη δὲ μιν ὅτι βάριαι
 πῆληξ, ἅη δ' οἱ χερσὶ, καὶ ἡλίβατόν περ ἔσσαν,
 ἥνι δ' ἴως ἀνάγρειν, ἔθ' ἅματος ἰχθυόωσαν·
 ὀρρῶν δὲ μιν ὄσσοι ἐπιδρακτοῖ, ὅτι δύναντο
 καὶ περ ἐλθ' ὁ μιν οἱ χερσὶν ἔλθει μιν, ὅσων ἂν αὐτῶν
 πᾶν περὶ τῆχος ἔτερε βαρὺς πολέμοιο κῦδοι μὲν·
 ὥς δ' ὅτ' ἂν οὐρεὰ πόντον ἐρημῇ περὶ νῆσῳ
 ἀνθρώπων ἀπ' ἀτέρθεν ἐργόμενοι ἀχαιῶσιν
 ἀνέριβ, ὅς τ' ἀνέμοιο καὶ ταυγίδος ἀντιόωσαι,
 ἔργουσι μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἳ δ' ἀλεξίνοι
 σὴν περιβώλῳσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα
 ἦτα, τήρομένοισι δ' ἐπιπνύσει λιγὺς ἕρος,
 ὥς ἂν ἀχαιῶν ἔθνος ἀκηχέμενον τοπάρουθεν
 ἀμφὶ Νεσπολὲ μὴ βίη κηχέροντο μολόντι,
 ἐλπόμενοι σπυρόντος ἀναπνύσειν καὶ μάταιοι·
 ὅσων δὲ οἱ μάρμαρεν, ἀναιδέος οὔτε λείοντος,
 ὅς τε καὶ ἕρεια μακρὰ μέγ' ἀχαιῶν ἐνὶ θυμῷ
 ἑαυτοὶ ἀρρυτῆρσιν ἀνάντιον, οἳ τὲ οἱ ἦδη
 ἀνδρῶν ἐπεμβαίνουσιν ἑρύσασθαι μεμαῶτες
 σκύμνος οἰωθέντας ἰὼν ἅπ' τῆλε τοκήων
 βήαν ἐνὶ σκιερῇ, ὅδ' ἂν ὑφ' ὀφθαλμοῖς ἔκ τινος ἄκρης
 ἀθρήσας ὁλοοῖσιν ἐπ' αὐτοὺς ἀρρυτῆρσι,
 σμερδαλέον βλοσυροῖσιν ὑπαίρηνσι βεβρυχῶς,
 ὥς ἄρα φαίη μοι ἧος ἀταρβέος αἰακίδαο
 θυμὸν ἐπὶ βῶεσσιν ἐυπλόμοισιν ὄρινεν·
 οἴμην σεν δ' ἄρα πρῶτον ὅπῃ μάλα δῆρις ὀρώρε

Τὸ ἑβδόμῳ.

ἀμπεδίον· τῇ γὰρ σφιν ἐπέπλετο τῆχος ἀχαιῶν
 ξηπίτερον δὴίοισι μετὰ κλόνον ἐαυμένοισιν,
 ὅων ἐκ ἀκιδνοτέρησιν ἐπάλεθον ἡρήρηστο·
 σὺν δὲ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαμῶντων δὲ ἀρῶν·
 ἔυρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρονα· τῷ δ' ἄμ' ἐταίρους,
 πύργῳ ἐπιμβεβῶτας ὅτο μέγας περὶ θυμῷ
 487 ῥήξεν τήχλα μακρὰ, καὶ δρῆντας ἀπολέσσειν
 παντοδὴν τοῖσδ' ὅτι θεοὶ τέλεισκον ἐλθῶν,
 ἐμὰ σφέας ὀδυσαδὲ, καὶ ὀσθενάρους Διομήδεος,
 ἰσόθεός τε Νηοπτόλεμος, δῖός τε Λεωντιάς,
 αἵ τ' ἀπὸ τέχεος ὄσαν ἀπειρεσίσις βιλέεσιν·
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμῶσιν κύνες, μοχέροι τε νομῆδες,
 κάρτεϊ, καὶ φωνῇ κρατῆρ' ὅς σῶουσι λείοντας
 πάντοθεν ἐαυμένοι, τοῖσδ' ὅμ' ἄμασι γλαυκίῳ ντῶν,
 σρωφῶντ' ἐνθα, καὶ ἐνθα, λιλαῖοί μιν οἱ μέγα θυμῷ
 πόρτισσ' ἢ δὲ βόας μετὰ γαμφιλήσιν λαφύξαι,
 490 ἐμὰ καὶ ὧς, εἰκοῖσι κωνῶν ὑπὸ κρατεροθύμων
 σῶοί μιν οἱ, μάλα γὰρ σφιν ἐπαΐαται νομῆδες
 βιών, ὅσον τις ἴησιν χερὸς περιμήκεα λάαν,

ὃ τὸν ῥῶας ἐκ νηῶν ἀπὸ νόσφι φέβεσθαι
 Εὐρύπυλος· δῆϊων δὲ μάλα χερδὸν ὀβύνεσκε
 μίμνεν, ἴσόμεν ἢ λ' ἔλη, καὶ πάντας ὀλέσσειν
 δρῆντας· Ζεὺς γὰρ οἱ ἀπὸ ῥέσιον βάλε κάρτος·
 αὐτίκα δ' ὀκυρῶσαν ἐλὼν, καὶ ἀτῆρ' ἐπέπλετο,
 ἦεν ἐπ' αὐμένως κατὰ τέχεος ἡλιβέτοιο·
 500 σμερδαλέον δ' ἄρα περιπλατάξῃσι θέμεθλα
 ἔρκεος ἀπενόιο· δῖος δ' ἔλε πάντας ἀχαιῶν,
 τέχεος ὡς ἦδ' ὁ σιωχοκότος ἐκ κοινήσιν·
 ἐμὰ δ' ὧς, ἀπόρυσαν ἀταρτηροῖο κυδοίμῃ,

αἷ' ἔμενον θάλασσαν ἰοικότοσ', ἢ ἐλύνουσιν
 — μήλων ἀνίστηρσιν ἀναιδέσιν, οὗτ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἐξελάσσωσιν ὁ μῶς κυσὶν ἀγριῶται,
 ἰέμενοι σκύμοισι φόνον στυρόντα βαλίσσαι
 εἰς μένος, τοῖδ' ὅτι βιαζόμενοι βελέεσσι
 χάζοντο, ἀλλὰ μένοντοσ', ἀμύνουσι τεκείεσσι,
 510. ὥς ἄρ' ἀμύνοντο νηῶν ὕπρ', ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 μένον ὅς τις μίνη· τοῖσδ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
 ἠπείλει μέγα πᾶσι νηῶν πάροιθε θοάων·
 ἄδελφοί, καὶ ἀνακτεῖν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντοσ',
 ἢ καὶ δὴ βελέεσσι νεῶν ἀποταρβήσαντα
 ἠλάσας, ἧ μὴ τῆχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁ μοκλήτ·
 οὖν δὲ μοι οὗτε λένοντι κύνος πῶσόντοσ' ἐν ἄλλῃ,
 μάργαδ' ἔνδον ἔδοντοσ', ἀλλὰ μένοι φόνον αἰπύν·
 ἦν δὲ ποτ' ἐκ νηῶν ἐς πρῶτον ἔδασ' ἵκησθε
 ὡς τοπάρους μεμαῶτοσ' ἐπὶ μόθον, ὃ νύ τις ὕμεισ'
 520. ῥύσεται ἐκ θανάτοιο δυσμηχέος, αἷ' ἅμα πάντοσ'
 κῆραδ' ἀκονίσουσιν ἐμὴ ὑποδηώθεντοσ'.
 ὡς ἔφατ', ἀκράαντον ἱστῆπος· ὅδε τι ἦδ' εἰ
 ὅππῃ ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλινθετο βαλὼν ἄπωθεν
 χερσὶ Νεισπολέμοιο θρασυφρονος, ὅς μιν ἔμελλε
 δάμνασθ' ὃ μετὰ δ' ἡρὸν ὕπ' ἔγχρ' ἡ μάμωοντι·
 ἔδ' ἔδ' ὅδ' ὅτ' ἴσκειν ἄτερ κραιπεροῖο πόνοιο,
 ἀλλὰ ῥῶσ' ἔναιριν ἀφ' ἔρκιος· οἷδ' ἐφ' ἐβροτο
 βαλλόμενοι καὶ θυπερεῖ· περικλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
 Εὐρυπύλῳ· πάντασ' ἄρ' ἀνιηρόν δ' ὅς ἦρει·
 530. ὡς δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γύρασι παρὰς ἰοῖο
 πῶσόντοσ' βροπῶν μέγαλιν Διὸς, ἀμφὶ νέφεσσι
 ῥηγνυμένην, ὅτι δ' ἡνὸν ἐπισυναχίεσται αἶηρ,
 ὡς ἄρα ῥῶτοί οἱ ὅδε ἀνδράσι κητίζουσιν

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ἄμφι μέγαν βασιλῆα Μενεπύλοιοι φοβέοντο
 πάν' ὅ, τι χερσὶν ἔηκεν· ἐς ἱὸν δ' ἔπατο πῆμα
 δυσμενέων, κεφαλῇσι φέρον πολυδακρυώδη·
 οἳ δ' ἄρ' ἄμυχανίη βεβηλημένοι ἐνδοθεν ἦτορ
 ῥῶδ' ἐφάντ' ἀχιλῆα πελώριον ῥοοράσασθαι
 αὐτὸν ὁμῶς τούχαι· καὶ ἀμφασίνην ἀλεξήνῃν
 40. κἄνθοι ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
 ἐς φρένα κητέων, μήδ' Εὐρυπύλοιο ἄνακτος·
 αὐτὸς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀπερίσιον ῥομέοντός,
 μετακῆς κακότητος ἔσαν, κρυεῖν τε φόβοιο·
 αἰδώς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς, καὶ δ' ἄμ' ἀλεξήνῃν·
 ὥς δ' ὅτε πικυλλόεσαν ὁδὸν κατὰ ποσσὶν ἰόντός
 ἀνέρδ' ἀθρήσασιν ἀπ' ὕριος αἰανοντα
 χημάρεον, καναχὴ δὲ περιβρομέεσσι περὶ πέτρῃ,
 πῶς τί οἱ μεμάσιν ἀναρρόον ἡχέεντα,
 θύμηναι ἐκνονέοντός, ἐπεὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον
 50. δερκόμενοι ῥομέοισι, καὶ ἔκ' ἀλέροισι κελεύουσιν,
 ὥς ἄρα ῥῶδ' ἐμιμνον ἐελθόμενοί περ αὐτῆς,
 τῆχος ὑπ' ὀργῶν· τὸ δ' Εὐρύπυλος θεοφθίης
 αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἢ τὸν ἰώλπει
 πολλὰς δ' ἠϊόων τε πελώριον ἐνδαΐφωτας
 χῆρα καμῶν, καὶ κάρτος· ὃ δ' ἔκ' ἀπέληγε μόθοιο·
 ἥ δ' ἄρ' ἀθηναῖη κρατερόν πόνον ῥοορώσασα,
 κάλλιπεν ὑλὺ μοιο ὠωδέος ἀπὸ μέλαθρα·
 βῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς ὀρέων· ὃ δ' ἵχθητο γαίης
 ψαῖε μέγ' ἐκγονέσασα· φέρεν δὲ μιν ἱερὸς αἰὲρ
 60. εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ' ἀνέμοιο·
 ῥοῖον δ' αἶψ' ἐκίχανε, πόδας δ' ἐπέθηκε κολῶν
 σιγῇν ἦνεμόεντος· ἐδέρκετο δ' ἐνθεν αὐτὴν
 ἀρχεμάχων ἀνδρῶν· κῦδ' αὖτε δὲ πολλὸν ἀχαιύς·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἦος δ' αὖτ' ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων,
 ■ θάρσος ὁ μὲν, καὶ κάρτος, ἅ, τ' ἀνδράσιν εἰς ἐν ἴοντα,
 ■ τάνχωνι μέγα κῦδος· ὃ δ' ἀμφοτέροισι κέχθου,
 ὅτε κ' ἔην Διὸς αἵμα, φίλῳ δ' ἦϊκτο τοκῆϊ·
 τῷ, καὶ ἄρ' εἰς ἑὸν, πολέας κτάμεν ἀχόθι πύργων·
 ὧς δ' αἰλίσθε κατὰ πόντον ἀνὴρ λαίην μένος ἄτης,

573. τάνχων ἰχθυοὶ πῆμα, φέρε· λαὸν ἠφάισιο
 ἦος ἦς ἐντοσθε, διεγρομένη δ' ὑπ' αὐτῇ,
 μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, ὅδ' κελαιτῆς
 ἐξ ἄλως αἰάνοισι μαμαῶτ' ὕσατον ἄγλυν
 ῥσι δὲ γιν, ἅ, ἐφ' ῥά ταυ νλωχίνοι ποιάνη
 κτείνει ἐπ' αὐτὸν μένος, γάνυται δὲ οἱ ἦτορ ἐπ' ἄρρ·
 ὧς ἄρα κῦδος ἦος εὐπολέμεν ἀχιλῆος
 λαίμετον περὶ τῆχος ἐδάμνατο δ' ἦα φύλα
 ἀντίον ἐπ' αὐτὸν μένων· πορεύοντο δὲ πάντες ἀχαιοὶ
 ἄλλοι ὁ μὲν ἄλλῃσιν ἐτάλῃσιν· ἐβραχε δ' αὐρὸς

574. αἰγιάλος, καὶ νῆος· ἐπισπένχοντο δὲ μακρὰ
 τῆχεα βάλλο μένων· καμάτος δ' ὑπεδάμνατο λαὸς
 ἄσπετος ἀμφοτέρωθεν· λύοντο δὲ γῆα, καὶ ἀλκή
 αἰζήων· αἱ ὅτι μινεπολέμεν ἀχιλῆος·
 ἀμφεχεν ἠέα δ' ἴον, ἐπ' ῥά οἱ ὄβριμον ἦτορ
 πάμπαν ἔην ἄρ' αὐτον· ἀνιρὸν δὲ οἱ ὅτι
 ἦτο μαρναμένοιο· μένος δ' ἀκάμαντι εἰοικὼς
 αἰνὰ ποταμῷ, τ', ἀπ' ἑρσίν πυρὸς ὄρμη
 ὅ ποτ' ἰὺς ἐφόβησε, καὶ ἦν μέγα μαινέτ' αὐτῆς·
 ἠφάισου κλονέων ἱερὸν μένος, ἦν ἐφ' ἵκηται
 575. ἔγχευ ἐπὶ προχοῇσι, μαραινέται, ὅδ' οἱ ἀλκή
 ἄφαθ' ὄρραλιν ἀνέγ' ὕδατος ἀκαμάτοιο,
 ὧς ἄρα πηλῆϊας δαίφρονος ἦος ἐσθλῆ,
 ὅτε ἄρα μόρος συνόης, ὅτ' ἄρ' ὁλως ἦτο γένων,

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

αἰὲν ἐρεθόμενοι, καὶ ὀρύνοντος ἐταίρου.

ὃ μὲν ἔδ' ἐβέλος κῆρυ χροά κελδὶ ἵκανε.

πολλῶν βαλλομένων, ὡς νιφάδου περὶ πέτρῃ

πολλὰ κίς ἦντισαν ἐτάτια· πάντα τὸν ἄνδρ'

ἔργε σάκος, βριαρὴ τε κόρυς, κλυτὰ δ' ὤρα θεοῖο.

τοῖς, ἐπικεχχαλῶν κρατὶς καὶς αἰακίδα,

600. φοῖτα μακρὰ βοῶν περὶ τείχεϊ, πολλὰ κελῶν
ἐς μέθον δ' ἔφαιτιν ἀταρβέα θύει, ὅσσους πάντων

πολλὸν ἐν ὄχ' ἄριστος, ἔχεν δ' ἔτι θυμὸν ὁμοκίης

ἀνυχαλὲς ἀκόριτον· εἴ δ' ἄρα μήθετο πατρὸς

τίσας ὅλιν ἰόντα φόνον· κελάροντο δ' ἄνακτι

μυρμίδόνδε· συερεὶ δὲ πῆλιν περὶ τείχεος αὐτῆ·

ἐνθα δ' ὡς κτάνε παῖδε πολυχύσοιο Μένιτος,

610. ὁ δ' ἰότος ἔσκε Δύμαντος, ἔχεν δ' ἔριμυδ' ἐσ' ἦσ'

εἰδότας ὅς κ' ἰδὼν ἄγοντα βαλεῖν, εἴ δ' ἴππον ἐλάσσει

ἐν πολέμῳ, καὶ μακρὸν ἐπιστάμενος δόρυ πῆλαι,

620. ἢ, τέκεν ὑπεροίβια μὴ ὠδίνι παρ' ὄχθης

σαγαρίν, Κέλτογ τε, καὶ Εὐβοιον· εἴ δ' ἀπὸν ἄντο

ὄλβυ ἀπερσεῖσι πολλὸν χρόνον, ὅσσους μῶραι

παῦρον ἐπὶ σφίσι πᾶν χυτέος βιότοιο βάλλοντο·

ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ, ὁ μὲν ἠάθανον ἄμφω·

χερσὶ Νεοπολείμοιο θρασυφροντος, ὁ δ' ἰδὼν, ἄκοντι

βλήμενος ἐς κραδίην, ὁ δὲ, χερμαδίῳ ἀλκιφνῷ

630. κακὴ φάλη· βριαρὴ δὲ περιθραυδῆσα καρήνῃ,

ἐθραύθη· ὑφάληα, καὶ ἐκέφαλον σκινέχον·

ἄμφω δ' ἄρα σφίσι φύλα περικτένοντο καὶ ἄλλων

640. μυρία δυσμενέων· μέγα δ' ἄρεος ἔργον ὀρώρει·

μέσφ' ὅτε δὴ βαλὺς ἐπῆλυθεν, ἄντο δ' ἡὼς

ἄμβροσιν, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο

χάλακτο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἳ δ' ἀρχόθι πυργῶν

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

βαδὼν ἀνέπνευσαν· καὶ δ' αὐτοὶ βῶτοί ῥ' ἔδω
 ἀμπαύοντο μόθοιο Δυσσάκτιος, ὅσῃ κ' ἐτύχθη
 φύλοπις ἄρχαλιν περὶ τήχεϊ· καὶ νύχ' ἀπαντῶς
 ἄρρεοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρησιν ὄλοντο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλῆος κρατερὸς παῖς ἤματι κήνῳ
 Δυσμενέων ἀπάλαλκε πολλὴν σρατὴν, ἥ δέ κ' αὐτὸν
 630. Εὐρύπυλον· τῷ δ' αἶψα γέροντι χεῖδ' ἤλυθε Φοῖτις·
 καὶ μιν ἰδὼν, θάμβησεν οἰκότα Πηλέωνι·
 ἀμφὶ δέ οἱ χάρμα μέγα, καὶ ἄσπετον ἄλγος ἵκαταιν·
 ἄλγος μὲν, μνησθέντι ποδώκεος ἀντ' Ἀχιλλῆος·
 χάρμα δ' ἄρ', ὅσῃ κ' αὖ οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενόησι·
 κλαῖε δ' ὅ' ὀδυσσάσιως, ἐπὶ ἔποτε φύλ' ἀνθρώπων
 640. νόσφι γόνυ ξώσοι, καὶ ἥ ποτε χάρμα φέροντι·
 ἀμφιχυθὴ δέ οἱ, ὅτε πατὴρ περὶ παῖδα χυθῆι,
 ὅς τε θεῶν ἰότητι πολὺν χρόνον ἄλγ' ἀνατλάς,
 ἔλθοι ἐὼν ποτὶ δῶμα φίλῳ μέγα χάρμα τοκῆϊ,
 650. ὅς δ' Νεοπτόλεμοιο κάρη, καὶ στήθεα κῦσεν
 ἀμφιχυθῆς· καὶ τοῖον ἀγαπαξόμενος, φάτο μῦθον·
 χαῖρέ μοι ὦ τέκος ἰσθλὸν Ἀχιλλεὺς, ὃν ποτ' ἐγὼ γὰρ
 τυτθὸν ἐόντ' ἀτίταλλον ἐν ἀγνοήησιν ἐμῇσι
 προφρονέως· ὃ δ' ἄρ' ὦκε θεῶν ἱρικυδέϊ βολῇ
 ἄρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἀέξετο· καὶ οἱ ἐγὼ γὰρ
 γῆθειν εἰσορόων ἠὲ δὴ δέμας, ἥ δέ κ' αὖ αὖδ' ἦν·
 ὅσῃ δέ μοι μὲν ὄντα ῥ' ἴσον δέ ἐ παιδὶ τίεσκον
 τυλυγέτω· ὃ δ' ἄρ' ἴσον ἐμὲ πατρὶ τίεν ἐμὸν κῆρ·
 κήνῳ μὲν τ' ἄρ' ἐγὼ γὰρ πατὴρ, ὃ δ' αὖ γόνυ ἐμοί γε
 660. ὅσῃ κ' ὅπως φήσασκεν ἰδὼν· ἐνδὸς ἄματος ἰσθλὸν,
 ἔνι χ' ὁμοφροσύνης· ἄρετῇ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν
 πολλὸν, ἐγὼ μακάρων δέμας, καὶ κάρτος ἐμὴ κή·
 τῇ, σὺ γὰρ πάμπαν ἴσικας· ἐγὼ δ' ἄρ' ἤϊστον οἶω

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ξῶν ἐτ' ὀργήσιν μετέμναι, ὃ μ' ἄχος ἰξὺ ἀμφέχει
 ἢ μάτα πάντα· λυγρὴ δ' ἐπὶ γῆραί θυ μὲν
 τείρομαι· ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκλῦθε
 κείνου ἐπὶ ζώντος, ὃ καὶ πέλῃ ἀνέρι κύδας
 κηδεμονῆς ἐϋπὶ χεῖρσιν ταρχυθῆναι·
 ἀνὰ τέκος, ἐκ γένεσθαι ἐὼς ἀλῆσομαι ἥτορ
 ἀχνύμενος· σὺ δέ, μή τι χαλέπῃς πένθει θυ μὲν,
 ἀνέχε μιν μιδόνεσσι, καὶ ἰπποδάμοισιν ἀχαιοῖς
 τερρομένοις ἐπάμειβε, μέγ' ἀμφ' ἀγαθοῖο τοκῆος
 χῶόμενος δῆϊοισι· κλέος δέ τι ἔσται ἐσθλόν
 Εὐρύπυλον δαμάσαντι μάχης ἀκρόρhton ἔοντα·
 τὰ, γὰρ ὑπέρτερός ἐστι, καὶ ἔσται, ὅσον ὀργῶν
 σπῆο πατὴρ κείνοιο πέλει μογεροῖο τοκῆος·
 ὡς φάμενον, προσέειπε ταῖς ξανθῷ ἀχιλῆος·
 ὦ χέρον, ἢ μετέρην δρεπὼν ἀνὰ δῆϊότητα
 αἴσα διακρινέῃς κρατερὴν, καὶ ὑπέρβιος ἄρης·
 ὡς ἴπῶν, αὐτὴ μὰρ ἔελδετο τείχεος ἐκτὸς
 σῶντο δ' ἐν τούχῃσιν ἐϋπαρός· ἡ γὰρ μιν ἔχε
 εὐξέ, ἢ τ' ἀνθρώποισι λύσιν καὶ μάτοιο φέρουσα,
 ἔστυ' ἀπ' ὠκεανοῖο κλυφάμενι δέμας ὄρφη·
 ὀργῶν δέ μιν ἔδωκε ἴσον κρατερῶ ἀχιλῆϊ
 κύνεαινον παρὰ νηυσὶ γειγθότος· ὅμμεν' ἄρ' αὐτὴ
 θαρσαλέως κατέταυξεν ἰῶν ἐπὶ δῆριν ἐτόιμωσ,
 τόσσον καὶ μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γιγάντων
 ἀσπίτα δ' ὦρα διδόντος, ἅ, τ' ἀνέρι πλεόνον ὀφέλλετο
 οἰκῶν, γὰρ χρυσόν τε, καὶ ἄρ' υἱον, οἶδ' ἔ, γυναικάσ
 δ' ἠμῶν δίδω, οἶδ' ἄρ' ἡ χαλκὸν ἀσπίτον, οἶδ' ἔ, σίδηρον,
 ἄλλοι δ' οἶνον ἱερὸν ἐν ἀμφιφορῶσιν ὅπασκεν,
 ἵππους τ' ὠκύντο δίδω, καὶ ὀργῆς αὐτῶν φασγάνων,
 φάρια τ' ἐπὶ πόσιν τε, γυναικῶν καλλίμα' ἔργα.

660

670

(680)

ΤΩΝ ΕΙΣ ··ΙΔ·

τοῖς ἐπὶ θυμὸν ἴαυε Νηοπτόλεμο φίλον κῆρ·
καὶ ῥοῖμ' οἶκόν, δόρποιο ποτὶ κλισίῃσι μέλουτο,
ὕδ' ἀχιλλεύς θεοσδέα κυδαίνοντάς

ἶσον ἐπυρανίοισιν ἀτειρείσι τῷ δ' ἄγαμέμνων·
πολλὰ ἐπικαρχαλῶν, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
ἄρκεύς παῖς ἐατὶ θρασυφρονος αἰανίδαο

· 1. ὦ τέκος, ὅσσιν αἰὶν κατερέδον μένος, ἦ δὲ καὶ ἔειδος,
καὶ μέγεθος, καὶ θάρσος, ἰδὲ φρένας ἐνδον τοίμας·

τῷ σοι ἐγὼ μέγα θυμὸν ἰαίνομαι· ἦ γὰρ ἔωπα
σῆσιν ὑπαὶ παλάμῃσι, καὶ ἔγχρ' ἰδὴ αὖ φῦλα,

καὶ Πριάμοιο πόλιν περικλητὴν ἑκαρίξαι,

ὅσσιν παρὶ τοίμας· ἐγὼ δ' ἄρα κῆρον ὀϊῷ

ῥοράαν παρὰ νηυσὶν, ὅτε ῥέεαιν ὁμόκλῃ,

ζῶμενος Πατρόκλῳ δεδυσμένος· αἰὲς ὁ μὲν, ἦ δ' ἔτι

ἔστι σὺν ἀθανάτοισι σέ δ' ἐν μακάρων προΐηκε

σημίρον ὀργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι·

· 20. ὡς φάμενον, προσέειπεν ἀχιλλεύς ὄβριμος ὕδ'·

ἔβη ὡ ἀγάμεμνον, ἔτι ζῶντα κίχων,

ὅφρα με καὶ αὐτὸς ἀΐησεν ἐόν θυμὸν καὶ παῖδα,

ἔτι καταχύνοντα βίην παρὸς, ὡς πρὸ ὀϊῷ

ἔατο, ἦν με σώωσιν ἀνιδέας ὑρανίωνες·

ὡς ἄρ' ἔφη, πινυτῆσιν ὀφειράμενος φροῖ θυμόν·

λαοὶ δ' ἀμφιέποντάς, ἐθάμβεον ἀνέρα δῖον·

αἰὲς ὅτε δὴ δόρποιο, καὶ φλαπίνης κορέσαντο,

δὴ τότε δ' αἰανίδαο θρασυφρονος ὄβριμος ὕδ'·

ἀντὶς ἐκ δόρποιο, ποτὶ κλισίῃσιν ἄφικανεν·

· 3. παρὸς ἐγὼ· τὰ δὲ πολλὰ, δαίχιντα μένων ἠρώων,

ἐν τε αἰὶ παρὲν κενθ'· αἶψ' ἀμφὶ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι

χῆραι ληϊάδες κλισίῃν ἐπιπορύνεσκον,

ὡς ζῶντος ἀνακτος· ὅδ' ὡς ἴδεν ἐν τεα γρώων,

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

καὶ δ' ἄρ' ὅτ' ἐπ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄρ' ἐπ' ἰππῆντα
 σμερδαλέοιο λέντος ὑπ' ἀρσενήσιν ἀαμέντος,
 σκῆπτρον ἐς ἄντρον ἵκηται εὐσκήιον, ἀμφὶ δὲ πάντη
 ταρφέα παπῶναι κῆνο σπῆος, ἀθρόα δ' αὖτε
 720 ὅσα δεικνύμενος κταμένων πάρος ἐκ ὀλίγων πρὸ
 ἵππων, ἢ δὲ βοῶν, μέγ' ἄλγυται ἀμφὶ τοκῆος,
 ὡς ἄρα θαρσαλέοιο πᾶσι τότε πηληϊάδαο
 θυμὸν ἐπαχύνθη· δ' ἄρ' αὖ δὲ μιν ἀμφ' ἀΐσαντο·
 καὶ δ' αὖτ' ἐβρίσηις, ὅτ' ἔδρακεν ἢ Ἀχιλλῆος,
 ἄλλοτε μὲν θυμῷ ἐγέθειεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἄλγυτ' Ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δὲ οἵητορ,
 ἀμφασίη βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἐτεόν περ
 αὐτὸς ἐτιζώντος ἀταρβέος ἀακίδαο·
 730 προῦθ' δ' αὖτ' ἀπάνευθε χερσὶ θόρυβος, ὄβριμον ἄνδρα
 Εὐρύπυλον κῦδαννον ἐνὶ κλισίῃσιν καὶ αὐτοῖς,
 ὅππότεν ἔκτορα δῖον ὅτ' ἄρ' ἔχους ἐδάτξε
 ἱνὸς μένος πολλοῖεθρον ἰόν, καὶ κτῆσιν ἅπασαν·
 ἀπ' ὅτε δὴ μερόπεια ἐπὶ γλυκὺς ἤλυθεν ὕπνος,
 δὴ τότε βῶϊοι ἔχες, ἰδ' ὄρνεθι μενεχάρμαι,
 τόσφι φυλακτῆρες εὐδον, βεβαρηότες ὕπνῳ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΓΑ
ΠΑΛΕΙΓΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΩΘΝ.

Μος δ' ἡελίοιο φάος περικίθεται
ἅαν

ἐν πειρώτων ἀνιόντες, ὅθι σπείος ἤρι
γενῆς,

δὴ τότε πυρρῶτες, καὶ ἀχαιῶν ὄμβρι μοιχεύεις,
θωρήσονται ἐκότερθεν ἐπειρόμενοι παρὶ δῆριν.

ἢ μὴ, πᾶσις ἐσθλὸς ἀχιλλεύος ὀφύνησκειν
ἀντιάειν ῥῶεσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας.

τύσδ' ἄρα τηλεφίδαο μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἰώλπα
τῆχος κῆρυχά μιν βαλέειν, γῆρας τ' ἀμαθύνειν

ἐν πυρὶ λουγαλίῳ, λαὸς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐξεαι.
10. αἷμα οἱ ἐλπωρὴν μὲν ἔην ἀλίζκιοις αὔρη

μαφιδίῃ· κῆρες δὲ μάλα χερδὸν ἐσηκῆσαι,
πολλὸν κερχαλάσκειν ἐτώσια μητιόωντι.

καὶ τότε μυρμιδόνεσιν ἀχιλλεύος ἄρομος υἱὸς
θαρσαλίον φάτο μῦθον, ἐποτρύνων ποτεῖσθαι.

Κεῖκλυτέ μιν θεράποντες, δρῆϊον ἐν φρεσὶ θυμὸν
θίντες, ἵν' ὀρρήσοισιν ἄκος πολέμιν ἀλεγεινῶν,

δυσμένεσσι δὲ πῆμα γινώμεθα· μὴ δὲ τις ἡμῶν
20. ταρβήτω· κρατερὴν γὰρ ἄδην ἐν θάρσεος ἀλκῇ

γίγνεται ἀνθρώποισι· δέος δὲ βίησιν ἀμαθύνει,
καὶ νόον· αἷμα γὰρ πάντες ἐς ἄρεια καρτύναντες,

ὄφρα μὴ ἀμπνύσῃ ῥῶων στρατὸς, αἷμα ἀχιλλεύου
φαῖν' ἐτιζόντα μετέμειναι δρῆϊοισιν.

ὡς γὰρ ὦν, ὥμοισι παρ' ὤϊα δύσατο τείχεα

ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ.

- πάνταθε μαρμαίροντα· Θέτις δ' ἠγάλλετο θυμῷ,
 ἐξ ἄλσος ἡσορόωσα μέγα θένος ἡωνόιο·
 καὶ ῥα θώγ' οἱ μισέ προῖ τέχνης ἀπεινόιο
 ἐμβεβαῶς ἵπποισιν ἐὺ παρὸς ἀθανάτοισιν·
 οἷος δ' ἐκ περάτων ἀμφαίνεται ὠκεανόιο
 ἠέλιος, θηητὸν ἐπὶ χθονα πῦρ ἀμαρύσσων,
 30. πῦρ, ὅτε οἱ πῶλοισι, καὶ ἄρματι συμφέρετ' ἀσῆρ
 σῆριος, ὅς τε βροτοῖσι φέρῃ πολυκηδέανυσον,
 τοῖος ἐπὶ ῥῶων στρατὸν ἦεν ὄμβριμος ἥρως
 ἦδ' ἀχιλλῆος· φέρον δὲ μιν ἄμβροτοὶ ἵπποι,
 τῆς, οἱ ἐλδο μένων νῆων ἀπὸ λαὸν ἐλάσσει,
 ὥπασεν Αὐτὸ μέδων· ὅς γάρ σφ' ἐσθ' ἠνιόχων·
 ἵπποι δ' αὖτ' ἐχάρησαν, ἐὼν φορέοντες ἀτακτᾶ·
 ἵκελον αἰακίδῃ· τῷ δ' ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει
 ἐμμεναι ἀνέρα κῆνον ἀχιλλῆος ὕτι χ' ῥῶ·
 ὥς δὲ καὶ ὄρ' ῥοὶ μέγα καταχάσσοντες ἀγερθεῖν
 40. ἀμφὶ Νεοπτόλεμοιο βίην ἄμοτον μεμαῶτες,
 λουγαλίοις σφῆκεαυιν ἐοικότες, αἳ τε κλονήσῃ
 χηρα μὲν ἐκποτέονται, ἐλδοῖ μιναι χροᾶ θῆναι
 ἀνδρόμεον, πάντες δὲ περὶ σένης ὠρμαίνοντες,
 τάχιστα μέγα πῆμα πάρ' ἑαυμένοισι βροτοῖσιν,
 ὥς οἱ ἐκ νῆων τε, καὶ τέχνης ἐξελέοντο
 μαίμαῶτες ἄρ' ἡ· πολὺς δ' ἐσένετο χῶρος·
 πᾶν πεδίον δ' ἀπάνουθεν ἐλάμπετο τάλ' ἰσιφωτῶν
 ἠελίῳ καὶ πύρρην, ὅτ' ἠέρι μαρμαίροντος·
 οἷος δὲ νέφος ἦσι δὴ ἠέρος ἀπλήτοιο
 50. πνοῇσιν μετ' ἀλῆσ' ἐλαυνόμενον βορέας,
 ἦμος δ' ἠνιφετός τε πέλει, καὶ χέματος ὥρη
 ὄρκαλέν, πάντῃ δὲ περισφειν ὑρανὸν ὄρρη,
 ὥς τ', πλήθετο γαῖα σινερχομένων ἐκάτερθεν

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

πηλὸν βαλὼν ἄπωθε· κόνις δ' ἔτι θ' ἔρανον εὐρύν
 πέπλατ' ἀπὸ μένῃ· κενάχιζε δὲ τὰ τελα φωτῶν·
 σὺν δὲ, καὶ ἄρματα πολλά· διαυόμενοι δ' ἐπὶ μῶλον
 ἵπποι ὑπεχεύετον· ἐν δ' ἐκίλευεν ἑκάστων
 αἰλή, ἀντήρην ἐς φύλοτιν ὀφύνησα·
 ὥς δ' ὅτε κύματα μακρὰ δ' ὕο κλονέουσιν αἴηται,
 70 σμερδαλέον βρομέοντες ἀνὰ πλατὺ χῶμα θαλάσσης,
 ἐκποθεν ἀμῆλοισι περίρηνγνύντες αἰελας,
 ὅππότε χεῖμα λεγεῖνδον ἀν' ὕρεα βένθια πόντου
 μαινέτ', ἀμυμάνητι δὲ περισέει ἀμφίριτι
 κύμασι λανθαλέοισι, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα φέρονται,
 ἔρβην ἡλιβάτοισιν εἰκότα, ἥ δ' ἄλεγεινὴ
 ὄρουμένων ἐκατέρωθι πέλει κατὰ πόντον ἰωή,
 ὥς οἷ' ἀμφοτέρωθεν ἐπ' ἄρα συμφορέοντο,
 σμερδαλέον καὶ μῶωντες· ἔρις δ' ὀρόσκει καὶ αὐτῇ·
 σὺν δ' ἔβαλον βροτῆσιν εἰκότες, ἠέροπῆσιν,
 70 αἰετὲ μέγα κτυπέουσι δ' ἠέρος, ὅππότε αἴται
 λαῦροι ἐρίδ' μαινῶσι, καὶ ὅππότε λαῦρον αἰέντες,
 σωέφραστοι ἠέωσι Διὸς μέγα χωμένοιο
 ἀνδράσιν, οἳ τ' ἐρίτου μὲν ὑπὲρ θέμιν ἔργα κάμονται·
 ὥς οἷ' ἀμῆλοισιν ἐπέχραον· ἐχέϊ δ' ἔγχος
 συμφέρετ', ἀσπίδι δ' ἀσπίς· ἐπ' ἀνέρα δ' ἦεν ἀνὴρ·
 πρῶτος δ' ὄβριμος ὕος εὐπολέμην ἀχιλῆος
 δάματ' εὖν Μελαηῆα, καὶ ἀγλαὸν ἀλκιδάμαντα,
 ἧς ἀλεξινόμοιο διαίφροτος, ὅς τ' ἐνὶ κόλῳ
 καὶ νῶναιετασκε, διδούλος ἀχχόβι λίμνης
 70 ὁ μβρὼν πᾶνι φέοντι παρὰ ποσὶ ταρβήλοιο·
 κτῆγε δὲ κατὰνδριον θόον ποσὶ πᾶσα Μῆνητα,
 ὃν τέκε δ' ἴα Κρέυσα παρὰ προχόῃς ποταμῶιο
 λίνδ' ἐυφρέεταο, μενεπολέμων ὅθι καρῶν

ΤΟΥΤΑΔΟΟΝ.

πέρρατα, καὶ λυκείης ἐρινυθὸς ἄνρα τέλονται·
 εἶλε δ' ἄρ' ἀλχημυτῆρα Μόρῳ φρυγίῃθε μολόντα·
 τ' δ' ἄρ' ὁ μὲν Γόλαόν τε, καὶ ἵππο μέδοντα κατέκτα,
 τ' μὲν, ὑπὸ κρηδίνῃ· τ' δέ, κληῖδα τυχήσας·
 δάμνατ' ἄλλοθεν ἄλλον· ἐπέεσιν δ' αἶαν' ἐκνυαί
 ῥῶων· οἳ δ' ὑπὸ φρον εἰσικότες ἀνάλαισι
 90 θάμνοισ, ὅς ὁλοοῖο πυρὸς κατέδαμνατ' αὐτὴν μὴ
 ῥηϊδίως ἐπιόντος ὁπωρινῷ βορέας,
 ὡς τὸ, ἐπεινυμένοιο, κατηρίοντο φάλαγγες·
 Αἰνέας δ' ἐδάμασεν δρισύλοχον μινεχάρμην,
 πλῆξας χερμαδίῳ κατὰ κρατός· ἐν δ' ἀνέβλασεν
 ὅσα σὺν πύλῃ· λίπεν δ' ἄφαρ ὅσα θυμός·
 τυδῆϊ δ' ἔνδ' Εὐμαιὸν ἔλε βοὸν, ὅς ποτ' ἔναιεν
 δάρδανον ἀπήμεαν, ἱν' ἀρχίσας πέλονταί ὄναι,
 ὅπν Κυθήρειαν ἐγκοίνῃσι δάμασεν·
 100 ἀνδ' ἀγχμήμωνων κατῆεν εὖν Σπράτον· ὅδ' ὅγε θρήνην
 ἵκετ' ἀπὸ πολέμοιο· φίλης δ' ἐκὰς ἔφθιτο πάτρης·
 Μηριόνης δ' ἐδάμασεν Χλέμον Πρηνόροδ' ἔα,
 ἀντιθεὺς Γλαύκοιο φίλον πῖσιν ἑταῖρον,
 ὅς ῥά τε ναιετάσκει παρὰ προχοῇσ' ἀμυρῶ·
 καὶ ῥά μιν ὡς βασιλῆα περικτίονες τῖον ἄνδρες,
 Γλαῦκον ἀποκταμένοιο, καὶ ἐκ ἐπινοισαίνοντος,
 πάντες, ὅσοι φθίνον ἔδος περὶ πᾶν νέμονται,
 αἰπύ τε μαυκινύτοιο ἴον, βωμόν τε χιμαίρης·
 ἄλλος δ' ἄλλον ἐπέφνε κατὰ μόθον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν,
 Εὐρύπυλος πολέται κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλε
 110 δυσμένεσιν· πρῶτον δέ μιν ἐπὶ πόλεμον κατέπεφνε
 Εὐρυτον· αὐτὰρ ἐπεὶ τα, Μενότιον ἀόλομίρην,
 ἀντιθεὺς ἐτάρος ἐλεφύνροδ· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν,
 ἄρπαλον, ὅς ῥ' ὀδυρῶς δαίφρονος ἔσκει ἑταῖρος·

ΤΩΝΕΙΣ ·ΙΑ·

- αἰὶ δ' ὅ μιν ὤν, ἀπάρθεν ἔχεν πόνον, ὃ δ' ἐπαμύνειν
 ἔδεινεν ὃ θεράποντι δεινότητι. τὸ δ' ἄρ' ἐταῖρος
 ἀντιφῶς ὁ μβριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη,
 καὶ βάλεν Εὐρύπυλοιο καταντίον· αἷά μιν ἔτι
 ἔτασεν, ὅσιν ἐκάοι κρατερὸν δόρυ τυτθὸν ἄπωθεν
 ἔμπεσε Μελατίωνι δαΐφρονι, τόν, τότε μήτηρ
 120. γήγατο παρ προχόρσιν εὐρέυταο καΐκη,
 Κλητὴ καλλιπάρῃος ὑποδμυθεῖς Εὐρύαλῳ·
 Εὐρύπυλος δ' ἐταροιο χολωσάμενος κατ' αἰνέοιο,
 ἀντίφω αἶψ' ἀπόρυσεν· ὃ δ' ἔκφυγε παρὰ βοοῖσιν
 εἰς πληθὺν ἐταρῶν· κρατερὸν δὲ μιν ἔτι δάμασσε
 ἔχλος τιλεφίδας δαΐφρονος, ὅσιν ἐμελλεν
 δρῶν αἰῶς ὀλέσθαι ὑπ' ἀνδρῶνόιο Κύνκλωπος
 ὕπερον· ὥς γάρ τις συγερῇ ἐπινύσσανε μοίρῃ·
 Εὐρύπυλος δ' ἐτέρωθεν ἐπύχετο· τὸ δ' ὑπὸ θυρῶ
 αἶεν ἐπ' αὖν μένοιο κατήριπεν ὁ μίλος πυλὺς·
 30. οὔτε δένδρεα μακρὰ βίη δμυθέντα σιδήρῳ,
 ἔρπον ἐν λασίοισιν ἀναπλήσασι φάραγγας
 κεκλιμέν' ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ χθονός, ὥς ἄρ' ἀχαιῶν
 δάμναντ' Εὐρύπυλοιο δαΐφρονος ἐχλήσιν,
 μίσφ' ὅτε οἱ κίεν ἅντα μέγα φρονέων ἐν θυμῷ
 ἕως ἀχιλλῆος· τῷ δ' ἄμφω δ' ἔρατα μακρὰ
 ἐν παλάμῃσι τίνασον ἐπὶ σφίσι μαμῶνντες·
 Εὐρύπυλος δὲ πρῶτος ἀνγρόμενος, προσέειπε·
 τίς; πόθεν γήληυσας ἀντίστον ἄμμι μάχεσθαι;
 ἦ σε πρὸς αἶδα κῆρες ἀμείλικτοι φορέουσιν·
 140. ἢ γάρ τις μὴ ὑπάλυξεν ἐν δρῶν αἰῶς ὀλέσθαι,
 ὅσιν ἐνανταλιαίομετο μάχεσθαι,
 δ' αὖρ ὀκίον, πάντεσσι φόνον συνόεντ' ἐφίκε
 δρῶν αἰῶς· πάντων δὲ παρὰ ξάνθοιο ρέεθρα
 ὄσσεα τε,

ΤΟΥ ΓΔΟΟΝ.

ὅσα τε, σάρκος τε κύνες διὰ πάντ' ἐδάσαντο. •
 ὅμα μοι ἤτις ἐσσι, τίνος δ' ἐπαγάλλαι ἵπποις.
 ὥς φάμενον, προσέειπεν Ἀχιλλεύς ὄβριμος ἦός.
 τί πη μ' ἐπ' ἀνδρόντα ποτὶ κλόνον αἵματόεντα,
 ἐχθρὸς ἐὼν, ὥς τε φίλα φρονέων, ἐριένεις
 ἤτέ μιναι γενεὴν, ἣν περ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;

50. ἦός Ἀχιλλεύς κρατερόφρονος, ὅς τε τοκῆα
 σῆο πάροιθ' ἐφύβισε βαλὼν περὶ μήκεϊ θυρί.
 καὶ νύ κε μιν θανάτοιο κακῆς περὶ κῆρις ἐμαρψατ,
 ἢ μή οἱ συνόεντα θοῶς ἵησάτ' ὀλίθρον.
 ἵπποι δ' οἱ φορέουσιν, ἐμὲ πάρος ἀντιβίοιο,
 ὅς τέ κε θ' ἀρπυγὰ ζεύρω πάρος ἀνηθῆσα.
 οἳ τε καὶ ἄρ' ὕμιν πάλαιος διὰ παλαιὴ θέουσιν,
 ἄκρ' οὐχ ὧν φάοντες, ἴσον δ' ἀνέμοισι φέρονται.
 εὖν δ' ἐπ' αὖν γενεὴν ἐδάης ἵππων τε, καὶ αὐτῶ,
 καὶ δόρατος κέρησαι ἀτερέος ἡμετέρου

60. γινώμεναι ἀντιβίην· γενεὴ δ' οἳ, ἐν κορυφῇσι
 πηλὴν αἰπινόιο, τομὴν ὅθι λίπε, καὶ ἀνὴν.
 ἦ ῥα, καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνὴρ
 πάλλων ἐχέειν περὶ μήκετον· ὅς δ' ἐτέρωθεν
 χερσὶν ὑπὸ κρατερῆσιν ἀπ' ἡρεσίην λάβε πέρην.
 καὶ ῥα Νεοπαλῆμοιο κατ' ἀσπίδος ἦκε φέρεσθαι
 χρυσῆς· τόν δ' ὅτι ποσειδωμένον συμφέλιξεν,
 αἷμα τε πρὶν ἢ σῆκε ἀπ' ἡρίτος ἔρεϊ μακρῶ,
 τότε, ῥα δ' ἵππετών ποταμῶν μένος, ἐδ' ἅμα πάντων
 ἄφ' ὧται δύναιται· ὃ γὰρ ἐμπίδον ἐρρίζωται,

70. ὥς μένεν ἄρομος Ἀχιλλεύς ὄβριμος ἦός.
 αἷμα δ' ὡς, τάρβησε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
 ἄσπετον ἦ Ἀχιλλεύς, ἐπ' ῥά μιν ὀβύνεσκε
 θάρσος ἐόν, καὶ κῆρις, ὑπὸ κραδίῳ σίτε θυμῷ

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

ἔξεν ἀμφοτέροισι· περὶ σφίσι δ' αὖλολα ταύχην
ἔβραχιν· οἳ δ' ἄτε θῆρες ἐπήμεσαν ἀηήλοισι
σμερδαλέοι, τοῖσιν τε κατ' ὕρεα θήρις αἰέσει,
ὁπότε λαυγαλιμῷ βεβολημένοι ἦτορ,
ἢ βοός, ἢ ἐλάφοιο περικταμένον ποιώνται,
ἅμφω παφάλλοντες, ἐκτικτυπέουσιν δὲ βῆσαι

90. μαρναμένων, ὡς οὔτε σωήσεαν ἀηήλοισι,
θῆριν συμφορέντας ἀμήλιχον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄσθιν τονέοντα φάλαγγες
δὲ μόθον· ἀργαλίη δὲ περὶ σφίσι θήρις ὀρώρη.
οἳ δ' ἀνέμων ριπήσιν ἐοικότες αἵφιρῇσι,
σύν ῥ' ἔβαλον μελήσιν, μεμαότες ἅμα κειθάσσας
ἀηήλων· τὰς δ' αἶν ἐποθύνησκεν ἐκνώ
ἐγγυθεν ἱσταμένη· τοῖ δ' ἔκ' ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
ἀηάσφρασ' ἐδάϊζεν δὲ ἀπαΐδας· ἄλλοτε δ' αὖτε
ὑτάσθη κημίθας, ἰδ' ὕψιλος φρυγαλάδας·

100. καί τις καὶ χρόος ἤφατο, ἐπὶ πότος αἰὼς ἐπῆγε
θαρσαλέως ἠρώας· ἔρις δ' ἐπιτίρηπετα θυμῷ
κένους ἡσρόωσα· πολὺς δ' ἐξέρρειν ἰδρῶς
ἀμφοτέρων· οἳ δ' αἶν ἐκρατύνοντο μένοντες·
ἅμφω γάρ μακάρων ἦσαν αἵματος· οἳ δ' ἀπ' ὀλύμπου,
οἱ μὲν, γὰρ κύδιχον ἀχιλλεύς ὄβριμον ἦα,
οἳ δ' αὖτ' Εὐρύπυλον θεοειδέα· τοῖ δ' ἐκάτερθεν
μάρναντ' ἀκμήτοισιν ἐξελόμενοι σκοπέλοισιν
ἧλιβάταν ὀρέων· μέγα δ' ἔβραχον ἀμφοτέρωθεν
θεινόμεια μελήσιν τότ' ἀσπίδες· ὁ φέ δὲ μακρά

200. πηλιάς Εὐρύπυλοιό διήλυθεν ἀνδρεώς
πολλὰ ποιησάμενη· τὰ δ' ἐκχυτο ὄποιον ἅμα
ἐκασμένως· ψυχὴ δὲ δ' ἑλληκεὶ ἐξεποτίσθη,
ἐκ μελίων· ὁλοὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν πέσεν ὄφρη.

ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ.

ἤριπε δ' ἐν τάνχευι κατὰ χθονός, ἥντε βλωθρὴ
ἢ πίτυς, ἢ ἐλάτη κρυερῷ βορέαιο βίηφι
ἐκ ριζῶν ἐριπύσσα· τόσῃν ἐπὶ κάπσιε γαῖαν
Εὐρυπύλοιο δὲ μασ· μέγα δ' ἐβραχε γῶϊον ἔδασ,
καὶ πεδίον· χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχύατο νεκρῷ
ὠχροίῃ, καὶ καλὸν ἄπῃ μάλ' ὤωνεν ἔρως.

210. τῷ δ' ἐπὶ κρηαλῶν, μετὰ δ' ἄλ' ἔκτο κρατερὸς ἥρωος·
Εὐρύπυλ', ἥ πρ' ἔφης θανάων γέας, ἥ δὲ καὶ αὐτὸς
διδώσῃ, καὶ πάντας οἱ ξυρῶς ἀπολέσῃ
ἢ μέας· ἡμᾶς σοι ἔτι θεοὶ τελέεσκον ἐλθῶρ,
οἷ' ὅτ' ἐμοὶ σ' ἐδάμασσε καὶ ἀκάματόν περ ἔοντα,
παρὸς ἐμοῖο μέγ' ἔχχης, ὅπερ βροτὸς ἕτις ἄλυσεν
ἢ μῖν ἄντα μολῶν, ὅδ' ἔπαρχάλακος ἦεν·

ἦ ῥα, καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον ἔρυσεν αἰχμὴν
ἐαυμένως· ῥῶϊς δὲ μέγ' ἔρσαν ἐσορώωντις
ἀνέρα καρτερόθυμον· ὅδ' αὐτίκα τάλχ' ἀπηνύρασ,

220. δῶκε θεοῖς ἐτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ' ἔς θοδὸν ἄρμα θορῶν, καὶ ἀτρεῖας ἵππους
ἦϊεν, δῖός τ' ἔσι δ' αἰθέρος ἀτλήτοιο
ἐκ Διὸς ἀκὲς μάτοιο σὺν ἄσπερο πῆσι κεραινός,
ὅν τε περιπρομένοσι καὶ ἀνὰ τοὶ κατ' ἰόντα
τόσφι Διὸς μεγάλοιο, ὃ δ' ἐαυμένως ποτὶ γαῖαν,
δὲνδρεῖά τε ρήγνῃσι, καὶ ἔρια παπαλόεντα,
ὥς ὃ θοῶς ῥῶϊαν ἐπέλυτο, πῆμα κορύων·
δάματο δ' ἄλλοθεν ἄλλος, ὅσους κίχον ἄμβροτοὶ ἵπποι
πλήθετο ἡ χθονὸς ἔδασ· ἅτῃν δ' ἐρυθαίνετο λυδρῷ.

230. ὥς δ' ὅτε μυρία φύλλα κατ' ἔριος ἐβήαησι
ταρφέα πιπνῶτα, χυδῖν κατὰ γαῖαν ἐρέτῃ,
ὥς ῥῶϊων τότε λαὸς ἀπαιτὸς ἐν χερσὶ κῆστο
χερσὶ Νηοπτολέμοιο, καὶ ἀργῶν ἐριθύνων,

ΤΩΝ ΕΙΣ Δ.

ὅτ' ἀπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν ἅμα, καὶ ἰδρῶς,
αὐτῶν, ἢ δ' ἵππων· μάλα δ' ἀντυχὺς ἀμφ' ὀχέεσφι
κινύμεται, δάυντο περὶ σφοδάλιζεν ἑῷσι·
καὶ νύ κε ῥῶσοι ἦες ἔσω πυλίων ἀρίκοντο,
πόρτιες αὐτε λείοντα φοβούμεναι, ἢ σῦες ὄμβρον,
ἢ μὴ ἄρης ἀλεχγνός ἀρηγέμεναι μενεαίνων

240. ῥῶσ' ὀφιλοπῶλε μοισι, κατῆλυθεν ὁ λῦμ ποιο
κρύβει ἄλλων μακάρων· φέρον δὲ μιν ὅς· μῶθον ἵπποι
Αἴθων, καὶ Φλόγιος· κόναβος δ' ἐπὶ ταῖσι, φόβος τε·
τῆς, βορέη κελεύοντι τέκε βλοσυρῶπις ἑριννύς,
πῦρ ὁλοὸν πνείοντα· ὑπέστη δ' αἰὼλος αἰθὴρ
ἑσπερίων ποτὶ δῆριν· ὅδ' ὄραλέως ἀφίκενεν
ὅς· ροῖν· ὑπὲρ δ' αἶα μὲν ἐκτυπε θεασοίοισιν
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσι· μολῶν δ' ἀρχίστα κυδοίμῳ,
πῆλε δ' ὀρου βριαρὸν· μέγα δ' ἴαχε ῥῶσ' ὀφελῶν
ἀντιάων δ' ἡίοισι κατὰ κλόνον· οἳ δ' αἴοντες

250. θεασοίνο' ὅπα, πάντες ἐδάμβον· ὃ γὰρ ἶδοντο
ἄμβροτον ἀθανάτοιο βεῶν δὲ μας, ὅδ' ἔμιν ἵππε·
ἥρι δὲ κεκάλυπτο· νόησε δὲ θίσκελον αὐδὴν
ἐκποθεν αἰανυσαν ἄδην ἔς ἄτα ῥῶων
ἀντιθεὺς ἑλένοιο κλυτὸς νῶος· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
γῆθησεν, καὶ λαὸν ἐπ' αὐτῷ μενοὶ μὲν αὐτῆ·

260. αἰδῆλοι, τί φέβεσθε φιλοπῶλε μὲν ἀχιλῆος
ἔγχε θαρσχέον· θνητὸς νῦ τίς ἔστι καὶ αὐτός·
ὅδ' οἱ ἴσον ἀρῇ πέλει αἰένος, ὅς μιν ἀρήγει
ἢ μῖν ἐπ' ἄρ' ἀρῇ· βοᾶ δ' ὅγε μακρὰ κελεύων
μαρνασθ' ἀρῆσιν κατὰ κλόνον· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
τλήτε φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
ὃ γὰρ ἀμείνονα ῥῶσιν οἶομαι ἄλλον ἰκίεσθαι
ἀπὸ τῆρας πολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν ἄρης

ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ.

λώϊον, ὅτε βροτοῖσι κορυαομένοις ἐπαμύνῃ;
 οἱ μὲν ἡμῖν ἱκνῶν ἐπὶ ῥόθους· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 μνήσασθε πολέμοιο, δέος δ' ἄρ' ὀνόσφι βάλεσθε·
 ὡς φάτο· τοῖ δ' ἴσαντο κατ' ἀντίον ἀργείοισιν,
 οὗτ' οὐκ ἐκυλοχοῖσι κύνες κατέναντα λύκοιο
 φάγοντες τοπάροιθε, βίην βίῃωσι μάχεσθαι,
 270. ταρφέα μηλονόμοιο παρόρυστοντος ἑπέσιν,
 ὡς ἄρα βῶϊσι ὄγες ἀνὰ μόθον αἰνὸν ἄρνος
 δῖματος ἐκπῆς ἔσαν· καταντίον ἀνέρος ἀνὴρ
 μάργατο θαρσαλέως· περὶ δ' ἐντυπεν ἔντια φωτῶν
 θνήμονα ξιφείαι, καὶ ἔχλυε, καὶ βελέεσιν·
 αἰχμαὶ δ' ὄντο χροάδυνον· ἐδάετο δ' αἵματι πολλῷ
 δηνὸς ἄρης· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
 μαρταμένων ἐκάτερθε· μάχη δ' ἔχυν ἴσα τάλαντα·
 ὡς δ' ὁπότε αἰετοὶ με, ἀλῆς ἀνὰ τοῖσι δὲν ἀλαῆς
 ὄρχατον ἀμπελόεντα διατμήσῃσι σιδήρῳ
 280. σπέρχουμένοι, τῶν δ' ἴσον ἀέξεται ἥς ἔριν ἔρπον,
 ὁππότε ἴσοι τελέθουσιν ὁμηλικήν τε, βίην τε,
 ὡς τῶν ἀμφοτέρωδε μάχης ἀλεχθέντ' ἀλάαντα
 ἴσα πέλεν· ὥς τ' οὐδ' ὑπέρβιον οὐ θέμενοι κῆρ
 μίμνον· ἀταρβήτοιο πεποιθότες ἄρεος ἀλκῇ,
 ἀργεῖοι δ' ἄρα παῖδες μενεπτόλεμόν αὐχλῆος·
 κτῆνον δ' ἀλλήλων· ὅλοη δ' ἀνὰ μέσον ἑλκῶ
 σρωφάτ' ἀλγινόνετι λυθρῷ πεπαλαγμένη ὤμῃς,
 καὶ χέρας· ἐκ δὲ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέει ἰδρώς·
 οὐδ' ἐτέρωσιν ἀμειν· ἴση δ' ἐπετέρπετο χάρμη,
 290. ἔξομένη φρεσὶν ἥσι· Θέτιν, καὶ δῖον ἄρκα·
 ἔνθα Νεισπτόλεμος πλεκυτὸν Περιμήδεα
 δάμναθ', ὃς οἰκί' ἔναι παρὰ σμινθήσιον ἄλσος·
 τῷ δ' ἐπὶ, κέσπον ἔπεφνε, μενεπτόλεμόν τε Φάληρον,

ΤΩΝΕΙΣ·Δ·

καὶ κρατερόν Γερίλαον, ἃ μέλιν τε Μενέλαον,
ὃν τέκετ' Ἰφιδάνασα παρὰ ξάθειον πόδα κίλλης
τιχύνοντι Μέδοντι, δαήμονι τεκτοσσιῶν·
αἷ' ὁ γὰρ οἶκοι ἔμι με φίλην ὅνι πατρίδι γαίῃ·
παῖδός δ' ἦν ἀπόνντο· πότον δ' οἶ, ἔργα τε πάντα,
χρησάσθαι μετόπισθεν ἀποφθιμένοιο, δάπαντο·

300. Δηϊφοβός δ' Ἀγκῶνα, Μενεπτόλεμόν τε κατέκτα,
τυτθὸν ὑπὲρ βυβῶνα τυχῶν· περὶ δ' ἔρχετ' μακρῷ
ἔγκατα πάντ' ἐχύθησαν· ὅλη δ' ἐξέλυτο νηὺς·
Αἰνέας δὲ Δάμκντα κατέπεφνε, ὅς τε παροίβειν
αὐλὶ δαίναται σκε, σωείαστο δ' ἄρκεσι λαῶ
δὲ βροῖν· αἷ' ἔτι φίλην πάλιν ἔδραμνεν αἶαν·
Εὐρύαλος δ' ἔδάμασε βαλὼν Ἀλκείον ἄνοντι
ἄσραϊον· τὸ δ' αἶψα διὰ σέρνοιο ποτῆθι

310. αἰχμὴν ἀνιρῇ, σὺ μάχην δ' ἀπέπερσε κελαιόχους
ἀνέρι κῆρα φέρουσα· μίση δὲ οἱ ἔδρατα λυθρῷ·
τὸ δ' ἄρα βαλὼν ἄπωθεν, ἔλεν μετὰ θυμὸς ἀνήτωρ
ἵππο μένιν, Τάνκροιο δ' αἰφροντος ἐσθλὸν ἐτάειρεν,
τύψας δὲ κληῖδ' αὖθις· σὺν δ' αἶματι θυμὸς
ἔκθορεν ἐκ μελέων· ὁλοή δὲ μιν ἀμφιχύθη τύξ·
Τάνκρω δ' ἔμπεσε πένθος, ἀποκταμένοιο ἱτάροιο·
καὶ βάλεν ὠκύν οἱ σὺν, ἀνήτορος ἄντα τανύατος·
αἷ' ἔτι τὴν τύχην σεν ἀλναμένοιο μάλα τυτθότ·
ἔμπεσε δ' ἐγγὺς ἔοντι δαΐφρονι Δηϊφόντῃ
λαῖον ὀφθαλμόν· διὰ δ' ὕατος ἐξέπτερησεν·
320. δεξιτέρῳ γλήτην δὲ διέτμαζεν, ἔνεκε μοῖραι
ἄρρα λείον βέλος ὥσαν ὅπῃ θέλον· ὅς δ' ἔτι ποσσὶν
ὀρθὸς ἀνίσταί σκε· βαλὼν δ' ὄρε δ' αὐτερον ἰδὼν,
λαμῶν ἐπερὶ ῥοῖβ' ἔβησε· διέθρισε δ' αὐχένος ἵνασ
αὐτίκ' ὤλεσε· τὸν δ' ἄρρα λείω κίχ' ἐμοῖρα·

ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ.

ἄλλος δ' ἄλλῳ τῶν τε μόνον· κηχάροντο δ' ἡῆρες,
 καὶ μόνος ἀλγινόεσσα δ' ἔρις· μέγα μαιμώωσα,
 ἦυσε μάλα μακρόν· ἄρης δ' οἰάσθ' ἔβησε
 σμερδαλέον· ῥῶτα δ' ἐν πηλῶσιν μέγα θάρσος,
 ἀργείοισι δὲ φύξαν· ἄφ' ἧς δ' ἐλέλιξε φαλαγγας·
 αἷ' ἔχ' ἦα φόβησεν Ἀχιλλεύς· καὶ ὅς τε μίμνων,

330. μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ' ἔκτανεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ.

ὥς δ' ὅτε τις μύησι περὶ γάρος ἔρχομ' ἵκησι,
 χεῖρα περιρρήσῃ κῆρος νέος, αἰδ' ὕπ' ἡλικίῃ
 τυτθὸν δαμνάμεναι, χεῖρ' ὅν' ἄλλοθεν ἄλλαι
 θυμὸν ἀποπνέουσι, παῖς δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ,
 ὥς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίκτης Ἀχιλλεύς,
 γήθει ἀμφὶ νέκυα, καὶ ὅν' ἀλέγειν ἄρῃος
 ῥῶσιν ἐπαμύνοντος· ἐτίτυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλοι,
 λαὸς ἐπαίσουτ' αἶψα, ὅπως ἀνέμοιο θυέλασ'·
 μίμνῃ ἐπ' αὖ μιν ἀσ' ὄρεος μεγάλου κολῶνι,

340. ὥς ἄρα μίμνεν ἄρεσος ἄρης δ' οἱ ἐμμεμάωτι

χῶετο, καὶ οἱ ἐμελλεν ἑκαστὰ διηριόασθαι,
 αὐτὸς ἀπορρίψας ἱερὸν νέφος, ὃ μὴ ἀΐνῃ
 ἔκποθεν ὀλύμποιο θόρεν ποτὶ δάσκιον Ἰδν·
 ἔβη δὲ χθὼν δ' ἴα· καὶ ἠΐνεντα ῥέεθρα·

ἔαθ' αὖθις, τόσον ἔεισε· δῖος δ' ἄμφ' ἐκλάσσε θυμὸν
 νυμφῶν· φοβέοντο δ' ὕπ' Ἠριόμοιο πόλιν·

δὴ γὰρ οἱ μεγάλοι Διὸς διεφάνετο θυμὸς

ταύχῃ δ' ἄμβροσίοισι περὶ Σεροπῆσι·

σμερδαλέοι δὲ δρᾶκοντες, ἀπ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο

350. πῦρ ἄμοτον πνέσκον· ἄνω δ' ἔσαν ἐνέφραται

θεασσέσθ' ὑψάλας· τοῦ δ' ἦ μελεν ἄρῃι

μάρνασθ' ἐνυμίνως, ὃ μὴ Διὸς ἠὲ νόημα

ἀμφοτέρως ἐφόβησεν, ἀπ' αἰθέρος ἀπ' ἐνὶ οἴῳ

ΤΩΝΕΙΣ·Δ·

βροντήσας ἀλεγεινόν· ἄρης δ' ἀπὸ χάρμης ἠ-
 ἴκετο δ' ὅτε θρῆνην δαχόμερον· ὅδ' ἔτι ῥῶτον
 μέμβλετο δὲ κατὰ θυμὸν ὑπέρβιον· ὅδ' αὖ καὶ ἰσθλὴν
 Γαλλὰς ἐν πιδίῳ ῥῶτον μένειν, ἀμὰ καὶ αὐτὴν
 ἴξεν ἀθηναίων ἱερὸν πέδον· ὅδ' ἔτι χάρμης
 μνώοντ' ὑλομένης· δάοντο δὲ ῥῶτοιο ἕως
 310 ἀλκῆς· ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
 χαλομένοισιν ἔποντο κατ' ἰχθυον, ἢ ὑπ' αἴται
 νηυσὶν ἐαυμέναις ἅμα λαίφθην ἄς ἀλὸς οἶδμα
 ὄβριμον, ἢ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἢ κε μάδισιν
 ὀρηροῖ κατ' ὄρεσφι κύνες λελιημένοι ἄρης,
 ὡς δαναοὶ δηίοισιν ἐπήϊον, ἔντεκ' ἄρ' αὐτὸς
 ἦος ἀχιλλῆος μεγάλῳ δορὶ βαρύνεσκε,
 πτείνων ὅτι κίχισε κατὰ κλόνον· οἷδ' ὅτ' ἔφύξαν
 χαλαράμενοι, κατέδυσαν δὲ ὑφ' ἵπυλον πόλιόν τερον·
 ἀργεῖοι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνυσαν πολέμοιο,
 310 ἔλσαντες Γριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα ῥῶτον,
 ἄρσας ὅπως σάβμοισιν ἐπ' οἷοπέλοισι τομῆες·
 ὡς δ' ὅτ' ὅτ' ἀμπνῶσι βόες μέγα κεν μῆνῶτες,
 ἄχθος ἀνφρύσαντες αἴτω ποτὶ δύσβατον ἄκρην,
 πυκνὸν ἀνασκάπτοντες ὑπὲρ θυγόν, ὡς ἄρ' ἀχαιοὶ
 ἀμπτεον ἐν ταύχεσι κεν μνηότες· ἀμφὶ δὲ πύργου
 μάρνουσι μεμαῶτες, ἐκυκλώσαντο πολλὰ·
 οἷδ' ἄρα ἦσι τύλησιν ἐπερύσαντες ὄχνησας,
 ἐν ταύχεσιν ἐμιμνον ἐπ' αὐμένων μένος ἀνδρῶν·
 ὡς δ' ὅτε μιλοβοτῆρες ἐπὶ σάβμοισι μένωσι
 320 λαίλαπα κυανέην, ὅτε χέματος ἢ μαρ' ἵκηται
 λάβρον ὁμῦ στεροπῆσι, καὶ ὕδατι, καὶ νεφέεσσιν
 ταρφέσιν, οἷδ' αὖτις λιλαίομεν οἱ περὶ ἰαίεσθαι
 ὅτε το μὸν αἴαντιν, ἄχρὶς μίγα λωφῆσαι

ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ.

χεῖμα, καὶ ἀνύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομῶντες,
 ὥς οἱ γ' ἐν τέχεσσι μένον ῥομῶντες ὁμοκλήν
 δυσμενέων· λαοὶ δὲ θοῶς ἐπὶ χυμῷ πόληϊ·
 ὥς δ' ὁπότε φῆρες τανύπτεροι, καὶ κολοιοὶ
 κερπῶ ἐλατύνεω θαμέεις περὶ πάλχῳ πέσωσι,
 βρώμης ἰέμενοι θυμηδῆος, ὅδ' ἀρα τῦς γε
 αἰζὴς βοδῶντες ἀπορώπῳσι φέβεσθαι
 πρὶν φατέην, λιμὸς δ' ἄνδράδ' αὖθις ἀείξει,
 ὥς δ' ἀναδὲ Γριάμοιο τότ' ἀμφιέχοντο πόληϊ
 ὄβριμοι δὲ πύλῃσι πέσον μεμαῶτες ἐρύσσει
 ἔρπον ἀπὸ γέστοις κρατερόφροτος ἄνθρωπος αἶν·
 προῦς δ' ὅτ' ἤθοντο μάχης μάλα περ διδῶτες,
 οἷα καὶ ὥς, πύργοισιν ἐφ' ἑσῶτες, πονέοντο
 πωλε μέως· οἱ δ' αἰὲ πολυκμήτων ἀπὸ χερῶν
 θρώσκον ὁμῶς λάεσι, καὶ ἀγανέησι θόῃσι·
 δυσμενέων δ' ὅτ' ὁμιλον, ἐπὶ σφίσι τλήμονα Φοῖβος
 ἦκε βίην· αἰζὴρ δ' αὖ μύνην ἤθελε θυμὸς
 ῥωσὶν ἐὺπλοέμοισι, καὶ ἑκτορος ὄχλο μένοιο·
 ἐνὶ ἄρα Μηριόνης συχερὸν προέηκε βέλεμον,
 καὶ βάλε Φιλοδάμαντα φίλον κρατεροῖο Πολίτη,
 τυτθὸν ὃν γαστροῖο· πάγῃ δ' ὕπναι μὲν ὅς τις·
 καέπεσε δ' αἰγυπῖον ἀσπίδος, ὃν τ' αἶψα πέφνης
 ἰὼν ἐὺγλώχινι βαλὼν αἰζὴς δ' ἄεσθαι,
 ὥς ὁ θοῶς πύργου κατήριπεν αἰπεινόιο·
 γῆα δὲ οἱ λίπε θυμὸς· ἐπὶ βραχὺ δ' ἔντα νεκρῷ·
 τῷ δ' ἐπὶ κρηχάδων ἦος κρατεροῖο Μόλοιο,
 ἄλλον ἐφῆκεν ὅς τ' ὄν, ἐλθὼς μέγα θυμῷ
 ἦα βαλὼν Γριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην·
 αἰζὴς δ' αὖτ' ἀλέγνε παρακλίνουσ' ἐτέρωθεν
 ὅτ' ἐμῶς· ὅδ' οἱ ἰὸς ἐπὶ χροῶ καλὸν ἴαφιν,

320.

400.

710.

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

ὡς δ' ὁδ' ἄλως κατὰ πότον ἐπεγο μένης νέος ἦρῶ,
ναύτης παταλόεσσαν ἰδὼν οὐ χυλματι πέτρην,
ἦν παραρέφῃ, κελιν μένος ἐξυταλῦσαι,
χερὶ παρακλίνας οἰήον, ἥ χ' ἔθυμὸς
ὀρύνης, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πημ' ἀπερυκεί,
ὡς ἄρ' ὅγε προῖδ' ὄλον βέλος, ἐκφυγε πότμον·

420. οἱ δ' αἰδ' ἄνθρωποι· λυγρῷ δ' ἐρυθάνετο τέχῃ,
πῦρροῖς φηλοῖ, καὶ ἐπάλξεις, ἥ χ' ἰεῖς
ἰοῖσι κτήνοντο πολυθνητῶν ἀπ' ἀχλὺν·
ὅτι μὲν οἷ' ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν,
πολλοὶ γαῖαν ἔρανθον· ὁρώρει δ' αἰπὺς ὀλεθρος
βαλλομένων ἐκάτερθε· λυγρὴ δ' ἐπετέρπετ' αἰνῶ
δ' ἦρ' ἐπικλονέουσα κασιγνήτην πολέμοιο·

καὶ νύ κε δ' ἠρήξαντο πύλας, καὶ τέχεα ροίης
ἀρτῆιοι, μάλα γὰρ σφιν ἄσπετον ἔπλετο κάρτος,
ἧ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐβόησεν ἀγακλὺς Γανυμήδης
430. ἔρανθ' ἐκχετρίδων· μάλα γὰρ περιδείδεις πάρης·

Ζεῦ πάτερ, ἧ ἐτίον γε τῆς ἔξειμι γενέθλης,
σῆσι δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι λιπὼν ἐρικυδέα πάριν,
ἧ μὴ μετ' ἀθανάτοισι, πέλας δέ μοι ἄμβροτος αἰὼν,
τῷ, μὲν νῦν ἐσάνκυσον ἀκηχε μένιν μέγα θυμῷ·
ἔγχετ' ἄρ' ἀπολλυμένην γενεὴν ἐνδηϊοτήτι
λυσγαλήν, τῆς, ὅτι χειρότερον πέλει ἄλως·

ἔσσεται, ἦν μὴ ἐγὼ μετ' ὅμμασιν οἷσιν ἴδωμαι·
κείνο γὰρ οἴκτισον, καὶ κύντατον, ὅππότε πάριν
440. δυσμενῶν παλάμῃσιν ἐρῇτο μένην τις ἴδῃται·
ἦ, ῥα μέγα σενάχον Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ·
καὶ τότε ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' ἡρώσιον νεφέλαι
πωλεμέως ἐκάλυψε καὶ νῦν Γριάμοιο πέληκα·

ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ.

ἤχλυνθη δὲ μάχῃ φθισίμβροτος· ὅδ' τις αὐτῶν
ἔξειδεν ἐπὶ τῆχος ἔτ' ἔαθεν, ἤχι τέτυκτο·
ταρφέσι γὰρ νεφέασι δίνεκέως κελαινῆο·
ἀμφὶ δ' ἄρα βρονταί τε, καὶ ἄετορα καὶ κτυπέοντο
ὑρανόθεν. θαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαίοντες,
θάμβιον· ὃ δ' ἄρα τοῖσι μὴ γὰρ Νηλεὺς υἱός·

450. ὦ γυμοὶ ἀργῶν σὴ μάντορες, ὅν' ἐτι νῶϊ
ἔσσεται ἐμπεδα γῆα, Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
ῥωσὶν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα τῆμα κυλίνθει
ἡμῖν· ὃ γὰρ ἅπαντες ἐὰς ἐπὶ νῆας ἴοντες,
παυσάμεθα πόνοιο, καὶ ἀργαλέοιο κύδοι μῦ,
μὴ δὲ πάντας ἐπιπρήσῃ μάλα περ μενιάνων·
τοῖσιν μὲν τεράσσι πιθώμεθα· τῷ, ὅν' ὅοικεν
ἐπιπίθεσθαι, ἐπὶ μάλα φέρτατός ὤπῃ
ἰφθίμων τε θεῶν, ὀλισθαίνων τ' αἰθρώπων·
καὶ γὰρ τιθήναισι ὑπερφιάλοισι χολώεσς,

405. ὑρανόθεν κατέχευε πυρὸς μέγας· ἥ δ' ὑπένερθεν
καίετο πάντοθε γαῖα· καὶ ὠκεανόιο πλατὺ χεῖμα
ἔλινεν ἐν βυαλοῖο, καὶ ὅς περ ἀτ' ἄριστ' ἰκνέσθαι·
καὶ ποταμῶν τέρσαντο ῥοαὶ μάλα μακρὰ ῥέονταν·
δάμνατο δ' ὅππ' ὅσα φύλα φερέσβιος ἔρφε γαῖα,
ἡ δ' ὅσα πόντος ἔφερβεν ἀπείριτος, ἡ δ' ὅποσ' ὕδωρ
αἰνῶν ποταμῶν· ἐπὶ δὲ σφισιν ἄσπετος αἰθήρ
τέφρη ὑπεκέρυφθη, καὶ λιγυῖ· τῆρετο δὲ χεῶν·
τῶν κ' ἐὼ δάδινα Διὸς μέγας ἡματι τῷδε·
ὃ γ' ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπὶ ῥέεσσι ἀνῆγει

440. σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα, καὶ ἡμῖν κῦδος ὀρέξῃ·
ἄλλοτε γάρ τε φίλη πέλει ἡὺς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή·
καὶ δ' ὕπῳ μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ,
ἃ ἐτιδὼν Κάλχαντος ἐτήνυμος ἔπλετο μῦθος,

ΤΩΝ ΕΙΣ Δ.

τὸν ῥα πάρος κατέλεξεν ὁμηγερέων ἀχαιῶν
 δῆσσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτῳ ἡμερῶ.
 ὥς φάτο· τοῖς δ' ἀπάνοθεν περικλυτὴν ἄστυ λιπόντες,
 χάσαντ' ἐκ πολέμοιο, Διὸς ῥομέοντες ὁμοκλήν·
 ἀνέρι γὰρ πεπίθοτο παλαιῶν ἴσυρι μύθων.
 480. αἳ δ' ὅς ὤς, ἃ μέλησαν ἀποκταμένων ἐν χάρμῃ,
 ἡγάσθην τάρχυσαν ἀπὸ πτόλεμος ἐρύσαντες.
 ὃ δὲ δὴ κήνους νέφος ἄμφεχεν, αἳ ἀπὸ λῆα
 ὕψι λῆν, κῶ τ' ἄλχος ἀνέμβαντον, ὃ περὶ πολλοὶ
 πρῶων ἦεν ἄρῃ, κῶ ἄργείων ἐδάμνησαν·
 ἐλθόντες δ' ἐπὶ νῆας, ἀρῆϊα τάχ' ἐθέοντο.
 καὶ ῥα κόνιν, ἣ δ' ῥῶτα, λύθρον τ' ἀποφαδρύναντο,
 κύμασιν ἐμβεβαῶτες εὐρὺν ἐλλησπόντον·
 ἡέλιος δ' ἀκάμαντας ὕπερξον ἤλασεν ἵππους·
 490. γυξ δ' ἐχέθη περὶ γαῖαν· ἀπ' ἔραπε δ' ἀνέρας ἔρων.
 ἄργεῖοι δ' ἀχιλῆος εὐπτόλεμος θρασυὺν ἦα
 ἴσατο κῆρ τίεσκον· ὃ δ' οὐ κλισίῃσιν ἀνάντων
 δαίνυντο κατ' ἀλλῶν· καμάτος δ' ἐμιν ὅτι βάρυνεν,
 ὅτε καὶ οἱ σονόντα Θέτις μελεδήματα γῆων
 ἐξέλετ', αἳ μὴ τῶ δ' ἐκαλίγκιον ἡσοράσθαι
 τῶ ξεν· ὃ δ' ἐκ δόρποιο κορυψάμενος κρατερὸν κῆρ,
 500. ὃς κλισίῃν ἀφίππενεν εὐπατρός, ἐνθά οἱ ὕπτος
 ἀμφεχέθη· δαναοὶ δ' ἐνὶ πρὸς παρὰ οἰθιν ἴαον,
 αἰὲν ἀμυρόμενοι φυλακὰς φοβέοντο τὸν αἰνῶς
 ῥῶων μὴ ποτε λαὸς, ἢ ἄρχε μάχων ἐπὶ νῆων,
 νῆας ἐπιπρήση, νόστον δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρῃ.
 ὥς δ' αὖτος Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα ῥῶων,
 510. ἀμφὶ πύλῃς, κῶ τ' ἄλχος ἀμοιβὰ δὸν ὑπνώσκον,
 ἄργεῖων συνδέναν ὑπὸ ῥομέοντες ὁμοκλήν.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ
ΠΑΡΑΛΕΙΓΟΜΕΝΩΝ,

BIBΛΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Μος δ' ἦν το σικκός ἀπ' κτήρας,
ἔγριτο δ' ἥως
ἐκ περάτων, μάρμαυρε δ' ἀπ' ἄριτος
ἄσπετος αἰθήρ,

δὴ τότε ἀπ' ἄριτοι ἦες εὐθενέων ἀρξείων
ἀμπεδίον πάπαινον ἴδοντο δ' ἱλίου ἄκρην
ἀντιφελον· χεῖρον δὲ τέρας· μέγα θαι μάεσμον·
ῥῶες δ' ἐκ' ἐφάντο πρὸ τέχνης ἀπ' ἡνίοιο
σὴ μιν αἰὲν πολέμῳ· μάλα γὰρ ὁλος ἔλλαβε πάντας.
ἀντήνωρ δ' ἐν τοῖσι, θεῶν ἠρήσατ' ἀνάντι·

Ζεῦ, ἴδης μεδίων, ἦ δ' ὕραν ἄλγ' ἡνέτος,

10. κλυτοῖ μιν ἀνχομένοισι, καὶ ὄβριμον ἄνδρα πόλῃος
πρόφον ἀφ' ἡμετέρης, ὁλοὰ φρεσὶ μυτιώωντα·

ἦ θ' ὄγ' ἀχιλλεύς ὄβρι, καὶ ὕκτε δῶ μ' αἰῶος,

ἥ τέ τις ἄλλος ἀχαιὸς ἀλγίχιος ἀνέρι κήνῳ·

ἄλλοι γὰρ κατὰ ἄστυ θειγενέος Πριάμοιο

πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, καὶ μὲν δ' ὕγινετ' ἔρωϊ,

ἀμὰ φόνος τε, καὶ ὁδὸς ἐπὶ πλεοναῖεν αἰέξει·

Ζεῦ πάτερ, ὅ δ' ἐνύσοι τι δαΐζομένων ὑπ' ἀχαιῶϊς

μέμβεται, ἀλλ' ἄρα καὶ σὺ λελασμένος ἦς εἶσι

Δαρδάνου ἀντιθέοιο, μετ' ἀρξείοισιν ἀρήγης·

20. ἀλλὰ σοὶ ἡ τόδ' ἐν θυμὸς ἐνὶ κραδίῃ μενεαίνε

ῥῶας ὑπ' ἀρξείοισιν οἵ ζυρῶς ἀπολέσσαι,

ἔρξον ἄραρ, μή τ' ἄμμι πολὺν χρόνον ἀλγ' αὐτῇ·

ἦ ῥα, μὲν ἀνχομένος τὸ δ' ἐκλυεν ὕραν ὀβρι Ζεὺς.

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

παῖρ ὃ μὲν ἀφ' ἐτέλειαν· ὃ δ' ἔτι ἡμελλε τιλῶντι·
 δὴ γάρ οἱ κατένευσεν ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
 πρῶτες ὁ μῶς τεκείει· δαΐφρονα δ' ἢ ἀχιλῆος
 βεβέβηκεν ὃ κατένευσεν ἀπὸ ὑρυχώροιο πόλῃος,
 αἰὶα ἔμῃλλον ἔρρηεν, ἐπεί νύ ἐσθ' ἔμῃος ἀνῶν
 ἦρα φέρειν, καὶ κῦδος εὐφρονη νηρήϊν·

30. καὶ τὰ, καὶ ὡς ὥρμαινε θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων·
 μεσσηγὺς δὲ πόλῃος, ἰδ' αὐρίος ἑλλησπόντοιο,
 ἀργεῖοι, καὶ βῆες ἀποκτα μένους ἐνὶ χάρμῃ
 καὶ ὡς ἔμῃος ἵπποισι· μάχη δ' ἐπ' ἐπ' αὐτο φόνοισι,
 ἔνεκε δὴ Γριάμοιο βίη κήρυκε Μενόϊπην
 ἔσ' ἀγαμέμνονα πέμψε, καὶ ἄλλους πάντας ἀχαιῶν,
 λισσόμενος νέκυας περικαίει· οἳ δ' ἐπὶ θοῖο
 αἰδὲν μνηοὶ κτα μένους· ὃ γάρ σφι κῆνις ὀπήσθ·
 ἦμος δὲ φθι μένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειᾶς,
 δὴ τότε ἀργεῖοι καὶ ἐπὶ κλισίᾳς ἀφίκοντο·

40. βῆες δ' ὅθ' Γριάμοιο πολυχρύσοιο μέλαθρα
 ἀχνύμεναι μάλα δεδυνότος Εὐρυπύλοιο,
 πρὶν γὰρ δὴ τίεσκον ἴσον Γριάμοιο τέκεαι·
 τῶν τε καὶ μιν τάρχυσαν, ἀποκτα μένων ἐκὰς ἄλλων,
 δαρδανίης προπάραιθε πύλης, ὅθι μακρὰ ῥέεθρα
 διτῆις προΐησιν, αἰετομένοιο Διὸς ὄμβρω·
 ἦος δ' αὖτ' ἀχιλῆος ἀταρβέος, ἵκετο παρὸς
 τύμβον ὃν οὐρώεντα· κῦσιν δ' ὄρε δάκρυα χάνων,
 σῆλην εὐπόιντον ἀποφθι μένοιο τοκῆος·

καὶ ῥα περιγενάων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
 50. χεῖρα πάτερ καὶ ἔειπες κατὰ χθονός· ἐνδ' ἔγωγε
 λήσομαι οἴχοι μένοιο σέθεν ποτὶ δῶμ' αἰΐδα·
 ὡς εἶπε ξῶν σε μετ' ἀργεῖοισι κίχων·
 τῷ, καὶ τὰχ' αἰμήλοισι φρένα τερφεῖτ' ἐνὶ θυμῷ, *

ΤΟ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ἰλὺν ἐξ ἱερῆς ληϊσὸς μεθ' ἄσπιτον ὀλβον·
 νῦν δ' ὕτ' ἄρ' οὐ γ' ἐσθ' δ' εἰς τὸν τέκος, ὅδ' ὁ σ' ἐξώπει
 ἴδον ξωδὸν ἐόντα, ληλασιμένους περ ἰδύσθαι·
 αἰῶς καὶ ὧς, σέο νόσφι, καὶ ἔνθ' ἔμνοισιν ἐόντες,
 σὸν δ' ὄρν, καὶ τὸν ἔα μέγ' ἐν δαί πεφρίκασι
 δυσμένεες· δαναοὶ δὲ χερσὶ θύες, ἴσορῳσι
 σοὶ δὲ μᾶς, ἥ δὲ φυνὴν ἀκαλίγκιον, ἥ δὲ καὶ ἔργα·
 ὧς ἔπων, ἀπὸ θερμὸν ὁ μόρξατο δάκρυ παρῶν·
 βῆ δὲ θοῶς ὑπὲρ νῆας ὑπερβύμοιο τοκῆος,
 ἔκ οἷος· ἅμα γάρ οἱ ἔσαν δυοκάδεσσι φῶτες
 μυρμιδόνων· Φοῖνιξ δ' ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀνήσθαι,
 λυγρὸν ἀνασπένδων περικυδὸς ἀμφ' ἀχιλῆος·
 νῦξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἵκνευεν, ἐπ' αὐτοῖς δ' ἔσαν ὀδύρα·
 οἱ δ' ἄρα δαρπῆσαντες, ἔλονθ' ὕπνον· ἔγρετο δ' ἡώς·
 ἄργῃσι δ' ἄρα δύσαν ἐν ἔνθα· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶν,
 αἴλη μαρμαίρεισιν ὅς αἰθέρα μέχρ' ἰῦσα·
 καὶ ῥα θοῶς ἐκτοσθε πυλάων ἐαυόντο
 πανσυνδῆ, νιφάδων ἐοικότες, αἵ τε φέρονται
 ταρφέες ἐκ νεφέων κρυερῇ ὑπὸ χεῖματος ὥρῃ·
 ὧς οἱ γ' ἐξεχέοντο πρὸ τέχνης· ὥρτο δ' αὐτὴ
 σμερδαλέῃ· μέγα δ' αἶα περισυναχί (εἴ τ' ἰόντων·
 ῥῶς δ' αὐτ' ἐπύθοντο βοῇν, καὶ λαὸν ἴδαντο,
 θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον,
 πότμον οἷο μένων· περὶ γὰρ νέφος ὧς, ἐφ' αὐτῇ
 λαὸς δυσμένειν· κενταχίετο δὲ τάλχεα, φωτῶν
 κινυμένων· ἄμοτος δὲ κοινάναλος ὥρτο ποδῶν·
 καὶ τότε ἄρ' ἡ θεῶν τις ὑπὸ φρένας ἔμβαλε θάρσος
 Διὶ φόβῳ, καὶ θῆκε μάλ' ἄγρομον, ἡ καὶ αὐτὸν
 θυμὸς ἐποθύνησκε ποτὶ κλόνον, ὅφρ' ἂν παύησιν
 δυσμένειν ἀλκιρινὸν ὑπ' ἐλχέϊ λαὸν ἐλέσθαι·

ΤΩΝ ΕΙΣ·Δ·

θαρσαλέον δ' ἄρα μῦθον ἐνὶ πρώταιν ἔειπεν.
 ὦ φίλοι, ἃ δ' ἄρα θυμὸν ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θέσθε,
 μνησάμενοι συνόντος ἴσα πηλέμοιο τελευτῇ
 ἄλλ' ἐπ' ἀνθρώποισι δορυκτῆτοισι τίθουσιν·
 ὃ γὰρ ἀλεξάνδροιο πέλει πέρι μῦθος αἰθλος,
 ὃ δ' ἑλένης, ὃς ἔστι περὶ πόλιος τε, καὶ αὐτῶν,
 ὃ δ' ἀλόχων, τεκνέων τε φίλων, γεραιῶν τε τοκῆων,
 πάσης τ' ἀγλαΐης, καὶ κτήσιος, ἢ δ' ἐρατῆν ἥς
 γαίης, ἢ με δαμέντα κατὰ κλῖνον, ἀμφικαλύψαι
 μᾶλλον, ἢ ἀθρόαιμι φίλην ὑπὸ δ' ὕρατι πᾶσιν
 δυσμενέων· ὃ γάρ τι κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο
 πῆμα μέγ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυράσι τεύχθαι.
 τῦνε ἂν ἄπωσάμενοι συγερὸν δῖος, ἀμφ' ἐμὲ πάντες
 καρτύνεσθ' ἐπὶ δ' ἥριν ἀμείλιχον· ὃ γὰρ ἀχιλλεύς
 ξω' εἴδ' ἢ μὴν ἅντα μαχῆσεται, ὅτεν ἂν αὐτῶν
 πῦρ ὀλοὸν κατέδαψεν· πέλεσθ' ὅτις ἄλλος ἀχαιῶν,
 ὅς νυν λαὸν ἄχρεν· εἴοικε δὲ πάντ' ἀχιλλῆϊ.
 μήτε τίς ἄλλον ἀχαιῶν ὑποφρομέειν περὶ πᾶσιν
 μαρναμένους· τῷ, μή τι φεβώμεθα μῶλον ἄρμος,
 ἃ καὶ πολλὰ πάροινεν ἀνέτη μιν μοιέοντες.
 ἢ ὅτ' ἔγωγε οἶδ' αὖτ' ἀνὰ φρένας, ὥς ἀλεγεινῶς
 ἀνδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε, καὶ ὀλβος,
 ἐκ δ' ἄρα λουγκιῶν ἀνέμων, καὶ χάματος αἰτῆς,
 Ζεὺς ἐπ' ἀρχὴ μερόπεια δ' ἱήερος ἄσθιον ἢ μαρ,
 ἐκ τ' ὀλοῆς ἐνύσοιο πέλει δένος, ἔκ τε μύθοιο
 ἐρήνη· τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μετὰ μῆβεται ἔργῳ.
 ὥς φάτο· τοῖς δ' ἔσθ' ἄρ' αἰ μεμαότες, ἐντύναντο
 ἱερὸν μῆνος· καὶ ἀχὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντῃ
 μῶλον δὲ ἀλγινόεντα κορυαομένων αἰετῶν·
 ἐνθ' ἄρα τῷ, καὶ ἄκοιτις ὑποφρομέεσσι κυδοιμὸν,
 ἔντε

ΤΟ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ἔντε ἔποιο μένος, παρὰ νῆε δακρυχέουσα.
 τῷ δ' ἄρα νῆπιος ἦν ἐπὶ γόμοις περὶ παρ',
 τάχεα πάντα φέρεσκον· ὁ δὲ σφισιν ἄλλοτε μὲν τῷ
 ἄχυντ' ὀδυρομένοις· ὅτε δ' ἔμπαλι μεθ' ἰάσασιν,
 παυσὶν ἀγαλλόμενος· κρηαίη δὲ διδῶι μᾶλλον,
 ὥρμαινεν ποτίεσθαι ὑπὲρ τεκνέων τε, καὶ αὐτὸς·
 130 ἄλλω δ' αὖτε γιγαῖος ἐπισαμένης παλάμῃσιν
 ἀμφιτίθῃ μελέεσσι κρηῆς ἀλκήρια χάρμης,
 πολλὰ παρηγορέων φίλον ἦα μηδ' ἐνὶ θυμῷ
 ἐν πολέμῳ· καὶ σέρνα τιτυμμένα δ' ἔκλυε παιδί,
 ταρφία σήματ' ἔχοντα παλαιῆς δ' ἡσυχίας.
 αἷ' ὅτε δ' ἡ μάλα πάντ' ἐν ἐνδοτῇ θωρήχθισαν,
 ἄστος ἐφείχοντο, μέγ' ἰέμενοι πολέμοιο
 λυγαλέν· ταχέεσσι δ' ἐφ' ἱππῆσιν ὄρσαν,
 ἱππῆσιν· περὶ οἷσι δ' ἐπέχραον ἔθνεα φωτῶν.
 ἄρμασι δ' ἄρμαθ' ἵκοντο κραντίον· ἐβραχε δὲ χθονὶ
 140 εἰς μόθον ἱανμένων· ἐπαύτε δ' οἷσιν ἔκρυσσε
 κελομένος· τοῖ δ' αἶψα σαιήιον· ἀμφὶ δ' ἀνάσφι
 τάχε' ἐπεσμάραζε· μὴ δ' ἐκαστὸν αὐτῇ
 λυγαλέν· τὰ δὲ πολλὰ, θοῶς ποτέοντο βέλεμνα,
 βαλλόμεν' ἀμφοτέρωθεν· ὑπ' ἔλχει δ' ἀσπίδ' ἀνδρῶν
 θεοὶ μὲναι κτυπέσκον ἀσχετον· αἶδ' ὑπ' ἀκόντων,
 καὶ ξιφῶν· πολέες δὲ καὶ ἀφ' ἰνῆσι θοῆσιν
 ἀνέρες ὑτάζοντο· φορύνετο δ' ἔντεα φωτῶν
 αἶματι· πρῶτ' ἀπὸ δ' ἀπὸ τέχεος ἐσκοπίζον
 αἰζηῶν σπονδεῖντα μόθον· πάσῃσι δὲ γῆα
 150 ἔρμεν ἄχομένῃσιν ὑπὲρ τεκνέων τε, καὶ ἀνδρῶν,
 ἡ δὲ κρησινήτων· πολλοὶ δ' ἄμα τῇσι γέροντ' ἐσ
 ἔχοντ' εἰσορόωντ'· ἔχον δ' ὑπ' ἔλχειν θυμὸν
 παίδων ἀμφὶ φίλων· ἄλγος δ' ἐν δώμασι μίμνει

οἱ ἄμφι πόλοισιν ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰθώς·
 οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο πρὸ τέχεος· ἄμφι δὲ κῆρυ
 γήθεον· ὕλο μὲν δ' ἐπαύτεν ἄμφοτέροισι
 μακρὸν ἔρις βοῶσα· κόνις δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
 κτηνομένων· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος·
 ἐνθ' ἄρα Διήφοβος κρατερὸν κτέενεν ἠνιοχὴν
 ἱππασίδην· ὃ δ' ἄφ' ἄρματος αἰψήροιο
 ἦριπεν ἄμφιν ἐκκαλιν· ἄχος δὲ οἱ ἔχεν ἄνακτα·
 δάδιε γὰρ μὴ δῆριν ἐφ' ἠνία χεῖρας ἔχοντα
 ἕως εὖς Πριάμοιο κατακτείνῃσι καὶ αὐτόν·
 ἀγὰ οἱ ἔκ ἀμέλειε Μελέαμβιος, αἷζ' ἐπὶ δίφρον
 ἄλτο βοῶς· ἱπποῖσι δ' ἐκέλευτο μακρὰ τινάσσων·
 Εὐκλῆρς δ' ἔχε μάστιγ' ἔλαυνε δὲ δύρατι θήνων·
 καὶ γὰρ Πριάμοιο παῖς λίπεν· ἵκετο δ' ἄλλων
 ἐς πληθύν· πολέεσσι δ' ὀλέθριον ὥπασεν ἡμάρ
 ἑαυμένως· ὅλοῃ γὰρ θαλίημος αἰὲν ἄλληρ,
 θαρσαλέως δ' ἡίοισιν ἐπαύχετο· τῶ δ' ὕπ' χερσὶ
 μυρίοι κτείνοντο· πέδον δ' ἐπείνετο νεμερῶν·
 ὥς δ' ὅτ' ἀν' ἦρεα μακρὰ βορῶν εἰσάγεται βίαιης
 δρυτόμος ἐκμονέων, νεοθηλέα δ' ἀμναταὶ ὕλην,
 ἀνθρακὶς ὄφρα κάμησι, κατακρύψας ὑπὸ γαῖαν
 σὺν πυρὶ δύρατα μακρὰ, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πείοντα
 πρῶτας ὕπερθε καλυψεν, αἰὴρ δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ,
 ὥς ἄρα Διήφοβοιο βοῆς ὕπ' χερσὶν ἄχαιοι
 ἱλαδὸν ὀλλύμενοι, περιεπῆπeson ἀνὴροισι·
 καὶ ῥ' οἱδὺν, πρῶτα γιν' ὁμίλεον· οἱ δ' ἐφίβοντο
 ἄρυν ἐπὶ ξανθοῖο ῥόον· τῶ δ' ὕδατος εἴσω
 Διήφοβος σπείλασε, καὶ ἔκ ἀπέληγε φόνοιο·
 ὥς δ' ὅπ' ἰχθυόεντος ἐπ' ἡόσιν ἑλλησπόντι
 δίκτυον ἐξερύωσι πολὺν μυτιοαλίηδ'.

TO ENNATON.

πολυθεν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ' ἄλως ἴσ' ἐπ' οἴτῳ
 ἐνθ' ὅρῃ αἰξήσας, γαμψὸν δ' ὄρυχερσὶ με μαρπύας,
 αὐτὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρον φόνον, ἄλλοθεν δ' ἄλλον
 δάμναται, ὃν καὶ κίχῃσι, φόνῳ δ' ἐρυθαίνεται ὕδωρ,
 ὥς τ' ὅ, ὕπαι παλάμῃσι περὶ ξάνθοιο ῥέεθρα

αἵματι φοινίχθῃσαν. ἐνεσείνοντο δὲ νεκροί.
 169 ὅδε μιν ὕδ' ἄρα ῥῶδ' ἀναιμῶτι πονέοντο,
 αἰῶσφ' ἔσ' ἐδάϊξεν ἀχιλλεύος ὄβριμος ὕψος
 ἄμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι. Θέτις δὲ πρὸ εἰσορώσας,
 τέρπετ' ἐφ' ὧν ὤ, ὅσον ἄχυντο πηλῶνι.
 τῷ, γὰρ ὅτ' ἐπὶ μελὶν πυλὺς σπάρῃς ἐκ κοινήσι
 πτόπην ὁ μῶς ἱπποῖσιν· ὅδ' ἀσπόμενος, κερᾶϊξεν.
 ἐνθ' ἀμίδην ἐδάϊξε περικλυτὴν, ὅς ῥα οἱ ἵππων
 ἐξόμενος σωκυρσε, καὶ ὅτ' ἀπένητ' ἱρατεινῆς
 ἱππασίνης· δὴ γὰρ μιν ὕπ' ἔλχει τύφε φαιενῶ
 ἐς νηδύν· ἀχμὴ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν.

170 ἄρ' ἔκτα δ' ἐξέχυθῃσαν· ἔλεν δὲ μιν ὕλομένη κῆρ
 εὐνόμενος, ἵπποιο θοῦ παρὰ ποσσὶ πισόντα.
 ἦλε δ' ἄρ' ἀσκήνιον τε, καὶ Οἶνοπα· τ' ἔλασας
 δουρὶ μετὰ σὺ μάχοιο ποτὶ σῶμα· τόν δ' ὕπ' ἔλαι μόν,
 καίριος ἐνθα μάλιστ' ἐλθ' ὁ μῶς ἀνθρώποισιν·
 ἄλλος δ' ἔκτανεν, ὅσους κίχῃ· τίς κεν ἐκείνους
 ἀνδρῶν μυθήτατο κατὰ κλόνον, ὅσοι ὄλοντο
 χερσὶ Νεοπτολέμοιο; καί μιν δὲ οἱ ὕποτε γῆα·

ὥς δ' ὅτ' αἰξήων τις ἀρῶν ἐνὶ τηλεθάοντι
 πάντῃ μαρ κρρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσι,
 20 ἐς γαῖαν κατέχυνεν ἀπ' ἥρωνα κατὰ πρὸν ἑλάνης
 ῥάβδῳ ἐπιστρέφων, ἐκάλυψε δὲ χῶρον ὕπερθεν,
 ὥς ὅτ' ὕπαι παλάμῃσι κατ' ἤρῃσι πυλὺς ὁ μῖλος·

τυδίδης δ' ἐτέρωθεν, εὐμελὴς τ' ἀγαμέμνων,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἄλλοι τ' ἠδ' ἀνακτοῖσιν ὄρισ' ἦες ποτέοντο
προφρονέως ἀνὰ δ' ἡριν ἀμείλιχον· ὅθ' ἔμιν ἐσθλοῖς
ῥέων ἦν μόνεασι δῖος Πάρις, οὐδ' ἄκ' αὐτοῖ
ἐκ θυμοῖο μάχοντο, καὶ ἀνέρος αἰὲν ἔρμην
χαρομένους· πολέες δ' ἔτι ἦν ἀλείοντες ἀνάκτων,
ἐκ πολέμοιο φέροντο, μένος βρομέοντες ἀχαιῶν·

21. ὅφ' ἐδ' ἄρ' εἰσενόησε περὶ προχοῇσι καὶ μάνδρῳ
ὄλλυ μένος θανατὸς κρατὶος παῖς αἰκνίδαο
αἰὲν ἐπαυτίερος· λίπε δ' ὅς τ' ἄρος αὐτὸς ἔναρεν,
φύγοντας πρὸ τ' ἴασι, καὶ ἄντο μέδοντι κέλευεν
κῆρ' ἔλκεν· ὅθι πολλὸς ἐδάμαντο λαὸς ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ὅτ' αἶψα πίθησε· καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
σύνεσεν μᾶστι ποτὶ κλόνον· ὅδ' ἐπέοντο
ῤῥι μφα δῖα κτεκνέων, κρατερὸν φορέοντες ἄντα·
δῖος δ' ἔς πόλεμον φησὶ μβροτον ἔρχεται ἄρης

22. ἐμβεβαὼς ἵπποισι, περιβόμεναι δ' ἄρα γῆα
ἔαυμένον, καὶ θῆα περὶ σέρνοισι θεοῖο
τάλῃ ἐπιβρομέουσιν ἵπτον πυρὶ μαρμαίροντα,
τοῖς ἀχιλλῆος κρατερῶ παῖς ἦεν ἄντην
ἐσθλὸν Διὶ φόβοιο· κόνις δ' ἐπάφρετο πολλὴ
ἵππων ἀμφὶ πόδεσιν· ἰδὼν δέ μιν ἄλκιμος ἀνὴρ
Ἄντο μέδων, ἐνόησεν ὅστις τέλει· αἶψα δ' ἄνακτι
τοῖον ἔπος κατέειπε, περικλυτὸν ἄνδρα πειράσκων·
ὦ ἄναξ, Διὶ φόβοιο πέλει στρατὸς, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
σῆο πάροιθε τοκῆος ὑπέβρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
ἦ θεὸς, ἢ δαίμων τις ὃν κραδίην βάλε θάρσος·

23. ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' ἄρα ἦτι προσέειπεν, αἷ' ἔτι μᾶλλον
ἵππων ὧν ἔνεσεν ἑλαυνέμεν, ὅφρα τάχιστα
ὄλλυμένοις θανατοῖσιν ἀνέκτα πότμον ἀλάλοιο·
αἷ' ὅτε δ' ἠρ' ἀφίκοντο μάλα χαρδὸν ἀνιήλοισι,

ΤΟ ΕΝΝΑΤΟΝ.

δὴ τότε Διὶ φοβος μάλα περ χατέων πολέμοιο,
ἔσῃ ὅπως πῦρ αἰνὸν, ὅθ' ὕδατος ἐγγυς ἵκηται.
θάμβει δ' ἰσορῶν κρατερὸφρονος ἀγκίδαο
ἵππους, ἥ δ' ἔκ' ἔα πελώριον, ὅτι τοῦ κῆρος
μήνοιο. τὸ δ' ἄρα θυμὸς ὕπ' φρεσὶν ὠρμαίνεσκεν
ἄλλοτε μὲν φάσκειν, ὅτ' ἐδ' ἀνέρος ἄντα μάχεσθαι.

240. ὡς δ' ὅτε σὺς ἐν ὄρεσιν νεκρῶν αἶψ' ἐκ νεκρῶν
θῶκος ἀποσύνει, λείων δ' ἐπ' ἐρωθὶ φανείη
ἐκποθὲν ἐαυόμενος, τὸ δ' ἴσται ἀσπετος ὄρμη,
ἕτε πρόσω με μαῶτος ἐτ' ἐλθέμεν, ἕτ' ἄρ' ὀπίσσω,
θῆγαι δ' ἀφρίωντας ὕπ' ἰσχυροῖσιν ὀδόντας,
ὡς ἦος ἱπρίαμοιο συνάρμασι μίμνε, καὶ ἵπποις,
πορφύρων φρεσὶ πολλά, καὶ ἀμφαφῶν δору χερσὶ.
τόν δ' ἦος προσέειπεν ἀμφέκτυ ἀχιλῆος.
πριαμίδη, τί νῦν τόσσον ἐπ' ἀρ' ἴσται μίμνητας
χρτοτέροις, οἳ σὺ περιφόμεντες ὁμοκλήν,

250. φάρον ἐπευμέναιο, σὺ δ' ἤλπεο πολλὸν ἀριστος
ἔμμεναι; καὶ σοὶ εἴπερ ὕπ' κραδίη μένος ὄν,
ἡμετέρης πέρησαι αἰὲς κλόνον ἀχέτη ὄρμης.

ὡς εἰπὼν, οἱ μνησι λείων ὡς ἄντ' ἐλάφοιο,
ἐμβεβῶς ἵπποισι, καὶ ἄρμασι παρὸς ἰοῖο.
καὶ νῦν κ' ἐμιν τάχα δὲρὶ σὺν ἡνίοχῳ κατέπεφεν,
εἰ μὴ οἱ μέλαν ἀφαινέρος κατέχουεν ἀπόλλων
ἐκποθὲν ἐλῦμποις, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόδοιο
ἦρπασε, καὶ μιν ἴθνηε ποτὶ πτόλιν, ἥχι καὶ ἄλλοι
ῥῶϊς ἔσαν φάροντες, ὅ δ' ἔς κενεὴν δόρυ τύψας

260. ἡέρα πηλὴ δαο ἱάϊς, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν.
ὦ κύων, ἐξ ἡλυξας ἐμὸν μένος· ὅ δ' ἐσσι ἀλκήν
ἰεμένω περ ἄλλῃ κ'· θεῶν δ' ἐστις θά' ἐκάλυψε,
νύκτα βαλὼν καὶ ὑπ' ἔρθε· καὶ ἐκ κρυπτοῦτος ἐρύξας,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΎΛΑ

ἄτ' ὁ μίχλην δ' ἔχον· λυβὴ δ' ἐς ἡέρα μακρὴν·
αὐτίκ' δ' ἐξέφηνεν πιδίον, καὶ πᾶσα πέρι χθών·
ῥῶσ δ' ὁρηνόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἔοντας
σπαῖς ἀμφὶ πύλῃσιν· ἔβη δ' ἄρα παρ' ἰοικῶν,
ἀντία δυσμενέων, οἳ μιν φοβέοντο κίοντα,
ἧν τε κῦ μ' ἀλεξήν' ἐπεισὺ μένον βορέοισι

270. ταῦτα, ὅτ' ἐξ ἀνέμοιο διεγρόμενον φορένται
ἀνρὺ μάλ', ὑψιλόν τε, μέμνη δὲ λαίλαπι πόντος,
ὥς τ' ἐπερχομένοιο, καὶ κεν δέος ἄμφοτε ῥῶσ·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐποτρύνων ἑτάροισι·

Κλυτὲ φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσι βάλεσθε
ἄπρομον, οἷον ἔοικε φρήμεναι ἀνδρῶς ἐοχλὸς,
τίκνῃσι μέγας ἐρικυδέα χερσὶν ὀρέσθαι,
καὶ κλῖος ἐκ πολέμοιο δυσσηχὸς· οἷ' ἄγε θυμὸν
παρθέμενοι, ποτιώμεθ' ὑπὲρ μέγας, ὅσοι κε βροίη
τέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ, καὶ ἐκτελέσωμεν εἰλώρ·

280. αἰδώς γὰρ, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἐνθάδε μένοντα·
ἔμμεναι ἀπρήκτους, καὶ ἀνάκλησθαι, διαγινώσκας·

τιθάνην γὰρ μάλλον, ἢ ἀπὸ λῆμος καλεοίμην·
ὡς φάτο· τοῖσ' ἔτι μάλλον ἐς ἄριος ἔργον ὄρυσαν
θαρσαλέως· ῥῶσται δ' ἐπέδραμον· οἳ δὲ καὶ αὐτοί,
προφρονέως μάρναντο περὶ πῆλιν· ἄλλοτε δ' αὐτὲ
ἔκτοσθεν πυλίων ἀποτρήχεις· ὅδ' ἀπέληχε
δγὸς ἀνὴρ, πρῶτον μὲν ἐελδομένων ἀπερύξει
δυσμενέων στρατὸν αἰνόν, εὐθενέων τ' ὀργῶν
ἄστυ διαπραθείην· ὁλοή δ' ἔχε πάντας ὀϊεὺς·

290. καὶ τότε δὴ ῥῶσται γινώσκονται μενεαίνων,
ἔκθορον ἐλὺ μοιο καλυφάμενος νεφέται
λητοῖ δ' οὐς· τόν δ' αἶψα βοαὶ φορέσκον ἀέλλα
ταύχασι χρονοίοισι κηκομένοισι· ἀμφὶ δὲ μακρὰ

ΤΟ ΕΝΝΑΤΟΝ .

μάρμαίρον κατίοντος ἴσον στροπήσι κίλαιοι .
 ἄμφι δὲ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν· ἔβραχε δ' αὖθ' ἡρ
 θεασίσιον, καὶ γαῖα μὲν ἴαχεν· ἐν δ' ἀάμαντας
 θῆκε παρὰ ξάνθοιο ῥόον τὸ δ' αὖ· ἐκ δ' ἐβόησε
 σμερδαλέον· ῥώται δὲ θάρσος βάλε, δῆμα δ' ἀχαιοὶς
 μίμνην αἵματόεντα κατὰ κλόνον· ὃ δ' ἄνυσίχθων
 340 ὄβριμος ἠγνόησε· μένος δ' ἐκὲν πρηνεὶς ἀχαιοὶς
 ἦν τ' ἄρ' αὖ μένοισι· μάχη δ' αἰδ' ἡλός ἐτύχθη
 ἀθανάτων βυλῆσιν· ὄλοντο δὲ μυρία φύλα
 αἰζυῶν ἐκείτρεθε ποτε σάμενος δ' ἄρ' ἀπόλλων
 ἀργείοις, ὡρ μινε βαλῆν θρασὺν ἢ ἀχιλλῆος
 αὐτῷ, ὅ π' ἐπὶ πρόσθεν ἀχιλλεῖα· τὸ δ' ἄρα θυμὸν
 οἶωνοι κατέλιπον ὄρισερα πεκληγῶτες,
 ἀλλὰ τέ οἱ σήματα πολλά· χρόλος δὲ οἱ ὕπ' ἐτ' ἐμελλε
 πέπθεσθαι τεράεσι· τόδ' ὅ λ' ἔθε μνηστοχάτην
 ἦεν θεασεσὶν κεκλυμμένον· ἄμφι δὲ παυλὶ,
 350 πρὸς μένοιο αἰκάντος, ἔρε μὲν κίνυτο γαῖα·
 τοῖον δ' ἐφρατο μῦθον, ἐλδόμενός μιν ἐρύξαι·
 ἴχιο τέκνον, μή τι πελώριον ἢ ἀχιλλῆος
 κτήνης· ὃ δὲ γὰρ αὐτὸς ὀλύμπιος ὄλλυ μένοιο
 γηθήσει· μέγα δ' ἄλγος ἐμοὶ, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 ἔσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἀμφ' ἀχιλλεῖα·
 οἷον ἀναχάξειο δῖον ἐς αἰθέρα, μή με χολώσης·
 αἶψα δ' ἀναρρήξω μετ' ἄλλης χθονὸς βέρεθρον,
 αὐτὸν ἴλιον ἄσπερ τοῖς ἄμα τεχέσσι πᾶσαν
 θήσω ὑπὸ ξόρον αὐρὺν· ἄλλος δὲ τοι ἔσεται αὐτῷ·
 360 ὡς φάθ'· ὃ δ' ἄρ' ὀ μένος μὲν ἄλ' ἐλεφεν δῖο τοκῆος,
 δῆσας τ' ἄμφι πόλιος, ὕσθενίων δ' ἄμα λαῶν,
 χάλασσε ἔς θρανὸν αὐρὺν· ὃ δ' εἰς ἄλλα τοῖς δ' ἐμάχοντο,
 ἀμύληος ὀλέκετο δ'· ἔρις δ' ἐπιτέρπετο χάρμη,
 π iii i

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

μέσφ' ὅτε δὴ Κάλχαντος ὕπ' ὀνείητιν ἀχαιοὶ
 ἐστῆας χάλαντο, καὶ ἐξέλαβοντο μόθοιο·
 ὅφρ' δὴ πέπρωτο δαμῆμεναι ἰλίου ἄστυ,
 πρὶν γε Φιλοκτήταο βῆναι δὲ ὅμιλον ἀχαιῶν
 ἐλθέμεναι, πολέμοιο δαήμενα δακρυόεντος·
 καὶ τὸ, κλυτὰν ἡσθεόισιν ἐπέφρασεν οἰωνοῖσιν,
 370. ὅτ' ἐκ τῆς ἀσπλῆ, χροισιν ἐπέδρακεν· ὅφρ' αἰδρίσ
 μαρτοσύνης ἐτετυκτο, θεὸς δ' ὥς ἤδεε πάντα·
 τῷ, τίςσωσι, σπυρόντος ἀποχόμενι πολέμοιο,
 ἀρβύδα προέεικεν ἰυκτιμένην ποτὶ λῆμνον
 Τυδείος ὄβριμον ἦχ, μενεπτολίμῳ τ' ὀδυσηῖ
 γηῇ θοῇ· οἳ δ' αἶψα ποτὶ πόλιν ἡφαιστοῖο
 ἦλθον, αἰχμαῖο δ' ἀπ' αὐτῷ χάλμα θαλάσσης
 λῆμνον ἐσάμπελόσαν, ὅπῃ πάρος αἰὼν ὀλοφρον
 ἀνδράσι κυριδίοισιν ἐμνήσαντο γυναικὶς
 ἐκπαρλόν κτείνεσαι, ἐπέσφ' ἄς ὅτι τίεσμοι,
 380. διὰ δ' αὖ μὴ δαίρι προανάξοντο γυναιξὶ
 θρηνηκίας, τὰς, θυρί, καὶ ἡγορέη κτεάτιασαν,
 πέρθοντ' ὅτε γαῖαν δρηϊφίλων θρηνηκῶν·
 αἶψά, μέγα ξηλοῖο περὶ κραδίησι πεσόντος,
 θυμὸν ἀνείδησαν, φίλος δ' ἀνὰ δώματ' ἀκούσας
 κτείνον ἀνιλεῖ· ὥς ὅτ' ἤφρ' ἔδιν, ὅδ' ἐλέησαν
 » κυριδίης περὶ ὄντας, ἐπεὶ ῥ' ἀπ' ἀνείνεται ἦτορ
 » ἀνέρος, ἡδὲ γυναικὸς, ὅτε ξηλή μοι νύσσω
 » ἀμφιπέσσω· κρατερὰ γὰρ ἐπ' ὀφύνοισι ἀνίαι·
 αἰὶ αἶδε σφ' ἰτέροισιν ἐπ' ἀνδράσι πῆμ' ἐβάλλοντο
 390. τυκτὶ μὲν, καὶ πάσαν ἐκνήσαντο πόληα,
 παρθέμιναι φρὴν θυμὸν ἀτρυγέει, καὶ μέγα κάρτος·
 οἳ δ' ὅτε δὴ λῆμνον κίον, ἡδὲ καὶ ἄνδρ' οἰλον
 λαίρουν, τόθι κῆτο πάϊς Γόαντος ἄγραυ',

ΤΟ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Δη τοῦτ' ἄρα σφίσι θάμβος ἐπὶ ἦλθεν, ὅτ' ἐσίδοντο
ἀνέρα λουγαλήσιν ἐπισπένχοντ' ὀδύνῃσι
πεκλιμένον συφελοῖο κατ' ὕδατος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
οἰωνῶν πέρα πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχρωτο·
ἄλλα δέ οἱ σκευάρατ' οὐκ ἐπὶ χεῖρ' ἔχματατ' ἄλλα
λουγαλέα· δὴ γὰρ μιν ἐπὶ ἦεν ἐλὶ μέδ' ἀτερπὲς
βάλλων ἄρετον ἰδὺν, ὅπῃ νόος ἰδύνεσκεν.

καὶ τὰ, καὶ ἄρ' κατέδραπτε, τὰ δ' ἔλκεος ὕλο μένοισι
ἀμφοτέρω καὶ περὶ μελάνης ἄλκαρ ἀνίης·
αὐαλέα δέ οἱ ἀμφὶ νόμαί περὶ κρατὶ κέχρωτο
θυρὸς ὅπως ὁλοοῖο, τ' ὄρκαλέας δόλος ἄρης
μέρψῃ νυκτὸς ἰόντα θοῶς ποδὸς, ὅς θ' ὕπ' ἀνάγκης
τερόμενος, ποδὸς ἄκρον ἀταρτηροῖσιν ὀδῶσι
κόψας, ἔστι δὲ ἄνθρωπος ἀφίκεται, ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
τῆρσ' ὁ μὲν λιμὸς, καὶ ὄρκαλέα μελετῶναι,
ὡς τ' ὑπὸ σπείος ἀνὴρ καὶ κῆρ περιθάμνατ' ἀνίη.

καὶ οἱ πάντες μεμάραντο δέμας· περὶ δ' ὅσῃ μῦνον
ῥινὸς ἔην· ὁλοὴ δέ παρητιάτος ἀμφέχοντ' αὐτὴν
λουγαλέα ῥιπώοντες· ἀνιρὸν δέ μιν ἄλλος
δάμνατο· κοῖλα δ' ἔσκηον ὑπ' ὀφρύσιν ἀνδρὸς ὁπῶπα
αὐτῶς τῆρσ' ὁ μὲν οἰο· γόος δέ μιν ὕπτι λῆπιν,
ἔνεκά οἱ μελάν ἔλκεος ἐς ὅσῃον ἄλκῃς ἰκίεσθαι,
τυθὸ μόνον καὶ πρὸς λυγρὰ δ' ὑπερέπλον ἀνίη.

ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβλήσιν πολυκλύσοιο θαλάσσης
πέριεν παιπαλοέσων ἀπέρεσσις ἀλὸς ἄλμη
δάμνατο, ὅτ' οὐ μὴντα μάλα σερήν περ ἔϋσαν,
θυνομένης ἄρα τ' ἀνέμω, καὶ κύματι λάβρω,
χρηρὰ μοὶ κοιλαινόντα ὑποβρωθέντα θαλάσσης,
ὡς τ' ὑπὸ χνίον ἔλκεος αἰέτετο τυθὸ μόνιο
ἰὺ ἀπὸ συφελοῖο, τόν, οἱ ἀπομόρεξ' ὀδῶσι

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

λυγρὸς ὕδρος, τὸν φασιν ἀναλῶν τε, συκράν τε
 ἔμμεναι, ὅπότε μιν τέρση περίχερσον ἰόντα
 ἡλίοιο μένος· τῷ κ' μέγα φέρτατον ἄνδρα
 τῆρε δυσσώλητοισιν ὑποδ' μιν ἐντ' ὀδύησιν·
 ἐκ δ' οἱ ἔλκεος αἶν ἐπὶ χθόνα λυβομένοιο
 χῶρος πετάλακτο πέδον πολυχανδέος ἄν' ῥ',
 θαῦμα μὲν ἀνθρώποισι κ' ὕπερον ἑορμένοισι·
 καὶ οἱ τὰρ κλισίην φάρε' ῥι παρέκειτόγε μακρῇ,
 ἰὼν πεπληθῆα· πέλοντο δ' ἄρα οἰκῶν, ἐπ' ἄρην,
 οἷ δ' ἔς δυσμένεος, ἧ, ἀμπεχε λόγιον ὕδρην
 φάρμακον αἶνομόροιο· πάροιθε δ' οἱ μέγα τόξον
 κείτο πέλας, γαμπῶσιν δ' ἡρώμενον κειράεαι,
 χερσὶν ὑπ' αἶκα μύτησι τετυγμένον ἥρακλῆος,
 ἧ, ὅπ' οἱ ἐσενόησε ποτὶ σείας ἀνὺ κίοντας
 εἰδυμέναι, οἷ μιν σεν ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύααι
 ἀλγινόεντα βέλε' μιν, χόλον με μιν μένος αἶν',
 110. ὅσιν κ' αἶν μιν τοπάρει μετὰ σενάχοντα λίποντο
 μοῦτον ἐρημαίοισιν ὑπ' αἰγυιαλοῖσι θαλάσσης·
 κ' οὐκ ἐν αἶψ' ἐτέλειεν ἅ οἱ θρασὺς ἦμελε θυμός,
 ἧ μὴ οἱ σπτόεντα χόλον διέχωνεν ἀθήνη
 ἀνέρας ἑσπορόωντος ὁμήθεος· οἱ δ' οἱ ἀρχὴ
 ἦλυθον ἀχρὺ μέτοισιν ἐοικότους· καὶ ἰά μιν ἄμφω
 ἄντρον ἰσώκοίλοιο παρεξόμενοι ἐκάτερθεν,
 ἔλκεος ἀμφ' ὀλοοῖο, κ' δ' ὄρκαλέων ὀδωάων
 ἦροντ'· αὐτὰρ δ' οἱ τοῖσιν εἰς διεπέρρα δ' ἄν' ἰσ·
 οἱ δ' ἐθαρσύνεσκον· ἔφοντο δ' οἱ λυγρὸν ἔλκεος
 410. ἐξ ὀλοοῖο μόροιο, κ' ἄλλως ἴησασθαι,
 ἧ τραπὺν ἑσφίικηται ἀχαιῶν, ὅν ῥα κ' αὐτὸν
 φάντο μέγ' ἀγαλάαν παρὰ νῆαλιν, ἠδ' κ' αὐτ' ἧ
 ἀρείθ' ἄμα τοῖσι· κ' κ' οὐκ οἱ ὅτι τ' ἀχαιῶν

ΤΟ ΕΝΝΑΤΟΝ.

αἷτιον ἔμμεναι φάντο, αἷν ἀλγεινὰς
μοῖρας ὦν ἑκάς, ὅτις ἀνὴρ ἐπινίσσεται αἶαν,
αἷν αἶεν μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀπροτίσπιοι
σρωφῶντ' ἡμάτα πάντα βροτῶν μένος· ἄλλοτε μίντε
βλάπῃσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἐκποθευδαίνεσαι, ἐπὶ μέγα πάντα βροτοῖσι

130. κῆναι συνόιντα, καὶ ἥπια μηχανόωνται,
αὐτὰρ ὅπως ἐθέλουσιν· ὅ δ' ἔς αἰῶν' ὀδυήσας,
ἡδὲ καὶ ἀντιθέειν Διομήδεος, αὐτὴ καὶ θυμ'·
ῥῆϊ δ' ἴως κατέπαυσεν ἀνιηροῖο χόλοιο
ἐκπαλιν τοπάρειβε χολῆ μένος, ὅα' ἐπεπόνθει·
οἶδ' εἰ μιν αἶψ' ἐπὶ νῆα, καὶ ἡϊόνας βαρυδύπτας
καρχαλόωντας, ἔπεικα ὁμῶς σφετέροισι βελέμοις·
καί ῥα οἱ ἀμφεμάσαντο δέμας, καὶ ἀμείλιχον ἔλκος
σπύγγῳ εὐρήτω· κατὰ δ' ἔκλυσαν ὕδατι πολλῷ·
ἀμπύουσι δ' ἄρα τυτθὸν· ἄφαρ δὲ οἱ ἐκονέοντο,

140. δόρυπον εὖν τάξαντο μεμαότι· ἐν δὲ καὶ αὐτοῖ,
δαίνωντ' ἐνδοθι νηὸς· ἐπήλυθε δ' ἀμβροσία νύξ·
τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνος ὄρυσε· μένον δ' ἄχρ' ἡριγενείης
ἀμφιάλελήμονιο παρ' ἡοσιν· αὐτὰρ ἄμ' ἡοῖ,
πῆσ' μαθοῦς ἀνῆσιν εὐνὰ μῆποισιν αἶερα
ἐκποθεν ἐκονέοντο· ἐπιπρόεικε δ' ἀδῆνη,
ἐξ ὅπιθεν πνέοντα τανυπρώρων νεὸς ὕρον·
ἵστα δ' αἶψ' ἐτάναναν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσιν,
νῆα κατιθύνοντο· εὐχέον· ἡ δ' ὑπ' ἰωῇ
ἑαυτὴ ἐπὶ πλατὺ χῶμα· μέλαια δ' ἀμφέστενε πῦμα
149. ῥηνύμινον· πολὺς δὲ περίξει πάντοθεν ἀφρός·
ἀμφὶ δὲ οἱ δειφίνοντο ἀλλήεσσιν ἐσθλόντο
πυμάδια πρήσοντες ἄλλος πολιοῖο κέλευθα·
οἱ δ' ἄρ' ἐς ἐλλάσσοντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἦλ' καὶ ἄλλαι τῆς ἑσάν· κεχάροντο δ' ἀχαιοὶ
ὡς ἶδον ὅς ποθέσκον ἀνὰ στρατὸν· οἳ δ' ἄρα νηὶς
ἀσπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ' ἄρα χάραν θρασύς
Γρίαντος θρασύς υἱὸς ἐπ' ἀνέρας, οἳ ἴα μιν ἄμφω
λυγρὸν προσκάζοντα ποτὶ χθόνα δ' ἴαν ἔσπον·
ἀμφοτέρω κρατερῆσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν,
ὣς τ' οὐ ξυλόχοισιν ἐς ἡμισὺν μέγρι κοπέντα
φινδὸν ἀρ' ὑλοτόμοιο βίης, ἢ πτόνα πάνην
τυτθὸν ἐπεσιγῶν, ὅσον λίπε δρυτόμος ἀνὴρ
πρέμνον ὑποτμήων λιπαρὸν δαῖος, ὅφρα πέληται
πίσα περιδμηθεῖσα κατ' ὕρα, τήνδ' ἀλεγεινῶς
ἄχθομένην ἄνεμος, καὶ ἀδρανὴ ποτὶ κλίτῃ,
ὡς ἂν ὑπ' ἀπλήτῳ βεβαρημένον ἀλγίφῳτα
θαρσαλέοι ἥρωες ἐπικλινθέντα φέρεσκον
δρῶντες ἐς ὄμιλον δρῆϊον· οἳ δ' ἐσιδόντες,
ῥηκτεραν μάλα πάντες ἐκινβόλον ἀνέρα λυγρῷ
ἔλκει τειρόμενον· τ', δὲ σερεὸν, καὶ ἄνυσον
ὠκύτρον ποίησεν· ὅδ' ἡμάτος αἰφνροῖο
ἶσος ἐπυρανόιοις Γοδαλείριος, δὲ μὲν ὑπερβεν
πάσων φάρμακας πολλὰ καὶ ἔλκεος, δὲ δὲ κινλήσων
θαυομαπαρὸς εἶο· θαῶς δὲ οἳ ἰάχυσαν ἀχαιοὶ
πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς ἀσκληπιδεῖα·
καὶ μιν φαιδρύναντο, καὶ ἀμφὶς ἔχρισαν ἐλάω
προφρονέως· ὁλοὴ δὲ κατηφείη, καὶ ὀξὺς
ἀθανάτων ἴσσητι κατέφθιτο· οἳ δ' ἀναθυμὸν
τέρποντ' ἰσορόωντες· ὅδ' ἄμπνυεν ἐκ κνώδης·
ἄρ' οἶον ἔρ, ἔρ' αὖτος ἐπὶ λυθιν· δρῶαλέη δὲ
ἀδρανὴ, μέγα κάρτος· αἶξετο δ' ἄφια πάντα·
ὡς δ' ὅτ' ὅτ' ἀλδύνεται ἐπὶ σαχύνειν ἄρρα,
ἢ τοπάρους φθινύθουσιν, ἀπὲ κλυσε χέματος αἰνῷ

ΤΟ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ὁ μβρός ἐπιβρίσας, ἡ δ' ἄλθο μὲν ἀνέμοισι,
 μεθ' ἑαυτὴν ἀλγὰ πολλὴν μὴ τῷ ἐν ἀλγῇ,
 ὡς ἄρα τῆρ' ἐμείοιο φιλοκλήτας πάροιθε
 πᾶν δέ μ' αὖτ' ἀνέθηκεν. εὐρύχῳ δ' ἐνὶ κόλῳ,
 κἀλλίτε κῆδεα πάντα, τὰ δὲ περὶ ἄμνατο θυμῷ.
 αἰετῶν δ' ὀρώμεντες ἄτ' ἐκθανόντες ἀνιόντας
 180 ἀνέρα, θάυμαξέσκον. ἔφρατο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
 ἀθανάτων. τὸ δ' ἔν ἐτήτυμον ὡς ἐνόησαν.
 καὶ γὰρ μέγ' ἐβόησεν, καὶ ἀλκίην κατέχευεν
 ἐσθλὴν ἰστογένηα. φάνεν δ' ἐοῖος ἔνπερ
 το πρὶν ἐν ὄρχοισι, πάρος κε νόησι δαμῆναι.
 καὶ τότε ἄρ' ἐς κλισίην ἀγαμέμνονος ὄρχοιο
 πάντες ὁμῶς οἱ ἄριστοι ἄγον Γοιάντιον ἦα.
 καί μιν νυδαίνοντες, ἐπ' ἡλαπίνῃσι χίμαιρον.
 αἰετῶν δ' ἐκ κορίσαντο ποτὶ καὶ ἐσθλῆν,
 δὴ τότε μιν προσέειπεν εὐμελὴς ἀγαμέμνων.
 400 ὦ φίλ', ἐπεδὴ πρὶς θεῶν ἴοιτο τὸ πάροιθεν
 λήμνῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν βλαφθέντε νόημα,
 μή δ' ἡμῖν χρόνον αἰὼν ἐνὶ φρεσὶ σῆσι βαλίσθαι.
 ὅτ' ἄνδρ' ἀνδρῶν μακάρων τάδ' ἐρέξαμεν, ἀμὰ περ αὖ
 ἠθέλων ἀθάνατοι νῶϊν καὶ πολλὰ βαλίσθαι,
 σὺ δ' ἄνδρ' ὀσφιν ἴοντες, ἐπ' ἐπερίοισ' αἰετοῖς
 δυσμίνεσθ' ἀμνασθαι, ὅτ' ἀντία σέο μάχονται,
 πᾶσαι τ' ἄν' ἤπειρον, πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν αἶσιν
 μακάρων ἴοιτο, πολυχιδέες τε πέλονται,
 τυκνά τε, σκολιά τε, τέτραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
 500 ἦ, δὲ δὴ αἰετῶν φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἴσαν,
 ἡ δ' ὁ μνηοφύλοπι ὑπὸ πνοῆς ἀνέμοιο
 σσομένων ἀγαθὸς δὲ καὶ κακὸς ἐκνεύσει κελύφῃ
 πολλὰ κίς. ὅν' ἐσθλὸς δ' ἀγαθῷ. τὰς δ' ὅτ' ἀλίσθαι,

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

ἔτ' ἄρ' ἐκώτισι ἐλέσθαι ἐπιχθόνιος δύναιτ' ἀνὴρ·
 χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἢν φορέθ' ὑπ' αἰέλου
 οἰμνὴν ὀργαλίην, σερεῖ φρενὶ τλήναι οἷζύν·
 αἷ' ἐπεὶ ἀσάμεθα, καὶ ἡλίτο μιν, τόδ' ἐργον
 ἐξ αὐτῆς δώροισιν ἄρεσάμεθ' ἀπλήτοισι
 ῥῶων, ἢν ποδ' ἐλώμεν ἐϋκτίμενον πολίεθρον·
 νῦν δ' ἐπὶ παλαιότατος, εἰκοσι δ' ὠκέας ἵππους
 ἀθλοφόρους, ῥίποδας τε δωδέκας, τοῖς ἐπὶ θυμῶν
 τέρψεις ἡματα πάντα, καὶ ὅν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
 αἰετοὶ παρὰ δαυτὶ γέρας βασιλῆϊον ἔσται·
 ὡς ἐπὶ πῶν, ἡρώϊ πόρεν περιχλαίει δῶρα·
 τὸν δ' ἄρα Γοῖαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱός·
 ὦ φίλος, ὅτοι ἐγὼν ἐτι χῶμαι, ὅδ' ἐμιν ἄλλω
 ὀργῶν, ἧ τις ἔτ' ἦν τεύεν ἔνεκ' ἐμοῖο·
 *
 = οἶδα γὰρ ὡς ῥεπὸς νόος ἀνδράσι πέλεται ἐσθλοῖς,
 = ὅδ' αἰχχάλεπν θέμις ἔμμεναι, ὅδ' αὐσφίλον·
 = ἄλλοτε κῆρ, σμερδνὸν τελέθην, ὅτε δ' ἡπίον ἦναι·
 = νῦν δ' ἵκν' ἐμιν ποτὶ κοῖτον, ἐπὶ χατέοντι μάχεσθαι,
 = βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ἐπὶ πλέον ἑλαπινάξεν·
 ὡς ἑπὶ πῶν, ἀπόρυσσε, καὶ ἐς κλισίην ἀφίκενε
 σφῶν ἐτάρων· οἷδ' αἰχχά φιλοπόλεμω βασιλῆϊ
 αὐτὴν ἐν τύνοντο, μέγα φροδὶ καρχαλῶντος·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσπασίως κατελέξατο μέγχις ἐπ' ἡῶ·
 νῦν δ' ἀνεχάσασα δ' ἱα· φάος δ' ἐρύθηνε κολῶνας
 ἡελίου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποιπνυον ἔργα·
 ὄρῳ δ' ὀλοοῖο μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
 οἰκῶν, δ' ὄρατα θῆζον ἐυεσά· τοῖ, δὲ βέλεμενα·
 ἄλλοι δ' αἰγανέας· ἅμα δ' ἡοὶ δαῖτα πένοντο
 αὐτοῖς, ἡδ' ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδῆν·
 τοῖσιν δ' ἡ Γοῖαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱός,

ΤΟ ΕΝΝΑΤΟΝ.

τοῖον ἔπος μετέειπεν ἑπορύνων ποτιέσθαι·
 εἰδ' αὖγε πολὲ μοῖο μεδῶ μέβα· μή δέ τις ἡμέων
 μιμνέτω ἐν νήεσσι πάρος κλυτὰ τεύχεα λῦσαι
 προῖης ἐν πύρρῳ, καὶ ταπρήσασί τε πέλευθα·
 ὥς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μὲν ἰάνθη·
 δύσαν δ' ἐν τήχεσσι, καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ' ἄρ' ἀνιῶν
 30. παυσυδίῃ βελίεσσι κεχρσμένοι ἐσθύνοντο,
 καὶ βόεσι σάκεσσι, καὶ ἀμφιάλοισι κορύθεσσι·
 ἄλλος δ' ἄλλον ἔρρθε κατὰ στήθεσ· ὅδ' κε φαίης
 πόντων ἱαυμένων, ἐκάς ἔμμεναι ἄλλον ἢ π' ἄλλω·
 ὥς ἄρ' ἔσαν θαμινὸι, καὶ δρηρότεσσ' ἀμύηλοισι·

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑ
ΡΑΛΕΙΓΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Ρῥῶς δ' αὖτ' ἵκτοσιν ἕσαν Γρία

μοιο πόλῃος

πάντ' οὖν τὰ χεῖρσι, καὶ ἄρ' μαρτυρῶν,
ἦ δὲ καὶ ἱπποῖς

ὠκυτάτοις· καὶ οὖν ἔρ' ἀποκτα μένεις οὐ χάρμῃ,
θεοδότης μὴ λαὸς ἐπιβρίσσειν ἀχαιῶν.

τὸ σὸ δ' ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πῶλιν αἰάοντας
ἱαν μένως, ἡταμένοισι χυτὴν περὶ σῆμ' ἐβάλοντε
σπέρχομενοι· θένον δ' ἔρ' ὑπόφορ μέεσκον ἰδόντες.

τοῖσδ' ἄρ' ἄχνημένοισιν ὑπὲρ φρεσὶ μῦθον ἔειπε
Γηλυδάμας, ὃ δ' ἔρ' ἔσκε λίην πινυτός, καὶ ἐχίφρατ'.

ὦ φίλοι, ὅν' ἔτ' ἀνεκτὸς ἐφ' ἡμῖν μάνεται ἄρης.

ἀλλ' ἄγε δὴ φραξώμεθ' ὅπως πολὶ μοιότι μῆχος

ἄρωμεν· θανατοὶ γὰρ ἐπικρατίοισι μένοντες.

εὖν δ' ἄγε δὴ πύρροισιν εὐτμήτοισιν ἐπιβάντες,

μὴ μνωμεν νύκτας τε, καὶ ἡμάτα θηριόωντες,

ἡσόντες δὴ θανατοὶ σπάρτην ἐρίβωλον ἱκωνται,

ἢ αὐτὰ παρὰ τῆχος ἀνιδήσωσι μένοντες

ἀκλέες ἐξόμενοι, ἐπὶ δ' ὁσέως ἔσεται αὐτῶν

ῥῆξαι τέχῃα μακρὰ, καὶ ἡ μάλα πολλὰ καμώσιν,

ὑπὲρ ἄβληχὰ θεοῖς τετάρχαια ἄφθιτα ἔρ' αἰ,

20. ὅδ' ἐτι περὶ βρώμῃς ἐπιδάμειοι, ὅδ' ἐτι πότῃτος·

πολλὰ γὰρ ἐν Γρία μοιο πολυχύσοιο μελάρροισι

ἔμπεδον εἶδ' αἰ καὶ ἔται, ἄπειρ πολέεσσι καὶ ἄλλοις

πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσεται, φρομένοισιν ἐδωδὴ

ἐς κόρον,

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ.

εἰς κόρον, εἰ καὶ ἔτ' ἄλλος ἐλθομένοισιν ἵκηται,
 ῥίς τόσος ἐνθάδε λαὸς ὀρηγόμεναι μενέανων.

ὥς φάτο. τόνδ' ἐνέπιασε θρασὺς παῖς Ἀχίλλεος.

Πηλεΐδ᾽ ἄμα, πῶς γάρ σε σαόφρονα φασὶ τετυχθαι,
 ὃς κέλεαι ποτὶ δῆριν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
 ἢ γὰρ ἀκηδύσῃσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' Ἀχαιοί,

30. αἶψ' ἐπιβρίσοισιν ἄλυστο μένος ἐσιδόντες.

νῶϊν δ' ἔσσεται ἄλγος ἀποφθιμένων ἐνὶ πτόλῃ,
 ἢν πῶς ἐνθάδε πηλὴν ἔτι χρόνον ἀμφιμάχωνται.

ἢ γάρ τις θήβηβι μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει

ἢ μῖν, ἐπὶν ἤρχωμεν ἀνὰ πτόλιν. ὅδ' τις οἶσσι

οἶνον μαιονήθει· ἀνιηρῷ δ' ὕπῳ λιμῷ

φθισόμεθ' ὀρκαλέως, ἧ καὶ μάλα τέχνης ἀμύνει.

αἶψ' ἧ καὶ θάνατόν τε κηδὸν, καὶ κῆρας ἀλύξαι,

ἢ δ' ἄρ' οἰξυρῶς θανέην πολυαχέϊ θυμῷ

μέλλομεν, ἐνέπται σὺν ἡμετέροις τεκνέεσσι,

40. καὶ νεραροῖς πατέρεσσι μαχόμεθα καὶ ῥ' ἀποθίξωμεν.

χραιομύσῃ· κῆρυ γὰρ ἀφ' αἵματος ἐκδοῖται.

ἧ δ' οἱ ἄρ' ἀκείνω ἀπιχθόμενοι ἐανέωμεν,

εὐκλεῶς μὲν ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάρος

βέλτερον, ἢ μάναντας, οἰξυρῶς ἀπολέσθαι.

ὥς φάτο. τόνδ' ἄρα πάντες ἐπ' ἄλγος ἐσάωντες.

αἶψα δὲ δὴ κορύβεσσι, καὶ ἀασίσι, καὶ δοράτεσσιν

φράχθεν ἐπ' ἀγέλης. ἐπὶ δ' ἄκρ' ἄμα Διὸς ὅσας

δέρκετ' ἀπ' ὅλῳ μοιο κορυαομένους ἐς ἄρῃα

ῥῶας ἐπ' ὀρηγίοισιν. ἔχειρε δὲ θυμὸν ἐκαστον,

50. ὅφρα μάχην ἀλίσσον ἐπ' ἀμφοτέροισι ταυῖσιν

λαοῖς. ἢ τὸν ἑμμελιν ἀλέξανδρος θανέεσθαι

χειρὶ φιλοκλήτας, πονοῦμενος ἀμφ' ἀλόχοιο.

τύσσει ἄρ' ἐν ἑταχῶρον ἔρις μείδισσα κυδοιμὸν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἔστιν φαινόμεν· περί δ' ὀρέφος ἄμφιχεν ὦμοις
 αἰματόν· φοῖτα δὲ μέγα κλονέσσα κυδαιμόν,
 ἄλλοτε κλυτὸν πρῶτον ἐς ὀμήνηριν, ἄλλοτ' ἀχαιῶν·
 πῶν δὲ φόβος, καὶ δ' αἶμος, ἀταρβέδ' ἄμφιπέοντο,
 παρὰ κλισίῃ τῇ κραιπνὴν ὀφροῖα κυδαίνοντο.
 ἦ δὲ, μέγ' ἔξ ὀλίγοιο καρύσαιτο μαιμώσασα·
 50 τάνχεα δ' ἔξ ἀδάμαντος ἔχεν τεπαλαγμένα λυθρα·
 πάλαι δὲ λείριον ἔχλος ἐς ἠέρα· τῆσδ' ὕπ' ποσσὶ
 πίπυτο γαῖα μέλαινα· πυρὸς δ' ἄμπνυν αὐτὴ μὴν
 σμερδαλέον· μέγα δ' αἶν' αὐτεν, ὄρυσσα
 αἰζηῆς· οἷδ' αἶψα σπυῖον ὄρυσσεντο
 ὕσμινην· δ' εἴηεν γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μέγα ἔργον
 60 τῶν δ' ὡς ἀνέμων ἰαχὴ πέλει λάβρον αἰένων·
 ἄραρος ὄρχομένῃ, ὅτι δ' ἴνδρεα μακρὰ, καὶ ὕλη
 φύλλα φύει, ἦ δ' ὡς τ' ἀνὰ θαλῆς ξυλόχοιο
 πῦρ βορέηει αἰθόμενον, ἦ δ' ὡς μέγα πόντος ἀπ' ἡρώων·
 70 μέλειται ἔξ ἀνέμοιο θυσηλῆος, ἄμφι δὲ ῥοιβὸς
 γίγνεται ἀπ' ἡρέσιος, προμέγ' ὕπ' ἡνέατα ναυτῶν,
 ὡς τ', ἰανμίνων, μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
 ἐν δὲ σφιν, πέσε δ' ἥρις· ἐπ' ἄλλον δ' ἄλλος ὄρουσι·
 πρῶτος δ' Αἰγείω δαναῶν ἔλιν' ἀρπαλίωτα
 ἐγδὼν ὀριζήλοιο· τ' ἄμφι νόμῳ τέκε μήτηρ
 80 γῆν βοιωτῶν· ὅδ' ἄρα προσθόνορι δῖω
 ἐς ῥοῖν' ἵκανεν ἁμυνέμεν ὀρχήσοισι·
 πόν, ῥα τότ' Αἰγείω ἀπαλὴν ὕπ' νηδύα τύψας,
 νοσφίσας ἐκ θυμοῖο, καὶ ἠέρος ἐκ βιότοιο·
 90 τῷ δ' ἐπὶ Θρᾴσκῳ δαΐφροτος ἔα δάμασεν
 Ὑΐαλον, ἀγλώχινι βαλὼν κατὰ λαμόν' ἀποντι,
 ἐν τέκε δ' ὀρέθυσσα παρ' ὕδασι ληθαίοιο
 Κρήτην ἁμφιάλω· μέγα δ' ἤκεχεν ἰδομένηα·

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ.

αὐτὰρ πηλὸς παῖς δυοκαίδεξ φῶτας
 ῥῶν αὐτὴν ὀλεσέν ὑπ' ἑγχέϊ πατρὸς εἶο·
 Κέβρον κὼ πρῶτισα, καὶ δρύωνα, Γασίθεόν τε,
 ὕσμινόν τε, καὶ ὑμβράσιον, Χέδρῶν τε, φλέγη τε,
 Μήσαϊόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Εὐνομον, ἀμφινόμην τε,
 καὶ Φάσιν, ἣ δὲ Γαυνὸν, ὃς οἰκίαναιτάσκειν

99. γαργάρῳ ἀπὸ γῆ· μετὰ δ' ἐπρεπε μαρναμένοισι
 πρῶσιν ἐριθύνεσθαι· κίεν δ' ἅμα πίονι λαῷ
 εἰς ποῖνιν· μεγάλα γάρ οἱ ὑπέχετο πολλὰ, καὶ ἑσθλὰ
 δαρδανίδης Πριάμος δώσειν περικαλλέα δῶρα·
 οὐπίτιος· ὃ γὰρ ἐφράσαθ' ἔδν μόρον· ἥ γὰρ ἔμελλεν
 εἶαν μένως ὀλέσθαι ὑπ' ὄργαλιν πολέμοιο,
 πρὶν δ' ὅ μιν ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι·
 καὶ τότε μοῖρ' αἰδῆλος ἐπέχραεν ὀργήοισιν,
 Εὐρυμένην ἱτάρον κρατερόφρονος Αἰνείας·

100. ὦρσε δὲ οἱ μέγα θάρσος ὑπὲρ φρένας, ὅφρα δαμάσας
 πολλὰς, αἴσιμον ἦ μαρ ἀναπλήσῃ ὑπ' ὀλέθρῳ·
 δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἀνιλήϊ θυρ' ἰοικώς·
 οἱ δὲ μιν αἶψ' ὑπὸ θεῶν, ὑφ' ὕπατιν βιότοιο
 αἰνὸν μαιμῶντα, καὶ ἔκ ἀλέγοντα μόθοιο·
 καὶ νῦν κεν ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαΐ κήνῳ,
 ἥ μή οἱ χθρὲς τε κἄ μιν, καὶ δ' ἄρατος αἰχμὴ
 πολλὸν ἀνεγνέμφθη· ξίφος δὲ οἱ ἔκ' ἐτι κώπῃ
 ἔσθενεν, αἶψα μιν αἶσα διέκλασεν· αἶψ' ὑπ' ἄκοντι
 τύφε κατὰ σὸ μάχοιο Μένης· ἀνὰ δ' ἔβλυσεν αἷμα
 ἐκ σώματος· τῷ δ' αἶψα συν' ἀγῆ μοῖρα παρέσθην.

101. τὸ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο, δ' ὡς θεράποντος ἐπειῶ
 Διηλέων τε, καὶ ἀμφίων, ἀπὸ τούχῃ ἐλέσθαι
 ὤρμαινον· ἥ δ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείας
 δάμνατο μαιμῶντας ὀϊστῶς περὶ νεκρῷ·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ὥς δ' ὅτε οἶνοπιδῶ τις ἐπαΐοντασ' ὀπώρῃ
σφῆκασ' ἑρσομένησι παρὰ σφαιλῆσι δαμάσῃ,
οἷδ' ἄρ' ἂ ποπνέουσι πάρος γένεσθαι ὀπώρῃς,
ὥς ἄρ' ἂ δαμάσαι, πρὶν ἔντα ληίσασθαι.

120. Τυδείδης δέ, Μένοντα, κῶ ἄμφιτοον κατέπιπεν,
ἄμφω ἄμυμονε φῶτι· Γάρις δ' ἔλε Δημόλωντα
ἵππασίνδιν, ὅς πρῶθε λακωνίδα γαῖαν ἔναιε
παρ' προχοῆς ποταμοῖο βαθυρρόν ἀνρώταο,
ἦλυθε δ' ἐς ῥοῖνν' ὑπ' ὀρηθόω Μενελάω·
καί ῥ' ὁ Γάρις κατέπιπεν τυχὼν ὑπ' μαζόν οἷσ' ὦ
διεξιδόν· ἐκ δὲ οἱ ἦτορ ἄρ' μελίον ἐκίδασσε.
Τάνκρος δέ, Ζεῦχιν ἔλε περικλυτὸν ἦα Μείδοντα,
ὅς ῥά τε ναιετάεισεν ὑπ' φρυγῖνι πολύμηλον
ἄντρον ὑπ' ἑσθρον καλλιπλοκάμων νυμφῶν,
ἦλ' ἰ ποτ' ἐνδυμίωτα παρ' ὑπνώοντα βόεσσιν
ὑψόθεν ἀβρήσασα κατήλυθε δ' ἰα σελήνῃ
ἔρανόθεν· δριμύς γὰρ ἄγε πόθος ἠϊθέσιο
ἀθανάτην πορεύσαν· ἥς ἔτι νῦν πρ
ἀνῆς, σῆμα τέτυκται ὑπ' δρυσίν· ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῇ
ἐκκέρχυντ' ἐν ξυλόχοισι βόων γλάρος· οἷδ' ἐν φῶτι
θνήσκοντ' ὅσ' ἐτι κῆνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φάειν
ἔμμεναι εἰσορόων πολὺν γάλα· κείδ' ἴησι
λυνκὸν ὕδωρ· κῶ βαρὸν ἀπόπροθεν ὁππότε ἴηται,
πῆγνυται ἄμφι ῥέεθρα· πέλξ' δ' ἄρα λαῖνον ὕδαρ·
ἀλκαῖω δ' ἐπύρσε Μέρης φυλῆιος ἦος·
καί μιν ἀεσσαίρεσαν ὑπ' κραδίην ἐτέρησεν
121. ἐχέην· τοσδ' ὥκε λύθη πολυήρατος αἰών·
ἔδ' μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλάτοιο μολόντα,
καίτερ' ἐλθ' ὁ μνοῖ μοι γερὴ δέξαντο τομῆς
Φύλαϊς Ἰξωτος, κῶ Μάρσας, οἷ ῥ' ἐνέμοντο

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ἄρπάζον ἀμφὶ ῥέεθρα διγυλῶς, ἣ ἀλεχθῆν
μακάνδρῳ κελεύδοντα ῥέον, καὶ ἀπῆριτον οἶδμα
συμφέρι τ' ἡματα πάντα, λάβρω περὶ χυμάτι θυῶν.
Γλαύκῃ δ' ἐσθλὸν ἐτάειρον εὐμελὴν Σκυλακηῆα
υἱὸς οἴληος χεῖδ' ἐν ὑτασιν ἀντίστωντα,
βυδὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατύν ἤλασεν ὦμον

150. αἰχμὴν ἀνιρή· περὶ δ' ἐβλυσεν αἵμα βοῶν·
αἶμα μιν ὅτι δάμασεν, ἐπεὶ ῥά οἱ μόρσι μὸν ἦμαρ
δύχυντο νοσήσαντα φίλῃς παρὰ τήχῃ τάρῃς·
ὅτε πρὸ Ἰλίου ἀπὸ θεοῖ διέπερσαν ἀχαιοί,
δὴ τότε ἄρ' ἐν πολέμοιο φυγῶν, λυκὴν ἀφίκανε
οἶος ἄνδρ' ἐτάραν, τῷ ἄσπεος ἀρχιγαῖαντες
ἀρόμενα τιτείων σφετέρων ὑπὲρ, ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
ἔρονθ'· ὅς δ' ἄρα τῆσι μόρον κατέλεξεν ἀπάντων·
αἰδ' ἄρα χερμαδίοισι περισσάδ' ἀνέρα κῆνον
δάμναντ', ὅς δ' ἀπόνητο μολῶν ἐς παρτίδα νόσου,

160. αἶμα ἔλῃς ὑπῆρθε μέγα σενάχοντα κάλυψαν·
καὶ ῥά οἱ ἐκ βελείων ὁλοὺς περὶ τύμβος ἐτύχθη
παρτίμενος, καὶ σῆμα κραταῖν Βελλεροφόντα·
τῷ ἐνι, κυδαλῖμης τιτηνίδος ἀρχόθι πέρης·
αἶψ' ὁ μὲν, αἴσι μὸν ἦμαρ ἀναπλήσας ὑπ' ὀλέθρου,
ὑπερὸν ἐνεσίησιν ἀγαν ἤλητο ἰδὼς
τίεται ὥστε θεὸς· φθινύθει δὲ οἱ ἔποτε τιμή·

Γόαντος δ' ἐπὶ τοῖσι πάσι, κτείνε Διῶνῃα,
ἡ δ' ἀντήνορος υἱὸν εὐμελὴν ἀνάμαντα·
ἄλλων δ' αἰξινήων ὑπεδάμαντο πυλὺν ὄμιλον·

170. θύνη γὰρ ἐν Διῶσισι ἀτερεῖ ἴσος ἄρῃ,
ἢ ποταμῷ κελεύδοντι, ὅς ἐρκεα μακρὰ δαΐξῃ
πλημύρων, ὅτε λάβροτ' ὀρωόμενος πέρης,
ἐξ ὀρέων ἀλεχθῆναι μεμιγμένος ἔρχεται ὄμβρῳ,

ΤΩΝ ΕΙΣ •ΙΑ•

ἀεναός περ ἰὼν, καὶ ἀγάρροος, ὃ δὲ νυτόντι
ἤρουντι προβλήτῳ, ἀάσνιτα παφλάζοντα,
ὡς ὅτις Γόαντος ἀγκληστοῦ θρασύν ἦα
ἔσθινεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πηλάσας.

170. ἐν γὰρ οἱ σέρουσι μίνος περιώσιον ἦεν.
ταύχθι δ' ἀμφεκέχθου δαΐφρονος ἡρακλῆος
διδασκαλοῖς· περὶ γὰρ οἱ ἐν ξωστῇ φαιενῷ
ἄρκοι ἔσαν βλοσυραί, καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ θῶδες
σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωσαι
παρδάλεις. τῷ δ' ἄσχι λυκοῖ ἔσαν ὀβριμόθυμοι,
καὶ οὐκ ἐδρμόδοντες, εὐσθινέες τε λείοντες,
ἐκπάγλως ξωδοῖσιν ἰοικότῳ· ἀμφὶ δὲ πάντα
ὕσμιναι ἐνεκνεντο μετ' ὀφθαλμοῖς φόνου.

δαίδαλα μὲν οἱ τόσα περὶ ξωστῆρα τίτυκται.
ἄλλα δὲ οἱ γωρυρὸς ἀπέρητος ἀμφεκέχθου.
ἐν μὲν ἦν Διὸς ἦος ἀελλοπέδης ἐρμῆς
180. ἰνάχην ἀμφὶ ῥέεθρα κατὰ κτήνων μέγαν ἄρνον.
ἄρνον, ὃς ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβὰ δὸν ὑπνώεσκεν.
ἐν δὲ, βίην φαιέθοντες ἀναρρόον ἡριδανόιο,
βλημίνος ἐκ δ' ἴφροιο· κατὰ θυμὸν μίνος δ' ἄρα γαίης
ὡς ἔτι δὲ παύσοιτο μέγας ἐν αἰερί καπνῷ.

Περσὸς δ' ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδάϊξε Μένουσαν,
ἄσρων ἤχι λοιπὰ πέλει, καὶ τέρματα γαίης,
πηγαὶ δ' ὠκεανῶ βαθυρρόν· ἐν θ' ἀκῆμαντι
ἡλίῳ δύσαντι, σωίρχεται ἑσπερίῃ νύξ.
200. ἐν δὲ, καὶ ἀκῆματοιο μέγας παῖς ἰαπίτιο,
παυκάσων ἡλιβάτοιον παρῴρητο κολώνῃ
Διομῶς ἐν ἀρρήκτῳ· κείρε δὲ οἱ αἰετὸς ἦ παρ
αἰὲν αἰξόμινον· ὃ δ' ἄρα σείαχοντι ἰώκη.
καὶ τὰ, μὲν ἄρ τείξαντο κλυταὶ χέρου φράσιον

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ὄβριμόν κ' ἠρακλήϊ· ὃ δ' ὤπασε παιδ' φορῆσαι
Γόαντος· μάλα γάρ οἱ ὁμωρόφιός φίλος ἦεν·
αὐτὰρ ὁ κυδίστων ἐν ταύχῃσι, δάμνατο λαὸς·
ὃφ' ἐδ' οἱ μετόρσσε Γάρις συνόντας οἵ τοις
νωμῶν ἐν χήρεσι μετὰ γναμπόιο βιόιο
θαρσαλέως τῷ, γὰρ ῥα σωήϊεν ὕστατον ἤμαρ·

110. ἦνε δ' ἄπ' αὐτῷ βέλος· ἦ δ' ἰάχυσεν,
ἔν' ἐπεσφύμενοι· ὃ δ' ἔχ' ἄλιον φύσι χιρῶν,
αἰὲν αὐτὸς μετ' ἅμαρτεν ἀλυσόμενος μάλα τυτθόν·
καὶ ῥ' ἐβαλεν Κλεόδωρον ἀγκυλὸν τόν περ ἰόντα
βαλὼν ὑπὲρ μαχόιο, δ' ἠλάσε δ' ἄχρισ ἐς ὧμον·
ἔνδρ' ἔχεν σάκος ἀνρῦ, τὸ δ' οἱ λυγρὸν ἔχεν ὄλεθρον·
αἰὲν ὅτε γυμνὸς ἦν, ἀνεχάετο· τῷ, γὰρ ἄπ' ὧμων
Γουλυδάμας ἀπάραξε σάκος, τελαμῶνα δαΐφας
βυπλήνι στραρῷ· ὃ δ' ἔχ' ἀνατομαρτὰ μινός περ
αἰχμὴν ἀνιερῇ· συνόσσε δ' οἱ ἐμπισεν ἰὸς

120. ἄλλοθεν αἰξί· ὥς γὰρ νῦν ἦθελε δαίμων
θήσιν αἰνὸν ὄλεθρον εὐφρονος ἧέ τ' Ἀέρνυ,
ὅν τέκετ' ἀμφιάλῃ ῥοδίῳ ἐν πτόνι γαίῃ·
τόνδ' ὥς εὖν ἰδὼς μακά· Γάρις συνόντι βελέμεν,
δὴ τότε δὴ Γόαντος ἀμύμονος ὄβριμος ἦος
ἐμμεμαῶς, θαυτὸ ξα τιταίνων οἱ, μέγ' αὐτῇ·
ὦ κύον, ὥς σὸι ἔγωγε φόνος, καὶ κ' ἡρ' αἰδύλον
δῶσω, ἐπεὶ νῦν μοι ἅντα λιλαίεαι ἰσοφαρίζε·
καὶ κεν ἀναπλάουσιν, ὅσοι σέθεν ἦν κεν λυγρῷ
τῆρον τ' ἐν πολέμῳ· τάχα γὰρ λύσις ἔσται τ' ὄλεθρον
230. ἐνθάδ' εἰ σείο θανόντος, ἐπ' ἡσφισι πῆμα τέτυξαι·
ὡς εἰπὼν, γούρην εὐστροφον ἀγχόθι μαξ' ἔ
ἔρυσσε· κυκλώθη δ' ἐκέρσσε, καὶ ἄμειλιχος ἰὸς
ἰούσθη· τόξον δ' αἰὲν ὑπὲρ ἔχεν ἀκωνκὴ

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

247.

۱۰۰

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ.

- ἦεν ἔκ ἐθέλων· ὁλοή δὲ μιν ἦεν ἀνάγκη
 κυριδίης ἄς ὦπα· λυγροὶ δὲ μιν ἀντιόωντες
 κρηκορυφῆς ὄρνιθες αὐτεον, οἳ δ' ἀνὰ χάρα
 σκαῖν αἰῶνους· ὁ δὲ σφέας ἄλλοτε μὲν πν
 δέδιεν ἐτορῶν, ὅτε δ' ἀκράντα πέτεσθαι
 ἔδετο· τοί, δὲ οἱ αἰὼν ὑπ' ἄλλεσι φάινον ὀλεθρον·
 270 ἔξε δ' ἐς Οἰνῶνιν ἐρικυδέα· τόν δ' ἐσιδύσας
 ἀμφίπολοι, θάμβησαν ἀολλέες, ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
 Οἰνῶν· ὃ δ' ἄρ' αἶψα πείσιν παρὰ ποταμῶναικός,
 ἀμφὶ μέλαιν' ἐφύπερθε, καὶ ἔνδοθι μέχρ' ἰκνέσθαι
 μυελόν ἐσλιπὼντα δι' ὅσων, ὅσων κεν ἦεν
 φάρμακον αἰὼν ἐπυθε κατ' ὑπὸ μένον χροάφωτός·
 τήρετο δὲ συγερῇ βεβλημένος ἦτορ αἰὼν·
 ὡς δ' ὅτε τις νύσσω, καὶ ὀργαλήν· μέγα δ' ἴη
 αἰθόμενος κραδίην, ἀδινὸν κέαρ αὐαίνεται,
 ὄν τε περιξέουσα χολὴ φλέγῃ, ἀμφὶ δὲ νωθῆς
 280 ψυχὴ οἱ πεπότητ' ἐπὶ χέλευθον αὐαλέοισιν,
 ἀμφοτέρων, βιότου τε, καὶ ὕδατος ἰμῆρσα,
 ὡς τῆς, ὑπὸ σέρνοισι κατὰθετο θυμὸς ἀνὴρ·
 καὶ ῥ' ὀλιγοδρανέων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
 ὦ γύναι ἀδούη, μὴ δ' ἡνύ με τέρρόμενόν περ
 ἐχθήρης, ἐπεὶ ἄρσεν πάρος λίπο μιν ἐν μεγάροισι
 χῆρην, ἔκ ἐθέλων περ· ἄρσεν δὲ με κῆρδ' ἀφρητοί
 ἄς ἐλέην, ἥς εἴθε πάρος ληχέεσσι μιγῆναι,
 σῆσιν ἐν ἀγκοίνῃσι θανῶν, ἀπὸ θυμὸν ὀλεσας·
 αἷμα γὰρ πρὸς τε θεῶν, οἳ τ' ἔρανδον ἀμφινέμονται,
 290 πρὸς τε τεῶν ληχέων, καὶ κυριδίης φιλοότητος,
 ἥτιον ἔνθεο θυμὸν ἄλχος δ' ἀλεχρὸν ὀλέαλει,
 φάρμακ' ἀλεξήσοντα καὶ ἔλκεος ὑλομένοιο
 θεῖσα, τὰ με μόρθηται ἀπώσ' μεν ἄλγεα θυμῷ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἦν ἔλθῃ· σῆσιν ἰδὲ ὑπὸ φρεσὶν ἤτε σαῶσαι
 μὴ δέαι ἐκ θανάτου δυσηχέος, ἥτε καὶ ὑκί·
 αἷμα ἐλάτρε τάχιστα, καὶ ὠκυπόρων ἀνέρος ἰών
 ἐξ ἁέρος, ὥς μοι ἔτ' ἀμφὶ μένος, καὶ γῆα τέβηλε·
 μὴ δὲ τί με ξήλοιο λυγρῷ μεμνημένη ἔμψης,
 καλλιφρὸς θανεομένη ἀμειλίκτην ὑπὸ ἰσῶ
 30. πᾶρ ποσσὶ σοῖσι πετόντα· λιταῖς δ' ἀποθύμια ῥέξεις,
 αἶψα καὶ αὐτὰς Ζηνὸς ἐριγδύποις θυγάρδω
 ῥοῖ, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπὲρ φιάλοισι κοτένσαι,
 ἐξ ὀπίθε συνδαισάν ἐπιθύνοσιν ἐριγύν,
 αἷμα χόλον· αἷμα σὺ πότνα, καὶ κἄς ἀπὸ κῆρας ἔρκεα
 ἐαυμένω, ἧ καὶ τι παρήλιτο ἀφραδίῃσιν·
 ὥς ἄρ' ἐφ' ἡμῶν τῷ φρένας παρέπρσε κελαιτὰς,
 αἷμα ἐκέρτο μύσσα, μέγ' ἄχνυ μινον προσέειπεν·
 τί πτε με ξήλωθας ἑαντίον, ἦν ῥα πάροιθεν
 κάλλιπες ἐν μεγάροισι μέγ' ἀσπετα κωκύνεσαν,
 310. ἦνεκς τανδαρίδος πολυκηδέος, ἧ παριάνων,
 τέρπειο καρχαλόων, ἐπεὶ πολὺ φερτέρη ἔστιν
 τῆς σέο κυριδίνης; πῶν, ἰδὲ φάτις ἔμμιν ἀγέρω·
 κήνην ἐαυμένος γαυώξεο, μὴ δὲ νῦ μοί περ
 δακρυόεις, ἐλθὲν, καὶ ἀλγινόντα παραύδα·
 αἰ γάρ μοι μέγα θυρὸς ὑπὸ κραδίῃ μένος ἦν
 δαρδάψαι σέο σάρκα, ἔπειτα δ' ἐθ' αἶμα λαφύξαι·
 δῖά με πῆμα τ' ἔοργας, ἀτασθαλίῃσι τιθήσας·
 χέετλε, πῶ νῦ τοι ἔστιν εὐσέφανος Κυθέρεια;
 πῇ δὲ πῆλαι γαμβροῖο λελασμένος ἀνάματος Ζεύς;
 320. ἢ, ἐχ' ἀναιτήτῃσ'· ἐμῶν δ' ἀπὸ τῆλε μελέων
 χίεο καὶ μακάρων, καὶ ἀνδράσι πῇ μ' ἀλειπτόν·
 σῶ δὲ φ' ἦνεκ' ἀλγίε, καὶ ἀθανάτους ἑλεπένθος,
 ἢ κἄν, ἐφ' ὧν οἷς, τὸ σδ' ἴσασιν ἔλλω μένοισι·

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ἀλλὰ μοι ἔρρε δό μοιο, καὶ ἐς ἐλένην ἀφίκατε,
 ἥς σε χεῶν τυκτός τε, καὶ ἡματος ἀχαλῶντα,
 ῥύξην παρ' ἐχέειαι πεπαρμένον ἀλγῆι λυγρῷ,
 εἰσοκίεισ' ἱήνην ἀνιερῶν ὀδυνῶν.

ὡς φραμένη, γούωντα φίλων ἀπέπεμπε μελάρων·
 νηπίη· ὃ δ' ἄρ' ἐφράσατο· ἔδον μόρον· ἥ τ' ἔρ' ἐμελλον

330. κένυ ἀποφθι μένοιο, καὶ αὐτῇ κῆρυς ἔπεσθαι
 ἔαυ μένος· ὡς γὰρ οἱ ἐπέκλωσε Διὸς αἴσα·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' αὐμμένον λαοίης ὑπὲρ ἄκριος ἴδως,
 λυγρὸν ἐπισπᾶσσοντα, καὶ ἀχνύμενον μέγα θυμῷ,
 ἦρ' ἡ τ' ἔσενονσε, καὶ ἀμβροτον ἦτορ ἰάνθη
 ἐξομένη κατ' ὀλυμπον, ἥχι Διὸς ἔπειτ' ἁλώη·
 καὶ ἰάοι' ἀμφίπολοι πίσιρ' ἴδρυνόντο,
 τὰς ποτ' ἄρ' ἠελίῳ χροπὴ δ' μεθῆσα σελήνῃ,
 γήγατο ἔρανον ἄρυν ἀτερπές, ὅτε δ' ὀμοίᾳ
 ἀμήλας· μορφή δ' ἐκρίβιν ἄλλη ἀπ' ἄλλης.

340. ἡ δ' ἐτέρη, χεῖ μῶνι, καὶ ἀροκερῇ μέμλε·
 τέτρασι μοίρησι βροτῶν διαμέβεται αἰὼν,
 αἰκῆναι ἐφίποισιν ἀμοιβὰ δόν· αἰετὰ μέν περ,
 αὐτῷ Ζηνὶ μέδοντι κατ' ἔρανον αἰδ' ὀάριζον
 ὅπως λείπεται αἴσα περὶ φρεσὶν ὑλομένησι
 μέλειτο τρωθάριδος, συγερὸν γάμον ἐντύψασα
 Διὶ φόβῳ, καὶ μῆνιν ἀνιερῇν ἐλίναιο,
 καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικός, ὅπως τέ μιν ἦεν ἀχαιῶν
 ἤμελλον μάρφαντ' ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσι,
 χυόμενον ῥέειαι θοᾶς ἐπὶ νῆας ἄρεσθαι,
 350. ὥς τέ οἱ ἐπισίῃσι κρατερῷ Τυδείδῳ ἦος
 ἱππομένε δδυσήνοσ' ὑπὲρ μέγα τῆχος ὀρῦσαι,
 ἀλασθῶ σπένοντα φέρειν ἤμελλον ὀλιβρον,
 ἀρπάξας ἐθέλυσαν εὐφροσιν ποιοτρίνθην,

ΤΩΝ ΕΙΣ : ΓΑ.

ἢ τ' ἐρύμῃ πόλιός τε, καὶ αὐτῶν ἔπλετο βῶων.
 ὕδ' ἄρ' ὕδ' θεῶν τις ἀπερίσιον χαλεπήνῃς
 ἔσθην ὄλβιον ἄστυ διαπραβέν Γριάμοιο,
 ἄθανάτῃς ἔμπροσθεν ἀνιδείας ἔμβεβαίῃς.
 ὕδ' οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεντήναντο σιδήρῳ
 αἰτέρῳ, αἰὶά μιν αὐτὸς ἀπ' ὕλυμποιο κρονίων
 360 καὶ ββάλεν ἐς Γριάμοιο πολυχρύσοιο πόλιν·
 καὶ τὰ, καὶ ὡς ὀάριξε Διὸς δαμαρ ἄμφιπόλοισιν·
 ἀλλὰ δὲ πόλιν ἐπὶ τοῖσι· Γάρν δ' ἄρα θυμὸς ἐν ἰδῇ
 καλλιπῇ· ὅδ' ἔλيني μιν ἐσέδρακε νοσήσαντα.
 ἄμφι δὲ μιν νύμφαι μέγ' ἐκώκυον, ὅαυτιν' ἄρ' αὐτῶς
 ἥσέτι πῦ μέμνηντο κατὰ φρένας, ὅσα πάροιθεν
 ἔξέτι νηπιῶχοισι σιωπῶν μένῃς ὀάριξε.
 σὺν δὲ σφι μύροντο θεοὶ βοῶν ἀγροῖῳται,
 ἀχνύμενοι κατὰ θυμὸν· ἐπεσπάζοντο δὲ βῆσαι·
 καὶ τότε δὴ Γριάμοιο πολυτλήτοιο γυναικὶ
 370 θεινὸν ἀλεξάνδρῳ μορον φάτο βυκόλος ἀνὴρ.
 τῆσδ' ἄφαρ ὥς ἐσάκυσσε, βρόμῳ περιπάλλετο θυμὸς·
 γῆα δ' ὕπεκλάσθησαν· ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·
 ὦλεό μοι φίλε τέκνον· ἐμοὶ δ' ἐπὶ πένθει πένθος
 καλλιπὲς αἰὲν ἄφυκτον, ἐπ' ὅλυν φέρτατος ἄλλων
 παίδων ἔσθδ' ἐμοῖο, μεθ' ἑκτορα· τῷ, νύ σε λυγρῇ
 κλάυσομαι, ἥσόνε μοι κρυδίῃ πάλ्लεται ἦτορ·
 ὕψ' ἀνὰ μακάρων τὰ δὲ πάχονεν, αἰχάτις αἶσα
 μήδετο λοίγια ἔργα, τὰ, μὴ ὤφελ' ἐνόησα,
 αἰὲν ἔσαντο προπάροιθεν ἐν ἑρήνῃ τε, καὶ ὄλβῳ,
 380 ἔλπο μῆνι καὶ ἐτ' ἄλλα κακώτερα βηήσασθαι,
 ταῖσδ' αὖ καὶ νῦν μένεις, κεραιῶσ' ἐμὴν δὲ πόλιν,
 καὶ πυρὶ δαυομένην δαναῶν ὕπο καρτεροβυμῶν·
 σὺν τ' ἐκὺς, θυγάτρ' αὖς τε μετὰ προῳχοῖ καὶ ἄλλαις,

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ἔλκο μένος ἅμα πασι δ' οὐκ ἐκλήθη
 ὡς φάτο κωκύνουσα πόσις δὲ οἱ ἔτι πέπυτο,
 αἷς δ' ἄρ' ἐκτορος ἦτο τάφῳ ἐπὶ δ' ἀκρυα χλῶν,
 ὅσων ἄρ' ἄριστος ἔην, καὶ ἔρύετο δ' ἄρα τι πάριον·
 τὸ, περὶ πύκνῳ μᾶς ἀχαιῶν φρένας ἔτι πέπυτο,
 αἷς ἑλένη μάλα πολλὰ δ' ἰθνηκείως ῥοώουσα,
 390. ἄλλα μὲν ἔρψαν αὐτέων, ἄλλα δὲ οἱ κῆρ
 ἐκ κρᾶδ' ἡ μενέκλεος φίλον δ' ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·
 ἄνερ, ἐμοὶ, καὶ ῥῶσιν, καὶ οἱ αὐτῷ μέγα πῆμα,
 ὥλεο λαυραλέως· ἐμὲ δ' ἀνὰ συστῆρ' ἐκ νόστιμι
 καλλιπῶς ἔλπο μένην ὀλοώτερα πῆματ' ἰδέσθαι·
 ὡς ὄφελόν μ' ἄρ' πρὶν αἰνέειν ῥά φαντο πάροιθεν,
 ὅππότε σοι ἐπὶ μιν ὀλοήν ἦτο δαίμονος αἴση·
 νῦν δ' ἄρα καὶ σὸν πῆμα θεοὶ δόσαν, ἡ δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 αἶνο μόρω· πάντες δὲ με ἄσπετον ἐβρίγασιν,
 πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμὸν κῆαρ· ὅδ' ἐπὶ οἶδα
 400. ἐκφυγέην· ἢ γὰρ κε φύρω δαναῶν ἐς ὀμίλον,
 αὐτίκα εἰκίσουσιν ἐμὸν δὲ μᾶς· ἢ δὲ κε μίμνω,
 ῥῶαί, καὶ ῥῶαί με περισσὸν ἄλλοθεν ἄλλαί,
 αἵ τ' αἰ διαβρίσασιν· νέκυ δ' ἔργα καὶ λυγρὰ,
 αἷς κ' ἐν δὲ δαίμονι, καὶ οἶωνῶν θαλάφλα·
 ὡς ὄφελόν μ' ἐδα μάλα το πᾶρος πῆματ' ἰδέσθαι·
 ὡς ἔφατ', ἔτι ῥοώουσα πόσιν τόσον, ὅσον αἰνῆς
 μύρετ' ἀλὶ ῥοσύνης με μνημένη· ἀμφὶ δὲ ῥῶαί,
 ὡς κ' ἐν σὺν ἔχοντο· μετὰ φροσὶ δ' ἄλλα μενόωνται
 αἶνον ὑπὲρ τοκέων με μνημένη, ἡ δὲ καὶ ἀνδρῶν·
 410. αἵ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, ἡ δὲ γυναικῶν ἐριτίμων·
 οἷν δ' ἐκ θυμοῖο δαΐξετο κυδάλι μοιο
 οἶνῶν· αἷς ἔτι μετὰ ῥῶαίσιν ἔσσα
 κῶκυσεν, αἷς ἅπανθεν ἐπὶ σφετέρησι μελᾶθεσι

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

καὶ το βαρυσινάχυσσ παλαιῦ λίερον ἀκούτω.
 οἷν δ' ὀξυλόχοισι περισφύεται κρύσταλλος
 αἰπυτάτων ὀρέων, ἥ τ' ἄγχι πολλὰ παλύνει
 χυσαμένη ζεφύροιο κταιγίσιν, ἀμφὶ δὲ μακρὰς
 ἀκριβοῦς ὕδρηλῃσι κτεβεόμεναι λιβάδας
 σπλονθ', ἡδὲ νάπησιν ἀπῆρεσιν περ ἑῷσα,
 420. τίδακος ἰανυμένης κρυερὸν περιτήκεται ὕδωρ,
 ὡς ἡ γ' ἀλαλώσσα, μέγα συχερῆν ἡπ' ἀνὴ
 τήκετ' ἀκηχεμένη πόσιος περὶ κυριδίοιο.
 αἰνάτ' ἀνασενάχυσσ, φίλον προσελέξατο θυμὸν.
 ὦ μοι ἀτασθαλὴς, ὦ μοι συχερῆν βίότοιο,
 ἢ πόσιν ἀμφαγάπησά δυνάμορος, ὧ στωιῶληπεν
 γῆραί τερομένη, ποτὶ κλυτὴν ὕδ' ὀνί κίεσθαι,
 αἰὲν ὁμοφρονέουσα θεοὶ δ' ἐτέρωσι βάλλοντο.
 ὡς μ' ὀφελόν ποτε κῆρες ἀνῆρξάντο μέλαιναί,
 ὁ πότε νόσφιν ἐμελλον ἀλεξάνδροιο πέλεισθαι.
 430. οὐκὰς κὺ δ' ἥως μ' εἶλεπεν, μέγα τλήσομαι ἔρπον
 ἀμφ' αὐτῇ θανέειν, ἐπὶ ὅτι μοι αὖθις ἥως.
 ὡς φασμένης ἐλεγετὰ κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο
 δάκρυα, κυριδίοιο ἀναπλήσαντος ὀλεθρον
 μινωμένη, ἅτε κηρὸς ὑπὸ πυρὶ τήκετο λάτρη.
 ἄξετο τὸν πατέρα σφόν, ἡδ' ἀμφιπόλους εὐπέπλους,
 μέχρ' ἐπὶ χθονα δ' ἴαν ἐπ' ἀνέρος ὠκεανόιο
 τὺξ ἐλύθη, μερόπειαι λύσιν καμάτοιο φέρυσσ.
 καί ῥα τόθ' ὑπνώοντος οὐκ ἐμαρῆσιν τοκῆος,
 καὶ δ' ὠμῶν, τυλεῶνσ' ἀναρρήξασσ μελᾶδρων,
 440. ἐκθορεν ἡντ' αἶλῃν· φέρον δὲ μιν ὠκία γῆα.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔρρεα πόρτιν ἱερασαμένην μέγα ταῦρον,
 θυμὸς ἐπόρυνε ποσὶ κερταλή μοισι φέρεσθαι
 ἰανυμένης, ἡδ' ὅτι λιλαιόμην φιλότῳτος,

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ταρβῆ Βυκόλον ἄνδρα, φέροι δὲ μιν ἄχετος ὀρμῇ
ἔπνυν ἐξυλόχοισιν ὁμήθεα ταῦρον ἰδοίτο,

ὧς ἢ ῥίμφο θένσα, θήνυε μακρὰ κέλονθα,
διξομένη τάχα ποσσὶ πυρὸς ἐπιβήμεναι αἰνῆς.
ὑδὲ τι οἱ κἀμε γύναι· ἐλαφρότεροι δ' ἐφέροντο
ἔαυ μένως πόδες αἰέν· ἔπνευ γὰρ ὑλομένη κῆρ,

475. καὶ Κῦπρις· ὑδὲ τι θῆρας ἰδέειε λαχύνεντας
ἀντομένη ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖα.
πᾶσα δὲ οἱ λασίων ὀρέων ἐσείβετο πέτρῃ,

καὶ κρημνοί· πᾶσαι δὲ διεπρήσαντο χαράδραι·
τήνδ' ἐπὶ ἔσσορώσα τόθ' ὑψόβι δ' ἴα σελήνη
μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος ἐδυμίωνος,
πολλὰ μάλ' ἔαυ μίνην ὀλοφύρατο· καὶ οἱ ὑπερθε
λαμπρόντα μφάνυσσα, μακρὰς ἀνέφαινε κελύδους·
ἴνετο δ' ἐμβεβαῖα δ' ἔνθρος, ἦχι καὶ ἄλλα
νύμφαι ἀλεξάνδροιο μακρὰ περικυνέσκον·

480. τὸν δὲ τι πεκρατερόν πῦρ ἄμφεχεν, ὅσων κ' ἄρ' αὐτὸς
μνηλονόμοι ξαίνοντες ἀπ' ἔνθρος ἄλλοθεν ἄλλοι
ὑλινθεασσέσιν παρηνέον, ὄφρα φέροντες
ὑστατὶν καὶ πένθος ὁμῶς ἐτάρω ἄνακτι,

κλαίοντες μάλα πολλὰ περισσόν· ἠδὲ μιν ὕψι
ἄμφαδόν ὡς ἄβρησε βοήσατο τειφομένῃ περ,
αἰεὶ καλυπτομένη περὶ φάρει καλὰ πρόσωπα,
αἶψα πυρὶ ἐκπαλτο· γόνον δ' ἄρα πυλὸν ὄρινε.
καί το δ' ἄμφι πόσῃ νύμφαι δὲ μιν ἄλλοθεν ἄλλα
θάμβεον, ὅτ' ἐσίγοντο μετ' ἀνέρι πεπνηγαν·

490. καὶ τις ἰὼν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
ἄρεκέως Γάρις ἦεν ἀτάσθαλος, ὃς μάλα κεδνήν
κάλλιπε κυρίδην, καὶ ἀνήγαγε μάρτυρον ἀκροίῃ
δι' αὐτῷ, καὶ ῥῶσιν, καὶ ἄσπε' λόγιον ἄλγος.

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΑ.

νήπιος· ὃ δ' ἀλόχοιο περίφρονος ἄξετο θυμῷ
 τήρο μένης, ἥ πέρ μιν ὑπὲρ φάος ἡελίοιο,
 καί περ ἀπὸ χθάρωντα, καὶ ὃ φιλέοντα, τίσαντο·
 ὡς ἂρ ἔφην ὑμῶν τις ἀνὰ φρένας· οἳ δ' οὐ μέγα
 πυρκαῖῃ καίοντο, λελασμένοι ἡριγενέας·
 ἀμφὶ δὲ βυκόλοι ἀνδράς ἐθάμβιον, οὔτε πάροιθεν
 480. ὄρξεσι θάμβισαν ἀλλὰ δὲ ἀθήσαντες
 Οἰνῶνιν Καπαῖος ἐπεχρυσμένῃν βελέεσσιν,
 ἀμφὶ πόσιν δμινθέντα Διὸς σπυρόντι κεραυνῷ·
 οἷον ὅτε δ' ἀμφοτέρως ὁλοὴ πυρὸς ἦεν ῥιπή,
 Οἰνῶνιν τε, Γάριν τε, μὴ δ' ὑποκάβαλε πέτρῃ,
 δὴ τότε πυρκαῖν ὀϊνῷ σβέσαν· ὅς τ' αὖ τῶν
 χρυσέῳ ἐκ κρητῆρι θέσαν· περὶ δὲ σφίσι σῆμα
 ἐσυνμένως τάνεοντο· θέσαν δ' ἄρα δοιῶ ὑπέρβην
 σήλας, ἅπτερ ἴασι τέτραμμένοι ἀλλυδίς ἄλλῃ.

BIBLION ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΛΕΒΟΥ
ΠΑΡΑΛΕΙΓΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Τ
Γῶα δὲ σεῖσαντο κατὰ πόλιν,
ἔδ' ἐδύναντο
ἐλθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπὶ μάλα
πλοῦθ' ἔκειτο

ἄσπετος αἰπυνοῖο· νέοι δ' ἐκἄσπετο πόλιος
πῶλε μέως πονέοντο· μάχη δ' ἔλῃχε πόνοισι,
καί περ Ἀλεξάνδροιο διδουπότος, ἕνε' ἀχμαῖ
ῤυσὶν ἐπεσύνοντο ποτὶ πόλιν, ἥ δὲ καὶ αὐτοὶ
τείχεος ἥϊον ἐκπῶς, ἐπὶ σφέας ἦσαν ἀνάγκη·
ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν ἔρις, σπονδαὶ δ' ἐκλυῖ
σπονδῶντ', ἀρχαλήεσιν ἐριννύσιν ἵκελαι ἄντην,
10 ἄμφω ἂν σομάτων ὁλοὸν πνέεσαι ὄλεθρον·
ἄμφ' αὐτῇσι δὲ, κῆρες ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι,
ἀρχαλέως μάνοντο· φόβος δ' ἐτέρωθε, καὶ ἄρης,
λαὸς δ' ῥύνεσθον· ἐφίεσσιτο δὲ σφίσι θυμὸς
φρονήεντι λυθρῷ πεπαλαυμένος, ὄφρα ἐφῶτες
οἱ μὲν, καρτύνωνται ὀρώμενοι, οἱ δὲ, φέβωνται
πάντη· αἰχμαῖα τε, καὶ ἔλχεα, καὶ βέλ' ἀνδρῶν,
ἄλλυθ' ἄλλα χέοντο, καὶ ἔμειμαῶτα φόβοιο·
ἄμφι δ' ἄρα σφίσι δῦπος ἐρῖδομένοισιν ὀρώρῃ,
μαρναμένων ἐκότερα κατὰ φθισήνορα χάρμην·
20 ἐνθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπόλεμος κατέπεφνε,
ὃς ῥά φηι ἐν λυκίῃ ξάνθῳ καλὰ ῥέεθρα·
ὅν ποτ' ἐρῖδ' ὕπνοιο Διὸς δάμαρ ἀνδρώποισι
Λητώ δ' ἠγάθηνεν, ἀτὰρ ῥήξασα χέρεσσι

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

ῥιχλὺν πέδον λυκίης ἐρινυλός, ὅππότε ἴοιο
 δάμνατο ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίη
 θιωπέου τοκετῷ, ὅσσην ὠδίνες ἐξηρον·
 τῷ δ' ἐπὶ Νίρον ὅλαιε βαλὼν ἀνὰ δίοτ' ἵτα
 30 ἄνρι δ' ἀναβμοῖο· πέρησε δ' ἄρα σῶμα χαλκός,
 γλῶσσαν ἔτ' αὐδ' ἡεσαν· ὅς τ' ἔχρος ἄχευεν αἰχμὴν
 40 ἄμπιχε βεβρυχάσ· περὶ δ' ἔρρειν αἶμα γένυασι,
 φθεγγόμενον· καὶ ἔν, καὶ ὑπ' κρατερῷ χερὸς ἀλκῆς
 ἐρχέην σπυρίαια ποτὶ χθονός· ὅδ' αὖ ἐρρισε
 δαυόμενον θυμοῖο· βάλεν δ' Εὐήνορα δῖον
 τυτθὸν ὑπὰ λατάρην· διὰ δ' ἤλασεν ὅς μείσον ἦ παρ
 αἰχμὴν· τῷ δ' αἰετὸς ἄφαρ σπαιέκυρσεν ὀλεθρος·
 ἦλε δ' ἀριφίτιωνα, καὶ ἵππο μέδοντα δάμνασε
 50 μαιάλου ὄβριμον ἦα, ὃν, ὠκυρόα τέκεν ὑμῶ
 σαγαρίου ποταμοῖο παραρρῶον· ὅδε τοι τόνχε
 δέξατο τοσήσαντα· κακῶς δὲ κῆρθε ἄμερσαν
 60 παῖδος ἀνιήραν· μέγα δ' ἦ ἵος ἐμβαλε πέρητος·
 Αἰνέας δὲ Βρέμοντα, καὶ ἀνδρόμαχον κατέπεφνεν,
 ὅς τ' ἀφῆν ὀγκνωσά· ὅδ' ἄρα, ζαθέ· ἐν λυκτῷ·
 ἄμφω δ' ἦς ἵνα χώρον ἀπ' ὠκυπόδων πέσον ἵππων·
 καὶ ῥ' ὁ καὶ ἀσπαίρεισι πεπαρμένους, χεῖρ μακρῶ
 70 λαμόν· ὅδ' αὖ λυγρόντος ἀνὰ κροτάφοιο βεμέθλα
 χερμαδίῳ συνόντι μάλα κρατερῆς ἀπ' ἡρῆς
 βλημὴν ἐκπνέεισσι· μέλας δὲ μιν ἄμπιχε πότμος·
 ἵπποι δ' ἐπῆσαντο· καὶ ἠνιόχων ἀπάνοθε
 80 φάγοντες, πολλοῖσιν ἐπεπλάζοντο νεκῶσι·
 50 καὶ τῶν, καὶ θεράποντες ἀμύμονος Αἰνέας
 μάρψαντες, κελάροντο φίλῃ περὶ ληϊδ' ἑμῶν·
 ἄν δὲ, Φιλοκτήτης ὁλοῶ βάλε Γέραςον ἱῶ
 φάγοντ' ἐν πολέμοιο· δειέφρισε δ' ἀγνύλα νῦν ῥα

ΤΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

γύνατος ἐξέπιθεν· κατὰ δ' ἔκλασεν ἀνέρος δρμήν.
 κῆρ' ἦν, μὴ δαυαῶν τις ὅτ' ἔδραμι γηθενίτα,
 εὐν μένως ἄμερσε κάρητος δὲ δόρυ τυφασ
 ἀλγινθέντα τέγοντα· ὅλῳ δ' ὑπεδέξατο γαῖα
 σῶμα· κάρη δ' ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο,
 ἱε μέν φωνῆς· ταχὺς δ' ἄμα πέπτατο θυμός·

60. Γ' οὐδ' ἄμασ δέ, Κλέωνα, καὶ Εὐρύμαχον βάλε θυρή,
 οἱ σύμινθεν ἱκανον ὑπὲρ Νηρηϊάνακτι,
 ἄμφω ἐπιστάμενοι δόλοσ' ἰχθύσι μιηίσασθαι
 αἰνόν ὑπ' ἀγκίστροιο, βαλὴν δέ τε εἰς ἄλλα δῖαν
 δ' ἰκτυα, καὶ παλάμησι περιφραδίως ἀπὸ νηὸς,
 ἰθὺ καὶ αἶψα ῥίπιναν ἐπ' ἰχθύσι νωμίσασθαι.
 αἷ' ὅσφιν ἐπὶ πῆμα θαλάσσια ἤρκεσιν ἔργα·
 Εὐρύπυλος δέ μενεπτόλεμον βάλε φαίδιμον ἔλλοτ,
 τόν, ῥα παρὰ λήμνη γυγαίη γένατο μήτηρ
 Κλειτὴ καλλιπάρῃος· ὃ δ' ἐκ κονήσει τανύοσση

70. πρηνὴς· τὸ δ' ἀπάτερθεν ὁ μῶς δόρυ κάππεσε μακρὸν
 ὦμῳ ἀπὸ βριαροῖο, κενὰ μ' ἐν ἄορι λυγρῷ
 χερ' ἔτι μαμώσασα ποτὶ κλονεῖν ἔλχος αἶψα
 μαφιδίως· ὃ γάρ μιν ἀνὴρ ῥ' ἔργον ἐνώμα,
 αἷ' αὐτὸς ἠσπαιρεν, ἅτε βριαροῖο δράκοντος
 ἔρῃ ἀποτμιθῆσ' ἀναπάλλεται· ὃ δέ οἱ ἄλκῃ
 ἔσπεται δὲ πόνον αἰπὺν, ἵνα χραύσαντα δαίξῃ·
 ὧς ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς δὲ αἰχμὴν
 ὥρμηκεν πονέεσθαι· ἀτὰρ μένος ὑκέτ' ὀπίσθ·
 αὐτὰρ ὁ δυνάει Λέϊνον ἐνέρατο, καὶ Π' οὐλίνδον,
 80. ἄμφω κητήεις· ἦν μὲν, δ' ὕρατι· τόν δ' ἄλεγχον
 ἄορι δηώσας· Σθένελος δ' ἔλε δῖον ἄβαντα,
 αἷ' ὅσφιν ἐπὶ πῆμα θαλάσσια ἤρκεσιν ἔργα·
 Εὐρύπυλος δέ μενεπτόλεμον βάλε φαίδιμον ἔλλοτ,
 τόν, ῥα παρὰ λήμνη γυγαίη γένατο μήτηρ
 Κλειτὴ καλλιπάρῃος· ὃ δ' ἐκ κονήσει τανύοσση

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

ἄσπερ δ' ἄρ' ἀνέρος ἦτορ· ὑπέκλασε δ' ἄλκι' αὖ πάντα
 Τυδείδης δ' ἔλε Λαοδόκον, Μελίον τ' ἀγαμέμνων·
 Διήφοβος δέ, Δρύαντα, καὶ ἄλλοι μὲν· αὐτὰρ ἀγένητορ,
 ἵππασον ἐξενάρειεν ἀγακλυτόν περ ἔόντα,
 ὅς ῥα ἂν πηγῇ ποταμὸν κίεν· ὅδ' ἐρατὴν αἶ
 θρήνηα τοκάσιν ἴδωνεν, ἐπὶ ῥά νιν ἔκλασε δαίμων·
 37. ἀνδρὶ Θόος ἐδάμασσε Λάλοιν, καὶ ἀγήνορα Λύκον·
 Μηριόνης δέ, Λυκῶνα, καὶ ἀρχέλοχον Μινέλαος,
 ὅς ῥά τε κωρυκίην ὑπὲρ διγῆα δα ναιετάασκειν,
 πέτρην δ' ἠφραίσιον περὶ φρονος, ἣ τε βροτοῖσι
 θαῦμα πέλει· δὴ γάρ μιν εὐαίεταί ἀνάματον πυρ
 ἄσβεστον νυκτὸς τε, καὶ ἡμέρας· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
 φόνικες θαλίῃσι· φέροισι δ' ἀπέρωνα κερτήν,
 ῥίχης καὶο μένης ἅμα λάβειν· εὐαίετ' ὃ μὲν πν
 ἀθάνατοι ταῦ ξαντοὺς καὶ ἔσσο μένοισιν ἰδέσθαι·
 Τῶ κρος δ' ἵππο μέδοντος ἀμύμονος ἦα Μεινότην
 100. εἰς αὐμίνωι ὥρμαινε βαλὼν ἐπίοντα βελέμνω·
 καὶ ῥα νόμ', καὶ χερσὶ, καὶ ὀμμάσιν ἰδύνεσκεν
 ἰὸν ἂν πναμπόσιο κεράατος, ὅς ἀλεγχνός
 ἄλτο βοῆς ἀπὸ χιρὸς ὅθ' ἀνέρα· τῷ δ' ἀπὸ ναυρῇ
 ἥσέ τι πονυ κατὰ χιζεν· ὃ δ' ἀντίον ἀσπαίρεσκεν
 βλημίνος, ὅτε καὶ κῆρις ὁμῶς φορίοντο βελέμνω
 καίριον ἥς κηαδίνην, ὅθι περ νόος ἔξετ' ἀνδρῶν,
 καὶ μένος· ὁράλειαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλαινοι·
 Εὐρύαλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στρατῆς βάλε χιρὸς
 λαῶν μέγαν, ἥ ὧν δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας·
 112. ὥς δ' ὅτε τις κεράνοισι τανυφδόγγοισι χολωθῆς
 ἔρος ἀνὴρ πεδίσιον μέγ' ἀγκυλῶν ἐπορεύσῃ,
 δινήσας περὶ κρατὶ βοῇ καλὰν αὐρὰν βάσας,
 ἅλλα βάλης κατέκταντα, διασκεδάσας δ' ὑπὸ ῥόβῳ

ΤΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

- ἡίρι πεπῶ μένος δολιχὰς στήθος, αἰδὲ, φέβονται,
 ἄλλη δ' ἔξ' ἑτέραν εἰλόμενα αἴσονται
 κλαγγὴδ' ὄν μάλα πάγχυ, πάρος κ' ἐτὰ νόσμον ἰῦσαι,
 ὡς ἄρα δυο μιν εἰς φοβερὸν βέλος ἀμφιφέβηθεν
 ὄβριμν' Εὐρύαλοιο· τὸ δ' ὕχ' ἄλιον φέρε δαίμων,
 αἰετὰρ αὖτ' ὅν πῆληκι κάρη κρατερῶιο Μέλιντος
 120. θλάσει περὶ πλὴϊῆσι· μόρος δ' ἐκίχενεν ἀριτὸς·
 ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε, περισσεύει· το δ' αἶα·
 ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίην ἀνέμοιο
 λαῦρον ὑπὸ ῥιπῆς βαρυρχέος, ἄλλου δ' ἰς ἄλλα
 δένδρεα μακρὰ πέτησιν ὑπ' ἥριζων ἐρίποντα
 ἄλσιος ἐκ πεδίοιο, βρέμῃ δ' ἐτε πᾶσα περὶ χθών,
 ὡς οἷον κωνίησι πέσον· κενάχουσιν δὲ τάχῃ
 ἄσπετον ἀμφὶ γαῖα μέγ' ἐβραχεν· οἱ δὲ, κυδοιμῷ
 ἀργαλέν μινώντο μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες·
 καὶ τότε ἄρ' Αἰνείας μόλε θεῶν ἡὺς ἀπόλλων,
 130. ἡ δ' ἀντηνορίδω δαΐφρονος Εὐρύμαχοιο·
 οἱ γὰρ δὴ μάρναντο πολυθενέων ἀχαιοῖς,
 ἄρχῃ μάλ' ἐσάοτες κατὰ φύλοπιν, αὐτ' ὑπ' ἀπὴν
 δοιοὶ δ' ὀμφηκίῃ κρατεροὶ βόες, ὅ δ' ἀπέληγον
 ὕσμίνης· τοῖς δ' αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
 μάντεϊ δ' ὀδόμενος Πολυμήσορι, τόν, ποτε μήτηρ
 γένεατ' ἐπὶ ξάνθοιο ῥῶης θεράπονδ' ἐκάτοιο·
 Εὐρύμαχ', Αἰνείατε θεῶν γένος, ὅτι ἴοικεν
 ὕμεισ' ἀριφύοισιν ὑψηλὴν ἔμεν· ὅδ' ἔχ' αὖτ' οὗτος
 ὕμιν ὑπαντιάσας κελχρήσεται ὄβριμος ἄρης,
 140. ἢν ἐθέλητε μάχεσθαι κατὰ κλόνον, ὅτε καὶ μοῖραι
 μακρὸν ἐπ' ἀμφοτέροισι βίη τέλος ἐκλώσαντο·
 ὡς ἔπων, ἀνέμοισι μίγῃ, καὶ αἴσος ἐτύχθη·
 οἱ δὲ, νόμ' φράσαντο θεῶ μένος αἶψα δ' ἄρ' αὐτοῖς

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

θάρος ἀπείρεσιον κατεχόνατο· μάταιο δὲ σφι
 θυμὸς οὐκ ἐπύθειαι· καὶ ἐνθορον ἀργείοισιν,
 ἀργαλέοις σφήκαιν ἐοικότες, οἳ τ' ἀλεγεινὸν
 ἐκ θυμῷ κατέοντες, ἐπιβρίσωσι μελίσσας,
 αὐτε περὶ σφυλῆσιν αὐανο μένης ἐκ πώρῃ
 ἐρχο μέντας ἐσίδωσιν, ἢ ἐκ σίμβλοιο βορυσσας,
 150. ὡς ἄρα βῶϊοι ἦεν εὐπλοέμοισιν ἀχαιοῖς
 ἐνθορον ἐαν μένως· κατάρτοτο δὲ κῆρες ἐρεμναί,
 μαρνα μένων· ἐγέλασε δ' ἄρης· ἰάχησε δ' ἐνὶ
 σφυρδαλέον· μέγα δὲ σφὶν ἐπὶ βραχὲν αἰόλα τάλῃ·
 οἳ δ' ἄρα δυσμένειν ἀπέρεσσα φύλα δαΐσον
 χερσὶν ἀμυμάνητοι· κατάρτοτο δὲ λαοὶ
 αὐτῶς, ἣν τ' ἀμάλλα βέρος δυσάπτεος ὥρη,
 ὃν ῥά τ' ἐπιπώρῃσιν βοοὶ χίρῃς ἀκητῆρες,
 δασάμεινοι κατ' ἄρῃραν ἀπέρτονα μακρὰ πέλεθρα,
 ὡς ἄρα τ' ὑπὸ χερσὶ κατάρτοτο φάλαγγες
 160. μυρία· ἀμφὶ δὲ γαῖαν τεκρῶν περὶ πεπληῖα,
 ἀματι πλημμύρεσκεν· ἔρις δ' ἄρ' ἰάνετο θυμῷ,
 ὅλυν μένων· οἳ δ' ἔτι κακῶς παύοντο μύθοιο,
 αἰῶντε μῆλα λείοντες ἀπηνέες· οἳ δ' ἄρα φύξης
 λυγρὰ λείας μνώνοντο· καὶ ἐξ ὅλῳ πολέμοιο
 φῶγον, ὅσοις ἀδᾷκτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κῆτο·
 ἦδ' ἐπὶ ἀχίσαο δαΐφρονος αἰὲν ὀπήσῃ
 δυσμένειν μετόπισθεν ὑπ' ἐρχεῖ νῶτα δαΐξων·
 Εὐρύμαχος δ' ἐτέρωθεν· ἰάνετο δ' ἄμβροτον ἦτορ
 ὑψόθεν εἰσορώνωντος ἦεν ἀπὸ λλυντος·
 170. ὡς δ' ὅτε τις στάλοισιν ἀνὴρ δὲ λήϊον αὖον
 ἐρχο μέντας πρὶν ἀμάλαν ὑπ' ἀμητῆρσι δαμῆται,
 ἀντὶ ἐπὶ αὐτῇ κρατερὸς κύνῃσ' οἳ δ' ἐρόωντες
 ἐαν μένως ῥομίοισι, καὶ ἔκ τ' ἐπὶ μέμβλεται αὐτῶς

ΤΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

ὕδατος, ἡμὰς ῥέπονται ἀνιρὴν ἐπὶ φύαν
 πανσυδίη, τὸς δ' αἶψα κύνες κατὰ τασὶ κηρόντες,
 ἐξόπιθεν δαίποσιν ἀμείλιχα, τοῖς δὲ ῥέβονται
 μακρὸν ἀνίσχοντες, ἀναξ δ' ἐπιτέρπει ἄρῃς,
 ὡς ἂρ' ἰάνετο Φοῖβος ὅτ' ἔδρακεν ἐν πολέμοιο
 φάροντ' ἄρρῶν πύλιν σρατόν· ὃ τὸρ ἔτ' αὐτοῖς
 180. ἔργα θεῶν με μέλητο· πόδ' αὖ δ' ἄλχοντο θεοῖσιν
 ὠκὺ φέρεσθαι· κήνοις τὸρ ἔτ' ἀνὰ ποσσὶν ἔπλετο νόσυν
 ἑλπωρὴ· πάντας γὰρ ἀπῆλιν ἐρχεῖ θύων
 Εὐρύμαχος τε, καὶ Αἰνείας· σὺν δὲ σφιν ἑταῖραι·
 ἐνθά τις ἄρρῶν, ἢ κάρτεϊ πάγχυ πεποιθὼς,
 ἢ μοίρης ἰότητι λιλαομένης μιν ὀλέσσαι,
 φάροντ' ἐν πολέμοιο δυσιχέος ἵππον ἔρυνε,
 γνάμψαι ἐπεγρόμενος ποτὶ φύλοπιν, ὅφρα μάχεται
 ἀντὶα δυσμενέων· τότε δ' ὀβρι μέθυμος ἀγῆνωρ
 παρφθάμενος Μενῶνα, κατ' ἀλγινόντα δαΐξε
 190. ἀμφιτόμῳ βεπλήνι· βίη δ' ὑπόβξε σιδήρῳ,
 ὅς ἐν ὑταμένιοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νῆα
 ῥηϊδίως ὀμίσησε· φλέβεις δ' ὑπερέβλυσαν αἷμα·
 ἀμφιχύθη δ' ἵπποιο κατ' αὐχένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς
 κάπεσεν ἀμφὶ νέκυς· λῆπεν δ' ἄρα χερσὶ κεκαται·
 σεῖρρόν ἑτ' ἐμπεφυῖαν εὐγνάμψοιο χαλινῶ,
 οἷα τότε ζώντος ἔην· μέγα δ' ἔπλετο θαῦμα,
 ὅτε καὶ δὴ ῥυτῆρος ἀπεκῆ μάθ' αἰματόεσσα
 ἄρεος ἐνεσίησι, φόβον δ' ἡίοισι φέρουσα·
 φαῖς κενχατέουσιν ἐφ' ἵππασίη πονέεσθαι·
 200. σῆμα δὲ μιν φέρεν ἵππος ἀποκαμένιοιο ἀνακτος·
 Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἱξία δορὶ
 αἰσολίδην· αἰχμὴ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἐξεπέρισεν
 ἔρχετ' ἐφελκομένη· ὃ δ' ἂρ' ἐν κοίῃσι ταυῦσθι,

ΤΩΝΕΙΣ·ΙΔ·

συμμάρτυσ' ἡφραίν' ὁ μῶς χολάδαιιν ἀκωνήν,
 δῖνα μάλα σενάχων· γαῖη δ' ἐκέρσεν ὀδόντας
 βιβρυχῶς· ψυχὴ δέ, καὶ ἄλγιστ' ἀλλοιοῖ ἀνδρα-
 ἄρχειο δὲ βοεαίν' εἰσκότες, ἐπὶ οἶνοντο,
 ὅτ' ἄμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ξάλλῃ, καὶ ἄρόρῳ,
 τύφει ὑπαὶ λατάρην ταυαῖς ὑπὸ χήλῃσιν οἷστρος,
 210. αἵματος ἱέμενος, τοῖ δ' ἄσπετον ἀχλὺσιν
 ἔργα ἐκὰς φάροντες, ἐπὶ σφίσι δ' ἄχλυται ἀνὴρ
 ἀμφ' ἄρόρον, πονέων τε πόνον, ῥομέων τ' ἐπὶ βυσί,
 μὴ δ' ἦεν κατὰ πονθὲν ἐπαῖοντος ἄρόρον,
 κίρση νῶρα σίδηρος ἀμῆλιχος ἐν ποσὶ κύρσας,
 ὡς δ' ἀναοὶ φοβέοντο· περὶ σφίσι δ' ἄχλυται θυμὸν
 ἢ δὲ ἀχιλλῆος· μέγα δ' ἴαχε λαὸν ἐργων.
 ἃ δ' ἄλοι, τί φέβεσθε, εἰσκότες ὅτι δακτοῖσι
 φέρουσιν, ὅς τ' ἐφόβησε κατ' ἐναντία κίρκος;
 οἷον ἄγε θέσθ' ἀναθυμὸν, ἐπὶ πολὺ λῶϊόνδε
 220. τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀτάλῃσι φύσαν ἐλίσσαι.
 ὡς φάτο· τοῖ δ' ἐπὶ θόοντο θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ δέντες
 εἰσμένους· ὁ δὲ, ῥῶσὶ μίγα φρονέων, ἐνόησε
 πάλλων ἐν χήρῃσι θοὸν δόρυ· τῷ δ' ἄρα λαοὶ
 μυρμιδόνων ἐφ' ἔποντο, βίην ἀτάλαντον αἰέλλῃ
 ἐν σέρτοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ μυδοὶ μῦ
 ἄρχειο· ὁ δ' ἄρ' αἰφ' ἀφ' ἰλῶ παρ' ἱ θυμὸν εἰσινῶς,
 ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἔπεφνε κατὰ μόθον· οἱ δ' ἀπίοντες,
 χάζοντ' ἢ τε κύματ' ἐν βορέας θυέλλῃς
 πᾶν ἐπιπαφάζοντα, κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν,
 230. ὀρνύμει' ἐν πόντοιο· τά δ' ἐκποθεν ἄλλος αἴτης
 ἀντίος αἰέξας, μεγάλην περὶ λαίλαπι θύων,
 ὥσθ' ἀπ' ἡϊόνων βορέν' ἐτι βαιὸν αἰέτος,
 ὡς ῥῶσ' ἀνακαῖσιν ἐποιχομένους τοπάρουθεν

ΤΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

- ἦος ἀχιλλῆος θεοφύλος ὥσεν ὀπίσσω
 τυτθόν, ἐπὶ μένος ἢ θρασύφρονος Αἰνείας
 φυγέμεν ἔκείσσι, μένειν δ' ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
 θαρσαλέως· ἐκάτερθε δ' ἴσιν ἐταυνασεν ὀνυῶ
 ὕσμινην· αἷ' ὅτι κατ' ἀντίον Αἰνείας
 ἦος ἀχιλλῆος πῆλε δόρυ παρὸς εἶο,
 240. αἷ' ἄλλη ῥέπε θυμὸν, ἐπὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος
 ἄρομήνη Κυβέριαν, ἀπέραπεν ἱγνοῖο
 θυμὸν, καὶ μέγα κάρτος· ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεα λαῶν
 δάμαντο μυρία φῦλα· δαίτκτα μένων δ' ἐνὶ χάρμῃ,
 θίωνοι κεχάροντο, μεμαῶτες ἐρχετα φωτῶν
 δαρδάναι, καὶ σάρκεσ· ἐπεσευλόχοντο δὲ νύμφαι
 χαλκίῳ σιμόντος, ἰδὲ ξάνθοιο θυγάτρως·
 καὶ ῥ' οἱ μὲν, πορεύοντο· κόνιν δ' ἀνιάματοι αἷται
 ᾤρσαν ἀπειρεσίην· ἤχλησε δὲ πᾶσαν ὕπερθεν
 ἠέρα θεασεσίην, ὥστ' ἀπροτίσπρον ὀμίχλην·
 250. ὃ δ' ἄρα φάνετο γαῖα· βροτῶν δ' ἀμάθανεν ὅπως πᾶς·
 αἷα καὶ ὥς, μάρναντο· καὶ ἐς χθρᾶς ὄντιν ἔλοντο,
 πτόνον ἀνιλεζέως, καὶ ῥ' μάλα φίλτατος ἦεν·
 ὃ γὰρ ἔην φράσασθαι ἀνὰ κλόνον ὅτ' ἐπίοντα
 δῆιον, ὅτ' ἄρ' ἐταῖρον· ἀμυχανίη δ' ἔχε λαῦς·
 καὶ νῦν κὲ μίγδ' ἐγένοντο, καὶ ἀργαλέως ἀπόλοντο
 πάντες ὁ μῶς ὁλοοῖσι περὶ ξιφίεσσι πεισόντες
 ἀμύλων, εἰ μὴ σφιν ἀπ' ἑλὺμποιο κροτίων
 ἤρκεσε τήρο μένοισι, κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἔλασεν
 ὕσμινης, ὁλοᾶς δὲ κατεπρήνυν ἀέλας·
 260. οἱ δὲ τε διριδιώοντο· πόνος δ' ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
 πολλὸν ἐλαφρότερος· δέρμοντο ἰδρὲς εἴτε δαΐξαι
 χροῶ δῆιον ἄνδρα κατὰ κλόνον, ἥτ' ἀλέασθαι·
 καὶ ῥ' ὅτε μιν, δαναοὶ ῥέων ἀνέτρπον ὀμίλον,

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

ἄλλοτε δ' αὖ τρωϊεὺς θανάων σίχασ· ἔπλετο δ' αἰνῶ |
 ὑσμίνῃ· νιφάδεαι δ' οἰκότα τίπτε βέλεμνα
 ἀμφοτέρωθεν ἴοντα· δῖος δ' ἔχε μηλοβοτήρας
 ἔκποθεν ἰδμῶν ὀρέων ὀρώωντας αὐτὴν·
 καὶ τις ὅτ' αἰθέρα δῖον ἐκυρανίοισιν αἶρων,
 270 ἄλχ' ἰτο δυσμενέας μὲν ὑπ' ἄξει πάντας ὀλέσθαι,
 ῥῶας δὲ συνόντος ἀναπνῦσαι πολέμοιο,
 ἦμαρ δ' ἦσι δὲ γν' πῶτ' ἐλεύθερον· ἀμείβοι ἔτι
 ἔκλυον· αἶσα γὰρ ἄλλα πολύσυνος ὥρμαινεσκειν·
 ἄξετο δ' ὅτε Τῆνα πελώριον, ὅτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· ὃ γάρ τι μεταβρέπεται νόος αἰνός
 κήνης, ὅντινα πρῶτον μετ' ἀνδράσι γηνομένοισιν
 ἀνδροσίν ἐν πολέσιν, ἐπικλώσεται ἀφύκτω
 νήματι· τῇ δ' ὑπὸ πάντα μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἄξει·
 τῆσδ' ἐξ ὑπ' ἐννεσίησι πόνος, καὶ δῆρις ὀρώρη
 ἵππο μάχοις ῥώεσι, καὶ ἀρχεμάχοις ἀρχαῖσι·
 300 ὑπέχον ἀμύλοισι φόνον, καὶ ἀνιλέα πότμον
 πωλεμείως· ὃ γὰρ τιν' ἔχεν δῖος, ἀμείνοντο
 προφρονέως· θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἀνδρῶσ' ὅτ' αἰχμὴν·
 ἀμείοντε δὲ πολλοὶ μὲν ἀπέφθινον ἐν κοινήσιν,
 δὴ τὸτ' ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὤρνυτο θάρσος
 Ἰαλλάδος ἐννεσίησι δαίφρονος, ἥ ῥα μολῦσα
 ὑσμίνῃ ἀρχιστα μετ' ἀργείοισιν ἄμεινον
 ἐκπέρσαι μεμαῖα κλυτῶν Γριᾶμοιο πόληα·
 ἥ ῥα μέγα στεῖρα χεῖρ, ἀλεξάνδροιο δαμέντος·
 καὶ τὸτ' ἄρ' Αἰνείαν ἐρικυδέα δ' ἄφροδ' ἴτη
 320 αὐτὴν ἀπὸ πολέμοιο, καὶ ὅλο μῆνις ὑσμίνης
 ἥρπασεν ἑλυσμένως· περὶ δ' ἠέρα χεῖρατο πυλόν·
 ὃ γὰρ ἔτ' αἶσιμον ἦεν ἀνὰ μόθοις ἀνέρι κήνω
 μάρνασθ' ἀργείοισι πρὸ τέχλιος ἀπ' ἐγείρο·

ΤΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

τῇ γὰρ ἄδην ἀλέγνε περίφρονα ῥιτογένεσιν
 ἐκ θυμῷ δαναοῖσιν ἀρηγέμεναι μεμαῖαν,
 μὴ κῆρ ὑπὲρ κῆρας μιν ἔλη θεός· ὃ δὲ τὸρ αὐτὸς
 φέσαστο πρόσθεν ἄρης, ὅπερ πολὺ φέρτερος ἦεν·
 τοῦτες δ' ὅκ' ἐτ' ἐμὶ μνον ἀνὰ σῶμα θηϊοτῆτος,
 οἷς ὀπίσω χάζοντο τεθηπότεα θυμὸν ἔχοντες.

300. ἐν γὰρ σφιν θῆραισι τοιόκοις ὠμοβοροῖσιν
 ἐνδορον ἀργῶι μέγα μαιμῶντες ἄρηι·
 τῶν δ' ἄρα δαμναμένων, τοτὰ μοῖοι πῆθοντο νέκυαι
 καὶ πεδίον· πολλοὶ τὸρ ἄδην πέσον ἐκ κονίησιν
 ἄνδρες, ἰδ' ἵπποι· μάλα δ' ἄρματα πολλὰ κέχρωτο,
 βυλλομένων· πάντῃ δ' ἀπερέσιν ἔρρεν αἶμα
 ὑπὸ σῶς· ὅλοη γὰρ ἐπ' ἦεν αἶσα κυδοιμόν·
 καὶ ῥ' οἱ κῆρ, ξιφείας πεπαρμένοι, ἦ μελίησι,
 κῆντο παρ' αἰγιαλοῖσιν, ἀλίησιον κελυμένοισι
 δ' ὕρασιν, οὗτ' ἐπὶ θινὶ βαρυδ' ὕπαιο βαλάαης

310. ἀνέρες ἀσπετα δισμάπολυι μήτων ἀπὸ τ' ὀμφων
 λυσάμενοι, σκεδάσωσι διὰ ξύλα μακρά, καὶ ὕλην
 ἠλιβάτῃ χεδίης, πάντῃ δ' ἀναπλήσεται ὀνυς
 αἰγιαλός, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτὶ κλύζεται οἶδμα,
 ὡς οἱ γ' ἐκ κονίησι, καὶ αἶματι δαυθέντες,
 κῆντο πολυκλαύτοις λελασμένοι ἰωχμοῖο·
 παῦροι δὲ προφυρόντες ἀνηλέα θηϊότητα,
 δύσχ' ἀνὰ πολίεθρον ἀλυσάμενοι βαρὺ πῆμα·
 τῶν δ' ἄλοχοι, καὶ παῖδες, ἀπὸ χόου αἰματοέστα
 ἐν χεῖρα πάντα δέχοντο καὶ κῶ πεφορμμένα λύβρω·
 320. πασι δὲ θερμάλοι ἐράτετάχρω· πᾶν δ' ἀνέασυ
 ἔαυτ' ἱτῆρες, καὶ τ' ὅτα μένων ἀλγῶν
 οἰκία τοιπύοντες, ἵν' ὅτα μένεις ἀκέσωνται·
 τῶσδ' ἄλοχοι, καὶ τέκνα περιεσέχοντο μολόντας

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ.

ἐν πολέμῳ πολλὰς δὲ καὶ παρεόντας αὐτοῖς.
 καὶ ῥ' οἱ κλυτοὶ βεβλημένοι ἦτορ ἀνίη,
 κῆντο βαρυστάχοντες ἐπ' ἀλλήλῳ. ὅδ' ἐπὶ δόρπον
 ἐν καμάτοις ῥέποντο· θεοὶ δ' ἐπαυτοῖν ἵπποι
 φορβῇ ἐπιχρῆμιθοντες ἄδην· ἐτίρωθι δ' ἄχαιοι
 πᾶρ κλισίης, νηαιὶ δ' ὁμοῖα ῥώσιν πένοντο.
 330. ἄμους δ' ὠκεανόιο ῥοᾶς ὑπερήλασεν ἠὼς
 ἵππους μαρμαίροντας, ἀνέχετο δ' ἔθνεα φωτῶν,
 δὴ τότε ἄρηιοι ἦες εὐσθενέων ἀρχῶν,
 οἱ κλυτοὶ ἔβαν· Γριάμοιο ποτὶ πῆλιν ἀπῆσαν,
 οἱ δ' ἄρ' ἐν κλισίῃσιν ἅμ' ἀνδράσιν ὕα μένοισι
 μίμνον, μήποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινός,
 νῆας ἔλῃ, ῥῶσιν φέρων χάριν· οἱ δ' ἄπ' οὐρανῶν
 μάρναντ' ἀρχαίοισι· μόθος δ' ἀλεγεινὸς ὀρώρει.
 σκαίης μὲν προτάροιθε πύλης καὶ πανήϊος ἦδος
 μάρνασθ' ἅμ' ἀντιθέω· Διομήδεϊ· τὺ δ' ἄρ' ὑπερβῆ,
 340. Διήφοβος μινεπόμενος, κρατερὸς τε Γιλίης,
 σὺν ἄλλοις ἐτάροισιν ἐρητύοντες οἰσῖς,
 ἠδ' ἄρα χερμαδίοισι περιτυπτόντο δὲ φωτῶν
 βαλλόμεναι κόρυβές τε, καὶ ἀσπίδες, αἱ τ' ἀλεγεινὸν
 αἰχῶν ῥύοντο μόρον, καὶ ἀμείλιχον αἶσαν·
 ἅμφι δ' ἄρ' ἰδμῶσιν ἐριδμᾶίνεσκε πύλησιν
 ἦος ἀχλὺς· πονέοντο δὲ οἱ περὶ πάντες
 μυρμιδόνες, κρατεροῖο δαήμενες ἰωχμοῖο·
 τὺ δ' ἄπ' οὐρανῶν τήχεος ἤρχον ἀπ' ἀπείροισι βελέεσσιν
 θαρσαλῆως, ἑλάνος τε, καὶ ὄβριμόθυμος ἀνὴρ,
 350. ῥῶσ' ἐπορύνοντες ἀνὰ μόθον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τέχνης πάλης·
 ὅς περ ἴον δὲ πύλῃσι, καὶ ὠκυπόρος ἐπὶ νῆας
 τρωαμένους, ὀδυνᾶς τε, καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο

ΤΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

νωλεμέως· τὸ δ' ἦν ἄνδρες ὑψηλοῖο
 Αἰνέας αἰεὶ μέγα φρονέων, ἀπέρκε·
 πρὸς δὲ ῥόον σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόεντα
 Τῆκερος εὐμελὴς ἄλλη δ' ἔχεν ἄλλος οἰζύν·
 καὶ τότε ἄρ' ἀμφ' ὀδυσηῖα δαΐφρονα κύνει μοι ἄνδρ' οὖν
 κῆν τεχνήεντι νόῳ ποτὶ μῶλον ἄρνος

350. ἀσπίδι' οὐκ ἐντύνατο, βάλλον δ' ἐφύπερθε κάρηνα,
 θέντες ἐπ' ἀηήλοισι· μὴ δ' ἅπαν ἦρ' ἔμοσεν ὁρμῇ·
 φαίης κιν μετάρσιο κατρεφὲς ἔμμεναι ἔρκος
 πυκνὸν, ὃ ὅτ' ἀνέμοιο δειρχεται ὑγρὸν αἰέντος
 ῥιπὴ ἀπ' ἑρσίν, ὅτ' ἐκ Διὸς ἀσπετος ὁμβρος·
 τοῖαι ἀρίων πεπυκνωμένα ἀμφὶ βοείας
 καττύνατο φάλαγγες· ἔχον δ' ἔναυ μὲν ἄνδ' ἀλκήν,
 ἦς ἐν ἀρηράμεναι· καὶ ὑπερθε δὲ ῥώῃσι ἦες
 βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὥς σφελῆς ἀπ' ἑρσὸς
 γαῖαν ἐπὶ ῥαφερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δῦρα,

370. καὶ βέλεα σπνόμεντα, καὶ αλγινόεντες ἄκοντες
 πῆγν' ὡτ' ἐν σακίῃσι· τὰ δ' ἐν χυθονί· πολλὰ δ' ἄπωθεν
 μαφιδίως φορέοντο περιγναμθέντα βελέμνοισι,
 πάντοθε βαλλομένων· οἷδ', κτύπον ὅτι φέβοντο
 ἀσπετον, ὅδ' ὅτ' ἔκον, αὐτὰ φεκάδων αἰόντες
 δ' ὅπον· ἔσω δ' ὅτ' ἐπὶ τείχεος ὁμῶς ἴσαν· ὅδ' τις αὐτῶν
 τόσφιν ἀφ' ἑρσὸς· σωαρηράμενοι δ' ἐφέσσοντο,
 ὡς νέφος ἠέρεν, τό, ῥά π' ἐπὶ χεῖματι μείσῳ
 αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε κρονίων·
 πηλὺς δ' ἀμφὶ φάλαγγι δρόμος· καὶ αὖ δ' ὅτ' ἐπὶ ποσσὶ

390. νιασμένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν αἵται
 ὀρνυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
 αἰξινῶν μετόπισθε· περίαχε δ' ἄκριτος αὐδῆ,
 διον ὑπὸ σμήνῃσι περίρ' ὀμίοισι μέλισσαι·

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

ἄσμα δ' ἀνήϊε πολὺ χύδην, περιχύνε δ' αὐτμή,
 λαῦ ἀποπνέοντος· ἀπερέσιον δ' ἄρα θυμῷ
 ἄλγιστα κηχάροντο περὶ σφίσι κηδύωντός,
 διεκόμενοι πολέμοιο δυσηχέος ἄγρομον ἔρκος·
 ὠρμηναν δὲ πύλῃσι θειητέος Πριάμοιο
 ἄθροοι ἐγχευόμενοι ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέεσσιν
 ῥῆσαι τέχῃ μακρὰ, πύλας δ' ἔξεδασ' εἶσαι,
 θαιρῶν ἐξέρυσαντες· ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγανὴ
 ἐλπωρὴν· αἷ' ὅσφιν ἐπύρκεσαν ὅτε βόηαι,
 ὅτε θεοὶ βυπλῆτες, ἐπὶ μένος Αἰνείας
 ὄβριμον ἀμφοτέρης ἐπαρηρότα χέρσιν λάαν
 ἐμμεμαῶς ἐφένκε· δάμασε δὲ τλήμονι πότμῳ
 ἀνέρας, ὅς κε τέ μαρφεύει ἀσπίσιν, ὅτ' ἐν ὄρειαι
 φερβομένους ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο ραζέεντος
 κέρας, ὑποβόμεους δ' ὅσας χερσὶν ἀμφινέμονται,
 ὡς δαναοὶ εἰσέβυσαν· ὃ δ' ἔξέτι λάας ὑπερβεν
 βάλλον ἐπαυυτέρως· κλονέοντο δὲ πᾶν φάλαγγες·
 ὡς δ' ὅτ' ἐν ὕδασι πρῶνας ὀλύμπιος ἔρανόθι Ζεὺς
 ἀμφὶ μὴ κορυφῇ σωμαρηρότας ἄλλυδις ἄλλον
 ῥήξει ὑπὸ βροντῇσι, καὶ ἀεθαλόντι κεραντῷ,
 ἀμφὶ δὲ μελὸν δόμοι τε, καὶ ἄλλ' ὅσα πάντα φέβονται,
 ὡς ἄρ' ἀχαιῶν ἦεν ὑπέβρεσαν, ἕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
 Αἰνείας σκέχυνε βοῶς ἔρυμα πολέμοιο
 ἀσπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυμένους, ἕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
 θάρσος ἀπγρέσιον θεὸς ὤπασεν· ὃ δέ τις αὐτῶν
 ἔαθεν· οἱ κατὰ δῆριον θαντίον ὅαν βαλέσθαι,
 ἕνεκα δὲ μάρμαρε περὶ βριαροῖς μελέεσσιν
 τάχῃα θωπεύουσιν ἐξδόμενα σεροπῆσιν·
 ἔστηκε δὲ οἱ ἄλλ' ὀλέμοις κεκλυμμένος ὄρφνη
 δεινὸς ἄρης· καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα,

ΤΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

καὶ μόρον, καὶ δὲος αἰνὸν ἐπ' ἀρχαίοις φέροντα.
 μάρονατο δ', ὥς ὁ πότ' αὐτὸς ὀλύμπιος ἑρηνόδι Ζεὺς
 ἀγαλῶν, ἐδάϊξεν ὑπέρβια φύλα γιγάντων
 σμερδαλέον, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε,
 πῦθ' ὦκεαόν τε, καὶ ἑρηνόν, ἀμφὶ δὲ πάντα
 γῆ' ἐλελίσσετ' ἄτλαντος ὑπὲρ κεφαλῆς Διὸς ἑρῶντος.

420. ὥς ἄρ' ὕπ' Ἀϊνέας κεντρήποντο φάλαγγες
 ἀργῶν ἀνὰ δῆριν· ὁ δ' ἄρ' περὶ τέχνης ἀπάντη
 ἔαυτο δισμενέει χαλῶμενος· ἐν δ' ἄρα χερῶν,
 πᾶν ὅ, τι παρέκυσεν ἐπὶ γῆν μένω ποτὶ μῶλον
 βάλλειν, ἐπὶ μάλα πολλὰ κενὴς ἀλκμήρια χάρμης
 κείτο μενεπτολέμων ἐπὶ τέχνῃ δαρδανίωνων,
 τοῖσι περ Ἀϊνέας μέγαλ' ἐπὶ κάρτεϊ δύων,
 δισμενέων ἐπέρυκε πολὺν στρατόν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 ἔφες κεντύναντο· κενὴ δ' ἔχε πάντας· οἳ ζῆς
 ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κεντύναντες, οἳ δὲ, ἀχαιῶν,
 430. οἳ δὲ, καὶ βῶν· μέγα δ' ἴαχον ἀμφοτέρωθεν,
 Ἀϊνέας μὲν, βῶσι φιλοπτολέμοισι κελύων
 μάργαδ' ἀμφὶ πόλιν, ἐὼν τεκνέω τε, καὶ αὐτῷ
 προφρονέως· ὃς δὲ μενεπτολέμου ἀχιλλῆος
 ἀργεὺς ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τεύχεα βροίης.

μῖμνεν, ἄχρ' ὅλνηα περιπρήσαντες ἔλωσι·
 τῷ δ' ἀμφὺ σονόεσσι, καὶ ἄσπετος ἀμπεχ' αὐτῇ
 μαργα μένος πρόπαν ἢ μαργα κλονόν· ὅστις ἦεν
 ἀμπενοσις πολέμοιο, λιλαιο μένων αἰὰ θυμὸν
 τῶν μὲν, ἔλ' ἢ πτολίεθρον ὑπ' ἀρεῇ, τῶν δὲ, σαώσασθαι.
 440. Αἴας δ' αὐτ' ἀπάτερθε θρασυφρονος Ἀϊνέας
 μαργα μένος βῶσαι κενὴς περὶ κῆρας ἴαλλε
 σφῆστιν ἐκβολίῃσιν, ἐπὶ ῥα οἳ ἄλλοτε μέντω
 ἰθὺ βίλος πεπότητο δ' ἡ ἄρος, ἄλλοτε δ' αὐτῇ

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

ἀλγινόεντες ἀκούτες· ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλον ἐπίφην·
οἱ δέ, περιπῶσοντες ἄμυμονος ἀνέρος ἀλκὴν,
ὄν μόνον ἢ ἐτ' ἐμὶ μνον· ἔλπιε δὲ τέχια λαός·
καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαΐ λοκρῶν
ἄλκι μείδων ἐρίθυμος, ἐμπίσυνος βασιλῆϊ,
θάρσει τεισφιτέρω, καὶ θαρσαλέη νεότητι,
450 ἔμμεμνῶς πολέμοιο, τοοῖς ἐπιβήσατο πόσι
κλίμακος, ὅφρα κέλαινον ἐπὶ πῆλιν ἀνδράσι θῆν
λαυγαλίην σφετέρου κερήατος, ἡδὲ καὶ ἄλλω
ἁσπίδα θείη, καὶ θυπέθεν ἀνῆτε λυγρὰ κέλαινα,
ἄβρομον ἐν θέμενος κραδίη νόον· ἐν δ' ἄρα χερσὶ
ἄλλοτε κινδύρου πάλλεν ἁμέλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ῥπεν ἄνω· τόν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος·
καὶ νῦν κεδνὴ ῥῶεαι· ἄχος γένετ', ἧ μὴ ἄρ' αὐτῷ
ἦ δὴ ὑπερκύπτοντι, καὶ ῥσορόωντι πόληα
ὑστάτιον, καὶ πρῶτον ἄρ' ἔρκειος ὑψηλοῖο
460 Αἰνέας ἐπόρυσεν, ἐπ' ῥάνιν ὑλάθε χάρμη,
ἔδ' ἀπάτερθεν ἐόντα· βάλεν δὲ μιν αὐρεὶ πέρρω
κακηνιφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρός
κλίμακάοι σάωσεν· ὅ δ' ὑψόθεν ἦν τ' οἷσος
ἔαυτ' ἀπὸ νύρῃς· ὁλοός δὲ οἱ ἔσπετο πότμος
ἁμφεπιλυξάμενω· σπνός δὲ οἱ ἦερε μὸς
αἶψα μίγη, πρὶν γὰρ ἐπὶ σφαιλὴν ἀφικέσθαι·
ἦριπε δ' ἐν νύρῃ κατὰ χυθονός, ὅτε κ' ἄρ' αὐτῷ
νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρόν δόρυ, καὶ σάκος αὐρῷ,
καὶ κρατερὴ ῥυφάλεια· περισπλάγχθη δὲ λοκρῶν
470 λαός, ὅτ' ἔδρακον ἄνδρα κακὴν διδμή μενον ἄτη·
δὴ γὰρ οἱ λαοίοιο κερήατος ἄλλυδις ἄλλη
ἐγνέφαλος πεπάλαιτο· σάωηλλοῖωτο δὲ πάντα
ἔσπεα, καὶ δοῦα ῥῶα λυγρῷ πεπλάγχθη ἀνὴρ·
καὶ τότε

ΤΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

καὶ τότε δὴ Γόϊαντος ἦδ' ὅς, πᾶσι ἀντιθείοις,
 ὡς ἴδεν Αἰνίδα περὶ τείχεα μαμώοντα
 θηρὶ βῖν' ἀτάλαντον, ἄφαρ προέειπεν οἷσδ'·
 ἰθύνων ἐς φῶτα περικλυτόν· ὃ δ' ἀφ' αὐμάρτεν
 ἀνέρες, ἀλλὰ οἵ ἔτι δὲ ἀσπίδος ἀκρὸς μάτοιο
 ἐς χροῶν καλὸν ἵκην, ἀπέχεσθαι γὰρ Κυβέρεα,
 καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέχειε δ' ἑρμα βοείης·
 ὃ δ' ἄρα μαφιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλὰ μιν ὄντα
 μετακῆυς σάκος τε, καὶ ἰπποκόμῃ φυλαγῆς,
 τύψεν· ὅδ' ἔ, πύργοιο κατήριπεν, οὗτ' ἀπ' πέτρης
 ἄγριοι αἶψα βάλλησιν ἀνὴρ σπύοντι βελέμεν·
 ὡς δ' πεσὼν, τιτάνυσθ'· λίπεν δὲ μιν ἱρὸς αἶων·
 Αἰνίδα δ' ἐτάροισι χολωσάμενος· βάλ' ἐβέρην
 καί τ' αἶ Φιλοκλήταο κατέκτανεν ἑσθλὸν ἑταῖρον
 Τοξάχμην· θλάσεν δὲ κάρη· σιωάξει δὲ πάντα
 ὁσεῖα σὺν πῆλιν· λυθὴ δὲ οἱ ἀγλαὸν ἦτορ·
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε πᾶσι Γόϊαντος ἀγαυῷ·
 Αἰνίδα, νῦν ἑολλὰσ' ἐνὶ φρονὶ σῆσιν ἄριστος
 ἔμμεναι, ἐν πύργοιο πονοῦμενος, ἐνθα γυναιεὺς
 δυσμενέων μάρνανται ἀνάλκιδος· ἣ δὲ τις ἰαί,
 ἴχιο τέχεος ἐκὸς ἐν ἐντόσιν, ὄφρα δαίης·
 Γόϊαντος θρασὺν ἦα καὶ ἔχλη, καὶ βελίεαι·
 ὡς ἂρ' ἔφην· τὸν δ' ἔτι θρασὺς πᾶσι ἀχίσαο,
 καὶ πρὶ ἐελθόμενος, προσεφώνεεν, ὅανεν ὀρώρη
 δῆρις δ' ἰεὺρ περὶ τείχεα μακρὰ, καὶ ἄστυ,
 νωλεμέως· ὃ γὰρ τοι κακὴ παύοντο μόθοιο,
 ἐλθὼ σφιν μάλα δειρὸν ὑπ' ἄρει τδρομένοισιν
 ἔσκει λύσις καὶ μάτοιο, πότος δ' ἀπρηκτος ὀρώρη·

ΒΙΒΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΓΑ
ΠΑΛΕΙΓΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὰ καὶ μοι περὶ
τῆχ' ἰός
αἰχμηταὶ δ' αὐτοῖ, πολέμῳ δ' οὐ γί-
νετο τίς κ' μωρ,

δὴ τότε δ' ὀρίσῃων ἄγχιριν ποιήσατο Κάλχας
ὡς ἴδ' ὡς ἀνὰ θυ μὲν ὑπ' ὀρεσίης ἐκαστοιο
πῆσι σις οἰωνῶν, ἡ δ' ἄστ' ἔρασ, ἄλλα τε πάντα
σῆμασ, ὅσ' ἀνθρώποισι θιῶν ἰότητι πέλονται·
καὶ σφιν ἄγχιρ' ἔπεισιν, ἔπος ποτὶ τοιοῦτον·
μηκέτι περ τῆχ' αἰν' ἀφ' ἐξομειοι πορεύεσθαι,
ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἔχουσι,
ἢ δόλον, ὃς γένοιτο, καὶ ἡ μὲν ἔπειτ' οἰεσθαι·
ἢ γὰρ ἐγὼ γε χθιζὸν ἐπὶ δ' ἄρα κεν ἔσθ' ἡμα-
ῖ' ἔρξ' ὅσ' αὖτε λείαν· ἐπειρὸς μὲν δ' ἄρα κεν ἡ,
χίρα μὲν ἐς τὴν ἔρξ' ἔδυσσας· τῆς δ' ἡλ' ὡς,
ὄρα λείας μάλα πολλὰν ἐπὶ χρόνον ἀχχέθ' ἡ μὲν
χίρα μὲν· ἢ δ' ἄλλ' ἐνεν· ὅδ' ἔσθ' ἡ μὲν ὡς ὅσον αἶνον,
θα μὲν ὑπεκρύβη· ἢ δ' ἔσθ' ἡ μὲν ἀφ' ἄρα δ' ἡσιν,
ἔμμεναι ἐλπο μὲν μιν ἀπὸ πρὸθεν· ὃς δ' ἐπαρθῆς,
δειλὴν γ' ἡ μὲν φόνον σπένοντ' ἔφην·
τῶ, νῦν μὲν τὴ βίη πρῶτα μὲν ἔσθ' ὡς ὅσον αἶνον
πέρσ' ἡ μὲν, ἀλλ' ἢ τὴ δόλος ἀνάνη, καὶ μῆτις·
ὡς ἄρ' ἔφην· ἢ δ' ἢ τὴ δόλος ἀνάνη, καὶ μῆτις·
ἄλλ' ἄρ' ἔφην· ἢ δ' ἢ τὴ δόλος ἀνάνη, καὶ μῆτις·
ἀλλ' ἄρ' ἔφην· ἢ δ' ἢ τὴ δόλος ἀνάνη, καὶ μῆτις·
ἀλλ' ἄρ' ἔφην· ἢ δ' ἢ τὴ δόλος ἀνάνη, καὶ μῆτις·

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ὕψις Λαίρταε, κῶς ἀντίστ' ἔφατο μῦθον·
 ὦ φίλ' ὑπεραίοισι τετιμῖνε πάγχυ θεοῖσιν,
 εἰ ἐτέον πέπρωται εὐπολέμοισιν ἀχαιοῖς
 ἐκπέρσαι Γριάμοιο δολοφροσύνησι τέληα,
 ἵππον τεκτῆσαντες, δρῖς ἐδὲ ἐς λόχον ἀνδρες
 βυσό μεθ' ἀσπασίως· λαοὶ δ' ἄρ' ἐνόσφι νίεσθαι
 10. ἐς τίνεσσιν σὺν ἔνυσιν, ἐπιπῆσαι δ' ἄρα πάντα
 εἰς κλισίην, ἵνα ῥῶδ' ἀπ' ἄσπεος ἀθήσαντες,
 ἐς πεδίον προχέωνται ἀταρβέες· ἀμὰ τις ἀνὴρ
 θαρσαλέος, τόν, δ' ὅστις ἐπίσταται ἐν προέσσι,
 μὴ μνῆτω ἔκτοθ' ἵππων, δρῆϊόν ἐνθέμενος κῆρ,
 ὅστις ὑποκρίναιτο βίην ὑπέρπολον ἀχαιῶν
 ῥέξαι ὑπὲρ νόσοιο λιλαιομένων μιν ἀλύξαι,
 ἵππῳ ὑποπλέξας ἀερί· τόν δ' ἐκάμοιτο
 Γαλαῖδι χρω μένῃ προῶν ὑπὲρ ἀχμητάων·
 κῶς τὰ, κῶς ὥς ἐπὶ δὴρὸν ἀνδρομένοισι πιφαύσκουσιν,
 20. ἴσθαι τοὶ πετίθωνται, ἀταρτηροῖ περ ἑόντες,
 ἐς δὲ πόλιν μιν ἄχρωςι βοῶς ἐλεεινὸν ἔοντα,
 ὅφρ' ἢ μὴν ἀλεγεινὸν ἐς ἄρῃα σῆμα πέληται,
 τοῖς κῶς, ἀρ' αἰθαλόεντα βοῶς ἅμα πυρσὸν ἀήρας,
 τὴν δ' ἄρ' ἐποῦνδ' ἐμβήμεναι εὐρέος ἵππῳ,
 ὁππότε ῥῶτοισι ὕδ' ἀκηδέες ὑπνώουσιν.
 ὡς φάτο· τόν δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
 Κάλχας μιν θαύμαζεν ὅπως ὑπεβήκετ' ἀχαιοῖς
 μῆτιν, κῶς δόλον ἐσθλόν· ἐς δ' ὀργαῖσιν ἔμελλεν
 νίκης ἔμμεναι ἄλκιον, ἀτὰρ μέγα προΐεσι τῆμα·
 30. τῶαυτε δρῖς ἦσαν εὐπολέμοισι μετῆνδα·
 μῆκετι τῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μετῖάσθαι
 ὦ φίλοι, ἀμὰ πίθεσθε εὐπολέμῳ δδυσῆϊ.
 ἦ ἀρ' οἱ ἔπειτ' ἀπρηϊτόν ἐυφροτέοντι νῆμα·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἦ δὲ τὸν θανάτῳ θεοὶ τελέουσιν εἰλωρ·
 σήματα δ' ἂν ἀτέλεις ἀναφάνειτ' ἄλλοθεν ἄλλα
 Ζηνός· ἃ μὲν τὸν ὑπὲρ μέγα κτυπέουσιν δι' αἰθήρης
 βρονταὶ ὁ μῶς περοπῆσι· παρὰ ἰανοισι δὲ λαὸς
 διεξιδὶ ὄρνισθον, ταυτὴν ὅτι κελυγνύσθον·
 αἷμα μὲν κτεὶ πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀμφὶ πόλιν

60. μίμνωμεν· γὰρ τὴν τὸν ἄλκον σὺν μέγ' ἀνάρκῃ·
 ■ θάρσος, ὅτ' ἔτι πρὸς ἄρνα κε· ὑπιδανόντες ἐξείρει·
 ■ κάρτισιν δὲ τὸν ἄνδρ' ἐπὶ μόθον, ὅπποτε θυμὸν
 ■ παρθέμενοι, συνόντος ἀφειδήσοισιν ὁλέθρ·
 ὡς νῦν πρῶτοι εἴδ' ἀταρβέως ἀμφὶ μάχονται
 ἄστυ περὶ σφέτερον· μέγα δὲ σφιν μάνεται ἥτορ·
 ὡς φάμενον, προσέειπεν Ἀχιλλεύς ὄβριμος υἱός·
 ὦ Κάλχαν, δῆϊοισι κατ' ἀντίον ἄλκιμοι ἄνδρες
 μάρνασθ'· ὅσοι δ' ἐκ τὸς ἀλυσάμενοι ἀπὸ πύργων
 ὑπιδανὸν πονιόνται, ὅσων φρένα δ' ἑμὴ χαλὴ πῆγ·
 71. τῇ, νῦν μὴτι δόλον φραξώμεθα, μὴτέ τι μῆχος
 ■ ἄλλο· πόνω τὸν ἔοικεν ὀρίσας ἔμμεναι ἄνδρας,
 ■ καὶ δορί· θαρσαλέοι τὸν, ἀμείνονες ἐν δαί φῶτες·
 ὡς φάμενον, προσέειπε μέγας λαρτιάδεα·

ὦ τέκος ὄβριμόθυμον ἀταρβέως ἀνκίδας,
 ταῦτα μὲν ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φῶτι, καὶ ἐδῶ,
 θαρσαλέως μάλα πολλὰ πορεύμενοι· αἷμα βῆσαν
 Κάλχαντος βυλῆσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες,
 ἵππων τεκταίνωμεν ὑπὸ παλάμῃσιν ἐπειῶ,
 ὅς ἴατε πολλὸν ἄριστος ὑπ' ὀρχήσοις τίτυκται,
 80. ἔνεκα τεκτοσύνης· δέδμεν δὲ μιν ἔργον ἀθήνη·
 ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πάντες ὀρίσθον πεπύθοντο
 ὅσοι Νειοπυλίοιο δαίφρωνος· ἐδὲ μὲν ἐδῶ
 πῆγε φιλοκλήτακον νόον, κρατερὰ φρονέοντος·

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ·

ὅσ' μίνης γὰρ ἔτ' ἔσκον διδυρῆς ἀκόντεται·
ὥρμικον δὲ μάχεσθ' ἀνὰ κλόνον· ἄμφι δὲ λαὸς
σφωϊτέρως ἐκέλευον ἀπειρέσιον περὶ τῆχος
πάντα φέρειν, ὅσα δ' ἦριν ἐὶ πολέμοισιν οφείλει,
ἐλπίεσσι πολέεσσιν ἐκτίμενον ἐξαλαπάξει·
ἄμφορ' ὅρ' βυλῆσι θεῶν ἐς δ' ἄρ' ἵκοντο·

90. καὶ νύ κεν αἶψα τέλειαν ὅσα σφίσιν ἦθελε θυμὸς,
ἡμῇ Ζεὺς ἐμέσσειεν ἀπ' αἰθέρος, ἄμφι δὲ αἶαν
δ' ἄρ' ἔων ἐλέλιξεν ὑπὸ ποσσὶ σὺν δ' ἐτίναξεν
ἠέρα πάντας ὑπερθε, βάλεν δ' ἅμα πάντα κεραιὸν
ἠρώων προπάροιθεν, ὑπὸ σμαράγῃσι δὲ πᾶσας
δαρδανίην· τ' δ' αἶψα μετεβάπετ' ἠὲ νόημα
ἐς φόβον· ἐν δ' ἐλάοντο βίης, καὶ κάρτεος ἰσχυρῆ·
καὶ ῥα κλυτῷ Κάλχαντι, καὶ ἔκ' ἐβέλοντι πίθοντο·
ἐς δ' ἄρα νῆσ' ἵκοντο σὺν δ' ὀρχοῖσι καὶ ἄλλοις
μάντιν ἀγαυάμενοι, τ' ἄρ' ἐν Διὸς ἔμμεν' ἔφασαν,

100. ἢ Διὸς, ἢ Φοίβοιο· πίθοντο δὲ οἱ μάλα πάντα·
ἦμος δ' ἀγλήεντα περιστρέφετ' ὕραν ἄστρα
πάντοθε μαρμαίροντα, τόνου δ' ἐπιλήθεται ἀνὴρ,
δὴ τότ' ἀθιναῖη μακάρων γένος ἀμφιλιπῶσα,
ἦλυθε παρθενικῇ ἀταλάρρονι πάντ' ἐκ νῆα
ἐς νῆας, καὶ λαόν· δ' ἠνίφι λυδ' ἄρ' ἐπ' ἔχ'·
ἔσθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνείραϊ, καὶ μιν ἀνώγει
ταῦξαι δ' ἄριον ἵππον· ἔφη δὲ οἱ ἐκνεύοντι
αὐτῇ συκομέτρῃ· αὐτῇ δ' ἄφαρ ἐνδοθὶ βῆναι
ῥ' ἔρπον ὀφύγισσα· θεὸς δ' ὅγε μῦθον ἀνέσας,
110. περὶ χαλῶν ἀνάθυμὸν, ἀκηδέος ἐκθορεν ἵππῳ·
ἔργῳ δ' ἀθάνατον θεὸν ἄμβροτον· ὅς δ' οἱ ἦτορ
ἄλλο παρ' ἔφ' ὥρμαινε, νόον δ' ἔχεν αἰὲν ἐπ' ἔργῳ
θεασίῳ· πινυτὴ δὲ περὶ φρένας ἦε τέχνη·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΑ·

ὡς δ' ὅτι ὁ ἵκατιν ἀπώσα μίην κίφας ἢ
 ἥς ἱριβος, χαροπὴ δὲ δ' ἱριος ἦεν ἀγλα,
 δὴ τότε θῆσι ὄνειρον ἐν ὄρι ποίσειν ἱκίος.
 ὡς ἴδεν, ὡς ἤκουσεν, ἡλδο μένοισιν ἱκίεν.
 οἱ δὲ οἱ ἡσάοντες, ἀπειρίσιον κίχαροτο.
 καὶ τότε ἄρ' ἄριος ἡέδ' ἀγγεα τυλιθάνοντα
 ἴδης ὑψιμόμοιο θεὸς προήκων ἰκίεσθαι
 ἀνέρας· οἱ δ' ἐλάττησιν ἐπιβρίσαντες εἰς ὕλην,
 τὰ μιν ὀνείδρια μακρὰ· περικτυπέντο δὲ βήσας
 θύρο μένων· δολιχὰ δὲ καὶ ἱκία μακρὰ κελώνων
 δύνοντ' ἐν ξυλόχοιο· νύκτι δ' ἀνεφάνοντο πᾶσα.
 πρὶ μιν δ' ἀπαύκινοντο, βίην ποθόντ' ἀνέμοιο·
 καὶ τὰ, μὲν ἄρ' ἐκίεσθαι διατμήνοντες ἄχαιοι,
 ἱαν μινως φορέεσκον ἐπ' ἡόας ἡλυσσόντων
 εἰς ὄριος λασίσιο· μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
 αἰξινῶν τε, καὶ ἡμιόνων· ποιέοντο δὲ λαοὶ
 ἄλλοθεν ἄλλος ὑποδράσαντες ἐπ' ἤν.
 οἱ μὲν, ἴδ' ἡ μιν σκευὴ ὑποκριθέντι σιδήρῳ
 δ' ἄρα τε, καὶ σάνιδας διεμέλρον· οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὄψεος
 λείαντον τελέεσθαι ἐπ' ἀπρίτων ἀπ' οἰκῶν·
 ἄλλος δ' ἄλλο τι ῥέξετον ὀπίμων· αὐτὰρ ἱκίος,
 ἵππων δ' ἄρα τέσσοι πόδας καμιν· αὐτὰρ ἱκίετα
 τυφύατ'· ἡ δ' ἐφύπερθε σκώρ μοσι νῶτα, καὶ ἱξύν.
 εἰς ὀπίθεν· δ' ἄρ' ἡν δὲ πάρος· καὶ ὑπερθε δὲ χαίτην
 αὐχένος ὑψηλοῖο καὶ ἡρμῶσιν, ὡς ἐπιδόντι
 κινυμένην· λάστον δὲ κάρη, καὶ ὠρύχον ὕρην·
 ὕατα δ', ὀφθαλμοὺς τε διεδέσας, ἄλλα τε πάντα,
 οἷς ἐπικίνυνται ἵππος· αἰέετο δ' ἱερὸν ἔργον
 ὡς ἐπιδόν ξώνοντος, ἐπ' ἡ θεὸς ἀνέρι τέχνην
 δ' ἡν ἱερὰ τήν· τοτέλεισθ' ὅτι ῥίσι ἡ ἡμᾶσι πάντα

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Γαλλάδος ἐνείησι πολὺς δ' ἐπιγῆθησε λαὸς
 ὄργων· θαύμαζε δ' ὅπως ἐπὶ δ' ἔρατι θυμὸς,
 καὶ τάχος ἐκπετόντηα ποδῶν· χρεμίζοντι δ' ἐὼ κη·
 καὶ τότε δῖος ἐπὶ γὸς ὑπὲρ μεγαλήτεος ἵππῳ
 ἄλκῃ ὑπ' ἀκαμάτῳ ῥιτώνϊ δι' ἄρ' αὖ ὀρέξατο·
 Κλυθὶ θεὰ μετὰ θυμῷ, σάου δ' ἐμὲ, καὶ τιὸν ἵππον·

150. ὡς φάτο· τῷ δ' ἴσμενσε θεὰ πολὺ μῆτις ἀδύνη,
 καὶ ῥα οἱ ἔργον ἔταυξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγῆτον
 πᾶσιν, ὅσοι μιν ἴδοντο, καὶ οἱ μετόπισθε πύθοντο·
 αἰετοὶ δὲ δαναοὶ κλυτὸν ἐγήθεον ἔργον ἐπεί οἱ
 δρῶκό μιντο, ῥῶτος δὲ πεφυετόθεν ἐνδοθὶ πύρην
 μίμνον ἀλυσάμενοι θάνατον, καὶ ἀνιλέα κῆρα,
 δῆλόν τ' ἐπ' ὠκεανῷο ῥοᾶς, καὶ τηθύος ἄνθρα,
 Ζηνὸς ὑπερβύμοιο θεῶν ἀπάτῃ μολόντος,
 ἔμπεσιν ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δ' ἐσφιν θυμὸς
 ἐπὶ τ' ὀρίνομένων· ἀνέμων δ' ἐπιβᾶντος ἀέλαος,
 160. ἔρανόνθεν φορέοντ' ἐπὶ χθόνα· τοῖσι δ' ὑπ' αἰθέρ
 ἔβραχυν· οἱ δὲ, μολόντες ἐπὶ ξάνθοιο ῥέεθρα,
 ἀμύλων ἴσαντο καταντίον, οἱ μὲν, ἀλκιῶν,
 οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ ῥῶτων· πολέμῳ δ' ἔρως ἔμπεσιν θυμῷ·
 τοῖσι δ' ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἱ λάχον εὐρέα πόντον·
 καὶ ῥοῖ κλυτὸν, δολόεντα ποταμῶμενοι, μινέαιον
 ἵππον ἀμαλδύνααι σὺν νήδῳ, οἱ δ' ἔρατεινὴν
 ἵλιον· αἴσα δ' ἔρυκε πολὺ ῥοπος· ἐς δὲ κυδοιμόν
 ῥέφετοσιν μακάρεσσιν· ἄρης δ' ἐξήρχε μόθοιο·
 ἄλτο δ' ἀθηναίης κατεναντίον· ὧς δὲ καὶ ἄλλοι

170. σὺ μπεσον ἀμύλοισι· περὶ σφίσι δ' ἄμβροτα τέλχε
 χρύσεια κινυμένοισι μέγ' ἴαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
 εὐρύς ὑπ' εσμαράγῃσι· κελαυνῇ δ' ἔρμε γαῖα
 ἀθατάτῳ ὑπὸ ποσσὶ· μακρὸν δ' ἄμα πάντ' αὔσαν·

ΤΩΝΕΙΣ -ΙΑ-

σμερδαλήν δ' ἐνοπή μέχρις ὕρατον ὠρύν' ἵκασι,
 μέχρις ἐπ' αἰδοῦντος ὑπερβύμοιο βερέθρων.
 τιτῆν δ' ἐπ' ὑπερβύ μιν ἔρσαν· ἀμφὶ δὲ μακρὴν
 ἴδ' ὑπέστην πᾶσα, καὶ ἡχύντα ῥέεθρα
 αἰνῶν ποταμῶν· δολιχαὶ δ' ἄμα τοῖσι χαράδραι,
 ῥῆες τ' ὀργέων, Πριάμοιο τε κύνδιμον ἄνυ.
 180 οἷ' ἔκ' ἀνθρώποισι πέλεν δέος· ὃ δ' ἐνόησαν αὐτῶν
 ἀντιστήσοι θεῶν ἔριν· οἱ δὲ, πολῶντας
 χερσὶν ἀπορρήξαντες ἅπ' ὕδρος ἰδαίοιο,
 βάλλον ἐπ' ἀμύλην· αἰετὲς, φάμαθοισιν ὁμοῖαι,
 ῥῆα θεοκίδ' ἔθαντο· θεῶν περὶ δ' ἄχαια γῆα
 ἐκνήμινα διὰ τυτῶα· Διὸς δ' ἐπὶ πέρας ἰαίης
 ὕλαθον ἠὺ νόημα· λιπὼν δ' ἄφραρ ὠκεανόιο
 χούματ', ἐς ὕρατον ὠρύν' ἀνήϊε· τὸ δὲ φέρεσκεν
 αἶρος, καὶ βορέης· ξέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι, νότος τε·
 190 τῶν δ' ὑπὸ θεᾶσι σιὸν ξυγὼν αἰόλος ἦν· ἄχρη ἴρις
 ἄρματος αἰὲν ἰόντος, ὃ οἱ κάμεν ἄμβροτος αἰὼν
 χερσὶν ὑπ' ἀχ'· μάτοισιν ἀτειρέος ἐξ ἀτάμαντος·
 ἵκετο δ' ἄλυστοιο ῥέον μέγα· σὺν δ' ἐτίναξεν
 αἰθέρα πᾶσαν ὑπερχαλκῆς· ἀλλοτε δ' ἄλλα
 βρονταὶ ὁμῶς στροπῆσι μέγ' ἐκτύπειον· οὐ δὲ κεραυτοὶ
 ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνα· καίετο δ' αἶψα
 ἄσπετος· ἀθανάτοισι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπισι δ' ἦμα·
 πάντων δ' ἔρεμι γῆα, καὶ ἀθανάτων περ ἰόντων·
 200 τὸ δὲ περιδδείσασα κλυτὴ θέμις, οὔτε νόημα
 ἄλτο διὰ νεφέων· τάχα δὲ σφας ῥεσφίκεεν·
 210 οἷ' ἔκ' ἐνὸντος ἀποπρόβη· μίμνε μοῖοιο·
 τοῖον δ' ἐκφανε μῦθον, ἐρκατόωσα μάχιστα·
 ἰχλοδ' ἰωχμοῖο δυσηχέος· ὃ γὰρ εἶπεν
 Ζηῆτος· χωμένιοιο, μινυθαδ' ἰών· ἐνὲ ἀνδρῶν

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

μάρνασθ' αἶψ' ἔσστας, ἐπεὶ τάχα πάντες αἴσι
 ἔσσεσθ'· ἢ γὰρ ὑπερβεν ἐφ' ὑμῶν ἔρια πάντα
 ὥς ἐν ἀναρρήξας, ὅθ' ἦν, ὅτε θυγατρῶν
 φήσεται, αἷμα ἄρα πάντας ὁ μῶς ὑπερβε κελεύει
 γαῖν ἀπειρεσίη· ὅθ' ἔσεται ἅμιν ἄλυσις
 ἐς φάος· ὀργαλέος δὲ περὶ ξόφος αἶψ' ἐρύξει.

10. ὡς φάτο· τοὶ δὲ πίθοντο, Διὸς ῥομέοντες ὁμοκλήν.

ὅς μιν ἔειπε· χόλον δ' ἄπ' νόσφι βάλλοντο
 ὀργαλέον· φιλότιτα δ' ὁ μὲν ἔαν ποιήσαντο·
 καὶ ῥ' οἱ κτλ., νύσσοντο πρὸς ὑρανόν· οἳ δ' ἄλως ἔσω·
 οἳ δ' ἀνὰ γαῖαν ἔμινον· ἐὺ πλοῖ μοισι δ' ἀρχαῖσι
 ἦος Λαίρταο πυκνὰ φρονέων, φάτο μῦθον,
 ὦν μοι ὀργῶν σι μάντορες ἀκριτό μυθοί,
 νῦν μοι ἐέλδο μένω τέκ μῆρατε οἵτινες ἐστὶ
 ἐκ πάλως κρατεροί, καὶ ἅμ' ἡμῶν· ἢ γὰρ ἰκάνει
 ἔργον ἀναγκάει· αἷμα μὲν σὺ μεθ' ἄρῃος,

110. ἐς δ' ἵππον βαίνωμεν εὐξοος, ὅφρα τι τέκ μωρ
 ἔρωμεν πολέμοιο δυσσχέος· ὡς γὰρ ἅμεινον
 ἔσεται, ἢν καὶ δόλω, καὶ κήδεσιν ὀργαλέοισιν
 ἄστυ μὲν ἐκπέσωμεν, ἢ ἔνεκε δ' αἶμα μολόντες,
 πάλομεν ἄλλα πολλὰ φίλης ἀπ' τηλόθι γαῖης·
 αἷμα δὲ μὲν ἡῦ, καὶ ἄλκιμον ἐν φροσὶ θείει·
 καὶ γὰρ τις κατὰ δῆριν ἀνιήρ ἢ ὑπ' ἀνάγκη
 θαρσύνσας, ἀνὰ θυμὸν ἅμ' ἡμῶν φῶτα κατέκτα

» χειρότερος γαῖως· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν αἶξει
 » θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα πολὺ λῶϊον ἀνθρώποισιν.

120. αἷμα δ' ὀρῖσθες κτλ. οὐρὸν λόχον ἐντύνασθε·
 οἳ δ' ἄλλοι, τενέβοιο πρὸς ἱερὸν ἄστυ μολόντες,
 μίμνετε, ξόος κεν ἅμ' ἡμῶν ποτὶ πτόλιν ἐρύσοισι
 δῆϊσι, ἐλπίομενοι ῥιτωίῃ δ' αἶμαρον ἀχεῖσθαι.

ΤΟΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

αἰετῶν δὲ τις ἐσθλὸς, ἦν, ὃ σάφα ῥῆσι ἴσασι,
 μὴ μὲν τῷ ἀρχ' ἵπποιο, σιδήρεον ἄνθε' μένος κῆρ·
 καὶ οἱ πάντα μέδοντα μάλ' ἔμπεδον, ὅππῃ δ' ἐγὼ γὰρ
 πρόσθ' ἐφάμην· καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσῃ,
 ὅφρα μὴ ἀμφοτέρω ῥῶσιν ἀχαιῶν ἔργα τέληται·
 ὡς φάτο· τόνδε Σίνωτ' ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
 247· ἄλλωτ' ἐφ' ὁπότεν· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἔμελλεν
 ἐκτελέειν· τῷ, καὶ μιν εὐφροτέοντ' ἀνὰ θυμῷ,
 ἧς ἀγάσαστο λαός· ὃ δ' ἐν μέσσοισιν ἔστη,
 ὃ δ' οὐδ' αὖ, καὶ πάντες ἀχαιῶν φέρονται ὄψθ',
 ἔργον μὲν τὸ δ' ἐγὼ γὰρ λιλαιο μένοισι τέλειω,
 ἥ τέ μ' ἀεικίεωσι, καὶ ἥ πυρὶ μνητιόωνται
 βάλλειν ζώων ἴοντα· ὃ γὰρ νῦν μοι ἄναθε θυμῷ
 ἢ θανάτῳ δ' αἰοῖσιν ὑπ' ἀνδράσιν, ἢ ὑπαλύξαι,
 δ' ὀρέοις μέγα κῦδος εἰλδο μένοισι φέροντα·
 250· ὡς φάτο βαρσαλῆος· μέγα δ' ὀρέξῃσι κηχάροντο·
 καὶ τις ἔφη, ὡς τῷδε θεὸς μέγα κάρτος ἔδωκε
 σήμερον· ἔγχα πρόσθεν ἔνθ' ἑρασός· ἀλλὰ ἔδαι μιν
 ὀρύνην πάντας, καὶ κὼν προΐασι γένεσθαι,
 ἢ γῶϊν· νῦν γὰρ οἷομαι ἐαυ μένος περ
 ὀρσάειν πολέμῳ τέκνωρ' ἄνδρ' ἵππων ἴσθαι·
 260· ὡς ἄρ' ἔφη κατὰ λαὸν ὀρσῆφίλῳ τις ἀχαιῶν·
 Νέτωρ δ' αὖ ἐτέρωθεν ἐπορύων μετέστη,
 τῶν χρεὼ φίλα τέκνα βίης, καὶ θάρσος ἐσθλῶ·
 νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεοῖ, καὶ ἀμύμονα νίκησιν
 ἢ μὴν εἰδο μένοισι φίλῳ ἐχέρας ἄρουσιν·
 260· αἷμα βαρσαλῆος πολυχυτοῦτος ἐνδοθεν ἵππῳ
 βάνειτ', ἐπὶ μερόπῃσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάει·
 ὡς ὅφελον μέγα κάρτος ἐμοῖς ἐπὶ γένασι κῆτο,
 οἷον ὅτ' Ἀἴσσος ἡγὲς ἴσω τοῖς ὠκυπόροιο

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

δ' ὅρῳ κελίεσπιν ὀρίεας, ὅππότε ἔγωγε
 πρῶτος ὀρίων καταβήμιναι ὀρμαίνεσθον,
 ἥ μιν ἄρ' ἀντίθεος Γεήης ἀένοϊτά μ' ἔρυκε.
 νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι πολύσπον· ἀγέρας κῆρ' ὥς,
 ὥς νῦν ἡβῶν καταβήσομαι ἐνδοθεν ἵππῃ
 θαρσαλέως· θάρσος δέ θεός, καὶ κῦδος ὀτάαυ·

ᾧ φάμενον, προσίειπε πᾶσι ξανθὸν Ἀχιλλῆος·
 ὦ Νέστωρ, σὺ κἰν ἐπὶ τόμ' προφερέεσθες ἀνδρῶν
 πάντων· ἀγέ σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρτον·
 εὐδὲ τις ἔμπεδός ἔστι βίη χατέοντι πόνοιο·
 τῷ, σε χῆρ' ἐνδοιο πρὸς ἡόνος ἀπονείεσθαι·
 εἰς δέ λόχον νῖοι ἀνδρῶν, ἐδ' ὅς μιν ἄνδρ' αἰετοὶ
 βησὸ μέθ' ὥς σὺ χεραὶ λιλαιόμινος ἐπιτέλλεσθαι.

ᾧ φάτο· τῷ δ' ἄλγιστα κίων νηληϊὸς υἱός,
 ἀμφοτέρωσ' οἱ ἔκυσσε χῆρας, κεφαλὴν τ' ἐφύπρθεν,
 ὅσσιν ὑπέχετο πρῶτος εἰς ἀνεία δύμεναι ἵππον

280. αὐτός, ὃν ὅτι κέλευε χεράτερον ἐκτοθι μέμνην
 ἄλλοις σὺν δαναοῖσιν· ἐέλεδ' εἰς γὰρ ποτείεσθαι·
 καί ῥά μιν ἰώχμοιο λιλαιόμινον, προσέειπε,
 εἰαὶ πάρος κῆρ' οἱ βίη, καὶ εὐφρονι μύθῳ
 ἀντιθείν Ἀχιλλῆος· ἔολπα δέ σῃσι χέρεσσιν
 ὀργήας Γεῖα μοιο διαπραΰειν κλυτὰν ἄστυ·

ὅτ' ἐδ' ἄρ' ἐκ χεράτοιο μέγα κλέος ἔσται ἡ μῖν,
 πολλὰ πονήσας μῖνοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρὰ·

• ἄλγεα κἰν περὶ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
 • ἐσθλὰ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δέ γε μέανον ἔλασαν·

290. • τῶν κ' ἐπὶ νῆϊ δὴν κῆρ' εἰς δ' ὀρχαλέην κακότητα

• ἀέξῃσιν κέλευσθες, ἀνιερῇ δ' ἐπὶ κῦδος,
 • μέσφ' ὅτε τις στυγνὸντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσῃ·

ᾧ φάτο· τόν δ' Ἀχιλλῆος ἀμείβετο κῦδι μοι υἱός·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

- ὡς ἱέρον, ὡς σὺν ἑλπίσιν, ἐνὶ φρεσὶ τὸ το πέλαιτο
 ἡμῖν ἀχρὸς μένοισιν, ἐπὶ πολὺ λῶιον ἔτως·
 ἡδ' ἐτέρως ἐβίλοισι θεοὶ, καὶ τὸ το τετύχθω·
 βυλομένη δ' ὑπ' ἀρῇ ἀκλειῶς ἀπολέσθαι,
 ἢ ἐφυγὼν φρίσσειν, ὅτ' ἴδω πολλὰ φέρεσθαι·
 ὡς ἡγῶν, ὡς μοισὶ κατ' ἄμβροτα δέχεται τάχην
 310. παῖδες ἐν·τοῖς δ' αἶφα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν
 ἡρώων οἱ ἄριστοι, ὅσοις θρασὺς ἔπλετο θυμός·
 τῆς, μοι νῦν κατ' ἔχουσιν ἀνείρο μένων σάφρα μῦσαι
 ἔπειθ', ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχανδέος ἱππῶ·
 ὑμῖν γὰρ πᾶσάν μοι οἱ φρόν' ἐθέλει δαΐδην,
 πρὶν μοι ἂν μὲν παρὰ κατὰ κινήσασθαι ἵπλον,
 σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμεντι,
 τοῖς τόσον ἐρμύσσωθεν, ὅσον βοώμιτος ἀκῆσαι,
 δρτέμιδος περὶ νῆον ἐλευθερίῳ ἐκὶ κῆρυ,
 ἔρεῖ ἔτε λήνη χθαμαλῶ, ἔσθ' ὕψος πολλῶ·
 320. Πρῶτος καὶ κατέβηκεν ἐς ἱππον κητώεντα
 ἡὸς ἀχιλλεύς, σὺν δ' ὁ κρατερός Μενέλαος,
 ἡδ' ὀδυσσεύς, Σθένελός τε, καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
 βῆ δὲ φιλοκτῆτης τε, καὶ ἀντικλος, ἡδ' Ἄλκιβιτος·
 σὺν δὲ Θόας ἐρίουμος, ἰδὲ ξανθὸς Πολυπόιτης·
 Αἴας δ' Εὐρύπυλός τε, καὶ ἰσόθεος Θρασύμειδης·
 Μυρτιάδης τε, καὶ ἰδομενεύς, δριδμήτω ἄμφω·
 σὺν δ' ἄρ' εὐμείλις Πόδκλῆριος, Εὐρύμαχός τε,
 Τῶν πρὸς τ' ἀντίθεος, καὶ ἰαλμενὸς ὀβριμόθυμος,
 Θάλαριος, ἀντίλοχος τε, μινεπτολέμος τε Λεονταῖς·
 320. σὺν δ' Εὐμήλιος ἔβη θεοειμένος, Εὐρύαλός τε,
 Δημοφρόνως τε, καὶ ἐφίμαχος, κρατερός τ' ἀρχηγῆτωρ·
 σὺν δ' ἀκῆμας τε, Μείνης τε κρατεὺς φίλος υἱός·
 ἄλλοι δ' αὖ κατέβηκεν, ὅσοι ἴσαν ἐξ ὀχ' ἄριστοι,

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ἔσθ' ἄνδρα γένε' ἵππος.

ἵππον ἔσθ' ἔγχε' ἐπὶ σάτο δ' ὦν' ἐν θυμῷ

ἢ μὲν ἄνωξαι κῆρυς πύχας, ἢ δ' ἐπερῆσαι.

τῶν κ' εἰς πάντων βῆ δ' αὐτάτος· ἔρυσ' ἐπ' ἔσθ' ἔσθ'.

κλίμακας, ἧς ἀνέβησαν· ὅδ' αὖ μάλα πάντ' ἐπ' ἔρυσ'.

αὐτὸς περὶ κλῆιδι καθέζετο· τοῖς δὲ σιωπῇ

330. πάντες ἔσαν, μεσηγύς δ' ὡς κ' ὀλίβρυς

οἱ δ' ἄλλοι νῆαυιν ἐπέπλεον ἄρ' ἅα πόντον,

εἰς κλισίᾳς πῆσαν τῶν, ὅπῃ πάρος αὐτοῖς ἴαον.

τοῖσι δὲ νοῖραν ἐν τῶν, δύω κρατερόφρονε φῶτε

σήμαινον, Νέστωρ τε, καὶ αἴχμητῆς ἀγαμέμνων.

ἔδ' αὖ κ' ἐλθομένους καταβήμεναι ἐνδοθεν ἵππῳ,

ἄρ' ὅσοι κατέρυξαν, ἵν' ἐν νῆαυι μένοντες,

340. ἄλλοις σιμάνωσιν· ἐπ' ἂν πολὺν λῶϊον ἄνδρες

ἔργῳ ἐπ' ἔχοντα, ὅπῃ τ' ἐσώρῳσιν ἀνακτας·

τῶν κ' εἰς ἄρ' ἔκτοβι μίμνον δ' ὅσιν ἐπ' ἔοντες.

οἱ δὲ, θοῶς ἀρίκοντο πρὸς ἡνάσ' τενέδοιο·

ἀνὰς δ' ἐν θ' ἐβαλον κατὰ βένθος· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοῖς

νηῶν ἐσθ' ἐμύων· ἀπ' δ' ἔκτοβι πῆσ' ματ' ἔδησαν

ἡτόντων· αὐτοὶ δὲ παρ' αὐτόθι μίμνον ἔκκλοι,

δέγμενοι ὅπῃ τε πύρρος ἐλθομένοισι φατῆν·

οἱ δ' ἄρ' ἐν ἵππῳ ἔσαν δ' ἡτόντων χεῖδον, ἄλλοτε μὲν πε

φθεῖσθαι οἱόμενοι, ὅτ' ἐδ' ἵππῳ ἐσθ' αὐτῶν.

καὶ τὰ, μὲν ἐλπομένοις ἐπ' ἡλύθεν ἡριγένεια·

ῥῶς δ' ἐσθ' ἐνόησαν ἐπ' ἡτόντων ἐλλησσόντων

καπνὸν ἐπ' αἰῶντα δ' ἡτόντων· ὅδ' ἄρα νῆας

350. δέκονθ', αἰσφιν ἐν γκαυ ἀφ' ἡλλάδος αἰὸν ὀλίβρυς.

νηθόσσοι δ' ἄρα πάντες ἐπ' ἔσθ' αἰὸν ἀγριαῖοι,

τῶν κ' ἐφ' αἰὸν μετοῖ· ἐπὶ τὸν δὲ ὅς' ἀμφιχευμόν.

ἵππον δ' ἔσθ' ἐνόησαν ἐπ' ἔσθ' αἰὸν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶν

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

θάμβειον ἑσπότες· μάλα δὲ μέγα ἔργον ἐτύχευ·
 ἀλλ' ὅθι δ' αὖτε Σίνωτα δυσάμμορον ἐσενόησαν·
 καὶ μιν ἀνερρόμενοι δ' ἀναών ὑπερ, ἄλλοθεν ἄλλος
 μέγαν ἐκινκλώσαντο περισπῶν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
 μεγαλίοις ἔροντο πάρος· μετέπειτα δ', ὁμοκλή
 σμερδαλέη· καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δ' αἶξον
 πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἶν· ὅδ' ἔμπεδον ἢ τε πέτρῃ
 μίμνεν, ἀτρεῖα γ' ἔπιει μένος· ὅφ' ἔδ' ἄρ' αὐτῇ
 παθ' ὁ μῶς, καὶ ἵν' αὖ ἀπὸ μελίων ἐτάμοντο
 τὰ μὲν ἀεικίζοντες, ὅπως γη μέρτεα ἦεν
 ὅπως βῶν δ' ἀναοὶ σὺν ἡέσιν, ἡδὲ καὶ ἵππος
 ἔνδον ἐρυτύσκεν· ὅδ' ἔθεέ μενος φρεσὶ κάρτεσ,
 τοῖα δ' ἄρ' ἐν μέγασιν δολοφροσύνῃς ἀγόρευεν·
 ἔρξῃσι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβοντα,
 μακρῷ ἀκινδύναντες ἐπὶ πολλῇ μὲν ἀνίμ·
 Κάλχαντος δ' ἰότητι, δαΐφροναί τοι γενέη
 ἵππων ἑτακτῆναντο, θεῆς χάλλον ὅφ' ἀλίωνται
 πᾶν κυοῖα μένειν ῥῶν ὑπερ· ἀμφὶ δὲ νόστου
 ἐνέσι γ' ὀδυρῶς ἐμοὶ μινέωνον ὀλεθρον,
 ὅφρα με δ' ἡνώσῃσι δυσμηχέος ἀγχι θαλάσσης
 δαίμοσιν ἡναλίοις· ἐμὲ δ' ἔλ' ἄβον, ἀλλ' ἀλεξφνάς
 σπονδάς τ' ἔλοχύτας τε μάλ' ἐαυ μίνως ὑπαλύξας,
 ἀθανάτων βυλῇσι παραποσὶ κᾶπτερον ἵππ·
 οἷδ', καὶ ἢ ἐθέλοντες, ἀναγκάη με λίποντο,
 ἀχόμνοι Διὸς μεγάλου κρατερόφρονα κέρην·
 ὅς φάτο περδ' οὐν ἡσι· καὶ ἔκ' ἀμειν ἀλλ' ὅθι θυμὸν·
 ἀνδρὸς δὲ κρατεροῖο κακὴν ὑποτλήναι ἀνάγκη·
 ἔ, οἶδ', περὶ θοντο κατὰ στρατόν· οἷδ' ἄρ' ἔφρατε
 ἔμμεναι ὑπεροπῆα πολύροτον, οἷς ἄρα βυλῇ
 ἦν δ' αὖ Λαοκῶντος· ὅ γ' ἄρ' ἐπ' ἡμῖν βάξων,

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ἦ δ' ὅλον ἔμμεναι ἀνδρῶν π' ὀνησίησιν ἀχαιῶν.
πάντας δ' ὀρύνησκει θῶος ἑμπήσσει μὲν ἵππον,
ἵππον δ' οὐράτειον, καὶ γυναικί τι κέλευθε.
καὶ νῦν κέ οἱ πεπίθοντο, καὶ ἐξήλυξαν Ὀδυσσεύς,
ἥ μὴ ῥιτοζύνεια ποτὶ σάμα μὲν περὶ θυμῷ
αὐτῷ, καὶ ῥῶμαι, καὶ ἄστῃ, γαῖαν ἔνδον

370. θεασσίσιν ἐλέλιξεν ὑπὸ πόσῳ Λαοκῶντος.
τῷ δ' ἄφαρ ἔμπεσε δ' ἑμάρμομος δ' ἀμφέκλασε γῆα
ἀνδρὸς ὑπὲρ θυμοιο. μέλαινα δ' οἱ περὶ κρατὶ
σὺξ ἐξέκλυνθη· συγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσιν ἄλγος.
σὺν δ' ἔχεν λαοίοισιν ὑπὸ φρύσιν ὀμματα φωτός.
εἰλῆναι δ' ὄργαλήησι πεπαρμέναι ἀμφ' ὀδύησι,
ῥιξέθεν ἐκλονέοντο· περιστραφῶντο δ' ὀπωπαί.
τρερόμεναι ὑπένερθεν ἄλγος δ' ἀλεζηνόν ἵκεν
ἄχρι καὶ ἐς μνήμηκας, ἰδ' ἐγκεφάλαιο, θέμιθα·
τὸ δ' ὅτε μὲν, φαίνοντο μεμιγμένοι αἵματι πολλῷ

400. ὀφθαλμοῖ, ὅτε δ' αὖτε δυσασθέα γλαυκιδώντες.
πολλάκι δ' ἔρπον διον ἅπ' σφυελῆς ὅτε πέρης
ἔβειν ἐξ ὀρέων νιφιδῷ πεπαλαγμένων ὕδωρ.
μεινομένη δ' ἦν κτο· καὶ ἔδρακε διπλόα πάντα,
αἰνὰ μάλα σενάχων· καὶ ἔτι ῥῶμαι κέλευθε,
ὑδ' ἀλέγχε μῶσιο· φῶς δ' οἱ ἐσθλὸν ἄμρσε
δία θεή· λυκὸς δ' ὑπὸ βλέφαρ' ἦσαν ὀπωπαί.
αἵματος ἐξ ὀλοοῖο· περισενάχιζε δὲ λαός,
οἰκτείρων φίλον ἀνδρα· καὶ ἀθανάτην ἀγχείην
ἔρριπ', ὥς μὴ δὴ τι παρήλιτεν ἀφραδίησι.

410. καὶ σφιν ἐς αἰνὸν Ὀδυσσεύς ἀνιγνὰ μωθὴ νόος ἐνδον,
ὄωνε καὶ λωβήσαντο δὲ μάσ μοιερῶιο Σίνωνος,
ἐλπόμενοι κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
τόωνε καὶ προφρονέως μιν ἄγοντο ποτὶ ῥῶιον ἄστυ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

ἐφ' ἐπ' οἰκτεράντες ἀειρόμενοι δ' ἄρα πάντες,
 σερῇν ἄμφεβάλοντο θοῶς περιμήκεϊ ἵππῳ,
 δυσάμενοι κεῖν περθεῖν, ἐπεί ῥά οἱ ἐσθλὸς ἐπὶ
 ποσσὶν ὑπὲρ βριαροῖσιν ἐὺ ῥοχα δ' ἔρατα θῆκεν,
 ὄφρα κεν αἰετοῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἔπτηται
 420. ἑλκόμενος ῥῶων ὑπὲρ χάρσιν· οἳ δ' ἄμα πάντες
 ἔλκον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες, ἧῦ τέ γ' ἦα
 ἔλκωσιν μογόντες ἔσω ἁλὸς ἡχέαιης
 αἰετοὶ, σβαράς δὲ περὶ σενάχοντο φάλαγγες
 ῥιβόμεναι, δ' ἔσθ' δὲ ῥόπτις περιτερίζουα,
 ἄμφος ὀλοθαίνουσα κατέρχεται ῥεῖα λὸς οἳ δ' ἄμα,
 ὡς οἷζ' σφοῖσι πῆμα ποτὶ πόλιν ἔργον ἐπ' ἔ
 πανσούλῃ μογόντες, ἀείρουσιν· ἄμφ' δ' ἄρ' αὐτῶ,
 πολλὸν ἄδ' ἠν σφίων ἐριθιέας κόσμον ἔθνετο·
 αὐτοὶ δ' ἐπέφαντο κάρη· μέγα δ' ἦ πνε λαὸς,
 430. ἀμύλοισι ἐπικεκλομένων· ἐγέλασε δ' ἑλὼν,
 δ' ἄρ' ὁ μὲν πολέμοιο κεῖν τέλος· ὑφ' ὅθι δ' ἦρ' ἦ
 τέρετ'· ἀθηνάη δ' ἐπιγῆθησιν· οἳ δὲ, μολόντες
 ἄστυ ποτὶ σφέτερον, μεγάλης κρήδεμνα πολλοὺς
 λυσάμενοι, λυγρὸν ἵππον ἐσηγάγον· αἳ δ' ὀλολυσαν
 ῥωϊάδες· πᾶσαι δὲ περιπαδὸν εἰσορόωσαι,
 θάμβιον ὄβριμον ἔργον· οἳ δὲ σφοῖσιν ἐκρυψε πῆμα·
 Λαοκόων δ' ἐπ' ἐμὶ μιν ἐπὶ ῥύων ἐτάροισιν
 ἵππον ἄμα λύνει θαλερῶ πυρὶ· τῷ, δὲ οἷ τι πίθοντο·
 ἀθανάτων δ' ὅρ' ὑποπτο μέισκον ὁμοκλήν·
 440. τῷ δ' ἐπικύντερον ἄλλο θεὰ μέγ' ἄνδ' ἄδ' ἦ
 ·δυσήνοις τεκέειν ἐμήκετο Λαοκόωντος·
 δ' ἡ γάρ τε πέλειν ἄνδ' ὅρ' ὑπὲρ σφυγλώδ' ἐπ' ἦ
 ἡρόεν, θνητοῖσιν ἀνέμφοτον· ᾧ ἔτι, θῆρες
 σμερδαλέοι γάεσκον, ἐπ' ἔλο μένιοιο γενέθλης
 τυφῶνος

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

τυφῶντος ἤσοιο κατὰ πῦλινον, ἦν τε καλύδνη
λαοὶ ἐπικλησσοῦσιν ἔσω ἁλός, ἀντία βροῖης.
ἔνθεν ἀναστῆσασα, βίην καλείσκει δροακόντων
ὅς βροῖην· οἱ δ' αἶψα θεῆς ὑποκινήθentes,
ῥῆσον ἦν ἐτίναξαν· ἐπεσμάραζησε δὲ πόντος
τλαστομένων, καὶ κῦμα δι' ἵστατο· τοῖ δ' ἐφύροντο

450 αἰνὸν λιχμῶντες· ἔφριξε δὲ κήτεα πόντος·
ἅμφ' ἰδ' ἄρα σενάχοντο μετὰ ξάνθοιο βύχαρες,
νύμφαι καὶ σιμόεντος· ἅπ' ἑλύμποιο δὲ Κύπρις
ἄχυντο· τοῖ δ' ἄφ' ἑξάν' ὅπῃ θεὸς ὀφύνησκε,
θηροτόβ' βλοσυρῆσι γυνεῶσι λοιγὸν ὀδόντων
δυσήνοισι ἐπὶ πασὶ· κακὴ δ' ἐπενίστατο φρύνα
ῥῶσ', ὅτ' ἔσενόησαν αὐτὰ πόλιν αἰνὰ πέλωρα·
ἡ δὲ τις αἰζηῶν, ἡ δ' ἡμέρος ἄφομος ἦεν
μῆναι ἔτλη· πάντα γὰρ ἁμ' ἡλιχον ἅμφ' ἔχει δ' εἴμα
θῆρας ἁλοομένους· ὁ δ' ὅνη δ' ἔχεν ἵνθαι γυναικὶν

460 ἁμῶρον· καὶ πῦτις ἔων ἐπελήσατο τέκνων
αὐτῇ ἁλοομένη συζυγὸν μόρον· ἅμφ' ἰδ' ῥοῖν
ἔσεν ἐπ' αὐτομένων· πολλοὶ δ' ἄφαρ εἰς ἐν ἰόντες,
γῆα περιδρόφουσιν· ὄντες ἔσαντο δ' ἀγχαῖς
ἅμφ' ἐπιπύωντες· ἐλέλειπτο δὲ μῆνος ἄπωθεν
λαοκτόντ' ἅμα πασὶ· πέδῃσε γὰρ ὕλο μὲν κῆρ,
καὶ θεός· οἱ δὲ οἱ ἔχοντες ὑπόφομιοντας ὀλεθρον·
ἅμφοτέρως ὀλοῇσιν ἀνιρρήσαντο γένεσι,
παρ' ἰφίλῳ ὀρέζοντι ἑας χέρας· ἡ δ' ὅς αὐμύνην
ἔσθεν· ἅμφ' ἰδ' ῥῶσ' ἀπὸ προθεν ἔσορόωντες,
470 κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθιπότες· οἱ δ' ἄρ' ἀθήνης
προφρονέως τελίσαντες ἀπὸ χθονὸς ῥῶσιν ἐφ' ἑτμῆν,
ἅμφω αἰσώθησαν ὑπὸ χθονα· τῷ δ' ἐτί σῆμα
φανισθ' ὅπῃ κατέδυσαν ἐς ἱερὰς ἀπόλλωνος

ΤΩΝ ΕΙΣ.ΙΔ.

περὶ ἄμω ἐν ξαθίῃ· προπάροιθε δὲ ῥῶτοί ῥ' ἔδω
 παίδων· Ἰασκώωντος ἀμείλιχα δ' ἠρωθίντων,
 τοῖς ἀν' ἄμ' ἄχρόμενοι κινεὶν τάφον· καὶ ἐπὶ δ' ἄκρυ
 χῶτε πατὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὀμμασιν· ἀμφὶ δὲ μήτηρ
 πολλὰ κινυρομένη, κενεῶ ἐπαῦτε τύμβω,
 ἔλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον· ἔσενε δ' ἄτην
 90. αἰέρος ἀφραδίῃ· μακάρων δ' ὑποδ' ἴδε μῆνιν·
 ὥς δ' ὅτ' ἐρημαῖν περιμύρεται ἀμφὶ κελην,
 πολλὰ μάλα χλυμένη κατὰ δ' ὀσσίων· ἄ· κος ἀνδρῶν,
 ἥς ἐτι νήπια τέκνα πάρος κελαδ' ἐνδοὶ ἀφ' ἴδην,
 δάμναθ' ὑπὸ γναβμοῖσι βλοσυροῖο δ' ἄκοντος,
 μητέρει δ' ἄλγεια θῆκε, καὶ ἄσπετον ἀχαλῶσα
 μύρεται ἀμφὶ δόμον, κινεὶν μάλα κεκληγυῖα,
 ὥς ἦε στενάχῃζε λυγρὸν τεύων ἐπ' ὀλέθρῳ,
 μυρομένη τεύων ἐπὶ σήματι· σὺν δὲ οἱ ἄλλο
 τῇ μα μάλα ἄρταλίστ πόσιος τέλεν ἀμφ' ὀλοοῖο,
 100. τῆς, καὶ ἀποφθιμένους, τόνδ' ἄμμορον ἠελίοιο·
 ῥῶδε δ' ἀθανάτοισιν ἐπεντύοντο θυηλὰς,
 λήβοντες μέθυ λαρόν, ἐπέσφισιν ἥτορ ἰώλη
 λυγρὰ λέν πολέμοιο βαρὺ θένος ἐξυπαλύξεν·
 ἱερὰ δ' ὕ· καίοντο· πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' αὐτμν,
 ὄμβρον ὅπως καὶ θύπερθε δυσμηχίος ἑαυ μείνοιο·
 κατὰ δὲ δ' αἵματός τις ἀνέκικε· μηρὰ δὲ πάντα
 τί πτε χαμαὶ ῥομέοντα· κατηρήποντο δὲ βωμοῖ·
 σπονδαὶ δ' αἵμα γίνοντο· θεῶν δ' ἐξέρρε δ' ἄκρυ,
 καὶ θεοὶ δ' ὄντο λυγρῷ· σπονδαὶ δ' ἐφύοντο
 50. ἐκτο· ἐν ἀπροφάτοιο· περισφόντο δὲ μακρὰ
 τέχια, καὶ πύργοι μὲν ἐκτύπον ὥς ἐτιόντερ·
 αὐτόματοι δ' ἄρ' ὀχλῆς ἀνώγειναιτο πυλῶν
 αἶνόν κεκληγόντες· ἐπισεσάχοντο δὲ λυγρὸν

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ἐνὶ νηλοῖσιν ὄρνιθες, ἔρη μαῖον βοῶντες·
 ἄσρα δὲ πάντ' ἐφύπερθε θεοκμήτοιο πόληος
 ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε, καὶ ἀννεφέλου περ ἔοικτος
 ἔραυν' ἀγλῆεντος· ἀπαυάνοντο δὲ δάφναι
 παρ' ἧος Φοίβοιο, πάρος θαλεραί περ ἔϋσαι·
 ἐν δὲ λύκοι, καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο

510. ἵκτοθε πυλῶν· μάλα μυρία δ' ἀνιφάνθη
 σήματα, δαρδανίσῃσι, καὶ ἄσσει πῆμα φέροντα·
 αἰὲς δ' ἄμ' ἀλεγεινὸν ἐπὶ ῥῶων φρένας ἵξε,
 δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράτα πάντα κατ' ἄστυ·
 κῆρες γὰρ πάντων νόον ἐμβαλον, ὄφρ' ἐπὶ δαυτὶ
 πτότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ' ἀρείοισι δαμέντες·
 οἷν δ' ἐμπίδον ἦτορ ἔχεν, πινυτόν τε νόημα
 Κασάνδρῃ, τ' ὑποτ' ἔπος γένετ' ἀκράαντον,
 αἰὲς ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν· ἀκῆτο δ' ἐκτινος αἴσης
 ὡς ἀνεμῶλιον ἦεν, ἵν' ἄλγεα ῥωσὶ γένηται.

520. ἦρ' ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πόλιν εἰσενόησιν,
 εἰς ἃν ἄμ' αἰαντοα, μὲν ἴαχεν, ὅτε λέαντα,
 ἦν ῥά τ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ λευκὸν μένος ἄγρης,
 ὑτάσῃ, ἠὲ βάλλῃ, τῆσδ' ἐνὶ φρεσὶ μάρναται ἦτορ
 πάντῃ ἀν' ἔρεα μακρὰ, πέλα δὲ διαχέτος ἀλκή,
 ὡς ἄρα καὶ μῶσα θεόπροπον ἔνδοθεν ἦτορ,
 ἤλυθεν ἐν μετάρσι· νόμα δὲ οἱ ἀμφεκάλυπτο
 ὤμοις ἀρρυφέαςιν, μετὰ φρενον ἄχρ' ἰϋσαι·
 ὅαυτε δὲ οἱ μάρμαρεν ἀναιδέα· τῆσδ' ὑπὸ δαυτὶ
 ἐξ ἀνέμων ἄτε πρέμνον ἄδην ἐλελίσσετο πάντῃ·
 530. καὶ ῥα μέγα σενάχισε, καὶ ἴαχε παρθένος ἐοδλή·
 ἀδελοί, νυν' ἔβη μιν ὑπὸ ξόφον· ἀμφὶ δ' ὦρ' ἡμῖν
 ἐκπλειον πυρὸς ἄστυ, καὶ αἵματος, ἠδὲ καὶ οἴτου
 λυγαλῆν· πάντῃ δὲ τεράτα δαμνούντα·

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

ἀθάνατοι φαίνοισι, καὶ ὅν ποσὶ κή μετ' ὀλέθρου.
 χέτλιοι, ὅδε τι ἴσε κενὸν μόνον, ὃ μὲν ἄρα πάντός
 χαίρετε ἀφραδίοντός· ὃ γὰρ μέγα πῆμα κενεῖσθαι.
 ἀλλὰ μοι ὕπνέωδ', ὅδ' ἔμ' ἀλλὰ πόλλ' ἀγορεύω,
 ὅνεκ' ἱρηνύδ' ἄρα γὰρ με πεχολωμέναι αἰνῶ
 ἀμφ' ἐλένης, καὶ κῆρ δὲ ἀμφιλοιοῖσσι αἰσίοι
 570 πάντῃ ἀνὰ πηλίοθρον· ἐπ' ἡλαπίνῃ δ' ἀλεγεινῇ
 δαίνυσθ' ὕστατα δόρυπα, καὶ κῆρ πεφορυσμένα λυθρῶ,
 ἥδη ἐπιφύοντός· ὁ μὲν ὁδὸν ἔδωλοισιν·
 καὶ τις κερτομέων, ὁλοφώϊον ἔνφατο μῦθον·
 ὦ κέρη Γριάμοιο, τίν νύ σε μάρτος ἀνὴρ;
 γλῶσσα, κακοφραδίη τ', αἶε μῶλια πάντ' ἀγορεύει;
 ὕδ' σε παρβενικὴ, καὶ ἀνήρατος ἀμφέχει αἰδώς,
 ἀλλὰ σε λυα' ὁλοὴ περιδίδρομε· τῷ, τῷ σε πάντός
 αἶν' αἰτιμάζουσι βροτοὶ πολὺ μυθον ἔσαν·
 ἔρρε, καὶ ἀργήσοις κενὴν προτιόσσο φήμην,
 580 ἥδ' αὖτ' ἡ· τάχα σε καὶ ἀργαλιώτερον ἄλλος
 μίμνει Λαονόωντος ἀναιδέος· ὃ γὰρ ἔοικεν
 ἀθανάτων φίλα δῶρα δαΐξέμεν ἀφραδίοντα·
 ὥς ἄρ' ἔφη βῶν τις ἀνὰ πτόλιν· ὥς δὲ καὶ ἄλλοι
 κέρην μωμήσαντο, καὶ ὕφασαν ἄρτια βάσιν,
 ὅνεκά σφι πῆμα, καὶ ἀργαλίον μένος αἰσῆς
 ἄχι παρεισῆκε· τοὶ δ' ὅν νοέοντός ὀλέθρον,
 κείνην κερτομέοντός ἀπέφεπον ὀρέος ἵππου·
 ἥ γὰρ οἱ μινέαιε διὰ ξύλα πάντα κεδάσαι,
 ἢ ἐκταπρήσαι μακρῶ πυρὶ· τῶνεκ' αὖ πάντες
 590 αἶθε μένη ἔτι δαλὸν ἀπ' ἐχάρεωτος ἔλυσσας,
 ἔαυτο μαεμώσας· ἐτέρη δ' ἐνὶ χερὶ φέρεσκεν
 ἀμφίτυπον βυπλήνα· λυγρῶ δ' ἔπεμάνετο ἵππῳ,
 ὄφρα λόχον συθέντα καὶ ἀμφαδὸν ἀδρήσωσι

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ῥῶδες τοὶ δ' αἶψα χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες
 πῦρ, ὁλοὸν τε σίδηρον, ἀκηδέες ἐκτύνοντο
 δαΐτα λυγρὴν· μάλα γάρ ῥα ἐπήϊεν ὕστατι νύξ.
 ἀργεῖοι δ' ἐντοαθὲν ἐγήθειον ῥαϊόντες
 δαίην μένων ὁ μῆδον κατὰ ἴλιον, ὃ δ' ἀλεχόντων
 Κραταὺν δρῆς, τήν, ῥ' αὐτοὶ ἐθάμβειαν ὥς ἐτέτυκτο
 570 ἄρεκέως εἰδῆσαν τοὺς, καὶ μῆτιν ἀχαιῶν.
 ἦ δ' ἄτε πόρδαλις ἔαυτ' ἐν ἔρσι καρχαλιώσα,
 ἦν τ' ἀπὸ μεσαυλοῖο κύνες, μογεροῖτε νο μῆδ
 σόοντ' ἔαυ μένως, ἦ δ' ἀχριοῦ ἦτορ ἔχουσα,
 ἐν ῥοπαλίσσῳ μένη, ἀναχάσσεται ἀχινυ μένη κῆρ,
 ὥς ἢ ὀρέϊς ἵππεσσι πύματο ἔαυ μένη περ
 ῥῶων ἀμφὶ φόντον· μάλα γάρ δ' ἐχρυτο πῆμα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ
ΠΑΡΑΛΕΙΦΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Ι δ' ἄρ' ἀνὰ πόλιν ἔθρον' ἰδὼρ πτερόν·

ἔνδ' ἄρα τοῖσιν

αὐλοὶ ὁ μῶς σύριγξι μίγ' ἤπυσον· ἄμφ'

δὲ πάντῃ

μολπὴν ἔπ' ὀρχηθ'· μοῖσι, καὶ ἄκριτος ἔσκεν αὐτὴ
δακτυμμένων, ἢ τε πέλει περὶ δακτ', καὶ ὄινω.
ὥδε δὲ τις χίρειασι λαβὼν ἐνὶ πλεόν' ἀλυσον,
πίνεν ἀκιδέως· βαρέοντο δὲ οἱ φρένες ἔνδον·
ἄμφ' δ' ἄρ' ὀφθαλμοὶ σφριεδίεον· ἄλλο δ' ἔ' ἄλλω
ἐκ στόματος προΐε' ἔπος, κεικολλημένα βάζων·
καὶ ῥά οἱ ἐν μετάρῳ κημήλια, καὶ δόμος αὐτὸς
φαίνετο, κινυμένοισιν ἰσινότα· πάντα δ' ἐὼλπη
ἄμφ' περιστροφάσθαι ἀνὰ πόλιν· ἀχλὺς δ' ὄψε
ἄμφ' ἔχιν· ἀκμήτῳ γὰρ ἄμα λύνονται ὄτω παῖ,
καὶ νόος ἀξήνῳ, ὅπ' ὅτ' ὄν' φρένα χανδὸν ἵκηται·
καὶ ῥά κερηβαρέων, τοῖον ποτ' ἔμυθεν ἔειπεν·
ἦ ῥ' ἄλιον δάκρυα πολὺν σραπὸν ἀΐζραν
ρήτλιοι, ὃ δ' ἐτέλεσαν ὅσα φρεσὶ μηχανόωντο,
ὧν αὐτὸς ἀπόρυσαν ἀπ' ἄσπεος ἡ μετέροιο,
τηντιάχοις καὶ δ' εἰαν ἰδοκότες, ἡδὲ γυναιξίν·
ὥς ἄρ' ἔφην ῥῶων τις ἐεργόμενος φρένα ὄινω·
10. τήπιος· ὃ δ' ἄρ' ἐφράματ' ἐπὶ προθύροισιν ὀλεθρον·
ὧτε πῶρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πόλιν ἄλλοθεν ἄλλον,
οἶνω ἀναπλήθοντα σ' ἀπ' ἑρσιῶ, καὶ ἰδῶ δ' ἦ,
δὴ τότε ἄρ' αἰθαλέντα Σίνων ἀνὰ πυρσοὶ ἀΐζρει,

ΤΟ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

δεικνύς ἀρχήοισι πυρὸς σέλας· ἀμφὶ δὲ οἱ κῆρ
ἀπαιτὰ πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή μιν ἰδόντας
ῥῶτος εὐδενέει· τάχα δ' ἀνφυτὰ πάντα γένηται·
ὧς οἱ μὲν, λεχέεσσι πνύσαντον ὕπνον ἴαουσιν,
πολλῶν ὑπ' ἀκμήτῳ βεβαρηότ'· οἳ δ' εἰδόντες
ἐκ τενέδου, νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐκτύγοντο·

30. αὐτὸς δ' ἄλχ' ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦ καὶ δ' αὔσει
ὧς καὶ μάλα, ὥς μή τις ἐνὶ ῥῶτασι πύθεται,
ὧς οἱοι δαναῶν ἡγήτορ' ἐστίν, ὧν ἀπὸ νόσφιν
ὑπὸς ἄλκην πέτοπτο λιλαιομένων πονέεσθαι·
οἱ γάρ οἱ ἐνδον ἐόντες, ἐπέκλυον· δὲ δ' ὀδυσῆα
πάντες ἐπ' ὕατ' ἐνύσαν· ὁ δὲ, σφέας ὀρύνησκεν
ἦ καὶ, καὶ ὅσπερ ἐκείως ἐκβήμεναι· οἳ δ' ἐπίβοντο
ὅτ' ἴσθον ὀρύνηντι· καὶ ἐξ ἵπποιο χαμάζε
ὠρμαινον πονέεσθαι· ὁ δ' ἰδράσιν ἔρυκε
πάντας ἐπ' αὐτὸν μίνυς· αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θεῇσιν

40. ἵππευδρατίοιο ἄρ' ἐμὰς ἐνθά καὶ ἐνθά
πλευρὰ διεΐωξεν εὐμελίῳ ὑπ' ἐπειῶ·
βαῖον δ' ἐξ ἀνέδυσ' ἰδὼν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ῥῶτα παπῶνεσκεν ἐρηγορότας ἢ πρὶ ἴδοιτο·
ὥς δ' ὅτ' ἀργαλίῳ λιμῶ βεβολημένος ἦτορ·
ἐξ ὀρέων ἔλθοισι λύκος χατίων μάλα ἐδωδῆς
ποίμνης πρὸς σαρμὸν αὐρὺν, ἀλυσόμεν' ἄρα φῶτας
καὶ κύνας, οἱ γάρ τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάασιν,
βαῖνῃ ποσσὶν ἐκκλος ὑπὲρ ποιμνήϊον ἔρκος,
ὥς ὀδυσσεὺς ἵπποιο κατήϊεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ

50. ὄβριμοι ἄλλοι ἐποντο πανελλήνων βασιλῆος
παιδόμενοι κλέμαξι κατὰ σῆμα, ὥς περ ἐπὶ δὸς
τῶξεν ἀριπρεπέεσσιν εὐδενέεσσιν ἐκλυσθα
ἵππον ἐπερχομένοισι, καὶ ἐξ ἵπποιο κῆρσιν·

ΤΩΝΕΙΣ·ΙΔ·

οἶρα τότ' ἄμφ' αὐτοῖσι κητήιον ἄλλοθεν ἄλλοι
θαρσαλέοι, σφήμεαιν ἐνικότες, ὅς τε κλοήσῃ
θρυτόμος, οἷδ' ἄρα πάντ' ἐνδρινό μιν οἱ περὶ θυμῷ
ὅς ὑπερπροχέονται, ὅτε κτύπον ἰσάουσιν,
ὥς οἷ' ἐξ ἵπποιο μεμιάστες ἐξεχέοντο

ὅθ' ῥῶν πολλὸν ἐνέκτιτον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
πᾶσιν ἐνέκτιτον κέαρ· τάχα τοί, μὲν ἔναιρον
δυσμένεας, τοῖ δ' ἔριανον ἔσω αἰός· αἱ δ' ἐφύοντο
νῆες ὑπὲρ μέγα χυῖμα· οἷς δ' ἴθιαι κέλευθα
ἔρον ἐπιπροῖσα· νόος δ' ἰάνειν ἀχαιῶν·
κρηπαλίμως δ' ἐλθόντες ἐπ' ἡνέας ἑλλησπόντῃ,
ἐνδ' αὖθις σῆσαντο νέας· σὺν δ' ἄρ' ἔμενα πάντα
ἦλον ἐπισαμίνως, ὅσα νῆες αἰὲν ἔπονται·
αὐτοὶ δ' αἶψ' ἐκ βάντες ὅθ' ἴλιον, ἐλάνοντο
ἄφομοι, ἥντε μῆλα περὶ σταθμόν αἰείοντα
ἐκ νομῆς ὑλήεντος ὁπωρινὴν ὑπὸ νύκτα,

ὥς οἷ' αἰάχρ' ῥῶν ποτὶ ἄστυ νέοντο,
πάντ' ἐν ἀριστήεσσιν ἀρηγέμεναι μεμιάσθαι·
οἱ δ' ὥς τ' ἀρταλέω λιμῷ περιπαυφάσαντο,
σταθμῷ ἐπιβρίστοσι κρητ' ἔρεα μακρὰ, κρητ' ἔλην,
ἔσθοντος μογεῖν σιμάντορος, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
δάμναθ' ἔρκεος ἐκ τ' ὑπὸ κνήφας· ἄμφ' οὖν πάντῃ,
ἄματι, κρητ' ἐνέειαν, ὁρῶν δ' αἰνὸς ὀλεθρὸς,
καί περ ἔτι πλείων δαναῶν ἐκτοσθεν ἔοντων·
ὡς ὅτε δὴ μάλα πάντ' ἐβαν ποτὶ τέχνην ῥοίης,
δὴ τότε μαιμῶντο δὲ ἀνελείως ἐπὶ χυμῷ
ὅθ' Ἰφριάμοιο πόληα, μένος πύοντο δὲ ἄρμος·
πᾶν δ' ἄρον πολλὸν ἐνέκτιτον ἐπὶ πύοντο πολέμοιο,
κρητ' ἐνέειαν· πάντῃ δὲ περὶ στυόντα μέλαθρα
καὶ οὐ μὲν ἀρταλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἰαίνοντο·

ΤΟ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ἐν δὲ καὶ αὐτοῖς ῥῶσιν καὶ ἀφροσύνην ἔχουσιν·
μαίνεται ὅτι ἐν μέσσοισιν ἄρης, σπύρει δὲ τὸ ἐκ
πάντη δ' αἶμα κελαινὸν ὑπέρρει· δάετο δὲ χθών
ῥῶν ὀλυμένων, καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπικύρων.

Ἧ, οἱ μὲν, θανάτῳ δειδμημένοι θυροῦντι,
κύντο καὶ ἀπὸ λείθρον ἐν αἵματι· οἱ δ' ἐφύπερθε
τίππον, ἀναπνέοντες ἐδὼν μένος· οἱ δ' ἄρα χερσὶ
θροῦν ἐγκέτ' ἔχοντες, ὅτις ῥῶς ἀλλήλων
ἄμφω δόμους· ἄλλοι δὲ ποδῶν ἐκ ἄτερθε κοπίντων,
ἄμφω νεκρὸς ἔρπον, ἀσπίτα κωκύνοντες.

πολλῶν δ' ἐν κοίῃσι μαχέσασθαι μεμαῶτων,
χερσὶ ἀπὸ πρᾶχθῆσαν ὁ μῶς κεφαλῇσι καὶ αὐταῖς·
φονόντων δὲ ἐτέρωθεν μελίσαι δ' ἀνῶτα πέρισσαν
ἀντικρυς ὅς μαχέσθαι· ὧν δ' ἱεὺς ἀχρὶς κίεσαι
αἰδοίων ἐφύπερθε διαμπερὲς, ἥχι μάλιστα
ἄρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδινος αἰχμή.

100. Πάντη δ' ἄμφω πόλιν κυνῶν ἀλγεινὸς ὁρῶρε
ῶρυθμός· συναχθὲν δὲ δαίικτα μένων αἰετῶν,
ἔπλετο λαχάλη· περὶ δ' ἵαχε πάντα μέλαθρα
ἄσπιτον· οἱ μὲν δὲ πῆλιν σπύρειναι γυναικῶν
εἶδος μένων γέρανοις, ὅτ' αἰετὸν ἀβρήσωσι.
ὑφ' ὅθεν αἰετὸς δ' ἀεθέρως, ὅτ' ἄρα τῆσι
θαλασσίων σέρτοις πέλει μένος, ἀπὸ δὲ μῦνον
μακρὸν ἀναπνέουσι, φοβούμεναι ἱερὸν ὄρνιν,
ὅτ' ἄρα ῥωϊάδ' ἐν μέγα κώκυν ἄλλοθεν ἄλλαι,
αἰμὸν, ἀνεγρόμεναι λεχέων ἄπο, ταῖς δ' ἐπὶ γαίαν
10. θρώσκουσαι· τῆς, ὅτι μίτρης ἐτι μέμβλετο λυγρῆς,
ἀπὸ αὐτῶς ἀλλήλων, περὶ μελίσαι χιτῶνας
μῦνον ἐφ' αἵμα μιναι· ταῖς δ' ὀφθαταῖς ἐκ κελύπην,
ὅτι βαθύν μελίσαι ἔχον πέπον, ἀπὸ ἐπὶ ὄντας

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ.

δυσμένειά φερόμεναι, ἀμχανίη πεπίδηντο,
 πηλόμεναι κραδίη· μένον δ' ἄρα χερσὶ βοῶσιν
 αἰδῶ ἀπεκρύφαντο· δυσάμμοροι αἰδ' ἀλεγεινῶς
 ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην· κῶς σῆθεα χερσὶ
 θεοῖο μέναι, τοῖα σκονάδην· ἔτιρκε δὲ, κινδοὶ μὲν
 120· δυσμένειῶν ἔτλησαν ὑπεντίον· ἐκ δ' ἐλάθοντο
 δῆματος, ὅλυν μένοισιν ἄρη· ἐμέναι μεμαῖα
 ἀνδράσιν, ἢ τεκέειν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάρη·
 ὅπασεν· οἰμωγὴ δὲ κατὰ φρένας ἐμβαλεν ὕπνε
 νηπιᾶς· ὅτ' ἔπω ἐπίστατο κῆδεα θυμός·
 ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλοισιν ἐπέπτεον· οἱ δ' ἐτέχωντο
 πότμον ὁ μῶς ὀρόωντός· ὀνείρασιν· ἄμφι δὲ λυγρὰ
 κῆρ δὲ δῖζυρῶς ἐπερήθειον ὅλυν μένοισιν·
 οἱ δ' ὥς τ' ἀφνειοὶ σὺν δὲ κατὰ δῶμα τ' ἄνακτος
 ἑλαπίνην ἐμήλοισιν ἀπρίτον ὑπύοντός,
 130· μυρίοι ἐπτόνοντο· λυγρῶ δ' ἀνέμισετο λύθρον
 ὅπως ἔτ' ἐν κρητῆρσι λελαιμένος· ὅδε τις ἦεν
 ὅς κεν ἄνθε φονοιο φέρεσθονόεντα σίδηρον,
 ὃ δ' ἄ τις μάλ' ἀναλκίς ἦεν· ὀλέοντο δὲ πρῶτος·
 ὥς δ' ὕπνῳ θάψει μῆλα θαίξετα, ἢ ἐλύκοις,
 καὶ ματος ἑαυ μένοιο δυσαίεος ἡματι μείων
 ποιμένος ὃ παριόντος, ὅτε σκυριῶν ἐνὶ χώρῳ
 ἑλαδὸν ἐμήλοισιν ὁ μῶς σωμαρῆρότα πάντα
 μίμνωσιν κείνοι, γλῶρος πατὶ δῶμα φέροντος,
 140· ἐν δ' ὅα πησάμενοι πολυχαιδέα πάντ' ἐπίοντός,
 αἶμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκοισι μένοντός
 πῶν, καὶ νῆν δ' ἄρα δαῖτα λυγρῶ τάχοισι νόμῳ,
 ὥς δ' ἀνκοὶ Γ' ῥιὰ μοιο κατὰ πλοῖον ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
 κτῆνον ἐπεισὺ μένοί πυμαπν ἀνάδνητο τῆτα·
 ὃ δ' ἄρ' ἦν πρῶτος τις αὐτάτος, οἷα ἄρα πάντων

ΤΟ ΤΡΙΣΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ.

πληγὴ τὰ μέλη πεπάλαντο, μολαινὸ μὲν ἄματι πολ
 ὃ δὲ καὶ ἀργήουσιν ἀντάτας πέλε δῆρις, (λῆ-
 ὧ οἱ κῆρ, διεπείσσι τετυγμένοι, οἱ δὲ, ῥαπίξαις,
 οἱ δ' ἐτι καὶ ὀμνοὶ ὑπ' ἐχαρεῶσι, τυπέντ' οὖ
 θαλοῖς, ἡ δ' ὀβελόισι πεπαρμένοι, ἐκπύθοντο,
 οἷς ἐτι πῦρ ἀσπλάγχα συνῶν περὶ θερμὰ λείπειτο
 170. ἡ φάισον μακροῖο περιζέοντος αὐτῆ.
 ἄλλοι δ' αὖ πελέκται, καὶ ἄξινσι βοῆσιν
 ἡσπαρον τ' μηθέντες ἐν ἄματι. τ' δ' ἀπ' χειρῶν
 δάκτυλοι ἐτ' ἠνέσαν ἐπὶ ξίφος, ὅτε βαλόντες
 χερσὶν, ἐελθόντες στυγρὰς ἐπὶ κῆρας ἀμύνειν.
 καὶ που τις βρέχ' μοι τε, καὶ ἐκ κεφαλῶν σιέει χυλὸν,
 λατὼν βαλὼν ἐταροῖο κατὰ μῦθον. οἱ δ' αὖτε θῆρ' οὖ
 ὅ τ' αὖτε σὺν μοῖσι καὶ ποιμένας ἀργαῖοιο
 ἀργαλῶς μάνοντο διεγρομένοις χόλοιο
 180. νύχθ' ὑπὸ λυγρῶν. μέγα δ' ἰχθυόωντες ἄρνος
 ἀμφὶ δόμοις Γριάμοιο, κυδοίμενοι ἄλλοθεν ἄλλον
 σφόντες. πολλοὶ δὲ καὶ ἐν χερσὶ δάμησαν
 ἀργῶν. ῥῶθ' οὖν ὅσοι φθάσαν ἐν μεγάροισιν
 ἢ ξίφος, ἢ δόρυ μακρὸν ἐπὶ ἀνὰ χερσὶν ἀφραε,
 δυσμένει' ἀμάναντο, καὶ ὥς βεβαρηότες ὄντω.
 αἶγλη δ' ἀσπετος ὤρτο δ' ἰάσεος, ἔπειτ' ἀχαιῶν
 πολλοὶ ἔχον χεῖρας πυρὸς σέλας, ὄφρ' ὧς αἰετῶν
 δυσμένει' αὖτε, φίλως τε μάλα ἄρεϊώς ὀρώσι.
 καὶ τότε Τυδείδης ἦς ἀνὰ μῦθον ἀντιόωντα
 κίχμητῆρα Κόροιβαν Μύρδονος ἦα
 190. ἰχθῆ· κόλοιο δ' ἰάσω μάλοισι πέρισεν,
 ἦχι θοάε πόσιός τε, καὶ ῥ' ἀτάς ἦσι κίλανθοι.
 καὶ τ', μὴ περὶ δουρὶ μέλας κίχνησας πότμος.
 καὶ πῦρ δ' οὖν μέλαν αἶμα, καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν.

ΤΩΝ ΕΙΣ.ΙΔ.

ἡπίος· ὃ δ' ἀπόνητο γάμων, ὧν ὕνευ' ἵκεν
 χθιζοῖ ὑπὸ Πριάμοιο, καὶ ὑπὲρ αἰχμῆς
 ἰλίεσσι φῶσαι· τῷ δ' ὃ θεὸς ἐξετέλειαν
 ἑλπῶν· κῆρ δὲ γὰρ οἱ προέηκεν ὀλεθρον·
 σὺν δὲ οἱ Εὐρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιώωντα,
 γαμβρὸν ἐὺ μελίην ἀντήτορος, ὅς ῥα μάλιστ'
 180. θυμὸν ἐνὶ φρεσὶ σαφροσύνησ' ἐκίχετο·
 ἔτθα καὶ ἰλιονῆϊ σιωπῆν τετοδιμοζέροντι,
 καὶ οἱ ἐπὶ ξίφος αἰνὸν ἐρύσατο· πῶ δ' ἄρα πάγχυ
 γηραλέον κλέσθισαν ἄδην ἐνὶ σώματι γῆα·
 καὶ ῥα περιγρόμιον μάλα χερσὶν ἀμφοτέρησι,
 τῇ μὲν ἄρ' σκεῖδρα φέθοον, τῇ δ' ἠΐψατο γένων
 ἀνδροφόνου ἥρωος· ὃ δ' ὅτ' ἔμθοον ἑαυμένως περ
 ἢ χόλον ἀμβολίην, ἣ καὶ θεῶν ὀφύνατος,
 βαδὼν ἔπαισε γέροντος ἐὼν ξίφος, ὄφρα τι ἔτη
 λιαδόμενος θοδὸν αἰδέσθαι, καὶ ὄβριμον· ὃς δ' ἀλεγεινὸν
 190. ἔσχεν ἑαυμένως· τυχερὸν δὲ νιν ἀμφιχεῖσθαι.
 γυνὴ μὰί σε, τίς ἐστι πολυσθένων ἀργῶν·
 αἰδέσαι ἀμφὶ γέροντος τίς χεῖρας, ἀργαλέον τε
 ᾧ λῆγε χόλον· καὶ ῥα πέλεσσι μακρὸν ἀνδρὶ κῦδος
 ᾧ ἀνδρα γέον κτείναντι, καὶ ὄβριμον· ἦν δὲ γέροντα
 ᾧ κτήνης, ὃν ὅτις αἶνος ἐφίψεται ἔνεκεν ἀλκῆς·
 τῦνε κ' ἐμὴν ἀπὸ νόστιμον ὄναις ἡνὸς πρὶν χεῖρας,
 ἐλπομένους ποτε γῆρας ὁμοῖον ἴσαφινέσθαι·
 ὥς φάμενον, προσέειπε κρατερῷ Τυδείδῃ ἦός·
 ὦ γέρον, ἔλπομ' ἔγωγε ποτὶ γῆρας ἰσθλὸν ἰκίεσθαι·
 200. εἴ μοι ὥς ἐτι κάρτος ἀέξεσθαι, ὅτιν' ἴσσω
 ἐχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, εἴ μ' αἶδι πάντας ἰάφω,
 ὅτε κ' ἄρ' ἰσθλὸς ἀνὴρ καὶ δῆϊον ἀνδρὸς ἐπαμύνη·
 ὥς ἔφρων, καὶ μοῖσιν διήλασε λόγιον ἄρ'

ΤΟ ΤΡΙΣΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ.

δεινὸς ἀνὴρ ἴθυσεν δ' ὅπῃ θνητοῖς ἐπὶ πότμος
 ψυχῆς ἤσι τάχιστα, καὶ αἵματος αἰὶνὰ κέλευθα·
 καὶ ὅν, μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δηλοῦντα
 τυδείδῃ αὐτοχέρεσιν· ὃ δ' ἤρως ἐν αἵρων,
 ἑαυτ' ἀνὰ πολίεθρον, ἔω μέγα κάρτεϊ θυῶν·

110 ἦα Γερὶ μῆνσι οὖν περικλυτὸν Εὐρυκλῶντα·

Αἴας δ' ἄμφι μέδοντα, Δαμασπιδὴν τ' αἶμα μὲ μῦ·
 ἰδομένο δὲ Μίμαντα· Μείης δ' ἔλε Δηϊοπήπτι·

ἦ δ' οὐδ' αὐτ' ἀχιλῆος ἀμὰ μακίτω ὑπὸ θυρῖ

Γάμμονά δ' ἰὸν ὄλασε, βάλεν δ' ἐπίοντα Γολίπτι·

Τησίφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε· ἦ, ἅμα πάντας,

ἦ ἦας Γριάμοιο, καὶ ἀντιόωντ' ἀνὰ δ' ἡριν

δάμνατ' ἀγένορα δ' ἰὸν· ἐπ' ἄλλῃ δ' ἄλλον ἐπιφνι

ἡρώων· πάντῃ δὲ μέλας ἀνιφαίνεται ὄλεθρος

ἐλλυμένων· ὃ δὲ, παρὸς ἐὶς κατὰ μένος ἀκλῆν,

720 μαιμῶνι, ἐδάϊξεν ὅσους κίχεν· ἐνθα καὶ αὐτῷ

δυσμενέων βασιλῆϊ καὶ ἀφρονέων ἐνέκυσσιν,

ἱρμῶν ποτὶ βωμόν· ὃ δ' ὥς ἴδεν ἦ ἀχιλῆος,

ἔγνω ἄρα ὅν ἰόντα, καὶ ὃ ῥέσειν, ὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ

θυμὸν ἐέλετο πασι ἐπὶ σφιτέροισιν ὀλέσθαι·

τῆνεκά μιν προσέειπε λιλαῖομένος θανέεσθαι,

ὦ τέκος ὄβριμόθυμον εὐπλόε μου ἀχιλῆος,

κτῆνον, μή δ' ἐλέαιρε δυσάμμορον· ὃ γὰρ ἔγωγε

τοῖα πάθων, καὶ τόσα, λιλαῖομαι ἡσθράσθαι

ἡελίῳ φάος πανδερκέος, ὅμῃ περ ἦδη

730 φθεῖσθαι ὁμῶς τεκνέει, καὶ ἐκκλεαθεῖσθαι αἰνῆς

λαγχλῆν, ὁμᾶδουτὶ δυσηχέος· ὥς ὀφείλον με

σῆο πατὴρ κατ' ἐπεφνε, πρὶν αἰδομένην ἑσιδέσθαι

ἴλιον, ὁππότε τ' ἀποινα περὶ καταμένοιο φέρισκος

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

ἔκτορος, ἐν ἑπιδρὶ πατὴρ τοῦ ἀνδρὸς μὲν πρ,
 κῆρ δὲ ἐπικλώσαντο· σὺ δ' ἤ μετέροιο φόνοιο
 ἄσπονδ' ὄβριμον, ὅπως κελῶμαι ὀδυνάων.
 ὡς φάμενον, προσέειπεν ἀχιλλεύς ὄβριμος υἱός·
 ὦ γέρον, ἐμὲ μαῶτα, καὶ ἐαυμὲνον περ ἀνώγης·
 ὃ γὰρ σ' ἐχθρόν ἐόντα μετὰ ζώοισιν ἴασω.
 256 ὃ γὰρ τι ψυχὴς πᾶσι ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο·
 ὡς δ' ἔκων, ἀπέκοψε κάρη πολιοῖο γέροντος
 ῥηϊδίως, ὡς δ' τις ἀπὸ σάχανα μῆισται
 λήτον ἀλῆλοιο θέρους ἀελπίδος ὥρη·
 ἡδὲ, μέγα μῆξυσσα, κυλινδρετο πολλὸν ἐπ' αἶαν·
 εὐσφ' ἄλλων μελέων, ὁ πόσοις ἐγκίνυτ' ἀνὴρ.
 κῆρ δ' ἄρ' ὅς μελαινάεμα, καὶ εἰς ἐτέρ' φόνου ἀνδρῶν
 ὄλεβη, καὶ γενέη, καὶ ἀπ' ἑρσίοις τικέεσθαι.
 257 ὃ γὰρ δὴν ἐπὶ κῆδος ἀίεταί ἀνθρώποισιν,
 258 οἷός τ' ἀρ' ἀνέειδος ἐπ' αὐτὰ ἀπ' ὀπίσθου.
 259 κῆρ, μὲν ποτόμος εἶλε· κακῶν δ' ὅτε λήσατο πολλῶν·
 οἷδ' ἐπὶ αἰσάνακτα βάλλον δαυαὶ ταχύπωλοι
 πύργῳ ἀφ' ὕψηλοιο· φίλον δὲ οἱ ἦτορ ὄλεσαν,
 μὴ δὲ ἀφ' ὀφθαλμοῦ ἀνδρὸς ἐν ἀγκυρόησιν ἐόντα,
 ἔκτορι χυόμενοι, ἐπειθ' οἱ σὶ πῆμα κόρυσε
 ζῶς ἐὼν· τῷ, καὶ οἱ ἀπὸ χυδραγτο γενέθλην,
 καὶ οἱ παῖδ' ἐμβάλλοντο καὶ ἔρκεος ἀπὸ γῆνοιο
 νῆπιον, ὅτι δὴρ ἐπιστάμενον πολέμοιο,
 ἥντε πύρτιν ὀρεσφι λύκοι χατέοντο· ἐδωδῆς
 260 κημὸν δὲ ἡχύνετα κεκοφραδίνου βάλλοντα,
 261 μὴ δὲ ἀποτ' μῆξαντο ἀνδραγῶν ἀπὸ μαζῶν.
 ἡδὲ, δέξ' ὀδῶσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα
 μακρὰ κινυρομένη, τῇ δ' ἐξ' ὀπίθεν κακὸν ἄλλο
 ἔλθῃ, ἐπὶ κε λέοντο· ἀνὰ πᾶσι καὶ αὐτῶν,

ΤΟ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ὡς τῷ ἀγαλῶσαν ἄδην περὶ παιδὸς εἶο,
 ἦγον δ' ἵσιανδρὸς ἅμ' ἄλλης ἠτιάδαι
 αὔρην ἠετίωνος ἀμύμονος ἀνὰ βοῶσαν·
 ἥδ' ἄρα παιδὸς εἶο, καὶ ἄνδρες, ἦδ' ἰοκῆος
 μνησάμεν, φίλον αἰνὸν εὐσφυρος ἠετίωνη,
 ὥρμηνεν θανέεσθαι· ἐπὶ βασιλεῦσιν ἄμνηνον
 20· τίθενά μιν ἐν πολέμῳ, ἢ χθέρουσιν ἀμφιπολύνειν·
 καὶ ῥ' ὀλοφυνδὸν αὔσει, μέγ' ἄχνη μένη κέα ῥ' ἔδον·
 ᾗ δ' ἀχνύν καὶ ἐμοῖο δὲ μᾶς κατὰ τῆχεος αἰνῶ,
 ἢ κατὰ πέρων, ἢ καὶ πυρὸς αἵψα βάλεσθε
 ἀργῆοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα τήματ' εἶσι·
 καὶ γάρ μεν πατέρ' ἰσθλὸν ἀήρατο Γ' ἠλῆος ἡδὲ
 θῆβη· ἐνὶ (αὐθιγῶν) δ' ἐνὶ φάιδι μὲν ἄνδρα,
 ὅς μοι ἔην μάλα πολλὰ, τά, τ' ἔλθετο θυμὸς ἐμοῖο·
 καὶ μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροισιν ἐτι παῖδα,
 ᾧ ἐπι κυδίσασκεν ἀπείριτον, ᾧ ἐπι πολλὰ
 200· ἐλπομένη, ἀπαρήσει κακὴ, καὶ ἀτάσθαλος αἶσα·
 τῷ, νῦν μ' ἀκηχεμένην πολυτερέος ἐν βίοτοιο
 νοσφίσαντ' ἐαυμένως, μή δ' ᾗς ἐαδῶματ' ἀχρεῖ
 μήδ' αὖ δορυκτῆτοισιν, ἐπεὶ νῦν μοι ἔκ' ἐτι θυμῷ
 ὄνασεν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ἔνεκα δ' αἰμῶν
 κηδεμόνησ' ὄλεσεν· ἄχος δὲ μοι ἄχνηται αἰνὸν
 ἐκ ῥῶων συγχεροῖσιν ἐπ' ἀλγῆτι οἰωδῆσαν·
 ἢ ῥ' αὖ λικαιομένη χθόνα δύνειναι· ἔγρ' εἰσικεν
 20· ξωέμεναι κήνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος, ὄνειδος
 ἀμφιχάσθ'· δῖον γὰρ ὑπόφρον' ἐμμεναι ἄλλων·
 200· οἶδ', βίη ἀέκυσαν ἄγον ποτὶ δύναν ἦμαρ·
 ἄλλοι δ' ἄλλοις ἐν δῶμασιν θυμὸν ἔλειπον
 ἄνδρες· ἐν δ' ἄρα τοῖσι βοὴ πολὺ δακρυδῶρος
 αἰνῶν ἐν μετῆροισιν ἀντήνορος, ἔνεκα ῥ' αὐτῶς

ΤΩΝ ΕΙΣΙΔΑ.

ἀργῶι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατῆν,
 ὃς ἐξήνεσ' ἑταίρῳι κατὰ πτόλιν, καὶ ἰσαώσιν
 ἰσοθέον Μενέλαον ὁμῶς ὀδυσσῆϊ μολόντα·
 τῷ δ' ἐπίπρην φέροντες ἀχμῶν φέρτατοι ἦδον,
 αὐτὸν μὲν ξώνοντα λίπον, καὶ κτῆσιν ἄπασαν,
 καὶ θεῖ μιν ἄλ' ὁ μιννοί πανδερκέα, καὶ φίλον ἄνδρα·
 310. καὶ τότε δὴ πάϊς ἰσθλὸς ἁμύμονος ἀχιχίσαο
 πολλὰ καὶ μὲν περὶ ἄστυ θειγενέος Πριάμοιο
 θυρῇ, καὶ ἠγορήν, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσας,
 ὡς ἴδε δισμυτιῶν ὑπὸ χάρσσι λαυαλίῃσιν
 αἰθό μινον πτολίεθρον, ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαὸν
 πανσυνδήν, καὶ κτῆσιν ἀπέρριτον, ἔκ τε μελάθρων
 ἔλκο μένους ἀλόχους ἅμα παίδεσσιν, ἢ κ' ἄρ' αὐτῷ
 ἔλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδὲν ὀνυχία κάρην,
 αἷμα δ' ὠρμαίνεσκε νόσος μέγα πῆ μὲν παλῦξαι·
 ὡς δ' ὀδ' αἰλὸς κατὰ βένθος ἀνῆρ οἴαντο μῶν
 320. τῆς ἐπιστὰ μινῶς, ἄνεμ' οὐ, καὶ κῦ μ' ἀλεχθόν
 πάντοθεν ἐαυόμενον, συγερῇ δ' ὑπὸ χέματος ὥρῃ
 χάρα καὶ μῆ, καὶ θυμὸν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
 ὀλλυμένης ἀπάνευθε, λιπὼν οἴκα μῦθον,
 τυτθὸν ἐπὶ σκάφος ἔει, μέλ' δ' εἰς ἔτι νηὸς
 φορτίδος, ὡς πάϊς ἰσθλὸς ἁμύμονος ἀχιχίσαο
 ἄστυ λιπὼν θηίοισι κατ' ἐκθρομένον πυρὶ πολλῷ,
 ἔγχε, καὶ πατέρα σφόνδεσιν ἀρπάζας, φορέεικε,
 τὸν καὶ, ἐπὶ πλατύνωμον ἐφρασάμενος κρατερῇσι
 330. χερσὶ, πολυτλήτω ὑπὸ γῆραϊ μοχθίζοντα,
 τόν δ' ἀπ' ἄλλης μάλα χάρ' ἐπιφύωντα πόδεσσιν
 γαῖης ὑλομέν', ἔδ' ἐφ' ὀβύμνον ἔρρα μόθοιο
 ἐξήνι πολέμοιο δυσχεῖος· ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης
 ἐκρέματ' ἐμπιπυῶς ἀπαλὸς πάϊς· ἁμφὶ δ' ἐδάκρυ
 χυλάτ' ἐθι

ΤΟ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

χάνατό οἱ ἀπαλῆσι παρείασιν· αὐτὰρ δ' ἐν κρηῶν
σώμαθ' ὑπέρβορε πολλά θοοῖς ποσσὶ· πολλὰ δ' ὄν' ὄρρη
ἐν ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ' ὄδον ἤγε μόνον,
ἠγώνον, καὶ παῖδα, καὶ ἀνέρα τῆ ματος ἀνῆ
πρόφρων ἑυομένη· τὸ δ' ἔσθ' αὖ μένος ὑπὸ ποσσὶ
πάντῃ τυρ ὑπόεικε· περιγίγοντο δ' αὐτ' μά
340 ἠφάστου μαλεροῖο· καὶ ἔχρεα, καὶ βέλι ἀνδρῶν
πίπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονός, ὅππ' ὅς' ἀχαιοὶ
κῆρ' ἐπ' ἔριφ' ἀν πολέμῳ ἀνδρακυόεντι·
καὶ τότε δ' ἠ Κάλχας μετ' ἄλ' ἴαχε λαὸν ἱέρων·

ἴχεθ' Ἀινείας κατ' ἰφθιμίνοιο κερήνῃ
βάλλοντος συνόεντα βέλι, καὶ λόγια δ' ἔρα·
τ', γὰρ θείσφατόν δ' ἐπὶ θῶν ἐριμυδὲ βυλῇ
θύμβριν ἀνυρεῖθρον ἀπ' ἐάνθοιο μολόντα,
τυξέμεν ἱερὸν ἄστυ, καὶ ἴσσο μίνοισιν ἀνῆ
ἀνθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυαπερέεσι βροτοῖσι
350 ποικράνεν· ἐν τῷ δὲ γένος μετόπιον ἀνάξεν,
ἄχρισ ἐπ' ἀντολίην τε, καὶ ἀκάματον δ' ὕσιν ἔλθῃ·
καὶ γάρ οἱ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
ὅσσος δ' ἠ πάϊς ἐστιν εὐπλοκάμυ ἀφροδίτης·
καὶ δ' ἄλλως τὸ δ' ἀνδρὸς ἰὸς ἐπιχώμεθα χῆρας,
ὅσσος καὶ οἱ χυσοῖο, καὶ ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν
ἀνδρα σάοι φάροντα καὶ ἀμοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν·
τ', πάντων προβέβηκεν ἰὸν πατέρ', ἠδὲ καὶ ἠῶ·
νῦξ δὲ μιν, ἥ μιν ἔφηνε καὶ ἠῶ παρ' ἱέρωντι
ἥπιον ἐκπαλῶς, καὶ ἄμε μῦθ' ἑα παρ' ἱέρωντι
360 ὡς φάτο· τοῖς δ' ἐπίθοντο, καὶ ὡς θεὸν ἔσοράσκηον
πάντ'· ὃ δ' ἔσθ' αὖ μένος ἐξ ἄσπεος οἶο βεβήκει,
ἥχι' ἐποιπνύοντα πόδ' ἐφίρον· ὃ δὲ τι φέοις
ὄρσειοι πόλιεθρον ἐκκτὶ μενον δ' ἱππεθρον·

καὶ τότε δὴ Μινύλαος ὑπὸ ξίφει συνόνει
 Διὶ φοβὴν κατ' ἐπεφνε, κρηβαρίοντα κινήσας
 ἀμφ' ἐλάνης λήλαια δύσα μορον· ἥ δ' ὑπὸ φύξῃ
 κούβητ' αἰ με. πορσιν· ὅς' αἶματος ἐκχυμένοιο
 γήσεν ἀμφὶ φόνου· τόσον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
 ὦ κύον, ὡς τοι ἐγὼ γὰρ φόνον συνόνειτ' ἐφίηκα
 380. σήμερον· ὅδε σι διακινήσεται ἡριγένεια
 ζῶον ἐπ' οὐρανῷ, καὶ εἰ Διὸς ἄνχαι ἔσται
 γαμβρὸς ἐρίσ μαράθοιο· μέγας δ' ἐσ' ἐξ αὐτ' ὀλεθρος
 ἡμετέρης ἀλόχοιο, παρ' ἡμετέροισι δαίμντα
 ὀργαλέως ὥς ῥέ καὶ ἔλο μένοιο πάροισι
 θυμὸν ἀλεξάνδροιο κατὰ μόθον ἀντιόωντος,
 νοσφισάμην· καὶ κέν μοι ἐλκρότατον πέλει ἄλλος·
 αἷς δ' ἄλλοι, ἵκανεν ὑπὸ ξόφον οὐκρούοντα,
 τί σ' αἰσιμα πάντα· σέ δ' ἔν' ἄρ' ἐμμελλεν ὀνήσειν
 ἡμετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ θέμιν ὕποτ' ἀλὶ ῥοί
 390. ἀνὴρ δὲ ἐξαλείονται ἀνήρατον, ὅσων ἄρ' αὐτῷ
 ῥοράα νυκτὸς τε, καὶ ἡμέρας· ἀμφὶ δ' ἐπάντη
 ἀνθρώπων ἐπὶ φύλα δινερίῃ πετόντηται,
 πινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιῖσoras ἔργων·
 ὡς ῥέ πῶν, δηϊοσιν ἀνυλὲα τῶχεν ὀλεθρον·
 μαινετο γὰρ οἱ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μίτ' ἀέξωτ,
 ξηλήματ'· καὶ πολλὰ πέρι φρεσὶ θαρσαλέῃσι
 ῥωσὶ κακὰ φρονέουσιν, τὰ δ' ἡ θεὸς ἐξεπέλειαν,
 πρέσβα δὲ κη· κ' ἔνοι γὰρ ἀτασθαλὰ πρῶτοί' ἔρεξαν
 ἀμφ' ἐλάνης, πρῶτοί δ' ἐκ' ὄρμια τημῆναντο
 400. αἰτλιοι, ὅ ποτε κ' ἔνο δὲ ἐκ' ἐλάναιμα, καὶ ἱρὰ
 ἀθανάτων ἔλαβοντο παρὰ βασιῇσι νόοιο·
 τῷ, καὶ σφιν μετόπιθεν ἱρηνύδ' ἀλγιστῶχον·
 τόσων ἄρ' οἱ μὲν, ὄλοντο πρὸ τέχνης· οἱ δ' αὖτ' αὖτο

ΤΟ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

τερπόμενοι παρὰ δαυτί, παρ' ἡνίομοις ἀλόχοισιν.
 ὅφρ' δὲ δὴ Μενέλαος ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
 ἄνδρ' ἐνὶ παράκοιτιν ὑπόρο μένυσαν ὁμοκλῖν
 ἀνδρὸς κυριδίῳ θρασύφρονος· ὃς μιν ἀβρήσας,
 ὥρμητε κτανέην ξηλημοσύνησι νόοιο,
 ἥ μὴ οἱ κατέρυξε βίην ἐρώσας ἀφροδίτη,
 ἥ ἴα οἱ ἐκ χειρῶν ἐμβαλεῖ ξίφος, ἔχιδ' ἑρῶν.
 τὰ, γὰρ ξηλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο· καὶ οἱ ἐνερθε
 ἡδύν ἐφ' ἑμερον ὥρσε κατὰ φρενός, ἡδὲ καὶ ὄαυτο·
 τῷ δ' ἄρα βάμβος ἀεληπὸν ἐπὶ λυθεῖν· ὃ δ' ἄρ' ἔτλη
 κάλλος ἰδὼν ὀρίξηλον, ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι,
 οἷς ὥς περ φύλον αὖτον ἐν ἑρείῳ λήεντι

ἥ σῆκε, καὶ λῶν ὅτι βορέαο θυέλλα
 ἐαυμέναι κλονέοισι δὲ ἥερος, ὅτε νότοιο,
 ὡς ὁ ταφῶν, μένε θηρόν· ὑπεκλάσθη δὲ οἱ ἀλκή
 δρκο μένυ παράκοιτιν· ἄφαρ δ' ὄγε λήσατο πάντων,
 420 ὅαυτα οἱ ἐκ χειρῶν ἀνῆλτε κυριδίῳσι·

» πάντα γὰρ ἡ μάλα δαεθεὶς Κύπρις, ὑπερ' ἀπάντων
 » ἀθανάτων δάμνησι νόον, θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 αἰὶα καὶ ὡς, θεὸν ἄορα πρὸ χθονὸς αὖθις ἀβρήσας,
 κυριδίῃ ἐπόρυσσε νόος δὲ οἱ ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ·
 ὥρματ' ἐαυμένιοι· δόλῳ δ' ἄρ' ἔβελγεν ἀχαιῶς·
 καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἰεμένον περ,
 μελιχίοις μάλα πολλὰ παρὰ δῆσας ἐπέειπε·
 δῖέ σι γὰρ μὴ δὲ σφιν ἐτώσια πάντα γένηται·

ἴχεον νῦν Μενέλαε· χολῶ μένος· ὃ γὰρ ἔοικε

430 κυριδίῳν παράκοιτιν ἀναγρέμεν, ἥς πέρι πολλὰ
 ἄλλ' ἀνέτλη μιν, Πριάμῃ καὶ κητιδῶντος·
 ὃ γὰρ τοι ἐλένη πέλεσ' αὐτῇ, ὡς σύγ' ἔολπας·
 αἰὶα περὶ ξένῳ Διὸς, καὶ σφόδρα πείνης

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

λησα μέν· τῷ· κέν μιν ἐν ἀλγυί τίσατο δαίμων·
ὥς φάδ'· ὁ δ' αὖτ' ἐπίθου· θεοὶ δ' ἐρικυδέα ρόιν
κυανέοις νεφέλαι κελευφάλμιοι, γάασκον,
τόσφιν ἐν πλοκάμῳ ριτανίδος, ἥδ' ἐκ· ἥρης,
αἰ μέγα κυδιάσκειν ἀνὰ φρένας, ὅντ' ἐσίδοντο
περὶ μένον κλυτὰστυ θεογέτος Γριάμοιο·

183. αἷ' ὅντ' αὖτ' αὐτὴ εὐφρων ριτανίηνα
πάμπαν ἀσπερὺς ἦν, ἐπ' ἰάοι ἐνδοθι νῆ
Κακάνδριν ἤχων οἰλῆος ὄβριμος ὕδς,
θυμῷ τ' ἥδ' ὅσοιο βιβλη μένος· ἡ δ' οἰάνον
εἰσπίσω βάλε πῆμα, κε· ἀνέρα τίσατο λώβης·
ὅδ' οἰ ἔργον ἀγνῆς ἐσέσκειν, αἷα οἰ αἰδώς,
κε· χόλος ἀμφεχύθη· βλοσυράς δ' ἐξέφεν ὀπωπὰς
τηνὸν ἐς ὑφόρρον· περὶ δ' ἔβραχε θεῖον ἀγαλμα,
κε· δάπτεδον νηοῖο μὲν ἔβρασαν· ὅδ' ἡ λυγρῆς
λήγει ἀτασθαλίης, ἐπεὶ οἰ φρένας ἄσσε Κύπρις·

190. πάντα δ' ἄλλοθεν ἄλλα κετηρεῖποντο μέλαθρα
ὑφ' ὅθεν· ἀξαλῆν δ' ἐκόντις σιγα μίσχοτο κεπνῶ·
ᾧρτο δ' ἄρα κτύπος αἰνός· κλέοντο δ' ἐ πάντα
ἀντι μάχοιο μέλαθρα· κεταίβητο δ' ἄσπιτα ἄκρη
πέρραμον ἀμφ' ἐρατὴν, περὶ δ' ἰδὼν ἀπόλλωνος,
τηνὸν τε θάβον ριτανίδος, ἀμφὶ τε βωμόν
ἐρμῆν· βάλα μοι δ' ἐκετεπρήθοντ' ἐρατῆν·
ἡγνῶν Γριάμοιο· πόλις δ' ἀμαυνετο πάσα·
ῥῶδς δ' οἰ μὲν, πασι νῦν ὄρχειν ὀλέκοντο,
οἷ δ' ὅντ' ἀνταλῆν τε πυρὸς, σφετέρων τε μελάρων·
190. ἐνθάσφι κε· μοῖρα κεκῆν, κε· τύμβος ἐτίχθη·
ἄλλοι δ' ἐξίφειαν ἐν δαίλα μὸν ἔλασαν,
πῦρ ἄμχ δ' οὐ μνῆται ἐπὶ προθύροισιν ἰδόντες·
οἷ δ' ἄρ' ὁ μῶς τεκέαι κετακτείναντες ἀκοῖτιν,

ΤΟ ΤΡΙΣΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ.

καὶ πῶς οὐκ ἔργον ἀπαλήσαντο δὲ ἀνὰ κή.
 καὶ ἴα τις οἰόμενος δῆϊων ἐκαστὴ μμεται αὐτῶν,
 ἐκποθεν ἡφάεσσι τοῦ ἀνὰ κάλπιν ἀφράς,
 ὡρμηγεν ποτίεσθαι ἐφ' ὕδατι· τὸ δὲ παραφβάς
 ὀρῶντων τις, ἐτυφεν ὑπ' ἐλχέϊ· καὶ οἱ ὅλασε
 θυμὸν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρὴ μένον· ἤριπε δ' ἔσω
 450 δώματος· ἀμφὶ δὲ οἱ κένεῃ περικάππεσε κάλπις·
 ἄλλος δ' αὖ φάτων τις διὰ μεταροιο, μισόδ' μὴ
 ἔμπεσε κίκομένη· ἐπὶ δ' ἤριπεν αὐτὸν ὀλεθρον·
 πολλὰ δ' αὖτε γυμνασθεσθ' ἀνιερὴν ὑπὸ φύξαν
 ἰαύμαναι, μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώματι παίδων,
 ὅς τις ποτὶ ἐλχέεσσιν· ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσσὶν ἵσταί,
 πῶσιν ὁ μῶς ἀπόλοντο, δόμων ἐφύπερθε πεσόντων·
 ἵπποι δ' αὖτε, κύνες τε δι' ἄετος ἐπὶ οἴκῳ,
 φάροντες συζεοῖο πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ πῶν
 460 σείβον ἀποκταμένους· ζωῶσι δὲ τῆμα φέροντες,
 αἶν ἐρήνυντο· βοὴ δ' ἀμφιέχεν ἄστυ,
 καὶ τινος ἀζηνοῖο διὰ φλογὸς ἑανμένοις
 φθεγγομένων· τὸ δ' ἐνδον ἀμήλιχος αἶα δάμασεν·
 ἄλλον δ' ἄλλα κέλευθα φέριν συζεοῖτος ὀλέθρου·
 φλόξ δ' ἄρ' ἐς ἡέρα δ' ἵαν ἀνέχετο· πέπτατο δ' αἶλη
 ἀσπετος· ἀμφὶ δὲ φύλα περικτιόνων ἐρόωντο
 μέχρις ἐπὶ δάων ὀρέων ὑψηλὰ κάρηνα,
 θρηϊκῆς τε σάμοιο, καὶ ἀρχαίου τενέδοιο·
 καὶ τὶς ἀλὸς κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἐκφατὸ μῦθον·
 470 ἤνυσαν ὀρῶντι κρατέροφρονες ἀσπετον ἔργον,
 πολλὰ μάλ' ἀμφ' ἐλῆνης ἐλικοβλεφάροιο καμόντες·
 πᾶσα δ' ἄρ' ἢ τὸ πάροιθε πανόληθρος, ἐν πυρὶ ἡοίη
 καίεται· ὃ δὲ θεῶν τις ἐλδομένοισιν ἄμωιν·
 Γάντα γὰρ ἄλκας αἶσα βροτῶν ἐπιδέριετ' ἔργα·

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

- καὶ τὰ κτλ. ἀ κτλ. πάντα, καὶ ὅτι δ' ἰδὴ καὶ καὶ ὅτι,
- καὶ ἡντα τίθισι. τὰ ἰδὴ ὅτι μόνον θῆκε.
- πολλὰ καὶ δ' ἐξ ἀγαθῶν, πῶς καὶ κτλ. ἐκ δὲ καὶ κτλ.,
- ἰδὴ δὲ, ἀ μὲν βό μόνον πολυτλήτης βίοντοιο.

ὡς ἂν ἔφη μερόπων τις, ἀπὸ προεὐάσπετον αἶγλην
εἰσορώω· συνόεινα δὲ τ' ἀμφιχερῶς οἰζύς.

190. ὁρῶσι δ' ἀνὰ ἄστυ καὶ δόμοι, καὶ τὰ αἶται
λαῦροι ἀπὸ φρόνα πόντον ὀρινόμενοι κλονέουσιν,
ἐπὶ ὅτ' ἀρ' ἀντιπέρηθε δύσκακος ὀρητύριοι
βηλὸν ἐς ἀσπερέντα θυτήριον ἀντέλλουσιν,
ἐς νότον ἡερέντα τετραμμένον, ἀμφὶ δ' ἂν αὐτῷ
πολλὰ ὑπὸ βρυχῇ καὶ ἀμαλύνοντ' ἐν πόντῳ,
ὀρνυμένων ἀνέμων, οἷς ἰκαιοῖτο ἀχαιῶν
πόρβοι ἴλιον ἀπύ· τόδ' ἐν πυρὶ καίετο πολλῷ,
ὡτ' ὅτεος κασίησιν ἄστυ καὶ αἰμένον ὕλης,

200. ἰδὴ δὲ καίεται ὑπὲρ πυρὸς ὀρνυμένοι
ἐξ ἀνέμων, δολιχαὶ δὲ περιβρομέουσι κοῶναι,
τῷ δ' ἄρα λυγαλῶς ἐνιτῆρεται αἶγρια πάντα,
ἡφάσου βίη περισφέντα καὶ ὕλην,
ὡς ῥῶδ' ἐκτίνοντο κατὰ πτόλιν, ὅτε τις αὐτῷ
ῖνυτ' ἐκταρνίων· περὶ γὰρ αἰνὰ πάντοθε μοῖραι
μακρὰ περιήσαντο, τὰ περ βροτὸς ὑπὸ τ' ἀλυσί·
καὶ τότε Διμοφώνοντι, μενιπτολέμῳ τ' ἀκμάματι
Θησῆος μεγάλῳ δ' ἄσπεος ἦν τετο μήτηρ,
καί τ' ἐλδομένη· μακάρων δὲ τις ἡγεμόνων,
ὅς μιν ἄρ' ἐκτίνοντι κατὰ πτόλιν· ἦ δ' αἰετο

500. φάγ' ἐκ πολέμοιο, καὶ ἐκ πυρὸς· οἷδ' ἐσθλόντ' ὅς
αἶγλην ἐν ἡφάσου δὲ μᾶς, μέγας τε ζωακὸς,
αὐτῷ ἔμμεν ἔφαντο θεογενέος ἱεράμοιο
ἀντιθέων παρὰ κοῖτιν· ἄφαρ δὲ οἱ ἐμμε μαῶντ' ὅς,

ΤΟ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

χῆρας ἐπὶ ῥίφαντο, λιλαῖο μὲν οἱ μὴ ἄρεσσαι
 ἐς δαναούς· ἥ δ' αὖν ὄν ἀναστράχουσα, μετ' ἡνδρα-
 μὴν καὶ κύνεσσι μά τινα φιλοπῶλέμων δρῖζων,
 δῆϊον ὡς ἐρύοντο, εἰς ἐπὶ νῆας ἄρεσσε.
 ἔνθα βωτιάδων γένος ἄρχομαι, ἀλλὰ μοι ἐσθλὸν
 αἶμα πέλει δαναῶν μάλ' εὖ κλέεε, ὅαυτε Πεισθα-
 540. γείνατο μ' ἐν ῥοίξῃ· γὰρ μὲν δ' ἐδνώσατο Δίος
 Αἰγύς· ἐμ δ' ἄρ' ἐμοῖο κλυτὰς πάϊς πλετοῖ· ὅς τις
 ἀλλὰ με πρὸς μεγάλοιο Διὸς, τεργιών τε τεκνῶν,
 εἰ ἐτιόν ὅς τις ἀμύμονος ἐσθλὸν ἵκοντο
 ἧς δ' αὖ μ' ἄρ' ἔδῃσι, φίλοισι δὲ παῖδ' ἐπὶ κένυ
 δῆξατ' ἐλδομένοισι κατὰ στρατὸν, ὅς περ οἶω
 ὅ μ' ἐμὶ ὁ μήλιος· μ' μὲν ἀναπνύσει δὲ μὲν ἥτορ,
 ἢν κέν τις ξωπτάσῃ δῶ, καὶ δρῖς ἐσθλὸν ἄμφω·

ὡς φάτο· οἳ δ' αἶοντο, ἔν μ' ἠέσαντο τεκνῶν
 ἄμφ' ἐλίνης ὅς ἔρεξε, καὶ ὡς διέπερσαν ἀφ' ἰδνας
 550. κῆροι ἐριζύποιο Διὸς πάρος, ὅππῃ δ' ἄρ' αὐτῇ
 ὅς μιν ἐπ' ἀπ' ἀνθεν ἀπεκρύφοντο τιθήναι,
 νηπιᾶς ἔτ' ἐόντας· ἀναμνήσαντο δ' ἀναῦψ
 Αἰθρῆς, ὅα' ἐμὸς ἦεν δορυκτῆρ' ὑπ' ἀνάγκῃ,
 ἄμφω μὲν ἐκύρητε, καὶ ἀμφίπολος γιγνώσκει
 ἀντιθέης ἐλίνης· σὺν δ' ἄμφασιν κ' ἐχάροντο·

Δημοφῶν δὲ μιν ἦς ἐλδομένη προσέειπεν·
 σοὶ γὰρ δὴ τέλει οὖσι θεοῖσι θυμὸς ἐλδοῦρ
 αὐτῇ, ἐπ' ἧρα δέδοικας ἀμύμονος ἧτος ἧας
 ἡμέας, οἳ σὶ φίλης σωκυραῖοι καλὰ μῆσιν,
 560. οἷο μιν ἐς νῆας, καὶ ἐς ἐλλάδος ἑρὸν ἦδ' αὖ
 ἄξομεν ἁσπασίως, ὅθι περ πάρος ἐμβασίλου·
 ὡς φάμενον, μεγάλοιο πάρος προσπῆξατο μήτηρ,
 χεῖρ' οὖτ' ἀμφιβαλῶσα· κύνει δὲ οἱ ἀρέας ὤμους,

ΤΩΝ ΕΙΣ .ΙΔ.

καὶ κεφαλὴν, καὶ στήνα, γένε'α τε λαχτήνετα.
 ὥς δ' αὐτως ἀκάμαντα κύνειν. περὶ δὲ σφίσι δ' αὖρ
 ἡδὺ κατὰ βλεφάροισιν ἐχέοντο μυρομένοισιν.
 ὥς δ' ὅτ' αἰξήσιοι μετ' ἀνοδαποῖσιν ἰόντος
 λαοὶ φημίξωσι μόρον, τὸν δ' ἐκποθεν ἤδ' ὅς
 ὕπερον ἀγρήσαντ' εἰς οἰκίαν νοσήσαντα,
 350 κλαῖουσιν μάλα τερπτόν, ὃ δ' ἐμπαλὶ παῖσι καὶ αὐτὸς
 μύρεται ἐν μεταροῖσιν ἐπωμαδ' ὄν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 ἡδὺ τι μυρομένοισι περιπίπτει ὡν,
 355 μυρομένων, λαρὸς γόος ἀμφιδεδήγ.
 καὶ τότε πῦν Γριάμοιο πολυκτῆτοιο θυγάτρα,
 Λαοδίην ἐπέουσιν εἰς αἰθέρα χέρας ὀρέξαι,
 ἀνδρομένην μακάρων ἀτερείσιν, ὅφρα εἰ γαῖα
 ἀμφιχάη, πρὶν χέρα βαλῆν ἐπὶ δ' ἄλγα ἔργα.
 τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν ἐνερθεῖν
 360 ἤξεν ἀπ' ἁρσέων. ἡ δ' ἔπεισ' ἡσὶ θεοῖο
 365 πύρην δέξατο δ' ἴαν ἔσω νόοιο βερέθον
 ἰλὶν ὄλλυμένης, ἥς γενεά φασι καὶ αὐτῶν
 ἡλέκτρην βαθύπεπλον ἐὼν δὲ μασ' ἀμφικελεύφα
 ἀχλύϊ, καὶ νεφέων ἀνιχεμένην χορὸν ἄλλων
 πλητῶδων. αἰετὲς, οἱ ἀδελφοὶ γέγοναν.
 αὐτὰρ μετ', ἀμφοῖσιν ἐπ' ὀφείτ' ἀνθρώποισιν
 ἰλασθὼν ἀντέλλουσιν εἰς ὕραν ὄν. ἡ δ' ἄρα μύνη
 κούβεται αἰὲν αἴσος, ἐπ' ἰαοίης εὐδελῆ
 Δαρτάντ' ἐρὼν ἄστυ κατήριπεν. ὅδ' οἱ αὐτὸς
 370 Ζεὺς ὕπατος χάρις μνησεν ἀπ' αἰθέρος, ὅπως μοῖραις
 375 ἀνὴρ καὶ μετὰλοιο Διὸς μέγας. ἀνὰ τὸ μέν περ,
 ἀθανάτων τάχ' ἔρεφεν εὖς νόος, ἡ δὲ καὶ ἐκεί.
 ὄρτοι δ' ἐτι θυμὸν ἐπὶ ῥέεσιν ὄρινον.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΛΕΒΡΟΥ ΓΑ
ΡΑΛΕΙΦΟΜΕΝΩΝ,
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣ·
ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Αὐτὸς ἅπ' ὠκεανὸς θεὰ χρυσόθρο
νος ἦώς
ἔρανον ἡσανόρουσι· χάσας δ' ὑπὲρ ἴο
ξατο νύκτα.

οἱ δὲ βίη, βόην ἀνερκία δ' ἠώσαντο
ἄρ' ἔοι, καὶ κτήσιν ἀπείρονα λήϊσαντο,
χρημάρχοις ποταμοῖσιν ἐοικότες, οἵ τε φέρονται
ἐξ ὀρέων κρηναχιδὸν ὀρινο μίνε νετῶο,
πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ, καὶ ὅπ' ὅσα φύετ' ὄρεσφιν
αὐτοῖς σὺν πρῶνεσσιν ἔσω φορέοισι θαλάσῃς,
ὥς θαναδὶ πύρσαντες ὑπαίτυρι βωϊὸν ἄστυ,

10. κτήματα πάντα φέρεσκον εὐσηκάρβυς ἐπὶ νῆας·
σὺν δ' ἄρα βωϊάδας κρητὰ ἵναον ἄλλοθεν ἄλλας,
τάς κ' ἰδὼ, ἔτ' ἀδ' μῆτας, καὶ νηϊάδας οἷο γάμοιο,
τάς δ' ἄρ' ὑπ' αἰζηνοῖσι νέον φιλότῃτι δαμείσας·
ἄλλας δ' αὖ πολιοπλοκάμυς· ἑτέρας δ' ἄρ' ἐκ γυνῶν
ὀπλοτέρας, ὧν πάδας ἀπ' ἔρυσαντ' ἀπ' μαζῶν,
ἥς τιον χεῖραςι γλάχος περιμαμῶωντας·
τοῖσιν δ' ἢ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
ἦν ἐν παράκοιτιν ἅπ' ἄσπεος αἰθομένοιο,
ἐξανύσας μέγ' ἔργον· ἔχεν δὲ ἑχάρμα, καὶ αἰδώς.

20. Κασάνδραν δ' ἄνε δ' ἴαν εὐμείλις ἀγαμέμνωνι·
ἀνδρὸς μάχην δ' ἀχιλλῆος εὐς πάϊς· αὐτὰρ ὁ δυνάδῃ,
ἔλκε βίη· ἐκάβην· τῇσ' δ' ἀθρόα δέκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν
πίδακας ὥς ἐχύνοντο· περίρτο μέεσκος δὲ γῆα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

- καὶ κραδίη ἀλάλυντο φόβῳ· δευδαίητο δὲ χαίτας
 πρῶτος ἐν πολλοῖσι· τέφρῃ δ' ἐπιτέπητο πολλή,
 τὴν πνῆπ' ἔχραϊώς ἀδὴν κατεχάυντο χερσίν,
 ὅλλυ μὲν Γριάμοιο, καὶ ἄστος αἰδομένοιο·
 καὶ ῥα μέγα συναχίετ' ἀμφὶ ἐδύλῳ ἦμαρ
 μάτ' αἰκίζο μένην· ἑτέροσ' δ' ἐτέρην γούωσαν
 30. ἦν φωϊάων σφετέρῃσ' ἐπὶ νῆας ἀνάγκη·
 αἰδ' ἀδινὸν γούωσαι, ἀνίσχον ἄλλοθεν ἄλλαι,
 νηπιόχοις ἅμα παῖσι· κινύμεναι μάλα λυγρῶς·
 ὥς δ' ὅπ' ὅτ' ὀργισδούσι· ὁ μῶς σὺν νῆπια τέσσα
 στα μὲν ἅπ' προτέρῳ ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσι
 ἀνέροσ' ἐγρομένοισι πῶς χέματι, ταῖς δ' ἀλιγυγόν
 μίγδα περιβύξοισι δινηκεῖ ἀηήλοισιν,
 ὥς ῥα δανασαῖσιν ὑπεσεύχοντο δαμῆσαι·
 ἴσσην δ' αὖ καὶ ἀνάσαι, καὶ δ' μοῖς, φέρεν ἀπάγκη·
 αἰὲς μὲν ἐλέην γούσ' ἀμφέχεν, ἀχαιοὶ αἰδῶς
 40. ὁμμασι κυανέοισιν ἐφίεσαν· καὶ οἱ ὕπερθεν
 καλλὰ ἀμφερύθηνε παρήϊδ'· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μὴ ἐκίψαν
 κυανέῃσ' ἐπὶ νῆας, ἀεικίλωνται ἀχαιοί·
 τῶαυχ' ὕποβ' ὀρέοντο, φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ·
 καὶ ῥα καλυφάμενη κεφαλὴν ὑπένερε καλύπτῃ,
 ἔαστο νιαγμένοιο κατ' ἵχλιον ἀνδρὸς ἴσις,
 αἰδοῖ πορφύρεσκα παρήϊον, ἣν τε Κύπρις
 αὐτὴ μιν ὑρανίῳνε δ' αἰκλόνῃσιν ἄρκος·
 ἀμφαδὸν ἔσενόησάν ἐδ' ἄλγος αἰχμηνοῦσαν
 50. δεσμοῖς ἐν θαμνοῖσι δαήμονος ἠφαιστοῖο,
 τοῖς, ἐνὶ κείτ' ὀρέοντο φρεσίν, αἰδομένο τε,
 ἱλαδὸν ἐγρομένοισι μακάρων γένος, ἥδ' ἐκείνῳ
 ὕφαστον· δγδὸν γὰρ ὠφθαλμοῖσιν ἀνόητος

ΤΟ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

- ἀμφαδὼν εἰσοράσθαι ἐπ' αἰχῇ θηλυτέρῃσι·
τῇ, ἐλένην κ' ἦγα δέμας, καὶ ἀκήρατον αἰδῶ,
ἥ τις σὺν βράσει δορυκτῆταισι κ', αὐτὴν
ἦτοσ' ἐπ' ὀργῶν αἰνέεισ'· ἀμφὶ δέ λαοὶ
θάμβεον, ἀδρήσαντες ἀμῶ μῆτιο γυναικὸς
ἀγλαΐῃ, καὶ κάλλος ἐπύρατον· ὅδε τις ἔτλη
60. κ' ἦνιν ὅτε κυρηνίδον ἐτβολῆσι χαλῆται,
ὅτ' αὖ αἰμφαδῖν, αἰὲς ὡς θεὸν εἰσορώωντο
ἁσπασίως πᾶσιν γὰρ ἐλθομένοισι φαιάνθη·
ὡς δ' ὅτ' ἀλαομένοισι δι' ἀναμάτοιο θαλάσσης
παῖς ἐν μετὰ θηρὸν ἐπαυχομένοισι φατήν,
οἶδ'· καὶ ἐκ πόντοιο, καὶ ἐκ θανάτοιο φηγόντες,
πάρῃ χάρ' ὀρέγονσι χειρὸς ἁσπτα θυμῷ,
ὡς θανάτοιο περὶ πάντες ἐγέθον· ὅτ' ἔτ' αὐτοῖς
μνήστ' ἐν κ' μάτοιο δύσαλγος, ὅδε κυδοίμῃ·
τοῖον γὰρ Κυβέρην νόον ποιήσατο πάντων,
70. ἦρα φέρον' ἐλένη ἐλινώπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ·
καὶ τότ' ἄρ' ὡς ἐνόησε φίλον διελχίονέον ἄστυ
ξάνθος ἐθ' ἀματόεντος ἀναπνέων ὄρουμαζδῷ,
μύρετο σὺν νύμφαισιν, ἐπὶ κ' κόν' ἐμπεσε βόη
ἐκ ποθέ, καὶ Προϊάμοιο κ' ἐπὶ μάλα δαυε πόληα·
ὡς δ' ὅτε λήϊον αὖτον ἐπιβρίσασα χαλάξα
τυτθὰ διατμήξῃ, σάχυσ' δ' ἄπ' πάντας ἀμέρῃ
ῖπῃ ὕπ' ὀργαλῇ, καλᾶν δ' ἄρ' χυλάτ' ἔραξε
μαφιδίῃ, καρποῖο κ' ἐτ' ὄλεος ὄλυν μένοιο
λαυγαλίως, ὄλοδ' δ' ἐπὶ μέγα πένθος ἄτακτι,
80. ὡς ἄρα καὶ ξάνθοιο περὶ φρένας ἤλυθεν ἄλγος,
ἰλὶν οἰωθέντος· ἔχιν δέ μιν αἰὲν ὀϊζὺς
ἀθανάτων περ' ἰόντα· μακρὴ δ' ἀμφέσεν ἰδὴ,
καὶ σιμόεις· μύροντο δ' ἀπὸ προθι πάντες ἱναυλοῖ.

- ἰδῆσαι Γριάμοιο πόλιν περικυκλῶντ'·
 ὄρνεις δ' ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα κρηχάωντ'·
 μέλποντ' ἐνίκης ἑρικυδὸς ὄβριμον Ἀλκίην·
 ἄλλοτε δ' ἐξέθεν μακάρων γένος, ἥ δ' ἔκ' αὖτ'
 θυμὸν τολμῆντα, καὶ ἄφρονον ἔργον ἐπέψ·
 μολεῖ δ' ὕραν ἵκε δὲ αἰθέρας, ὅτε κοροῖων
 90. κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὅ ποτ' αὖδ' ἰεν ἡμαρ ἵκωνται
 χεῖματος ἐξ ὁλοοιο, πέλει δ' ἄρα νῆεμος αἰὲρ,
 ὥς τ' ὧν, παρ νῆας μέγ' ἐνδοθι γινόμενον κῆρ
 ἀθάνατοι τέροντο κατ' ὕραν, ὅσοι δ' ὥρωι
 ἐκ θυμῷ τέλοντο φιλοπολέμων δ' ὀργῶν·
 ἄλλοι δ' αὖ χαλεπαῖνον, ὅσοι φῶεσιν ἄμεινον,
 δ' ἡ νόμιοι Γριάμοιο καταιθόμενον πολίεθρον·
 αἷ' ὅ μ' ἄν ὑπὲρ αἶσαν ἐλδομένοισι περ ἀμύνειν,
 100. ἔσθινον· ὅ δ' ἔγ' αὐτὸς ὑπὲρ μόρον ὕδ' Κρονίαν
 ῥηϊδίως δύνατ' αἶσαν ἀπώσσειν, ὅς τε πύρι πάντων
 ἀθανάτων γένος ἐστὶ, Διὸς δ' ἐν πάντα τέλονται·
 ὄρνεις δ' ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντ'·
 παῖον ὁ μῶς χίξῃσι καὶ ἐαυμένοι περὶ βωμῆς,
 λήβεσκον μέθυ λαρόν ἐπ' αἶδομένησι θυγαῖς
 ἦρα θεοῖσι φέροντες, ἐπὶ μέγα ἤνυσαν ἔργον·
 πολλὰ δ' ἐν εἰλαπίνῃ θυμὸν δ' ἐκὼς ἀνέσκειν
 πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἐνδοθι δόριος ἵππος·
 θαύμαζον Σίνωνα περικλυτὸν, ὅαυτ' ὕπ' ἐσση
 λῶβην δυσμενέων πολυκηδέα· καὶ ἴα' ἐ πάντες
 μολεῖν, καὶ ζερεῖαν ἀπειρεσίοισι τίεσκον
 110. αἶν· ὅ δ' αἶν φρεσὶν ἦσιν ἐγὼ τε τλήμονι θυμῷ
 νίκη ἐπ' ὀργῶν· σφετέρῃ δ' ὕκ' ἄλυστο λῶβη·
 120. ἀνέρι γὰρ πίνυτ'· καὶ ἐπὶ φρονι, πολλοὶ ἄμεινον
 130. ἦνδ' ὅς καὶ χυσοῖο, καὶ ὕδ' ὅς καὶ ἄλλων

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

• ἰσθλῶν, ὃ πῶσα δὴ, καὶ ἔσται ἀνθρώποις·
 οἷδ' ἀρα παρ' ἡνίαιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες,
 δόρπειον ἀμύλοισι δ' ἰντεμῶς ἐνέποντες,
 ἠνύσαμεν πολέμοιο μακρὸν τέλος· ἥρά μεθ' αὐρὺ
 κῦδος, ὃ μῶς δ' ἡίοισι μέγα πρὸ λῆθρον ἐλόντες·
 ἀμὰ Ζῶν, καὶ νόσον ἐέλδο μένοις, κατάνυσον·
 20 ὥς ἴφαι· ἀμ' ἔ' πᾶσι πατήρ ἐπὶ νόσον ἔτασεν·
 τοῖς, δ' ἔ' τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος· ἔκ' ἔ' αὐτοῖς· λή
 • δ' ἡμα πῆλιν πολέμοιο δ' ὀνηχέος, ἀμ' ἐπὶ ἔρκα πρ
 ἀνομήνις ἐπ' ἔποντο, καὶ εὐφροσύνης ἔρατ' ἦν·
 ὅς δ' ἦ τοι πρῶτον μὲν ἐέλδο μένοις ἀείδειν
 λαοὶ ὅπως σμάρθεν ἐς αὐλίδος ἰδὸν ἔδασ,
 ἥ δ' ὥς πηλὸν μέγα σθένος ἀκ' ἡμάτοιο
 δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν δ' ἐπὶ ρεῖ πόλιν αἶσ,
 ἐν δ' ἐκ' αὐτῶν κατὰ γαῖαν ἀπείριτον· ὅσα τ' ἔρεξεν
 Τηλεφονὸς ἀμφὶς ἄνακτα, καὶ ὄβριμον ἠετίωνα·
 30 ὥς κύνων κατ' ἐπὶ φθινὴν ὑπέρβιον, ἥ δ' ὅς ἀχαιοὶ
 μαρνάμενοι μετὰ μῆνιν ἀχιλλέος ἔργα κάμοντο·
 ἔκτορα δ' ὥς ἔρυσεν ἔης περὶ τέχεα πάρος·
 ὥς θ' ἔλε Γενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὥς τ' ἐδάμασεν
 Ἥρα Τιθωνοῖο, καὶ ὥς κτάνε καρτερὸν Αἴας
 Γλαῦκον εὐμελῖν, ἥ δ' ὥς ἐρικυδέα φῶτα
 Εὐρύπυλον κατ' ἐπὶ φθινὴν τοῦ πάρος ἀκίδα·
 ὥς τε Γάριν δαμάσαντο φιλοκτῆταρ βέλεμα,
 ἥ δ' ὅποσοι δολόντος ἐσῆλυθον ἐνδοθεν ἵππῃ·
 40 ἄνδρες, ὥς τε πόλιν ἀνιγνέος Πριάμοιο
 πέρσαντες, δαίνυτο καὶ ἡνὶ ἀπ' νόσφι κυδοιμῶν·
 ἄλλῃ δ' ἄλλος ἀγδέν' ὅ, τι φρεσὶν ἦσι μενόντα·
 ἀμ' ὅτε δαμνύμενοις μέσον περιτῆλετο νυκτὸς,
 δὴ τότε περ δόρτοιο, καὶ ἀνρήτοιο τότοιο

παυσάμενοι, λαβὴν καὶ δ' αὖ κοῖτον ἔλοντο·
 χθιξὸν γὰρ καὶ μάταιο μένος κατεδάπητο πάντας·
 τῷ καὶ παννύχιοι λεληθμένοι ἤλαπινάζον,
 παύσανθ' ὅσσιν ὕπνος ἄσιν ἀέκοντα σέρκεν·
 ἄλλῃ δ' ἄλλος ἴαυν· ὃ δ' ἐκλεισίσιν ἐῖσι
 ἄρ' ἔδης δάριξε μετ' ἐν κόμοιο γυναικός·

150. ὕαρ πω κείνοισιν ἐπ' ὅμμασιν ὕπνος ἐπιπῆν,
 ἀλλὰ Κύπρις πεπότητο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιῷ
 λειψὸν ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ' ἄπ' νόσφι βάλλονται·
 πρώτη δ' αὖθ' ἐλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·

μή νύ μοι ὦ Μενέλαε χόλος ποτὶ βάλλεο θυμῷ·
 εἴ πορ ἐγὼν ἐβίβουσα λίπον σὺ δῶμα, καὶ ἀνὴρ,
 ἀλλὰ μ' ἄλεξ' ἀνδροῖο βίη, καὶ ῥῶϊοί γ' εἰς,
 σὺ δ' ἄπ' νόσφιν ἐόντος, ἀνερῆφαντο κίοντες·
 καὶ με μεμαῖαν δι' ἐυρῶς ἀπολείδαι

ἢ βροχῶ δ' ῥαλίῳ, ἢ καὶ ξίφει σπένοντι,
 160. εἴργον δὲ μεγάροισι, παρηγορόντες ἔπειαι,
 σὺ ἐνὶ κ' ἀχλὺ μένην, ἐπιθυγέτοιο θυράρος·
 τῆς, νύ σε, πρὸς τὸ γάμῳ πολυμήθεος, ἠδὲ σὺ πότῃ,
 λίανομαι ἄμφ' ἐμέθεν συγέρης λελαθείσαι ἀνίης·

ὡς φάμενιν, προσέειπε πύκτε φρονέων Μενέλαος·
 μή τί τι νῦν μέμνησ', ἀλλ' ἴχθ' ἡμεῖς ἀλγία θυμῷ· λέπῃ·
 ἀλλὰ τὰ μέν πο πάντα μέλας δόμος ὅπως ἔεργει
 λήθης· ὅ γ' ὅστις κεκῶν μεμνήσθαι ἔτ' ἐργων·

ὡς φάτο· τήνδ' ἔλε χάρμα· ἴος δ' ἐξέειπτο θυμῷ·
 ἔλεπτο γὰρ παύσασθαι ἀνιηροῖο χόλοιο

170. ὃν πόσιν· ἄμφ' δέ μιν βάλε πηχέ· καὶ μιν ἀπ' ἄμφω
 δάκρυ κατὰ βλεφάρων ἠλθέτο ἠδὲ ροόντων·
 ἀσπασίως δ' ἀραιῶνε παρ' ἀμνηλοῖσι κλιθέντες,
 σφωϊτέρη κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο·

ΤΟ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ὥς δ' ὅτε πνικαὸς τε, καὶ ἡ μέρις ἀμφιβάλλουσα
 ἀμύλοισι περὶ πρέμνα, τὰ δ' ὕπο τε ἴς ἀνέμοιο
 σφῶν ἀπὸ νόσφι βαλέσθαι ἐπιθίγη, ὥς ἄρα τῶν
 ἀμύλοισι σαιέχαι το λιλαῖο μνοι φιλότῃτος.
 αἰς' τε δὴ κ', τοῖσιν ἐπὶ λυθεν ὕπνος ἀπὴμων,

180. δὴ τότε ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθείοι
 ἐπὶ ὑπὲρ κεφαλῆς ὅ γ' ἔτος, οἷος ἐν περ
 ζωὸς ἐὼν, ὅτε πρῶσιν ἄχος πέλα, χάρμα δ' ἀχαιῶε.
 κῦσε δὲ οἱ δειρὴν, καὶ φάει μαρμαίροντα
 ἀσπασίως· καὶ τοῖα παρηγορεῖν, προσέειπεν·
 χαῖρε τέκος, καὶ μή τι δαΐξειο πένθει θυμὸν,
 ἦν κ' ἐμοῖο θανόντος, ἐπὶ μακίρραι θεοῖσιν
 ἦδ' ἡ δ' ὁ μέσιος εἰμι· σὺ δ' ἴαχε τήρόμενος κῆρ
 ἀμφ' ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἄδην ἐμὸν ἐνθεο θυμῷ·
 αἰεὶ δ' ὄργων πρόμος ἵστασο, μηδ' ἐνὶ ἦκων
 ἠγορέη· ἀγορῇ δὲ, παλαιότεροισι βροτοῖσι

190. πῆθε· κ' νύ σε πάντες εὐφρονα μυθήσονται·
 τίς δ' ἀμύμονος ἀνδρὸς, ὅσοις νόος ἐμπεδός ἔστιν·
 » ἐσθλῷ γὰρ φίλος ἐσθλὸς ἀνὴρ· χαλεπῷ δ' ἀλεγεινός·
 » ἦν δ' ἀγαθὸν φρονέης, ἀγαθῶν καὶ τούχαι ἔργων·
 » αἰνὸς δ' ὅστις ἀνὴρ ὄρετ' ἐπὶ τέρμασ' ἵκανεν,
 » ὣτινι μὴ νόος ἔστιν ἐνάσιμος· ὅσσιν' ἄρ' αὐτῆς
 » πρέμνον δ' ὑσβατόν ἔστι, μακροὶ δὲ οἱ ἄχρ' ἐπ' αἶθρα
 » ὄξιοι ἀπὸνέξουσ'· ὁ πόσσοι δὲ κάρτος ὀπιηδῇ,
 » καὶ πόνος ἐκ καμάων, πολυζηθῆαι κάρην ἀμύνεται,
 » ἥς ὄρετ' ἀναβάντος εὐσεφάως κλυτὸν ἔργον·

200. αἰς' ἄρα κύσει μοι ἔστω· κ' ἐν φρεσὶ πανκαλίμῃσι
 μήτ' ἐπὶ πῆματι πάχυνθαι ξο θυμὸν αἰνῇ,
 μήτ' ἐσθλῷ μέγα χαῖρε· νόος δὲ τοι ἡπίος ἔστω
 εἰς τε φίλους ἑτάρους, εἰς θ' ἑτάρος, εἰς τε γυναικῶν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ·ΙΔ·

- μνω μένω κατὰ θυμὸν, ὅτε θεὸν ἀνθρώποισι
 ὕλο μέναιο μόροιο πύλαι, καὶ δώματα νεκρῶν·
 ἀνδρῶν γὰρ γένος ἔστιν ὁ μοῖον ἀνδοῖ ποίησ,
 ἀνδρῶν εἰαρινόισι, τὰ καὶ, φθινύσῃ, τὰ δ' αἶψα·
 τῶν καὶ μείλιχος ἔατο, καὶ ὀργῇσιν ἵνασε·
 ἀφ' ἧ δὴ δὲ μάλιστα, καὶ ἀγαμέμνονι, εἴη τι θυμῷ
 210. μέμνησ' ὅσ' ἐμόγησα περὶ Γριάμοιο πόλιν,
 καὶ ὅσα λιπῶσά μιν πρὶν φῶϊον ἔδασ' ἰδέσθαι,
 τῷ, μοι νῦν κατὰ θυμὸν εἰλδο μένω περὶ πάντων
 λιπῶς ἐκ Γριάμοιο Πολυξέτην εὐπεπλον,
 ὅφρα θῶς ἰέξωσιν, ἐπ' ὅσιν χῶμα ἔμπε
 μάλλον ἔτ' ἢ τοπάρους βρισηῖδος ἀμφὶ δ' ἀρ' οἶδ' μα
 κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ' ἐπὶ χεῖματι χεῖμα,
 ὅφρα κατὰ φθινύθοντες ἀτασθαλίῃσιν ἔησι,
 μίμνωσ' ὅσ' ἀπὸ πολλὸν ἐπὶ χότον, εἰσὶν ἔμοιγε
 λοιβάς ἀμφιχέονται, εἰλδο μένοι μέγα νέσσυ·
 220. αὐτὴν δ' ἡ καὶ θέλωσιν, ἐπὶν ἀπὸ θυμὸν ἔλονται,
 κέρην ταρχύσασθαι ἀπὸ προθεν, ἥτι μετάρω·
 ὡς ἡ πῶν, ἀπόρυσσε βοῇ καλὴ ζήμιος αὐρῇ·
 αἶψα δ' ἐς ἡλύσιον πεδίον, ἥχι τέτυκται
 ἔραν ἔξ ὑπάτοιο κατὰ βασιλῆα, ἀνοδὸς τε
 ἀθανάτοισι μακάρεσσιν· ὅδ' ὁππότε μιν λίπιν ὕπτος,
 μνήσατο παρὸς ἴσθ· ῥῶς δὲ οἱ ἡνὶς ἰάνθη·
 αἶψ' ὅτ' ἐς ὕραν ὀνὺν ἀνήϊεν ἡριγένεια
 νύκτα διασκεδάσας, ἐφάνη δ' ἄρα γαῖα, καὶ αἰθήρ,
 δῆλ' ὅτ' ἀχαιῶν ἦδ' ἀπ' ἐκ λειψίων ἀνόρυσαν
 23. εἰ μένοι νόστοιο· νῆας δ' ἐς βένθεια πόντος
 ἤλκον κατὰ χεῖμασι κατὰ φρένας, ἡ μὲν αὖ αὐτῇ
 εἰαρινός κατὰ τέρηκεν ἀχιλλεύος ὀβριμος ἦδ' ὄς,
 εἰς ἀγορὴν τε κάλισε, καὶ ἔφατο παρὸς ἐφετμήν·
 Κέκλυτέ μω

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Κέκλυτέ μου φίλα τέκνα μενεπτολέμων ἀργύρων
πάρσ' ἐφ' ἡμῶν ἐρικυδέος, ἣν μοι ἐνίστα'
χθιδὸν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνήφας ὑπνώοντι·
φῆ ἰδὲ ἀφ' ἐνέεσσι μετ' ἐμὲναι ἀθανάτοισιν·
ἠνώγει δ' ὕμεις τε, καὶ ἄρ' ἴδ' ἡν βασιλῆα,
ὄφρα οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περικαλὲς ἄροιτε,

240. τὺ μὲν ἐπ' ἀρώμεντα Γολυξέην ἐὺ πεπλο-
καί μιν ἔφ' ῥέξαντας, ἀπόπροθι ταρχύσασθαι·
οἱ δὲ οἱ ἄλλοι γόνυ ἐπιπλώοιτε βάλασσαν,
ἢ πῆλ' ἐκ τὰ πόνητον ἐναντία κύματ' ἀγέρας,
λαὸν δ' ὡς γνῆσαι πολλὸν χρόνον ἐσθ' ἀ' ῥύξειν·

ὥς φάμεν, πτόνοντο, καὶ ὡς θεῶ ἀνελτόωντο·
καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέξετο κύμα θύελλῃ
αὐρύτερον, καὶ μᾶλλον ἐπὶ ῥίμον, ἢ πάρος ἦεν,
μαινόμεναι αἰετοῖο· μέγα δ' ὀροθύνετο πάντες
χερσὶ Γοσγδάωνος· ὃ γὰρ κρατερῶ ἀχιλῆϊ

250. ὕρα φέρεν· πᾶσαι δὲ θεῶς ὀύρουσαν θύελλα
θεπέλαρος· δαναοὶ δὲ μέγ' ἀνχόμενοι ἀχιλῆϊ,
πάντες δ' ὡς μάλα τοῖα πρὸς ἀηλὺς ἀάριζον·
ἀρεκέως γενεῇ μεγάλῃ Διὸς ἦεν ἀχιλλεύς·

τῷ, καὶ νῦν θεὸς ὅπ', καὶ ᾗ πάρος ἔσκε μεθ' ἡμῖν·
» Οὐ γὰρ ἀμαλδύνῃ μακάρων γένος ἄμβροτος αἰών·
ὥς φάμενοι, ποτὶ τὺ μὲν ἀχιλλεύς ἀπονέοντο·
τῇ δ' ἄγον ἠὲ τὸρτιν ὅς θάτατον, θυηλὰς
μυήρας ἀπ' ῥύσαντες ἐνὶ ξυλόχοισι βοτῆρας·
ἢ δ' ἄρα μακρὰ βοῶσα, κινύρεται ἀχνυμένη κῆρ·

260. ὥς τῇ μοι Γριάμοιο παῖς περικλυέσκε
δυσμηνίῳ ἐν χήρεσιν· ἄδ' ἡν δὲ οἱ ἐκλυτο δάκρυ·
ὥς δ' ὅτε βριαρῶ ὑπὸ χήματι κερὸς ελαίνε
ὑπὸ χιμῆρεσσι μελαινόμενος φεικάδεται,

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

χύει πολλὸν ἄλφα, περί' ὕψωσι δὲ μακρὰ
 ἄρ' μὲν ὑπὸ σπάρτοισι βιάζομενων ὑπ' αἰχμῶν,
 ὧς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρὸς
 ἔλκομένης ποτὶ τύμβον ἀμλήκτου ἀχιλῆος,
 αἰνὸν ὁμῶς στυγερῶς κατὰ βλεφάρων ῥέει δάκρυ·
 καὶ οἱ κόλπος ἑνέρεν ἐπλήθειτο· δάκντο δὲ χρῶς
 270. ἄρ' ἐκείως ἀτάλαντος ἐκτίανω ἑλίκαντι·
 καὶ τότε λαυκαίοις ἐπὶ πένθοι κύντερον ἄλγος
 τλήμονος δὲ κραδίην ἐκάβης τίσειν· ἐν δὲ οἵ ἦτορ
 μνήσασθ' οἴξυροιο, καὶ ἀλγινόντος οἰήεν,
 τόν, ῥ' ἴδεν ὑπνώουσα παροῖχο μῆνι· οὐκ ἔνυκτι·
 ἦ γὰρ οἶετο τύμβον ἐπ' ἀντίθεον ἀχιλῆος
 ἔστα μιναι γούωσα· κόμαι δὲ οἱ ἄχρῃς ἐπ' ὄδῳ
 ἐκ κεφαλῆς ἐκίχμυτο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν
 ῥέει φόνιον ἅμα ποτὶ χθόνα· δάκντο δὲ σῆμα·
 σὲ, περιδρεμάμενσα, καὶ ὅσοο μῆνι μέγα πῆμα,
 280. οἶκτρον ἀνωλύεσκε· γόῳ δ' ἐπὶ μακρὸν αὐτῇ,
 οὔτε κύνων προπάροιθε κινυρομένη μεγάρῳ,
 μακρὸν ὕλαχ' μὲν ἴησιν, ἴδεν ἀπαργῶσα γάλακτι,
 τῆς, ἀπὸ νήπια τέκνα πάρος φάος ἔσορ' ἰαχόσθαι,
 τόσφρι βάλλωσιν ἀναιτ' ὅς ἑλωρ' ἔμεν οἰωνοῖσιν,
 ἢ δ' ὅτε μὲν θ' ὕλακῆσι κινύρεται, ἄλλοτε δ' αὐτῇ
 ὠρυμμῷ, συγερῇ δὲ δ' ἡἴρος ἑαυτ' αὐτῇ,
 ὧς ἐκάβη γούωσα, μέγ' ἰαχὴν ἀμφὶ θυγατρὶ·
 ὧ μοι ἔζων, τί νῦν πρῶτον, ἢ δ' ὕστατον ἀχλὺ μῆνι κῆρ,
 κωκύσω, πολέαισι περιπλήθουσα κακοῖσιν;
 290. ἔγ' εἰς, ἢ πόσιν, ἀνὰ, καὶ ἔκ' ἐπὶ ὀλπα πλοῦντας;
 ἢ πόλιν, ἢ δὲ θυγατρὸς ἀδελφεῶς, ἢ δ' ἐμὸν αὐτῷ
 ἢ μαρ' ἀναγκάων, ἢ δ' ὕλαρον, ἢ νεκρὸν κῆρ δὲ
 σμυρδαλίαι πολέων δ' ἢ ἐνηλθάντο κακοῖσι;

ΤΟ ΤΕ ΣΣΑΡΕΣΚΑΙ ΔΕΚΛΤΟΝ·

τέκνον ἐμὸν, σοὶ τ' αἶνᾶ, καὶ ὅν ἐκ πίολπα, καὶ αὐτῇ
ἀλλή' ἐπεκλώσαντο· γὰρ μὲν δ' ἄπ' νόσφι βάλοτο,
ἐγγυς ἐόνθ' ὕμνων· ἐπεκλήσαντο δ' ὀλεθρον.
ἄρετον, ἀρταλέον τε, καὶ ὕφατόν· ἦ γὰρ ἀχιλλεύς
καὶ τέκνος ἡ μετέρω· καὶ μάλιστα αἵματι θυμὸν
ὥς μ' ὄφελον μετὰ σφ' φίλον τέκος ἡματι τῷδε

300 γαῖαν χανύσα κάλυφε πάρος σίο πότμοι ἰδέσθαι·

ὡς φάμενις, ἄλκινα κατὰ βλεφάρων χεύοντο
δάκρυα· λυγρὰ γὰρ ἔχεν μέγα κένθει πένθος·
οἶδ' ὅτ' ἔβαν ποτὶ τὴν μύθον ἀχιλλεύς ἀδελφεός,
δὴ τότε οἱ φίλος υἱὸς ἐρυσάμενος βοὸν ἄορ,
σπαῖν μὲν, πύρην κατερήνυε· διεξίτερ' δέ,
τύμβω ἐπιφάων, τοῖσι ποτὶ μῦθον ἔειπε·

Κλῦθι πάτερ σέο παῖδ' ὅς ἐπαυχομένοιο, καὶ ἄλλων
ἀργείων· μή δ' ἦ μιν ἐτ' ἀρταλίας χαλεπαι·

ἦ δὲ γάρ τοι πάντα τελέσω μιν, ὅσα μενοινᾷς

310 σῆσιν ἐπὶ πραπίδασι· σὺ δ' ἴλαος ἄμμι γένοιο,
ταῖς αὖ δ' αὖχομένοισι βοῶς θυμὸν δέει νόσον·

ὡς δ' ἔκων, κέρως δ' ἀλόχοισι ἤλασεν ἄορ

λευκηνίης· τὴν δ' αἶψα λίπεν πολυήρατος αἰὼν,

οἰκτρὸν ἄνοι μῶξεσαν ἐφ' ὕστατὴν βιότοιο·

καὶ ῥ' ἦ μὲν, πρηνὴς χαμάδις πέσε· τῆσδ' ὅτ' ἀειρὺν

φονίχθι περὶ πάντων χιῶν ὥς, ἦ τ' ἐν ὄρεσιν

ἦ σὺός, ἦ ἄρκετοῖς κατ' ὑπὸ μένις ὑπ' ἄκοντι

αἵματι φύροντι βοῶς ἐρυσάμενός ὑπερθε·

ἀργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρεσθαι

320 δὲ δόμον ἀντιθέεν ἀντήνοροι, ἔνεκ' ἄρ' αὐτῶν

κείνος ἐνὶ ῥέεσσι τῷ πάρος ἔξ' ἰδὺν

Εὐρυμάχῳ ἀτίταλιν ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν·

ὅς δ' ἐπὶ τῷ τάρχευσι κλυτὴν Γριάμοιο θυγάτ' α

ΤΩΝ ΕΙΣ ΙΔ.

ἰγνύς εἶο δόμοιο, παρὰ Γανυμήτεος ἱρόν,
 δώματα, καὶ νηοὶ καὶ ἄντιον ἄρτυώνης,
 δὴ τότε παύσατο κῦμα, καὶ τὴν ἦν δὲ θυελλὰ
 σμερδαλέη, καὶ κῦμα κατεσπρήνεν γαλήνῃ·
 οἷδ' ἐβόως ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα κρηχλόωντες,
 μέλποντες μακάρων ἱερὸν γένος, καὶ Ἀχιλλῆα·
 350 αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσσαντο, βοῶν ἅπα μὲν ταμόντες
 ἀθανάτοισι· ἐρατὴ δὲ θυηπολὴν πέλει πάντῃ·
 οἷδ' ἐν ἀργυρείοισι, καὶ χρυσείοις κυπέλοισι
 πίνον ἀφυσάμενοι λαρὸν μέθυ· γῆθι δὲ σφι
 θυμὸς, ἐλδομένην σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἰδέσθαι·
 αἰετοὶ δὲ δόρκοιο, καὶ εἰλαπίτης κορέσαντο,
 δὴ τότε Νηλεὺς ὕδ' ἐλδομένοισιν ἔσπευ·
 Κλυτε φίλοι πολέμοιο μακρὴν φυρόντες ὁμοκλήν,
 ὄφρα ληλασμένοι σιν ἔπος θυμηδὲς εἰσῶ·
 ἦ δὲ γὰρ νῆες οὐκ ἐπὶ θυμηδὲς ὤρη·
 340 αἰετοὶ μιν· δὴ γάρ περ Ἀχιλλεύς ὄβριμον ἦτορ
 παύσατ' οἷον ῥοὴν χόλῳ· κατέρυξε δὲ κῦμα
 ὄβριμον ἐντοσίγαιος· ἐπιπνύουσι δ' αἶψαι
 μελίχχοι· ὅδ' τι κῦμα κορύσσεται· αἰετοὶ νῆας
 ζήλοισι δ' ἐρύσαντες, ἀναμνησώμεθα νόστον·
 350 ὥς φάτ' ἐλδομένος· οἷδ' ὅτ' ἄλλοις ἐκτύποντο,
 ἐνθατέρῃσ' ὀνήων ἐπιχθονίοισι φάσθαι,
 ἔνεκε δὲ Γρία μοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο
 ἐκ βροτῶν, ἀλγινόεσσα κύνων γένετ'· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 θάμβεον ἀρόμενοι· τῆσδ' αἶψα λαῖνα πάντα
 350 ἔθηκε θείας· θαῦμα μέγα ἴσσομένοισι βροτοῖσι·
 καὶ πῶς, καὶ Κάλχαντος ὑπ' ὀνήωνισι Ἀχαιοί,
 τῆς ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν ἑλλησπόντε·
 κερταλί μιν δ' ἔρατ' ἦσ' ἴσσω ἄλλοις ἐρύσαντες,

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ·

κτὴ μάτα πάντ' ἐβάλονθ', ὅπόσ' ἴλιον ἔσαν ἰόντες,
 λήσαντο πάροιθε περικτίοντες δαμάσαντες,
 ἡδ' ὅπόσ' ἐξ αὐτῆς ἄγον ἰλίε, δῖσι μάλα
 γήθεον, ἔνεκ' ἔσαν μάλα μυρία τοῖς, ἅμα πολλὰ
 ληϊάδες σωέοντο μάλ' ἀχνύμεναι κατὰ θυμόν·
 αὐτοὶ δ' ὅπως ἴκοντο νεῶν ἀν' ὕσφι Κάλχας

360. ἔπειτ' ἐπειγόμενοι σιν ἔσω αἰὼς, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
 ἀργούς κατέρυκε· καφίησι γὰρ περὶ πέρας
 δέδιεν αἰνὸν ὀλεθρον ἐπαύμενον δαναοῖσιν·
 οἱ δέ οἱ ὅτι πίοντο· παρήπαφε γὰρ νέον ἀνδρῶν
 αἴσα κακὴ· μῦθος δὲ θεοπροπίας αὐτῶν
 ἀμφίλοχος θεὸς ἔδδ' ἀμύμονος ἀμφιαράν,
 μίμνεν ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
 αἴσιμον ἀμφοτέροισιν ἔης ἀπὸ τλήθει γαῖης,
 ταμφύλων κίλικων ποτὶ πόλιεθρα ναίεσθαι·
 ἀμὰ τὰ, κτὴ μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 370. νηῶν γῆσμάτ' ἔλυσαν ἀπ' ἁλὸς, ἡδὲ καὶ ἄντας
 ἔσαν μένος αἰάεραν· ἐπίαχε δ' ἑλλησποντος
 σπέρχομένων· νῆες δὲ περικλύζοντο θαλάσῃ·
 ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πολλὰ περὶ πῶρῃσιν ἔκρητο
 ἔντ' ἀποκταμένων· καὶ ὑπερθε δὲ σήματα νῆης
 μυρὶ ἀπὸ ῥηντο· κατεσέφαντο δὲ νῆας,
 καὶ κεφαλὰς, καὶ δ' ὕρα, καὶ ἀσπίδας, ἥσι μάχοντα
 ἀντία δυσμενέων· ἀπὸ δὲ πῶρῃθεν ἀνακτες
 εἰς αἶα κυανέην λήβον μέθυ, πολλὰ θεοῖσιν
 αὐχόμενοι μακάρεσιν ἀκηδέα γόστον ὀπάσαι·
 380. αὐχόμενοι δ' ἀνέμοισι, μίμνεν, καὶ ἀπὸ πρὸς νηῶν
 μαφιδίως νεφέαι, καὶ ἥτιρ συμφορέοντο·
 αἶε δ' ἄρα παπαινέσκον ὅτ' ἴλιον ἀχνύμεναι κῆρ
 ληϊάδες· καὶ πολλὰ κινυρόμεναι, γοάσκον

ΤΩΝ ΕΙΣ ΙΔ.

κρύβοντ' ἀργείων, μέγ' αἰ φρεσὶ πένθος ἔχουσι.
 καὶ ῥ' αἶ μιν, περὶ γυναιῶν ἔχον χεῖρας· αἶδε, μέγα πα
 ἄμπελον ἀκούουσι· τὰ δ' ἔπος ὑπὸ δαλσόν ἡμαρ
 ἔσενεν, ὅτε πάρος ἐπὶ πῆμασιν, αἶψ' ἐπὶ μαζῶ
 θυμὸν ἔχον· κηδέων ἰδὲ ἀπόπθευ' ἡπτιον ἦτορ.
 πᾶσιν δ' ἐλέησεν κόμαι, καὶ σῆθεα λυγρὰ
 390 ἀμφ' ὀνύχια δέδρυτο· παρῆσι δ' ἐπὶ δάκρυ
 ἀσπασίον περίκητο· κατ' ἔβητο δ' ἄλλ' ἰφύπερθε
 πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων· ὤκνοντο δὲ τλήμονα πάρος
 αἶθε μίνην ἐπὶ πάχυν, πολὺν δ' ἀνὰ καπνὸν ἰόντα·
 ἀμφὶ δὲ Κασάνδρην περικυδὲα παπταίνουσα,
 πᾶσαι μιν θιάντο, θεοπροπίης ἀλκιμῆς
 μινώμεναι· ἡ δὲ σφιν ἐπιγγελάσκει γούσας,
 καὶ περ ἀκηχεμένη συγρῆς ἐπὶ πῆμασι πάρος·
 ῥῶν δ' ὄνοσι ἄλυσται ἀνηλιγίος ἐκ πολέμοιο,
 400 ἀχρόμενοι κατὰ ἄστυ, περὶ νέκυας πονέοντο
 θαπόμεναι μεμαῶτες· ἄ, οὐ δ' ἀλκιρὸν ὄν' ἔργον
 ἀντήνωρ· αὐτοὶ δὲ τυρὴν πολέεσσι τίθεντο.
 ἀργεῖοι δ' ἀλκικτοὶ αἰ φρεσὶ κατ' ἀλόντων, δὲ
 ἄλλοτε μὲν κώπῃσι διέπρησαν μέλαν ὕδωρ,
 ἄλλοτε δ' ἰστάνουσὶ μεμαῶτες ἐντήνοντο
 ἑαυμένως· ὅπῃσω δὲ θεῶς ἀπὸ λήπετο πᾶσα
 δαρδανίη, καὶ τύμβος ἀχιλλείος· οἳ δ' ἀνὰ θυμὸν
 καὶ περ ἰαυτόμενοι κταμένων μνησθέντες ἑταίρων,
 ἀργαλέως ἀνέχεοντο, καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γῆαν
 ἵστ' ἐβαλον· ἡ δὲ σφιν ἐφαίνετο πλόδι νηῶν
 410 χαρομένη· τοὶ δ' αἶψα παρ' ἀρχιόλοιο φέροντο
 ῥηγμῖνας τένεδοιο· παρὴν μένοντο δὲ χύσαν,
 καὶ φοῖβον σμινθῆος ἔδος, ἱαθείοι τε κίλλης·
 λίσσος τ' ἦν ἐμεία ἀνεφαίνετο· καὶ μῆτε δ' ἄκρη

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ἔαυμένωσ' λεκτοῖο, τότ' ῥ' ἰοῦν ὕστατον ἴδης.
λαίφρα πρηθέντα, περιάχεν· ἀμφὶ δ' ἠρώρας
ἔβραχεν οἷδ' μα κελαινόν· ἐπεσκίοοντο δὲ μακρὰ
κὺ ματ' αὖ λυκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλαινοι·
ἢ νύ κεν ἀργεῖοι κίον ἑλλάδος ἱερὸν ὕδ' αὖ
πάντ' ὅς ἄλλος κ' ἐτὰ βένθος ἀκηδέας, ἢ μὴ ἄρα σφι

720 κῆρυ ἐριδύποιο Διὸς νε μέσησεν ἀθήνη·
καί ῥ' ὅποι' αὖ βοίης χεῖδ' ὦν ἤλυθον ἦτε μοῖων,
δὴ τότε κητιώσασα βαρὺν, κ' αὖ ἀνιέα πότμον
ἀμφὶ βασιλῆϊ, κ' αὖ ἀχέτον ἀχαλωσά,
Ζητιθεῶν μεδόντι παρισταμένη, φάτο μῦθον,
ἀθανάτων ἀπάνυθε· χόλον δὲ οἱ ὕ χαρ' ἐθυμός.
Ζεὺ πάτερ, ἔκ' ἔτ' ἀνεκτάθειοις ἐπιμηχανώμενται
ἀνέρες, ἔκ' ἀλέγοντ' ἐτὰ φρένας ὅτε σ' αὖ αὐτῶ,
» ἢ τ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ τίσις ἔκ' ἔτ' ὅτ' ἔσθ' ἢ
» ἀνδράσι λυγαλέοισι· κ' ἐκ' ἔτ' ἄρα πόλλ' ἀκίς ἐσθλός
730 » συμφέρειτ' ἀλγὸς μᾶλλον, ἔχθ' δ' ἀλκίοντες οἷζύν·
» τ' ἔκ' ἔτ' ἀνδράσι τίς ἐσθλὸς αἰδέσθαι, ἢ δὲ τίς αἰδέσθαι
» ἐστὶ παρ' ἀνθρώποισιν· ἔγωγε μὲν ἔτ' ἐν ὀλύμπῳ
ἔσομαι, ἔτ' ἐπὶ σέο κελήσομαι, ἢ μὴ ἀχέων
τίσας μ' ἀτασθαλίην, ἐπεὶ ἢ νύ μοι ἐνδοθεν ἦτορ
ἦδ' οἷός τις μέγ' ἐνήλιτεν, ἢ δ' ἐλάναιον
Κατάνδρην ὀρέγνυσαν ἀκηδέας ἢς ἐμὲ χεῖρας
πολλὰ κίς, ἢ δὲ ἔδεισεν ἐμὸν γένος, ἢ δὲ τι θυμῷ
ἦλ' ἔσας ἀθανάτων, αὖ ἀχέτον ἔργον ἔρεξεν·
τῷ, νύ μοι ἀμβροσίησι περὶ φρεσὶ μῆτι μετ' ἔργῳ
740 ῥέξας ὅπως μοι θυμὸς ἐέλθεται, ὅρα κ' ἄλλοι
αἰετοὶ ῥομέιοι θεῶν ἀρίδην ὁμοκλήν·
ὧσφ' αἰετὸν, προσέειπε Ζεὺς ἀγανὸς ἐπέων·
ὧ τέκος, ἔτι ἔγωγ' ἀνέσταμαι ἔνεκ' ἀχέων,
ε iii

ΤΩΝΕΙΣ·ΙΔ·

ἀλλὰ καὶ ἔντα πάντα, τὰ μοι πάρος ἦρα φέροντες
 χερσὶν ὑπ' ἄχματίσιν ἐτεκνήναντο κύκλω πόντος,
 δῶσ' ὡς ἐλδομένη· σὺ δὲ σὺ κρατερόφρονι θυμῷ
 αὐτὴν χεῖρ ἄλκιμον ἐπ' ἀργήσιν ὄρινον·
 ὡς γὰρ ὦν, σεροπὴν τε δοῖν, ὁλοὺν τε κεραιὸν,
 καὶ βροχίῳ συνόσαντα τάρβος ἀχλοῖ κέρης
 450. θύετο· τῆσδ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ κραδίῳ μί' ἰάνθη·
 αὐτίκα δ' αἰγίδα ἔδριν ἐλύσατο παμφανούσαν
 ἄρρηκτον, βριαρὴν τε καὶ ἀθανάτοισιν ἀγνὴν·
 ἐν γὰρ οἱ πεπόνητο κάρη βλοσυροῖο Μεδέως
 σμερδαλέον· κρατεροὶ δὲ καὶ ἄχματε πυρὸς ὄρμις
 λαῦρον ἀποπνέοντες ἔσαν καὶ ὑπερθε θεάκοντες·
 ἔβραχε δ' αἰγὶς ἅπασα περὶ στήθεσιν ἀνάσσης,
 οἷον ὅτε σεροπῆσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθέρ·
 λάξετο δ' ἔντα πάρος, ἅπερ θεὸς ἔτις ἄγρε,
 πόσφι Διὸς μεγάλοιο· τίναξε δὲ μακρὸν ὄλυμπον·
 460. σὺν δ' ἔχεν νεφέλας τε καὶ ἔρεα· πᾶσα δ' ὑπερθε
 νύξ ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἐπὶ χλύσεν δὲ θάλασσα·
 Ζεὺς δὲ μί' ἐσοράων, ἐτέρπετο· κίλυτο δ' αὐρὸς
 ἔρανος ἀμφὶ πόδες αἰ θεῆς· περὶ δ' ἔβραχεν αἰθέρ,
 ὡς Διὸς ἄχματιο ποτὶ κλόρον ἐμμεμαῶτος·
 ἦ δ' ἄφαρ ὑπὲρ πόντοιο ἠέροντος φέρεσθαι
 ἔρανόθεν προΐηκεν ὅς αἰόλον ἄμβροτον ἴριν,
 τόφρ' ἀνέμυσ' ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας αἶλλα
 ἐλθέμεναι κραναοῖο καφηρέος, ἔνθεν ἀχιχῶν
 πωλεμέως χριμθέντας ἀνοιδήνασθαι θάλασσαν,
 470. λουραλὲς ῥιπῆσι μεμνητάς· ἦ δ' αἶψα,
 ἔαν μείως οἰμῆσε περιγναμθεῖσα νεφέλαι·
 φαίης κεν πῦρ ἐμμεναι ἅμ' ἡέρι, καὶ μέλας ὕδωρ·
 ἔκιστο δ' αἰολίην, ἀνέμων ὅθι λάβροτ' αἰνται,

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ἀνδρά πλείη συτρήσιν ἀρηράμεν ἀμφιπέρησι,
 ποῖλα, καὶ ἤχυντα· δόμοι δ' ἄρχιστα πέλοντα
 Λιόλυ ἐπὶ τοῦ δαο· κ' ἔχεν δὲ μιν ἔνδον ἰόντα
 σύν τ' ἀλόχῳ, καὶ πασι δύω καέδε κα· καὶ οἱ ἔειπεν
 ὅπως ἀθηναῖα θαναῶν ἐπεμήδετο νόσῳ.

αὐτὰρ ὃ γ' ἔκ' ἀπίθησε· μολῶν δ' ἔκτοσθε μελᾶθρων,

180. χερσὶν ὑπ' αἰθέρα μάτοισιν ὄρος μέγα τύφει φρίανη·

ἐνθάδε μοι κελεύειν διδύχη χέου· ἠυλίξοντο

ἐν κενεῷ κλυθμῶνι· περὶ αἶχ' δ' αἶεν ἰῶν,

βρυχά μιν ἄλεχθ'· βία δ' ἔρρηξε κολώνην·

οἱ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντα σ' ἐρεμνὴν

λαίλαπα συμφορέοντασ' αἰήμεναι, ὅφρ' ἀλεγεινὸν

ἄρνυ μένης ἁλὸς διδμα, κ' ἄφ' ἑός διδμα κελύφη·

οἱ δὲ, θοῶς ὤργωτο πάρος βασιλῆος ἀνῆσαι

πάν' ἐπος· ἐὰν μένοισι δ' ἐπ' ἐπενάχιζε θάλασσα

ἄχετον· ἤλιβά τοισι δ' εἰκότα κύματ' ὄρεα γιν,

190. ἄλλοθεν ἄλλα φέροντο· κατεκλάσθη γὰρ ἀχαιῶν

θυμὸς ἐνὶ σέρνοισιν, ἐπὶ νείας ἄλλοτε μὲν πε

ὑψηλὸν φέρε κύμα δ' ἱέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε

διὰ κατὰ κρημνοῖο κυλινδομένασ' φορέεσκεν

βυαδὸν ὅθ' ἤεροντα· βίη δὲ τί' ἄχετος αἶεν

φάμμοι ἀναδύσκε, διοίχο μάνισι κλύδωνος·

οἱ δ' ἄρ' ἀμυχανίη βεβολημένοι, ὅτ' ἐπ' ἔρετ μῶ

χίρα βαλὼν ἐδύναντο τεθιπότοιο, ὅτ' ἄρα λαίφη

ἔσθινον ἀμφίπτερα, λελικημένοι ἔρυσσασθαι

ῥηγνύ μιν ἐξ ἀνέμων, ὅδ' ἔμπαλιν ἰδύνασθαι

200. ὅθ' πλοῖον ἄρ' αἰεταὶ γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι·

ὅδ' ἐκ κυβερνήτοισι πλείν μέγος εἰσέτι νηῶν

χερσὶν ἐπίστα μένῃσι θοῶς οἴκων ἡμῶν·

πάντα γὰρ ἄλλυδις ἄλλα καὶ καὶ διέχον ἀελλαι·

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ.

ὅδ' τις ἔλπωρὴ βίῃ πίνειν, ἔνεκ' ἱερεμνῇ
 σὺν ἅμα, καὶ μέγα χεῖμα, καὶ ἀθανάτων χόλος αἰγὸς
 ὤρτο· Ποσειδάων γὰρ ἀνελία πότμον ὀρίνιν,
 ἦρα κρησιγῆταιο φέρων ἱρινοῦτ' κῆρυ·
 ἢ ῥα ἢ αὐτὴ ὑπερβεία μέλιχα καὶ μώωσα,
 510. θύνε μετ' ἀεεροπῆσιν· ἐπέκτυπε δ' ἕρπυλον Ζεὺς,
 κυδάνων ἀνάθυμόν ἐδν τέκος· ἄμφι δὲ πᾶσαι
 γῆσοι τ' ἠπειροί τε, κατεκλύζοντο θαλάσσης,
 οὐβόισι ἢ πολλὸν ἀπὸ πρὸθεν, ἦ χι μάλιστα
 τῶν αἰνῶν ἀμνηστοῖσιν ἐτ' ἀλγόνων ἄλγος δαίμων
 ἀργείοις· σοναχὴ δὲ καὶ οἰμῶν· ἢ κατὰ νῆας
 ἔπλετ' ἀπολλυμένων· κενάχιζε δὲ δῦρατα νηῶν
 ἀγνυμένων· αἰ γὰρ ῥα σκυωχαδὸν ἀμύλοισιν
 αἶν' ἐρήνισατο· πότος δ' ἀπρηκτος ὀρώρει·
 καί ῥ' οἰδῶ, κῶπῃσιν ἀπὸ σέμιναι μεμαῶντος
 νῆας ἱεραυμένων αὐτοῖς, ἅμα δῦρασι λυγροῖ
 520. κάππεσον δὲ μέγα βένθος· ἀμειλίχῳ δ' ὕπνῳ πότμος
 κατθανόντων ἢ ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
 νηῶν δῦρατα μακρὰ· σκυηλοῖσιν δὲ πάντων
 σώματα λυγαλέως· οἳ δ' ἐν νῆασι πεσόντες,
 κῆντο, κατὰ φθιμένοισιν ἐοικότες· οἳ δ' ὑπ' ἀνάγκης
 νήχοντ' ἄμφι πεσόντες· εὐξέοισιν ἔρετμοις·
 ἄλλοι δ' αὖ στανίδειαν ἐπέπλεον· ἔβραχε δ' ἄλμη
 βυαγόθεν, ὥστε θαλάσσαν, ἢ δ' ἕρπυλον, ἢ δὲ καὶ αἶαν
 φαίνετο· ἀλλήλοισιν, ὁ μὲν σκυωρηροτα πάντα·
 530. ἢ δ' ἄρ' ἀπ' ὑλὸς μπουο βαρύνετο πτοσ ἀρτυῶντι,
 ὅτε κατὰ χύνεσκε βίην παῖος· ἄμφι δ' ἄρ' αὐθὴρ
 ἴαχεν· ἢ δ' αἰνὸν τεχέλον, καὶ τῆμα φέρουσα,
 ἔμβαλε νῆι κεραιόν· ἄφαρ δὲ μετ' ἀλλήλοισι ἄλλη
 ἐσκέδασιν διαπυτθῆ· περίαχε δ' αἶα, καὶ αὐθὴρ·

ΤΟ ΤΕ ΣΣΑΡΕΣΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ἐκλύθη δ' ἄρα πᾶσα περίδρομος ἀμφὶ ῥίπ-
οι δ' ἔντοσθε νιὸς πῖσον ἄνδροι· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸς
κύματα μακρὰ φέροντο· περί στροπήσι δ' ἀνάνης
αἴγλη μαρμαίρεισκε διὰ νήφας αἰανσα·
ἄφρὸς αἶθρ' ἰαυαίνει· κάρη, λασίον τε γέγον·
καὶ νύ κεν ἐξέλυε κενὸν μόρον, ἃ μὴ ἄρ' αὐτῷ

577. ῥήξας αἶαν' ἐνερθεῖν ἐπιπρόεινε κολώνην,
ὅτε πάρος μέγαλοιο κατ' ὀγκυφάλιοι δαΐφρων
Γαλλὰς ἀφραμένη, ἱκέτην ἐπικὰ μβαλε νῆσον,
ἥρ' ἔτι καὶ τ' αἰὲν ὑπ' ἀκχεμάτοιο γίγαντος,
αἰθαλόεν πόντος ἔσω χθονός, ὡς ἄρα λοκρῶν
ἀμφεκάλυψεν ἀναικτα δυσάμμορον ἕρεος ἄκρη,
ὑφ' ὅθεν ἐξεριπύσσα· βάρυνε δὲ καρτερόν ἄνδρα·
ἀμφὶ δέ μιν θαλάττοιο μέλας ἐκλήσας ὀλεθρος,
γαῖα, ὁ μῶς δ' ἐμνησέντα, καὶ ἀβυζίτῃ ἐπὶ πόντῳ·
ὡς δὲ καὶ ἄλλοι ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λᾶτμα φέροντο,

550. οἱ μὲν δ' ἄρ' ἐν νῆασι τεθηπότ' εἰσι, πεσόντες
ἐκτοσθεν νηῶν· ὅλοη δ' ἔχε πάντα δι' ἐξύς·
αἱ μὲν, πῶρ φορέοντ' ἐπὶ κάρσισι γυνάλιν' ἤδ' εἰς,
ἄλλαι δ' ἀναστρέφασαι ἄνω ῥόπιν· ὧ δὲ πρὶ ἰσοὶ
ἐκ κειράτων ἐράνησαν, ἐπισπέρχοντος αἴητας·
τῶν δὲ, διὰ ξύλα πάντα θαῖσιν ἐδάταντο θύελλαι·
αἱ δὲ, καὶ δὲ μέγα βένθος ὑποβρύχῃ κατέδυσαν,
ἔμβρον ἐπιβρίσαντος ἀπέρου· ἔδ' ὑπ' ἐμνεναν
λάβρον ὁ μῶς ἀνέ μοισι θαλάσσης, καὶ Διὸς ὕδωρ
μισογόμενον· ποταμῷ γὰρ ἀλὶ γένος ἔρρεν αἰθὴρ
560. συνεχές· ἥ δ' ὑπ' ἐνερθεν ἐμάνετο διὰ θάλασσαν·
καί τις ἔφη, τάχα τοῖον ἐπὶ χραίν' ἀνδράσι χεῖμα,
ὁππότε Διὸς κλέωνος ἀθέσφατος υἱὸς ἦλθεν·
πόντῳ δ' ἄρα γαῖα· βάθος δ' ἐπὶ χεύματα πάντῃ·

ΤΩΝ ΕΙΣ.ΙΔ.

ὡς ἂρ ἔφη δαναῶν τις, οὐ φρεσὶ χεῖμα τεθηπὼς
 λυγαλέον. πολλοὶ δὲ κατέφθιθον· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
 πλήθεος ἄλως μέγα χεῖμα· περιείνοντο δὲ πᾶσαι
 ἡϊόνες· πολέως γὰρ ἀπέπλησε κῦμα ἐπὶ χέρον·

ἀμφὶ δὲ νῆα δ' ἄρα βαρύνετον ἀμφὶ ῥίπην
 πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε· μέσον δ' ἐφάνετο κῦμα.

570. ἄλλοι δ' ἄλλην κῆρα κακὴν ἔλαχον· οἱ μὲν, αὖν ἄνδρ' ἐν
 πόντον ὄρινο μένης ἄλως· ἄχαιος δ' ἐκὶ πέτραις
 ἄεξαντος περὶ νῆας, ὃ ἱερῶς ἀπόλοντο

Ναυλίου ἐνεσίησιν· ὃ γὰρ κοτίων μάλα παῖδός,

χέματος ὄρνυμένοιο, καὶ ὅλυν μένωσ' ἀργῶν,

καὶ περ ἀνιχέμενος, μέγ' ἐνήϊεν, ὅννε' ἂρ αὐτῷ

δῶκε τίσιν θεὸς αἶψα, καὶ ἔδρακεν ἐχθρὸν ὅμιλον

τρήρ' ἔμεινον κατὰ βένθος· τῷ δ' ἄρα πολλὰ τοκῆϊ·

οἱ δ' ὀπότε λάπηντο ἄλως πολυχίος ἄλμυ,

θυμὸν ἀποπτόντος ὑπὲρ πόντοιο φέροντο·

580. ληϊάσι δ' ἄρα χεῖμα καὶ ὅλυν μένησι τέτυκτο·

καὶ ῥ' αἰ μὲν, κατέδυσαν ἔσω ἄλως, ἀμφὶ βαλῦσαι

χεῖρας· οἷς τε κ' ἐκαὶ δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεχθῆναι

δυσμενέων περὶ κράτα βάλλον χεῖρας· οἷς ἅμα λυγρὰ

σπυῖδον ἀποφθίσσασθαι, ἤϊσ' ἀντάξια λώβης

τινὺ μναῖ δαναῶν· ἢ δ' ὑψόθεν ῥορόωσα,

τέρπειθ' ἔδν κατὰ θυμὸν ἀνὰ ῥιτοζήϊα·

Ἄϊός δ' ἄλλοτε λῶν περινήχτο δ' ἄρα τι νῆος,

ἄλλοτε δ' αὖ χεῖρας διήνευεν ἄλμυρὰ βένθῃ,

ἀκαμάτω τιτῆνι βίην ὑπέρωπλον ἐοικώς·

590. χεῖξετο δ' ἄλμυρὸν οἷδ' ἅμα ποτὶ κρατερῆσι χεῖραϊν

ἀνδρὸς ὑπερβύμοιο· θεοὶ δὲ μιν ῥορόωντος,

ἠγόρευν, καὶ κάρτος ἰθάμβιον· ἀμφὶ δὲ κῦμα,

ἄλλοτε λῶν φορέσκον πελώριον, αὐτ' ἐπὶ ἄκρην,

ΤΟ ΤΕ ΣΣΑΡΕΣ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ἕρως ὑψηλοῖο δ' ἡέρος· ἄλλοτε δ' αὖτε
 ὑφ' ὅθι νῆα φάραξεν· ἐνέκυρθεν· ὃ δ' ὄγε χῆρ' εἶπε
 καὶ με πολυτλήτης· πολλοὶ δὲ μιν ἔνθα κ' ἔνθα
 σβεννύμενοι σμαράγχιον ἴσω πόντοιο κεραυνοί·
 ἔπ' ὡ γάρ οἱ θυμὸν ἐμήθετο κυρὶ δαμάσσει
 κῦρ' ἐριζδύποιο Διὸς μάλα περ κοτέσσα,

619. πρὶν τλήναι καὶ πολλὰ, καὶ ἄλλοι πάχ' ὡ μοῆσαι·
 τῦνε καὶ μιν κατὰ βένθος ἰδ' ἀμνατο δ' ἡρὸν οἱ (ὅς
 πάντοτε τέρ' ὀμινον· περὶ γὰρ καὶ μυρία κῆρ' εἶπε
 ἀνδρὶ περισήσαντο· μένος δ' ἐνέπνευσεν ἀνίκη-
 φῆ δὲ καὶ ἔ μάλα πάντοτε δ' ὡ μπιτοί (ὅς ἐν ἱκωνται
 χ' ὄμινοι, καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι βάλασαν,
 ἐκφυγέην· ἀλλ' ὅτι θιὼν ὑπάλυξεν ὁ μοκλήτ·
 δ' ἡ γὰρ τοι νεμέσῃσιν ὑπέρβιος ἐντοσίγαιος,
 αὐτὲ μιν ἔσενόησιν ἐφ' ἀπὸ μένον χερὶ πέτρης
 κυράντ· καὶ οἱ μέγα χ' ὡσατο· σὺν δ' ἐτίναξε

620. πόντον ὁ μῶς, καὶ γὰρ ἀν' ἀπ' ἴριον· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 κρημνὰ ὑπεκλονέοντο καὶ φηρέας· οἱ δ' ἀλεξέοντο
 θεοὶ μένοι ῥητ' ἰμῖν, ἐπέβραχον οἱ δ' ματι λάβρω,
 χ' ὡ μένοι ἀνακτος· ἀπέχισε δ' εἰς ἄλλα πέτρῃ
 αὐρία, τῇ περ ἐκ' ἄνθος εἶας ἐπ' αἰνέτο χερσὶ·
 καὶ ῥα οἱ ἀμφὶ πάροισιν ἑλισσόμενα μάλα δ' ἡρὸν
 χῆρ' εἶπε ἀπεδούρθησαν· ὑπ' ἐρα με δ' αἰμ' οὐ χ' αἰ·
 μόρ' ἔμυρον δὲ οἱ αἰὲν ὄρινο μένον περὶ κῦμα·
 ὅλ' ἔχ' ὁ μῶς νῆαν ὑπὸ βρυχά πάντας ὀλέσθαι
 τῶσδε Γ' ὡσ' ὅσων μενέκλοντος· ἄλλα δὲ πόντον
 620. ἀφ' ἑλάν δ' ὡ μαφ' ἔρεσκεν· ὃ δ' ἀναμένειν χ' ἄρ' ὡ πᾶν
 αἰὲς μένειν ἀνείρε· δ' ὡ δ' ἀπ' ἡλυσεν ἀχαιούς,
 ἔλ' ὡ μέτοις ὄριμον ἐδ' ὡς λιμένων ἀφ' ἡλυσαν.

ΤΩΝ ΕΙΣ·ΙΔ·

αὐτῷ δὲ πέρησι περὶ συμφιλήσει δάμνησαν
αὐτὰς συνήγαγε· καὶ ὅτ' ἐπὶ κύντερον ἄλλος
τλήσται, ἀνιρῆσι προσαγνύμενοι περὶ πέρης
νυκτὶ βοῇ· πάλιν δὲ φύγον μόρον, ὅς τ' ἐσάωσιν
ἢ θεὸς, ἢ δαίμων τις ἐπὶ ῥόθος· αὐτὰρ ἀθήνη
ἄλλοτε μὲν, μέγ' ἐγέθειεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄχνητ' ὀδυαῖος πινυτόφρονος, ἔνεκ' ἐμελλεν

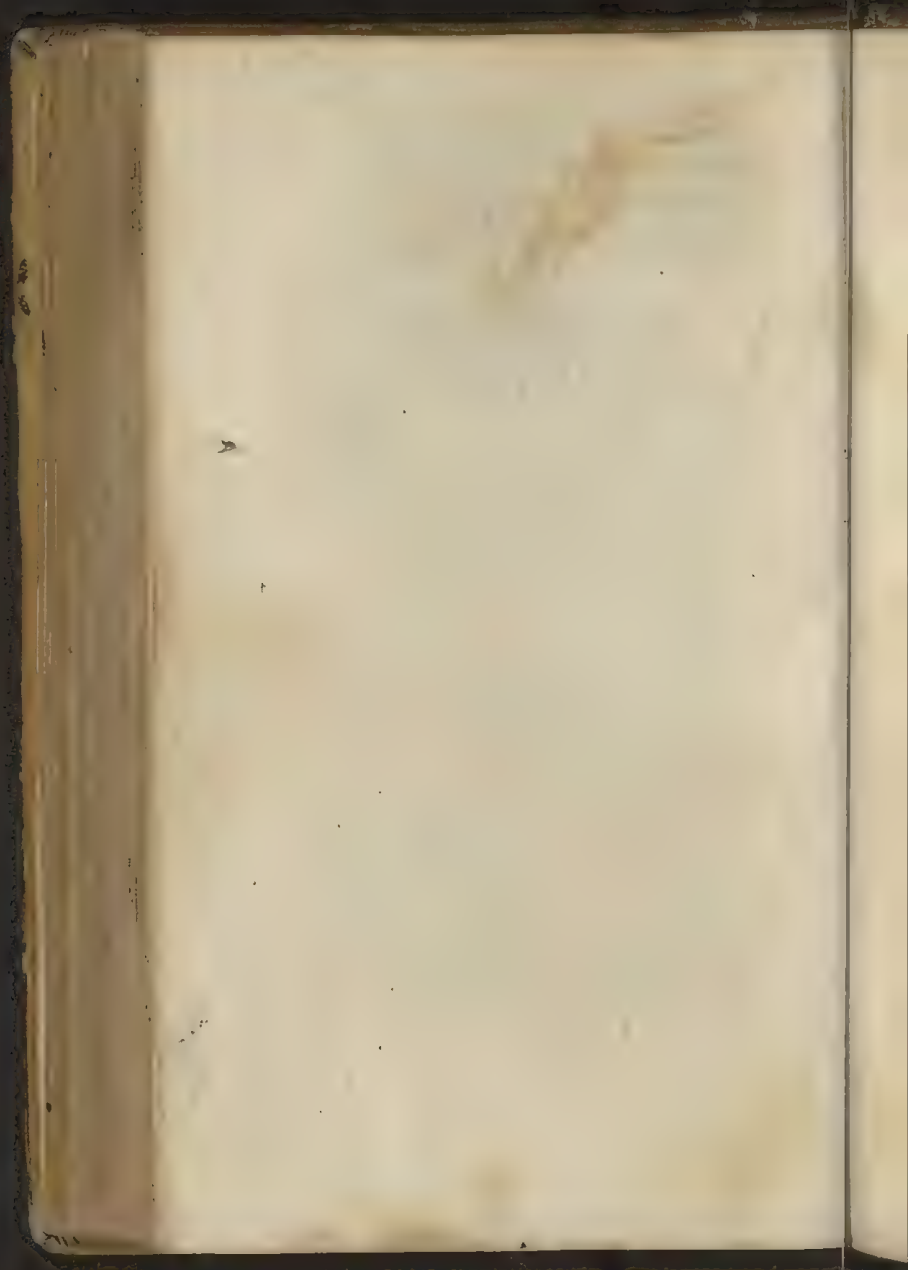
640. πάσῃν ἄλκι πολλὰ Πόσειδάωνος ὁμοκλή, ὅς
ῥα τότ' ἀχμαῖησι περὶ φρεσὶ πάχυνε μετάρων,
τῆλ' ἔτι, καὶ κύρτοισιν ἐυδανείων ἀργέων,
ὅς ἐκ μὲν ῥόθῃς συγερῆς ἔμεναι αὐτῆς,
ἱερὸν μένος μάλα πάσαν ἀνέπλημνυρε θάλασσαν,
ἔσθ' ἀπ' ἀνέμοιο κατέρχεται ἑλλησποντον·
καὶ μιν ἐπ' ἡϊόνας ῥέων βάλεν· ὅτε δ' ὕπερθε
Ζεὺς, ἐπίπρ' αἰφρόν' ἐρινυδ' ἰόντοισι γαῖαν·
ἔμεν' ὅτ' ἐκείνης ἄτερ καμάτοιο τέτυκτο,

650. αἰὲρ ἀπ' ἰδαιῶν ὀρέων μάλα πάντα ῥέεθρα
ἦς ἔνα χῶρον αἴεσκε· κατέκλυσε δ' ἔρπον ἀχαιῶν·
καὶ τόσῃ δὲ θάλασσᾳ, καὶ εἰσέτι μελίσσοντο
χαίμαρροι τ' ἀλκείων ἀξέοιμοι Διὸς ὁμβρῶν,
τῆς, μέλαν' οἶδ' ἐμ' ἀνέριε πολυσὺν ἀμφίρ' ἵππας
πόντον ἐπελθέμεναι, πρὶν τῆλ' αἰετ' ἀμαυῶναι
ἄργαλέως δαναῶν· αὐτὸς δ' ἄρα γαῖαν ἔτερε
ῥῆξε Πόσειδάων, ἀνὰ δ' ἔβλυσεν ἄσπετον ὕδωρ,
ἰλύντε, φάμαθόντε· βίη δ' ἐλῆλξε κραταῆ
σίγητον· ἡϊόνος δὲ μέγ' ἔβραχον· ἐκ δὲ θε μέλων
δαρδανίην, καὶ αἴσαν, ὑποβρύχιόν τε καλύφθη
ἔρκος ἀπ' ῥέσιον· κατέδυσσας δ' ἐνδοθὶ γαῖης
μακρὰ δῖισα μένους· φάμαθος δ' ἔτι φαίνεται μύτη,
χαλαγὰ μέν' ὀντοιο· καὶ ἐκ δαναῶν ἐριδούπων

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

νόστιν ἀπ' ἀγιοῦ καὶ ἁγίου καὶ ἁγίου καὶ ἁγίου καὶ ἁγίου
 ἀνάντων ἐτέλει καὶ ἁγίου καὶ ἁγίου καὶ ἁγίου καὶ ἁγίου
 ἀργῶσι πῶς σκῶσι, ὅσους διὰ χεῖμα κ' εἰδανῶσι.
 ἄλλῃ δ' ἄλλος ἵκεν, ὅπῃ θεὸς ἦγεν ἕκαστον,
 ὅσοι ὑπὲρ πάντων λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ
 ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΕΝΩΝ
 ΟΜΗΡΩΙ, ΤΕΛΟΣ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΛΙΓΥΓΤΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ, ΚΑΙ
ΕΡΟΓΟΙΟΥ, ΙΑΙ
ΟΥ ΑΛΩΣΙΣ.

Τ Ερμα πολυμήτοιο μεταχρόνιον
πολέμοιο,
καὶ λόχον δ' ῥήγης ἱππῆλατον ἔργον
ἀθήνης,

αὐτίκα μοι ἀνδρόντι, πολὺν διὰ μῦθον ἀνείσα,
έννεπε Καλλιόπῃ· καὶ δ' ῥα χερσὶν ἔριν ἀνδρῶν
κεκρίμεν πολέμοιο, ταχέην λῦσον αἰοῖδ' ἡ·
ἥδη δ' αὖ δ' ἐκώτατο κυλινδομένην λυκάβαντος,
τηρᾶν τετάνυστο φόνων ἀνόρητος ἐνὺ
ῥωσὶ τε, καὶ δ' ἀναοῖσιν· ἐναερόμενων δ' ἄρα φώτων,
δύρατα κεκμήκει· ξιφίων δ' ἔθνησκον ἀπ' ἀλά·
σβέννυτο θωρήκων ἐνοπή· μινύθεσ' ἐλικτῇ
ἄρμονίῃ λυθῆσα φέρεσ' ἀκέως τελαμῶνων·
ἀσπίδ' αὖτ' ἢ ἀνέχοντο μένειν ἔτι δ' ἔχον ἀκόντων·
λύετο καὶ κτύλα τόξα· καὶ τέρρεον ὠκέες ἰοί·
ἵπποι δ' οἱ μὲν, ἀνέσθεν ἀεργηλῆς ἐπὶ φάτνης
οἰκ' ἄν' ἀτάω μύοντες, ὁ μὲν ἔχοντες ἔσενον ἵππους,
οἷδ' αὖτ' ἀποθέοντες ὁλοώτας ἠνιοχῆας·
κῆτο δὲ πηλὴς, ἔχων ἄμα νεκρὸν ἐταῖρον·
ἀντιλόχῳ δ' ἐπὶ παιδὶ, γέρον δ' ἰδύρετο Νέστωρ·
Λῆας δ' αὐτοφόνῳ βριαρὸν δὲ μάσ' ἔλκεν ἱλυσας·
φάσγανον ἔχθρὸν ἔλυσε μεμνητός αἵματος ὁ μὲν
ῥωσὶ δὲ λωβητοῖσιν ὑφ' ἑκτορος ἑλκυσμοῖσι
μυρομένοις, ὃ μόνον ἔην ἐπιδήμιον ἄλλος,

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

αἰεὶ καὶ ἀμοιβροῖς ἐπὶ πένθεσι κωκύοντες,
 δάκρυον ἢ μὲν βοττο πολυγλώσσων ἐπιγύρω·
 κλαῖον μὲν λυκίοι Σαρπηδόνα, τόν, ποτε μήτηρ
 ἐτ' ῥόιν πέμφεν ἰδὼν ἄγαθον μὲν Διὸς ὄνῃ,
 θυρὶ δὲ Γαβρόκλοιο μιν οἰτιάδ' αὖ πτόντα,
 καὶ δολίην ὑπὸ νύκτα καὶ κῶ πεπεδημένον ὕπνῳ·
 ῥῆσον ἰδὼν θρήνητος ἐκώκυον· ἦ δ' ἐπὶ πτόμῳ
 Μένονος ὑρανίνην φέλῃν ἀνεδύατο μήτηρ,
 φέγγος ὑποκύνσασα κατ' ἡέρος ἡμάτος ἠώς·
 αἶδ' ἄρ' ὅθ' ὠδόντος δ' ἠϊφίλοιο γυναικὸς,
 πομπή μιναι περὶ κύκλον αὐθιῶν ὁμφακῶ μαζύς,
 παρθένοι ὠδύροντο δαΐφρονα Γενθεσίλῳ,
 ἥ τε πολύξενον χορὸν πολέμοιο μόλῳσα,
 θηλήης ἄρ' ἡρώς ἀπείσπιδ' αὖ νίφος ἀνδρῶν
 ἦτορ ἐς ἀχιλλεύς· μελὴν δὲ μῆνος ἀποσῶς,
 καὶ κτάνε, καὶ σύλησε, καὶ ἐκτρεῖξεν ἀχιλλεύς·
 ἔστηκε δ' ἐτι πᾶσα θεοὶ μῆτων ἐπὶ πύργῳ
 Ἰλίου, ἀκλινέαντες ἐπεμβεβαῖα θεομήτοισι·
 ἀμβολήν δ' ἦχαλε δυσσυχθεὶ λαὸς ἀχαιῶν·
 καὶ νύ κεν ὑστατίοισιν ὑποκνήσασα πονοῖσιν,
 ἀνὰ ματόσπερ ἔσσα, μάτην ἴδρωσιν ἀβήνῃ,
 ἢ μὴ Διὶ φάβοιο γαμοκλοπὸν ὕβριν ἱάσας
 ἰλιάθεν δ' ἀναοῖσιν Ἐπίξενος ἦλυθε μάντις·
 δια δὲ πρὸς μορέοντι χαρίζομενος Μενελάῳ,
 ὄφ' ἵτελεσεν ὀλεθρον ἐν μαντάνσῳ πάρῃ·
 οἷδ' ἄρ' ἔπειθ' ἡλοιο θεοπροπῆης ἑλένοιο
 αὐτίκα μιν ἐκ δ' ἀνόιο μάθ' ἔτεος ἠρτύναντο·
 καὶ σκύρον ἰδὼν λιπὼν, βαίνειν ὑπάρθενον ἄστ'·
 ἦτορ ἀχιλλεύς, καὶ ἐπαυῖς Διὶ δαμῆης·

ΙΛΙΟΥ ΛΛΩΣΙΣ·

μήπω δ' αὖφύεαν ἱυλίων κροτάφοισιν,
 ἀλλὴν παρὸς ἔφαινε, νέος περ ἐὼν πολεμιστής·
 ἦθελε καὶ δαυκαίοισι νέον βρέτας ἀγνὸν ἀΐεσθαι,
 λήσῃ μὲν εὖσα φίλος ἐπικύρασ' ἀθήνης·
 ἦδ' ἢ καὶ βυλῆσι θῆες ὑποεργὸς ἐπειδὴ,
 ῥόινε ἔχθρὸν ἀγαλμα πελώριον ἵππον ἐποίῃ·
 καὶ δ' ἡ τέ μινετο δῦρα, καὶ ἐς πεδίον κατέβηνεν
 ἴδμεν ἐξ αὐτῆς, ὅπόθεν καὶ πρόσθε φέρεκλος
 οἴκασ' ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο, πῆματος ὄρχιν·
 ποίῃ δ' ἀνρυτάτης μὲν ἐπὶ πλανῆς ὄραρ' ἔας,
 γαστέρα κοιλῆν' ὅποσον νέος ἀμφιελίαν·
 ὄρθον ἐπὶ σάθμην μέγας τορνῶσατο τέκτων·
 αὐχένα δ' ἑλκυσσοῖσιν ἐπὶ σῆθεσφιν ἔπηξεν,
 ξάνθῳ πορφυρόπεξαν ἐπὶ ῥῆν' ἄσ' ἵχα χυσῶ·
 ἦδ' ἐπὶ κινυμένεσσα μετήρορ' αὐχένι κυρτῶ,
 ἐκ κορυφῆς λοφόντι κατεσφρηγίζετο δεσμῶ·
 ὀφθαλμὸς δ' ἐνέθηκε λιθώπας ἐν δυσὶ κύκλοις
 γλαυκῆς βιρύλλαις, καὶ ἀμαλῆς ἀμεθύσου·
 τῷ δ' ἐπὶ μισγόμενων διδύμοις ἀμαρύνμασι χροῖς,
 γλαυκῶ φροινάοντο λίθων ἐλίκεσσιν ὀπωπαί·
 ὄρχυρες δ' ἐχάραξεν ἐπὶ γναβμοῖσιν ὀδόντας,
 ἄκρα δακύν' ἀνδόντας εὐσρεπτοῖο χαλινῶ·
 καὶ σῶματος μεγάλοιο λαβῶν ἀνέωξε κελεύθερ,
 ἀνδράσι κυνομένοισι παλὶ ῥοον ἄσ' μα φυλάων·
 καὶ διὰ μυκτῆρων φουσίχως ἔπνεεν αὐτῇ·
 ἔατα δ' ἀκρυτάτοισιν ἐπὶ κροτάφοισιν ἄρηεν
 ὀρθὰ μάλ' αἰν', ἔτοιμα μὲν γιν', σάλπιγγος ἀκύνειν·
 νῶτ' ὁ μὲν λατύνει σιωήμοσε, καὶ ῥάχιν ὑγρὴν·
 ἵχα τε λατῶσιν ὀλοθῆροισι σιωήτην·

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

σύρρετο δὲ πρυμναῖσιν ἐπ' ἰχθυὶν ἑλκυστος ὕρῃ,
 ἅμπελος ὡς γναμπῶσι κατελκομένη θυσάνοισιν·
 ὃ δὲ πόδες βαλῖοισιν ἐπιρχόμενοι γονάτιαν,
 ἅπτερον ὡς περ ἑμμελον ἐπὶ δρόμον ὀπίξισθαι·
 ὕτως ἠπείροντο· μένῃσι δ' ἐκείλανσιν ἀνάγκη·
 ὃ μὲν ἐπὶ νύκλεσιν ἀχάλκεις ἔειχον ὅπλαι,
 μαρμαρέας δ' ἐλίνεαι κατισφηνοντο χελώνης,
 ἀπὸ μιναι πεδίοιο· μόρις κρατερὸν ὄχη χαλκῷ, *
 κληψεν μὲν ἔθηκε θυρῆν, καὶ κλίμακα τυκτῶν, *
 ἦ μιν, ἥ πως αἰδέηλος ἐπὶ πλουρῆς ὄραρ ἦα,
 ἔνθα καὶ ἔνθα φέρουσιν λόχον κλυτοπόων ἀχαιῶν·
 ἦ δ' ἀναλκομένη τε, καὶ ἐμπεδον εἶν' εὔσαι, *
 εἴη σφῖν καὶ ὑπὸ πύλῃσι, καὶ νέρβιν ὀρέσαι· *
 ἀμφὶ δὲ μιν λαυκοῖο καὶ αὐχένος, ἠδὲ γένων,
 ἀνθεὶ πορφυρεῖσι λυκοῖσιν ἀναγκάσιο χαλιῷ
 κλήσας ἐλέφαντι, καὶ ὄρνυροδίνεσσι χαλκῷ·
 αὐτὸς ἐπὶ δὴ πάντα κάμει μενεδμήιον ἵππον,
 κύκλον εὐκνήμιδα ποδῶν ὑπέθηκεν ἐκαστῷ,
 ἐλκόμενος πεδίοισιν ὅπως ἐπιθήνιος ἦν,
 μὴ δὲ βιαζομένοισι δυσὲ μβατον οἶμον ὀδῶν·
 ὡς οὐδὲ, ἐξήστραπο φόβῳ, καὶ κάλλιπ' πολλῷ,
 αὐρὺς δ' ὑψηλὸς τε· τόσσ' ὅδ' ἐκεῖ δὴ ῥήσαστο,
 εἰ μὴ ξωὸν ἔταυξεν ἐλαυνέμεν ἱππῖος ἄρης·
 ἀμφὶ δὲ μιν μέγα τῆχος ἐλήλατο, μὴ τις ἀχαιῶν,
 πρὶν μιν ἐπαθρήσειε, δόλον δ' ἀνάπυσεν ἀνὰ ψῆ·
 οἶδ' ἔ, μυκηνέας ἀγαμέμνονος ἐγγύθει νηὶς,
 λαῶν ὕρα μένων ὁ μάδων, καὶ κῦμα φρονέων,
 εἰς βυλὴν βασιλῆεσσαν ὀλίωσαν ἀχαιῶν·
 ἦ δὲ, ταιυφρόγγοιο δὲ μάς κήρυκος ἐλῆσα,

ΙΛΙΟΥ ΛΛΩΣΙΣ.

συμφράδ' μωτι δ' δ' αὖτ' ἱ παρίστατο θύρις ἀδύνῃ,
 ἀνδρὸς ἐπιχρίσσα μελόχρ' οἱ τέκταρι φωνήν.
 αὐτὰρ δ' ὅτε μ' οἴσιν νόον βυλῆσιν ἐλίστων,
 πρῶτα μὲν ἰσηκεῖ κενόφρονι ἀνδρὶ εἰκνῶς,
 ὁμματος ἀσπ' ἔπ' οἱ βυλὴν ἐπὶ γαῖαν ἐρήσας.
 ἄφνω δ' αἰνῶν ἐπέων ὠδ' ἴνασ' ἀνείξας,
 δεινὸν ἀνιβρόντισε, καὶ ἱερὴς ἄτε πηγῆς,
 ἐξέχεεν μέγα κῦμα μελίστατος νιφετοῖο.
 ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κρύφιος λόγος ἐκτετέλεσται,
 χερσὶ μὲν ἀνδρομένης, αὐτὰρ βυλῆσιν ἀθήτης.
 ὅ μ' ἄρ' οἶτε μάστιγα πεποίθατε κάρτεϊ χερῶν,
 πρόφρονος ἀλκήεντι νόμῳ, καὶ τλήματι θυμῷ
 ἀσέθε μοι. ἔγ' ὅτ' οἶμι πολὺν χρόνον ἐνθάδε ὄντας,
 μοχθίξεν ἀτέλεστα, καὶ ἄχρεα γηράσκοντας,
 ἀλλὰ χρεῖοντας αἰοῖσιν μὲν ἔργον αὖσσαι.
 ἦ θανάτῳ βροτόεντι κεκολλέεσθαι ἀλγος ἀλύξαι,
 ἦ μὲν θαλπωρὰ προφερέσεται ἥ περ ἐκείνοισι,
 ἢ μή περ στυγροῖο, καὶ δ' ἄρ' οἶοι δ' ἄρα κενός,
 καὶ κελῆς πλάτάνοιο, καὶ ὦκυ μύροισι ἐπὶ τέκνοισι
 μιχτέροισι ἐλκομένης, ἀπαλῶν τε λάθεσθαι νεοσσῶν.
 εἰ δ' ἐθεοπροπίησι γέρον ἀνεβάλλετο Κάλχας,
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐλπίοιο μετήλιδος ὁμφιτηρὸς,
 μαντοσύνη κελεύουσιν ἐτοίμοι τὰ τιν' ἐπὶ νίκην.
 τῶσιν δ' αὖ μοι πᾶθεσθαι, καὶ ἱππείην ἐπὶ νηδὺν
 θαρσαλέως σπένδωμεν, ὅπως αὐτὰρετον ἄλλος
 ἔρῃ δ' ἀταρβήτοιο θεοῦ ἀπάτην ὁρᾷ τέχνην,
 ἴλιον εἰσανάγωσιν, ἔδον καὶ κενὸν ἀμφαγαπῶντ' ὅς.
 οἱ δ' ἄλλοι, πρὶν μὲν αὖ μεθίεται τείσ' ματανηῶν,
 πῦρ ἴδιον πλεκτῆσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντ' ὅς.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

ἱλιάδος δὲ λιπόντων ἐρημαίνοντες ἀντὶ
 πλώϊτε τανυστήν φανδώνυμον ὀκσεύουσιν,
 εἰσὸν κεν ἄν' ὁρμητῆταιυσμένον περὶ ὧπλης
 ὕμμι σωμαρομένοις ἐπὶ γήτορας αἰγιαλὸς
 σιμάνη παλιν ὀρσον ἐπὶ πλοὸν ἐσπέριον τυρ.
 καὶ τότε μήτε τις ὄκνος ἐπ' ὄρμητων ἐρετῶν
 γιγνέσθω, μήτ' ἄλλο φόβον ἔσθω, διὰ τε γυμνὰς
 ἀνθρώποισι φέρουσιν ἐλαφρὴ δέματα θυμῷ.
 ἔσω δὲ προτέρης ὄρετ' ἐμφύλλιος αἰώας,
 μήτε τις αἰχμάνειν ἐὼν κλέος, ὅκνην ἔχουσιν
 ἄξιον ὧν ἐμὸν σισι λάβοι γέρας ἱππας ἀνδρῶν.
 ὡς φάμενος, βυλῆς ἐξήϊε τοῖο δὲ μύθοις
 πρῶτος ἐφωμάρτισε Νεοπτόλεμος θεοδόης,
 πῶλος αἰετὶ δροσέοντος ἐπετόμιτος πεδίοιο,
 ὅς τε νεοφυέανιν ἀγαλλόμενος φάλαροισιν,
 ἔφθασε καὶ μάστιγα, καὶ ἦν ισχυρὸς ἀπ' ἑλάν.
 τυδίδης δ' ἐτόρυσσε Νεοπτόλεμῳ Διομήδης,
 θωμάων ὅτι τοῖος ἦν καὶ πρόδιν ἀχιλλεύς.
 ἔσπετο καὶ Κυνέππος, ὃν εὐπαιτέρῃ Κομαιθῶ
 Τυδίδος θαλάμοιο μινυμβαδίοιο τυχῆσα,
 ὅκνημόρῳ τέκε παῖδα σαρπητώλῳ Αἰγιάλῃ.
 ἔσκηκεν Μενέλαος· ἄλλιν δὲ μιν ἀχρὶς ὀρμή.
 Διὶ φόβῳ ποτὶ δῆριν ἀπηνείει δίζετο θυμῷ,
 δαῖτον ἀρπακτῆρι γὰρ μυαλῇ μένος ἄρῃν.
 τῷ δ' ἐπὶ Λοκρὸς ὄρουσιν ὀϊλῆος ταχὺς ἦδος,
 ἥστί τι θυμὸν ἔχων πεπνυμένον, ὅδ' ἐπὶ κῆραις
 μαργάρων ἀδύμιστον· ἀνέστη δὲ καὶ ἄλλον
 Κρητῶν ἰδομένηα μεσαιπόλιον βασιλῆα.
 νεοτυρίδης δ' ἄμα τοῖσιν ἔβη κρατερὸς Θρασυμήδης.

ΙΔΙΟΥ ΑΛΩΣΙΣ.

καὶ τελευτώνιος ἦός ἐκινβόλος ἦτε Τῦρκος.
 Εὐμίλος· μετὰ τόνδε θεοπρόπος ἑαυτο Κάλχας;
 αὐτὸς δὲ ὅτι μόχθον ἀμύχανον ἐκτελείσαντες,
 ἦδη βῶϊον ἄστυ καὶ πιπύουσι ἀχαιοί.
 ἔδ' ἔδ' ἔδ' οἱ ἔλθ' ἔλθ' ἀποσφραγίντες ὄρωγες,
 Διηφοδών τ', ἀμάρμασ τε δαίω· Οἰησὶ τέκνω.
 ῥτυγίδης ἀντικλος, ὃν αὐτόθι τεθνήωτα
 ἴππῳ δακρύσαντες ἐνικτερεῖξαν ἀχαιοί.
 Γηνέλιός τε, Μένης τε, καὶ ἀντιφάτης ἀγαπήνωρ.
 ἀμφιδάμασ τε, καὶ Εὐρυδάμασ, Γελάο γενέθλη.
 τόξῳ δ' ἀμφιδάμασ κεκορυβμένος ὕστατος αὐτε
 τέλῃς ἀγλαομήτης ἦς ἐπίβαιναν ἐπὶ πόδες.
 ἀνέξάμενοι δ' ἔπειτα Διὸς γλαυκῶπιδι κῆρῃ,
 ἱππῆν ἔσσανδον ἐς ὀλκάδα· τοῖσι δ' ἀθήνη
 ἀμβροσίη κέρασασα θιῶν ἐκώμισεν ἰδωδὴν,
 δῖα πνον ἔχειν, ἵνα μή τι πανημέριοι λοχῶντες,
 τειρόμενοι, βαρυβοῖεν ἀτερπεί γύναια λιμῶ.
 ὥς δ' ὅποτε κρυμῶσιν ἀελλὰ πόδων πεφελάνων
 ἠέρα παχυνώσασα χιῶν ἐπάλαιεν ὄρυρα,
 τινο μένη δ' ἀνέηκε πολὺν ῥόον, οἷδ' ἄπ' ἑρῆς
 ὅξ' ἔχ' ἀθρόωσιν κόντες κυβησῆρι κυδοιμῶ,
 δῖα πον ὑποπῆξαντες ὀρεῖ· ῥέφιος ποταμῶιο,
 θῆρος ἐρώσαντες ὑπὸ πύχῃ κοιλάδος ἀνῆς,
 σιγῇ φρικτὴ λήσιν ἐπὶ πληρῆσι μένουσι,
 γλῆμονες ἐκείχεται πότε παύεται ὄμβριμον ὕδωρ,
 ὥς οἷε γλαφυροῖο δαΐ ξυλόχοιο βορόντες,
 ἀτλήτες ἀνέχοντο πόνους ἀμύχανους ἀχαιοί.
 τοῖσι δ' ἐπὶ κλήϊσε θύρην ἐκὺ μόνος ἴππῳ
 πῖσος ἀπὲκ μάρτοιο λόχῳ πυλαωρὸς ὀδυσσεύς·

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

αὐτὸς δ' ὠκεφαλῇ σισκοῦς ἔξετο· τῷ, δὲ οἱ ἄμφω
 ὠπρήσθαι ἐκέλευσαν ὑποδρηστῆρας ἀχαιῶς
 χύσαι λαῖνων ἔγχεσσι μακίλλαις,
 ἵππος ὅπερ κενάλυπτο· θέλει δὲ θυμὸν εἶσαι,
 τηλεφάνης ἵνα πάσιν ἔην χάριν ἀνδράσι πέμπη·
 καὶ τὸ, καὶ ἐξελάχων ἐφίμοσύνῃ βασιλῆος·
 ἥλιος ὅτε νύκτα παλίσκιον ἀνδράσιν ἔλκων,
 εἰς δύσιν ἀχλύ τεύαν ἐκρυβόλον ἔραπεν ἦώ,
 δὴ τότε κηρύκων ἀπὸ κίθνατο λαῶν αὐτῇ
 ἦτορ εὐκρινὲς, ἀνά τε πρὸ μνήσια λῦσαι·
 εἶθαι δὲ πανκήμετος ἀναχόμενος πυρὸς ὁρμήν,
 ἔρκαάτε πρήσαντες εὐσταθέων κλισιάων,
 νηυσὶν ἀναπλώσκον ἀπορροϊτιάδος ἀκτῆς,
 γλαυκὸν ἀναπύλοντες ὕδωρ ἄθραμαντίδος ἑλλης·
 μένος δὲ πληρῇσιν ἐκύσεια γῆα χαράχθεϊς,
 αἰσι μίδης ἐλελήπτο Σίτων, ἀπατήλιος ἥρως,
 κρύπτων ἐπὶ βῶσαι δόλον, καὶ πῆματα κούων·
 ὥς δ' ὅποτε σταλὶ κελαι λίγον περικυκλώσαντες,
 θηρσὶν ὄρει πλαγέειαι λόχον περίοπτον ἔπληξαν
 ἀνέρες ἀγροτῆρες, ὁδὲ, κριδὸν οἶος ἀπ' ἄλλων,
 λαθρῶς πυκνοῖσιν ὑπὸ πῆδρβοισι δέδοικεν,
 δίκτυα παπῶνων θηροσκοπὸς ἀνὴρ,
 ὥς τότε λωβητοῖσι περίστικτος μελέειαι,
 ῥοίη λυγρὸν ὀλεθρον ἐμήδετο· καὶ δὲ οἱ ὤμους
 ἔλκεσι ποιητοῖσιν ἐπέρρε νήχυντον ἄμα·
 ἦ δὲ, περὶ κλισίῃσιν ἐμάνιτο παννυχίη φλόξ,
 καπνὸν ἔραυτο μῆνι ἐρίδιν ἐαφοιτάδι ἱπῇ·
 ὕφαιτος δ' ἐκέλευεν ἐρίβρομος· ἐκ δὲ θυέλλας
 παντῶς τίνασεν, ἱππῶν καὶ αὐτῇ

ΙΛΙΟΥ ΛΛΩΣΙΣ

μήτηρ ἀθανάτοιο πυρὸς φαείσι βροτος ἦρ·
 ἦδ' ὃ δὲ πρόειπε, καὶ ἱλιάδῃσι γυναιξί,
 δ' ἦϊον ἀγγελέυσσά φ' ὅβω σὴ μάντορι κατ' ἦν,
 ὄρθρον ὕπ' σκιδέντα πολυθροὺς ἦλυθε φήμη·
 αὐτίκ' δ' ἐξέθορον πυλίων πετάσαντο δὲ ὀχθαί·
 πεζοὶ δ' ἵππῃς τε, καὶ ἐς πεδίον προήεντο,
 διζόμενοι μὴ πᾶσις ἔην δόλος ἄλλοθ' ἀχαιῶν·
 οἶδ' ὃ, θεὸς ἦρ' ὑποξέειπεν ἀπῆναι,
 ἐκ πόλιν κατέβαινον ἅμα Γριάμω βασιλῆϊ
 ἄλλοι δ' ημοτέρων δὲ. ἐλαφρότατοι δ' ἐγένοντο,
 θαλπόμενοι περὶ πασίν, ὅσους λίπε φόνιος ἄρης,
 θαυόμενοι καὶ γῆρας ἐλάθεον· ὅθεν ἔμελλον
 γυνήσιν ἐπὶ δ' ἡρόν, ἐπ' ἃ Διὸς ἦλυθε βουλὴ·
 οἶδ' ὅτε τεχνήεντος ἴδον δὲ μᾶς αἰόλον ἵππῃ,
 θαύμασαν ἀμφιχυθέντες, ἅτ' ἤχηνεν δὲ ἰδόντες
 αἰετὸν ἀλκύνοντα περικράξουσι κολοίοι·
 τοῖσι τε ῥιχθαί, καὶ ἄκριτος ἐμπισσε βουλὴ·
 οἶδ' ὃ, γὰρ πολέμῳ βαρυπενθεῖ κεκμηῶντες,
 ἵππον ἀπεχθέραντες, ἐπ' ἃ πέλει ἔργον ἀχαιῶν,
 ἤθελον ἡδολιχοῖσιν ἐπὶ κρημνοῖσιν ὀρέξαι,
 ἢ καὶ ἀμφιτόμοισι διαρρήξαι πελέκασιν·
 οἶδ' ὃ, νεοξέσσιοι πεποιθότες ἐρίμασι τέχνης,
 ἀθανάτοισι ἐκέλευον ὀρήϊον ἵππον ἀνάψαι,
 ὕπερον ὀρήϊοισι μόθῳ σὴ μῆδ' ὄνειναι·
 φραξόμενοι δ' ἐπὶ τοῖσι πανόμοι' αἰὶν' ἀκομίζων,
 γυνὸς ὑπὲρ πεδίοιο φάνη κεκρωμένος ἀνὴρ·
 αἶματι δὲ σμῶδι γγυθ' ἀνέειπε βεβριθῆαι,
 ἴχνια λωβήντα θῶν ἀνέφαινον ἰμάντων·
 αὐτίκ' δὲ Γριάμοιο ποδῶν προπάροιθεν ἰλιόθεν,

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

ἰκασίμης παλάμῃσιν ἤφατο γένων.
 λιαυόμενος δὲ γέροντα, δολοπλόκον ἴχετο μῦθον.
 ἀνδρα καὶ ὄρχηοισιν ὁ μόλοον εἰ μὲν ἐλεήσῃς,
 φῶν δὲ ῥυτίτρα, καὶ ἄστος, εἰ με σώωσις
 παρδανίδα σκηπῆνχε, καὶ ὕστατον ἐχθρὸν ἀχαιῶν,
 οἷά με λαβήσαντο βεῶν ὅτιν ἐκ ἀλεγοντες,
 πῶδ' ἀλγίσταίνοντα, καὶ κού, καὶ ἀπνητές αἰψ·
 ὧς καὶ ἀχιλλῆος γέρας ἤρπασαν ἀεικίδαο.
 ὧς δὲ Φιλοκτήτην ἔλιπον πεπιδὴ μένον ὕδρω·
 ἔκτειναν δὲ καὶ αὐτὸν ἀγαυοί μενοι Γαλαμήδην.
 καὶ οὖν μ' οἶα ἔρεξαν ἀτάσθαλοι, ὅων καὶ φωνῇ
 ἐκ ἔβελον σὺν τοῖσι· μέγαν δ' ἐκείλευον ἑταῖρος.
 οἶδ' ἔω πλῆρ' ἡσὶν ἀτασθαλίῃσι τυπέντες,
 εἰ μάτ' ἀπόδυσαν ἀεικλίῃσι δ' ἰ μάδλοισ
 πάν δὲ μάσ ἐτήσαντες, ἐπὶ ξένη λίπον ἀκτῇ.
 οἷα μάναρ, πεφύλαξο Διὸς σέβας ἱκεσίαιο·
 χαρμα ἰδρ ὄρχηοισι γενήσομαι, εἴπειν ἰάσης
 χερσὶν ὑπὸ φῶν ἰκέντη, καὶ ξέρον ἀλῆσαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ πάντεσιν ὑπάρχιος ἔαο καὶ ὤμῳ,
 μηκέτι δὲ μάνειν πόλεμον παλίνορσον ἀχαιῶν.
 ὧς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἀγαυὴ μελίξατο φωνῇ·
 ξένη, σὲ μὲν φῶσιαι μεμιγμένον, ἐκ ἔτ' εἴκει
 τάρβος ἔχειν· ἔφυγες γὰρ ἀνδρῶσιον ὕβριν ἀχαιῶν.
 αἰψ δ' ἡ μέτερος φίλος ἔατο· ὧς δὲ σε πάτρης,
 ὧς δὲ πολυκτεάνων θαλάμων γλυκύνει μέρος αἰρή·
 οἷα καὶ καὶ σὺ μοι εἰπὲ τί τοι τόδε θαῦμα τέτυκται,
 ἵππος ἀμειλίχτοιο φόβη τέρας· εἰπὲ δὲ σῆο
 ὅωομαι, καὶ γενεήν, ὅποθεν δὲ σε νῆες ἔνεκον·
 τὸν δ' ἐπιθαρσύνσας, προσέφη πολυμήχανος ἦρως·

ΙΛΙΟΥ ΛΑΩΣΙΣ.

ἔξερίω καὶ ταῦτα· σὺ γάρ μ' ἐθέλοντα κελεύεις·
 ἄρτος μοι πόλις ἔστι, Σίνων δὲ μοι ὄνομα κῆται·
 Αἴσι μιν κελύουσιν ἐμὸν πολὺν γενετῆρα·
 ἵππον δ' ὄρρειοισι παλαίφατον ὄρεν ἐπεός·
 εἰ μὲν γὰρ ἱάτ' ἐμὴν ἐν αὐτῇ ὀϊχάρῃ,
 ῥοῖνν θεσφατόν ἔην ἑλθὲν πόλιν ἧς ἀχαιῶν·
 ἦ δὲ μιν ἀγνὸν ἀχάλα λαβὴ νηῶσιν ἀθήνη,
 φάεσθαι, προφυγόντες ἀνιήντοισι ἐπ' ἀέλοισ·
 αἷ' αἶε δὴ σερῆσι περὶ πλοκοῦ ἀμφιβαλόντες,
 ἔλκεται εἰς ἀκρόπολιν μεγάλῃν χυσθήνιον ἵππον·
 ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν, κλυτὰν αἶψ' ἐκέλευσε λαβόντα,
 ἔαταθαι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε· τῶι δὲ βοείῳ
 δησάμενοι, σερῆσιν εὐπλέκτοισι κάλοισιν,
 ἦλκον ἐπὶ πιδίοιο θῶν ἐπιβήτορα κύκλων
 ἵππον, δρισηῖσι βεβασμένον· οἳ δὲ πάροιθεν
 αὐλοῖ, καὶ φόρμιγγες, ὁ μὲν ἐλίχινον αἰοδῶν,
 χιτῶν ἀφραδέων μερόπων γένος, οἷσιν ὁ μίχλη
 ἄσκοπος ἑατο μένων, κενεῶ δ' ὑπόχαρμα πολλῶ,
 πολλὰ κίς ἀγνώσοισι περιπλέοντες ἀλέθρῳ·
 οἷη καὶ ῥέεασι φθισίβροτος ἄτη
 εἰς πόλιν αὐτοκέλευθος· ἀμυσσάμενοι σιμόντος,
 ἔεφον αὐχενίους πλοκάμους σφετέραιοι φονῆος·
 γαῖα δὲ χαλκίοισιν ἔρσομένη περὶ κύκλοις,
 δεινὸν ὑπὲρ βρυχάτο· σιδῆριοι δ' αὐτῶν
 ῥιβόμενοι, ῥηχθῆσαν ἀνέτενον ἄξονες ἡχῆν·
 τεύχεα δὲ κάλωι ξυνοχῇ, καὶ πᾶσα ταῖσθα
 λιγύν ἀνθλόσσαν ἐλίξ, ἀνεκνήιε σφρῆ·
 πολλὴ δ' ἐλκόντων ὀνοπή, καὶ κόμπος ὀρώρει·
 ὄβρι μενυμφαίησιν ἅμα δρυοῖ δάκτυλος ἴδῃ·

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

Ἰαχε καὶ ξάνθου ποταμῷ κυκλόμενον ὕδωρ.
 καὶ σόμα κακλήνη σιμοείσιον· ὑβράνῃ δὲ
 ἐκ Διὸς ἐλκόμενον πόλεμον μαντάετο σάπτιξ.
 οἷδ' ἦγον προπάραιθεν· ὁδὸς δ' ἐβαρύνετο μακρὴ
 χρομένη ποταμοῖσι, καὶ ὑπιδίοισιν ὁμοῖν·
 ἔπειτο δ' αἰόλος ἵππος ὀνήφιλος ἐπὶ βωμῆς,
 κυδίστων ὑπέροπλα· βίη δ' ἐτέρεισεν Ἀθῆναι,
 χθρὰς ἐπιβρίσασα ἐυλυφέντων ἐπὶ μηρῶν·
 ὥς δὲ θεῶν ἀκίχηςτος ἐπιδράμε θάλασσαν οἷσυν,
 ῥῆσας εὐσκάρβοισιν ὁδοιπορήσι δῖωκων,
 εἰσόκε δὴ τυλίων ἐπεβήσαντο δαρδανιῶν.
 αἱ δὲ οἱ ἀλχομένω θυρέων πύχας ἐστείνοντο·
 αἰγὴ ἦρ' ἡδὺ ἔδυσεν, ἐπιδρομον ὄρμον ὁδοῖο
 πρόσθεν ἀνατείλυσα· Γοσειδάων δ' ἀπὸ πύργων
 σταθμῶν ἀστρο μένων, τυλίων ἀνέκοπτε ῥαίνῃ·
 πρῶτ' ἄδδδδ δὲ γυναικίς ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλαι,
 νύμφαι τε, πρόγαμοί τε, καὶ ἰδμονες φλίσχης,
 μολεπῆτ', ὄρχηθμῶν τε περὶ βρέτας ἑλίσσοντο·
 ἄλλαι δὲ κροτάσαν ἀμελγόμεναι χάριν ὀμβρῶν,
 ὀλεῶν θορατέω ῥοδὸς σὺρίσαντο τάπητας·
 αἰδὲ, θαλασγαίης ἐπιμάξια νήματα μίτρης
 λυσάμεναι, κλωσῆσι περίστροφον ἄνθον ἵππον·
 καὶ τις ἀπειρεσίοιο πύθε κρήδε μτον ἀνῆσα,
 χρυσῆν προχέυσαν ῥόκῳ κεικχσ μένον διναν,
 γάαν ἀνεκτύξωσε χυτὴν ἀνδρὶ πηλῷ·
 ἀνδρομένη δὲ βοῆσανε βάλλετο θηλὺς ἰωή,
 καὶ παίδων ἀλαλήτης ἐμίσχετο γήραος ἡχῇ·
 οἶαι δ' ἀφνειοῖο μετήλυδδδδ ωκεανοῖο
 χεῖματος ἀμφιτολαί γιγάντων εἵχες ὑπερφύων,

ΥΛΙΟΥ ΑΛΩΣΙΣ.

πύκλον ἐπὶ χερσὶν αὐτῶν ἀλὴμονες ὄρχηθ' ἰοῖσιν,
 ῥοτόποις ὁρότοις ἀπὸ χερσὶν κεκληγῶσαι,
 ὡς οἷα παλῶν ἀπὸ ἄσπετος, ἡδὲ κινδύοι μὲν
 ἦγον ἐς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἔνδον ἵππον.
 κέρη δ' ἐκ θαλάμοιο θεήλατος, ἡκίτι μίμνειν
 ἤθελιν ἐκ θαλάμοιοι· διαρρήξασα δ' ὄχλησ',
 ἄρα μὲν ἡδὲ πόρτις ἀήσυρός, ἡδὲ τυτῆσα·
 κέντρον δ' ἂν ἐποίησε βοοῦράταο μύωπος·
 ἡδ' ὅτ' ἔστιν ἀγέλην ποτιδάεται, ὅτι βοτῆρι
 κέθεται, ἡδὲ νομῶσι λιαίεται, ὡς βελέμνη
 ὅξ' ἐκ θυγομένη, βοέων ἐξήλυθε δισμῶν,
 τοῖσι μαντιπόλοιο βολῆς ὑπὸ νύκτα κέρη
 πλαξομένη κραδίην, ἱρήν ἀνέσχετο δάφνην·
 πάντῃ δὲ βρυχάτο κατὰ πόλιν· ἡδὲ τοκήων,
 ἡδὲ φίλων ἀλέγχε· λίπειν δὲ ἐπαρθέον αἰδώς·
 ἡδ' ὅτ' ἔστιν ὁρμήσαν ἐκ δρυμῶσι γυναικῶν
 νήδυμος αὐλὸς ἔτυφεν ὅρμη μανίας Διοτύου,
 ἡ τε θεὸς τυτῆσα παρῆρον ὄμμα τιτάνει,
 γυμνὸν ἐπισφύσα κέρη κυανὰ μιν κινάων,
 ὡς ἦν πλεονέκτος ἀνάξασα νόοιο
 Κραυγῶν νεόφοιτος, ἐμάνετο· πυκνὰ δὲ χεῖρτιν
 κοπτομένη, καὶ σέρνον, ἀνίαχε μαινάδι φωνῇ·
 ὦ μέλει, τίνα γὰρ ἀνάρσιον ἵππον ἄγοντες
 δαμόνοιοι μάνεσθε, καὶ ὑπατρίην ἐπὶ νύκτα
 σπύδατε, καὶ πολέμοιο τέλος, κινῆρετο ὕπνου;
 δυσμενέων ὅδε κῶμος ὀρήτος· αἰδὲ περ ἡδὲ
 τίκτοισιν μοιχεύς ἐκ βωδῶν δῖνες ὀφίων·
 λήγει δ' ἀμβολιβγὸν ἔτος, πολέμοιο λυθέντος·
 τοῖς, ὀφίων λόχος ἐρχεται, ὅς ἐπὶ χερσὶν

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

τὰ χεῖρ' ἀσπράσσοις ἀμαυροτάτην ἐπὶ νύκτα·
 τίξεται ὄβρι μοῖ' ἵππος· ἐπὶ χθόνα δ' ἄρτι βορῶντις,
 εἰς μόθον ὁρμήσοισι τληστότατοι πολέμισα·
 ὃ γὰρ ὕπῳ δίνεαι μογὸς κούϊππον ἀγῆσαι,
 ἀνδράσι τιμὸς μένοισι, νίκη χήσοισι γυναικίς·
 αὐτὴ δ' ἡλύβια γενήσεται, ἥ μιν ἔταυξε·
 γαστέρα δὲ πλῆθυσαν ἀνακλινάσ' ἀναβόησιν
 μαῖα πολυκλώτοις τόκῳ πολίπορος Ἀθήνη·
 καὶ δὴ πορφύρεον ἰδὺν εἰάσεται ἔνδοσι παρῶν,
 αἶματός κεν ὤκνον πέλαιος, καὶ κῦμα φόνος·
 δεσμά τε συμπαθίων πλέκεται περὶ χερσὶ γυναικῶν
 μυρία· φωνάς δ' ὕπῳ δ' ἄρασι καυόμενοι πῦρ·
 ὧ μοι ἐμῶν ἀχέων, ὧ μοι πᾶρ' ἰον ἄστυ·
 αὐτίκα μοι ληπὴν κόνις ἔσται· ὄλεται ἔρπον
 ἀθανάτων, προθέλυμνα δὲ θεὸς μέγιστα Λαομέδοντος·
 καί σε πατὴρ ὀδύρομαι, διὰ μέγ' ἦδη
 ἀμφοτέρωι πρῆσαι· σὺ μὲν πάτερ οἴκῳ δ' ἑδνπαῖς,
 κήσεται ἐρμῷ Διὸς μετ' ἄλλῳ παρὰ βωμῷ·
 μήτηρ ὄρις τόκεα, σῖο δὲ βροτέης ἀπὸ μορφῆς
 λυαλέην ἐπὶ πρῶτ' ἐπὶ κῦμα ποιήσοισι·
 δῖα Πολυξένη, σέ δὲ παρ' ἵδος ἐγγύθι γαίης
 πεκλημένην, ὀλίγον δακρύσομαι· ὥς ὄφελ' ἐν τις
 ὄρσῃ ἐπὶ σοῖσι γούσι ὀλέσσαι με καὶ αὐτήν·
 τίς γάρ μοι χρεὼ βίην, τὸ πλεονέχ' με φυλάσσει
 εὐκροτέρῳ θανάτῳ· ξένη δὲ με γαῖα καλύψῃ·
 ποῖα δὲ μοι δέσποινά καὶ αὐτῷ δῶρα ἄνακτι
 ἀντὶ τῶν καμάτων ἀγαμέμνονι δῶρον ὑφαίψῃ;
 αἷ' ἦδη μοι φράξωμαι, τάδε γινώσκετε πάντες,
 καὶ νεφέλην ἀπὸ θεοῦ βλαψίφρονος αἴτης·

ΙΛΙΟΥ ΛΩΣΙΣ.

ῥηγνύθω πελέκει δέ μοι πολυχανδέος ἵππῳ,
 ἢ πρὶ καί εἰω· δολόεντα δέ σώματα κούων,
 ὀλλύσθω· μέγα λη δὲ πυρὴ δαναοῖσι γενέσθω·
 καὶ τότε μοι δάινυθε, καὶ εἰ χορὸν ὀφύνεσθε,
 σισάμενοι κρητῆρας ἐλευθερίας ἐρατεινῆς.
 ἦ καὶ, ἔφη· τῆς δ' ὅ τις ἐπέθετο πλῆ, πρὶ ἀπὸ λλων
 ἀμφοτέρων μάντιν ἀγαθόν, καὶ ἅπιστον ἔθηκεν·
 πλῆ, ὃ πατὴρ ἔκρινε· απεν, ὃ μοι κλήσας ἐπέειπε·
 τίς σε πάλιν καὶ ὁ μάντιν δυσώνυμος ἦραγε δαίμων,
 θαρσαλέην καὶ ὁ μῆγα, μάστιγ δὲ χρεὶν ἀπερ' ἔχης;
 ἔγω σοι κέν μιν κενόος λυσιώδεϊ νόσῳ,
 ὃ δὲ παλιφῆμων ἐκορέσαστο λαβροσυνάων,
 αἰεὶ καὶ ἡμὲς ἱρῶσιν ἐπαχυνμένῃ βαλῆσιν,
 ἦ λυθες, ὅποτε πᾶσιν ἐλεύθερον ἦμαρ ἀνῆλθεν,
 ἡμῖν Ζεὺς κρονίδης, ἐκείδασκε νῆας ἀχαιῶν;
 ὃ δὲ τι δῦρατα μακρὰ τινάσσεται, ὃ δὲ τι τόξα
 ἔλκεται· ὃ ξιφῶν πάταρος· σιγῶσι δ' οἱ σὺι·
 αἰεὶ χοροὶ, καὶ μῦσαι μελίπνοοι, οἳ δ' ἐπὶ νίκῃ·
 ὃ μήτηρ ἐπὶ παιδὶ κινύρεται, ὃ δ' ἐπὶ δῆριν
 ἀνδρα γυνὴ πέμφασα, νέον διακρύσαστο χίρην·
 ἵππον ἀνελκόμενον δέχεται πολὺ ἔχος αἰθνή,
 παρθένος, τολμήσας· σὺ δὲ πρὸ δόμου βορῶσα,
 φάει θεασίξασα, καὶ ἄχρεα σφοδρῶς,
 μοχθόεσς ἀτέλεια, καὶ ἄστυ ἱερὸν μιδάνης.
 ἔρ' ὅπως· ἡμῖν δὲ χοροὶ, θαλῆαι τε, μοι παῖτε·
 ὃ πρὶ ἐπὶ ροῖς ὅπ' τεύχεσσι δῆμα λείπειται,
 ὃ δ' ἐπὶ μαντιπόλοιο τεινὴς κερχίμεθα φωνῆς·
 ὡς δ' ἰπῶν, ἐκείλυσεν ἄγην ἐτερόφρονα κούρην
 κούρων ἔσω θαλάμοιο· μόγης δ' ἀκένεσσα τοκῆϊ,

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

πῆθετο· παρθένῳ δὲ περὶ κλητῆρι πεισῶσα,
 κλαῖεν ἐπισαμένῃ τὴν ἰδὼν μόρον· ἔβλεπεν ἤδη
 παρὶ δὸς αἰδομένης ἐπὶ τῇδε μαρναμένον πύρ·
 οἶδ' ἔτι πολὺ χροῖο θεῆς ὑπὸ νηὸν ἀθῆνης
 ἔκπον ἀναστήσαντες, εὐξέσων ἐπὶ βάθρων
 ἔφλεγον· ἱδρὰ κατὰ πολυκνήσιων ἐπὶ βωμῶν·
 ἀθάνατοι δ' ἀνέκονον ἀνιηνύτας ἐκ τὸ μβαρ·
 ἔλαττειν τ' ἐπιδήμιος ἔην, καὶ ἄμῃχανος ὕβρις·
 ὕβρις ἔλαφρίξενσα μέθην λυσήτορος οἴνου·
 ἀφραδίῃ τὲ βέβυτο, μεθιμοσύνη τε, καὶ μὲν
 πᾶσα πόλις· πυλίων δ' ὀλίγοις φυλάκισαι μεμύλη·
 ἦδη καὶ γὰρ φέγγος ἐδύετο· δαίμονι δὲ
 ἴλιον αἰπεινὴν ὀλεσί· πόλις ἄμφεβα λύνε·
 δὲ γὰρ δ' ἐλάνη πολὺν δὲ μᾶς ἀσκήσασα,
 ἔλαβε δολοφρονέουσα πολυφράδμων ἀφροδίτη·
 ἐκ δὲ καλεωμένη, προσέφη πρὸς ἑμὸν φωνῇ·
 τὴν μὲν φίλη, καλέει σε πόσις Μενελάος ἀγῆτωρ·
 ἔκπῳ δ' ἔρατ' ἐκ καλὸν μένος· ἄμφι δ' ἄχαιῶν
 ἦγε μόνες λοχῶσι τῶν μετ' ἡμῶν αἰθλων·
 αἶψ' ἴθι μή τι μελέτω· Πριάμοιο γέροντος,
 μήτ' ἄλλων ἔφωτ, μήτ' αὐτὸς Διὶ φόβοιο·
 ἦδη γάρ σε διδόναι πολυτλήτω Μενελάω·
 ὥς φασκόμεν, θεὸς αὖθις ἐπέδραμεν· ἦ δὲ, δόλοισι
 θελγομένη, κραδίην βάλαμον λίπε κηῶντα,
 καὶ ὁ Διὶ φόβος πόσις ἔκπετο· τὴν δὲ κίψαν,
 βρωτὰ δὲς ἐλκελίτῳνης ἐβήσαντο γυναικί·
 ἦ δ' ὁ πόθ' ὑψι μέλαθρον ἐς ἱδρὸν ἤλθεν ἀθῆνης,
 ἔση πατῆρουσα φὺν ἀνήτορος ἵππῃ·
 ἔς δὲ περισείχουσα, καὶ δὲ γένος ἐρέουσα,

πῆθετο

ΙΛΙΟΥ ΛΩΣΙΣ.

πάντας ἡὐκόμους ἀλόχους ὀνόμαζεν ἀχαιῶν
 φωνὴν λεπτάλην· τοὶ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμυμον
 ἀλγυνὴν κατέχοντες ἐλγμένα δάκρυα σιγῇ
 ἤπτεμιναι Μενέλαος, ἐπ' ἔκλυε τρωαδαιῶντος·
 κλαῖε δὲ τυδίδης μεμνημένος Αἰγυαλῆος·
 ὄνομα δ' ἐποίησεν ὀδυσαῖα Γηγελοπείης,
 ἀντικλος ὅτε κέντρον ἐδίξατο Λαοδαμείης·
 μῦθος δ' ἀμειβαίνην ἀνέβαλλετο γῆραι ἀνόϊξας·
 αἷν' ὀδυσαῖα κατέπαυτο καὶ ἀμφοτέρης θαλάμοισιν
 ἀμφιπεσὼν, ἐπείεξεν ἐπειγόμενος σῶμα λῦσιν·
 μύστικα δ' ἀρήκτοισιν ἀλυκτοπέδεσσι μεμαρπῶς,
 ὄϊχεν ἐπικρατέως· ὃ δ' ἐπάλλετο χερσὶ πιαθεῖς,
 φύγων ἀνδροφόνου, πελώρια δ' ἐσμάσσωπῆς·
 καὶ τὸν, κλυτὴν λίπεν ἄσθμα φρέσβιον· οἱ δὲ μιν ἄλλοι
 δακρυοὶ λαθροῖσι κλαύσαντες ἀχαιοί,
 κοῖλον ὑποκρύφοντες ἐς ἱχίον ἐνθεσαν ἵππε,
 καὶ χλαῖναν μελέων ἐπὶ φυρκοῖσι βαλόντες·
 καὶ τυκέν ἄλλον ἔβλεπε γυνὴ δολόμητις ἀχαιῶν,
 ἥ μ' ἰδοὶ βλοσυρῶπις ἀπ' αἰθέρος ἀντήσασα
 παλλὰς, ἐπηπλήσσε· φίλον δ' ἐξήγαγε νηῦ,
 μὲν τι φαινομένη· σερρήν δ' ἀπὲ πτερυγίατο φωνήν·
 δειλήν, τέο μάχης ἀνδρὸς σῦναι τε φέροισι,
 καὶ πόθος ἀλοτρίων λεχέων, καὶ Κύπριδος ἄτης·
 ἔγω δ' οἶκ' ἔρως πρότερον πόσιν, ὅδ' ἐθύγατρα
 ἔρμεόσθην ποθέεις· ἐπὶ δὲ πρῶταιν δρῆγες·
 χάρεο· καὶ θαλάμων ὑπρώϊον ἵσαναβῶσα,
 σὺν πυρὶ μελιχίῳ, ποτὶ δὲ χυρσο νῆας ἀχαιῶν·
 ὡς φάμενι, κενεὴν ἀπάτην ἐκείδασαι γυναικός·
 καὶ τίω, κλυτὴν θέλα μιν δὲ πόδ' ἐφύρον· οἱ δὲ, χροοῖο

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

παυσάμενοι καμάτοις βεβαρυότ' ἤριπον ὕπνῳ·
 καὶ δὴ πρὸ φόρμιγξ ἀνεπαύσατο· κῆτο δὲ κάμων·
 ἄλλος ἐπὶ κρητῆρι· κύπελλα δὲ πολλὰ χυθέντα,
 αὐτομάτως ῥέεσκε καθελομένων ἀπ' χειρῶν·
 ἡσυχίη δὲ πάλιν κατεβώσκετο νυκτὸς ἑταίρῃ·
 ὃ δ' ὕλακ' ἐκ συνάκων ἠνέτο· πᾶσα δὲ σιγῇ
 εἰσῆκε καλέουσα φόνων πύθυσαν αὐτὴν·
 ἦ δ' ἦ δὲ ῥῶμαιν ὀλέθριον ἦλθε τάλαντον
 Ζεὺς ταμείης πολέμοιο· μόρις δ' ἐλείψεν ἀχαιῶν·
 χάζετο ἰλιόθεν λυκίης ἐπὶ πύονα νηὸν,
 ἀχνύμενος μεγάλοις ἐπὶ τέχεσι φόβος ἀπὸ λῶν·
 αὐτίκα δ' ὀρχήοισιν ἀχιλλῆος παρὰ τύμβον
 ἄγγελιν ἀνέφαινε Σίνων εὐφ' ἐγγεῖ δαλῶ·
 παννυχίη δ' ἐταροῖσιν ὑπὲρ θαλάμοιο καὶ αὐτῇ
 ἀειδὴς ἔλενι χρυσῆς ἀπεδῆκνυτο πάνκην·
 ὡς δ' ὅποτε πλῆθυσά πυρὸς γλαυκοῖο σελήνη,
 ὕραν δὲ ἀγλύνετα κατεχρύσωσε προσώπῳ,
 ἔχ' ὅθ' ὑπὸ γλαυχῖν' ἀποξύνουσα κρῆναις
 πρωτοφανὲς ὑπὸ μινὸς ἀνίσταται ἄσκιον ἀχλύν·
 ἐμ' ὅτε κυκλώσασα ἐπὶ ῥόχον ὄμματος αὐγὴν,
 ἀντιτύπτει ἀκτῖνάς· ἀφίλεκται ἠελίοιο,
 τοῖη μαρμαίρουσα θραπταῖν τότε νύμφη,
 οἶνοπα πῆχυν ἀνῆλκε φίλον πυρὸς ἠνιοχῆα·
 οἶδ', σέλας πυρσοῖο μετ' ἄλλον ἀθρήσαντ' ὄντ',
 νῆας ἀνεκρύσαντο παλιγὰ μῆθοισι κελεύθους
 ὀρῆσθαι σπῆσαντ' ὄντ'· ἅπασ' δ' ἠπείχετο ναῦτις,
 δευαὶν πολέμοιο τέλος διζήμενος ὀρῆν·
 οἶδ' αὐτοὶ πλωτῆρ' ἔσαν, κρατ' ῥοίε μαχηταί,
 ἀνῆλκ' ὅτ' ἐκείλοντο· ἔλκοντ' ἐμναί· δ' ἄρα νῆος

ΙΛΙΟΥ ΛΩΣΙΣ.

ὠκύποροι κραιπνῶν ἀνέμων ταχυπειθεῖ ῥιπῇ,
 Ἴλιον εἰς ἀνέποντο Προσειδάωνος ὄρωγῃ·
 ἔνθα δὲ δὴ πρότερον κίον· οἷδ' ἐλέσθθεν
 ἱππῆες καὶ τόπιθεν, ὅπως μὴ ῥώϊοι ἵπποι,
 λαὸν ἀναστήσωσιν ἐχειρόμενοι χρεμετισμῷ·
 οἷδ' ἑτερογλαφυροῖο διαξυλόχοιο θορόντθς,
 τανύσου βασιλῆδς ἀπ' δρυὸς δια μέλιαι·
 αὐτ' ἐπ' αὖ ἐκ μὲν πολυχανθλοῖς ἐνδοθεν ἵππῃ
 κυρὸν ὑφάινεσα μελυνθεῖα φωλάδῃ τέλῃ,
 ἐς νομὸν ἐνθάλοιο, καὶ ἀνθθεν ἀμφιχυθῆσαι
 νύμφαςι πιμαίνεσα παρασείχοντασ' ὀδύτας,
 ὡς δαναοὶ κυρυφίοιο λόχῃ κληῖδας ἀνέντθς,
 θρώσπον ἐπὶ ῥώϊεσσιν· καὶ ἐς ἐπὶ κοῖτον ἔχοντασ'
 χαλκίην θανάτοιο, καὶ οἷς ἐκάλυφεν ὀνύχοις·
 γήχετο δ' αἶματι γαῖα· βοὴ δ' ἄλῃτος ὀρώρεθ',
 ῥῶων φανζόντων· ἐσέγετο δ' Ἴλιός τε ῥῆ
 πηπόντων νεκρῶν· τοῖσ' ἀνδροφόνῃ κολοσυρτῷ
 αἰετοὶ ἐνθα καὶ ἐνθα μεμνηνόντθς διαλέοντθς,
 σώμασιν ὀρτιφάτοισι γεφυρώσαντθς ἀγχάς·
 ῥωῖάδθς δὲ γυναικῶν ὑπὲρ τεύχεων αἰεσαι,
 αἰὼν, ἐλευθερίης ἐρατ' ἐπὶ διφώναςαι,
 αὐχένας εἰς θάνατον δειλοῖς ἐπέβαλλον ἀνόιταις·
 αἰετοὶ, φίλοις ἐπὶ πασι χελιδόντθς διατεκῆσαι
 μητέρες ὠδύροντο· γένε δὲ τις ἀπαίροντα
 ἡῖθεον κλαύσασα, θανεῖν ἐσπύδαξε καὶ αὐτῇ·
 ὅδ' ὀρυκτῆτοισιν ὁμῶν δέσμῃσιν ἐπεσθαι
 ἤθελεν, καὶ ἐχόλωσε καὶ ἔκ' ἐβέλοντα φωνῆα·
 καὶ ξυγὸν λέχος ἔχεν ὀφειλομένῳ παρακοίτῃ·
 πολλὰ δ' ἠλιτόμνητα, καὶ ἄπνοα τέκνα φορέσαι,

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

γαστέρος ὠμοτόμοιο χύδην ὠδίνα μεθεῖσαι,
 ῥιγιδανὰ συμπασὶν ἀπεφύγοντο καὶ αὐταί·
 παννυχίη δ' ἐχόρουσεν ἀνὰ πῆλιν διαθύελλα
 κύμασι παφλάζουσα πολυφλοίσβη, πολέμοιο,
 αἵματος ἀκρίτοιο μέθης ἐπίκωμος ἑνώ-
 σὺν δ' ἔρις ὑρανόμηνκας ἀνασῆσασα καρήντων
 δρόφης ὀρόθωνται, ἐπεὶ καὶ φόνιος ἄρης,
 ὅτε κ' ἰδὼν, αἰεὶ καὶ ὡς ἐτραλμείανικην
 ἦλθε φέρον θανάτοισι καὶ ἄλλοπρὸς ἄλλον δρωγῇ,
 ἰαχὴ γλαυκῶπις εἰς ἀκρόπολιν ἀβύνη,
 αἰγίδα κινήσασα Διὸς σάκος· ἔρεμε δ' αἰθέρ,
 ἦρης ἀπερχομένης· ἐπὶ δ' ἔβραχε γαῖα βαρεῖα
 παλλομένη τριόδοντι Γροσδάωνος ἀκωνῇ,
 ἔφριξε δ' αἰδέης· χροαίων δ' ἐξέδρα μεθώκων,
 ταρβήσας μὴ τιτι Διὸς χροσάμενοιο μέγα,
 πάν γένος ἀνθρώπων κατὰ γῆ φυχοσύλος ἐρμῆς·
 πάντα δ' ὃ μὴ κενέκιντο, φόρος δὲ τις ἀκριτος ἦεν·
 καὶ γὰρ φαίνοντάς ἐπὶ σκαίῃσι πύλῃσι,
 κτήνον ἐφεισώτο· ὅς δ' ἐξ ἀνῆς ἀνορέσας
 τάλχεα ματεύων, θνοφρῇ περικάπεσεν αἰχμῇ·
 καὶ τις ὑπὸ σκιδέντι δόμῳ κενυμένος ἀνὴρ,
 ξένος ἐὼν ἐκέλευσεν οἷο μένος φίλον ἔναι·
 νήπιος, ὃ κ' ἰδὼν ἔμελλεν ἐν ἡέϊ φωτὶ μιγῆναι·
 ξένια δ' ἐχθρὰ κόμιαν· ὑπὲρ τέχνης δὲ τις ἄλλος
 μὴ τω παπῶνων τε, θεῶν δὲ τιππεν οἷς ᾧ·
 καὶ τινὲς ἀλγερῶ κραδίην βεβολιότο δόινω,
 ἐκ πλαγίως τοτὶ δ' ὅπον ἐπ' ἐρόμενοι καταβιναι,
 κλίμακος ἐξελάθοντο· καθ' ὕψιλ' ὦν τε μελάρων
 ἐκπίσσι ἀγνώσαντο· ἐπ' αὐχάνοισι δὲ λυθέντο,

ΙΛΙΟΥ ΛΛΩΣΙΣ

ἀστυγάλοις ἐκίησαν· ὁ μὲν δ' ἐξήρπυζεν οἶνος·
 πολλοὶ δ' εἰς ἓνα χῶρον ἀλλέεσθ' ἐκτάνοντο
 μαρνάμενοι· πολλοὶ δὲ θιωκόμενοι, κατὰ πύργων
 ἥριπον ἐς αἰθέρα, πάνεσσι τὸν ἄλμα βορόντεσθ'·
 παῦροι δὲ σεινῆς διὰ κοιλάδος, οἳά τε φῶρες
 παρ' ἴδους ὅλυν μένης ἔλαθον χειμῶνα φυρόντες·
 ὃ δ' ἐπὶ τῷ πολέμῳ καὶ ἀχλύϊ λαχόντες ἀβλήσοι,
 ἀνδράσιν ηἰχρ μένοις, καὶ ὃ φάουροις ὁμοῖοι,
 πίπτον ἐπ' ἀμύηλοισι· πόλις δ' ὃ χάνεσθαι λύθρον,
 ἀνδρῶν χηρύνουσα, περιπλήθουσα τε νεκρῶν·
 ὃ δὲ τι φειδηλήτις ἐρίγγετο· φοιταλήν δὲ
 ἀπερχομένοις μάστιγι φιλαγρύνοντο κυδοίμῳ·
 ὃ δὲ θιῶν ὅπιν ἔχον ἀθεσμοτάτης ὑπὸ ῥιπῆς·
 ἀθανάτων δ' ἐχθραῖνον ἀπενθέας αἶματι βωμύς·
 οἰκρότατοι δὲ γέροντες ἀτίμοτάτοισι φόνοισιν,
 ὃ δ' ὀρθοὶ κτείνοντο· χεῖμα δ' ἰκετήσια γυναι
 θνόμενοι, πολλοῖσι κατεκτάνοντο κάρησιν·
 πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μινινθαδίων ὑπὸ μαξῶν
 μητέρας ἠρπάζοντο, καὶ ὃ νόοντα, τοκήων
 ἀμπακίεισ' ἀπέτινον· ἀνημελὲς δὲ γάλακτος
 παῖδ' ἰμάτῃν ὀρέουσα, χροῶς ἐκὼ μισετιθήνη·
 οἰωνοί τε, κύνες τε κατὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλοι
 ἠέριοι, πέξοι τε σωέσσοι ἑλαπινασά,
 αἶμα μέλαν πίνοντες, ἀμείλιχον ἔλκον ἐδωδῆν·
 καὶ τῶν, ἀλλὰ κλαγγὴν φόνον ἐπίκου· οἳ δ' ὕλαοντες,
 ἄγρια κοπῇ μένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὠδύροτο
 νηλέες, ὃ δ' ἀλέγιζον ἐς αἰρύνοντασ' ἀπακτάσ·
 τῷ δὲ γυναικὶ νέως ἐπὶ δώματα Διὶ φόβοιο
 στελέχεσθαι ὀδυμένῃς τε, καὶ αὐχάτης Μενέλαος,

ΤΡΥΦΙΟΔΩΤΟΥ

κερχάρεοισι λυκοισιν ἱοικότες, οἳ δ' ὑπὸ νύκτα
 χιμερίην φονόωντο, ἀσθι μάντοισι ἐπὶ μήλοισι
 οἰχόμενοι, καμάτον δὲ κατὰ φύλοισι νομήων·
 ἔνθα δ' ὡς περ ἰόντες, ἀπ' ἀρεσίῃσιν ἔμιχθεν
 ἀνδράσι δυσμένεσσι· γένε δ' ἠήρετο χάρμη·
 τῶν κ' αὖ, ἐπορνυμένων· τῶν δ' ὑφ' ὅθεν ἐκ θαλάμοιο
 βαλλόντων λιβάσκειαι, καὶ ὧν μόροισιν οἱ τοῖς·
 αἰνὰ καὶ ὥς ὑπέρωπτα κερήατα πυρρώσαντες,
 ἀρρήκτοισι κορύβεσσι, καὶ ἀσπίσι κυκλώσαντες,
 ῥέεθρον μέγα δῶμα· καὶ ἀντίβιον μὲν ὁ μίλον,
 θύρασ τε δειμαλύνει· δ' αἶξεν ὁ δυνάμει·
 ἀργήθης δ' ἐτέρωθεν ὑποτμήσαντα διώξας,
 Διήφοβον κατὰ μαρφε, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψας,
 ἥ παρ' ὀλισθηρῆσι σωεξέχει χολαδένων·
 οἳ δ' οὐκ αὐτόθι κῆτο λελασμένος ἱπποσώων·
 τῷ δ' ἔπιτο ῥομένεσα δορυκτῆτις παράκοιτις,
 ἄλλοτε κ' αὖ χαίρουσα κακῶν ἐπὶ τέρμασι μόχλων,
 ἄλλοτε δ' αἶθο μένη· τότε δ' ὀφέ περ ὥς ἐν ὀνείρῳ,
 λαβρὸν δ' ἰον σενάχουσα φίλης μιμνήσκετο πάρης·
 αἰακίδης δὲ γέροντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα,
 πῆμασι κεκμηῶτα παρ' ἐριεὺς πτάνε βωμῷ,
 οἷον ἀπώσαμένος παρ' ὠϊόν· ὃ δὲ λιτάων
 ἔκλυεν, ὃ Γηληῶς ὀρώμενος ὁμήλικε χαίτην,
 ἦ δὲ σφ' ἦς ἀπὸ θυμὸν ἀπέκλυσεν, ὃ δὲ γέροντος,
 καὶ περ ἐὼν βαρὺ μνηνις, ἐφάσατο τοπρὶν ἀχιλλεύῃ
 ἀντίλκιος ἥμιον, ἔμελλεν καὶ αὐτόποτμος ὁμοῖως
 εὐαιθέρι παραβῶ μὲν ἀληθὺς ἀπὸ πολλων
 ὕπερον, ὁππότε μιν ξαθέει δηλήμονα νῆφ
 διελθὼς ἀνὴρ ἐλάσας, ἱερὴ κατὰ πτερεῖ μαχαίρῃ·

ΙΛΙΟΥ ΛΑΩΣΙΣ.

ἦδ' ἐκρυβίσθησαν τὰ δῖ' ἡρώων ἀπὸ πύργῳ·
 χερσὶ δ' οὐρανὸς ὀλοὸν μέλος ἀθήρησασα
 ἀνδρομάχῃ, μινύωρον ἐκώκυσεν ἀσυνάνακτα·
 Κλασσάδρη δ' ἤχων ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 Παλλὰδος ἀχαιῶντοιο θεῆς ὑπὲρ γυναικῶσιν·
 ἦδ' ἐβλιν ἀνένυσσε, καὶ ἤτορ τοπρόοθεν δρήγων
 ἀνθ' ἐνὸς δρῶντοισιν ἐχώσατο παῖσιν ἀθήνη·
 Αἰτιάαν δ' ἐκλεψεν, καὶ ἀρχέσιν ἀφροδίτῃ,
 οἰκτῆρυσά γέροντα, καὶ ἦ ἔα· τίλε δὲ πάτρης
 αὔσονίην ἐπένευσ· θεῶν δ' ἐτελέτο βουλὴ,
 Ζηνὸς ἐπαίνήσαντος, ἵνα κράτος ἀφροδίτης
 παῖσι, καὶ ἡνώοισιν δρηϊφίλης ἀφροδίτης·
 τίματα δὲ, καὶ γυνὴν ἀντίνορος ἀντιθέοιο
 ἀφείδης ἐφύλαξε, φιλοξήνοιο γέροντος
 μελιχίης προτέρης μεμνημένος, ἦδ' ἑραπίδης
 κοινῆς, ἥ μιν ἔδεντο γυνὴ πρηνὴ Θερσάνῳ
 δαλὴ· Λαοδίην δὲ δὴ τὰ φίλος ἐγγύθι γαίης
 γαῖα περιπύξασα κεχρηότι δέξατο κόλπῳ·
 ὅδ' ἔσεθι σῆς ἀνέμας, ὅδ' ἄλλος ἀχαιῶν
 ἦγαγε ληϊδίην· ἔθανες δ' ἄμα τὰ φίλῃ γαίῃ·
 παῖσαν δ' ὅκ' ἀνέγνω μεθύσι χύσιν αἰέσαιμι·
 μυσάων ὅδε μόχθος· ἐγὼ δ' ἄπερ ἵππον ἐλάσσω
 τέρματος ἀμφιέλισαν ἐπιφάυνσαν αἰοιδὴν·
 ἄρτι γὰρ ἀντολήσθην ἀπὸ αὐτοῦ ὠκεανῶιο,
 ἡρέμα λυκαίνουσα κατέγραφεν ἡέρα πολλήν,
 νύκτα διαρρήξασα μισφόνων ἐπὶ ὀπῆς ἡώς·
 οἷός τ' ἀγαλλομένοισι πολέμας περὶ αὐχενίῃ,
 πάντες καπνέουσιν ἀνὰ πτόλιν, ἥ τινες ἄλλοι
 καυθόμενοι φάργισι φόνος πανδήμιον ἄτην·

ἄλλοι μὲν δ' ἐδμήντο λίγῃ θανάτῳ πάντες,·
 ἰχθύες δ' ὡς ἀλήθῃσιν οὐκ ἐμάθοισι χυθέντες·
 ὄρνιθες δ' ἀπὸ μέγαραν νεοταχέα κόσμον
 ἐξέφρον νηῶν ἀναβήματα· πολλὰ δ' ἐρήμων
 ἤρπασον θαλάμων καὶ μήλια· σὺν δὲ γυναῖκας
 ἀνίδας σὺν πασὶν ἄγον ποτὶ νῆας ἀνάγκη·
 τέχνη δὲ πλοῖοι πορθον ποτὶ φλόγα θωρήξαντες,
 ἔργα Προσφάτως ἤσσαν ἔχον αὐτῇ·
 αὐτὸς καὶ μέγα σῆμα φίλοις αὐτοῖσιν ἐτύχθη
 ἴλιος ἀθαλόεσσα· πυρὸς δ' ὀλεαίη πόλιν ἄτην
 ξάνθος ἰδὼν ἐκλαυσε γούων, ἀλὶ μυρὴν πηγῇ·
 οἶδ', Πολυξένης ἐπὶ τύμβῳ ἁμαχέοντες,
 μῆνιν ἱλασέμενοι τεθνηῶτος ἀναιδέα·
 βρωτάδας δὲ γυναῖκας ἐλάττανον, ἄλλα τε πάντων
 χρυσὸν ἐμοιρήσαντο, καὶ ἄργυρον, οἷσι βαδίζας
 νῆας ἐπαλθῆσαντες, ἐριζόντες διὰ πόντον
 ἐκ βροίης ἀνῶροντο, μόθοι τελέσαντες ἀχαιοί·

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΛΗΣΕΩΣ,
 ΤΡΟΙΑΣ, ΤΕΛΟΣ·

ΚΟΛΟΥΘΟΥΒΙΟΣ.

Κ ολούθος λικοπολίτης θηβαῖος ἐποποιὸς, γεγονὼς κατὰ
Σύδαν ἐπὶ ἀναστασίῳ τῷ κληθέντος βραχιῦν μετὰ Ζή-
νωνα βασιλεύσαντος ἐν κωνσταντίνῳ πόλει· μεθ' ὃν, ἐβα-
σίλευσεν ἱεστίνος ὁ θράξ· καὶ μετ' ἐκένον ἱεστρινανὸς ὁ θά-
ος, ὁ ἐλευθέρωσας ἰταλίαν τῷ δουλεύειν τὸ γότθων Διὰ Βε-
λίσαριν, ἀνεψιὸς ὧν ἐκένον· χίλια ἔτι ἦσαν καὶ μικροὶ τι
πρὸς· οὗτος ἔγραφε κελευθωνικά· δι' ἐπῶν ἐν βιβλίοις
ἔξ· καὶ ἐγνώμια, καὶ περσικά· τὴν τε ἐπιγράφημα καὶ
τὸ παρὸν ποίημα, ἐλένης ἀρπαγῇ, ἐν ἀπελίᾳ σύνηθόν,
καὶ γνώριμον, ὅτι καὶ ἡ ποίησις τῷ ὀμυρικῷ Κοϊντῷ πρῶ-
τον ὀρηται ἐν τῷ αὐτῷ τῷ θάῳ Νικολάου τῷ κελεύων, ἔξω
τῷ ὕδροντι· ὁ ἀνασώσας ὁ θεὸς Βησακρίων ὀνικαῖος
καρδινάλης θεσκηλάν, τοῖς βυλομένοις ἐκοίνωσε· καὶ
τὸ δὲ ἀπόκρυφον γεγονὸς, εὖν κοινὸν ἔσται.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΓΑΡΟΝΤΟΣ. ΓΟΙΗΜΑΤΟΣ.

Ε σι δὲ ἰδὲν ἐν τῷ τῷ πλὴν ἐν τῷ γάμῳ τῷ Πηλέως, καὶ Θέ-
τιδος συναγωγῇ τῷ θεῶν, καὶ πλὴν τῆς ἑρίδος σύγχυσις,
καὶ ἕριν περὶ τὸ μῆλον, καὶ ὅτι ὁ Ζεὺς ἔπεμψεν ἑρμῆν
πρὸς Γάριν κρινῶντα τὰς ῥεῖς θεῶν, καὶ τῇ αὐειδῇ ἐρε-
δῶσαντα τὸ μῆλον· καὶ πολλῶν ἰηθέντων, ὁ Γάρις δὲ
δῶκε τῇ ἀφροδίτῃ τὸ μῆλον, ἐπὶ ὑποδείσει λαβὼν πλὴν
ἐλένην, ὁ καὶ γέγονε· πλῆσσε γὰρ ἦς πλὴν ἐλλάδα, καὶ εἰς
παάρτην, καὶ λαβὼν ἐκένον, ἀνήγαγεν εἰς ἴλιον, καὶ ἐν
ἀρχέκερον πάντων τῶν δεινῶν.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ ΛΙΚΟΓΟ
ΛΙΤΟΥ ΕΓΟΡΟΙΟΥ, ΕΛΕ
ΝΗΣ ΑΡΓΑΓΗ.

Υμῶν βρωιάδες ποταμῷ ξάνθοιο
γενέθλη,
αἰ ποκάμων κρήδεμνα, καὶ ἱρὰ
παῖρνα χερῶν

πολλὰκι παρῴησιν ἐνὶ φεμάθοισι λιπῆσαι,
ἐς χορὸν ἰδαίησιν ἐπαντέλλεσθαι χορδαίς,
δοῦτε θεμιστοπόλοιο νοήματα μιλοβοτήρας,
ἑσπέρτε μοι, κελάδοντος ἀπορνύμεναι ποταμοῖο,
ἐξ ὀρέων πόθιν ἦλθεν, ἀνθήα πόντον ἐλαύνων,
ἀγνώστων αἰλὸς ἔρτα; τί δὲ χρίος ἐπλετο νηῶν
δρῦ κακάνων, ἵνα πόντον ὁμῶς, καὶ αἶαν ὀρίνη
10 βυκόλος; ὠκυπέτη δὲ τις ἐπλετο νέεος δρῦς,
ὄφρα καὶ ἀθανάτοισι θεμισεύσιν νομήε·
τίς δὲ δεκάπολιν, πόθιν ἔκλυεν ὄνομα νύμφης
δρῦς, αὐτὰρ γὰρ ἐθνήσασθαι μόλῃσαι,
ἰδαίης κάρηνον ἐπὶ πηνῶνα φαλάκρης,
καὶ Γάριν οἰοπόλοισιν ἐφεδρίδωντα θεώκοις,
καὶ χαρίτων βασίλξαν ἀγαλλομένην ἀφροδίτην,
ὡς ὁμῶς, ὑψηλόφοισιν ἐν ἔρσει αἰμονίῶν
νυμφιδίῶν Γηῆος αἰεδομένων ὑμενάων,
Ζηνὸς ἐφ᾽ ἡμοσύνησιν ἐνωχόει Γανυμήδης.
20 πᾶσα δὲ κυδαίνεσα θεῶν ἑσσυδε γενέθλη
αὐτοχθισινήτην λονώλεον ἀμφίρίτης·
Ζεὺς μὲν ἀπ' ἑλύμποιο, τοσειδάων δὲ θαλάσσης·
ἐκ δὲ μελιγένητος ἀπαιωνμένων ἐλικῶτος,

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΓΑΓΗ

μυσῶν λιγύφωνον ἄνων χορὸν ἦλθεν ἀπόλλων·
 πρὶν δὲ μεθ' ἑμάρτησε κρσιγνήτη Διὸς ἦρ·
 ὃ δ' αὐτὴ βασίλει' αὖρ μονίης ἀφροδίτη
 ἔρχομένη, δῆλων ἐς ἄλσος κενταύροιο·
 καὶ σέφος ἀσκήσασα γυμνήλιον ἦλυθε περθῶ,
 τοξυτήρος ἔρωτος ἐλαφρίζουσα φάρε' ἦν·
 καὶ βριαρὴν ῥιφάλειαν ἀπ' κροτάφοιο μεθίστα,
 ἐς γάμον ὠμάτησε· γάμων δ' ἄδ' ἰδμεντος ἄλγῃ,
 ὃ δὲ κρσιγνήτη λιτωῖας ἀπόλλωνος
 ἄρτεμιν ἠτίμῃσε καὶ ἄγροτέρῃ περ' εὖσα·
 οἶος δ' ὃ καὶ ἦν, ὃ δ' ἦτον ἐχλὸς ἀφρων,
 ἐς δ' ὁ μὴν ἠφάεσσι σιδήρεος ἦλυθεν ἄρης,
 τήνος ἄτερ θώρηκος, ἄτ' ὀνηκτοῖο σιδήρεος,
 μεθ' ἰδὼν ἐχόραεν· ἔριν δ' ἀνέρασεν εἶσα
 ὃ Χέρων αἰέγιξε, καὶ ὃν ἐμπαΐετο Γηλύς·
 χρυσόφους δ' ἐκάτερθε τινάσσοντος πλοκάμοισι
 βόηους, ἀκέρσεϊ κόμῃς ξιφύρῳ συμφιλίετο χαλκῇν·
 ὃ δ' αὖτε ποιήεντος ἀποπλάχθ' ἔσα νομοῖο
 πόρτις, ἐριμείησιν ἐν ἐνυλόχοισιν ἁλῆται,
 φοινῆεντι μύωπι βοῶν ἐλατῇρι τυπῆσα,
 τοῖα βαρυζήλοισιν ἔρις πληγῇσι δαμῆσα,
 πλάετο, μασιύουσα θείων πῶς δαῖτας ὀρίνοι·
 πολλὰ κ' ἐδ' ἀλκίγγοι ἀπ' κλισμοῖο βορῆσα,
 ἴστατο, καὶ πηλινόροσος ἐφείετο· χερὶ δὲ γάμῃς,
 ὃ δὲ τε κόλπον ἔρυξε, καὶ ὃν ἐφράσατο πέφην·
 ἤθελε δ' ἠχῆεντα πυρὸς πρηστῆρα τιάσεν,
 ἐκ χθονίων τιτῆνας ἀναστήσασα βερέθρων,
 ὅραν δ' ὃν ἐφ' ἰδμεντος αἰσῶσαι Διὸς ἔδρην·
 ἠφάεσθ' δ' ὃ πόσειεν ἀτυξομένη περ' εὖσα·

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

καὶ πυρὸς ἀσβέσιο, καὶ ἰδυντῆρι σιδήρου,
 καὶ σκαίων βαρύθυπον ἐμήσατο κόμπον ὀράσσειν,
 εἴ ποτε δὲ μαινόντος ἀνθρώπου κεν ἴωκιν·
 ἀλλὰ καὶ ὁ πλοτέριν δολίην ἐφράσατο βελὴν,
 ἄρεα δὲ μαινύσα σιδήρεον ἀσπίδιώτην·
 ἥ δ' ἔπειτ' ἰδὼν χρυσαῖον ἐμήσατο μῆλιν·
 ἐνθεν ἔρις πολέμοιο προάγγελον ἔργος εἰλῆσα,
 μῆλιν ὀριξήλων ἐφράσατο δῆνα μύχων·
 χεὶρὶ δὲ κινήσασα μόθον πρωτόσπορον δόχυν,
 εἰς θαλίην ἔριψεν, χορὸν δ' ὠρίνη θεῶων·
 ἦρ' ἔπειτ' ἀπὸ κοιτίδος ἀγαλλομένη Διὸς αὐτῇ
 ἵστατο θαμβήσασα, καὶ ἤθελε λήξεισθαι·
 πασάων δ' αἶψ' Ἰδὼν Κύπρις ὀρσοτέρη γεγαῖα,
 μῆλον ἔχειν ἐπόθεισάν, ὅτι κτέρσθ' ἔβην ἐρώτων·
 Ζεὺς δὲ θεῶων κ' ἔκτος ἰδὼν, καὶ παῖδα καλέσας,
 τοῖσιν ἐφιδρῆσοντα προσέννεπεν ἐρμάνων·
 ἥ τίνα περ ξάνθοιο παρ' ἰδῶσιό ῥέεθροισι
 παῖδα Γάριν Πριάμοιο, τὸν ἀγλαὸν ἠβητῆρα
 προΐης βυκολιόντα κατ' ἔρεα τέκνον ἀκύνε,
 κῆνυ μῆλον ὅπαζε, διακρίνειν δὲ θεῶων
 κέκλειο καὶ βλεφάρων σκαοχῆν, καὶ κύκλα προσώπων·
 ἥ δὲ διακρινθεῖσα φέρειν περίπυσον ὀπωπῆς
 κάλλος, ὀρσοτέρης ἐχέτω καὶ νόστον ὀπώρας·
 ὥς ὁ μὲν, ἐρμάνωνι πατὴρ ἐπέτελλε κρονίων·
 αὐτὰρ ὁ, παρ' ὤρσιν ἐφ' ἡμοσύνησι πιθήσας,
 ἔς δ' ὅδ' ἦγε μόναν, καὶ δ' ἠά μέλεισε θεῶων·
 πᾶσα δὲ λωπτήρην, καὶ ἀμείνονα δ' ἵζετο μορφήν·
 Κύπρις μὲν δολομήτης ἀναπύξασα καλύπτην,
 καὶ περόνην θυόεντα διασῆσασα κομάν,

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΓΑΓΗ.

χρυσῷ ἰδὺν ποικίλους, χρυσῷ δ' ἐξέφατο χαίτην·
 τοῖα δὲ παῖδας ἔρωτας ἀνηύτισεν ἰδῶσα,
 ἔγγυς ἁὖν φίλα τέκνα· περιπύξαθε τιθήνην·
 σήμερον ἀγαθαῖα μεδιακρίνοισι προσώπων·
 δὴ μαινῶ τίμῃ μῆλον ὁ βουκόλος ὕτος ὁπάσῃ·
 ἦρην καὶ χαρίτων ἱερὴν ἐπέποισι τιθήνην·
 φασὶ δὲ ποικραίνην μεθέπειν, καὶ σὴν ἥπρα φυλάσσειν,
 καὶ πολέμων βασιλείαν ἀφ' ἧς κλέουσιν Ἀθήνην·
 μένη Κύπρις ἀνακλῖς ἐννέος, ὃ βασιλῆων
 ποικραίνην, ὃ δ' ἔγχος δρήϊον, ὃ βέλος ἔλκω·
 διχᾶ τί δὴ μαινῶ περιώσιον; ἀντὶ ἰδῶν αἰχμῆς,
 ὡς θοὸν ἔγχος ἔχουσα μελίφρονα δεσμὸν ἔρωτων,
 κτεσὸν ἔχω, καὶ κέντρον ἄνω, καὶ τόξον ἀφῶ·
 κτεσὸν, ὅθεν φιλότιτος ἑμῆς ἑμὸν δίσκρον ἐλῦσαι,
 πολλὰ κλῖς ὠδίνουσι, καὶ ὃ θνήσκουσι γυναικὸς·
 τοῖον ἔφραστο μένη βοδοδάκτυλος ἐννεπὶ κύπρις,
 οἷδ' ἄρα μηρῶν ἑρατῆς αἰόντος ἐφίτμης
 φοιτῆρος ἔρωτος, ἐπερρώοντο τιθήνη·

100. ἄρτι ἰδῶν ἰδάνην ὑπέδρα μιν ὕρεος ἄκρην·
 κυρίξων δ' ἐνόμνε Γάρις παρῶϊα μῆλα,
 ποιμένων ἐκᾶτερθεν ἐπὶ προχοῇσιν ἀνάνθη·
 νόσφι ἰδῶν ἄγρο μένων ἀγέλην πεμπάξετο ταύρων·
 νόσφι δὲ βοσκομένων, διεμέτρε πώα μῆλων·
 καί τι ὄρεα αὐλοῖο δόρυ μετόπισθε χιμαίρης
 ἐκίρε μὲς ἡώρητο, καὶ αὐτῶν ἄπλετο μηρῶν·
 ποιμενίῃ δ' ὑπέκιντο βοῶν ἐλάτφρα κελᾶ βροφ·
 τοῖος ἔων, σύριγγος ἐς ἥθεα βαιὸς ὁδῶν,
 ἀγροτέρην κελᾶ μων λιγυρὴν ἐδῶκεν αἰοδῶν·
 πολλὰ κλῖ δ' οἷο πόλοισιν ἐνὶ παθμοῖσιν ἀφῶν,

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

καὶ ταύρων ἀμειλισε, καὶ ὅκ' ἐμπάξετο μῆλ' ὄν,
 ἔνθεν ἔχων σύριγγα, καὶ ἦθεα καλὰ το μῆλ' ὄν,
 Γανί, καὶ ἐρμάωνι φίλῃν ἀνέβαλλετο μολπήν·
 ὃ κύνες ὠρύοντο, καὶ ὃ μυκήσαντο ταῦροι·
 μὲν δ' ἦν ἐμάσα βοὴν ἀδίδακτος ἔσσα,
 ἰδαίων δ' ῥέων ἀντίθεος ἴαχε νῆχ' ὄν.
 ταῦροι δὲ χλοερῆς κεκορηότες ὑφ' ὀδὸ πόινε,
 κεκλιμένοι βαρύγων ἐπ' ἰχίον ἀνάγοντο·
 ὡς δ' ὁδὸν, ὑφ' ἰλοφιο φυτῶν ὑπένερε καλὴ πύργης,
 120 τιλόθεν ἐρμάωνα δίδακτορον ἔδε λιγαίνων·
 δὴ μαίων δ' ἀνόρουσε, θεῶν δ' ἀλείνεν ὀτωπὴν·
 καὶ χορὸν ἀνελάδων δονάκων ἐπὶ φυτῶν ἔασσε,
 μή τι πολλὰ καὶ μῦσαν ἀνέκοπεν αἰοιδῆν·
 τοῖα δὲ δὴ μαίοντα, προσέννεπε θεόσκελος ἐρμῆς·
 τάρβος ἀπορρίψας, καὶ πῶεα καλὰ μεθήσας,
 δῶρο θεμισύσειας ἐπουρανίησι δικάων,
 δῶρο διακρίνων προφερέσειρον ἕδος ὀτωπῆς,
 φαιδρότερη τὸ δὲ μῆλ' ὄν, ἐπ' ἡράτον ἔρνος ὀπάσας·
 τοῖον ἀνῆντισεν· ὃ δ' ἦτις ὄμμα τανύσας,
 130 ἦ καὶ διακρίνεν πρήσατο κάλλος ἐκάστης·
 δέρετο ἡ γλαυκῶν βλεφάρων σέλας, ἔδρακε δὴρ ἦν,
 χρυσῷ διαδαλέης ἐφράσατο κῶμον ἐκάστης,
 καὶ πῆρνης μετόπιον, καὶ αὐτῶν ἰχνηαταρσῶν,
 χερῶν μεθ' ἰδόντα δέκνης προπάροιθεν ἔλυσσε,
 τοῖον ἀλέξανδρῳ μυθήσατο μῦθον ἀθήνη·
 δῶρο τέκος Πριάμοιο, Διὸς παράκοιτιν ἔασσε,
 καὶ θαλάμων βασίλῃαν ἀτιμάσας ἀφροδίτην,
 ἡγορέης ἐπίκνηρον ἐπαυτίσειας ἀέθνην·
 φασί σε κοιρανίην, καὶ ῥῶτον αἶσυ φυλάσσειν·

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΓΑΓΗ.

170 δ' αὖρό σε τιρομένοισι σαόπολιν ἀνδράσι θήσω,
 μή ποτέ σοι βαρὺ μινυς ἐπιβρίσειεν αὐῶ.
 πῆθεο, καὶ πόλεις τε, καὶ ἡγορέην σε διδάξω.
 ὧς ἡδὺ πολὺ μινυς ἀνῆύτησεν Ἀθήνη.
 τοιαῦ δ' ὑποβλήσθην λανκώλεος ἔννεπεν Ἥρη.
 ἥ μιν διακρίνω, προφερέσερον ἔρνος ὀπάσσης,
 πάσης ἢ μετέρης Ἀσίης ἢ ἡττορα θήσω.
 ἔρχα μόθων ἀθίριζε· τί γὰρ πολέων βασιλῆϊ;
 κοίρανος ἰφθίμοισι, καὶ ἀπόλεμοισι κελύει·
 ἔκ ἀφ' ἐρατόπτες ὄρισεύουσιν Ἀθήνης.
 ὦκύ μοροι θήσκεισιν ὑποδρησῆρες οὐνός.
 τοίην κοιρανίην πρωτόθρονος ὥπασεν Ἥρη.
 ἥ δ' ἑαγὼν βαθύκολπον ἐς ἡέρα γυμνώσασα,
 κόλπον ἀνῆώρησε, καὶ ἔκ ἡδ' ἔλατο Κύπρις.
 χεῖρὶ δ' ἐλαφρίξασα μελίφρονα θεομὸν ἐρώτων,
 σῆθος ἅπαν γυμνώσει, καὶ ἔκ ἡμνήσατο μαζῶν.
 τοιαῦτε μεδίωσα, προσέεννε· μιλοβοτήρα,
 δίδεο, καὶ πόλεμῶν ἐπιλήθεο· δέχυσσο μορφὴν
 ἢ μετέρην, καὶ σκηπῆρα, καὶ Ἀσίδα κάλλιπε ἰαῶν.
 ἔρχα μόθων ἔκ οἶδα· τί γὰρ σακίων ἀφροδίτη;
 180 ἀλλὰ ἦ πολὺ μᾶλλον ὄρισεύουσιν ἡσῶνες.
 ἀντὶ τοῦ ἡγορέης, ἐρατεινὴν παράνοισιν ὀπάσω.
 ἀντὶ δὲ κοιρανίης, ἑλένης ἐπιβήσεο λέκτρῳ.
 γυμφίον ἀθρήσεις μετὰ τῶν λακεδαίμων.
 ἔπω μῦθος ἔληγεν, ὃ δ' ἀγλαὸν ὥπασε μῆλον,
 ἀγλαίης ἀνάθημα, μέγα κτήρας ἀφρογένην,
 φοιταλὴν πολέμοιο, καὶ μὴν πολέμοιο γυνέλῃ.
 χεῖρὶ δὲ μῆλον ἔχουσα, τῶν ἀνενείχετο φωνήν,
 ἥρην κερτομέυσα, καὶ ἀντιάνδραν Ἀθήνην.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

ἤξετέ μοι πολέμοιο σμήθεδν, ἤξετέ τ' ἴκνη.
 ἀλλ' αἶν' ἐφίλησα, καὶ ἀλλ' ἢ μεθ' ἰώκει.
 φασὶ σε μήτηρ ἄρνος ὑπ' ὠδίνεσσι τ' αἶξεν
 ἡνὸ μων χαρίτω γέροντ' ἑορτὴν δ' αἶμα σε πᾶσαι
 σήμερον ἡγήσαντο, καὶ ὃ μίαν ὄρεδ' ὄρωγ' ἔν.
 ὃ σακίω βασιλῆα, καὶ ὃ πυρὸς ἐσθ' ἰθύνῃ,
 ὃ σοὶ ἄρνη ἐπάρηξε· καὶ ὃ δορὶ μάνεται ἄρνη,
 ὃ φλόγδ' ἡφάσσει· καὶ ὃ φλόγδ' ἀσπ' ἀμαλ' ὀχάνει,
 δῖα τε πυρὶ ἀνέ μάλιστ' ἀρ' ὤνῃ,
 ἦν γὰρ μοι ἐκ τ' αὖρε, καὶ ὃ μαιώσατο μήτηρ,
 αἶμα σιδήρῃσι τομῇ, καὶ ὃ ἴξα σιδήρῃ,
 παρ' ὧν ἀλόχοντον ἀνέβλασσε καρήτων
 δῖα δ' ἐχάληθοις κελευσά μιν χρῶς πέπλοις,
 καὶ φάειν φιλοτῆτα, καὶ ἄρεος ἔργα δῖωκας,
 ἄρ' ὀνὶς ἀδ' ἰδ' αἶκτος, ὃ μοφροσύνῃς ἀδ' αἶμων,
 αἰνῶνις ὅτι μᾶλλον ἀνάκτις ἐστὶν ἀθῆνῃ,
 καὶ ὃ πυρὶ αἰσιν ἀγαλλόμεναι πολέμοισιν
 περὶ μένων μελέων, ὅτ' ἄρ' ὀνὶς, ὅτ' ἄρ' αἶκτος;
 τοῖα δ' ἐφ' ὕβριξενσα, προσένεπε Κύπρις ἀθῆνῃ·
 ὡς ἡμῶν, πολλὸν πορθὼν αἶθλιον ἔλλαχε μόρφῃς,
 ἦρ' ἔξελάσσατο, καὶ ἀγαλώωσαν ἀθῆνῃ.
 ἰ μέρων δ' ὕπ' ἔρωτι, καὶ ἦν ὃν δῖα δῖων
 δ' ὕσπ' αἶμα, ἀθρήσας, ἐπὶ δ' αἶμα ἦσαν ὕλην,
 ἀνέρας ἐρ' ὀνὶς δ' αἶμα ἦσαν ἀρ' ὤνῃς,
 ἔνθα ταυνημένοιο δ' αἶμα ἦσαν δ' ὤνῃς
 ἦρ' ὀνὶς, δ' ἔλατ' ὀνὶς περιφροσύνῃσι, φερέκλῃ,
 ὅς ποτε μαρτυρῶντι χαρίζομενος βασιλῆϊ,
 ἦσαν ἀλλ' ἐσθ' ὀνὶς δ' ὤνῃς, καὶ ἔλατ' ὀνὶς
 αἶμα δ' ὤνῃς ὀνὶς, ἡλλάξατο πόντον,

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΡΑΓΗ.

καὶ λελών ἐπὶ κερὸν ἔφραστο μέντη ἀφροδίτην
 πολλὰ κίς ἀνταίσιον ἰλασκόμενος θυέεσιν,
 ἔπλεεν ἑλλάσποντον, ἐπ' αὐρέαν ὠτα τιδήνης.
 τῷ δὲ πολυτλήτων σιμυῖα φαίνεται μόχθων.
 κυανὴν κὼ ὕπρθεν ἀναβρώσκεισα θάλασσαν,
 ἔρανδον ὀρρηαίῳ ἐλινῶν ἐξώσατο δεσμῷ.
 ἥ δ' ἄρα μυχθαλόεντος ἐπ' ἡῖρος ὀμβρον ἀνῆσα.
 ἐκλύσθη δὲ τε πόντος, ἔφραστο μένων ἐρετῶν,
 τόφρα καὶ θαρδάνιον, καὶ πρῶτον ἔδασ ἀμήψας,
 ἰσμαρίδος μεθέηκε παραπλώων σόμα λίμνης.
 αἶψα δὲ θρηϊνίοιο μετάρρια παγγαίοιο,
 φυλλίδος ἀντέλλοντα φιλήνορος ἰδρανετύμβον,
 καὶ δρόμον ἐνεσέκυκλον ἀλήμονος ἔδε κελεύθε.
 ἔνθα διασίχουσα, κινύρετο φυλλίδος ἀκούτιν,
 ἀχτυμένη παλινόρσον ἀπήμενα Διμοφώωτα,
 ὅππότε νοσήσεν ἀθηναίης ἀπὸ δῆμων.
 τῷ δὲ βαθυκλήροιο διαχθονὸς αἰμονιῶν
 ἐξαπίνης ἀνέτελλεν ἀχαιῖδος ἄστα γαίης,
 φθίη βοτιάειρα, καὶ ἀνυάγχα μυκῆν.
 ἔνθεν ἀνδρῶμένοιο παρ' ἡμενῶς ἐρυμάνθη,
 σπάρτην κελλιζύναικα, φίλην πόλιν ἀρῆωνος,
 κεκλιμένην ἐννόησε παρ' αὐρώτατο γέεθροισ.
 ἄχι δὲ κακομένην ὑπὸ δάσκιον ἔρεος ὕλην
 γαίτονα παπῶντων, ἔραπλῶ θυῖτο θράπτην.
 ἔκω κῆθεν ἦν δολιχὸς πλῆθος, ὃ δὲ γαλῆνης
 θηρὸν ἔφραστο μένων ἠέκτετο δῶπος ἐρετμῶν.
 καὶ χθονὸς ἐνκόλοισιν ἐπ' ἡῖονεσι βαλόντες
 πέσματα νηὸς ἔδισαν, ὅσοις ναὸς ἔργα μέμνηεν.
 αὐτὰρ ὁ, χιοτέσιο λοεσσάμενος ποταμῷο,

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

ἔχοντο φειδομένοισιν ἐπ' ἵχεα νι ἵχτες ἐρήσας,
 μὴ πόδες ἰμρόεντες ὑποχράνουντο νοήνι,
 μὴ πλοκάμωι κωινθεῖ ἐπιβρύσαντες ἰδῆραι,
 ὁ ξυτέρων ἀνδρόντος ἐπαντίστοιχον αἷταις·
 ἄρτι λῶν αἰπύδμητα φιλοξένων ναυτῆρων
 δώματα παπῶντων, κρηγῆτορας ἐγγύθι νηῆς,
 ἄσπετος ἀγλαΐη διεμάρειν· ἐνθα λῶν αὐτῆς,
 χρύσειον ἐδάπινε θηλύμενος ἔδος ἀθήνης,
 ἐνθα δὲ κρηγῆτοιο παραγῆτα μῦθος ὑαίνθη·
 ὅν ποτε κυρίζοντα σὺν ἀπώλλωνι τοῖσας
 δῆμος ἀμυκλαίων, ἠθάλατο μὴ Διὶ Λητώ
 σφυρομένη, καὶ τέτοιον ἀνέχαιν· αὐτὰρ ἀπώλλων
 ἔν ἐδῆν ξεφύρη, καὶ ξηλήμονα παῖδα φυλάσσων·
 ὅττι δὲ διακρύσαντι χαρίσασθαι βασιλῆϊ,
 ἄνθος ἀνινέησε παρμύφασιν ἀπώλλωνι·
 ἄσπρος, δριμύλιοι φερώντων ἡβητῆρος
 ἦδ' ἡδ' ἄλχι δόμοισιν ἐπ' ἄρ' εἶδ' αὖ μελᾶδ' αὖ
 ἵστατο, διαπείσιν αὖ ἀγλαῖησι προσώπῃ·
 ὃ Διὶ τοῖον ἔπικτεν ἐπὶ ἥρατον ἦα θυώτη·
 ἰλήκοις Διόνυσος καὶ εἰ Διὸς ἐαγὶ γενέθλης·
 κελός ἐν κακῆτος ἐπ' ἀγλαΐησι προσώπῃ·
 ἠδὲ φιλοξένων θαλάμων κληῖδος ἀνείσα
 ἐξαπῆνης ἑλένη, μετεκίαθε δώματος αὐλήν·
 καὶ θαλῶν προπάρειθε ὀπιπῶνσα θυράων,
 ὡς ἴδεν, ὡς ἔδοξε, καὶ ἐς μυχὸν ἦσαν αὐλῆς·
 καὶ μιν ἐφειδρῆαζεν τεοπηγέος ὑψόθεν ἔδρης,
 δόρυρ' ἐπὶ τελλεῖ κόρον δ' ἐν ἔχεν ὀπωπῆς·
 αἷ' ὅτε δὴ χυσεῖεν ὅτ' αὖ μιν κυβερέης
 κῦροι ὀπιπῶν θαλαμηπόλον, ὃτ' ἐδ' ἀνίστη

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΓΑΓΗ.

ὡς ἔκ' ἐστὶν ἔρωσ· βελώντ' δ' ἔκ' ἔχε φαρέκρητ'
 πολλάκι δ' ἀγλαΐησιν ἐὺ γληνοιο προσώπῳ,
 παπῶν γν' ἐδόκνε τὸν ἡμερίδων βασιλῆα·
 ὁ φ' ἐδὲ θαμβήσασα, τόσῃ ἀνεγέματο φωνήν·
 ἔγχε, πόθεν τελέθης; ἔρατ' ἔνός ἐπέ, καὶ πάρος·
 ἀγλαΐην κλυτὸν οἶκος δ' ὀρίσῃ βασιλῆϊ,
 αἴμα τέην ἔκ' οἶδα παρ' ὀρείοισι γενέθλην·
 ἔκ' πύλον ἡμαθόεωσαν ἔχθ' ἐν κλήϊον ὕδασ·
 ἀντίλοχον δ' ἐδάκχε· τέην ἔκ' εἶδ' ὀπωπὴν·
 ἔκ' φθίνῃ χαρίεσσαν δ' ὀρίσῃ τ' ὄφον ἀνδρῶν,
 οἶδα περικλῆϊ σὺν ὅλον γένος αἰακιδάων·
 ἀγλαΐην Γηλῆος ἐὺ κλέην τελα μῶνος,
 ἥθεα Παρθέκλειο, καὶ ἡγορέην ἀχιλλῆος·
 τοῖα πόθῳ ποθέουσα λιγύ' ἄρως ἐννεπὶ νύμφῃ·
 αὐτὰρ δ', ἐμὲ λιλῆην ἡ μήβετο γῆρ' αὐτοῖξας,
 ἥ τίνα πεφρυγίης ἐνὶ τέρεσσιν ἔμειν' ἀνέγχε
 ἴλιον, ἢ τ' ὑπέρωσι Γοσειδάων, καὶ ἀπόλλων,
 εἴ τίνα περ πολυόλβον ἐνὶ ῥοίῃ βασιλῆα
 ἔκλυες ἰώδ' ἵον ὅπ' κρονίδας γενέθλης,
 ἔνθεν ὀρίσεύων, ἐμφύλις πάντα δ' ἰώκω·
 ἥ μὲ γύναι, Γριάμοιο πολὺ χύσθ' ἴλιος ἑός·
 εἰ μὲ δὲ δαρδανίδης· ὁ δὲ δαρδανος, ἐκ Διὸς ἦεν,
 ἔνθεν ἀπ' ἐλὺμ ποιο θεοὶ ξητήοντες ἀνδρῶν,
 πολλάκι θητάνουσιν καὶ ἀθανάτοισι β' ἰόντες·
 ὧν ὁ κλυτὸς ἡμετέρης δ' ὠμῆσατο τέχαι πάρος·
 τέχαι, μὴ τίπποτα Γοσειδάων, καὶ ἀπόλλων,
 αὐτὰρ ἐγὼ, βασίλῃα δίκης ἀπὸλος ἥ μὲ θεῶν·
 καὶ γὰρ ἀνέχε μένησιν ἐπ' ὑρανίησι δικάζων,
 Κύπριδος ἀγλαΐην, καὶ ἐπύρατον ἦντ' ἑσα μορφῇν·

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

ἡδὲ, περικλήϊσσι ἐμῶν ἀντάξιον ἔργων,
 νύμφην ἰμερόεσσαν ἐμοὶ κατένυσεν ὁπάσῃ.
 ἦν ἑλάνην ὀνέποισι, κροισιγῆτην ἀφροδίτης·
 ἥς ἔνεκιν τέτακτο καὶ ὁδὸ ματα τόσα πηρῆσαι.
 δῶρο γάμον κεράσω μεν, ἐπὶ Κυβέριαν κελεύει·
 230 μὴ με κραταυμένειαι, ἐμὴν καὶ κύπριν ἐλίσσῃς,
 ἢ κ' ἐρέω· τί δὲ τόσσον ἐπισαμίνην σε διδάξω;
 οἶσθα γὰρ ὅς τις Μενέλαος ἀνάκλειδός ὄη γενέσθης·
 ἢ τοῖαι γεγάσιν ἐνδρῆχοισι γυναικεῖς.
 καὶ γὰρ ἀκιδνοτέραισι ἀεξόμεναι μελείαντι,
 ἀνδρῶν ἥδος ἔχουσι, νόθοι δ' ἐγένοντο γυναικεῖς,
 ἔννεπεν· ἡ δ' ἐρόεσσαν ἐπὶ χθονὶ πῆξεν ὁπωπὴν
 δηρὸν ἀμυχανένεσσα, καὶ ἢ κ' ἡ μήβητο νύμφη·
 ὅφ' ἐδὲ θαμβήσασα, τόσην ἀνείχετο φωνήν·
 240 ἀφ' ἐκείως ὧς ἔνε τῆς ποτὲ τέχας πάρος,
 τὰ, πρὶν ἐδωμήσαντο Γοσηδάων, καὶ ἀπόλλων,
 ἔθελον ἀθανάτων διδάματα κῆνα νοῆσαι,
 καὶ νομὸν οἰοπόλοιο λιγύπτου ἀπόλλωνος.
 ἔνθα θεοδμήτοισι παρὰ προβολῇσι πυλάων
 πολλὰ κίς ἐλὶ πόδεσσιν ἐφάπτετο βυσὶν ἀπόλλωφ·
 αἶψα νῦν σπάρτηθεν, ἐπὶ φοῖνι με κομίζων·
 ἔφομαι ὡς Κυβέριαν γάμων βασίλειαν κελεύει·
 ἢ φομαίω Μενέλαον ὅτ' ἐν φοῖνι με νοήσῃ·
 τοῖσιν στυθείσιν καλλίσφυρος ἔννεπε νύμφη·
 νύξ δὲ πόνων ἄμπτου μα μετ' ἡλίοιο κελεύει
 ἔπταν ἐλαφρίζουσα, μετῆρον ὥπασεν ἡὼς
 δρχομένη· δαίς δὲ πύλας ὤϊεν ὀνείρων,
 πᾶν μὲν, ἀληθείης περὶ ἄντα μύπητο κόσμῳ,
 ἔνθεν ἀναθρῶσκεισι θεῶν τε μερτέος ὁ μῦθος.

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΓΑΓΗ.

πλὴν δὲ, θεοφοροῦντες, κεινῶν θρέψαντες ὀφρῶν
 αὐτὰρ δ' ὀντοπόρων ἐλέην ἐπὶ σέλματαινῶν
 ἐκ θαλάμων ἐκόμισαι φιλοξένων Μενελάω,
 κυδίῳ ὑπὲρ πλοῦν ὑποχέσιν κυβέρης,
 φόρτον ἄγων ἑσπυδιεν ἄς ἴλιον ἰωχμοῖο·
 ἐρμίονη δ' ἄν' ἐμοισιν ἀπορίψασα κελύπριν,
 ἱσαμένης πολὺ δακρυς ἀΐεσεν ἐρηγένης·
 πολλὰ κ' ἰδ' ἀμφιπόλως θαλάμων ἐκτοσε λαβῶσα,
 ὅξυτατον βράνσασα, τόσῃ ἀνένεικτο φωνῇ·
 πᾶσδ' οὖν, τῇ μελιτῶσα πολύστυος ὥχετο μήτηρ,
 ἠΰχθιστον σὺν ἐμοὶ θαλάμων κληῖδ' αἰῶσα,
 ἔδραβεν ὑπνώουσα, καὶ ἐς μίαν ἤλυθεν ἄνῃ,
 ἔννεπε δακρυχέεσσα, σιωπῶντο δὲ πᾶσδ'·
 ἄγρόμεναι δ' ἐκάρθον ἐπὶ προθύροισιν ἐρύκην
 ἐρμίονην σενάχυσαν ἐπερήσαντο γυναικὸς·
 τέκνον, ὄδυρο μὲν ῥόον ἄνασον ὥχετο μήτηρ·
 νοσήσει παλίνροσος, ἐπ' ἡ κλέψουσιν νοήσ'·
 εὐχ' ὀρέσθ'· γοερά κ' οὐκ ὑπὸ μύοισι παρσάε,
 πυκνὰ δὲ μυρομένης, θαλερὰ μινύθουσιν ὀτωπαῖ·
 ἡτάχα τυμφῶν ἐς δ' ἐμύριον ἄγρομενῶν,
 ἤλυθεν, ἰθὺς δὲ παραπλέεσσα κελύβος,
 ὅσπετα ἀχαλῶσασα καὶ ἐς λειμῶνα μολῶσα
 ὠρέων, ὁρῶσάντος ὑπὲρ πεδίοιο θαλάσσης,
 ἡ χρᾶς παρ' ὠίοιο λοεσσάμενη ποταμῷο,
 ὥχετο, καὶ δῆθ' ἔπειτα ὑπὲρ ἄνρωτα παρ' ὄχθας·
 τοῖα δὲ δακρυῶσα πολύστυος ἔννεπε κύρη·
 ἔσδεν ὅρος, ποταμῶν ἰθάη ῥόον· ᾗ δὲ κελύβος
 ἐς ῥόδον, ἐς λημῶνα· τί με φθίγξασθε γυναικὸς;
 ἄσπερ δὲ ὑπνώουσι, καὶ οὐ σκοπέλοισιν ἰαυῇ·

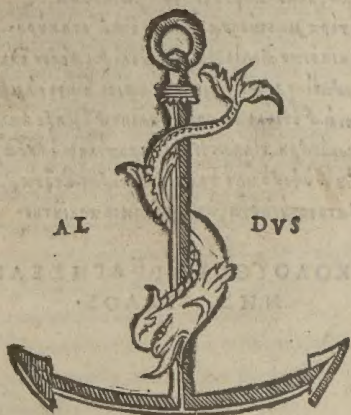
ΚΟΛΟΥΘΟΥ

ἄνθρωποι ἀντίλοιοι, καὶ ὁ παλιόροσος ἰκάνη.
 μητέρα ἐμὴν τίνα χώρον ἔχεις; τίνα δ' ἄρ' αἰνῶν;
 πλαζομένην θύρες σε κατέκτατο· αἶμα καὶ αὐτὸ
 θῆρεος ὀρίξῃλοιο Διὸς ῥομίῳσι γενέθλην.
 ἥριπτος ἐξ ὀρίων χθαμλῆς ἐπὶ νῶτα κοίτης,
 σὸν δὲ μάσσοιο πόλοισιν ἐνὶ δρυμοῖσι λιπούσα,
 αἶμα πολυπρὲς μινων ξυλόχων ὑποδάσκειον ὕλην
 50, δένδρεα πατῆν' αἶα καὶ αὐτῶν ἄχι πετῆλων,
 σὸν δὲ μάσ' ἔκ' ἐκόνεσα, καὶ ὅτε μεσίξομεν ὕλην.
 μήδ' ἰδῶν γούοντος ἐπ' αὐρώταο ρέεθρων
 νηχομένην ἐκάλυψεν ὑποβρυχίην σε γαλήνη;
 αἶμα καὶ ἐν ποταμοῖσι, καὶ ἐν πελάγεσι θαλάσσης,
 νηϊάδων ξῶνοισι, καὶ ὅτε κτήνοισι γαῖαι κῆδος.
 ὅς ἢ μὲν, σενάχεσθαι ἀνακλίνεσθαι δὲ δεξιῇν,
 ὕπνωσ'· ἐπὶ θανάτοιο σωῖν' ἔμπορος· εἰ δὲρ ἰτύχῃ
 ἄμφω, ἀναγκάει ξυμῆα πάντα λαχόντα,
 ἔργα παλαιότεροιο καὶ σιγῆτοιο δίδωκεν.
 55, ἔθνη ἀκηχεμένοισι βαρυνόμεναι βλεφάροισι,
 πολλάκις ὑπνώουσιν, ὅτε καὶ αἰνοῖσι γαῖαι κῆδος.
 ἡμῶν, ἀλητεύουσα, δαΐφροσύνῃσιν ὀνείρων,
 μητέρα πατῆν' αἶν' ὡς αὐτο· τοῖα δὲ κῆρυ
 ἴαχε θαμβήσασα, καὶ ἄχνη μὲν περ ἔνθα.
 χθιζὸν ὄδυρο μὲν με δόμων ἐντοσθι φυγῆσα,
 κάλλιπτος ὑπνώουσαν ὑπὲρ λιχίῳ γενετῆρος.
 ποῖον ὅρος προέλειπα, τίνας μεθέκκε κολῶνας.
 ὕτω καλλικόμοιο μεθ' ἄρμονίην ἀφροδίτης.
 τοῖα δὲ φωνήσασα, προσέειπε τιτυδαριῶν.
 60, τίκτος, ἀκηχε μὲν, μὴ μέμφοιο τοῖα παθεῖσα.
 ὀχθίζεις με μελῶν ἀπατήλοισι ἥρπασαι ἀνὴρ,

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΓΑΓΗ.

ἔννεπεν ἥδ' ἀνέρευε καὶ ἔχ' ὄρεσσα τιθήνη,
 ὅξυτέρη πολὺ μάλλον ἀνέβρυχ' ἄστο φωνή·
 κείνης ὄρνισθε ἰὺ πέρα τέκνα γένεθες,
 ἔαστε νοσήσαντες ἐπὶ Κρήτην Μινεάω·
 χθιζὸν ἐπὶ σάρτην τίς ἀνὴρ ἀβιμίσιος ἰδὼν,
 ἀλγὰϊν σύμπασαν ἐμῶν ἀλάτ' αἶξε μελάρων·
 ὦτ' ἤμιν, πολὺ δακρυς ἐς ἠέρα φωνήσασα,
 μητέρα μαρτυρούσα μάτην ἐπλάζετο κῆρη·
 καὶ κινέωνσι πόλιν ἔθρα, καὶ αἰολίδος πόρον ἔλλης,
 δαρδανίης λιμένας, ὅνυμφίος ἦγαγε τύμφη·
 πυκνὰ δ' ἔτιλλε κόμην, χρυσὴν δ' ἔρριξε καλύπτρην·
 Κασάνδρην, νεόφοιτον ἐπ' ἀκροπόλιν ἰδύσα,
 ποίην δ' ὑφ' ἰδῶν πολέων κληῖδ' αὖ ἀνῆσα,
 εἰξατο νοσήσαντα, πῶν δ' ἔχ' ἐκ κλον πολίτην·

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΓΑΓΗΣ ΕΛΕ
 ΝΗΣ, ΤΕΛΟΣ·

BIBLIOTHECA
VNIV. MAGELL.
CRACOVIENSIS

614

44

104

104

104

104

104

564

52

516

Quintus

Paulus

2111

Quintus

Paulus

2111

Quintus

Paulus

2111

Quintus

Paulus

2111

Quintus

Paulus

2111